

مُخْتَصَر

صَحِيحُ إِبْرَاهِيمَ

المسمى بـ:

التجريد الكريم

دائرة: أبي العباس زين الدين الزبيدي

به كوردی کردن و لیکۆینه وهی

نوری فارس همه خان

به گویره ته خریجی (د. مصطفی دیب البغا) ته خریج کراوه

محمود أحمد محمد

پیدا چۆته وهو سه ره په رشتی ته چا پدانی کردوه

دارالمعرفة

بيروت - لبنان

مُخْتَصَرُ صَاحِبِ الْبُخَارِيِّ

الْمُسْتَشْفَى

بِالتَّجْرِيدِ الصَّرِيحِ

بۆدابه زاندنى جۆرهها كتيپ: سهردانى: (مُنتدى إقرأ الثقافى)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنتدى إقرأ الثقافى)

پراي دانلود كُتايهاى مُختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

مختصر صحيح البخاري

المسمى

بالتجريد الصريح

دانراوى: أبى العباس زين الدين الزبيدى

به كوردی كردن و ليكولینه وهی

نوری فارس همه خان

به گویره ی ته خریجی (د. مصطفى ديب البغا) ته خریج کراوه

محمود احمد محمد

پييدا چوته وهو سه رپه رشتی له چاپدانی کردووه

1431 ك

2010 ز

به رگی پينجه م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

*****

📖 ناوی کتیب: مختصر صحیح البخاری المسمى بـ (التجريد الصريح).

📖 دانراوی: ابی العباس زین الدین الزییدی.

📖 ودرگیرانی: نوری فارس همه‌خان.

📖 تیراژ (۲۵۰۰) دوووه‌زارو پینج سه‌ده دانه.

📖 ژماره‌ی سپاردن: (۲۴۶۴ سالی ۲۰۰۹).

📖 سالی چاپ: ۲۰۱۰ ز ۱۴۳۱ ک

📖 کۆمپیوته‌رو هه‌له‌ چنن: (روبار حسین/کۆمپیوته‌ری شانی)

📖 له‌سه‌ر نه‌رکی کتیب‌خانه‌ی نارام له‌ سلیمانی چاپ کراوه. مافی چاپ‌کردنه‌وه‌ی بو

کتیب‌خانه‌ی ناویراوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۷۰- نامہی ژنہینان * کتاب النکاح

پیشہ کی:

۱. باسی ژنہینان (نیکاح) لہفقیہی ناسان دا، والہ بہرگی دووہم دا، زنجیرہ: ۲۵۲ لاپہرہ: ۶۰۵ ہمتا لاپہرہ: ۶۵۲ چاپی یہ کہم.

۲. باسی ژنہینان لہتاجول ٹووصول دا، وەرگہراوہ کوردی یہ کہی، وا لہبہرگی سیئہم دا، چاپی یہ کہم، زنجیرہ: ۲۲، لاپہرہ ۴۷ ہمتا لاپہرہ ۱۵۰.

۳. بو ٹہم باسہ تہماشای ٹہم جیگہیہش بی سوود نابی: ریاض صالحین، بہرگی یہ کہم ل-۲۲۳ ز-۳۲ ہمتا لاپہرہ: ۲۴۷ کوٹای زنجیرہ/۳۶- کوردیہ کہی.

۱۷۴۳- عَنْ أَنَسَ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ ثَلَاثَةُ رَهْطٍ إِلَى يُبُوتِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْأَلُونَ عَنْ عِبَادَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا أُخْبِرُوا كَانَهُمْ يَقَالُوهَا فَقَالُوا: وَأَيْنَ نَحْنُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَدْ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ، قَالَ أَحَدُهُمْ: أَمَا أَنَا فَإِنِّي أَصَلِّي اللَّيْلَ أَبَدًا وَقَالَ آخَرُ: أَنَا أَصُومُ الدَّهْرَ وَلَا أَفْطِرُ، وَقَالَ آخَرُ: أَنَا أَعْتَزِلُ النِّسَاءَ فَلَا أَتَزَوَّجُ أَبَدًا، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ: أَنْتُمْ الَّذِينَ قُلْتُمْ كَذًا وَكَذًا؟ أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لَأَخْشَاكُمْ لِلَّهِ وَأَتَقَاكُمْ لَهُ، لَكِنِّي أَصُومُ وَأَفْطِرُ، وَأَصَلِّي وَأَرْقُدُ، وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي. (الحديث ۵۰۶۳) (۱۷۴۳).

ٹہنہسی کوپی مالیک-رمزای خوی لی بی- ہرمووی:- سی کہس چوون بو مالی ہاوسہرمانی پیغہمہر- دروودی خودای لہسہر بی - کہنیمامی عہلی و عہدوللای کوپی عہمری کوپی عاص و عوسمانی کوپی مہظموون بوون،

لهبارهی په‌رستیش و خوا په‌رستی ی پیغه‌مبه‌ره‌وه -دروودی خوی له‌سه‌ر-
 پرسپاریان هه‌بوو، که‌پیان گوترا عیباده‌تی پیغه‌مه‌ر -دروودی خوی له‌سه-
 چه‌نده و چۆنه، وه‌ك بلیی به‌که‌می بزانی وابوو، له‌به‌ر نه‌وه له‌ناو خۆیا‌نا
 گوتیان: ئی‌مه له‌کوئ و پیغه‌مبه‌ر- دروودی له‌سه‌ر- له‌کوئ، ئه‌و خودا
 به‌پاشکاو به‌ده‌قی نایه‌ت له‌گونا‌هی به‌رو‌دوای خۆش بووه، نه‌وه‌تانی یه‌زدانی
 که‌وره مزده‌ی ده‌داتی و پپی دمه‌رموی: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا. لِيُغْفِرَ لَكَ
 اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَتُتِمَّ نِعْمَتُهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا. سورة
 الفتح ٤٨/١-٢﴾ جایه‌کیکیان گووتی: من به‌شه‌و ناخه‌وم هه‌ر شه‌و نو‌یژ
 ده‌که‌م هه‌تا هه‌تایه، یه‌کیکی تریشیان گوتی: منیش سال دوازه‌ده مانگه‌ هه‌ر
 به‌پژووو دمه‌م و یه‌ك پۆزی لی ناخۆم، نه‌وی تریشیان گوتی: منیش که‌نار
 ده‌گرم له‌ژن و هه‌تا هه‌تایه ژن ناهینم و توخنی ژن ناکه‌وم. کاتی پیغه‌مبه‌ر -
 دروودی له‌سه‌ر- به‌مه‌ی زانی، هات بۆ لایان و فه‌رمووی: نه‌وه ئی‌وه وه‌ها وه‌ها
 ده‌لین و نه‌م جو‌ره‌ه‌سانه ده‌که‌ن! دمه‌سا به‌و خودایه من له‌ئی‌وه زیاتر له‌خودا
 ده‌ترسم و، له‌ئی‌وه زیاتر ته‌قوای ده‌که‌م، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌میش دا من به‌ش
 به‌حالی خۆم پۆزو‌ویش ده‌گرم و پۆزو‌ویش ناگرم و شه‌و نو‌یژیش به‌شی خۆم
 ده‌که‌م و به‌شی خۆیشم ده‌خه‌وم و سه‌رم‌پای نه‌مانه‌یش ژنیش ده‌هینم، جا
 نه‌مه‌ پێگه‌و ره‌وشت و په‌فتاری منه، نه‌وه‌ی لی‌ی لایداو په‌په‌ره‌وی نه‌کا له‌من
 نیه‌و، به‌په‌په‌ره‌وی ته‌واوی ئایینی من دانانری، که‌رچی به‌موسو‌لمانیش
 دابنری. (تاجول ئوصول به‌کوردی، به‌رگی سی‌یه‌م لاپه‌ره: ٤٨ زنجیره/٢٢).

ره‌به‌نی و خو‌خه‌ساندن زۆر ناباشه

١٧٤٤- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَدَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى عَثْمَانَ بْنِ مَطْعُونٍ التَّبَّثُلَ وَلَوْ أُذِنَ لَهُ لَأَخْتَصِمْنَا. (الحديث ٥٠٧٣
 - طرفه في ٥٠٧٤) (١٧٤٤).

سہ عدی کوری ٹہبو وہ قاص - رمزای خودای لی بی - فہرمووی عوسمانی
کوری مہزعوون ویستی لی ببری بۆ خوداو، واز لہ دنیا بهینئ و بہرہ بہنی
بزی و ژن نہ هیئئ، پیغہ مبه ریش - دروودی خودای لہ سہر بی - ریگہی
ٹہووی نہ دا، ٹہگہر پیغہ مبه - دروودی لہ سہر - بۆ ٹہوہ ریگہی ٹہوی بدایہ،
نیمہ بیش خۆمان دہخسان و تهرکی دنیاو ژنہینانمان دہکردو سہرمان دہکردہ
خوا بہرستی ہتا مردن! (تاجی کوردی/ ۳ ز/ ۲۲ ژ/ ۶ ل/ ۵۰).

۱۷۴۵ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي رَجُلٌ
شَابٌّ، وَأَنَا أَخَافُ عَلَى نَفْسِي الْعَنْتَ، وَلَا أَجِدُ مَا أَتَزَوَّجُ بِهِ النِّسَاءَ، فَسَكَتَ عَنِّي،
ثُمَّ قُلْتُ مِثْلَ ذَلِكَ، فَسَكَتَ عَنِّي، ثُمَّ قُلْتُ مِثْلَ ذَلِكَ، فَسَكَتَ عَنِّي، ثُمَّ قُلْتُ مِثْلَ
ذَلِكَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ جَفَّ الْقَلَمُ بِمَا أَلْتَ لَاقٍ
فَاخْتَصَصَ عَلَى ذَلِكَ أَوْ ذُرْ. (الحديث ۵۰۷۶) (۱۷۴۵).

ٹہبو ہورمہرہ - رمزای خودای لی بی - فہرمووی: گوتہ: ٹہی پیغہ مبهری
خودا! من پیاویکی گہنجم و جہ ہیلم و نیمہ ژن بهینم، لہ خوشم دہترسم
کہ تووشی نارہوایی و بی شہرعی ببم، کہواتہ: ریگہم پی بدہ باخۆم بخہ سیئم،
ہتا لہ مہترسی بی ژنی و پمہنی رزگار ببم! پیغہ مبه ریش خامۆش بوو،
وہیچی نہ فہرموو، ہتا سی جار ٹہمہم لی دووبارہ کردوہ، ہہر دمنگی
نہ کرد: تالہ جاری جوارہما فہرمووی: (ٹہی ٹہبو ہورمہرہ! ٹہووی کہ دپتہ
رپت تازمتی پہرپوہو پمت بوونہووی بۆ نییہو، کار لہ کار تہرازوہو لہ چارمت
نووسراوہو کاغہزو قہ لہم پیچراونہ تہوہو ہہ لگیراون و ہیچ لہ گہل چارمنووس
ناکری! لہ گہل ٹہمیشہ کہیخی خۆتہ حہزدہکہی خۆت بخہ سیئنہو، حہزدہکہی
واژ بهینہو خۆت مہخہ سیئنہ، ہیچ لہ کارہکہ ناگوپی و لہ ناستی چارمنووسی

(۱۷۴۵) لم یوافقہ مسلم علی تخريج حديث أبي هريرة: (شاب أخاف العنت..) (فتح الباری

له وحواله محفوظ هیچ سوودی نییه). (بپر: تاجول ثوصول به کوردی، لاپه ره: ٥٠ بهرگی/سییه م).

هینانی کج په سهنده

١٧٤٦- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ لَوْ نَزَلَتْ وَادِيًا وَفِيهِ شَجَرَةٌ قَدْ أَكَلَ مِنْهَا وَوَجَدَتْ شَجَرًا لَمْ يُؤْكَلْ مِنْهَا فِي أَيِّهَا كُنْتُ تُرْتَعُ؟ قَالَ: فِي الَّذِي لَمْ يُرْتَعْ مِنْهَا تَغْنِي أَنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَتَزَوَّجْ بِكَرًا غَيْرَهَا. (الحديث ٥٠٧٧) (١٧٤٦).

عائشه - پرزای خودای ئی بی- فهرمووی: نهی پیغه مبهری خودا! پیم بفرموو نه گهر له شوینن دابه زیت، دوو جوړه له وهری ئی بوو. په کیکیان ئی خورابوو، نازهل تیا له وهرابوو، نهوی تریان ئی نه خورابوو، نازهل ئی نه له وهرابوو، تو له کامیانا وستره کمت ده له وهرپتی؟ فهرمووی: لهو له وهرپتیانا که دهمی بو نه پراومو لیئ نه خوراوه! عائشه مه بهستی نهوه بوو که پیغه مبهر - دروودی له سهر- بیجگه له خوئی کچی تری نه هیناوه، وهر نه کانی تری به بیوهرنی هیناوی. ههر له بهر نه وهریش پیغه مبهر- دروودی له سهر بی- زیاتر نازی عائیشهی ده گرت. (تاج/ ٣ ز/ ٢٤ ل/ ٥٦ ژ/ ٥).

پاهه و شیکردنه وه:

نهم فهرموودمیه به لگه یه له سهر نهوه کهوا باشه: ههر قسه و گو فتوگوویه که په یو هندی به کاری نهینن ی نیوانی ژن و پیاووه هه بی، له ژیر په رده وه بی و به پراشکاوی و سهروالایی نه بی. ههروه که جوړه به لگه یی یه کی واتیادا: که کچیش واپه سهنده شووبکا به کور.

(١٧٢٦) لم یوافقہ مسلم علی تخریج حدیث عائشہ: (لو نزلت وادیا...). (فتح الباری. ج/ ١٠)

ماره برینی بچووک له که وره دروسته

۱۷۴۷- عَنْ عُرْوَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَ عَائِشَةَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ، فَقَالَ لَهُ أَبُو بَكْرٍ: إِنَّمَا أَنَا أَخُوكَ، فَقَالَ: أَلَيْتَ أَخِي فِي دِينِ اللَّهِ وَكِتَابِهِ، وَهِيَ لِي حَلَالٌ. (الحديث ۵۰۸۱) (۱۷۴۷).

عوروه - رحمهتى خودای گه ورهى ئى بى- فهرمووى پیغه مبهه دروودى له سهه- خواز بىنى عائیشهى كچى نه بوبه كره، له نه بوبه كره، دهكا بۆ خۆى، نه بوبه كرىش پى دهلئ: (جائه وه چۆن ده بى، چونكه من براى تۆم، نه وىش كچى منه، برازاش به مامهى خۆى ناشى؟). پیغه مه رىش حالى دهكاو پىنى دمفه رموى: (پراسته تۆ براى ئاپىنى منى، به پىنى نامهى خودا، كه دمه رفه رموى: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ (۱۰) سورة الحجرات واته: موسولمانان له ناو خۆيانا خوشك و براى ئاپىنين. به لām خوشك و براى ئاپىنى، نابى به مایهى له یه كه ترى حه رام بوون، به لكوو ته نها خوشك و براى خوینى وشىرى (نه سه بى و رىضاعى) ده بى به هۆى حه رام بوونى خوشك و برا له یه كه ترى، تۆيش نه براى خوینى منى و نه براى شىرى، كه واته: عائشهى كچت بۆ من دروسته و پىم ده شى).

رافه و شى كرده وه:

به لگه بى ئه م فهرموودم به له سهه سهه ربا سه كه، له و رووه و ده به: كه پىغه مبهه ره گه ئى له عائیشه گه ورمتر بووه، به ته مه ن، عائیشه له و كاته دا، زۆر بچكۆ له بووه. ئه م فهرموودم به مورسه لى تابى عى به، به لām له بهر نه وهى شكۆمه ندى عوروه كورى زوبه یر ناسراوه له ناو فهرموده زاناكان دا، وه ئه م باسو خوا سه یش په یومندى به عائیشهى پورى و به نه بوبه كرى با پى ریه وه هه به، كه باوكى نه سمای دا يكى عورو مبووه، وه عوروه خۆى فه قى و شاگردى عائیشهى پورى بووه، له بهر ئه م چه ند هۆیه چاوپۆشى له ئرساله كه ی كراوه و له حوكمى

مسندی متصل دایه (تهواو کارئ) . ههروهك دروسته ژنی گهوره یاپیر له منال، یاله کورۍ گهنج ماره بکړۍ. (بر: بهرگی ۱/ ژ ۳/ ل ۱۲ + ژ ۷۵ = بهرگی ۱/ ل ۹۵).

باسی هاوتایی و هاولفی - که فانه ت

۱۷۴۸- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ أَبَا حُدَيْفَةَ بْنَ عُتْبَةَ بْنَ رَبِيعَةَ بْنِ عَبْدِ شَمْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَكَانَ مِمَّنْ شَهِدَ بَذْرًا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَبْنَى سَالِمًا، وَأَلْكَحَهُ بِنْتُ أَخِيهِ هِنْدُ بِنْتُ الْوَلِيدِ بْنِ عُتْبَةَ بْنَ رَبِيعَةَ، وَهُوَ مَوْلَى لِمَرْأَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ كَمَا تَبْنَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَيْدًا، وَكَانَ مَنْ تَبْنَى رَجُلًا فِي الْجَاهِلِيَّةِ دَعَا النَّاسُ إِلَيْهِ وَوَرِثَ مِنْ مِيرَاثِهِ حَتَّى أُنْزَلَ اللَّهُ: (ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ) إِلَى قَوْلِهِ (وَمَوَالِكُمْ) فَرَدُّوا إِلَى آبَائِهِمْ فَمَنْ لَمْ يُغْلَمْ لَهُ أَبٌ كَانَ مَوْلَى وَأَخًا فِي الدِّينِ فَجَاءَتْ سَهْلَةُ بِنْتُ سَهْلٍ ابْنِ عَمْرِو الْقُرَشِيِّ ثُمَّ الْعَامِرِيُّ وَهِيَ امْرَأَةُ أَبِي حُدَيْفَةَ بْنِ عُتْبَةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا كُنَّا نَرَى سَالِمًا وَلَدًا وَقَدْ أُنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ مَا قَدْ عَلِمْتَ فَذَكَرَ الْحَدِيثَ. (الحديث ۵۰۸۸ - طرفه في ۴۰۰) (۱۷۴۸).

عائیشه - پرمزای خودای لی بی - هه رمووی: نه بو حوزمیفه ی کورۍ عوتبه ی کورۍ ره بیعه ی کورۍ عهبدو شه مس - پرمزای خودای لی بی - سالی کورۍ مه عقلی، له سه رده می نه زانیدا، کردبوو به کورۍ خوۍ، که بهم کرداره له زاراوی شهرعی پیروژدا، ده گوتری: (تبني) نه م نه بو حوزمیفه یه یه کیک بوو له وزاتانه ی که له گهل پیغه مبهردا، ناماده ی جهنگی بهدر بوو بوو، له م رووه وه پیی ده گوتری: بهدری. نه بو حوزمیفه برازایه کی خوۍ شی - که ناوی هیندی

(۱۷۴۸) أشار العسقلاني في خاتمة كتاب النكاح بأن مسلماً وافقه في تخریجه. (انظر فتح الباري

کچی وهلیدی کورپی عوتبهی کورپی ږمبیه بوو لهه سالمهی بهناو کورپی ماره کردبوو، سالم نازاد کراوی ژنیکی نه نصاری بوو، ناوی ثوبه ییه بوو، ژنی نه بو حوزمیفه بوو، نهه ږووداوی کردنی کهسئ به کورپی خوت، له پېش ئیسلا ما باو بوو، نهوه بوو، نهوه بوو؛ پېغه مبه ریش لهو سهرده مه ده، زهیدی کورپی حاریسهی کردبوو بهناو کورپی خوی، وهک له قورانا باسی نهه داستانه کراوه، له سهرده می نه قامیش دا دستور بوو، کهسئ پیاوړکی بکردایه به کورپی خوی، مهرده که بهناوی نهوه و ناویان دهینا، وهک به زهیدی کورپی حاریپه یان دهگوت: زهیدی کورپی موحه مه ده، وه بهناو کورپه که له باوکه دروینه کهی میراتو که له پوری دهگرت، نهه باوو دستوره هه روا ما، هه تا نهه نایه ته پیروزه هاته خواره وه: ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ اَزْوَاجَكُمْ اللّٰهِي نَظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ اُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَاءَكُمْ اَبْنَاءَكُمْ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِاَفْوَاهِكُمْ وَاللّٰهُ يَقُوْلُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيْلَ. اَدْعُوْهُمْ لِاَبَائِهِمْ هُوَ اَفْصَحُ عِنْدَ اللّٰهِ اِنْ لَّمْ تَعْلَمُوْا اَبَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّيْنِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا اَخْطَاْتُمْ بِهٖ وَلٰكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوْبُكُمْ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا. - سورة الاحزاب (۳۳/۴-۵)- ۴.

واته: وهخودا ږر کورپه گانیشتانی نه کردووه به کورپی ئیوه، نهوه قسه یه کی رووته، که به زار دیکه، ږپاری یاسایی به شتی وا دانامه زری، خودا هه رمانیشتی راست و دروسته، وه هه رخوی ږیگهی هه ق نیشانی به نده گانی خوی ددها. نیتر نهه ږر کورپه نه تان بهناوی خوتانه وه بانگ مه که، به لگوو بهناوی باوکی راسته قینهی خویانه وه بانگیان بکه. بؤ نمونه: مه ئین: زهیدی کورپی موحه مه ده، به لگو بلین: زهیدی کورپی حاریسه. چونکه واله بار ترو ږمواتره له لای خودا، خونه گهر دنیا بوو، باوکی نهه و انتان نهه دمناسی و نه تان دهمانی که کورپی کین، نهه و برای دینی و دوستی ئیوه. نهه گهر به هه له، له سهر عاده تی کون، شتی واتان له دهه دمرچوو، به وینه: له باتی نهوه ی که بلین: سالی

کوپری معقل، گوتتان: سالی کوپری ئەبو حوزەیفە، ئەووە قەیدی نییە و بەووە
 گوناھارنابن، بەلام لەپاش ئەم ڕوونکردنەویدیە، بەقەستی دڵ، ئەگەر شتی
 واتان گوت، ئەووە بەرپرس دەبن و پێی گوناھار دەبن ھەمیشە خودا لەگوناھ
 دەبوورئ و رحم بەدروستکراوانی خۆی دەکا. جاکاتی ئەم نایەتە پیرۆزانە
 سەبارەت بەم بابەتە ھاتنە خوارەووە، ئیتر ئەو زۆرکۆر و بەناو کۆرانی بەناوی
 باوکی خۆیانەووە بانگ دەکران، و مھەر کەسی لەوان ناوی باوکی نەزانراوە،
 ئەووە ئازاد کراویان بوو، و مبرا ئایینی یان بوو، و مەناوی زۆر بابە کە یەووە
 ناویان نەدەھێنا، جا سەھەلی کچی سۆھەیلی کوپری عەمری ناسراو: ھەم
 بەقورەیشی و ھەم بەعامیری، کەھەوئ ی ئوبەییە ی ئنی ئەبو حوزەیفە بوو،
 ھاتە خزمەتی حەزەرت. دروودی خۆدای گەورە لەسەر بێ. فەرمووی:
 (ئە ی پیغمبەری خودا! خۆت دەزانی کە ئیمە جارێ لەسەر دەستووری کۆن،
 سالممان بەکۆری خۆمان دەزانی، وە وە کۆری خۆمان ڕەفتارمان لەگەڵ
 دەکردو مەحرەم و خۆیی بوو لەناو مانا، بەلام ئیستا ئەو مە وە ک دەزانیت
 خۆدای گەورە بەنایەتی قورئان ئەو دەستوو باوو نەریتە کۆنە ی پووچ
 کردۆتەووە ھەلی و مەشاندۆتەووە. جا ئە ی پیغمبەری خودا! تۆ ئیستا چی
 دەفەرمووی لەم بارەییەو؟ فەرمووی: (مەمکی بەدەرئ ھەتا سالم ببێ بەخۆیی
 (بەمەحرەم) بۆت، سۆھیلەیش پێنج جار لەشیری خۆی تیر شیری کرد، ئیتر
 سالم بوو بەکۆری شیری سۆھیلەو کیشەکیان کرایەووە. (بەر: تاج/ ۷ ل/ ۹۳
 ز/ ۱۶ + ۱۰/ ز + ۱۱) + (ژ: ۱۷۵۳ تجرید).

رافە و ڕوونکردنەووە:

۱- پەییوەندی فەرموودە کە بەسەر باسە کەووە لەو دەایە، گەرچی سالم و
 ھیند کەژن و میرد بوون، یەکیکیان کۆنەبەندەو ئەوی تریان ئازادی ئەصلی
 بوو، بەلام چونکە لەنایین دا ھاوکۆف بوون و ھەردوکیان موسلمان بوون

مارمیان لہیہ کتر ہاتوود، بہ لَام نہ گہر نہ سہب مہرج بوایہ، دہبوو مارمیان لہیہ کتری نہیہ ت.

۲- نہم فہرموودمیہ بہ لگہی نہومیہ، کہ شیرو مہمکخواردن بہ گہورمیش کاری گہری ہہیہو تہ حریمی تہ نبیدی پی دادمہ زری، حہ زہرتی عانیشہ فہتوای وای دہدا بؤ خہ لک و خوشی کاری پی دہکرد، چونکہ وادہبوو فہرمانی دہکرد بہ خوشکہ زاو برازاکانی کہ مہمک بدن بہ ہہندی پیاو، ہہتا ببن بہ خوشکہ زاو برازای حہ زہرتی عانیشہ، نیتر لہوہ دواپگہی ہاموشوی پی دہدان وہک خوپی و مہ حرہم، ژنہکانی تری پیغہ مہر شتی وایان نہ دہکرد.

۱۷۴۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى ضُبَاعَةَ بِنْتِ الزُّبَيْرِ فَقَالَ لَهَا: لَعَلَّكَ أَرَدْتَ الْحَجَّ قَالَتْ: وَاللَّهِ لَا أَجِدُنِي إِلَّا وَجَعَةً فَقَالَ لَهَا: حُجِّي وَاشْتَرِطِي قَوْلِي: اللَّهُمَّ مَحِلِّي حَيْثُ حَبَسْتَنِي. وَكَأَنْتَ تَحْتَ الْمِقْدَادِ بْنِ الْأَسْوَدِ. (الحديث ۵۰۸۹) (۱۷۴۹).

عانیشہ- رہزای خودای لی بی- فہرموی پیغہ مہر- دروودی خوای لہ سہر بی- چوو بؤ سہردانی ضوباعہی کچی زوبہیری کوری عہدولوگہ لیب، کہ ناموزای پیغہ مہر بوو، ضوباعہ گوتی: نہی پیغہ مہری خودا؟ دہمہوئ بجم بؤ حہج، بہ لَام دہترسم لہرئ نہ خوؤش بکہوم؟ فہرمووی پی- دروودی خودای لہ سہر بی :- (برؤ بؤ حہج و مہرج دابنی، ناوا؛ بلئ : نہی خودایہ! لہ ہر کوئ تو نہ خوؤش خستم، لہوئ ئی حرام دہشکینم). ضوباعہ ژنی میقدادی کوری نہ سہدبوو. (تاج/ ۲ ل/ ۱۷۰ ز: ۸۷ ژمارہ/ ۵) .

رہفو شیکردنہوہ:

دہی نہ گہر بیجگہ لہ ہاوکوفی لہ ئایین دا، ہاوکوفی لہ نہ ژادو نہ سہبدا مہرج بوایہ، مارہی ضوباعہی ناموزای پیغہ مہر- دروودی لہ سہر- لہ میقداد

نہدہات، پروانہ: ژماره/۱۵۳۵ تجرید = ۴۰۱۹ فتح الباری = بہرگی چوارہم
ل/۲۶۹.

۱۷۵۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ لِأَرْبَعٍ لِمَالِهَا وَلِحَسَبِهَا وَجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا فَاظْفَرِ بِذَاتِ الدِّينِ تَرِبْتَ
يَذَاكَ. (الحديث ۵۰۹۰) (۱۷۵۰).

نہبو ہورہیرہ - پرمزای خودای لی بی - فہرمووی: پیغہمبہر دروودی
لہسہر۔ دمفہرموی: (واباوہ لہناو خہلکا، کہژن لہبہر نهم چوار شتہ مارہ
دہکری و دہخواری: لہبہر نھوہ کہمائی ہہیہ، یالہ بہر نھوہ کہ خانہدانہ،
یالہبہر نھوہ کہ جوانہ، یالہبہر نھوہ کہ بہنایینہو بہدینہو دیندارہ، جائہی
ژنخواری ہوشمہند! تو نافرہتی ناینداری بہدین بہینہو لہکیس خوئی مہدہ،
ہہتا دہستہ شکین نہبیت!)۔ (تاج/۳ ل/۵۴ ز/۲۴ ژ/۱)۔

روونکردنہوہ:

بو ژنیش ہہروا، ومنہم چوار شتہ، بہپیی نهم فہرمودہیہ، سوننہ تہ
ہم بو پیاو و ہم بو ژن رہچاوبکریں۔ بہنمونہ: ژنی کوپیکی دہولہمہندی
خانہدانی بہدین و کوپیکی ہہژاری بہدین داوای بکہن، واباشہ شوو بکا بہ
کورہ دہولہمہندہ بہدینہکہیان۔ مہبہست ہہر نهم چوار شتہ نییہ، بہلکوو
ہہموو شتیکی باش، ہاندہریکہ بو ژنہینان و شووکردن، بہلام سہر گولہکہیان
دینہ۔

۱۷۵۱- عَنْ سَهْلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَرَّ رَجُلٌ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: مَا تَقُولُونَ فِي هَذَا؟ قَالُوا: حَرِيٌّ إِنْ خُطِبَ أَنْ يُنْكَحَ وَإِنْ شَفَعَ أَنْ
يُشَفَّعَ وَإِنْ قَالَ أَنْ يُسْتَمَعَ قَالَ: ثُمَّ سَكَتَ فَمَرَّ رَجُلٌ مِنْ فَقَرَاءِ الْمُسْلِمِينَ فَقَالَ: مَا
تَقُولُونَ فِي هَذَا؟ قَالُوا حَرِيٌّ إِنْ خُطِبَ أَنْ لَا يُنْكَحَ وَإِنْ شَفَعَ أَنْ لَا يُشَفَّعَ وَإِنْ قَالَ:

أَنْ لَا يُسْتَمَعَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذَا خَيْرٌ مِنْ مِلْءِ الْأَرْضِ مِثْلَ هَذَا. (الحديث ۵۰۹۱ طرفه فی: ۶۴۴۷) (۱۷۵۱).

سہ ہلی کوری سہ عدی ساعیدی ئہ نصاری فہرمووی: پیساویکی داراو دہولہ مہند، لہلای پیغہ مبہرو مہ جلیسہ کہیہ وہ رابورد. فہرمووی: (نہم پیاوہ چؤن پیاویکہ بہ لاتانہ وہ؟) گوتیان: نہمہ پیساویکی خانہ دانی دہولہ مہندہ، بہ خودا نہمہ شایستہی ئہ وہیہ نہ گہر داوای ژن بکا، ژنی پی بدری، نہ گہر تکای بکا تکای بگیری، نہ گہر ہسہ پی بکا گوئ بو ہسہ کہی بگیری و گوئی بو شل بکری. پیغہ مبہریش - دروودی لہ سہر بی - خاموش بوو، تا پیساویکی ہہ ژار لہ موسلمانان لہ وپوہ رمت بوو، جا فہرمووی: (نہدی ئہی نہم پیاوہ چؤن پیاویکہ بہ لاتانہ وہ؟) گوتیان: نہی پیغہ مبہری خودا! نہمہ پیاویکہ لہ ہہ ژارانی موسلمانان، نہمہ ہہقی وایہ کہ ژنی پی نہدری، تکای نہ گیری، گوئ لہ ہسہی نہ گیری! پیغہ مبہریش - دروودی لہ سہر بی - فہرمووی: (دہسا بزائن کہ نہمہ بیان، کہ ئیوہ لہ بہر ہہ ژاری واتان پیگوت، لہلای خودای گہورہ، باشترو لہ پیشتہرہ لہ پر زہوی لہ وپنہی ئہ وہی تریان. فہدرو پیزو چاکی لہلای خودای گہورہ، بہدلی پاکہ، بہ باومری جوانہ، بہ مال و سامان و خانہ دانی نییہ). (تاج/ ۳ ل/ ۵۸ ز/ ۲۵ ژ/ ۱) + (ریاض/ ۱ ل/ ۲۲۳ ژ/ ۲۵۳).

باسی شوومی و بہدقدوومی ژن

۱۷۵۲ - عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِتْنَةً أَضُرَّ عَلَى الرَّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ. (الحديث ۵۰۹۶) (۱۷۵۲).

(۱۷۵۱) لم يوافقة مسلم على تخريج حديث سهل: مر رجل فقالوا: هذا حري إن خطب ان

- المترجم

ينكح - فتح/ ۱۰ خاتمة كتاب النكاح ص ۴۳۲.

(۱۷۵۲) أخرجه مسلم في الذكر والدعاء والتوبة والرقاق، باب: أكثر أهل الجنة الفقراء... رقم:

ئوسامەى كۆپى زەمىد - پەرزەى خوداى لىئى بى - فەرمووى (لەپاش مەرگى خۆم، هېچ ئازاۋەو فېتنەيەكم لەناو ئومەتما بەجى نەھىشتوۋە، كەۋەك ئازاۋەو فېتنەى ژنان زىانبەخشن بى بۆ پياۋان). (تاج/ ۳ ل/ ۵۷ ز/ ۲۴ ز/ ۸) + (رياض/ ۱ ز/ ۳۵ ل/ ۲۴۴ ز/ ۲۸۸).

پروونكردنهوه:

بۆ ئەم باسە پروانە: (تاج/ ۴ ل/ ۲۳۱ ز/ ۷۷) + (رياض الصالحين، بەرگى چوارەم، لاپەرە/ ۱۲۳۰ ز/ ۳۰۴) = ژمارە: ۱۶۷۴ تا ۱۶۷۷.

باسى شىرو مەمكخواردن

۱۷۵۳ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قِيلَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَلَا تَتَزَوَّجُ ابْنَةَ حَمْزَةَ؟ قَالَ: إِنَّهَا ابْنَةُ أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ. (الحديث ۵۱۰۰ طرفه في: ۲۶۴۵) (۱۷۵۳).

ئىبنو عەباس - پەرزەى خوداىان لى بى - فەرمووى ئىمامى عەلى عەرزى پېغەمەر دەگا - دروودى لەسەر - ئەۋە بۆچى كچەكەى حەمزەى مامەت، كەنامۆزەى خۆتە مارە ناكەى بۆ خۆت، بەراستى كچىكى شوخ و شەنگە؟ فەرمووى: (پېم ناشى، چونكە برازەى شىرىمەو كچى حەزمىيە، حەزمىش ھەم مامى ھەقمە، براى باۋكەمەو ھەم براى شىرىمە، چونكە ئوومىيە ھەم شىرى دابوو بەئىمامى حەمزە، ھەم شىرى دابوو بەپېغەمبەر - دروودى لەسەر - بەدووسال لەپاش حەمزە مەمكى دابوو بەپېغەمبەر. (تاجول ئوصول، بەرگى/ سىيەم لاپەرە/ ۶۷ ز/ ۲۹) + (ل- ۶۹ ز/ ۳۰ - باسى مەمكخواردن و شىرخواردن).

١٧٥٤- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ عِنْدَهَا وَأَنَّهَا سَمِعَتْ صَوْتَ رَجُلٍ يَسْتَأْذِنُ فِي بَيْتِ حَفْصَةَ قَالَتْ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا رَجُلٌ يَسْتَأْذِنُ فِي بَيْتِكَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرَاهُ فَلَانًا لِعَمِّ حَفْصَةَ مِنَ الرِّضَاعَةِ قَالَتْ عَائِشَةُ لَوْ كَانَ فَلَانٌ حَيًّا لِعَمِّهَا مِنَ الرِّضَاعَةِ دَخَلَ عَلَيَّ؟ فَقَالَ: نَعَمْ الرِّضَاعَةُ تُحَرِّمُ مَا تُحَرِّمُ الْوِلَادَةُ. (الحديث ٥٠٩٩ طرفاه في: ٢٦٤٦، ٣١٠٥) (١٧٥٤).

عائشه -همزای خودای لی بی- همرمووی: پیغهمبر-دروودی لهسه- له لای من بوو، گویم لی بوو پیاوئ ریخوازی دهکرد کهبچئ بو لای حهفصه ی کچی عومهر، کهژنی پیغهمبر بوو، عائشه همرمووی: عهرزی پیغهمبرم کرد: نه ی پیغهمبری خودا! نهوه پیاویکه ریخوازی دهکا، کهبچئ بو مالی تو، واته: بو مالی حهفصه ی ژنت؟ همرمووی: (وادهمانم کهفیساره کهسه، کهمامی شیریی حهفصه یه) کهواته: خوئی یه و بیگانه نییه، بابچئت) عائشه همرمووی: منیش عهرزیم کرد: دهی کهوابئ نهگهر نیستا فیساره کهس بمایئ، کهمامی شیریی من بوو، دهیتوانی وهک مهحرهم هاموشوئ من بکا؟ همرمووی: (به لئ، چونکه ههرچی به خرمایه تی و زاوزئ ههرام بیئ، به هوئ مه مکخوادنی شه وه ههرام دهبئ). (تاج/٣ ل/٦٧ ز/٢٩ ژ١- ش/د/ت/ن- شه یخان + نه بوداوود + تهرمه زی + نه سائی. رحمه تی خوا له ههموویان بی).

١٧٥٥- عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ بِنْتِ أَبِي سُفْيَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهَا قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ الْكَحْ أَخْتِي بِنْتُ أَبِي سُفْيَانَ فَقَالَ: أَوْثَجِبَنِّي ذَلِكَ؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ لَسْتُ لَكَ بِمُخْلِيةٍ وَأَحَبُّ مَنْ شَارَكَنِي فِي خَيْرِ أَخْتِي فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ ذَلِكَ لَا يَحِلُّ لِي قُلْتُ: فَإِنَّا نَتَحَدَّثُ أَنَّكَ تُرِيدُ أَنْ تُنْكَحَ بِنْتُ أَبِي سَلَمَةَ؟ قَالَ: بِنْتُ

أَم سَلَمَةَ قُلْتُ: نَعَمْ فَقَالَ: لَوْ أَنَّهَا لَمْ تَكُنْ رَبِّيتِي فِي حَجْرِي مَا حَلَّتْ لِي إِلَٰهَا لَابَنَةُ
أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ أَرْضَعْتَنِي وَأَبَا سَلَمَةَ ثَوْبِيَّةٌ فَلَا تَعْرِضْنِ عَلَيَّ بَنَاتِكُنَّ وَلَا
أَخَوَاتِكُنَّ. (الحديث ۵۱۰۱ أطرافه في: ۵۱۰۶، ۵۱۰۷، ۵۱۲۳، ۵۳۷۲) (۱۷۵۵).

نوم حەبیبەیی کچی ئەبو سوفیان -پەزای خودایان ئی بی- فەرمووی: گوتم:
ئەو پێغەمبەری خودا! حەمنەو خوشکەم کە کچی ئەبو سوفیانە، مارە بکە بۆ
خۆت. فەرمووی: جاپێت خۆشە؟ گوتم: بەئێ، چونکە ئەو نەبی کەتۆ تەنیا
هەر بۆ من بیت، خۆشەوێستەترین کە سیش کە هاوبەشەم بی لەم بەهرە
هاوسەرپیتی ی تۆدا، ئەو خوشکەمە، کە وابوو حەزەدەم مارە بکە، هەتا
ئەو شانازی و سەر بەرزای یە بەویش بپێ. فەرمووی: (دەسا ئەو بۆ من
دروست نییە و پێم ناشی، چونکە دروست نییە بۆ پیاوی دوو خوشک مارە بکا
بۆ خۆی). منیش گوتم: ئەو پێغەمبەری خودا! سائیمە لەناو خۆمانا مقو
مقوئ ئەو مانە کەتۆ دمتەوئ دورە کچی ئەبو سەلەمە مارە بکە بۆ
خۆت، ئەو ئەو چۆنە؟ فەرمووی: (هەنەزاکی خۆم کە کچی ئومموسەلەمە
ژنە؟). گوتم: بەئێ ئەو! فەرمووی: (دەسا بەخودا ئەو پاست نییە، چونکە
ئەو گریمان ئەگەر زێ کچیشم نەبی و لەکۆشی خۆشم دا بەخیوی نەکەم،
هەر پێم ناشی، چونکە ئەو برازای شیریمە؟ لەکاتی خۆیدا ئوو دەیبە مەمکی
داو هەم بەمن و هەم بەئەبو سەلەمە باوکی، جا نە کچی خۆتان و نە خوشکی
خۆتانم بۆ هەل مەدەن و ئەوانەم پێشکەش مەکەن، ئێوە کەژن و هاوسەری
من). (تاج/ ۲ ل/ ۶۸ ز/ ۲۹ ز/ ۴).

پاشەو شیکردنەو:

۱. شوومبیه دایکی شیرئ نیمامی حه مزه و پیغهمبهرو نه بو سه له مه بوو، له سه رده می پیش هاتنی نیسلام دا شیرئی دابوو به هه رسیکیان و نه و شیر پیدانه کاریگهر بوو. که واته نیستایش نه گهر دوو کهس شیر و مه مکی ژنی بخون و پاشان نیسلام ببین، له یه کتر حه رام ده بن.

۲. نه م چوار ژنه مه مکیان به پیغهمبه ر داوه: نامینه ی دایکی و شوومبیه و حه لیمه ی سه عدیه و نوم نه یمن.

۳. نیبنو مه نده ده فهرموئ: شوومبیه نیسلام بووه. پیغهمبه ر زور بوئ باش بووه، خه دیجه ییش زور ریزی ده گرت، له سائی حه وتی کوچی دا له پاش نازاد کردنی خه یبه ر، کوچی دواپی کردووه. پرهای خودای لی بی. برپوانه: بهرگی پینجه م، تاج، لابه ره:

۱۷۵۶- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا وَعِنْدَهَا رَجُلٌ فَكَانَتْ تَغَيَّرُ وَجْهَهُ كَأَنَّهُ كَرِهَ ذَلِكَ فَقَالَتْ إِنَّهُ أَخِي، فَقَالَ: انْظُرْنَ مَنْ إِخْوَانُكُنَّ فَإِنَّمَا الرُّضَاعَةُ مِنَ الْمَجَاعَةِ. (الحدیث ۵۱۰۲) (۱۷۵۶).

عائیشه - پرهای خودای لی بی- فهرموئ: جارئ له مالی خوم پیاوی له لام دانیشتبوو، پیغهمبه ر- دروودی له سه ر- له وکاته دا هات بو لام، که نه مه ی دی له بهری گران بوو، سه رهنجی ده مو چاویم کردتوو پرهبوو، عه رزیم کرد: نه ی پیغهمبه ری خودا! نه وه برای شیریمه، بیگانه نییه، پیئت ناخوش نه بی. فهرموئ: (باش سه رنج بدهن له براو خوشکی شیرئی خوتان، هه تا بزنان هه موو مه رجه گانی شیر و مه مکخواردن هاتوته جئ نه و جا بریار بدهن، چونکه نه مکخواردن کاتئ داده مه زری، که له گاتی ساوایی دابی، که منال له بهر برسیتی ی شیر ده خوات). (تاج/ ۳/ ل ۷۰/ ز ۳۰/ ز ۳- ش/ د).

دروست نییه ژن به سهر پووری،

یابه سهر میمکی خوئی شوو بکات

۱۷۵۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تُنْكَحَ الْمَرْأَةُ عَلَى عَمَّتِهَا أَوْ خَالَتِهَا. (الحديث ۵۱۰۸) (۱۷۵۷).

جایبری کوړی عه بدوئلا - پرمزای خودایان لی بی - هه رمووی: پیغه مبهه -
دروودی له سهر - ریگری ده گرد له وه: که ژن شووبکا به سهر خوشکی باوکی،
که پی ی ده گوتری میمک، یاشوو بکات به سهر خوشکی دایکی که پی ده گوتری
پوور، وهه روا پورو میمکیش نابی شوو بکه نه به سهر برازاو خوشکه زای
خوئیان. (تاج/ ۳ ل/ ۶۸ ز/ ۲۹ ز/ ۳ ش/ د/ ت/ ن).

راهو و شیکردنه وه:

چهند برپاریکی شهرعی عه مه لی:

یه که مه: پوخته یی له برپارمکانی شیرو مه مخواردن:

۱- هه ردوو که سی شیر خواردنی شهرعی چه سپا له نیوانیان دا، هه تا
هه تایه له یه که تر حه رام ده بن، مارهیان له یه که تر نایی، نه ظهریان بو یه که تر
حه رام نییه، خه لو هتیان دوو به دوو له گهل یه که تر دا حه رام نییه، سه فهران
پی که وه دوو به دوو دروسته، دروسته له گهل یه که تر بچن بو حج،
ده ستونویژیان له یه که تر ناشکی، به شیوه ی گشتی، له بابیه تی خواستن و ته ماشا
کردن و دوو به دوو پی که وه بوون و سه رفهر کردن و ده ستونویژو ته و قه کردن و
ماچ کردن و ته و ابیعی نیکاحه وه، داده نرین به دوو خزمی خوئی و مه حره م،
به بن زیادو که م، چی بو نه وان دروسته بو نه مانیش دروسته، وه چی بو نه وان
دروست نییه بو نه مانیش که که سی شیریی یه که ترین دروست نییه.

(۱۷۵۷) لم یوافقه مسلم حدیث جابر فی الجمع بین المرأة وعمتها. (فتح/ ۱۰ ص ۴۲) خاتمه

کتاب النکاح - المترجم

ب۔ بہ لَام بہ شیرو مہ مکخوارن نہم ہر پارانہ ناچہ سپی: کہلہ پوورو میرات لہیہ کتری ناگرن، ژپوارو نہفہ قہیان لہسہر یہ کتری نییہ، نہگہر کوری شیری خوشکی شیری خوی، یادایکی شیری خوی، یاباوکی شیری، یاہہر کہسیکی تری شیری خوی بوو بہ بہندہو مولکی، بہوہ نازاد نابی، بہ پیچہ وانہی باوک و دایک و براو کہسی نہسہبی، کہلہ کاتی وادا یہ کسہر نازاد دہبن۔ یا شایہتی برای شیریی بۆ دایکی شیری قہیدی نییہ و و مردہ گیری، یانہگہر باوکی شیریی کہسی، یاباپیری شیریی کہسی، یان دایکی شیریی کہسی، کہسیکی تری گوشت، نہم منالہ شیرییہی بہ عاقلہ دانانری، واتہ: بہشی لہ خوینی کوژراوہ کہ ناکہ ویتہ نہستوی نہو۔ نہگہر باوکی شیریی یادایکی شیریی، منالی شیریی خویی گوشت دہ کوژریتہوہ لہباتی، بہ پیچہ وانہی منالو باوک و دایکی خوینی، واتہ: نہسہبی۔ چونکہ نہوان لہباتی منالی خویان ناکوژریتہوہ و دہرودہا براو باوک و مامی شیری و نہمانہ، لہکاتی مارہرپین داو، لہکاتی حہدو توّلہ سہندن و قصاص و قہزفو تہ عزیزو نہمانہدا نابن بہہقدار و دلی ژنہ شیرہ خورہکہیان، یاباوکہ شیرییہکہیان۔

ج۔ بہشیوہی گشتی سیلہی رہحمیان سوننہتہ، بہسہر کردنہوہو سہر لیڈان و دیاری بردن بۆیان سوننہتہ، باشبوون بۆیان سوننہتہ۔

د۔ شیرخواردن مہ حرہمیہت لہنیوان شیرہ خورو نہم کہسانہدا لہسہر نہم شیوہیہ دادہمہ زرینتی:

۱۔ ژنہ شیردہرکہ، چونکہ دایکی شیریی یہتی۔

۲۔ میپردہکہی چونکہ خاومنی شیرہکہیہو نہو ژنہکہی متوربہ کردوہ۔

۳۔ ناغای ژنہکہ، نہگہر ژنہکہ کہنیزہک و جاریہ بوو، میپردی نہبوو، ئوم و دہلہدبوو۔

۴۔ دایکی ژنہ شیردہرکہ، چونکہ نہنکی شیرییہتی، بابہرہو ژووریش ہروا۔

۵۔ خوشکی شیر دہرکہ، چونکہ پووریہتی۔

۶- کچی شیر دهره که چونکه خوشکی شیریه تی.

۷- کچی کچی شیر دهره که، چونکه خوشکه زایه تی، بابهره و خواریش بر و ا،

۸- کچی پیایوی خاوهن شیره که باله ژنیکی تریشی بی چونکه خوشکی شیریه تی.

۹- کچی کچی خاوهن شیره که، چونکه خوشکه زای شیریه تی، بابهره و خواریش بر و ا.

۱۰- دایکی خاوهن شیره که، چونکه نهنکی شیریه تی، بابهره و ژووریش بر و ا،

۱۱- خوشکی خاوهن شیره که، چونکه پووری شیریه تی.

۱۲- برای خاوهن شیره که چونکه مامی شیریه تی.

۱۳- کوری خاوهن شیره که، چونکه برای شیریه تی

۱۴- باوکی خاوهن شیه که چونکه باپیره شیریه تی، بابهره و ژووریش بر و ا.

۱۵- کوری شیر دهره که، چونکه برای شیریه تی.

۱۶- برای شیر دهره که، چونکه خالی شیریه تی.

۱۷- کورو کچی کوری شیر دهره که، چونکه کوره زاو خوشکه زایه تی له

شیره وه. (بو زیاد به هره، بر و انه؛ فیهی ئاسان، بهرگی دو وه، لاپه ره/ ۶۲۷ زنجیره/ ۲۶۱).

ه- باوک و دایک و براو خوشک و که سی تری مه حره می مناله شیر خوره که

نابن به هیچی ژنه شیر دهره که و میرده که ی و منال و که سو کاری تریان، نه گهر له لایه کی تره وه مه حره میان نه بن.

و- شیرو برپاره گانی شیر له نیوانی موسولمان و ناموسلمانیش دا داده مه زری،

نه گهر شیر دهر مه سیچی بوو، مناله شیر خوره که موسلمان بوو، دهن به دایک و کوری شیریی یه کتری وه هه روا.

دوہم: بوختہئی لہنادورستبوونی کۆکردنہوہی دووژنی لہناوخویانا

خوی، لہژنیتی ی پەك پیاودا؛

۱- حەرامە کۆکردنەوہی دایک و کچ.

۲- حەرامە کۆکردنەوہی نەنک و نەوہی خۆی.

۳- حەرامە کۆکردنەوہی دوو ژن، کە ئەگەر گریمان یەکیکیان پیاو بێ و

یەکیکیان ژن بێ، مارمیان لہیەکتیری نەئی، وەك دوو خوشك پیکەوہ، یاژن

لەگەڵ برازای خۆی دا، یا لەگەڵ خوشکەزای خۆی دا، یا کۆکردنەوہی دوو

خوشکی شیریی بەیەکەوہ، یا کۆکردنەوہی کچ لەگەڵ دایکی شیریی خۆی دا،

یا کۆکردنەوہی کچ لەگەڵ نەنکی شیریی، یا کۆکردنەوہی ژن لەگەڵ دایکی

شیری، یا نەنکی شیریی باوک و دایکەدا... تادوایی.

باسی ژن بەژن

۱۷۵۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نَهَى عَنْ الشُّغَارِ وَالشُّغَارُ أَنْ يُزَوَّجَ الرَّجُلُ ابْنَتَهُ عَلَى أَنْ يُزَوَّجَهُ الْآخَرُ ابْنَتَهُ لَيْسَ

بَيْنَهُمَا صَدَاقٌ. (الحديث ۵۱۱۲ طرفه في: ۶۹۶۰) (۱۷۵۸).

ئیبنو عومەر- پەزای خودایان لی بئی - فەرمووی: پێغەمبەر- دروودی

لەسەر- پێگەیی ژن بەژنی نەئەدا، ژن بەژنیش ئەوەتانی کەدوو پیاو بەکچی

خۆیان ژن بەژن بکەن، بەبێ مارمیی (تاج/ ۳ ل/ ۱۴۷ ز/ ۵۹ ژ/ ۲- ش/ د/ ت/ ن

= شەپخان + ئەبوداوود + تەرمەزی + نەسانی - رحمەتی خودا لەهەموویان).

روونکردنەوہ:

ژن بەژن لەسەر ئەم شیوەیە کەوا لەم فەرموودمیەدا نادروستە، ئیتر کچ

بەکچ بێ، یا خوشک بەخوشک بێ، یا کچ بە خوشک بێ، یا پوور بێ، یا دایک

به خوشك بى، ياكج به كچه زاو كورمزا بى ههرومهه. به لآم نه گهر ژن به ژنه كه له سهر نهم شيويهى تر بى كه ئىستا باوه، نه وه ژنبه ژنه كه داده مه زرى، چونكه به دوو عه قدى سه حيح ههردوو ژنه، ههريه كه يان له ميژده كهى خوى ماره ده كرى، وه ماره يى بو ههردوو ژنه كه داده نرى، وه تارادى به رزموندو رزمه ندى ههردوو ژنه كه ره چاو ده كرى. به لآم له گهال نه مه يشه ژن به ژن زور باش نييه، گهال جاركي شه و به ره دروست ده كا. (بروانه: فيقهى ناسان، بهرگى/دووهم ل/ ٦٤١).

باسى سيغه كردن، واته: موتعه

١٧٥٩- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَسَلْمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ قَالَا: كُنَّا فِي جَيْشٍ فَأَتَانَا رَسُولُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنَّهُ قَدْ أُذِنَ لَكُمْ أَنْ تَسْتَمْتَعُوا فَاسْتَمْتَعُوا. (الحدِيثان: ٥١١٧-٥١١٨) (١٧٥٩).

جابري كورى عهبدو لآو سه له مهى كورى نه كوه -رمزى خودايان لى بى- فهرموويان: له ناو سوپايه كا بووين، له غه زايه كا فروستادهى پيغه مبهه - دروودى له سهر- هات بو ناومان، فهرمووى: له لايهنى پيغه مبهه وه -دروودى خوداى له سهر بى- ريگهى ژن سيغه كرنان دراوه، ده توانو و دروسته بو تان كه ژن سيغه بكهن). (تاج/ ٣ ز/ ٦٠ ل/ ١٤٧، ١/ ٢، ٣، ٤).

پوون كردنه وه:

نهم بابيهتى سيغه كردنه، كه پيشى دهگوتري: ماره برينى كاتى، قسهى زورى له سهر كراوه، له لاي شيعه كان دروسته، و به زوريش ده كه نه. به لآم له لاي سوننيه كان: ژنه ينانى كاتى، ماوه يى رهوا بووه، به لآم دوايى پيغه مبهه - دروودى له سهر- حه رام و نادرستى كردووه ههتا روى قيامهت، وه هيج

بایه خن به رای پیچه وانه ی نه م رایه نادری، لیره د شتی هه یه هه ز ده گم روونی بکه مه وه: (له سه رمه تاوه وهک نیستا نه م فه رمووده و بریاره شهرعی یانه مه شه وورو زانراو نه بوون، به لکو پوخته و موجه لیکیان له بابته تی عیبادات و خواپه رستی و دروشم و شه عاتیره وه سه قامگیر بوون و بوون به پیناسه و دروشم و جیاوه کهری نایینی پیروزی نیسلام، له نایینه کانی تر. به لام هو ی زور هه بوو، بو دروستبوونی رای زور له هه ندی بابته تی شهریه تدا، که نه و راجیا جیا یانه، هه یان بوو له یه کتره وه نزیک بوون، هه یان بوو به پیچه وانه ی یه کتری بوون، هه یان بوو ته و او کهری یه کتری بوون، یه کی له م هو سه ره کی یانه نه وه بوو: که زوړینه ی کات و مفدو خه لکی زوړو زوړینه ی سه حابه کان، ناو به ناو به خرمه ت پیغه مبه ر ده گه یشتن، و مزوړینه ی کات داده بران له پیغه مبه ر و مئاگیان له بریاری نو ی نه بوو، وه نه و فه رمووده و بریارانه ی که له و دانیشنانه دا، له پیغه مبه ر ده بیست، کاریان پی ده کردو فه توایان پی ده داو په خشیان ده کرده و، هه تا فه رمانیکی نو ی پیغه مبه ریان له و بارمیه وه ده بیست، که ته عدیلی ده کرد، یانه سخی ده کرده و، نه و ان به رده و ام بوون له سه ر نه و بریارو فه رمووده و زانیاریانه ی که کاتی خو ی له پیغه مبه ریان و مرگرتبوو، جانه مه و زور هو ی تر بوون به هو ی نه م هه موو راجیایی یه).

ژن پیشکesh کردن به پیاوی باش

۱۷۶۰- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ امْرَأَةً عَرَضَتْ نَفْسَهَا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ زَوِّجِيهَا فَقَالَ مَا عِنْدَكَ؟ قَالَ: مَا عِنْدِي شَيْءٌ قَالَ: اذْهَبْ فَالْتَمِسْ وَلَوْ خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ فَلَذَهَبَ ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ: لَا وَاللَّهِ مَا وَجَدْتُ شَيْئًا وَلَا خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ وَلَكِنْ هَذَا إِزَارِي وَلَهَا نِصْفُهُ قَالَ سَهْلٌ: وَمَا لَهُ رِذَاءٌ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَمَا تَصْنَعُ لِإِزَارِكَ إِنْ لَبِستُهُ لَمْ يَكُنْ

عَلَيْهَا مِنْهُ شَيْءٌ وَإِنْ لَيْسَتْ لَهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ مِنْهُ شَيْءٌ فَجَلَسَ الرَّجُلُ حَتَّى إِذَا طَالَ مَجْلِسُهُ قَامَ فَرَأَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَدَعَاهُ أَوْ دُعِيَ لَهُ فَقَالَ لَهُ: مَاذَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ؟ فَقَالَ: مَعِيَ سُورَةٌ كَذَا وَسُورَةٌ كَذَا لِسُورٍ يُعَدُّهَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَلَكُنَا كَهَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ. (الحديث ۵۱۲۱ أطرافه في: ۲۳۱۰، ۵۰۲۹، ۵۰۳۰، ۵۰۸۷، ۵۱۲۶، ۵۱۳۲، ۵۱۳۵، ۵۱۴۱، ۵۱۴۹، ۵۱۵۰، ۵۸۷۱، ۷۴۱۷) (۱۷۶۰).

ئەم فەرموودمىيە لەتاجى پىرۆزدا ئاوەهاىيە: سەھلى كورى سەعد -رمزى خوداى لى بى- فەرمووى: ژنىك هاتەلاى پىڤەمبەر- دروودى لەسەر- گوتى: ئەى پىڤەمبەرى خودا! هاتووم هەتا خۆم ببەخشم بەتۆ، پىڤەمبەرىش - دروودى خوداى لەسەر بى- سەرتاپا تەماشای كردو، ئەنجا سەرى دانەواندو، هېچ قەسەى نەكرد. ژنەكەيش كەپوانى پىڤەمبەر- دروودى لەسەر- هېچى نەگوت لەبارمىيەو دانىشت. جا پياوى- كەلەهاورپيانى پىڤەمبەر بوو- هەلسا گوتى: ئەى پىڤەمبەرى خودا! ئەگەر خۆت ناتەوئى لەمنى مارمبەكە؟ فەرمووى : (ئاىا هېچت هەيە كەبىكەى بەمارمىي؟ گوتى: نەبەخوا ئەى پىڤەمبەرى خوا! هېچم نىيە كەبىكەم بەمارمىي. فەرمووى: (دمبرۆ بۆ مائەوە بۆ لاى كەسوگارت بزانە هېچت دەست دەكەوئ كەبىكەى بەمارمىي) پياووەكە رۆيشت و هاتەوە گوتى: بەخوا هېچم دەست نەكەوت، ئەى پىڤەمبەرى خودا! فەرمووى: (دەشتىك پەيدا بكە بانهنگوستىلەيەكى ئاسنىش بى، بىكە بەمارمىي). پياووەكە ديسان رۆيشتەووە هاتەووە گوتى: بەخودا ئەى پىڤەمبەرى خودا! ئەنگوستىلەى ئاسنىشم دەست نەكەوت، بەلام ئەم تاقە لۆ جلكەم هەيە، نيوەى بۆ من نيوەى بۆ ئەو لەباتى مارمىي؟

(۱۷۶۰) أخرجه مسلم في النكاح، باب: الصداق وجواز كونه تعليم القرآن وخاتم حديث....

پیغهمبەر- دروودی لهسەر- فهرمووی: (ئهوه بهوچی، خووی یهك پارچهیه،
ئهگەر لهبهر تۆدا بی، هیچی بهر نهو ناکهوی، ئهگەر لهبهر نهودا بی هیچی
بهر تۆ ناکهوی).

جا بیاویکە، تاویکی باش دانیشت، لهپاشا ههلسا پویشت، پیغهمبەر-
دروودی لهسەر- چاوی لی بوو، ناردی بهشوپنیدا، بانگی کردوه، کههات پی ی
فهرموو: (چیت لهقورئان لهبهره؟) گوتی: نهو سوورتهو نهو سوورتهم
لهبهره، وهسوورتهکانی ژمارد، فهرمووی: (ئایا نهو سوورتهانه ههموویان
بهباشی لهبهر دهخوینی؟) گوتی: بهئێ. فهرمووی: (دهپرۆ نهو لهسەر نهو
قورئانهی که لهبهرته نهو ژنهم کرد بههی تۆ). لهگیرانهوهیهکا: (نهو
لهسەر نهو کهفیری نهو قورئانهی بکهی کهخۆت نیستا لهبهرته نهو ژنهم
ماره کرد لهتۆ!). (تاج/ ٣/ ز/ ٢٤/ ل/ ٨١/ ژ/ ١/ ش/ د/ ت/ ن- رحمهتی خودا
لهههموویان بیت-).

لهگیرانهوهی ئیرهدا نهو رستهیهی پتره: (سههل فهرمووی: بیاوهکه بهس
نهو بهرکووشهی ههبوو، پهشتهمالی سهردهوی نهبوو کهبههرمبی پی ی
دهگوتری: ریداء) بهبهرکووشیش دهگوتری: ئیزار. ئهمهیش لهدواوه
گیرانهوهکهی تاجول نوصوول:

١٧٦٠- مکرر- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ امْرَأَةً جَاءَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ جِئْتُ لَأَهَبَ لَكَ نَفْسِي فَتَنْظُرَ إِلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَعَّدَ النَّظَرَ إِلَيْهَا وَصَوَّبَهُ ثُمَّ طَاطَأَ رَأْسَهُ فَلَمَّا رَأَتْ الْمَرْأَةُ أَنَّهُ لَمْ يَقْضِ فِيهَا شَيْئًا جَلَسَتْ فَقَامَ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ بِهَا حَاجَةٌ فَرَوِّجْنِيهَا فَقَالَ هَلْ عِنْدَكَ مِنْ شَيْءٍ فَقَالَ لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَذْهَبَ إِلَى أَهْلِكَ فَانْظُرْ هَلْ تَجِدُ شَيْئًا فَذْهَبَ ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا وَجَدْتُ شَيْئًا قَالَ انْظُرْ وَلَوْ خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ فَذْهَبَ ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ وَلَكِنْ هَذَا إِزَارِي قَالَ سَهْلٌ مَا لَهُ رِذَاءٌ فَلَهَا نِصْفُهُ

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا تَصْنَعُ يَا زَارِكُ إِنْ لَبِسْتَهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْهَا مِنْهُ شَيْءٌ وَإِنْ لَبِسْتَهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ شَيْءٌ فَجَلَسَ الرَّجُلُ حَتَّى طَالَ مَجْلِسُهُ ثُمَّ قَامَ فَرَأَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُوَلِّيًا فَأَمَرَ بِهِ فَدُعِيَ فَلَمَّا جَاءَ قَالَ مَاذَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ قَالَ مَعِيَ سُورَةٌ كَذَا وَسُورَةٌ كَذَا وَسُورَةٌ كَذَا قَالَ أَتَقْرَأُوهُنَّ عَنْ ظَهْرِ قَلْبِكَ قَالَ نَعَمْ قَالَ أَذْهَبَ فَقَدْ مَلِكْتُكُمَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ. (الحديث (۵۳۰) طرفه في: ۱۷۶۰ تجريد = ۵۱۲۱ فتح) (۱۷۶۰-۳). فهرمووی دهی پیش نهم فهرموودمیه.

وهلی - ههقدار

۱۷۶۱- عَنْ مَعْقِلُ بْنُ يَسَارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: زَوَّجْتُ أَخْتًا لِي مِنْ رَجُلٍ فَطَلَّقَهَا حَتَّى إِذَا انْقَضَتْ عِدَّتُهَا جَاءَ يَخْطُبُهَا فَقُلْتُ لَهُ زَوِّجْكَ وَفَرَشْتُكَ وَأَكْرَمْتُكَ فَطَلَّقْتُهَا ثُمَّ جِئْتُ تَخْطُبُهَا لَا وَاللَّهِ لَا تَعُودُ إِلَيْكَ أَبَدًا وَكَانَ رَجُلًا لَا بَأْسَ بِهِ وَكَانَتْ الْمَرْأَةُ تُرِيدُ أَنْ تَرْجِعَ إِلَيْهِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ آيَةً: فَلَا تَعْصِلُوهُنَّ. فَقُلْتُ: أَلَا أَنْ أَفْعَلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ فَزَوَّجَهَا إِيَّاهُ. (الحديث ۵۱۳۰- أطرافه: ۴۵۲۹، ۵۳۳۰، ۵۳۳۱) (۱۷۶۱).

مهعقیلی کوری یه سار-رهمزای خودای لی بی- فهرمووی: خوشکیکم ههبوو، مارهمیم بری له پیاوی، چوو بهرهلای کرد، ته لافی دا، لی نه پرسیییه وه ههتا حهیهی هه لئات و عیددهی به سهر چوو، نهوسا هات داوایکردموه، منیش پییم گوت: من خوشکه کهی خۆمم پییت دا، کردم بهنوین و ژیره خهرتو له لای خۆی قه درو ریژم لی گرتی، که چی تو چوویت به پیچه وانه وه، ته لاقت داو بهرهلایت کرد، نیستایش هاتوویته وه، دیسان خوازبینی ی دمکه یته وه لی!

نايه خوا ههتا ههتا يه نايي ته وه به ژنت له راستيش دا پيا وه كه خراب نه بوو، خوشكه كه ي منيش كه ناوې جو مه يل بوو، دميويست كه بگه پي ته وه بو لاي، جاله م نيوانه داو له م هه لو مه رجه دا نه م نايه ته پي روزه هاته خواره وه: ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُفْلِحْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَمْ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (سورة البقرة ٢٣٢). واته: كاتي ژنتان ته لاق دا و دمي دميان ته واو بوو، و دمي رده كو نه كانيان ويستي ان به پي ي شهرعي خوا مارميان بگه نه وه، ئيوه ئه ي خاومنان و هه قداراني ئه و جو ره ژنانه مه بن به پي گر له وه. ئيتر منيش گوتم: ئيستا ئه ي پيغه مبهري خودا! خواي گه و ره چو ن دمفه رموي واده كم. فه رموي: (ئيتر دووباره براكه ي له سه ر مارمي يه كي تازه، ماره ي برييه وه له مي رده پيشينه كه ي).

هه قدار- وه لي- چ باوك بي، چ كه سي تر بي،

كج يابي ته ژن نادات به شوو، مه كه ر به ناره زووي خو ي

١٧٦٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تُنْكَحُ الْأَيِّمُ حَتَّى تُسْتَأْمَرَ وَلَا تُنْكَحُ الْبُكَرُ حَتَّى تُسْتَأْذَنَ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ إِذْلَاهَا؟ قَالَ: أَنْ تَسْكُتَ. (الحديث ٥١٣٧- طرفاه في: ٦٩٤٩، ٩٧١) (١٧٦٢).

له نه بو هوري ره وه- رمزي خوداي ئي بي- پيغه مبهري- دروودي له سه ر- دمفه رموي: (بيو ه ژن نادري به شوو، تا به پراشكاوي پاي و مر نه گيري، كچيش نادري به شوو، تا پرس و پاي پي نه گري!) گوتيان: ئه ي پيغه مبهري خودا! له م پوژگار ه ي ئيمه دا، كچان شهرمنن، له روويان نايي كه له باسي وا به رووني بدوين، جا چو ن بزاني ن كه كه چه كه هاييله يانا؟ فه رموي: (كه له بهر شهرم و

شكۆ نهو هك له بهر هوپه كى تر، قسه ي نه كرد، نه وه مانای واپه كه پازى يه).
(تاج/ ۳ ز ۳۱/ ل ۷۲/ ژ ۱/).

پاڤه و روونكر دنه وه؛

نهم فهرموودميه و كۆمه ئى فهرموودى ترى راست و دروست نيشانه و
به لگه ي نه وه ن كه ژن، چ كچ بى، چ بيوه ژن، كاتى دهرى به شوو، دهبى رمزى
له سهر شوو كرنه كه ي هه بى، ئيتى نه و په زابوون و پيگه پيدانه، به پى ي پوژ
ده گورپى، له شهرى پيروزدا كۆمه ئيك بپيار هه يه به پى ي كات و سات ده گورپى
نهم بابه ته يش له و جوړه بپيارانه يه. من به خودى خۆم، ناماده ي چه ندين
ماره بپين بووم، به شيوه ي هه قدار، به شيوه ي شايهت، به شيوه ي مه لای ماره
بپ، به شيوه ي خرمى ريش سبى، له كورد، له عهرمب، له توركمان، له سليمانى،
له كهركوك، له به غا، له شوپنانى تر، له كۆمه لگای جوړاو جوړ، له لادى و گوند،
له شارو شاروچكه، له خه لگى به دين، له خه لگى مه دهنى، كه پله ي هو شيارى و
زرنكى و رو شنبيرى خه لگه كه ي به رزونمى پيوه ديار بى.

جا له پاش نهم ريخوشكر دنه، نه وه ي كه په چاوم كردووه و له لای هه موو
كه سى كه ناگای له م بارودوخه ناسكه بى، نهم ديارده به لگه نه ويسته يه،
كه نه مه بوخته كه يه تى: (زۆرينه ي كات، په يوه نديداران و عه لاقه مه ندان، چ
هه قدارو وه لى بن، چ ژن و ميژدين، چ شايهت بن، شهرم و شكۆ دميانگرى،
ساميان لى دهنيشى، گه لى جار و ده په شوكتين، شپى زمى يان پيوه دياره، زۆر
جار واده شله ژين قسه كان تيكه ل و پيكه ل ده كهن، باوكى كچه كه، ياكچه كه،
ياميژده كه، زمانى ته ته له ده كا، ده مى ده له رزى، شهرم و سام واده ميگرى تفى بو
قوت نادرى. جارى من خۆم مه لای گريدمرى گريبه ندى ماركردنه كه بووم،
باوكى كچه كه كه پياوئى كامل بوو، پزى شك بوو روژى له روژان ره نيسى
صيحى شارى سليمانى بوو ميژده كه يش پزى شك بوو، كچه كه دمرچووى
كۆليژ بوو، دايكى كچه كه خانمى كى شازنى هو شه ندى ژيرو سه لار بوو،

خوینہ وار یکی بہرز بوو، شایہ تہکان کۆمہ لئ له پیاو ماقوولانی شارہکە بوون، کەناسیاو و دۆستی ھەردوولا بوون. دە ی باوکەکە واشەرم گرتبووی، زمانی گۆی نەدەکرد، ھەسە یۆ نەدەکرا، ھەروا کوپو کچەکەش، تەنیا دایکی کچەکە نەشلەژا، وەک ناومندی پابەری ئەوانی دەکردو ھەسەکانی یۆ راست دەکردنەو، لەبەر ئەوێ من کە ھەستم بەم شلۆقی ھەلۆیستە کرد، ناچار بووم کە بە باوکی کچەکە بلییم؛ تۆ من بکە بەو دیکیل یۆ ئەم کارەو ئیتەر ھەفت نەبێ، ئەویش وایکردا دە ی برا! کە ئەمە حالی دوکتۆرو پۆشنبیرانی سەدە ی بیستەم بێ، لەکات و ساتی وادا، ئیتەر دەبێ حالی کچە دەوارنشینکی کورد، یاعەرمب، یاھەر نەتەو مەیکە تر، لە گوندیکی لاپی، یالە کوپەر دی یەک، یا لە دوورگە یەکی دوورە دەست، یالە زۆنگاوی لە زۆنگاوەکانی خوارووی عیراق، لە مەو پێش و ئیستایش و لە مەو دوایش چۆن بێ و چۆن بتوانی کە وەک بولبول، بە گوساخێ پەر بە دەم ھاوار بکاو بلی؛ من وادەکەم. ئەو دی کە لەم لایەنەو پێویستە ئەو مەیکە: کە پەزابوونی ژن و میرد بە یەکتەری مسۆگەر بێ، ئیتەر دەرپرین و ئاشکرا کردنی ئەم مەبەستە بە ھەر شیو مەیی بێ دروستەو دەبێ. ئەو دی وانالی لە حالەکە حالی نییە یا نە یەوئ حالی بێ.

۱۷۶۳- حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ الرَّبِيعِ بْنِ طَارِقٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ عَنْ أَبِي عَمْرِو مَوْلَى عَائِشَةَ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الْبِكْرَ تَسْتَحِي؟ قَالَ: رِضَاهَا صَمْتُهَا. (الحدیث ۵۱۳۷ طرفاه فی: ۶۹۴۹ - ۶۹۷۱) (۱۷۶۳).

عائیشە -رمزای خودای ئی بێ- عەرزێ پێغەمبەر -دروودی لەسەر- دەکات: ئە ی پێغەمبەری خودا! لە کاتی کچ بەشوودانا، کاتی پەرس و پاو پاویژ بە کچ دەکری شەرم دەکا کە بە پاشکاو ی رمزابوونی خۆی دەرپرئ و بلی: ئاشوو بەو پیاوێ دەکەم و پازیم مارەم بکەن ئی ی، دە ی لەبارودۆخی ئاوادا چار

چییه؟ فہرمووی: (لہکاتی ئاوادا بی دمنگی ی کچہکہ نیشانہی
رمز امہندییہ تی).

پیاو کچی خوی کہ رزمہندیی لہسہر نہ بیّ بدا بہ شوو، بہ شوودانہ کھی پوچو بیّ بایہ خہ

۱۷۶۴ - عَنْ خَنْسَاءِ بِنْتِ خِدَامٍ الْأَنْصَارِيَّةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ أَبَاهَا زَوَّجَهَا
وَهِيَ ثَيِّبٌ فَكْرِهَتْ ذَلِكَ فَأَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَدَّ نِكَاحَهَا.
(الحديث ۵۱۳۸ أطرافه في: ۵۱۳۹، ۶۹۴۵، ۶۹۶۹) (۱۷۶۴).

خہنساء کچی خیدام - کہنافرمتیکی ئہنصاری بوو - فہرمووی: بیؤمژن
بووم، باوکم دامی بہشوو، منیش پیّم ناخوش بوو، چووم بوّ خزمہتی
پیغہمبہر - دروودی لہسہر - رووداوہکەم حالی کرد، ئہویش مارہبرپنہکەمی
ہہئومشاندہوہ). (تاج/ ۳ ل/ ۷۳ ز/ ۳۱ ز: ۳).

روونکردنہوہ:

خہنساء صہحابیہ بووہ، یہک فہرموودہی لہبوخاری پیرۆزدا ھہیہ،
کہئەم فہرموودہیہی ئیرہیہ، بہلام لہسّ جیگہی تریش لہبوخاریدا دووبارہ
بۆتہوہ، وەک لہئەطرافہکان دا ئامازہ بوّ ژمارہکانیان کراوہ کہژمارہ: (۵۱۳۹) و
(۶۹۴۵) و (۶۹۶۹) ن. کاتی ئەم سکالایہی لہدەستی باوکی کرد، بیؤمژن بووہ، وە
عەرزی پیغہمبہری کرد: ئەی پیغہمبہری خودا! من پیاوکی تر داوای
کردووم، وەدئەم بہوہوہیہ، پیغہمبہریش کہمارہبرپنہکەمی ھہئومشاندہوہ،
بہباوکەکەمی ی فہرموو: (الحقہا بہواھا: دئی بہ کیوہیہ بییدہ بہوہ). ئیتر
باوکیشی بہدئی ئہوی کرد.

(۱۷۶۴) لم یوافقه مسلم علی تخريج حديث خنساء بنت خدام في تزويجها (فتح الباری -

خوازیبئی له سه‌ر خوازیبئی نادرسته

۱۷۶۵ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَبِيعَ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ وَلَا يَخْطُبَ الرَّجُلُ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ حَتَّى يَتْرَكَ الْخَاطِبُ قَبْلَهُ أَوْ يَأْذَنَ لَهُ الْخَاطِبُ. (الحديث ۵۱۴۲ أطرافه في: ۲۱۳۹ ، ۲۱۶۵ ، ۲۱۴۰ ، ۲۱۴۸ ، ۲۱۵۰ ، ۲۱۵۱ ، ۲۱۶۰ ، ۲۱۶۲ ، ۲۷۲۳ ، ۲۷۲۷ ، ۵۱۴۴ ، ۵۱۵۲ ، ۶۶۰۱) (۱۷۶۵).

ئيبنو عومەر - ره‌زای خودایان لێ بێ - فه‌رمووی: سه‌ودا له‌سه‌ر سه‌ودای
برای ئایینی خۆتان مه‌که‌ن، هه‌روه‌ها خوازیبئیش له‌سه‌ر خوازیبئی ی برای
ئایینی خۆتان مه‌که‌ن، مه‌گه‌ر خوازیبئی کاری پێش ئه‌و وازی هینابی، یا نه‌و
پێگه‌تان پێ بدا). (تاج/ ۲: ۱۵۲ ز/ ۷ + تاج/ ۳ ز/ ۲۶ ز/ ۵ ل/ ۶۱) مامۆستای
عه‌ینی له‌عمده القاری و دا، له‌روونکردنه‌وه‌ی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌دا ده‌فه‌رموی:
(وشه‌ی برا له‌م فه‌رموده‌یه‌دا، ئه‌م سه‌ی جووره‌ براهه‌ ده‌گریته‌وه: برای خوینی-
واته: برای نه‌سه‌بی - و برای ئایینی و برای شیریی).

برای خوینی موسلمان و ناموسولمانی هه‌یه، برای شیریش هه‌روه‌ها، برای
ئایینیش خوینی و شیر و بیانی هه‌یه، له‌م جووره‌ بابه‌تانه‌دا، که‌له‌م جووره
فه‌رموودانه‌دا باسکراون، کڕین و فرۆشتنو خوازیبئی و برا، نمونه‌ن. قه‌یدو
مه‌رج نین، بو زیا‌ده روونکردنه‌وه‌ن، روونترین نمونه‌ن له‌بابه‌ته‌که‌دا،
که‌له‌زاراودا پێی ده‌گوتری: (اظهر مثال). که‌واته هه‌موو مامه‌له‌و سه‌ودایه‌ک
به‌سه‌ر مامه‌له‌و سه‌ودای برای خۆت نادرسته یابه‌سه‌ر مامه‌له‌و سه‌ودای
خوشکی خۆت نادرسته، وه‌ک: ره‌هن به‌سه‌ر ره‌هن، یاسه‌له‌م به‌سه‌ر سه‌له‌م،
یا قیراض به‌سه‌ر قیراض، یا هاوبه‌شی به‌سه‌ر هاوبه‌شی، یا که‌سه‌ی خوشکی خۆی

پیشکەش بکا بە پیاویکی باش، کەسیکی تریش پێشپری ئی بکاو، بەسەر ئەو خوشکی خۆی، یا کچی خۆی پێشکەش بکا بەو پیاو بەشە، وەزۆرشتی تری لەم چەشنە بابەتانە، وەهەر وەها خوشک لەگەڵ خوشکا.

ئەو مەرجانە ی لەهاوسەر گرتن دا نا دروستن

۱۷۶۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تَسْأَلُ طَلَّاقَ أُخْتِهَا لِتَسْتَفْرِغَ صَخْفَتَهَا فَإِنَّمَا لَهَا مَا قُدِّرَ لَهَا. (الحديث ۵۱۵۲- أطرافه في: ۹۶۹ تجريد = ۲۱۴۰، ۲۱۴۸، ۲۱۵۰، ۵۱۵۱، ۲۱۶۰، ۲۱۶۲، ۲۷۲۳، ۲۷۲۷، ۵۱۴۴، ۶۶۰۱ بهرگی/ ۳- ۴۲) (۱۷۶۶).

رافەو روونکردنەو:

لێرەدا، لەکۆتاو دەفەرموی: (ئەو ژنە ئەگەر هەوڵی وایش بێ، ئەگەر چارەنووسی خوایی لەسەر نەبێ مەبەستەکی نایەتەجێ، کەواتە: باهەوڵی بێ هەوڵە نەداو، خۆی تەسلیمی چارەنووسی ی خوایی بکا). زاناگان دەفەرموون: مەبەست لەخوشک لەم فەرموودەدا ئەم چوار جۆرمیە:

۱- خوشکی خۆینی.

۲- خوشکی شیریی.

۳- خوشکی نایینی.

۴- خوشکی ناموسلمانن چونکە ئەویش خوشکیی لەئادەمیزادیدا ئیبنو عەبدولبەر -رەحمەتی خودای ئی بێ- دەفەرموی: بەپێی ئەم فەرموودەمە دروست نییە کەهەوڵ داوا لەمێردەکی بکا، کەهەوڵیکە تەلاق بێ، هەتا هەر خۆی بەتەنها ژنی بێت.

ژنان ژن ده بهن به بووکی بو میړده که یو

دووعای پیتو فهران بو ده که ن

۱۷۶۷ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زُفْتُ امْرَأَةً إِلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا عَائِشَةُ مَا كَانَ مَعَكُمْ لَهْوٌ؟ فَإِنَّ الْأَنْصَارَ يُعْجِبُهُمُ اللَّهْوُ. (الحديث ۵۱۶۲) (۱۷۶۷).

عائیشه - رمزای خودای لی بی - فهرموی: ژنیکم گواسته وه بو پیاوکی نه نصاری، پیغه مبه - دروودی له سر - فهرموی: (عائیشه! نایا هیچ به زم و شادی به کتان نه گیر؟ چونکه یاریده دمران (نه نصار) حزیان له به زم و شادی هه یه). (تاج/ ۳ ل/ ۸۶ ز/ ۳۷).

نزای کاتی دروست بوون له که ل جه لال و هاوسه ردا

۱۷۶۸ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَّا لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ يَقُولُ حِينَ يَأْتِي أَهْلَهُ: بِاسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، ثُمَّ قُدِّرَ بَيْنَهُمَا فِي ذَلِكَ أَوْ قُضِيَ وَلَدٌ لَمْ يَضُرَّهُ الشَّيْطَانُ أَبَدًا. (الحديث ۵۱۶۵ أطرافه في: ۱۴۱، ۳۲۷۱، ۳۲۸۳، ۶۳۸۸، ۷۳۹۶) (۱۷۶۸).

ئیبنو عبباس - رمزای خویان لی بی - فهرموی: پیغه مبه - دروودی له سر - دهرموی: (کاتی په کی له نړیوه دهیوه بپرواته لای خیزانی خو، نه گهر بللی: باسم الله... مارزفتنا:

(۱۷۷) لم یوافقه مسلم على تخريج حديث عائشة: (فإن الأنصار يعجبهم اللهو...). (فتح/ ۱۰)

بهناوی خودا، نهی خودا! شهیتانمان له کۆل بکهره وه وشهیتان دووربخه ره وه
 لهم رزق و رۆژی خۆته که داوته به ئیمه. ههر که سه تان له و کاته دا ناوابلی،
 نه گهر له و جارهدا منداڵ له چاره بیان نووسرابی، ههر گیز شهیتان زیانی بوی
 نابی. (تاج/ ۳ ز/ ۴۳ ل/ ۹۷ ز/ ۱).

شایی و مهر سه ربیرین له شایی دا

۱۷۶۹ - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا أَوْلَمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 عَلَى شَيْءٍ مِنْ نِسَائِهِ مَا أَوْلَمَ عَلَى زَيْنَبَ: أَوْ لَمْ يَشَأْ. (الحديث ۵۱۶۸ - أطرافه في
 ۴۷۹۱، ۴۷۹۲، ۴۷۹۳، ۴۷۹۴، ۵۱۵۴، ۵۱۶۳، ۵۱۶۶، ۵۱۷۰،
 ۵۱۷۱، ۵۴۶۶، ۶۲۳۸، ۶۲۳۹، ۶۲۷۱، ۷۴۲۱) (۱۷۶۹).

ئه نهس- رهزای خودای ئی بی - فهرمووی: نه م دیوه که پیغه مبهه-
 دروودی له سهه - بو که سی تر له ژنه کانی، نانی شایی دروست بکا، وهک نهو
 نانهی که بو شایی په کهی زمین بهی ژنی دروستی کردبوو: مهریکی کوشته وهو
 کردی به نانی شایی بو. (تاج/ ۳ ز/ ۴۰ ل/ ۹۴ فهرموودهی ژماره ۴ - ش/ د).

۱۷۷۰ - عَضُنْ صَفِيَّةُ بِنْتُ شَيْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: أَوْ لَمْ يَشَأْ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى بَعْضِ نِسَائِهِ بِمُدَّتَيْنِ مِنْ شَعِيرٍ. (الحديث ۵۱۷۲) (۱۷۷۰).

سه فیهی کچی شهیه به حمه تی خودای ئی بی - فهرمووی: پیغه مبهه-
 دروودی خودای ئی بی - بو په کی له ژنه کانی خوی، دوو موود جووی کرد
 به نانی شایی. دوو موود دهکاته نیومه ن، واته: نیو صاع) سه فیهی سه حابییه
 نییه، نه م فهرموودهی موره له.

(۱۷۶۹) أخرجه مسلم في النكاح، باب زواج زينب- ونزول الحجاب.. رقم/ ۱۴۲۸.

(۱۷۷۰) لم يوافقه مسلم على حديث صفية بنت شيبة في الوليمة (فتح الباری ج/ ۱۰ ص ۴۲۲-

خاتمة كتاب النكاح).

۱۷۷۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْوَلِيمَةِ فَلْيَأْتِهَا. (الحديث ۵۱۷۳ - طرفه في ۵۱۷۹) (۱۷۷۱).

عہد و ثلاثی کوری عومہر - رھزای خودایان لی بی - فہرمووی: پیغہ مبہر - دروودی خودای لی بی - فہرمووی: (کاتی کہ سیکتان خوٹک کرا بو سہر نانی شایی بابچیت).

ناموژگاری خیر دہربارہی ژنان

۱۷۷۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ. (الحديث ۵۱۸۵ - أطرافه في: ۶۰۱۸، ۶۳۳۶، ۶۱۳۸، ۶۴۷۵).

وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا فَإِنَّهُنَّ خُلِقْنَ مِنْ ضَلَعٍ وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضِّلَعِ أَغْلَاهُ فَإِنْ ذَهَبَتْ ثَقْمُهُ كَسَرَتْهُ، وَإِنْ تَرَكْتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا. (الحديث ۵۱۸۶ - طرفاه في: ۳۳۳۱، ۵۱۸۴) (۱۷۷۲).

ئەبو ھوریرە - رھزای خودای لی بی - لە ھەزەر مەتھو - دروودی خودای لی بی - دەفەرمووی: ھەرکەسێ باوەری تەواوی بە خودا و بە پڕۆژی دواپی ھەبی، نابێ ئازاری دراوسێی خۆی بدات، ناموژگاری بی لێتان زۆر باش بن بو ژنان، چونکە ژنان، لە ھەنە پەتھو، لە پەراسووی باوە ئادەم دروست کراون، چونکە دایە ھەوا لە پەراسووی جەپی باوە ھەوا (واتە: باوە ئادەم) دروست کراوە، لە لارترین شوێنی پەراسوو کە نووکە کە یەتی دروست کراوە، واتە: بە سروشت بە چەوتی و بە لاری و خواری دروست کراون، جائە گەر بتھوێ راستی بکەیت ھە

(۱۷۷۱) أخرجه مسلم في النكاح، باب: الأمر بإجابة الداعي الى دعوة، رقم: ۱۴۲۹.

(۱۷۷۲) أخرجه مسلم في الرضاع، باب الوصية بالنساء، رقم: ۱۴۶۸.

راست نابیتەو، بەلام دەشکێ، ئەگەر دەستیشی ئی نەدەو ئەوا بەلاری دەمینیتەو، هەرچۆنی بی بوونی لەنەبوونی باشتەر، کەوابوو، با راسپیری و دەست بی لیتان زۆر باش بن بۆ ژنان) لەگێرپانەو مەیهکی تاجول ئوصول دا دەفەر موی: (ژن لەپەرأسوو دروست کراوو چەوتییەکی بەشیکی لەسروشتی تیکلاوی خوین و بیرو هۆشی بوو، جا لەبەر ئەو تاسەر لەسەر یەك بار نامینی و زوو زوو دەگورێ و بەسروشت حول حول یەو لەمەدا تارادەیی بیانوی هەیه، جالەسەر ئەم بنیاتە ئەگەر دمتەوئ لەگەڵیا رابویری، ئەوا دەبی بەپی ی سروشتەکی بەلاری و خواری رابویری لەگەڵی دا، ئەگینا ئەگەر بتهوئ راستی بکەیتەو، ئەوسا لەگەڵی رابویری، ئەو بەتۆ راست نابیتەو، بەلکو لەدەستتا دەشکێ، شکاندنە کەشی بریتیه لەبەرەلا کردنی و تەلاق دانی، ئەو دەیش بەپێچەوانە ی مەبەستە). (تاج/ ۳/ ز/ ۴۷/ ل/ ۱۱۶/ ژ/ ۱-ش/ تیرمیزی) + (ریاض/ ۱/ ل/ ۲۳۶/ ز/ ۲۴/ ژ/ ۲۷۳).

رافەو روونکردنەو:

مەبەست لەم جۆرە فەرموودانە تانەو تەشەر نییه لەژن، وەك هەندئ مروفی گیلۆكە والی ی تی دەگەن، بەلکو بەپێچەوانەو مەبەست روونکردنەو پێكەتە ی جەستە یی و دەروونی ژنە، بەپی ی سروشتی خودایی، هەتا تەكلیفی مالایطاقی ئی نەكړئو، ئەركیكی نەخریتە سەر شان، كەلەتوانای دا نەبی، كاری خودایش بی دانایی نییه، دیارە كەئافرمتی لەسەر ئەو شیوێ كەچ و خوارە دروست كرددوو، سوودی خۆی و سوودی پیاویشی واتیادا، نابینی خودی پەرأسوو چەماوو لارە، ئەگەر راست و رهوان بوایه وەك دووخ، رۆلی خۆی نەدەبینی، قەفەزە ی سینگ دروست نەدەبوو، كەشوورایەکی قاییمە بۆ هەموو ئەندامە هەناوییه كانی مروف، وەك دل و جەرگ و سیی و گورچیلەو رېخۆلەو سېل.

داستانی نوم زرع

۱۷۷۳- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: جَلَسَ إِحْدَى عَشْرَةَ امْرَأَةً فَتَعَاهَدْنَ وَتَعَاذَنَ أَنْ لَا يَكْتُمْنَ مِنْ أَخْبَارِ أَزْوَاجِهِنَّ شَيْئًا. قَالَتِ الْأُولَى زَوْجِي لَحْمٌ جَمَلٌ عَثَّ عَلَى رَأْسِ جَبَلٍ لَنَا سَهْلٌ فَيُرْتَقَى وَلَا سَمِينَ فَيَنْتَقِلُ، قَالَتِ الثَّانِيَةُ: زَوْجِي لَا أَبْتُ خَبْرَهُ إِلَيَّ أَخَافُ أَنْ لَا أَدْرَهُ إِنْ أَذْكُرُهُ أذْكُرُ عُجْرَهُ وَبُجْرَهُ قَالَتِ الثَّالِثَةُ: زَوْجِي الْعَشَقُّ إِنْ أُلْطِقَ أُطْلِقَ وَإِنْ أَسْكُتَ أَعْلَقُ قَالَتِ الرَّابِعَةُ: زَوْجِي كَلِيلُ بَهَامَةٍ لَا حَرَّ وَلَا قُرٌّ وَلَا مَخَافَةَ وَلَا سَامَةَ قَالَتِ الْخَامِسَةُ: زَوْجِي إِنْ دَخَلَ فَهَدَّ وَإِنْ خَرَجَ أَسَدٌ وَلَا يَسْأَلُ عَمَّا عَهْدَ قَالَتِ السَّادِسَةُ: زَوْجِي إِنْ أَكَلَ لَفٌّ وَإِنْ شَرِبَ اشْتَفَّ وَإِنْ اضْطَجَعَ انْتَفَّ وَلَا يُولِجُ الْكَفَّ لِيَعْلَمَ الْبَيْتُ قَالَتِ السَّابِعَةُ: زَوْجِي غَيَابَاءُ أَوْ عَيَابَاءُ طَبَاقَاءُ كُلُّ دَاءٍ لَهُ دَاءٌ شَجَّكَ أَوْ فَلَّكَ أَوْ جَمَعَ كُلًّا لَكَ قَالَتِ الثَّامِنَةُ زَوْجِي الْمَسُّ مَسُّ أَرْتَبٍ وَالرَّيْحُ رِيحُ زَرْبٍ قَالَتِ التَّاسِعَةُ: زَوْجِي رَفِيعُ الْعِمَادِ طَوِيلُ النَّجَادِ عَظِيمُ الرَّمَادِ قَرِيبُ الْبَيْتِ مِنَ النَّادِ قَالَتِ الْعَاشِرَةُ: زَوْجِي مَالِكٌ وَمَا مَالِكٌ خَيْرٌ مِنْ ذَلِكَ لَهُ إِيْلٌ كَثِيرَاتُ الْمَبَارِكِ قَلِيلَاتُ الْمَسَارِحِ وَإِذَا سَمِعْنَ صَوْتَ الْمِزْهَرِ أَيقَنَ أَهْلُهُ هَوَالِكُ قَالَتِ الْحَادِيَةَ عَشْرَةَ: زَوْجِي أَبُو زَرْعٍ وَمَا أَبُو زَرْعٍ أَلَسَ مِنْ حُلِيِّ أَدْنَى وَمَلَأَ مِنْ شَحْمٍ عَضْدِي وَبَجَحَنِي فَبَجَحَتِ إِلَيَّ نَفْسِي وَجَدَنِي فِي أَهْلِ غُنَيْمَةٍ بِشَقٍّ فَجَعَلَنِي فِي أَهْلِ صَهِيلٍ وَأَطِيطٍ وَذَائِسٍ وَمُنَقٍّ فَعِنْدَهُ أَقُولُ فَلَا أَقْبَحُ وَأَرْقُدُ فَلَا تَصْبَحُ وَأَشْرَبُ فَلَا تَفْنَحُ، أُمُّ أَبِي زَرْعٍ فَمَا أُمُّ أَبِي زَرْعٍ عَكُومُهَا رَدَاخٌ وَبَيْتُهَا فَسَاخٌ، ابْنُ أَبِي زَرْعٍ فَمَا ابْنُ أَبِي زَرْعٍ مُضْجَعُهُ كَمَسَلٌ شَطْبَةٌ وَيَشْبَعُهُ ذِرَاعُ الْجَفْرَةِ، بِنْتُ أَبِي زَرْعٍ فَمَا بِنْتُ أَبِي زَرْعٍ، طَوْرُ أَبِيهَا، وَطَوْرُ أُمِّهَا، وَمِلاءُ كِسَائِهَا وَغَيْظُ جَارَتِهَا، جَارِيَةُ أَبِي زَرْعٍ، فَمَا جَارِيَةُ أَبِي زَرْعٍ لَا بُتُّ حَدِيثَنَا تَبِيئًا وَلَا تُنْقَتُ مِيرَتَنَا ثَنَقِيًا وَلَا تَمْلَأُ بَيْتَنَا تَغْشِيئًا قَالَتْ: خَرَجَ أَبُو زَرْعٍ وَالْأَوْطَابُ تُنْمَخَضُ. فَلَقِيَ امْرَأَةً مَعَهَا وَلَدَانِ لَهَا كَالْفَهْدَيْنِ يَلْعَبَانِ مِنْ تَحْتِ خَصْرِهَا، بَرْمَاتَيْنِ، فَطَلَّقْنِي، وَلَكَّحَهَا، فَتَكَحْتُ بَعْدَهُ رَجُلًا سَرِيًّا رَكِبَ شَرِيًّا وَأَخَذَ خَطِيًّا وَأَرَاخَ عَلَيَّ نَعْمًا ثَرِيًّا وَأَعْطَانِي مِنْ كُلِّ رَايِحَةٍ زَوْجًا وَقَالَ كُلِّي أُمُّ زَرْعٍ. وَمِيرِي أَهْلَكَ. قَالَتْ:

فَلَوْ جَمَعْتُ كُلَّ شَيْءٍ أَعْطَانِيهِ مَا بَلَغَ أَصْغَرَ آيَةِ أَبِي زَرْعٍ قَالَتْ عَائِشَةُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُنْتُ لَكَ كَأَبِي زَرْعٍ لَأَمْ زَرْعٍ. (الحديث ۵۱۸۹) (۱۷۷۳).

عائیشہی ھاوسہری پیغہمبہر۔ دروودی خودا لہسہر پیغہمہرو رمزای خودا لہوبی - فہرمووی: یازدہ ژن کوپری قسہی لی دہبہستن، و دہبہلین بہیہکتری دہدہن و، بہیمان دہبہستن کہہیچ شتی لہدہنگوباسی میردہکانیان نہشارنہوہ، ژنی یہکہمیان دہلی: میردہکہی من گوشتہلہرکی و شترہ لہرہ، وابہسہر لووتکہی شاخیکی سہختہوہ، نہشاخہکہ سہرکہوتنی ناسانہو، نہگوشتہکہش نہوہندہ باش و قہلہوہ، تاکہسی بجی بوی و بیبات بو خوی. واتہ: ہمہ رژدو چرووکہو ہمہ چہمووش و بہدخوہ. دہمیان دہلی: ھہوالی میردہکہم بلاو ناکہمہوہ، چونکہ ناویرم ناوی بہرم، نہگینا شہن و کہوی دہکہم و ناوی دہزپینم! واتہ: نہنگی زورہ، کہم نہنگ ھہیہ کہتیا نہبی. سییہمیان دہلی: میردہکہی من قووچیکی ناقولای نہگریسہ، نہگہر نقہ بکہم تہلاقم دہدا، نہگہر نقہیش ناکہم نہوا و ہک بیوہژن بہسراومہتہوہ، نہخوی بہمیرد دہچی و، نہبہرہلاشم دہکا. تابو خوم شوویہکی تر بکہم بو خوم. چوارہمیان دہلی: میردہکہی من و ہک شہوی تیھامہ ہیٹک و خوٹہ، نہساردہو نہ گہرمہ، بہبی ترس و بہبی بیزاری، دوو بہدوو بو خومان رادہبویرین. پینجہمیان دہلی: میردہکہی من لہمالہوہ ویزہ، ھہردہکاو دہخہوی و لہدہرہوہ شیرہو نازایہو چاو تیرہو لہشتی ناوماال ناپرسیتہوہ!

شہشہمیان دہلی: میردہکہی من بو خواردن لرفہی لی دی و لہکاتی خواردنہوہدا بہشی کہس ناداو، کہدہخہوی خوی گرمؤلہ دہداو، دہس ناگیپری تالہپہزارہی دل تی بگا! واتہ: زور خورو بہدہفہرو رژدو دژکردنہ! ژنی حہوتہمیان دہلی: میردہکہی من دژیکی نیسک قورسی دژ پہرینہ، لازگ و

گه وچو گیلە، هه موو دهردی بۆ ئەو دهردهو دهرده داره و دهغهزاره و دهردنییه که تووشی نه بووبی! له گهڵ ئەوهیسا هه روا به ئاسانی له دهستی رزگارت نابێ، یاسه رت ده شکینی، یاشوینیکت دمقرنجینی، یاتووشی چورتومیکی گه ورهت دهکا!

ژنی هه شته میان دهلی: میرده کهی من نه رمو نۆله وهک که رویشک، بۆنی خۆشه وهک زهغه ران. ژنی نۆ هه میان دهلی: میرده کهی من خانه دان و نانبدو جه وانمه ردو بالا به رزو شوخو شهنگه و، ئالای به خشندهیی ئی هه لکردوو و خانهی نزیکه یانهیه و، سه ردارو ئازاو میوانه پهر و مرو هۆشه منده! ژنی ده هه میان دهلی: مالیکه میردی من چۆن مالیکه! گه لی له م پیاوانه ی که ئیوه ده لێن باشتره، و شترو په چه و شتری زۆره، به لام پاوان و پاکژی که مه، چونکه بۆ سه ربرپینی راگرتوون، نه وهک بۆ به خێو کردن، که و شتره کان دمگی که مانچه ده بیستن دهرانن که و سه ریان دهرپن بۆ میوانی نو!

ژنی یازده هه م ده لی: ئەبو زهرعی میردی من چۆن ئەبو زهرعیکه! هه ردو و گویچکه ی پر کردووم له گواره و خشل، و م بازووی پر کردووم له گوشت و به ز، ئەوه منده نازی ئی گرتوووم ئەوه منده نازی کی شام تا نازدارو نازمین بووم، له ناوخی زانیکی هه زاری مه ردار دابووم، له په نا یه کابووین، ئەو هینامیه ناو خیزانیکی تیرو پری ده ولته مندی داراوه، که به چه ندان پموگو پانه و شترو گاگهل و خه له و خه رمان و مشتاخیان هه بوو، که قسه م ده کرد له گه لیا که سته یدمه دایه وه به ده ماما، به شه و که ده خه وتم له باومشیا، تابه یانی له خه و هه ل نه ده سام، چونکه کاره که رو نۆکه ری زۆرم هه بوو، ئەوان ئیشی ناوما لیان ده کرد، وه هه تا ده متوانی له جۆره ها شه رابی نایاب ده مخواره وه.

دایکه ئەبو زهرع، که خه سووم بوو، چۆن ژنیکی شاهانه بوو، چۆن خان و مانی بوو، خورجه کانی هه میشه پر بوون و هه م قه به و هه م که شخه بوون و

هه مووکاتی پېر بوون له گه وههرو زیږو زیوو جلی ئالو والا، وده ماله که ی پان و پور بوو، وه بۆ هیج شتئ دانه دهما! کورمه که ی نه بو زمرع چۆن کورپک بوو! که له گه ت و ناو هه د باریک، پاکخوړو که مخوړ، به ژن و بالای نه و منده رپک و شوو شو هه له می بوو، له شوین تلیشی په لکه خورما په کا جیگه ی دمبووه، له بهر که مخوړی له دمستی کار ژده لپی له بهری دهمایه وه!

که چه که ی نه بو زمرع چۆن کچیک بوو! گوپراپه ل و فه رمان بهرو کارمه ند بوو، له فه رمانی باوک و دایکی دمر نه ده چوو، بۆ جوانی وینه ی نه بوو، خرپنه و خرپ و خه پان و خه په توله بوو، له بهر شوخ و شهنگی و ناسک و نازداری و داوین پاک ی هه ویکه ی رقه ی لی ده کیشاو، بوو بوو به چقلی چاوی ناحهزی!

که نه یزه که که ی نه بو زمرع چۆن که نه یزه که ی بوو! نه فه سه مانی دم برده دمره وه، نه نازوو وه و دانه ویله ی ده پزان دین و، نه ناوما لی پېر ده کردین له پووشکه و په لاش، زمان پاک و دلسوزو پاک و ته میزو نیش جوان بوو، ئوم زمرع گوتی: مه شکه دمه ندر، کات گه رمه ی به هار بوو، به هاریکی خوش، پوژئی نه بوو زمرع دمرچوو بۆ دمره وه، تووشی ئافرمته ی دمی، دوو کورپی خوی به به ره وه دمی، وهک دوو به چه که ویز، مه مکه کانی دایکیان دهمژن، که وهک دوو هه نار وادمین، خرپ و نه رم و نۆل و پېر به ده ست دمین، ئیتر نه بو زمرع منی ته لاق داو، نه وی ماره کرد، به هیوای نه وه ی که منالی وه جاخزاده ی لی بی، وهک نه و دوو مناله که له به چه که ویزیان ده کردا نه نجامنیش- له دوا نه و- شوو مکرد به پیاویکی خانه دانی داراو ده و له مه ند، سواری نه سپیکی نایابی خوشپه و بوو، وهرمیکی چاکی هه لگرت، وه سه ر له ئیواری ئازه ئیکی بی شوو ماری هی نایه وه بۆم، وه له هه موو چه شنئ سه روجووتی داپیم، وه گوتی: نه ی ئوم زمرع! له هیج دمست مه گره وه، نه له خوت و نه له که سو و کارت.

ئوم زمرع گوتی: بهلام ئەم ھەموو نازو نیعمەتە ی ئەم میژدە تازە یەم،
نادات لەگوێچکە یی نانی ئەبو زمرع! چ جایی ئەو ھەموو خێرو بیژدی کە ھە ی
بوو.

عائیشە - پەزای خودای ئی بی- ھەرمووی: پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر
بی- بی- ھەرمووم: (ئە ی عائیشە! ئەبو زمرع چۆن بوو بۆ ئوم زمرع، منیش
بۆ تۆ وام، بەلام لەناز گرتن و ھەدر زانین دا ، نەو ەک لەجیا بوونەو ەو تەلاق
دان دا) . (تاج/ ٣ ز/ ٤٩ ل/ ١٢١ ژ/ ١ - ش/ ن).

رافەو شیکردنەو ە:

لەم ھەرموودەدا: پێژ گرتنی ژن دیاریکراو ە، و ەگوزمرانی خوێش لەگە ئیدا
زۆر پەسەند ە، ھەرمانکراو ە بەحوسنی موعاشەرە ی، و مزۆر لە پەفتاری بەرز ی
میژد لەگە ئ ھاوسەریدا دیاری کراو ە، و مئەم جۆر ە بپارێانەشی ئی و مردەگی ی:
١- تەمثیل و نمایش و شانۆگەری دروستن، بەمەر جی لە پەردە ی شەرم و
شکۆدەر نە چن و سود و بەرژەو ەندی کۆمە ئیان تیادا بی، تەنانەت دروستە
رۆمان و جیروک و حیکایاتی دەستە ئبەست بۆ ئەم جۆر ە شتانە دابنرێن و
داستان و سەر گوزمشتە ی نەتەو ە پێشینە کان بکری ن بەسەر مەشق و نمونە و
چاویان ئی بکری و بکری ن بەقلیم و رۆمان و شتی واو پەخش بکری نەو ە،
دارشتنی گفتوگۆ لەم بوارەدا دانانری بەدرۆ.

٢- گفتوگۆ ی خوێش و گالتەو سوعبەت و قسە ی نەستەق کردن و قسە ی
رەوا، بەھەر شیو ە یی بی، دروستەو ھیچی تیا بەستە نییە.

٣- واپەسەند ە قسە و گفتوگۆ و گێرپانەو ە ناخاوتن بەوشە ی ناسک و
رستە ی دل و ھەست بزوی ن و بەقسە ی نەستەق و بەپەندی بەرز ی رەوان و
بەدەر پینی جوانی پەر لەر ەوانبێژی بپازی نرێ نەو ە، بەسە جع و ھاوسەر وایی
جوان بنەخشینرێ ن.

۴- چہند برکہی لہ فہرمايشتہ کانی ماموستای عہ سقہ لانی، بہ عہ رمبی، سہ بارمت بہ سوودو بہ ہرہی نهم فہر موودہیہ، لہ پاشہ وہ، راگوئز دہ کہین، بؤ پشتیوانی نهم خالانہی پی شہ وہ: دہ فہر موی: (في هذا الحديث من الفوائد: حسن عشرة المرء أهله و الخادئة بالأمور المباحة، و فيه المزح احياناً و بسط النفس، و فيه الحديث عن الأمم الخالية و خرب الامثال بهم اعتباراً، و جواز الانبساط بذكر طرف الاخبار و مستطابات النواذر و تنشيطا للنفس، و جواز المبالغة، و فيه جواز التأسی بأهل الفضل من كل امة.. و فيه جواز الکلام بالألفاظ الغریبة و استعمال السجع.. و في کلامهن من فنون التشبيه و الاستعارة و الکناية و الموازنة و الترصیع و الإشارة و ضرب المثل و الله یمن علی من یشاء بما شاء..).

۵- نهم کؤمہ لہ ژنہ لہ نہ تہ وہ کانی پی ش نیسلام بوون.

بہ بی فہرمانی میرد نابی ہاموشوی ژنی میرددار بکری

۱۷۷۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَجِلُّ لِلْمَرْأَةِ أَنْ تَصُومَ وَرَوْحُهَا شَاهِدٌ إِلَّا يَذْنِبُهُ وَلَا تَأْذَنَ فِي يَنْتِه إِلَّا يَذْنِبُهُ وَمَا أَلْفَقَتْ مِنْ نَفَقَةٍ عَنْ غَيْرِ أَمْرِه فَإِنَّهُ يُؤَدِّي إِلَيْهِ شَطْرَهُ. (الحديث ۵۱۵۹- أطرافه في : ۲۰۶۶، ۵۳۶۰، ۵۱۹۲) (۱۷۷۴).

نہ بو ہوریرہ -رمزای خوی لی بی- دہ فہر موی: پیغہ مہر- دروودی خوی لی بی- دہ فہر موی: (دروست نییہ کہ ژن رۆزووی سوننہت بگری، نہ گہر میردہ کہی لہ گہ لیبی، مہ گہر بہ رمزای میردہ کہی، ہر و مہا نابی کہ ژن ریگہی کہ س بدا کہ ہاموشوی بکاو، بچی بؤ مائی مہ گہر بہ رمزای میردہ کہی ہر کاتیکیش ژن، بہ بی وەرگرتنی فہرمانی روون و ناشکرا لہ میردہ کہی، شتی

بہ خش، یا خہرج بکا بو کاری خیر، خیری ئہو بہ خشینہ نیوہیی یانہ).
(تاج/ ۳ ز: ۴۶ ل- ۱۱۲ ژ: ۱ - ش، د/ت) + (ریاض/ ۱ ل/ ۲۴۲ ز/ ۳۵ ژ/ ۲۸۲).

رافہو شیکردنہوہ:

مہبہست ئہم چہند شتہیہ:

۱. واباشہ ژن رۆژووی سوننمت بہی رزمہندی میردہکھی نہگری،
بہ مہرجی میردہکھی لہ ماوہی رۆژووکہدا لہ گہ ئیابی. مہبہستیش
لہ پڑابوون ئہو مہیہ کھمہنی نہکا. گریمان ژن بہی فہرمانی میردیش
بہ پڑووبی رۆژووکہی دروستہ بہلام کاریکی ناباشی کردوہ.

۲. پیاوی بیانی نابی ہاموشوی ژنی بیانی بکا، مہگر بہرمازی میردو
کھسوکارو بہ پی ی باوی جوانی ناو کۆمہل، بہوینہ: ئہگر چہند پیاوی ہاتن
بہ میوانی، دروستہ ژن دمرگایان بو بکاتہوہوبیانبا لہ دیوہخان دانیشن و
بہ خیرہاتنیان بکاو، چاوہروانی بکھن ہتا خاومن مال دیتہوہ، چونکہ بہ پی
ی نہریت و باوی جوانی ناو کۆمہلگای موسولمانان شتی وا گومانی خراپی پی
نابری، مہبہست لہ رزمہندی و فہرمان و نیزن، رماوونی ئاسایی و باوہ، ئیتر
بہ ہر شیوہی ئہو رزمہندی یہ سہر بگری دمی. مہبہستی سہرہکی لہم
جۆرہ فہرموودہیہ، پیگیری یہ لہہموو کۆبوونہوہیہکی دوو بہ دووی گومان
لیکراوی ژن و پیاو.

۳. ژنیش وھکوو پیاو ئہندامیکی ئہو مالہیہ کھتیایدا دھڑی لہبہر ئہوہ
پیویست ناکا بو ہہموو شتی، وھک منالی ساوا، پرس بہم و بہو بکا، وھک ئہوہ
بلی: ئہری پیاوہکہ ئہوہ سوالکھریکھ لہبہر دمرگا لہتی نانی بدہمی؟ ئہری
پیاوہکہ دھچم بو نویژی جومعہ لہ مزگھوت رازیت دہ فلس بدہم بہہہ ژاری.
بہ راستی لہکاتی وادا ژن بہقہد کارہکھری دہستی ناروا. بہی گومان ژن
دادہنری بہئہندامیکی کارا لہ مالہوہ، سہربہ خوئی خوئی ہہیہ، وھمالی

کورددهواری جارانی خوْمان، جوانترین نموونهی بالابوو بۆ مائی موسولمانی جوان!

سه‌ریچی ژن:

هووی نه‌وه‌یه که زۆرینه‌ی خه‌لکی دۆزه‌خن

١٧٧٥- عَنْ أَسَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قُمْتُ عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ فَكَانَ عَامَّةٌ مِّنْ دَخَلَهَا الْمَسَاكِينُ وَأَصْحَابُ الْجَدِّ مَحْبُوسُونَ غَيْرَ أَنَّ أَصْحَابَ النَّارِ قَدْ أُمِرَ بِهِمْ إِلَى النَّارِ وَقُمْتُ عَلَى بَابِ النَّارِ فَإِذَا عَامَّةٌ مِّنْ دَخَلَهَا النِّسَاءُ. (الحديث ٥١٩٦ - طرفه في: ٦٥٤٧). (رياض/ ١: ٣٢: ل/ ٢٢٥: ٢٥٨: (١٧٧٥)).

ئوسامه -رمزای خودای ئی بی- له‌خۆشه‌ویسته‌وه- دروودی خوای ئی بی- فهرمووی: (له‌دمرگای به‌هه‌شتا راو‌ه‌ستام، سه‌رنجم دا زۆریه‌ی به‌هه‌شتیه‌کان که‌چوو بوونه ناوی هه‌زاران و مسکینه‌کان بوون، به‌لام داراو دمو‌له‌مه‌نده‌کان هیشتا راگیرابوون بۆ حیساب و لیپرسیینه‌وه له‌سه‌ر سامانه‌کانیان، که‌رچی ئه‌وه‌ی که‌دۆزه‌خی بوون به‌فه‌رمانی خودا برابوون بۆ ناو دۆزه‌خ، له‌به‌ردمرگای دۆزه‌خیشا راو‌ه‌ستام، سه‌رنجم دا زۆریه‌ی خه‌لکه‌که‌ی ناوی ژنان بوون!).

قورعه‌ کردن له‌نیوانی چه‌ند ژنی‌کا له‌کاتی سه‌فه‌ردا

١٧٧٦- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَ إِذَا خَرَجَ أَقْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ، فَطَارَتْ الْقُرْعَةُ لِعَائِشَةَ وَحَفْصَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ بِاللَّيْلِ سَارَ مَعَ عَائِشَةَ يَتَحَدَّثُ، فَقَالَتْ حَفْصَةُ، أَلَا تَرَ كَيْنَ اللَّيْلَةِ

بِعِرِّي وَأَرْكَبُ بِعِيرِكَ تَنْظُرِينَ وَالْظُّرُ؟ فَقَالَتْ: بَلَى. فَرَكِبَتْ فَجَاءَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى جَمَلٍ عَائِشَةَ وَعَلَيْهِ حَفْصَةُ فَسَلَّمَ عَلَيْهَا ثُمَّ سَارَ حَتَّى نَزَلُوا وَافْتَقَدَتْهُ عَائِشَةُ، فَلَمَّا نَزَلُوا جَعَلَتْ رِجْلَيْهَا بَيْنَ الْإِذْخِرِ وَقُولُ: يَا رَبِّ سَلِّطْ عَلَيَّ عَقْرَبًا أَوْ حَيَّةً تَلْدَغُنِي، وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ لَهُ شَيْئًا. (الحديث ٥٢١١) (١٧٧٦).

عائشه -رمزای خوای لی بی- فہرمووی: پیغہمبہر -دروودی خوای لہسہر بی- کہ دہمیویست بجی بؤ سہفہری، لہنیوانی ژنہکانیدا تیروپشکی دہکرد، پشکی ہہرکامیکیان دہربجواہیہ نہومیان لہگہلی دہچوو بؤ نہو دہرچوونہ، جاپشکی عائیشہ و حہفصہ دہردہچی کہ لہگہلی بچن بؤ نہو سہفہرہ، پیغہمہر -دروودی خوای لہسہر بی- لہشہودا کہ دہکہوتنہ ری، لہگہل عائیشہ دہرؤی و ہسہو گفتوگویمان پیکہوہ دہکرد، حہفصہ بہعائیشہ دہلی: بانہم شہو وشرہکانمان بگؤرینہوہ، تؤ سواری وشرہکہی من بہ، منیش سواری وشرہکہی تؤ دہبم، دہور دہگؤرینہوہ، نہوہی تؤ لہ شہوانی پیشوودا دیوتہ منیش دہیبینم لہنہحوالی پیغہمہر -دروودی خودای لہسہر بی- وئہوہی منیش لہشہوانی پیشوودا دیومہ تؤیش دہیبینی ! عائیشہ یش دہلی باشہ، وہوا دہکہن. جاکہ دہکہونہ ری، دہق وہک شہوانی پیشوو، پیغہمہر -دروودی لہسہر- دہچی بؤ لای وشرہکہی عائیشہ و سلاوی لی دہکا، ئیتر دہرؤن ہہتا کاتی لادان و دابہزین و چان. جائہو شہوہ عائیشہ ہہست بہبی پیغہمبہری دہکا، لہداخی نہوہ کہ دادمبہزن، ہہردوو قاچی خوای دہخاتہ ناو بنچکی سوور ناتکہوہ، کہ زؤرینہی کات حہشارگہی چرو جانہومرہو، نزای خراب لہخوای دہکاو دہلی: خواہی! لہتؤلہی نہم ہہلہپہدا کہ کردم کہ نہوہیہ نہمشہو لہہاودہمی پیغہمہر داہرام، دووپشکی، یا ماریکم بؤ ہرہخسینہ کہ پیغہوہ بدات!

سہارمت بہ پیغہمبہریش لہم بارمیہوہ ناتوانم ہیچی دہربارہ بلیم،
چونکہ سووچ سووچی خوّم بوو، سووچی کہسی تری تیا دا نہبوو).

نۆره شہوی ژنان - القسم بین الزوجات

١٧٧٧- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَلَوْ شِئْتُ أَنْ أَقُولَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَلَكِنْ قَالَ السُّنَّةُ إِذَا تَزَوَّجَ الْبُكَرَ أَقَامَ عِنْدَهَا سَبْعًا وَإِذَا تَزَوَّجَ الثَّيِّبَ أَقَامَ عِنْدَهَا ثَلَاثًا. (الحديث ٥٢١٣ طرفه في ٥٢١٤) (١٧٧٧).

ئەنەس —رمزای خودای لی بی— فەرمووی: سوننەت وایە ئەگەر پیاو کچی
هینا بەسەر بیوژن، ھەوت شەو لەلای بی، ئەوسا بەسەر شەویان وەک یەک
بۆ دابنیت، بەلام ئەگەر بیوژنی هینا بەسەر کچ سێ شەو لەلای بی، ئینجا
بەنۆرە وەک یەک شەویان بۆ دابنیت. ئەبو قیلابە فەرمووی: ئەگەر بمەوی
لەباتی ئەوہی بلیم ئەنەس فەرمووی: (سوننەت وایە..تاد) دەلیم: ئەنەس
فەرمووی: پیغەمەر — دروودی لەسەر — فەرمووی: (ئەگەر پیاو کچی هینا
بەسەر....تاد). (تاج/ ٢/ ل/ ١٢٩ ز/ ٥١ - ١/ ش/ د/ تیرمیزی).

لافو کہ زافو خو ھەلکیشانی

ھەوی بەسەر ھەوی خۆیدا

١٧٧٨- عَنْ أَسْمَاءَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي ضَرَّةً
فَهَلْ عَلَيَّ جُنَاحٌ إِنْ تَشَبَّعْتُ مِنْ زَوْجِي غَيْرَ الَّذِي يُعْطِينِي؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمُتَشَبِّعُ بِمَا لَمْ يُعْطَ كَلَابِسِ ثَوْبِي زُورٍ. (الحديث ٥٢١٩) (١٧٧٨).

ئەسما - پەزاي خاى ئى بى - فەرمووى: ئنى پەرسىارى لەپىغە مەبەر - دروودى
خاى لەسەر بى - کرد: گوئى: قوربان من هەوئىبارم، ئەگەر خۆم هەلەبکىشم و
لافو گەزاف ئى بى دەم، وەك ئەو بەروالەت خۆم وانىشان بى دەم كە مئىردەكەم
تئىرو پەرم دەكاو، ئەو دەو ئەو دەم بۆ دەكاو لەگەل دەكا، لەپەستىشدا شتەكە
وانىيە، ئايا ئەمە چۆنە، گوناھم دەكا يانا؟ فەرمووى - دروودى خاى لەسەر
بى - (كەسى لافو گەزافى ئەو ئى بى، كە ئەو دەو ئەو هەيەو نەيىبى، وەبۆ
خۆهەلەكەشان وابلى، ئەو گورگە لەپەستى مەردا). (تاج/ ٣ ز/ ٥٠ ل/ ١٢٩
٦/٧).

مەردا يەتىو بەتەنگەو بوونى نامووس زۆر پەسەندە

١٧٧٩ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ
قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يَغَارُ وَغَيْرَةُ اللَّهِ أَنْ يَأْتِيَ الْمُؤْمِنُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ. (الحديث
٥٢٢٣م) (١٧٧٩).

ئەبو ھورەيرە - پەزاي خاى ئى بى - لە خۆشەويستەو دەفەرمووى: (خودا
بەتەنگەو دە، ھەر وەھا موسوئلمانىش بەتەنگەو دە، لەكاتى پەودانى كارى
ناشیریندا خودا غیرەت دەيگرى، موسوئلمان غیرەت دەيگرى، بەتەنگى شەرەفو
ئابروو نامووسەو دەین، بەتایبەت خودا لەسەر ئەو غیرەت دەيگرى و ھەل
ئەداتى، كە موسوئلمان شتى ناپەروا بكاو ئەو دەو كە خودا پەوای نابینى ئەو
پەوای ببینى). (تاج/ ٣ ز/ ٥٧ ل/ ١٤٢ ژ ١/ ت/ ب).

(١٧٧٨) أخرجه مسلم في اللباس والزينة، باب النهي عن التزوير في اللباس وغيره...

رقم/ ٢١٣٠.

(١٧٧٩) أخرجه مسلم في التوبة، باب: غيرة الله تعالى وتحريم الفواحش، رقم: ٢٧٦٢، ٢٧٦١.

١٧٨٠- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَتْ تَزَوَّجَنِي الزُّبَيْرُ وَمَا لَهُ فِي الْأَرْضِ مِنْ مَالٍ وَلَا مَمْلُوكٍ وَلَا شَيْءٍ غَيْرَ فَرَسِهِ فَكُنْتُ أَغْلِفُ فَرَسَهُ نَاضِحٍ وَغَيْرَ وَأَسْتَقِي الْمَاءَ وَأَخْرُزُ غَرَبَهُ وَأَعِجُنُ وَلَمْ أَكُنْ أَحْسِنُ أَخْبِرُ وَكَانَ يَخْبِرُ لِي جَارَاتٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَكُنْتُ نِسْوَةَ صِدْقٍ قَالَتْ وَكُنْتُ أَقْلُ التَّوَى مِنْ أَرْضِ الزُّبَيْرِ الَّتِي أَقْطَعَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رَأْسِي وَهِيَ مَتَى عَلَى ثُلُثِي فَرَسَخٍ فَجِئْتُ يَوْمًا وَالتَّوَى عَلَى رَأْسِي فَلَقِيتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَعَهُ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَدَعَانِي ثُمَّ قَالَ إِيحَ إِيحَ لِيَحْمِلَنِي خَلْفَهُ فَاسْتَحْيَيْتُ أَنْ أَسِيرَ مَعَ الرِّجَالِ وَذَكَرْتُ الزُّبَيْرَ وَغَيْرَتَهُ وَكَانَ غَيْرَ النَّاسِ فَعَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنِّي قَدْ اسْتَحْيَيْتُ فَجِئْتُ الزُّبَيْرَ فَقُلْتُ لِقِينِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَى رَأْسِي النَّوَسُ، وَمَعَهُ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَأَنَاحَ لَأَرْكَبَ فَاسْتَحْيَيْتُ مِنْهُ وَعَرَفْتُ غَيْرَكَ فَقَالَ وَاللَّهِ لِحَمْلِكَ التَّوَى كَانَ أَشَدُّ عَلَيَّ مِنْ رُكُوبِكَ مَعَهُ قَالَتْ حَتَّى أَرْسَلَ إِلَيَّ أَبُو بَكْرٍ بَعْدَ ذَلِكَ بِخَادِمٍ يَكْفِينِي سِيَاسَةَ الْفَرَسِ فَكَأَنَّمَا أَعْتَقَنِي. (الحديث ٥٢٢٤ طرفه في: ٣١٥١) (١٧٨٠).

ئەسمای کچی ئەبوبەکر، کە خوشکی عایشەیی هاوسەری پێغەمەر بوو، فەرمووی: کاتێ زوبەیر منی هینا، ئەوەی پێی بێی مالدو بەندەو شتی تریوا، ئەیبوو، تەنیا و شترێکی ئاوکیش و ئەسپەکەیی خۆی ئەبێ، وەمن خۆم ئالیکم دەدا بە ئەسپەکەیی و ئاوم دەکیشا بۆ خۆمانو، سەتو و دوڵچەکەیم دە دووری یەو و پێنەو پەرۆیم دەکرد، وە خۆم نان و هەویرم دەکرد، بەلام ئەم دەزانی بە جوانی نان بکەم، چەند ژنیکی دراوسیمان هەبوو، ئەنصاری بوون، ئەوان نانیان بۆ دەکردم، بەراستی ژنی راست و دروست خۆیان بوون. لەو پارچە زەویەو، کە پێغەمەر -دروودی خۆی لەسەرب- بەخەلاتی دابوو بە زوبەیر، لەوێو بەسەر سەر ناوکی خورماد دەگواستەو بۆ مالهو، بۆ

(١٧٨٠) أخرجه مسلم في السلام، باب جواز إرداف المرأة الأجنبية إذا أعيت في الطريق.

ئاللىكى وشترەكان، زەمبەكە نەزىكەى دوومىل لەمالەوہ دوور بوو (مىلى چوار ھەزار ھەنگاۋە)، جا رۇژى لەسەر ئەم بارودۇخە، كۆلى ناۋكە خورما بەسەر سەرمەوہ بوو، لەرپىگە گەپشەم بە پىڭمەر و كۆمەلى لەيارانى، لە كۆمەلى يارىدەدەمران، جا پىڭمەر بانگى كردم، ئەوجا خورپى لەوشترەكەى كە پىخى بىداو فەرموۋى: (پىخ ... پىخ) ھەتا مەن لەپاشكۆى خۇيەوہ سوار بكا، چونكە مەن بىيانى نەبووم، چونكە خوشكى عائىشەى خىزانى بووم، بەلام مەن سوارنەبووم، چونكە شەرم دەكرد كەلەگەل پياوانا بېرۇم بەرپىگەدا، لەھەمان كاتىشا بىرى ئەوشمە كەردمە كەزوبەيرى مىردم، بۇشتى واو لەكاتى وادا تەنگە دەپگرى و پىي ناخۇشە، چونكە بەراستى لەھەموو كەسى زياتر زوبەير بەتەنگى نامووسەوہ ھەبوو، جاكاتى پىڭمەر — دروودى خۋاى لەسەر — بەمەى زانى كەوا مەن شەرم دەمگرى، تەشرىفى رۇپشت و مەيان بەجى ھىلا، جا كاتى زوبەيرم دى حالەكەم لەنوۋكەوہ بۇيگىراپەوہ، كەلەسەر ھالىكى وا بەخزمەت پىڭمەر و كۆمەلى لە يارىدەدەمران گەپشەم، پىڭمەر — دروودى خۋاى لەسەر — وشترەكەى پىخ دا كە مەن لەپشتى خۇيەوہ سواربكا، بەلام مەن شەرمە كردو بىرى غەيرەى تۆم كەوتەوہ، ئىتر ئەوان رۇپشتن و مەن مامەوہ).

زوبەير فەرموۋى: (سۆيىندەم بەخودا ئەوہم بەلاۋە گرانتر بوو، كەلەسەر ئەوھالە كۆلە ناۋكە خورما ھەلبىرى، ھەتا ئەوہى كەلەپاشكۆى پىڭمەرەوہ سواربوۋىتايە!).

ئەسما فەرموۋى: ئىتر لەسەر ئەم شېۋە مامەوہ، خۇم خزمەتى زوبەيرو ولاخەكانىم دەكرد، ھەتا ماۋمىي لەوودوا پىڭمەر — دروودى خۋاى لەسەر — بەھۋى ئەبۇبەكرى باۋكەوہ خزمەتكارىكى بۇم نارد، خزمەتى ئەسپەكەى لەكۆل خستەم، ئەم كارە ئەوئەندە گرنگ بوو بەلامەوہ، وەك لەبەندەمىي و كۆيلەمىي نازادەم بكات و ابوو.

١٧٨١- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي لَأَعْلَمُ إِذَا كُنْتُ عَنِّي رَاضِيَةً وَإِذَا كُنْتُ عَلَيَّ غَضَبِي قَالَتْ فَقُلْتُ: مِنْ أَيْنَ تَعْرِفُ ذَلِكَ فَقَالَ: أَمَّا إِذَا كُنْتُ عَنِّي رَاضِيَةً فَإِنَّكَ تَقُولِينَ لَا وَرَبِّ مُحَمَّدٍ وَإِذَا كُنْتُ غَضَبِي قُلْتُ لَا وَرَبِّ إِبْرَاهِيمَ قَالَتْ: قُلْتُ: أَجَلٌ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَهْجُرُ إِلَّا اسْمَكَ. (الحديث ٥٢٢٨، طرفه في: ٦٠٧٨) (١٧٨١).

عائيشه - په زای خوای لی بی- فهرمووی: پیغه مهه - دروودی خوای له سهه - فهرمووی: (من د زمانم که تو ئه ی عائيشه له من پازیت یانا گوتم: چوڼ چوڼی و به چیا د زمانیت؟ فهرمووی: (به وده د زمانم کاتی تو له من پازیت، له کاتی گو فتو گوډا، به وینه ناوا سویند ده خویت: نا، به خودای موحه مهه، به لام کاتی له من نیگه ران بیت، له کاتی گو فتو گوډا ناوا سویند ده خویت: نا، به په روه ردگاری نیبراهیم). عائيشه فهرمووی: منیش عه رزیم کرد: به لی چوڼ دمفه رمووی وایه، ئه ی پیغه مهه ی خودا! بهس ناوکه ت ته رک نه که م، ئه ویش به ده م و بهس، به لام له دله وه هه ر دلم لای تو یه، له کاتی ناشتی و له کاتی زویری دا، قهت به دل لی ت زویر نابم.

پیکه وه بوونی دوو به دووی هه ردوو په که زی ناخویی

١٧٨٢- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِيَّاكُمْ وَالْدُّخُولَ عَلَى النِّسَاءِ فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَرَأَيْتَ الْحَمُوَ قَالَ الْحَمُوَ الْمَوْتُ. (الحديث ٥٢٣٢) (١٧٨٢).

(١٧٨١) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: في فضل عائشة رضي الله عنها، رقم: ٢٤٣٩.

(١٧٨٢) رواه الشيخان، التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول، أخرجه مسلم في السلام، باب

تحريم الخلوة بالأجنبية، رقم/ ٢٧٢٢.

عوقبهی کوری عامیر - پرمزای خوای لی بی- فهرمووی پیغه مهر - دروودی
 خوای له سهر- فهرمووی: (به ته نیا مه چن بؤلای ژنانی ناخوی، واته:
 نامه حرهم، پیاویکی نه نصاری گوتی: نهی پیغه مهری خودا: نهی نه گهر
 خزمی میړده که ی بی؟ فهرمووی: (خزمی میړ مردنه: نهو له هه موو خرابتر،
 نه گهر نامه حرهم بی، چونکه دوور نییه که به ناوی خزمایه تییه وه کاری
 دوژمنی بکا). (تاج/ ۳ ل/ ۱۳۸ ز/ ۵۶ باسی به ته نیا کؤبوونه وه له گهل نافرته
 بیگانه دا ش/ت).

روونکردنه وه:

مه به ست له م جوړه فهرموودمیه، کردنی احتیاط و وهرعو دووربینی،
 مه به ست چاندنی تۆوی دوو دلی و به دگومانی نییه له ناو که سوکاردا، جا
 هرکاتی له ناو خیزانا، هه ست به م جوړه په یوه نندی په گومانبارانه کرا،
 پیویسته پیښگری لی بکری، دنا نه گهر هیچ هوی که پوهانه بوو، بؤ پیکه وه
 ژيانی خیزانی ناو که سوکار، نه وه پیویست به وروژانی وا ناکات که بی
 به هوی دلپسی و پچراندنی شیرازی ناو خیزان و که سوکار. له راستیدا
 له سهرده می پیغه مهر خویه وه هه تا نیستا خوشک و براو مام و خال و برازا و
 خوشکه زای میړد یا ژن به که سیکی نه میندار ناسراوه و پیکه ی هاموشوی
 ناسایی یان لی نه گیراوه، مه گهر به هوی نهو هاموشویه و گومان یا کیسه یی
 دروست بووی.

گیرانه وه و باسی جوانی و شیوه ی ژنی ناخوی بؤ میړد

۱۷۸۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ: لَا تُبَاشِرُ الْمَرْأَةَ الْمَرْأَةَ فَتَنْتَعَهَا لِزَوْجِهَا كَأَنَّهُ يَنْظُرُ إِلَيْهَا. (الحديث ۵۲۴۰
 طرفه في: ۵۲۴۱) (۱۷۸۳).

عەبدوللای كۆرى مەسعود — رەزای خۆای ئى بى — فەر مووى: خۆشەويست —
 دروودى خۆای لەسەر — دەر مەموئى: (نابى ژن سەرنجى ژنىكى تر بدو، لەپاشا
 ورد ورد باسى لەشولارى ئەو ژنەى تر بكا بۆ مېردەكەى خۆى بەشپەيهكى وا
 وەك مېردەكەى بەچاوى خۆى تەماشای كەردى وەبى:). (تاج/ ۳ ز/ ۵۶ ل/ ۱۴۰
 ۷/ — باسى كۆبۈنەوئەى نادروست لەگەل ژنى ناخۆى — نامەحرەم — دا).

ئەمە بۆ پياویش ھەروەھايە، النساء شقائق الرجال في معظم الأحكام. لە
 پەنجاكاني سەدەى پيشوودا، بەھوكمى ومزىضە لە ھەببانييە بووم
 كەئەوسەردەمە كوردەكاني خۆمان پييان دەگوت: سینه دەبان، كەوا دزمانە
 موکەررەدى (سِنَّ الدُّبَان). ئەو كاتە بەھۆى ئینگلیزەكانەو، تا رادەيهكى زۆر،
 بەر بەرەلایى رەوشتى لەوئ وەك ئىستای كوردستانى خۆمان، بەرە بەرە بۆ
 دەبۆو و پشەتگىرى ئى دەكر، بەتایبەتى لەگەشت و سەپىرانى دەریاچەكەى
 ھەببانييە، ژن و پیاو بەبەرگى مەلەو، مەلەو شەپەرەگۆمكى و شەپەرە مەلەيان
 پیکەو دەگرد، وە ەشامەتییكى زۆر لەھەموولادە دەھاتن و لەوئ لەوچۆرە
 شتانەدا، بەبى پەروا، بەشدارییان دەگرد.

جا كابرایی ناوی خوشابه بوو، ھەموو رۆژى لەگەل برادەریكى خۆىدا،
 كەناوى ئیشو بوو، دەچن بۆ مەلەو شتى واو، كە دەگەرپتەو خوشابه، باسى
 لەشولارى ئیشو بۆ ژنەكەى دەكا، كە چۆن لاویكى شوخ و لاوچاك و جوان
 خاسیکە، ھەتا باسى ئەوئەى بۆ دەكا، كە یارۆكەى دەلئى برەدارە!

جا رۆژى كە خوشابه دیتەو دەروانى ژنەكەى لەگەل ئیشو دا دەری
 تیکەلن و خەریكى داوینپیسین. جا خوشابه زۆر بەخوین ساردیەو،
 لەدیاریان دەوئەستى و دەست خوشى یان ئى دەكاو، بە ژنەكەى دەلئى: (ژنەكە
 ومزع لە خۆتان تىك مەدەن، ئەمە خەتای منە، ئەوئەى تۆ، چونكە ئەم میلە
 من بەدەستى خۆم ناومەتە ناو ئەم میكەلەپەو).

دلیپسی نیوانی هاوسه ران هه ویتنی رووخانی خیزانه

١٧٨٤- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَطَالَ أَحَدُكُمْ الْغَيْبَةَ فَلَا يَطْرُقُ أَهْلَهُ لَيْلًا. (الحديث ٥٢٤٤ طرفه في: ٥٢٤٦) (١٧٨٤).

جابیری کوپی عهبدوئلا - پرزای خوای لی بی- دمفه رموی: خو شه ویست - دروودی خوای له سه- دمفه رموی: (کاتی که سیکتان سه فه ره که ی در یژه ی کی شا یا بۆ ما و میه کی زۆر، له بهر هه هۆیه ک بی، له خیزانی دابرا، با به شه و له نا کاوا نه کا به ما لاو، له بارود و خی نا وادا نه دابه سه ر خیزانی دا). (تاج/ ٣ ز/ ٤٧ ل/ ١٨ ٥ - مافی ژن له سه ر میرد - ش/ د/ ت/ ن).

١٧٨٥- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا دَخَلْتَ لَيْلًا فَلَا تَدْخُلْ عَلَى أَهْلِكَ، حَتَّى تَسْتَحِدَّ الْمُغِيبَةَ، وَتَمْتَشِطَ الشَّعْبَةَ. (الحديث ٥٢٤٦، أطرافه في: ٤٤٣، ١٨٠١، ٢٠٩٧، ٢٣٠٩، ٢٣٨٥، ٢٣٩٤، ٢٤٠٦، ٢٤٧٠، ٢٦٠٣، ٢٦٠٤، ٢٧١٨، ٢٨٦١، ٢٩٦٧، ٣٠٨٧، ٣٠٨٩، ٣٠٩٠، ٤٠٥٢، ٥٠٧٩، ٥٠٨٠، ٥٢٤٣، ٥٢٤٤، ٥٢٤٥، ٥٢٤٦، ٥٢٤٧، ٥٢٦٧، ٦٣٨٧) (١٧٨٥).

جابر کوپی عهبدوئلا - پرزای خودایان لی بی- فه رموی: پیغه مه- دروودی خوای له سه- فه رموی: (کاتی له سه فه رو شتی وا ده که ری نه وه، نه که ره به شه و ده که یشتنه جی، وابکه نه که له پی شدا ناگاداریان بکه نه وه، هه تا ژن سه ری خوی شانه بکاو، دمرمانی هه مام به کار بی نی بۆ لابر دنی مووی زیاده ی له شی). نه مه ده فی گیرانه وه ی نه م فه رمو و ده یه له تا جول نوصولدا. (بر: تاج/ ٣ ل/ ١٨)

(١٧٨٤) و أخرجه مسلم في الجهاد عن بندار، (عيني/ ٢٠ ص/ ٢٢١). - المترجم

(١٧٨٥) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: كراهة الطروق وهو الدخول ليلا. رقم/ ٧١٥.

ز/٤٧ ٦ + ٨ + ٥ + ٧/ش/د/ت/ن = شه یخین: بوخاری و موسلیم و
نه بوداود و تیرمیزی و نه سائی).

روونکردنه وه:

نهم فهرمووده یه جوړیکه له نه ده بی نهینی نیوانی ژن و میړد، نمونه یه که
بوړینمایي ژن و میړد، سه بارمت به و کردار و رفهارانه ی که ده بن به هوکاری
پته و بوونی نیوانیان.

ماموستای عه سقه لانی - په حمه تی خوی لی بی- دمه رموی: نامه ی ژنه نیان
دووسه دو بیست و هشت فهرمووده ی به رزه وه بووی واتیادا، بیړشته و
موتابه عه گانی چل و پینج فهرموودن، نهوانی تریان په یوهستن، واته:
مه وصولن، دووباره گانیان سه دو شهست و دوو فهرموودن، پوخته که یان
شهست وشهش فهرموودن، پیښه و موسلیمیش وهک پیښه و بوخاری
همه موویانی گیراوه ته وه بیجکه له مانه یان، که بیست و دوو فهرموودن:

١. فهرمووده ی ثیبنو عه باس (خَيْرُ هَذِهِ الْأَمَةِ أَكْثَرُهَا نِسَاءً) = ژماره ٥٠٦٩/٩
فتهح له ته جریده که دا نییه.

٢. فهرمووده ی ژماره ١٧٤٥/٥ تجرید = ٥٠٧٦ فتهح. نه بوهوره یه (إِلَى شَابِّ
أَخَافُ الْعَتِّ).

٣. ز/١٧٤٦ تجرید = ٥٠٧٧ فتهح = عایشه (لَوْ نَزَلَتْ وَادِيًا).

٤. ز/١٧٤٧ تجرید = ٥٠٨١ فتهح = (إِنَّمَا أَنَا خَوْك).

٥. ز/١٧٥٠ تجرید = ٥٠٩٠ فتهح = (تَنكِحُ الْمَرَأَةَ لِأَرْبَع).

٦. هدیسه که ی سه هل: (هَذَا حَرِيٌّ إِنْ خَطَبَ أَنْ يَنْكِحَ ...) ١٧٥١ تجرید =
٥٠٩١ فتهح.

٧. هدیسی ابن عباس (حَرَمٌ مِنَ النِّسَاءِ سَبْعٌ) = ٥١٠٥ فتهح.

۸. حەدیسى (دَفَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَبِيبَتَهُ إِلَى مَنْ يَكْفُلُهَا) له نیوانى ژماره ۵۱۰۵ و ۵۱۰۶ فه تەح دایه.
۹. حەدیسى جابیر: (أَنَّ تَنكِحَ الْمَرْأَةَ عَلَى عَمَتِهَا أَوْ خَالَتِهَا) = ۱۷۵۷ تەجرید = ۵۱۰۸ فه تەح.
۱۰. حەدیسى ابن عەباس (فِي الْمُنْعَةِ...).
۱۱. حەدیسى سلمه: (أَيُّمَا رَجُلٍ وَامْرَأَةٍ تَوَافَقَا) = ۵۱۱۹ فه تەح.
۱۲. فەرموودەكەى ئیبنوعەباس سەبارت بە پروونکردنەودى ئایەتى: ﴿فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ﴾ = ۵۱۲۴ فه تەح.
۱۳. فەرموودەكەى عائیشە: (كَانَ النِّكَاحُ عَلَى أَرْبَعَةِ أَلْحَاءَ) = ۵۱۲۷ فه تەح الباری.
۱۴. فەرموودەكەى خەنسائى كچى خدام: (أَنَّ أَبَاهَا زَوَّجَهَا وَهِيَ ثِيْبٌ فَكَرِهَتْ ذَلِكَ... فَرَدَّ رَسُولُ اللَّهِ نِكَاحَهَا) = ۵۱۳۸ فه تەح = ۱۷۶۴ تەجرید.
۱۵. فەرموودەكەى رەبىعى كورى معوذ، سەبارت بە لىدانى دەف لەشاید ۱ = ۵۱۴۷ فه تەح.
۱۶. فەرموودەكەى عائیشە: (فَإِنَّ الْأَنْصَارَ يَعْجَبُهُمُ اللَّهُوُ...) = ۱۷۶۷ تەجرید = ۵۱۶۲ فه تەح.
۱۷. فەرموودەكەى ئەنەس: (كَانَ إِذَا مَرَّ بِجَنَابَاتِ أُمِّ سَلِيمٍ دَخَلَ عَلَيْهَا...) = ۵۱۶۳ فه تەح. ئەم فەرموودەى موعەللەفە، باقیەكەى مۆتەفەقوعە لەیهى یە.
۱۸. فەرموودەكەى صفیهى كچى شەیبە لەبارەى نانى شایى = ۵۱۷۲ فه تەح الباری.
۱۹. تەعلیقەكەى: (لَمْ يُوقَّتِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْنِي فِي الْوَلِيمَةِ) له پێش ژماره: ۵۱۷۳ فه تەح.

۲۰. فہرموودہی نہبوہورمیرہ: (مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُوْذِي جَارَهُ)

= ۵۸۵ فتح.

۲۱. تہعلیقہکھی معاویہی کوری حیدہ: (لَا هَجرَ إِلَّا فِي الْبیتِ) = بابی/۹۳

والہپیش ژمارہ/۵۲۰۲ فتحوہ.

۲۲. فہرموودہی ئیبنوہیباس لہبارہی داستانی ہجری ژنان = ۵۲۰۳ فتح

الباری.

ہہروا شیخ دمفہرموی: لہم نامہیہدا سیو شہش بیستراو اثری

صہحابہو تابعینیشی واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

۷۱- نامه‌ی ته‌لاق (ژن به‌ره‌لاکردن)

کتاب الطلاق

۱۷۸۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْهُ فَلْيُرَاجِعْهَا ثُمَّ لِيُمْسِكْهَا حَتَّى تَطْهَرَ ثُمَّ تَحِيضَ ثُمَّ تَطْهَرَ ثُمَّ إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ بَعْدُ وَإِنْ شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ أَنْ يَمَسَّ فِتْلِكَ الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ تُطْلَقَ لَهَا النِّسَاءُ. (الحديث ۵۲۵۱ أطرافه في: ۴۹۰۸، ۵۲۵۲، ۵۲۵۳، ۵۲۵۸، ۵۲۶۴، ۵۳۳۲، ۵۳۳۳، ۷۱۶۰).

ئيبينوعومهر - ږمزاى خواى لى بى- فهرمووى: به‌سهرينى پيځهمه - دروودى خوداى له‌سهر- ژنيكم له‌بيټنويزى دابوو ته‌لاقم دا، عومهر - ږمزاى خواى لى بى- بؤنهم مه‌سه‌له‌يه له‌خوشه‌ويست دمپرسى - دروودى خوداى له‌سهر- خوشه‌ويست - دروودى خوداى له‌سهر- دمفه‌رموى: (پيى بللى: با ژنه‌كه‌ى بگيرپټه‌وه بؤ ژير رگيفى خوى، نه‌وسا بيهيټپټه‌وه له‌لاى خوى تا له‌بيټنويزى پاك دمبيټه‌وه و جاريكى تر دمكه‌ويټه‌وه سهر بيټنويزى و ديسان پاك دمبيټه‌وه، ئيتړ له‌وه دوا نه‌گهر نارمزووده‌كا با به‌جوانى پاي بگري لاي خوى و ژنى خويته‌تى، ومكى تريس نه‌گهر نارمزووش ده‌كا به‌رله‌وه‌ى كه بجپټه لاي، با ته‌لاقى بدل، نه‌مه كه‌ژن له‌پاكييه‌كا ته‌لاق بدرئ، كه مي‌رده‌كه‌ى له‌وپاكييه‌دا نه‌چووبيټه‌لاى نه‌و حه‌يه‌و عي‌دميه‌يه كه‌خودا له‌هورنانا فهرمانى كردووه كه‌ژنى تيادا ته‌لاق بدرئ، كه دمفه‌رموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِمَدَّتِهِنَّ وَأَخْصُوا الْعِدَّةَ وَالْقُوا لِلَّهِ رَبِّكُمْ﴾ (سورة الطلاق ۱/۶۵) واته: نه‌ى پيځهمه‌رى خوشه‌ويست: به‌ موسولمانان بفهرموو: ههركاتى ويستتان ژن

تہ لاق بدن بالہ کاتی کدا تہ لاقیان بدن کہ ماوہی عیددہیہ، کہ کاتی پاکی
ژنانہ لہ بینویژی و زمیستانی، وہ ژمارہی روژو کاتی عیددہکہیان رابگرن، وہ
بہردموام لہخودا بترسن). (بر: تاج/۳ ل/۱۵۷ ز/۶۴ ز/۲۱+ س/د/ن).

۱۷۸۶م- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حُسِبَتْ عَلَيَّ بِتَطْلِيقَةٍ. (الحديث ۵۲۵۳
طرفہ فی: ۱۷۸۶ تجرید) (۱۷۸۶).

لہ گیرانہ و مہیکی تری ئەم فەرموودہیہدا ئیبینو عومەر -رہزای خودایان لی
بی- فەرمووی: (ئەو تہ لاقہی کہ لہ کاتی بینویژیدا دام، دانرا بہیہک تہ لاق و
ژنہکەم بہوہ یەک تہ لاقی کەوت)

بہ کارہینانی ووشە ی تہ لاق و لیڈا تاشر اوہکانی

مەرجه بو کہوتنی تہ لاق یانا؟

۱۷۸۷- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ ابْنَةَ الْجَوْنِ لَمَّا أُدْخِلَتْ عَلَى رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَدَنَا مِنْهَا قَالَتْ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ فَقَالَ لَهَا: لَقَدْ غُذْتُ
بِعَظِيمِ الْحَقِّي بِأَهْلِكَ. (الحديث ۵۲۵۴) (۱۷۸۷).

عائیشہ -رہزای خوای لی بی- فەرمووی: پیغہ مەر -دروودی خودای لہسەر-
ژنیکی هینا، ناسراو بوو بہ ئیبینہ تولجہون، کاتی گواستیانہوہ بو پیغہ مەر و
پیغہ مەر ویستی بہدہستی بگری، ژنہکە گوتی: پەنا دەگرم بہخوا لہتو.
پیغہ مەریش -دروودی خودای لہسەر- فەرمووی پی: (بہراستی پەنات گرت
بہکەسیکی گەورەو مەزن، کہ خوای گەورمہیہ، لہبەر ئەوہ من بہدلی خوشت

(۱۷۸۶) أخرجه مسلم في الطلاق، باب تحريم طلاق الحائض بغير رضاها، رقم/۱۴۷۱.

(۱۷۸۷) (۱۷۸۸+۱۷۸۷) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث عائشة و حديث أبي اسيد و حديث

سهل بن سعد في صته الجونية - خاتمة كتاب الطلاق، فتح/۱۰ ص/۶۲۲.

لەگەڵ دەکەم و دەستت بۆ نابەم کە واتە برۆرەو بە سەر کە سوکارت، چونکە لەم ساتەووە تۆ ژنی من نیت).

۱۷۸۸- عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى انْطَلَقْنَا إِلَى حَائِطٍ يُقَالُ لَهُ الشَّوْطُ حَتَّى اتَّهَيْنَا إِلَى حَائِطَيْنِ فَجَلَسْنَا بَيْنَهُمَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اجْلِسُوا هَا هُنَا وَدَخَلَ وَقَدْ أَتَى بِالْجَوْنِيَّةِ فَأَنْزَلَتْ فِي بَيْتٍ فِي تَخْلِ فِي بَيْتِ أُمَيْمَةَ بِنْتِ الثُّعْمَانِ بْنِ شَرَّاحِيلَ وَمَعَهَا ذَاتُهَا حَاصِنَةٌ لَهَا فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ هَبِي نَفْسُكِ لِي قَالَتْ وَهَلْ تَهَبُ الْمَلِكَةَ نَفْسَهَا لِلْسُّوقَةِ؟ قَالَ فَأَهْوَى بِيَدِهِ يَضَعُ يَدَهُ عَلَيْهَا لِتَسْكُنَ فَقَالَتْ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ فَقَالَ: قَدْ غَذَتْ بِمَعَاذٍ ثُمَّ خَرَجَ عَلَيْنَا فَقَالَ يَا أَبَا أُسَيْدٍ اكْسُهَا رَازِقَتَيْنِ وَأَلْحِقْهَا بِأَهْلِهَا. (الحديث ۵۲۵۵ طرفه في: ۵۲۵۷).

ئەبو ئوسەید - ڕەزای خوای ئی بێ- فەرمووی: پێغەمەر - دروودی خودای لەسەر- ژنیکی خواست، ناسرابوو بە بینتولجەون چونکە لەھۆزی بەنی جەون بوو، من چووم بۆ وولاتی خۆی و گواستەمەو بە پێغەمەر - دروودی خودای لەسەر- کە ھەوالم بە پێغەمەر دا، کەوا بینتول جەونمان ھێناو بەبووکی بۆت، پێغەمەر - دروودی خودای لەسەر- دەرچوو ڕۆیشت بۆلای، ئیمەیش لەخزمەتیدا چووین، ڕۆیشتین لەخزمەتیدا ھەتا گەیشتینە ڕەزە خورمایەکی شووردار، کەپێی دەگوترێ ڕەزی شەووط، کەناوی باخیکی ناسراو لەمەدینە، ڕۆیشتن ھەتا گەیشتن لە دوو ڕەزە خورما، لەبەینیانا دانیشتین، پێغەمەر - دروودی خودای لەسەر- فەرمووی ئێوە لیڤەدا دابنیشن.

پێغەمەر - دروودی خودای لەسەر- ڕۆیشتە ناو ھۆدەیی، لەناو ڕەزە خورمایەکا بوو، بینتول جەونیان بردناو ئەو ھۆدیمەو، نوعمانی کوپی شەراحیل بوو، نازناوی بینتول جەون: ئومەیمە بوو، دایەنەکەشی کە لەلەو بوو لەگەڵیا ھاتبوو، جا پێغەمەر - دروودی خودای لەسەر- کە چوو ژیوورەو بۆلای پێی گزوت: (خۆتم پێی ببەخشە).

بىنتول جەون گوتى: مەن شازادەم و تۆ مەسكىنى، چۆن شازادە خۆى دەبەخش بەگابرايەكى بازارى مەسكىنى وەك تۆ؟ فەرمووى: جا پېغەمەر – دروودى خوداى لەسەر. دەست دەبا، كە دەست بىخاتە سەرشانى ھەتا ھيەن بېيتەو، ژنەكەش دەلى: پەنا دەگرم بەخوا لەتۆ. پېغەمەرىش دەفەرموئ: (پەنات گرت بەكەس شايەنى پەنا بۆ بردنە).

ئەوجا تەشرىفى دېتە دەرەو و واز لەژنەكەى دېنى و ھات بۆلاى ئيمە و فەرمووى: (ئەى ئەبو ئوسەيد! دوو كراسى ئاودامەنى بىلوورىنى سې، لەجۆرى رازقىيەى بۆ بکەو، بىبەرەو بۆ خاومنى، ئەمە بۆ ھاوسەرىتى مەن دەست نادات).

روونکردنەو:

ئەبو ئوسەيدى ساعيدى ناوى مالىكى كۆرى رەبىعەيە، خەزەرەجىيە، ئەنصارىيە، ئامادەى غەزاي بەدرو غەزاكانى پاش بەدر بوو، لە پۆزى ئازاد كردنى مەككەدا ئالاي ئىلى بەنى ساعدە بەو بوو، واقيدى دەفەرموئ: بىاويكى كورته بالاي سەرو پيش سې بوو، مووى پەرو زۆر بوو، لەئاخىر تەمەنيدا نابىنا بوو، سالى شەستى كۆچى لەتەمەنى ھەفتا و ھەشت سالىدا كۆچى دوايى كردوو، دواترىن كەس بوو لەبەدرىيەكان كە مردوو، لەمەدپنە مردوو.

جىگەى داخە پەكارانى ئەم فەرموودمە و تەرمەفەكانى، زۆر بەگالى و كرجى باسى ئەم چىرۆكى شووگردنى بىنتول جەونە و جىابوونەو و لەپېغەمەر دەكەن، زۆرىنەى بۆ چوونەكانيان لاواز و بى تام و بى مەعنايە، بگرە ئەم چىرۆكە يەك چىرۆكە بەلام ئەوان وائالۆزيان كردوو، لەكەسى واپە كە پېغەمەر چەندىن ژنى ھيئاو لەم بابەتەو، وە بەم جۆرە مەھانانە لىيان جىابۆتەو، وىنە ناوى ئەم ژنانە لەم چىرۆكە داھاتوو، عەمرەى كچى جەون و ئەسمای كچى كندەى جونى و ئەسمای كچى نوعمان و ئەسمای كچى ئەسوود

و هیندی کچی یزید و فاتیمه‌ی کچی زه‌حاک و عه‌مره‌ی کچی یزیدو که‌سانی
تریش!!

له‌هه‌مووی سه‌پرتر هسه‌و کوفتوگو و گی‌رانه‌وه‌ی رووداوه‌کانی ئەم چیرۆکه،
له‌ حیواری فیلم و نمایش و شانۆده‌کا.

ئێوه ته‌ماشاکه‌ن کچی‌کی شازاده، باوکی پیشکەشی بکا به‌ پیغه‌مه‌ر وه
پیغه‌مه‌ر مارمیه‌کی باشی پی‌ بدا، وه کۆمه‌لێ پیاو به‌سه‌رۆکایه‌تی ئەبو
ئوسه‌ید بنیر، که‌به‌و به‌ری پێزو هه‌دره‌وه له‌ولاتی خۆیه‌وه بیگوازنه‌وه بۆ
پیغه‌مه‌ر، کاتی پیغه‌مه‌ر بجێته په‌رده‌وه پی‌ بلی: (ومره بۆ ئێره) نه‌ویش
بلی: تۆ ومره من نایه‌م، وه له‌سه‌ر ئەمه‌ لییان ببی به‌کێشه‌و به‌ره، ئەو بلی
من له‌تۆ گرنگ‌تر دمبێ تۆ بی، ئەو بلی به‌ پیچه‌وانه‌وه، وه به‌هۆی بارو
دۆخیکی ئاوا په‌هله‌وانانه‌وه، به‌ره‌له‌وه‌ی به‌یه‌کتر بگه‌ن له‌یه‌کتر جیا‌بنه‌وه!!

ته‌لاق‌ی سی‌ به‌ سی‌ دروسته‌ یا نا دروسته‌

١٧٨٩- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ امْرَأَةً رِفَاعَةَ الْقُرْظِيَّ جَاءَتْ إِلَى رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ: إِنَّ رِفَاعَةَ طَلَّقَنِي فَبِتَّ طَلَّاقِي وَإِنِّي
نَكَحْتُ بَعْدَهُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ الزُّبَيْرِ الْقُرْظِيَّ وَإِنَّمَا مَعَهُ مِثْلُ الْهُدْبَةِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَلَّكَ تُرِيدِينَ أَنْ تُرْجِعِي إِلَى رِفَاعَةَ؟ لَا، حَتَّى يَذُوقَ عُسَيْلَتَكَ
وَتَذُوقِي عُسَيْلَتَهُ. (الحدیث ٥٢٦٠ أطرافه فی: ٢٦٣٩، ٥٢٦١، ٥٢٦٥، ٥٣١٧، ٥٧٩٢، ٥٨٢٥، ٦٠٨٤) (١٧٨٩):

عائیشه -پەزای خۆای لی بی- دم‌هه‌رموی: ژنه‌که‌ی ریفاعه‌ی قور‌م‌ظی هاته
لای پیغه‌مه‌ر -دروودی خودای له‌سه‌ر- گوتی: ئە‌ی پیغه‌مه‌ری خوا: ریفاعه‌ی
قور‌م‌زی به‌ ئیجگاری ته‌لاق‌ی داوم و له‌پاش ئە‌و شووم کردوو به‌ئه‌وه‌ر‌ه‌حمانی

کۆری زه‌بیری قورمزی به‌لام چووکی نه‌وره‌حمان وه‌ک په‌تک وایه‌و، جیماعی
 پی ناکری؟ پیغه‌مه‌ر — دروودی خودای له‌سه‌ر- فه‌رمووی پی: په‌نگ بی
 به‌هوی بگه‌رپیته‌وه‌ بۆلای ریفاعه‌ی می‌ردی پی‌شووت، شتی وانابی، هه‌تا
 نه‌وره‌حمان چیژ له‌خۆشی جووتبوون له‌گه‌ل تۆدا نه‌چیژی و تۆش چیژ
 له‌خۆشی جووتبوون له‌گه‌ل نه‌وره‌حماندا نه‌چیژی، دانانری به‌شووی دووهم
 که‌ ده‌بی به‌هوی دروستبوونی شووکرده‌وه‌ به‌می‌ردی په‌که‌م، به‌مه‌رجی می‌ردی
 دووهم ژنه‌که‌ ته‌لاق بداو عیده‌ی ژنه‌که‌ له‌می‌ردی دووهم ته‌واو بی، نه‌وسا
 دروسته‌ نه‌وژنه‌ به‌گریدانیکی نوێ شووبکاته‌وه‌ به‌می‌ردی پی‌شووی). (تاج/٣
 ١٥٩/ز ٦٥/ژ ١/ش/د/ت/ن).

شتی هه‌ل له‌خۆحه‌رامکردن به‌وه‌ هه‌رام نابێ

١٧٩٠- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ يُحِبُّ الْعَسَلَ وَالْحُلُوءَ وَكَانَ إِذَا انْصَرَفَ مِنَ الْعَصْرِ دَخَلَ عَلَى نِسَائِهِ فَيَدْنُو
 مِنْ إِحْدَاهُنَّ فَيَدْخُلُ عَلَى حَفْصَةَ بِنْتِ عُمَرَ فَاتَّخَبَسَ أَكْثَرَ مَا كَانَ يَحْتَبِسُ فَعِرْتُ
 فَسَأَلْتُ عَنْ ذَلِكَ فَقِيلَ لِي: أَهْدَتْ لَهَا امْرَأَةٌ مِنْ قَوْمِهَا عُكَّةً مِنْ عَسَلٍ فَسَقَتِ النَّبِيَّ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُ شَرْبَةً فَقُلْتُ: أَمَا وَاللَّهِ لَتَحْتَانَنَّ لَهُ فَقُلْتُ لِسَوْدَةَ بِنْتِ زَمْعَةَ
 إِنَّهُ سَيَدْنُو مِنْكَ فَإِذَا دَنَا مِنْكَ فَقُولِي: أَكَلْتُ مَغْفِيرَ فَإِنَّهُ سَيَقُولُ لَكَ: لَا، فَقُولِي لَهُ مَا
 هَذِهِ الرِّيحُ الَّتِي أَجِدُ مِنْكَ، فَإِنَّهُ سَيَقُولُ لَكَ: سَقَنْتَنِي حَفْصَةُ شَرْبَةَ عَسَلٍ، فَقُولِي لَهُ:
 جَرَسَتْ نَحْلُهُ الْعَرْفُطُ، وَسَأَقُولُ ذَلِكَ، وَقُولِي أَنْتِ يَا صَفِيَّةُ ذَاكَ قَالَتْ: تَقُولُ
 سَوْدَةُ: قَوْلَ اللَّهِ مَا هُوَ إِلَّا أَنْ قَامَ عَلَى الْبَابِ فَأَرَدْتُ أَنْ أُبَادِيَهُ بِمَا أَمَرَنِي بِهِ، فَرَقَا
 مِنْكَ، فَلَمَّا دَنَا مِنْهَا قَالَتْ لَهُ سَوْدَةُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَكَلْتُ مَغْفِيرَ؟ قَالَ: لَا. قَالَتْ:
 فَمَا هَذِهِ الرِّيحُ الَّتِي أَجِدُ مِنْكَ؟ قَالَ: سَقَنْتَنِي حَفْصَةُ شَرْبَةَ عَسَلٍ. فَقَالَتْ: جَرَسَتْ
 نَحْلُهُ الْعَرْفُطُ، فَلَمَّا دَارَ إِلَيَّ قُلْتُ لَهُ نَحْوُ ذَلِكَ، فَلَمَّا دَارَ إِلَيَّ صَفِيَّةُ قَالَتْ لَهُ مِثْلَ
 ذَلِكَ فَلَمَّا دَارَ إِلَيَّ حَفْصَةُ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا أَسْقِيكَ مِنْهُ؟ قَالَ: لَا حَاجَةَ لِي

فِيهِ. قَالَتْ: تَقُولُ سَوْدَةُ: وَاللَّهِ لَقَدْ حَرَمْنَا، قُلْتُ لَهَا: اسْكُنِي. (الحديث ٥٢٦٨ طرفه في: ١٧٠٩ تجريد = ٤٩١٢ = بهرگی چوارەم ل/٥٠٨).

عائيشه -رمزای خوی لی بی- فەرمووی: پێغه مەر -دروودی خودای لەسەر-
 ھەزی لە ھەنگوین و ھەلوا بوو، گەلی جار لە پاش کردنی نوێژی ھەسر
 دەچوو بۆلای ھاوسەرھەکانی، یەکە یەکە ھەوائی دەپرسین و ساڵوی لی
 دەکردن، ئەوجا دەچوو بۆلای یەکیکیان و چەتینیکی دەگرت لەلای و خۆی لی
 نزیک دەکردەو، ماچ و مۆچ و شتی وای لە گەل دا دەکرد، بەلام بەبی
 جووتبوون و دروستبوون لە گەلی. جا جاری چوو ھۆدەگە ی ھەفصە ی
 ھاوسەری، کە کچی عومەری کۆری خەتاب بوو، زیاتر لەو ی کە چاوەرپوان
 دەکرا لەلای گلی خواردەو، منیش دەماری ھەوێباری گرتی، کە پرسیم ھۆ ی
 ئەم زیادەمانەو ی پێغه مەر لەلای ھەپسە چی یە، پێیان گوتم: ژنیکی خەزی
 دوو بەرمی ھەنگوینی بە دیاری بۆ ھیناوە، ئەویش شەربەتی لی دروست
 دەکاو دەیدا بە پێغه مەر -دروودی خودای لەسەر- بەو ھۆیەو کە من لەلای
 دەمینیتەو، منیش گوتم: بەخوا دەبی فیلکی وای لی بکەین کەوازیین لەم
 مانەو ی لای ھەپسە یە، جا بە سەودە ی کچی زەمەم گوت: کە یە کەم ژنی
 پێغه مەر بوو لە پاش مردنی خەدیجە ی یە کەم ھاوسەری، پێم گوت: دیارە کە
 پێغه مەر -دروودی خودای لەسەر- تەشریف دین بۆلای تۆیش، لەنۆرە روژی
 خۆتا. کە تەشریفی ھات بۆلات، پی ی بلێ: من بینی مەغافیرت لی دەکەم،
 دەلێی مەغافیرت خواردوو؟ ئەویش پێت دەفەرموێ: (نا، مەغافیرم
 نەخواردوو! تۆیش پی ی بلێ: ئە ی ئەم بۆنە ناخۆشە چی یە کە لیت دی،
 ئەویش دەفەرموێ: (ئەو لای ھەفصە شەربەتی ھەنگوینم خاردۆتەو)
 تۆیش پی ی بلێ: (ئای: ئەو ھەنگە کە ی جەویی داری عورفوطی ھەلمزیو،
 کە پی دەگوترێ مەغافیر) کاتی ھاتیش بۆلای من، منیش ھەمان شتی ی
 دەلێم، وە تۆیش ئە ی صەفیە، کاتی پێغه مەر لەسەرە ی خۆتا تەشریفی ھات

بۆلات ھەمان قسەو پرسیارو گفتوگۆی لەگەڵ بکە، سەودە ھەرمووی: (بەخوا لەترسی تۆ ئەو عانیشە! ھەر کە پێغەمەر -دروودی خودای لەسەر- لەدەرگا کەووە ھاتە ژوورەو، ویستم یەگسەر قسەکە ی تۆ پێت گوتم پێی بلییم، جا کە ھاتە پێشەو و لییم نزیکبۆو گوتم پێی: ئەو پێغەمەری خودا: مەغافیرت خواردوو؟ ھەرمووی: (نە) عەرزیم کرد: ئەو ئەم بۆنە ناخۆشە چییە کە لێت دی؟ ھەرمووی: (حەفسە ی خیزانم شەربەتی ھەنگوینی دەرخوارد داوم) گوتم: دیارە کە ھەنگە کە ی مەغافیری ھەلەمژیو و کردوویەتی بە ھەنگوین، کە جەویی داریکی دەرکاوی یە حوشتەر دەپخوات، بە عەرمی پێی دەگوتری: عورفوط، رەنگ بی بە داری عورفوط، بە کوردی، بلیین: مارگرە. عانیشە ھەرمووی: کاتی لەسەرە ی خۆما ھات بۆلام منیش ھەروام پێ گوتم، کاتی لەسەرە ی سەفیش دا دەچی بۆلای سەفیش ھەروای پێ دەلی، کاتی لەسەرە ی حەفسە دا دەچی بۆلای، حەفسە پێی دەلی: ئەو پێغەمەری خوا! با شەربەتیکی ھەنگوینت بۆ بکەم. دەھەرمووی: (کارم پێی نییە) عانیشە ھەرمووی: جا سەودە بە منی گوتم: کاریکی باشمان نەکرد، ھەنگوینمان لە پێغەمەر -دروودی خودای لەسەر- قەدەغە کرد، منیش پیم گوتم: وسبە، فیڵە کەمان با ئاشکرا نەبی. (بروانە: ژ/ ۱۷۰۹ تجرید - ۴۹۱۲ ھەتھولباری= بەرگی چوارەم ل/ ۵۰۸) + (تاج/ ۷ ل/ ۲۰۵ ز/ ۴۹ ژ/ ۱ سورەتی تەحریم).

روونکردنەو:

ئەم بەھرانە لەم ھەرموودمیە و مردەگرین:

۱. لەسەر ھەرمایشتی گەلی لەزانایانی پایەبەرز، کەسێ بەژنی خۆی بلی:
- (ئەوا تۆم لەخۆم حەرام کرد) بەو تەلەقی ناکەوئ و لیشی حەرام نابێ، بروانە ھەرموودمی ژمارە/ ۵۲۶۶ لەھەتھولباری دا.

۲. دهمارگری و ههویبازی بو ژنان کاریکی سروشتییه، ههتا رادهیی، چاوپۆشی لی دهکری و بهگوناها دانانری.

۳. واباشه ههندی کاروباری ژن و میرد که شه رماوی بی، له ژیر بهرده وه قسهی لی بکری، نه وه کوو بهراشکاوی و به زهقی و کوتو مهترهقی، ههتا له نیوان ژن و میرد پشا ههروا، کهواته: ههندی نامیلکه و شتی وا پهیدا بوون، کهسانی بازرگانیان پیوه دهکن، ههتا ههیانه وینهی نهندامهکانی نیرو می تی روونکراوته وه. نهو نامیلکانه زۆر خراپن، منال و لاو دهو روژینن پیش کات.

باسی (خولع): ریکه و تنی ژن و میرد

له سه ر جیا بوونه وه به رامبه ر به مال

۱۷۹۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ امْرَأَةً تَابِتُ بْنُ قَيْسٍ أَلَّتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ تَابِتُ بْنُ قَيْسٍ مَا أَعْتَبَ عَلَيْهِ فِي خُلُقٍ وَلَا دِينٍ وَلَكِنِّي أَكْرَهُ الْكُفْرَ فِي الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتُرَدِّينَ عَلَيْهِ حَدِيثَهُ قَالَتْ: نَعَمْ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اقْبَلِ الْحَدِيثَ وَطَلِّقْهَا تَطْلِيقَةً. (الحديث ۵۲۷۳ أطرافه في: ۵۲۷۴، ۵۲۷۵، ۵۲۷۶، ۵۲۷۷).

ئیبینوعه باس - پرهای خودایان لی بی- فهرمووی: ژنه که ی سابیتی کوری قهیس هاته لای پیغه مه ر- دروودی خودای له سه ر- گوتی: نه ی پیغه مه ری خودا! گله ییم له ره ووت و به دینی سابیت نییه، له م رووه وه که مو کوری نییه، به لام زۆر ناشیرینه، له بهرئه وه مه ترسی نه وه م هه یه نه گهر به شیوه یه کی ره و دهستم له دهستی نه بیته وه خۆم کافر بکه م، به و شیوه یه نیکاحی خۆم لای هه ل بوه شینمه وه، پیغه مه ریش- دروودی خودای له سه ر- فهرمووی: (نه و باخه ی که له باتی مارمی داویتی بیت دهمیدمته وه پیی؟) گوتی: به لی،

فهرمووی بهسابیت: (باخهکهی ئۆ و مربرگروه و تاقهیهک ته لاقی بده). (تاج/ ۳
ل/ ۱۶۴ ز/ ۶۷ ژ/ ۱/ ب/ن).

که نیز خوی سه ریشکه له پاش نازاد بوونی، که بمینیتته وه له لای میردی کۆیلهی

۱۷۹۲- وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ زَوْجَ بَرِيرَةَ كَانَ عَبْدًا يُقَالُ لَهُ مُغِيثٌ كَأَنِّي
أَنْظَرُ إِلَيْهِ يَطُوفُ خَلْفَهَا يَبْكِي وَدُمُوعُهُ تَسِيلُ عَلَى لِحْيَتِهِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ لِعَبَّاسٍ: يَا عَبَّاسُ أَلَا تَعْجَبُ مِنْ حُبِّ مُغِيثِ بَرِيرَةَ وَمِنْ بَغْضِ بَرِيرَةَ مُغِيثًا فَقَالَ
النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ رَأَيْتَهُ قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ تَأْمُرُنِي؟ قَالَ: إِمَّا أَنَا
أَشْفَعُ. قَالَتْ: لَا حَاجَةَ لِي فِيهِ. (الحديث ۵۲۸۳، أطرافه في: ۵۲۸۰، ۵۲۸۲).

ئیبنو عه عباس -رمزای خوای ئۆ بۆ- فهرمووی: میردهکهی بهریره کۆیله
بوو، ناوی موغیث بوو، کاتی بهریره نازاد بوو خۆی هه لگرتته وهو نیکاحی
خۆی له موغیثی میردی هه لوه شانده وه، جابه م بۆنه یه وه موغیث شوین
بهریره که وتبوو، ده گریاو لکێ ده پاراپه وه که نیکاحه کهی هه لئه وه مشینیتته وه،
فرمیسکی هۆن هۆن به سهر ریشی دا ده هاته خواره وه پیغه مه مر -دروودی
خودای له سهر- به منی فهرموو: (ئه ی عه عباس: ته عه جوب ناکه ی له
خۆشه ویستی موغیث بۆ بهریره وه لهرقی بهریره له موغیث؟). پیغه مه مر -
دروودی خودای له سهر- به بهریره ی فهرموو: (بۆچی ناچیتته وه بۆلای؟).
بهریره گوتی: ئه ی پیغه مه ری خودا ئه مه فهرمانه و پیم ده که ی، دیاره که
فهرمانی تۆ ده بێ جێ به جێ بکری، یا فهرمان نییه و شتی تره؟ پیغه مه مر -
دروودی خودای له سهر- فهرمووی: نا، ئه مه فهرمان نییه، به لکو تکایه و بۆی
ده که م له لای تۆ، زۆری تیادا نییه). بهریره گوتی: که واته کارم پێی نییه و
تازه ژنیتتی ئه وم قه بوول نییه). (بر: ژماره/ ۱۰۹۴ تجرید = ۲۵۶۰

فته تح = بهرگی ۳/ل (۱۸۳) + (تاج ۳/ل ۳۸/ز ۱/ف + تاج ۲/ل ۳۱۰/ف ۳/ز/۱۴۹) + (ژماره: ۷۸: تجرید = ۱۴۹۵ فتح الباری = بهرگی ۲/ ته جرید ۱/ل ۱۴۱).

ناماژه بریار و حوکمی پیداده مه زری

۱۷۹۳- عَنْ شَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا. وَأَشَارَ بِالسَّبَّابَةِ وَالْوُسْطَى، وَفَرَجَ بَيْنَهُمَا شَيْئًا. (الحديث ۵۳۰۴، طرفه فی: ۶۰۰۵).

سه هلی کوری سه عدی نهل ساعیدی - پرزای خوای لی بی - فه رمووی:
پیغه مهر - دروودی خودای له سهر - فه رمووی: (من و دمسته بهرو به خپوکاری
هه تیو له به هه شتا ناوا وهك نههم دُوو په نجه یه له نزیك یه كتره وه دمبین).
پیغه مهر - دروودی خودای له سهر - به په نجه ی شایه تمنای و به په نجه ی
ناو پرستی ناماژه ی گردو توژیك له یه كتری بلاوی كړنه وه). (تاج ۹/ل ۲۱/ز
۵/ ۲۱/ش/د/ت+م).

روونكړدنه وه:

وهك له كو مه لی فه رمووده ی پیغه مهر وه، كه نههم فه رمووده ی سه هله
یه كيكيانه دمردكه وئ، به ناماژه كړدن بریار دادمه زری، به تایبه تی نه گهر
واتاكه ی روونو تیگه یه نه ربی، یا قسه شی له گهل دابی، كه واته: نه گهر كه سئ
ته لاقی خواردو له هه مان كاتدا به یهك په نجه ی ناماژه ی كړد كه مه به ستم یهك
ته لاقه، نه وه ته لاندانه كه ی دادمه زری و یهك ته لاقی دهكه وئ.

حوكمی ته عریض بو حاشا كړدن له منالی خو ی چیه

۱۷۹۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا أَتَى إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَدَ لِي غُلَامٌ أَسْوَدَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

هَلْ لَكَ مِنْ إِبِلٍ: قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: مَا أَلْوَأَلُهَا؟ قَالَ: حُمْرٌ قَالَ هَلْ فِيهَا مِنْ أَوْزُقٍ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَأَكَى ذَلِكَ؟ قَالَ لَعَلَّهُ نَزَعَهُ عِرْقٌ. فَلَعَلَّ إِبْنَكَ نَزَعَهُ عِرْقٌ. (الحديث ٥٣٠٥ طرفاه في: ٦٨٤٧، ٧٣١٤).

نەبو هورەمیرە - پرمزای خوای ئی بی- فەرمووی: پیاویکی هۆزی بەنی فەزارەیی هاتە خزمەتی پیغەمەر - دروودی خودای لەسەر- عەرزی کرد: ئەی پیغەمەری خودا! من خۆم سبیم کەچی ژنەکەم کورپێکی پەشی بوو؟ فەرمووی: هیچ و شەرت هەیە؟ گوتی: بەئێ هەمە. فەرمووی: پەنگیان چۆنە؟ گوتی: سوورن. فەرمووی: و شەری تالەیان تیا دا هەیە؟ گوتی: بەئێ و شەری تالەیان واتیادا، فەرمووی: ئەو و شەری تالانەیان لەکوێو تێ کەوتوو؟ گوتی: پەنگ بی پەنگی لە پەنگەزێان پەنگی وابوو بی، ئەمانە ی ئیستا چووبنەتەو سەر پەنگی ئەو پەنگەزە کۆنە ی خۆیان! فەرمووی: دە کورپەکە ی تۆیش هەروەها. (تاج/٣ ل/١٧٢ ز/٧١ ژ/١ - ش/د/ت/ن).

روونکردنەو:

واتە: خانە گومانی و بەدگومانی باش نییە، شت بەگومانی بی بناغە سەرنەگرت، تەعریض لەکاتی وادا کاریگەری نییە ئەوەتا ئەم پیاو کە لەژەنەکە ی خۆی خانەگومان بوو، لەسەر ئەم تەعریزە ی هیچ حوکمی دانەمەزراو، نەتەڵاقی ژنەکە ی کەوتوو، نەکورپەکە ی لەکورپتی ئەو دەرچوو.

مارەیی ژنی شەڕەنەفرین لەکەل کراو

١٧٩٥- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي حَدِيثِ الْمُتْلَاعَيْنِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِلْمُتْلَاعَيْنِ حِسَابُكُمَا عَلَى اللَّهِ أَحَدُكُمَا كَاذِبٌ لَا سَبِيلَ لَكَ عَلَيْهَا. قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَالِي؟ قَالَ: لَا مَالَ لَكَ إِنْ كُنْتَ صَدَقْتَ عَلَيْهَا فَهُوَ بِمَا اسْتَخْلَلْتَ مِنْ فَرْجِهَا وَإِنْ كُنْتَ كَذَبْتَ عَلَيْهَا فَذَاكَ أَبْعَدُ لَكَ. (الحديث ٥٣١٢)

اطرافه فی: ٥٣١١، ٥٣٤٩، ٥٣٥٠). پروانه: (ژماره/١٦٧٥ اتجرید + ١١٧٦ = ٤٧٤٥ فتح + ٤٧٤٧ فتح - بهرگی: ٤/ ل ٤٦٣ + ٤٦٦)

لهم گیرانه و هدا دمفه رموی: ئیبنو عومەر - پرمزای خودیان ئی بی- دمفه رموی: پیغه مهر - دروودی خودای له سهر - بهو ژن و میردهی فهرموو، کهله ناو مزگه و ته کهی پیغه مهر دا شهر نه فرینیان کرد: حیسابو پرسینه و متان له سهر خودایه، دیاره که ئیوه یه کیکتان درؤ ده کهن، ئیتر نه م ژنه له ژنی تو دمرچوو، وه مافت نه ما به سه ریه وه و هرت پی یه وه نه ماوه). پیاو ده کهی میردی ژنه کهیش گوتی: نهی ماله کهم، نهی نه و ماله ی کهله جیاتی مارهی داومه پیی؟ فهرمووی - دروودی خودای له سهر - : مالت ناکه وی، نه و مارهی داوته پیی بووه بهی خو، چونکه نه گهر فسه کهت راستبی نه وه ماله کهی ده که وی و نه و مارهی به دمی بهی نه و له باتی نه وه کهله مه و پیش ژنت بووه و له باخه ئت گرتوو، خو نه گهر بوختانیش کرد بی بو ی نه مه یانت خراپتر).

کل بو ژنی ره شپۆش

١٧٩٦ - عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أَنَّ امْرَأَةً لَوْفِي زَوْجَهَا فَخَشُوا عَلَى عَيْنَيْهَا فَأَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاسْتَأْذَنُوهُ فِي الْكُحْلِ فَقَالَ لَا تَكْتَحِلْنَ قَدْ كَانَتْ إِحْدَاكُنَّ تَمُكُّثُ فِي شَرِّ أَخْلَاسِهَا أَوْ شَرِّ بَيْتِهَا فَإِذَا كَانَ حَوْلَ فَمَرَّ كَلْبٌ رَمَتْ بِعَرَّةٍ فَلَا حَتَّى تَمْضِيَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا. (الحديث ٥٣٣٨، طرفاه فی: ٥٣٣٨، ٥٧٠٦) (١٧٦٩).

زهینه بی نه بو سه له مه - رحمه تی خوی ئی بی- فهرمووی: بیستم له دایکم له نوم سه له مه - پرمزای خوی ئی بی- فهرمووی: ژنی هاته خزمه تی پیغه مهر - دروودی خودای له سهر - گوتی: هوربان، کهه کهم میرده کهی مردوو، هیشتا

عیددهی تهواو نه بووه، چاویشی دیشی ئایا چاوی برپژئی؟ فهرمووی: (نه) نهوسا فهرمووی: (ۆی تهنیا چوار مانگ و دمه شه وه، نهویش له بارو دۆخیکی له بارو نهو په پری پاك و خاوپنیدا، كه چى ئیوه هیشتا په له په لى ئى دهكهن و دمه تانهوئ لى بدزنه وه، به لام جارن له سه رده مى نه زانیدا، له پاش تیپه ربوونی سالى نهوسا پشقله كه تان فرى دمه).

حومه ید - ره حمه تی خودای لى - كه نه م فهرموودمیه له زمینه به وه دهگپرته وه ده لى: به زمینه به م گوت: له پاش تیپه ربوونی سالى نهوسا پشقله كه تان فرى دمه، واته ی چى؟ فهرمووی: جارن ژن كه می رده كه ی دمه رد ده جووه ناو كوله به كه وه و جلیكى زۆر خرابی له بهر ده كرد، وه بوئى خو ش و گولاو و شتى وای له خو ی قه دهغه ده كرد، جا تا سالى دمه پۆی نه مه حالى نه م ژنه بوو، نه و جا ولاخیکیان بو دهینا، نیتر نه و ولاخه كه ربوايه، یا مه پر بوايه، یا بالنده بوايه، نه و ژنه خو ی پى پاك ده كرده وه، به لام به دهگمه ن پى ده كهوت كه نه و ژنه خو ی به شتى پاك بكاته وه و نه وشته له بهر نه و پیسی و پۆخلییه نه مرئ!

نهوسا ژنه كه له كوئبه كه ی دههاته دمه وه و پشقلیکیان دمه یه دهستی، نهویش پشقله كه ی توورده دا، نیشانه ی نه وه بوو كه نیتر عیددهی تهواو بووه. نیتر له وه دوا تازی ده شكاند و نهوسا نه گهر ئارم زووی بكردایه، وهك جارانی، جلو به رگی ئاسایی له بهر ده كردو، بوئن و گولاو و شتى وای به كارد دهینا به وه!! (تاج/ ۳/ ل ۱۸۶/ ز ۷۹/ ژ ۴/ ش/ د/ ت/ ن).

روونكر دمه وه،

گپرانه وه كه ی حومه ید، كه وا له تاج دا، دهقی فهرمووده ی ژماره/ ۵۳۳۷، له فه تحو لباریدا، بۆیه منیش كردم به ته فسیری فهرمووده ی ژماره/ ۵۳۳۸، ى ئیره كه فهرمووده ی ژماره/ ۱۷۹۶ ی ته جریده كه یه، له بهر پۆشنایی نه م دانایی و حيكمه ته ی كه وا له م شیعردا:

بەزىمانى رۇڭ گۇڭتوگۇيەنى!

لەبەر رۇشنايى ئەم خىكمەتە دەلئىم:

(لەپىش ھاتنى ئىسلاما، لەسەراسەرى جىھانا، بەگۇى را، ژن لەۋپەرى
كەساسى و داماۋى و چەوساۋەيى و بەشخوراۋىدا بوو، كۆمەلئ نەرىت و
رەفتارى ناھەموار، بالى كىشابوو بەسەر جىھانى ژاندا، بگرە خالى كۆيلەو
بەندەى زەرخىپدە لەخالى ژن گەلئ باشت بوو، تەنانەت ژنان خۇشيان دىل و
بەيدەستى ئەو ھەموو كۆت و زنجىرو بەندو باۋانە بوون، كە كۆمەلگاۋ
نەرىت و باۋى رۇڭگار سەپاندبوۋى بەسەريانا، وئەم دەستور و باۋو نەرىت و
تەقالىدانە گەرچى ھەيان بوو پاشماۋەى حوكم و بىرپارەكانى ئايىنە
پىشەنەكان بوو، بەلام ئەۋەندە پۈۋ و سۈۋبون، لەكەل كەۋتبوون وەك
كراسە كۆنىكى دىراۋى پىنە پىنە كراۋ، كە لە قوماشىكى چاك دروستكرايى،
ئاۋا بەرباد بوو بوون، كەچى لەگەل ئەۋەشدا ۋا لە قولايى و ناخى دل و
دەروۋنى جەماۋەردا دەقيان بەستبوو، وە رەمگ و پىشەيان داكوتا بوو، ھەموو
ھەۋل و تەقەلايى بۇ گۆرپىن و باشكردن و نۆيژمىكردنەۋەيان، بەشىتى و لەرى
دەرچوون لە قەلەم دەدرا. لەچىن، لەھىند، لە خۆرەلات بەگشتى ژن
لەپايەيەكى ھەرە نزمدا رىز بەندى دەكرا، ژن خۇى دەسووتاند لەدۋا مردنى
مىردى، بەپىى ھەرمانى ئايىن، لە تىبب قەۋمەكەى دەلا لايما، ھەتا ئەمىرپۇش
نەك فرە مىردى باۋ بوو لەناۋيانا، بەلگۈۋ بەرمبابى، دوو بىرابىن، يا زىياتر،
يەك ژن دىنن!! جارى ۋاھەيە ژنەكەۋ براى يەكەم تەمەنيان پەنجا سائە،
ئاخر برا كە بەئۆتۆماتىكى دەبى بەمىردى براژنەكەى تەمەنى دەسائە!!

لە دوورگەى عەرمب ئەمە خالى ژن بوو: (بەمىندالى زىندە بەچال دەكرا،
بە گەۋرەيى وەك ئاژەل دەفرۇشرا، ژن بىرىتى بوو لەبەشى لەسامان و مال و
دارايى كەسوكارى، يا مىردى، لەپاش مردنى مىردەكەى ژن دەبوو بە

كەلەپووری میراتبەرانی میژدمکە، گەن جەر گوری مردووہ کە مازە
دەکردموہ بۆ خۆی، فرە میژدی ھەر زۆر باو بوو، ژن ھەبوو دەمیژدی ھەبوو،
ئەگەر منائی ببوایە رمگەزناس (ھائف) دەیلکان بەیەکی لەو دەمیژدموہ!

لە ئایینی دەسکاریکراوی زەردەشتیشدا، کە ئایینی رسمی دەولەتی ئێران
بوو، کە یەکیک بوو لەگەورترین سەرچاوەی زیارو ھەزارە کۆن و بگرە
نیستایش، کچ مەگەر زۆر ناشرین بوایە یا پەککەوتە بوایە، دەنا باوکی بۆ
خۆی مازە دەکرد، ھەتا لەبەر باوکی نەمایەتەوہ بەر بۆرە نەدەکەوت، دە
دەبی چی لەوہ ناخۆشتر و دزیوتری، دایک کاتی کچی دەبی، سوور بزانی،
وہختی کە خۆی پیر دەبی و ئەم کچە گەورە دەبی و خال و میل دەپژێ،
ببی بەھەوئی، ئەمە یە دەلێن، بەچکە مار گەورەکردن! لە یۆنان و میسر
حالی ژن لەمە باشتر نەبوو، لە ئەوروپا گومانیان ھەبوو لەوہدا کە ژن مەوہ
یا نازەلە!! بەکۆی دەنگ، ژن لەھەموو جیھانا ھەتا کاتی ھاتنی ئایینی
ئیسلام: (بەناو نازاد بوو، بەلام بەمەعنا بەندە وکۆیلە بوو. ئەمە کورتە یەکی
پوختە لە راستی حالی ژن. بەلام کاتی ئیسلام ھات، ئەم راستی یە جاپدا،
وہ بەرکردموہ پیادە کرد، دەرووی رەحمەتی بۆ ژنان خستە سەرپشت
﴿التَّائِبَاتُ الرَّجَالِ﴾ : ژنان لە ماف و پێزا، مانەندی پیاوان. ھاوکەرتی
یەکتە، وەك چۆن سیۆی بیکەیت بەدوو لەتی یەكسانەوہ ناوا!!!.

ئێتر ئەم بانگەوازی ئیسلام بە جیھاندا، وەك ئاگرو پووش بۆوہ،
وہەتا ئەمە پویش ژن ھەر لە پێشکەوتن دایە. تاقە پێمەری بۆ ئەم
پێشکەوتنە، یا لەمە پەری لەبەردەم ئەم پێشکەوتنەدا، تەنیا دوو شتە، لە ئایینی
پێرۆزی ئیسلام دا:

یەكەم: کاروباری پەرسەش و خواپەرسەتی، چ بۆ ژن، چ بۆ پیاو، شیای
دەسکاری و دەست تێمەردان نییە.

دووه‌م: گه‌شه کردنی مافی ژن و به‌ره‌و پیش‌چوونی، نابیی له‌سه‌ر حیسابی شه‌ره‌فو نامووس و چه‌سیسه‌ت بی، چونکه ئا‌ه‌ه‌رت به‌بی خووی به‌رزو به‌بی ئا‌پر‌وو مه‌ندی، له‌گوئی ژاکاو ده‌چی، که نه‌بوئی هه‌بی و نه‌پ‌م‌نگ، نه‌مه‌ه‌ه‌قیقه‌ته‌که‌یه‌ جا نه‌وه‌ی که‌پیی رازی‌یه‌ نه‌وه‌ه‌قیقه‌بووئه، نه‌وه‌میشی که‌شتی تر ده‌ئێ به‌ده‌م ئیسلامه‌وه‌ له‌م لاینه‌وه‌، نه‌وه‌یا درۆزن و بوختانچی و نیاز پیسه‌، یا گیلۆکه‌و نه‌قامه‌ و دوژمنه‌و له‌به‌رگی دۆستا. وه‌له‌ راستیشدا ئایینی پیرۆزی ئیسلام که‌وشته‌ی ده‌ستی ئه‌م دوو کۆمه‌له‌یه‌یه‌.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مamuostay ehsqelany - pchmeti xway li by- dmfermoy; namay tehlaqo
 pashkukany, leliyan o zharo sheti trish, sedo hezde fhermoodey berzdeh
 kraoy lehxo gertooh, bishste (teliq) hkanany biyst o shesh fhermooden,
 nehani triyan peyohst - mوصولn, doobarmekaniyan nehdoo doo fhermooden,
 poxtekehyan: (۱۸ - ۹۲ = ۲۶) biyst o shesh fhermooden pishsho moslimish
 nehm poxteheyeh wek pishsho boxary girawtooh, bishge lemanehyan;

۱. فهرمودده‌ک‌ه‌ی عائیشه، له‌بار‌ه‌ی داستانی بنت ل‌جونه وه = ۱۷۸۷ تجرید = ۵۲۵۴ فه‌ت‌ج.
۲. فهرمودده‌ک‌ه‌ی نه‌بو ئوسه‌یدیش له‌م بار‌ه‌یه‌وه = ۱۷۸۸ تجرید = ۵۲۵۵ فه‌ت‌حول باری.
۳. فهرمودده‌ک‌ه‌ی سه‌ه‌لی ک‌ور‌ی سه‌عد له‌م بار‌ه‌یه‌وه = ۵۲۵۶ فه‌ت‌ج الباری.
۴. ته‌علیق‌ه‌ک‌ه‌ی نیمامی عه‌لی که‌ده‌م‌فهرم‌وئ: (أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ الْقَلَمَ رُفِعَ عَنْ ثَلَاثَةٍ...) که‌وا له‌باب‌ی (۱۱)‌دا، له‌باب‌ه‌کان‌ی ک‌یتابی ته‌ل‌اق، له‌پیش ژماره: ۵۲۶۹ فه‌ت‌ج.

۵. فہرموودہ کہی ٹیبووعہ باس، لہ بارہی خولعی ژنہ کہی سابیتی کوری
فہیس = ۱۷۹۱ تجرید = ۵۲۷۳ فتح الباری.
  ۶. حہ دیسہ کہی ٹیبووعہ باس سہ بارہت بہ میردہ کہی بہریرہ = ۱۷۹۲
تجرید = ۵۲۸۳ فتح الباری.
  ۷. فہرموودہ کہی ٹیبو عہ باس (كَانَ الْمُشْرِكُونَ عَلَىٰ مَنْزِلَتَيْنِ...) = ۵۲۸۶
فتح الباری.
  ۸. فہرموودہ کہی ٹیبو عومہر لہ بارہی مارہ کردنی ژنہ زمیہ وہ = ۵۲۸۵
فتح الباری. عہینی دمفہرموی: (وهذا الحديث من أفرادِهِ..).
  ۹. فہرموودہ کہی لہ بارہی روونکردنہ وہی ئایہ تی ئیلانہ وہ = ۵۲۹۰ فہتج.
  ۱۰. فہرموودہ کہی میسومر لہ بارہی سوبہ یعہوی نہ سلہ می یہ وہ = ۵۳۲۰
فتح الباری شہرچی صہ حیچی بوخاری.
  ۱۱. فہرموودہ کہی عائیشہ: (كانت فاطمة بنتُ قيسٍ في مكانٍ وحشٍ) =
۵۳۲۵، ۵۳۲۶ فتح الباری.
- ہہروا مامؤستای عہ سقہ لانی دمفہرموی نہم کتابہ سہد بیستراو — اثریشی
واتیادا. کہ ریوایہت کراون لہ صہ حابہ کان و لہ چینہ گانی دوا نہ وانہ وہ.

بسم الله الرحمن الرحيم

٧٢- نامه‌ی زیوار و نه‌فقهه - کتاب النِّفَقَاتِ

١٧٩٧- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أُلْفَقَ الْمُسْلِمُ نَفَقَةً عَلَى أَهْلِهِ وَهُوَ يَحْتَسِبُهَا كَأَنَّهُ لَهُ صَدَقَةٌ. (الحديث ٥٣٥١ طرفه في: ٥٥ فتهج/٥١ تجريد. لهوى ودرگه‌پاوه‌که‌ی رُویشت = به‌رگی یه‌که‌م ل/٣٧) (١٧٩٧).

١٧٩٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمِسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ الْقَائِمِ اللَّيْلَ الصَّائِمِ النَّهَارَ. (الحديث ٥٣٥٣، طرفاه في: ٦٠٠٦، ٦٠٠٧) (١٧٨٩).

نه‌بو هورمیره - ږمزی خوای لی بی- دغه‌رموی: خوښه‌ویست - دروودی خوای له‌سهر- فهرمووی: (که‌سی تیښکوشی له‌پیناوی ژنی بی می‌ردو مروقی هه‌ژاردو، ساغ بؤ ږمزی خودای که‌وره به‌خیویان بکاو خزمه‌تیاں بکا، زیوار و گوزمرانی ئاسوودمیان بؤ فهرامهم بهینئ، نه‌وه به‌فهد نه‌وه که‌سه خیرو پاداشی بؤ هه‌یه: که‌ساغ له‌به‌ر ږمزی خودا خه‌بات ده‌گیږئ و غه‌زاده‌کاو ناودم‌ده‌کات به‌غه‌زاکار له‌ږیگه‌ی خوادا، یا به‌فهد نه‌وه که‌سه خیرو پاداشی باشی بؤ هه‌یه که‌به‌شو هه‌رشه و نوږزبکا و لیی سارد نه‌بیته‌وهو، به‌ روژیش هه‌میشه به‌روژو بیو ساڼ دوانزه مانگه به‌روژوو بی یه‌ک روژی لئنه‌شکینئ). (ریاض ١/ ل ٢٣٢ - ژماره ٦/ ١٢٦٥).

(١٧٩٧) اخرجہ مسلم فی الزکاة، باب: فضل النفقة، علی الأقربین، رقم: ١٠٠٢.

(١٧٩٨) اخرجہ مسلم فی الزهد و الرفائق، باب الأحسان إلی الأرملة... رقم: ٢٩٨٢.

۱۷۹۹- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَبِيعُ تَخْلَ بَنِي النَّضِيرِ، وَيَخِيسُ لِأَهْلِهِ قُوتَ سَنَتِهِمْ. (الحديث ۵۳۵۷) (۱۷۹۹):

عومەر - رزای خوی لی بی- فہرموی: پیغہ مہر - دروودی خوی لہ سہر- کہبہری باخہ خورماکانی بہنی نہزیری دہفروشت، کہ لہفہیئی غہزای خہبہر دہستی کہوتبوو، ہہموو سائی بہشی نانی سائی خیزانہ کہی لکدانہ ناو، نہوی لہوہ دہمایہوہ، دہیدا بہچہک و تفاقی غہزا). (تاج/۲ ل/۱۹۶ ۷/۲).

ماموستای گہورہو مہزن عہسقہ لانی دہفہرموی: نامہی ژپوار و نہفہقات بیستو پینج فہرموودہی بہرزہوہکراوی لہخوگرتوودہ، سیانیان بی رشتن، ہہموویان دووبارہن سیانیان نہبی، نہو سیانہیش نہمانہن، فہرموودہکہی نہبوہورمیرہ (السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمُسْكِينِ) = ۱۷۹۸ تجرید = ۵۳۵۳ فتح الباری موسلیم گیراویہتیہوہ. تہعلیقہکہی ثیبنووعہباس و تہعلیقہکہی موعاویہ لہبارہی ژنانی فورہیشہوہ = ۵۳۶۵ فتح لہموسلیم دا تہخریج نہکراون.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۷۳- نامہی خواردہ مہنیہکان * کِتَابُ الْأَطْعِمَةِ

۱۸۰۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَصَابَنِي جَهْدٌ شَدِيدٌ فَلَقِيتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ فَاسْتَقْرَأْتُهُ آيَةً مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَدَخَلَ دَارَهُ وَفَتَحَهَا عَلَيَّ فَمَشَيْتُ غَيْرَ بَعِيدٍ فَخَرَزْتُ لَوَجْهِهِ مِنَ الْجَهْدِ وَالْجُوعِ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ عَلَى رَأْسِي فَقَالَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ فَقُلْتُ لَبَّيْكَ رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ فَأَخَذَ يَدَيَّ

فَأَقَامَنِي وَعَرَفَ الَّذِي بِي فَأَلْطَقَ بِي إِلَى رَحْلِهِ فَأَمَرَ لِي بِعُسٍّ مِنْ لَبَنٍ فَشَرِبْتُ مِنْهُ ثُمَّ قَالَ عَذِّ يَا أَبَا هِرٍّ فَعُدْتُ فَشَرِبْتُ ثُمَّ قَالَ عَذِّ فَعُدْتُ فَشَرِبْتُ حَتَّى اسْتَوَى بَطْنِي فَصَارَ كَالْقَدَحِ قَالَ فَلَقِيتُ عُمَرَ وَذَكَرْتُ لَهُ الَّذِي كَانَ مِنْ أَمْرِي وَقُلْتُ لَهُ: فَوَلَّى اللَّهُ ذَلِكَ مَنْ كَانَ أَحَقُّ بِهِ مِنْكَ يَا عُمَرُ وَاللَّهِ لَقَدْ اسْتَقْرَأْتُكَ الْآيَةَ وَلَأَنَا أَقْرَأُ لَهَا مِنْكَ قَالَ عُمَرُ: وَاللَّهِ لَأَنْ أَكُونَ أَذْخَلْتُكَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ يَكُونَ لِي مِثْلُ حُمْرِ النَّعَمِ. (الحديث ٥٣٧٥ طرفاه في: ٦٢٤٦، ٦٤٥٢) (١٨٠٠).

ئەبوھورمیرە -پرمای خوای لی بی- فەرمووی: جارێ لەتاوبرسییتی ووزەم تیادا نەمابوو، ویستم بەبیانوویەک کەسێ لەگەڵ خۆی بمباتەووە و تیرانەم و ئاوم بکا، دەرچووم بەم نیازە گەیشتم بەعوومەری کورپی خەتتاب، داوام لێکرد کە فلانە ئایەتەم لەقورئانی پیروزی بی بلی، لە دڵەووە مەبەستم ئەووە بوو کەبەم بۆنەیهووە هەست بکا کەمن برسیم و نانو ئاویکم پێ بدە، بەلام عومەر ئایەتەکە ی پێ گوتەم و لەمەبەستەکەم حالی نەبوو، بەجێی هیشتەم و پۆیشتەووە بۆ مائەووەی.

جا تۆزی پۆیشتەم و لەبەر شەگەتی و برسییتی لەپەورووگەوتەم و بوورامەووە و لەسەر خۆ چووم، کاتیکم زانی پیغمەر -دروودی خوای لەسەر بی- لەدیارم پاوەستاو، فەرمووی: (ئەبو هی!) گوتە: بفرموو ئەی سەرور، فەرموودەت لەسەر سەر. جادەستی گرتەم و هەلێ ساندەم سەر پێ و لەگەڵ خۆی بردمیەووە بۆ مائەووە، هەستی کرد کە لەبەرچی وام بەسەرھاتوووە فەرمانی کرد پرجامی شیریان بۆم هیئا، لێم خواردەووە، بەلام فەرمووی: (دووبارە ی بکەرەووە ئەی ئەبو هورمیرە!) منیش دووبارە شیرم خواردەووە، دیسان فەرموویەووە: (دیسانەووە دووبارە ی بکەرەووە). منیش بۆجاری سیھەم تەواو تەواو تیرم لە شیرەکە خواردەووە، هەتا سکەم وەک دووخ رێک بۆووە.

(١٨٠٠) لم یوافقه مسلم على تخريج حديث أبي هريرة، في استقرائه عمر الآية (فتح) ١٠/ ص ٧٢٤ - خاتمة كتاب الأطعمة - المترجم.

ئەبو ھورەیرە فەرمووی: ئەو دوا کە گەیشتم بە عومەر، حاتم کرد، لەحالهکەو چیرۆکەکەم لە نووکەووە بۆ گیرایەو، وەپیم گوت: ئەو عومەر! خوای گەورە ئەم نەرکەو سپارد بە پیغەمەری خودا، کە دیارە ئەو لەتۆ لەپیشترە بۆکاری خیری وای. عەرزیشم کرد: بەخوا کە ئەو نایەتەم لەتۆ پرسییەو مەبەستم ئەو بوو کە لەو شەکەتی و برسیتییه پزگارم بکە، دەنا خۆم لەتۆ نایەتەکەم باشتر دزان!

عومەر، کە لەحالهکەو حاتم بوو فەرمووی: تازە ئەووم لەکیس چوو، بەوخوایە تۆم بێردایەتەو بەو مالهەو لەگەڵ خۆما و ئاوو نانم بۆدانایایە، ئەووم بەلاو بەشترە لەرەشتری سوور، کە باشترین سامانی عەرەب.

١٨٠١- عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: كُنْتُ غُلَامًا فِي حَجْرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَانَتْ يَدِي تَطِيشُ فِي الصَّخْفَةِ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا غُلَامُ سَمَّ اللَّهُ وَكُلَّ يَمِينِكَ وَكُلَّ مِمَّا يَلِيكَ. فَمَا زِلْتُ تِلْكَ طِعْمَتِي بَعْدُ. (الحديث ٥٣٧٦، طرفه في: ٥٣٧٧، ٥٣٧٨) (١٨٠١).

عومەری کۆری ئەبو سەلەمە - پزای خوای ئی - فەرمووی: منال بووم، پیغەمەر - دروودی خوای لەسەر ئی - خۆی بەخیوی دەکردم، چونکە زپکۆری بووم، کۆری ئومموسەلەمە بووم، کە ھاوسەری پیغەمەر بوو، - دروودی خوا لەسەر پیغەمەر و پزای خوا لەهەموو ھاوسەرە بەپزەکانی، کەنانم دەخوارد دەستم دەگیرا بەناو لەگەنەکەدا، بەنارمزوی خۆم، جا حەزەرت - دروودی خوای لەسەر ئی - تەمینی کردم و فەرمووی پیم: (پۆلە: کەنان دەخۆی لەسەرتاوە ناوی خوابینەو بیسمیلا بکەو، بەدەستی راستت بخۆو لەبەر دەمی خۆتەو بخۆو دەست مەگیرە بەم لاولادا، مەگەر لەبەر عوزر).

عومهر - ږمزای خوای لی بی- فهرمووی: نیتړ لهوساوه ههتا نیستا ههر بهم
شیوویه نان دهخوم که پیغه مهر فیری کردووم. (تاج/ ۴/ ز/ ۱۶/ ل/ ۴۶/ ز/ ۲-
سهرباسی دمستووری نانخواردن - ش/ د/ ت + ریاض/ ۱/ ز/ ۳۸/ ل/ ۲۵۰/ ز/ ۲۹۹ +
ریاض/ ۲/ ل/ ۲۴۸/ ز/ ۱۰۰/ ز/ ۲۲۸).

روونکردنه وه:

سوننه ته شت به دهستی راست شت بخوری، مه گهر له بهرناچاری و مه هانه ی
ږهوا، وده نه خوځشی و برین و شتی وا، به زه نیم که سی چه په وانه نه بی و اباشه،
که هه ول بدا به دهستی راست بخوا، به لام نه گهر بو ی زه حمهت بوو، دروسته
دهستی چه پی به کار بهی نی.

عومهری کورې نه بو سه له مه - ږمزای خوای لی بی- هه نه زای پیغه مهر بووه،
له سالی دووی کوچی دا، کاتی باوک و دایکی کوچکار بوون، له خاکی حبه شه
له دایک بووه، له روژه که ی خه نده قا له گهل نیبنو زوبه یرا، له ناو
خه نده قه که دا بوون، له گهل سو پای نیما می عه لی دا ناماده ی جهنگی نه ل-
جه مه ل بوو، که له دژی له شکری عایشه بوو، هه لی کردی به بهر پرسی سر
ولاتی فارس و به حره ین، کو مه لی فهرمووده ده گپړ پته وه، له ریجالی
صه حیه ینه، هه روا له کتیبه شایسته گانی تری فهرمووده دا فهرمووده ی تری
هه یه، نه م زاتانه راوی فهرمووده گانی بوون: محمدی کورې، سه عیدی کورې
مسیب، عوروه، نه بو نومامه، وه بی کورې کیسان و که سانی تریش،
له سه رده می جینشین ی عه بدوله لیکی کورې مه روانا، له مه دینه سالی هه شتاو
سی کوچی، به مه رگی خوا مردووه، نزیکه ی هه شتا سالی ژیاوه، دوو
فهرمووده ی له بوخاریدا هه یه، په کیکه له هاوړی بچوکه گانی پیغه مهر -
دروودی خوای له سر بی- ته مه ن دریژ بووه، ږروانه بهرگی په که م، لاپه ر/ ۱۸
فهرمووده ی ژماره/ ۹۴ بو زانینی ژياننامه ی نوم سه له مه ی دایکی.

۱۸۰۲- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: ثَوَّقِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ شَبَعْنَا مِنَ الْأَسْوَدَيْنِ: التَّمْرَ وَالْمَاءَ. (الحديث ۵۳۸۳ طرفه في: ۵۴۴۲) (۱۸۰۲).

عائيشه - پرہزای خواى لى بى- فہرمووى: ھەل لەگەڵ تیرسكى خۆمان لەخورماو ناو خوارد، ئیتر ئەوەندەى پى نہچوو، پێغەمەر -دروودى خواى لەسەر بى- ومفاتى كرد. (تاج/ ۹/ ل ۳۱۶/ ۵+ ۶) + (رياض صالحين/ ۲/ ل ۶۴/ ز ۶۵/ ۴۹۲).

۱۸۰۳- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا أَكَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُبْزًا مُرَقَّقًا، وَلَا شَاةَ مَسْمُوطَةً حَتَّى لَقِيَ اللَّهَ. (الحديث ۵۳۸۵ طرفاه في: ۵۴۲۱، ۶۴۵۷) (۱۸۰۳).

ئەنەس - پرہزای خواى لى بى- فہرمووى: پێغەمەر -دروودى خواى لەسەر بى- عەتا چووہ دیوانى خودا، نہناى تیریو نہمەرى بریانی نہخوارد.

۱۸۰۳م- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فِي رِوَايَةٍ، قَالَ: مَا عَلِمْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكَلَ عَلَى سَكْرَجَةٍ قَطُّ، وَلَا خُبْزَ لَهُ مُرَقَّقٌ قَطُّ، وَلَا أَكَلَ عَلَى خِرَانٍ قَطُّ. (الحديث ۵۳۸۶ طرفاه في: ۵۴۱۵، ۶۴۵۰) (۱۸۰۳م).

دیسان ئەنەس - پرہزای خواى لى بى- دھەرموى: من ناگام لى بى پێغەمەر -دروودى خواى لەسەر بى- لەسەر قەردوانەى رازاوہ ھەرگیز نانى نہخواردووہ، یالەسەر خوان (میز) نانى نہخواردووہ، یانانى تیری بو نہکراوہ. بەقەتادەیان گوت: ئەى لەسەرچى نانیاں دەخوارد؟ فہرمووى: لەسەر سفرە. (تاج/ ۴/ ز ۱۹/ ل ۶۵/ ۵).

(۸۰۲) أخرجه مسلم في الزهد و ارقاق، رقم: ۲۹۷۵.

(۸۰۳) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث انس (ما رأى شاة سميطة). فتح/ ۱۰/ ص ۷۳۴ -

المترجم

خاتمة كتاب الأطعمة.

(۸۰۳م) الظاهر لم يوافقه مسلم على تخريجه -المترجم.

۱۸۰۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: طَعَامُ الْإِثْنَيْنِ كَافِي الثَّلَاثَةِ وَطَعَامُ الثَّلَاثَةِ كَافِي الْأَرْبَعَةِ. (الحديث ۵۳۹۲) (۱۸۰۴).

ئەبو ھورەیرە - پرمزای خوای لی بی- فەرمووی: خۆشەوێست - دروودی خوای لەسەر بی- دەفەرمووی: (نانی دوو کەس بەشی سێ کەس دەکا، وەنانی سێ کەس بەشی چوار کەس دەکا). (تاج/ ۴ ل/ ۶۷ ز/ ۲۰ ژ/ ۱ ش/ ت) + (ریاض/ ۲ ل/ ۲۶۲ ز/ ۱۱۰ ز/ ۷۵۵ + ۷۵۶).

۱۸۰۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ لَا يَأْكُلُ حَتَّى يُؤْتِيَ بِمَسْكِينٍ يَأْكُلُ مَعَهُ، قَالَ نَافِعُ الرَّائِي عَنْهُ: فَأَذْخَلْتُ رَجُلًا يَأْكُلُ مَعَهُ فَأَكَلَ كَثِيرًا فَقَالَ يَا نَافِعُ لَا تُدْخِلْ هَذَا عَلَيَّ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الْمُؤْمِنُ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ وَالْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ. (الحديث ۵۳۹۴ - طرفاه في: ۵۳۹۳، ۵۳۹۵) (۱۸۰۵).

نافیع - پەرحمەتی خودای لی بی- فەرمووی: دەستووری ئیبنو عومەر - پرمزای خوای لی بی- وابوو نانی بەتەنیا نەدەخوارد، هەمیشە نانی لەگەڵ هەزاراندا دەخوارد، ئەگەر کەس نەبوابێ، هەزارێکیان بۆ پەیدا دەکرد، هەتا نانی لەگەڵدا بخوات، جا جارێ هەزارێکم برد بۆلای، نانی لەگەڵیدا خوارد، بەلام زۆر زۆری خوارد. فەرمووی: ئەو نافیع! جارێ تر ئەمە مەهینە بۆم کەنانم لەگەڵدا بخوات، چونکە من لەپێغەمەرم ژنەوتوو - دروودی خوای لەسەر بی- دەیفەرموو: (موسولمان کەمخۆرە و بەهتیااتە و خواردنی بەپیت و فەرە، دەلێی لەچاو کافردا یەک گەدە هەیە، بەلام بیپروا چاو برسییەو سکه پۆو سکدراوه و خواردنی بی پیت و فەرە، بۆیە هەردەخواو تیرناخوا و تیر نابێ،

(۱۸۰۴) أخرجه مسلم في الأشربة: باب فضيلة المواساة في الطعام: رقم/ ۲۰۸۵.

(۱۸۰۵) أخرجه مسلم في الأشربة: باب: المؤمن يأكل في نعي واحد: رقم/ ۲۰۶۱-۲۰۶۰.

وہك له چاو پیاوی موسولماندا جهوت ورگی هه بی وایه). (تاج/ل ۵۳/ز ۱۶/ز ۱۹/ + ۲۰ ش/ت + م/ت).

۱۸۰۶- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لِرَجُلٍ عِنْدَهُ: (لَا أَكُلُ وَ أَنَا مُتَّكِئٌ). (الحديث ۵۳۹۹ طرفه في: ۵۳۹۸) (۱۸۰۶).

ئه بو جوحه یفه -رہزای خوای لی بی- فہرمووی: لەخزمه تی پیغہ مهردا بووم -دروودی خوای لەسەر بی- پیاویکی لەلابوو، پیی فہرموو: من به پال کهوتنه وه شت ناخۆم. (تاج/ل ۵۱/ز ۱۶/ ۱۲/ب/د/ت/ن) + (ریاض الصالحین/ ۲/ل ۲۵۸/ز ۱۰۸/ز ۷۴۶).

۱۸۰۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا عَابَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَعَامًا قَطُّ إِلَّا اشْتَهَاهُ أَكَلَهُ وَإِنْ كَرِهَهُ تَرَكَهُ. (الحديث ۵۴۰۹ طرفه في: ۳۵۶۳ = بهرگی/ل ۱۰۹/ (۱۸۰۷).

ئه بو هورهیره -رہزای خوای لی بی- فہرمووی: پیغہ مهردا -دروودی خوای لەسەر بی- هەرگیز خراپە ی لەخواردن و نان و ئاو نەدەگرت، ئەگەر حەزی لی بوا یه دە یخوارد، دەنا ئەگەر بەدلی نەبوا یه وازی لی دەهینا). (تاج/ل ۵۱/ز ۱۶/ ۱۱/ + (ریاض الصالحین/ ۲/ل ۲۵۳/ز ۱۰۱/ز ۷۳۶).

۱۸۰۸- عَنْ سَهْلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قِيلَ لَهُ: هَلْ رَأَيْتُمْ فِي زَمَانِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّقِيُّ؟ قَالَ: لَا، قِيلَ: كُنْتُمْ تَنْخَلُونَ الشَّعِيرَ؟ قَالَ: لَا وَلَكِنْ كُنَّا نَنْفُخُهُ. (حديث ۵۴۱۰، طرفه في: ۵۴۱۳) (۱۸۰۸).

(۸۰۶) لم يوافقہ مسلم علی تخريج حديث أبي جحيفة، (لا أكل متكئا) (فتح/ ۱۰/ ص ۷۳۴ خاتمة كتاب الأطعمة) -الترجم-

(۸۰۷) أخرجه مسلم في الأشربة: باب: لا يعيب الطعام، رقم/ ۲۰۶۴. راجع رقم/ ۱۴۳۶ تجريد.

(۸۰۸) لم يوافقہ مسلم علی تخريجه (فتح/ ۱۰/ ص ۷۳۴ - خاتمة كتاب الأطعمة) -الترجم-

گوترا به سه هل - پرمزای خوای لی بی- نایا پیغمه مهر - دروودو سلّاو و
 صهلاوات و رهمهت و بهرکات و سۆزو پیروزی خوای گهوره و سهروهری له سه ر
 بی- نایا پیغمه مهر نانی تیری ئارده سپی خواردوو؟ فهرمووی: نه ئیمه و نه
 پیغمه مهر، تا نه و روژدی که پیغمه مهر چوو دیداری خودا چاومان به نانی سپی
 نه که وت. گوتیان پیی: نهی چۆن چۆنی ئاردی جۆتان چار ده کرد؟ نایا
 دمتانبیژایه وه؟ فهرمووی: نه، به لام فوومان لیی ده کرد، ئیتر نه و سۆس و
 شتهی که باد میبرد نه و ده میبرد و نه و هیشی ده مایه وه ده مان گرته وه و ده مان
 شیلا و ده مان کرد به هه ویر. (تاج/ ۹/ ل ۲۲۴/ ز ۱۷/ ز ۹۹/ ت/ ب).

۱۸۰۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَسَمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 يَوْمًا، بَيْنَ أَصْحَابِهِ ثَمْرًا فَأَعْطَى كُلَّ إِنْسَانٍ سَبْعَ ثَمَرَاتٍ، فَأَعْطَانِي سَبْعَ ثَمَرَاتٍ،
 إِحْدَاهُنَّ حَشَقَةٌ، فَلَمْ يَكُنْ فِيْهِنَّ ثَمْرَةٌ أَعْجَبَ مِنْهَا شِدَّتُ فِيْ مَضَاغِي. (الحديث
 ۵۴۱۱، طرفاه فی: ۵۴۴۱، ۵۴۱۱م) (۱۸۰۹).

ئه بو هورمیره - پرمزای خوای لی بی- فهرمووی: جارئ پیغمه مهر - دروودی
 خوای له سه ر بی- له بهرکه می خۆراک، خورمای دابهش ده کرد به سه ر
 هاوړپیانیدا، هه رکه سه ی به ژماره دهوت دهنکی ده داپیمان، دهوت دهنکی دا
 به منیش، دهنکیکیان پووچه ل بوو، جیړه وه بوو بوو، به لام له گه ل نه و هیشا
 له لام له هه موویان خوشتربوو، چونکه نووسا به مه لاشوومه وه و به گران
 ده جوورا، وهک بنیشت و ماجووم هه تا تاوی جوویم، له بهر نه وه زۆر خوشت
 بوو له لام. (تاج/ ۴/ ل ۶۸/ ز ۲۰/ ز ۴/ ب/ ت).

۱۸۱۰- و عنه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ فَرَّ بِقَوْمٍ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ شَاةٌ مَصْلِيَّةٌ، فَدَعَوْهُ، فَأَبَى أَنْ يَأْكُلَ، وَقَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الدُّنْيَا وَلَمْ يَشْبَعْ مِنْ خُبْزِ الشَّعِيرِ. (الحديث ۵۴۱۴) (۱۸۱۰).

نهبو هورمهیره - رهمزای خوای لی بی- جاری له لای کۆمه لئ پیاوموه رعت بوون مه پیکى بریانی یان بو دانرابوو، خه ریکی خواردنی بوون، خو لکی نه بو هورمهیره یان کرد که له که لیان دا له گوشتی نه و مه ره برژاوه بخوات، به لام نه بو هورمهیره قاییل نه بوو، لی لی نه خوارد، وه هه رمووی: (پێغه مه ر- دروودی خوای له سه ر بی- هه تا له دنیا درچوو، تیری له نانی جو نه خوارد، نیت ر من چۆن دل م به رایى بدا، که قاو ر مه و گوشتی بریانی بخۆم).

۱۸۱۱- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَا شَبِعَ آلُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ قَدِيمِ الْمَدِينَةِ مِنْ طَعَامٍ بَرَّ ثَلَاثَ لَيَالٍ تَبَاعًا حَتَّى قُبِضَ. (الحديث ۵۴۱۱/ طرفه في: ۶۴۵۴) (۱۸۱۱).

عائیشه - رهمزای خوای لی بی- هه رمووی: له و کاته وه که پێغه مه ر- دروودی خوای له سه ر بی- کۆچی کرد بو مه دینه، تا نه و رۆژهی که خودا به ره حمه ت بر دیه وه بو لای خو ی، خو ی و خیزانه که ی س ی شه و له سه ر یه ک تیر سکی خو یانیان له نانی که نه م نه خواردوو ده. (تاج/ ۹/ ل ۳۱۵/ ز ۹۶/ ز ۱/ ش/ ت).

۱۸۱۲- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّهَا كَانَتْ إِذَا مَاتَ الْمَيِّتُ مِنْ أَهْلِهَا فَاجْتَمَعَ لِلذَّكَاءِ ثُمَّ تَفَرَّقْنَ إِلَّا أَهْلَهَا وَخَاصَّتَهَا أَمَرَتْ بِرُمَةٍ مِنْ ثَلْبِيَّةٍ فَطُبِخَتْ ثُمَّ صُنِعَ ثَرِيدٌ فَصَبَّتِ الثَّلْبِيَّةَ عَلَيْهَا ثُمَّ قَالَتْ: كُلْنَ مِنْهَا فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الثَّلْبِيَّةُ مُجَمَّةٌ لِفُؤَادٍ

الْمَرِيضُ يُذْهِبُ بَعْضَ الْخُزْنِ. (الحديث ۵۴۱۷ طرفاه في: ۵۶۸۹ - ۵۶۹۰) (۱۸۱۲).

عائیشہ - پرزای خوی لی بی- کہ ہاوسہری پیغہ مہرہ - دروودی خوی لہ سہر بی- کاتی کہ سیکی دہمرد، ژنان کہ لیی گو دمبونہ وہ، کاتی کہ بلاومیان لی دمکردو دہمانہ وہ بہس کہسو کارو دمستو پیوہندمکہی خوی، دمستووری دمدا پر دیزہیک پہلوولہیان دمکردو دہیان کرد بہسہر تریتدا، ٹہوسا عائیشہ بہ ژنہ کانی دہگوت: لہمہ بخون، چونکہ من خوم ژنہ وتوومہ لہ پیغہ مہر - دروودی خوی لہ سہر بی- دہیفہ رموو: (پہلوولہ بہری دلی نہ خوش دہگری و ناوسکی دہمہ وینیتہ وہو خہم و خہفہ تیش ہہنی دہرہ وینیتہ وہو).

(تاج/ ۴/ ل/ ۲۰۸/ ز/ ۶۷/ ژ/ ۳+۲+۱/۳)

۱۸۱۳- عَنْ حَدِيقَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا تَلْبَسُوا الْحَرِيرَ وَلَا الدِّيْبَاجَ وَلَا تَشْرَبُوا فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَلَا تَأْكُلُوا فِي صِحَافِهَا، فَإِنَّهَا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَنَا فِي الْآخِرَةِ. (الحديث ۵۴۲۶ طرفاه في: ۵۶۳۲، ۵۶۳۳، ۵۸۳۱، ۵۸۳۷) (۱۸۱۳).

حوزہ ہیفہ - پرزای خوی لی بی- فہر مووی: ژنہ وتم لہ پیغہ مہری خوشہ ہست و نازدار - دروودی خوی لہ سہر بی- دہیفہ رموو: (ٹاوریشم و دیباج لہ بہر مہ کھن، لہ حاجت و قاپ و قاجاگی زیرو زیویشا، نہشت بخون و نہشت بخونہ وہ، چونکہ نہ مانہ لہ جیہانا بو ٹہوانن و لہ دوارؤژدا بو خومانن).

(تاج/ ۴/ ل/ ۶۴/ ز/ ۱۹/ ژ/ ۱/ ش/ د/ ت/ ن).

(۱۸۱۲) أخرجه مسلم في السلام، باب: التلبينة مجمة لفؤاد المريض رقم/ ۲۲۱۶.

(۱۸۱۳) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: تحريم استعمال إناء الذهب و الفضة،

له گپړانه وه کی تاجول نوصولدا: هه رکه سی له حاجه تی زیږدا، یا له حاجه تی زیودا شت بخوا، یا شت بخواته وه نه وه قلبه قلب ناگری دوزخ دمړزینیته ناوسکی خوږه وه).

روونکړدنه وه:

مه به ست له خوږمان موسولمانانه، مه به ستیش له وان ناموسولمانانه، لیږدا دوو خالی سهره کی هه یه:

یه که م: برپاری ژن له م چوارشته دا له پیاو جیا یه، زیږو زیوو ناوړیشم و دیباج بو ژن ږه او دروسته، تهنیا وه ک حاجه ت و ځاپ و ځاجاخ نه م چوارشته بو ژنیش نادرسته. به لام به شیوه کی گشتی کړین و فروشتن و بازرگانی کردن به م چوارشته وه بو هه موو موسولمانی، نیږ بی، یا می بی، دروسته، له گهل هه ندی مهرجی تایبته که ئیستا شوینی نه و ورده کاریه نییه، له بهر نه وه دروست کردنی پارچه و خشل و کله و پهل و شتی و له م شتانه دروسته، و دداده نری به که سابه تی حه لال، هه مووشمان دمرانین که کاسب خو شه ویستی خوا یه. (بر: فیه کی ناسان ۱/ ل ۲۱/ ز ۶).

دوو ه م: نه و رسته یه له فهرمو وده که که دمه فهرموئ: (نه م چوار شته بو بی برپوایانه له جیهانا) نه وه بو به یانی واقع و رووداوه، نه وه ک بو به یانی نه وه بی که نه مانه له دنیا دا بو نه وان حه لال و ږه وان.

ته نیا نه وه ند هه یه ده سه لاتی ولاتی ئیسلام ده توانی نه م شتانه له موسولمان قه دهغه بکا، مه گهر له سنووری ږه وای خو یانا، به لام بو ی نییه نه م چوارشته له ناو موسولمان قه دهغه بکات!!

۱۸۱۴ - عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهُ أَبُو شُعَيْبٍ وَكَانَ لَهُ غُلَامٌ لَحَامٌ فَقَالَ: اصْنَعْ لِي طَعَامًا أَذْغُو رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَمْسَةَ خَمْسَةٍ، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَامِسَ خَمْسَةٍ، فَتَبِعَهُمْ رَجُلٌ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّكَ دَعَوْتَنَا خَامِسَ خَمْسَةٍ،

وَهَذَا رَجُلٌ قَدْ تَبَعَنَا، فَإِنْ شِئْتَ أَذْنْتُ لَهُ وَإِنْ شِئْتَ تَرَكْتُهُ. قَالَ: بَلْ أَذْنْتُ لَهُ. (الحديث ۵۴۳۴ أطرافه في: ۲۰۸۱، ۲۴۵۶، ۵۴۶۱) (۱۸۱۴).

ئەبو مەسعوودی ئەنصاری -پەزای خوای ئی- فەرمووی: پیاویکی ئەنصاری ناوی ئەبو شوعەیب بوو، خوڵامیکی گۆشتفرۆشی هەبوو، پیی گوت: نانێ دروست بکە، پیغەمەر و چوار کەسی تر خەڵک دەکەم، جا پیغەمەر و چوارکەسی تری بانگ کرد، پیاویکیش شوینیان کەوت، کە گەیشتنە بەردەرگای مالهە، پیغەمەر -دروودی خوای لەسەر پی- بەخاوەن مالهەکی فەرمووی: (ئەم پیاووە شوینمان کەوتوو، کە تۆخوڵکت کردین ئەومان لەگەڵ نەبوو، جا ئەگەر پێی ئەدەی ئەوا دیە ژوورەو، ئەگەر حەزیش ئەکەیت ئەوا دەگەرپێتەو؟ خانە خویکەیش گوتی: قوربان! رێگەیی پی ئەدەم، با بفەرموئ لەگەڵ ئێو). (ریاض ۲/ ز ۱۰۳/ ل ۲۵۴/ ژ ۷۳۹ چاپی دووهم).

۱۸۱۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ الرُّطْبَ بِالْقِثَاءِ. (الحديث ۵۴۴۰، طرفاه في ۵۴۴۷، ۵۴۴۹) (۱۸۱۵).

عەبدوڵلای کورپی جەعەفەری کورپی ئەبو تالیب -پەزای خوا لە خۆیی و بابی پی- فەرمووی: پیغەمەرم دی -دروودی خوای لەسەر پی- فەریکە خورما (روتاب)ی دەخوارد بە تروزییەو. وە فەرمووی: (فینکی تروزیەکە گەرمکی خورماکە دەشکێنێ). (تاج ۴/ ز ۲۱/ ل ۷۳/ ژ ۳+۲).

روونکردنەو:

پشتهی ئەم فەرموودەیە لە پشته چوارینەکانی بوخارییە، پیاوانی پشتهکە ئەمانەن (بەروانە: ژمارە/ ۶۹۴ = بەرگی دووهم لاپەرە/ ۱۱۶):

(۸۱۴) أخرجه مسلم في الأثرية، باب: ما يفعل الضيف إذا تبعه غير من دعاه... رقم/ ۲۰۳۶.

(۸۱۵) أخرجه مسلم في الأثرية، باب: أكل القثاء بالرطب، الرقم/ ۲۰۴۳.

۱. مامؤستای بوخاری، که بوخاری ئەم فەرموودمیهی له ووهه گیراومته وه، که ناوی عهبدولعهزیزی کورپی عهبدوللایه.

۲. شیخی شیخه کهی بوخاری، که ناوی: ئیبراهیمی کورپی سه عدی کورپی ئیبراهیمی کورپی عهبدولپه حمانی کورپی عه وهه (بروانه: ژماره: ۹۹۳ ته جرید = ۲۰۴۸ فتح الباری - بهرگی/ ۲ ل/ ۵). مامؤستای مامؤستاکه ی بوخاری ئەم فەرموودمیه له باوکی خۆیه وه دهگیرپته وه که:

۳. سه عدی کورپی ئیبراهیم، کورپی عهبدولپه حمان کورپی عه وه، ئه ویش ئەم فەرموودمیه دهگیرپته وه له:

۴. عهبدوللای کورپی جه عفه ری کورپی ئه بوتالیب، -رزاو په حمه تی خودا له هه موویان بێ- (بروانه: ژماره: ۷۶۱ ته جرید = ب/ ۱ ل/ ۷۸۸). پیاوی سییه م له م فەرموودمیه دا، که سه عده له گچکه ی په پره وانه، واته: له صقاری تابعینه، که ناسراون به چینی دووهمی موسولمانان، پیاوی چواره میش که عهبدوللای کورپی جه عفه ره له گچکه ی هاوپی یانه، واته: صقاری سه حابه یه، که پیغه مهر مردوو وه نه و منالکار بووه. دوو فەرمووده ی له بوخاری دا هیه، له خاکی حه به شه، کاتێ باوک و دایکی له وێ کۆچکار بوون عهبدوللای له دایک بووه، دایکی ناوی ئه سمائی کچی عومه یه، په که م منائی موسولمانه که له حه به شه دا له دایک بووه، کاتێ باوک و دایکی له حه به شه وه هاتن بۆ مه دینه ئه ویش له گه ئیانا هات، دوو برای باوک و دایکی تریشی هه بوو، که ناویان موحه مه د و عه ون بوو، ئه وانیش له پاپۆره که دا له گه ئ له وانا کۆچیان کرد بۆلای پیغه مهر، له مه دینه، پیغه مهر -دروودی خوای له سه ر بێ- دهستی هیئا به سه ری داو، فەرمووی: (خودایه: چیگه ی جه عفه ره به مناله کانی پرپکه ره وه). کاتێ پیغه مهر -دروودی خوای له سه ر بێ- مرد، عهبدوللای ته مه نی ده سال بوو، له جه نگی صفین دا عهبدوللای په کێ بوو له فەرمانده کانی ئیمامی عه لی، عهبدوللای زۆر سه خێ بوو، ته نانته ناسراو بوو به: به حری جوود، واته:

دمریای سه خیتی، پایاوکی پیوانه‌ی ره‌وشت به‌رزی زمان پاک و ره‌وشت پاک
 بوو، رای وابوو که گوی گرتن له گورانی و له‌دمنگی خوش هه‌یدی نییه،
 فه‌رمووده‌ی له‌پیغه‌مه‌ره‌وه له‌به‌رکردوو، نه‌م زاتانه له‌وه‌وه، له‌پیغه‌مه‌ره‌وه،
 فه‌رمووده‌مکانی نه‌ویانگی‌پارامته‌وه؛ دوو‌کوپره‌که‌ی خو‌ی؛ نیسماعیل و موعاویه،
 هه‌روا نه‌بوجه‌عه‌ره‌ محمه‌دی کو‌ری عه‌لی و قاسمی کو‌ری موحه‌مه‌د و
 عورو‌ی کو‌ری زوبه‌یر و سه‌عدی کو‌ری ئیبراهیمی نه‌کبه‌ر و شه‌عی و مورق
 العجلی و عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری شدادو حه‌سه‌نی کو‌ری سه‌عدو عه‌باسی کو‌ری
 سه‌هلی کو‌ری سه‌عدو که‌سانی تریش. له‌مه‌دینه مرد، سالی هه‌شتای کۆچی،
 له‌ته‌مه‌نی نه‌وه‌د سالی‌دا، (به‌روانه؛ فه‌رمووده‌ی ژماره‌/ ۱۵۷۶ ته‌جرید = ۴۲۳۰،
 ۴۲۳۱، فتح الباری + ۱۵۸۰ ته‌جرید = ۴۲۶۱ فتح الباری = به‌رگی چواره‌م ل/ ۳۲۱)
 + (تاج/ ۴ ز/ ۱۰۲ ل/ ۳۲۷ ز/ ۱).

۱۸۱۶ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ بِالْمَدِينَةِ يَهُودِيٌّ
 وَكَانَ يُسَلِّفُنِي فِي تَمَرِي إِلَى الْجَدَادِ وَكَانَتْ لِحَابِرِ الْأَرْضِ الَّتِي بِطَرِيقِ رُومَةَ
 فَجَلَسْتُ فَخَلَا عَامًا فَجَاءَنِي الْيَهُودِيُّ عِنْدَ الْجَدَادِ وَلَمْ أَجِدْ مِنْهَا شَيْئًا فَجَعَلْتُ
 أَسْتَنْظِرُهُ إِلَى قَابِلٍ فَيَأْتِي فَأَخْبِرَ بِذَلِكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لِأَصْحَابِهِ
 امْشُوا نَسْتَنْظِرُ لِحَابِرَ مِنَ الْيَهُودِيِّ فَجَاءُونِي فِي تَخْلِي فَجَعَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ يُكَلِّمُ الْيَهُودِيَّ فَيَقُولُ أَبَا الْقَاسِمِ لَا أَنْظِرُهُ فَلَمَّا رَأَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ قَامَ فَطَافَ فِي التَّخْلِ ثُمَّ جَاءَهُ فَكَلَّمَهُ فَأَبَى فَقُمْتُ فَجِئْتُ بِقَلِيلِ رُطَبٍ فَوَضَعْتُهُ
 بَيْنَ يَدَيِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَكَلَ ثُمَّ قَالَ أَيْنَ عَرِيْشُكَ يَا جَابِرُ فَأَخْبَرْتُهُ
 فَقَالَ افْرُشْ لِي فِيهِ فَفَرَشْتُهُ فَدَخَلَ فَرَقْدَهُ ثُمَّ اسْتَيْقَظَ فَجِئْتُهُ بِقُبْضَةٍ أُخْرَى فَأَكَلَ مِنْهَا
 ثُمَّ قَامَ فَكَلَّمُ الْيَهُودِيَّ فَأَبَى عَلَيْهِ فَقَامَ فِي الرُّطَابِ فِي التَّخْلِ الثَّانِيَةِ ثُمَّ قَالَ يَا جَابِرُ
 جِدْ وَأَقْضِ فَرَقْدَ فِي الْجَدَادِ فَجَدَدْتُ مِنْهَا مَا قَضَيْتُهُ وَفَضَّلْتُ مِثْلَهُ فَخَرَجْتُ حَتَّى

جَنَّتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَشَّرْتُهُ فَقَالَ أَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ. (الحديث ٥٤٤٣) (١٨١٦).

جابیری کو پی عہ بدوللا - پرمزای خوای لی بی۔ فہرمووی: جوولہ کھین
لہمہ دینہ ہہ بوو، پیٹھ کی پارہم لکی و مردہ گرت بہ سہلہم بہ سہر خورما ہہ تا
کاتی پنینی، باخہ خورما یہ کم ہہ بوو، لہریگہ کھی بیری رومہ بوو، نہو سائلہ
پرمزہ خورما کہ بہری نہ گرت، مہ گہر زور کہم، نہو ہیش دہبوو بہ ہوی
دوا کہوتنی دانہوہی سہلہمہ کھی سہرم، جا کاتی خورما پنین، کابرای
جوولہ کہ ہات بولامن داوای خورما کہی لیم کرد، منیش ہیچم لی نہ پنی بوو،
لہبہر نہوہ داوام لی کرد کہ ہہ تا سالی ناپیندہ مؤلہتم بدات، بہلام قاییل
نہبوو مؤلہتی نہدام۔ نہمہ نہ گپرنہوہ بو پیغہمہر - دروودی خوای لہسہر
بی۔ نہویش بہ ہاوپیکانی لای خوای دہفہرموی: (بابرپوین داوای مؤلہتی
دواخستن لہو جوولہ کھیہ بکہین، کہ مؤلہتی جابیر بدا تاسالی). جا لہناو
پرمزہ خورما کہ مابووم ہاتن بولام، وہ پیغہمہر - دروودی خوای لہسہر بی۔ لہم
بارہیہوہ زوری لہ گہل کابرای جووہ فہرموو، سوودی نہبوو، ہہموو جاری
کابرای جوولہ کہ بہ پیغہمہری دہگوت: نہی نہبو ہاسم! مؤلہتی جابیر نادہم،
جا کاتی پیغہمہر - دروودی خوای لہسہر بی۔ پوانی حالہ کہ وایہ، ہہلسا
خولیکی خوارد بہناو باخہ خورما کہدا، دیسان ہاتہوہ بولای کابرای
جوولہ کہو لہم بارہیہوہ قسہی لہ گہل کردہوہ، دیسان جووہ ملی نہدا و قاییل
نہبوو مؤلہتی جابیر بدات، جا منیش ہہلسام چووم ہہنی فہریکہ خورمای
تازہم ہیئا و لہبہردہم پیغہمہردا دامنا بو، نہویش لکی نوش کرد، نہو جا
فہرمووی: (نہی جابیر! ساباتہ کہت، کہلہناو نہم باخہدا، ستاری تیا دہگریٹ
لہکوئی یہ؟) منیش نیشانم دا و جیگہ کہیم پی گوت۔ فہرمووی شتیکم لہبنیا

بۆ راخه، نهوجا ته شريفی چووه ناو ساباته کهو سه رخه ويکی تيا شکاند و نهوسا خه بهری بۆوه، جا چه پکي فهریکه خورمای ترم بۆيهينا و لکي خوارد، نهوسا هه ئساو قسهی له گهه جووله که که له م بارميه وه کرده وه، به لام جووه رازی نه بوو، نه نجا به ناو بهری تازهی باخه که دا، که هيشتا به دارم وه بوو. جاری تر سووراپيه وه و نزاى پيروزی و پیتو فهری دیسان به سهردا خوینده وه، نهوسا به پشتی پیتو فهری خودا فهرمووی: (دهست بکه به رینینی خورمای باخه کهو به ته وای قهرزی سه له مه کهی جووله که که بدمر وه نهی جابیر!).

جا پیغه مهر دروودی خوای له سهر بی- خوی له ناو مشتاخى خورما رزناوه که دا بۆ موفه پکی وهستا، منیش دهستم کرد به رینینی خورمای باخه که، هه تا به ته وای سه له می جووله که کهم دایه وه، وه نه و مندهی تریشی لی زیاد بوو، جا له خوشی نه وهی که ئیمه به ته مای نه و میش نه بووین که بهری باخه که به شی قهرزی جووله که که بکا، که چی له پیتو فهری پیغه مهر وه دوو نه و مندهی تيا بوو رۆپیشتم بۆلای پیغه مهر، وه موژدهی ئەم پیتو فهری پیرۆزیهم پى دا، نه ویش بۆ روونکردنه وهی ئەم موعجیزه گه وره یه، که به لگه یه له سهر پیغه مهرایه تی نه و که سه ی که له سهر دهستیدا پرووی داوه فهرمووی: (شایه تی دهم که من پیغه مهری رهوانه گراوی خودام، دهنه خودا موعجیزه ی وا گه وره ی له سهر دهستی مندا پیشان نه ئه دا). (بروانه: تاج/ ۴/ ز/ ۱۰۸ ل/ ۳۴۶ ز/ ۱/).

۱۸۱۷- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ تَصَبَّحَ كُلَّ يَوْمٍ سَبْعَ ثَمَرَاتٍ عَجْوَةٍ لَمْ يَضُرَّهُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ سُمْ وَلَا سِحْرٌ. (الحديث ۵۴۴۵ أطرافه في: ۵۷۶۸، ۵۷۶۹، ۵۷۷۹) (۱۸۱۷).

سه عدی کوپی نه بو وه قاص پر مای خوی لی بی- فه رموی: پیغه مه- دروودی خوی له سه- فه رموی: (هه رکه سی به یانیان له سه خورینی، جهوت دهنک خومای (عه جوه) بخوات، نیتر نهو روزه نه زهرو نه جادوو زیانیان نابی بوی). (تاج/ ٤/ ز/ ٦٥/ ل/ ٢٠٣/ ژ/ ١).

١٨١٨- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَمْسَحْ يَدَهُ حَتَّى يُلْعَقَهَا أَوْ يُلْعِقَهَا. (الحديث ٥٤٥٦) (١٨١٨).

ئیبو عه باس- پر مای خویان لی بی- دمفه رموی: پیغه مه- دروودی خوی له سه- فه رموی: (که نان ده خون دهستی خوتان مه سپن، هه تا خوتان ده لیسنه وه، یا یه کی تر بۆتانی ده لیسیته وه). (تاج/ ٤/ ز/ ١٦/ ل/ ٥٦/ ژ/ ٢٤).

پوو نکر د نه وه،

هو ی نه م لسته وه یه نه وه یه که له فه رموده یه کی تر دا پیغه مه- دروودی خوی له سه- فه رموی: (ئی وه نازانن که پیت و فه ری خوار ده مه نی یه که تان له کامه ی دایه). (پروانه: ریاض الصالحین بهرگی/ ٢/ ل/ ٢٦٠/ ز/ ١٠٩/ ژ/ ٧٥٢).

وه کی تریش مه به ست له وه ی که که سی تر له پاش نان خوار دن دهستی بۆ بلیسیته وه نه گهر خوی نه یلیسیایه وه، که سی که که قیزو بیژ له وه نه کاته وه، وهک منالی خوی و فه قی که بۆ پیرۆزی دهستی بلیسیته وه، به هه ر حال، به هیج شی وه یه که مه به ست نه وه نییه که موسو لمان کاری ناشایسته و باری ناله بار بهرو پی بدا، نه م جوړه کاره سوننه ته، کردنی سوننه تیش هه ر کاتی کیشیه کی بۆ موسو لمانان دروست ده کرد، نه وه نه کردنی له کردنی باشتره، وهک زور له سوننه ته کانی جه ج، نه گهر هه موو حاجی یه که له کاتی جه ج کردنا جه جهرو لئه سو ده ماچ بکا، یا نیسلامی روکنی یه مانی بکا، یا دوورکات

نویژی سوننەت لەمە قامی ئیبراھیم بکا، ئەو ھەموو ھەجەکیان دەفەوتی،
یا ھەزاران کەس دەبن بەژێر پێو، ھەتا زۆر لەزانایانی خاوەن تەقوای ئەمپۆ
قسە لەو دەکەن، کە دروستە بۆ بەرژمەوێندی ئیسلام و موسوڵمانان تەری
ھەندی واجیبیش بکری، وەك کچی موسوڵمان بەبەرگی مۆدەو لەزانکۆ دەوام
بکا، ئەگەر دەوڵەت رێگەى نەدەدا بەبەرگی موسوڵمانانەو دەوام بکا،
ھەموومان دەزانین رۆژ گۆڤاوە، خەڵك خراب بوون، سەلبیەت و
سەھیۆنیەتیش قەت وەك ئەمپۆ، بەنەرمە برە، لەدزی ئیسلام سەنگەریان
نەگرتوو، لەھەمووی بھەتر لەوڵاتی ئیمەدا بەداخەو، مزگەوتەکان چۆلن،
مەیدان خالییە، زانای دانای کارا کەم بوو، ئەو مەیشی ھەیە کەنارخاوە!
بەتایبەتی لەوڵاتی ئیمەدا، کەسانى پەیدا بوون، پەرورەدی ناو زیارەن،
کەخۆیان پێی دەلێن: خەباتی ژێرزمینی، ئیستا ھەلیان بۆ پەخساو،
دەغزو کینەى پەنگەو خواردووی چەند سائەى ناو دەروونی پیسیان بەو
پەرى سەربەستییەو، وەبى پەروا لەدزی ئیسلام، وەك ئاودەستخانە دەردەى
ھەل دەپێژن، وە بۆ نەگبەتی ھەل و مەرجیکى واش پەخساو کەخەلك
گوێیان ئى دەگریو بگرە باومریشیان پىدەکا، بەتایبەتی لە کوردستانی
ئازاددا، بەناوی ئازادییەو، کۆمەلەى نیمچە میرزا و بەناو پۆشنیر، بە
کریگیارون، بۆ پەفکردن و تانەوتەشەردان لەئىسلام، ھەتا شیوەى جوانى گەلى
کورد ناشرین بکەن و ھەل بۆ دوژمن بسازیئەو کەگواپە کورد کافر
بونەتەو تا ئەنظامان بکەنەو.

۱۸۱۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَدْ كُنَّا زَمَانَ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَكُنْ لَنَا مَنَادِيلُ إِلَّا أَكْفُنَا وَسَوَاعِدُنَا وَأَقْدَامُنَا ثُمَّ لُصِّلِي وَكَا
تَتَوَضَّأُ. (الحديث ۵۴۵۷) (۱۸۱۹).

جابیری کوری عهبدوللا -رمزای خویان لی بی- فهرمووی: (جاران نیمه لهسه رده می چه زه تدا -دروودی خوی لهسه ر بی- بیجگه له له پو قول و ژیر پیی خو مان دهسته سپی ترمان نه بوو، واته: کاتی شتیکیان ده خوارد که ده ستیان چه ور ده بوو، یا ته پرده بوو، له بهر نه وهی خاوی و ده سمال و دهسته سریان نه بوو ده ستیان به دهسته که ی تریان، یان به قولی خویان یا به بن پی و پستی پیی خویان ده سپی). مه به ست روونکر د نه وهی پله ی هه ژاری و که مه دهستی یانه، له وه سه رده مه دا، چونکه نه مه باب ته ی (ره فائیه = ناسککاریه دلته ژینه کان) دنا مه به ست نه وه نییه که شتی وا سوننه ت بی.

١٨٢٠- عَنْ أَبِي أَمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا رَفَعَ مَائِدَتَهُ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا مُدَّعٍ وَلَا مُسْتَعْتَى عَنْهُ رَبَّنَا. (الحديث ٥٤٥٨ طرفه في: ٥٤٥٩) (١٨٢٠).

نه بو ئومامه -رمزای خوی لی بی- فهرمووی: له پاش نان خواردن که سفره که ی پیغه مه ر -دروودی خوی لهسه ر بی- هه لده گیر، ده یفه رموو (الحمد لله كثيرًا طيبًا مباركًا فيه غير مكفيٍّ ولا مُدَّعٍ وَلَا مُسْتَعْتَى عَنْهُ رَبَّنَا: سو پاس و ستایش و چه مدیکی زوری پاک و پیروز بو خودای په رو مردگار مان، نه که س جیگه ی نه و ده گری ته وه و نه وازی لی نه هی نری و نه نه وزاته پشت گوئی ده خری، وه که س نییه که له خوا بی نیاز بی، نه و خودای نیمه یه). (ریاض الصالحین ٢/ ز ١٠٠/ ل ٢٥١/ ژ ٧٣٣) + (تاج/ ٤/ ل ٦٢/ ز ١٨-).

١٨٢٠-م- و عنه في رواية: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا فَرَعَ مِنْ طَعَامِهِ، قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَفَانَا وَأَرْوَانَا غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا مَكْفُورٍ. (١٨٢٠-٣)

(١٨٢٠) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي أمامة في الدعاء بعد الأكل -المصدر السابق-

-الترجم-

(١٨٢٠-٣) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي أمامة في الدعاء بعد الأكل -المصدر السابق-

-الترجم-

دیسان لہنہ بوئومامہ وہ - پرزای خوی لی بی- لہ گپرانہ و میہ کی تردا؛
 حہ زرمٹ - دروودی خوی لہ سہر بی- لہ دوای نانخواردن دمیفہ رموو؛ (الْحَمْدُ لِلَّهِ
 الَّذِي كَفَانَا وَأَرْوَانَا غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا مَكْفُورٍ: سوپاس و ستایش بو خودا کہ ہر
 خوی بہس و بہشمان دہکاو، ہر خوی تیراومان دہکا، نہ کہس دمتوانی جیگہ کی
 نہ و بگریتہ وہ، نہ کہس رادہی دہکہ وی کہناسوپاسی نہ و زاتہ بکا). (تاج/ ۴ ز/ ۸
 ل/ ۶۲ ز/ ۲).

۱۸۲۱- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَا أَعْلَمُ النَّاسَ بِالْحِجَابِ كَانَ أَبِي بْنُ
 كَعْبٍ يَسْأَلُنِي عَنْهُ أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَرُوسًا بِزَيْنَبَ بِنْتِ
 جَحْشٍ وَكَانَ تَزَوُّجُهَا بِالْمَدِينَةِ فَدَعَا النَّاسَ لِلطَّعَامِ بَعْدَ ارْتِفَاعِ النَّهَارِ فَجَلَسَ رَسُولُ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَلَسَ مَعَهُ رَجُلَانِ بَعْدَ مَا قَامَ الْقَوْمُ حَتَّى قَامَ رَسُولُ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَشَى وَمَشَيْتُ مَعَهُ حَتَّى بَلَغَ بَابَ حُجْرَةِ عَائِشَةَ، ثُمَّ ظَنُّ
 أَنَّهُمْ خَرَجُوا فَرَجَعَ فَرَجَعْتُ مَعَهُ فَإِذَا هُمْ جُلُوسٌ مَكَانَهُمْ فَرَجَعَ وَرَجَعْتُ مَعَهُ الثَّانِيَةَ
 حَتَّى بَلَغَ بَابَ حُجْرَةِ عَائِشَةَ فَرَجَعَ وَرَجَعْتُ مَعَهُ فَإِذَا هُمْ قَدْ قَامُوا فَصَرَبَ بَيْنِي
 وَبَيْنَهُ سِتْرًا وَأَنْزَلَ الْحِجَابَ. (الحديث ۵۴۶۶ أطرافه في: ۴۷۹۱، ۴۷۹۲، ۴۷۹۳،
 ۵۴۶۶، ۶۲۳۸، ۶۲۲۶، ۶۲۷۱، ۷۴۲۱) (۱۸۲۱).

نہنس - پرزای خوی لی بی- فہرمووی: من لہہموو کہسی باشر لہبارہی
 حیجابہ وہ شارمزام و ناگام لیہتی، ثوبہی کی کوری کہعبیش لہبارہی ثاہتی
 حیجابہ وہ پرسیری لیہ کرد، ہوی ہاتنی ثاہتی حیجاب ناوا بوو: پیغمہر -
 دروودی خوی لہسہر بی- لہمہدینہ زہینہبی کچی جہحشی ہیئا، جا شہوی
 زاوایی بو بہیانی کہخوڑ بہرزہوہ بوو، پیغمہر - دروودی خوی لہسہر بی-
 نانی شایی دروست کردو بانگہیشتی لہخہک کرد بو نانخواردن بہم

بۆنه یه وه. جا کاتێ خه لکه که له پاش نانخواردن بلامو میان لێ کرد، چهند پیاوی له خزمه تی پێغه مهردا - دروودی خوای له سه ر بێ- دانیشتن و نه رۆیشتن و هه ر ده وریان چۆل نه کرد، هه تا پێغه مه ر خۆی هه لسا و رۆیشت، منیش له خزمه تیدا رۆیشتم هه تا گه یشته به رد مرگای هۆده که ی عایشه، نه وسا له وێوه گه راپه وه منیش له گه لیا گه راپه وه، وه له پێغه مه ر وابوو که ئیستا پیاوه کان رۆیشتوون، که چی ته ماشامان کرد هیشتا هه ر له شوینی خۆیان دانیشتوون، دیسان پێغه مه ر - دروودی خوای له سه ر بێ- گه راپه وه و رۆیشت هه تا گه یشته وه به رد مرگای هۆده که ی عایشه، منیش دیسان له گه لیا جووم که پێغه مه ر گه راپه وه، منیش له گه لیا گه راپه وه، نه مچارمیان که ته ماشامان کرد پیاوه کان هه لسا بوون رۆیشتبوون. ئیتر پێغه مه ر - دروودی خوای له سه ر بێ- به رده ی له نیوانی من و خۆیدا دادایه وه وه خودای گه وه ئایه تی حیجابی نارد هه وه که ده فه رموی: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ إِيَّاهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا إِذَا طَعِمْتُمْ فَانْصَرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا (٥٣/٣٣) سورة الأحزاب** واته: ئه ی کهسانی که باو مر تان هینا وه به خودا و به پێغه مه ری خودا، خود سه ر خۆتان مه که ن به نا و ماله کانی پێغه مه رد، مه گه ر کاتێ که رێگه تان پێبدری بۆ نانخواردن و شتی وا، له م حاله شدا کاتێ بچن که نانه که پێگه یشتی، نه وه ک له پێشا بچن له وێ چاو مه نار بکه ن تا نان پێ ده گا، جا کاتێ خۆلک کران برۆن، کاتێ نانتان خوارد بلامو ی لێ بکه ن، وه له وێ کوژی قسه ی لێ دامه به ستن و زۆر مه میننه وه، چونکه شتی وا ئازاری پێغه مه رده دا، پێغه مه ر شه رمتان لێ ده کا، بۆیه قسه نا کا، به لام خودا له شتی حق شه رم نا کا، وه مه ر کاتێ داوای شتی

دەكەن لە ھاوسەرەكانى پىڭەمەر لە پىشتى پەردەوہ داوايان ئى بکەن، چونکە بەم شىوہىہ باشرە بۆ دڤاکى ئىوہىش و بۆ ئەوانىش. (تاج/ ۳/ ز/ ۴۰/ ل/ ۹۴/ ژ/ ۵/ ش/ ت).

روونکردنەوہ:

زەینەبى كچى جەحش داىكى ناوى ئومەيەى كچى عەبدول مۆتەلىبى كۆرى هاشم بوون كەواتە پوورزای پىڭەمەرە، لەپىشدا ژنى زەيدى كۆرى حارىسەبوو، كە زەيد لەپىشدا زړكۆرى پىڭەمەر بوو، كە زەيد تەلاقىدا شوو يکرد بە پىڭەمەر، زەينەب جوان بوو، لەپىش ئەوہدا شووبكا بە پىڭەمەر ناوى (بزة) بوو، پىڭەمەر ناوى نا زەينەب، لەسالى پىنجى كۆچيدا شوى كۆرى بە پىڭەمەر، تەمەنى زەينەب ئەو كاتە سى و پىنج سال بوو، ژنىكى خواناسى خواپەرستى زۆر باش بوو، شەونوڤزى زۆرى دەكرد، رۆژووى سوننەتى زۆرى دەكرد، خىركەرئىكى گەورەبوو، ژنىكى دەست رەنگين بوو، كەولى خۆش دەكرد، مەشكەو كۆندەى دەدوورى و دەيفرۆشت و پارەكەى دەكرد بە خىر وە دەيدا بە ھەزاران، جارى زەينەب بەسەفەى ھاوسەرى پىڭەمەر دەلى: كچە جوو، لەسەرئەوہ دەورى سى مانگ، پىڭەمەر دەنگى ئى دابرى زەينەب كەمى كۆرتە بالابوو، يەكەم ژنى پىڭەمەر بوو كە لەدواى مردنى پىڭەمەر مرد. كۆمەلى فەرموودە لەپىڭەمەرەوہ دەگىرپتەوہ، ئەم زاتانە فەرموودەكانى ئەويان گىراوہتەوہ: موحەمەدى كۆرى عەبدوللاى كۆرى جەحش كە برازای بوو، ھەروەھا ئوم حەبىبەى كچى ئەبوسوفيان و زەينەبى كچى ئەبوسەلەمە، لەبوخارىدا دوو فەرموودەى ھەيە، زەينەب كەنىكى بۆ خۆى نامادەكردبوو، كاتى كەوتە گيانە لا گوتى: خۆم كەنىكم بۆخۆم نامادەكردوہ، عومەرىش كەنىكم بۆ دەنيرى، لەپەكەيكيانا بمنيژن و ئەوى تريان بکەن بە خىر! ئەگەر دەتوانن كراسەكەى بەرىشم بکەن بە خىر!!.

داستانی شووگردنه که ی به پیغمه مهر، وا له سوورمتی نه حزابا به دوورو
 دریژی له تهمه نی په نجا سالیډا، له سالی بیستنی کوچیدا، له سه رده می
 جینیشینی عومهردا کوچی دواپی کرد، که له وسالهدا میسر نازادکرا. بو
 زیدمزانپاری تر، سه بارمت به ژپانی خاتوو زمینهب پروانه هم شوینانه،
 فهرمووده ی ژماره/۱۱۲۱ مختصر صحیح البخاری به کوردی بهرگی سییه م ل/۲۰۹
 = ۲۶۶۱ فهتجولباری + فهرمووده ی/۳ بهرگی ل/۱۲ + ز/۹۴ بهرگی ل/۱۸ +
 ز/۱۵۴ بهرگی ل/۱۷۰ + ز/۳۵۹ ب/۱ ل/۳۵۶ + ز/۶۱۴ بهرگی دووهم لاپه ره/۳۹
 + ز/۹۳۱ بهرگی/۲ ل/۳۰۸ + ز/۹۳۵ بهرگی/۳ ل/۱۰ + ز/۱۴۹۸ بهرگی/۴ ل/۱۸۴ +
 ژماره/۱۴۹۹ بهرگی/۴ ل/۱۸۵ + تاج/۵ ز/۴۰ ل/۱۵۹ + تاج/۵ ز/۳۵ ل/۱۴۸ +
 ز/۳۶ ل/۱۴۹ + ز/۳۷ ل/۱۵۲ + ز/۲۸ ل/۱۵۸ + ز/۴۱ ل/۱۶۱).

بسم الله الرحمن الرحيم

ماموستای عهسقه لانی - په زای خوی لی بی- له میډا دمفه رموی، نامه ی
 خوارده مه نییه کان (کتاب الأطعمة) سه دو دوازه فهرمووده ی بهرزه ووه کراوی
 واتیدا، چوارده طهریقیان بیپرشتهن، واته ته علیقن، نه وانی تریان په یوه ستن،
 واته: موصولن، نه وهدیان دووبارمن، پوخته که بیان (۱۱۲ - ۹۰ = ۲۲) بیستو دوو
 فهرموودن، هه موویان له ته جریده که دا هاتوون، له ژماره: ۸۰۰ هه تا
 ژماره/۱۸۲۱، موسلیمیش هم پوخته یه ی گپراوتمه وه بیجگه له مانه بیان:

۱. فهرمووده ی ژماره/۸۰۰ ته جرید = ۵۳۷۵ فهتج = فهرمووده ی
 نه بوهورمیره (فی استقراءه عمر الآیه).

۲. فهرمووده ی ژماره/۸۰۳ ته جرید = ۵۳۸۵ فهتج = فهرمووده ی نه نه س:
 (مارآی شاة سَمِطاً).

۳. فہرموودہی ژمارہ/ ۱۸۰۶ تہجرید = ۵۳۹۹ فہتج. فہرموودہی نہبو جوحہیفہ: (لا آکلُ متکناً).
۴. فہرموودہی ژمارہ/ ۱۸۰۸ تہجرید = ۵۴۱۰ فہتج = فہرموودہی سہل: (ما رأى النقي).
۵. فہرموودہی ژمارہ/ ۱۸۱۶ تہجرید = ۵۴۴۳ فہتج. فہرموودہی جابر: (وَفَاءٌ دَيْنِهِ).
۶. فہرموودہی ژمارہ/ ۵۴۶۳ فہتج. لہتہجریدہکەدا نییہ = (إذا حضر الطعام و الصلاة) فہرموودہکەی نہنہس.
۷. ژمارہ/ ۱۸۱۹ تہجرید = ۵۴۵۷ فہتج = فہرموودہی جابیر باسی دمسہسرو خاوی.
۸. ژمارہ/ ۱۸۲۰ تہجرید = ۵۴۵۸ فہتج. فہرموودہکەی نہبوئومامہ پارانہوہ لہپاش نانخواردن.
۹. ژمارہی نییہ وا لہنیوان ژمارہ/ ۵۴۶۰ فہتج و ژمارہ/ ۵۴۶۱ فہتج فہرموودہی نہبو ہورمیرہ الطاعمُ الشاکر.

بسم الله الرحمن الرحيم

٧٤- نامه‌ی هه‌وتم: کتاب العقیقة

١٨٢٢- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: وَلَدَ لِي غُلَامٌ فَأَتَيْتُ بِهِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَمَّاهُ إِبْرَاهِيمَ فَحَنَكُهُ بِتَمْرَةٍ وَدَعَا لَهُ بِالْبَرَكَةِ وَدَفَعَهُ إِلَيَّ وَكَانَ أَكْبَرَ وَلَدِ أَبِي مُوسَى. (الحديث ٥٤٦٧ أطرافه في: ٢٢٢، ٦٠٠٢، ٦٣٥٥) (١٨٢٢).

نه‌بوموسا - پرمزای خوای لی بی- فه‌رمووی: کورپیکم له‌دایک بوو، بردم بو خرمه‌تی پیغه‌مه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ر بی- ناوی نا ئیبراهیم، به‌دمنکی خورما مه‌لاشوی شیرین کرد، له‌سه‌ر نه‌م شیومیه: پیغه‌مه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ر بی- دهنکه خورماکه‌ی ته‌واو جوی، نه‌وجا ماجوومی خورماکه‌ی تڤانده ناودهمی مناله‌که، له‌پیشا ناوی نا نه‌وسا مه‌لاشوی شیرین کرد، وه پیغه‌مه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ر بی- نزای پیروزی و پیتو فه‌پی بو مناله‌که کردو نه‌وسا دایه‌وه دمستم فه‌رمووی: نه‌وکوره نۆبه‌ره‌ی مناله‌کانم بوو). (تاج/ ٤ ز- ١١ ل- ٣٢ ژ/ ٥+٣+٤+١ + تاج/ ١٠ ز- ٦٤ ل- ١٦٠ ژ- ٤+ + فیه‌قی ناسان به‌رگی سییهم لایه‌ره: ٩٣٨ ز/ ٣٧٣)، بو زیده سوودو به‌هره بپروانه نه‌م شوینانه.

١٨٢٣- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهَا حَمَلَتْ بِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ بِمَكَّةَ قَالَتْ فَخَرَجْتُ وَأَنَا مُتِمٌّ فَأَتَيْتُ الْمَدِينَةَ فَنَزَلْتُ بِقَبَاءٍ فَوَلَدَتْهُ بِقَبَاءٍ ثُمَّ أَتَيْتُ بِهِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَوَضَعْتُهُ فِي حَجْرِهِ ثُمَّ دَعَا بِتَمْرَةٍ فَمَضَغَهَا ثُمَّ تَفَلَ فِي فِيهِ فَكَانَ أَوَّلَ شَيْءٍ دَخَلَ جَوْفَهُ رِيقُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ حَنَكُهُ بِالتَّمْرَةِ ثُمَّ دَعَا لَهُ وَبَرَكَ عَلَيْهِ وَكَانَ أَوَّلَ مَوْلُودٍ وَلَدَ فِي الْإِسْلَامِ فَفَرِحُوا بِهِ

فَرَحًا شَدِيدًا لِأَنَّهُمْ قِيلَ لَهُمْ: إِنَّ الْيَهُودَ قَدْ سَحَرْتُكُمْ فَلَا يُؤَلِّدُ لَكُمْ. (سبق بتمامه في: رقم ١٨١٨ - المجلد الرابع في الترجمة الكردية). (١٨٢٣)

١٨٢٤- عَنْ سَلْمَانَ بْنِ عَامِرٍ الضَّبِّيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَعَ الْغُلَامِ عَقِيقَةً فَأَهْرَبُوا عَنْهُ دَمًا وَأَمِيطُوا عَنْهُ النَّأَذَى. (الحديث ٥٤٧٢ طرفه في: ٥٤٧١) (١٨٢٤)

سهلانی کوری عامیری زمببی -رمزای خوای لی بی- فهرمووی: خو شه ویست - دروودی خوای له سهر بی- فهرمووی: هه زردمت -دروودی خوای له سهر بی- فهرمووی: (هه وتم بو کور دمکری، که واته خوینی بو بکه و نازده لیک دهست بدا بو هوربانی بو بکه به هه وتم، وه نازارو لیمان و شتی وای لی دووربخه ره وه). (تاج/ ٤ ز- ١١ ل- ٣٦ ژ-).

روونکردنه وه:

له دوا فهرمووده ی ژماره: ١٨٢٥ وه رونکردنه وه ی شیوا له سهر باب ه ته که وه له سهر سهلانی کوری عامیر دهنوسین.

١٨٢٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا فَرَعَ وَلَا عَتِيرَةَ) وَالْفَرَعُ أَوَّلُ النَّجَاحِ كَأَنَّهُ يَذْبَحُونَهُ لِطَوَاغِيَّتِهِمْ وَالْعَتِيرَةُ فِي رَجَبٍ. (الحديث ٥٤٧٣ طرفه في: ٥٤٧٤) (١٨٢٥)

نه بو هورمیره -رمزای خوای لی بی- فهرمووی: (نه فه ره هه یه وه نه عه تیره) زوهری له ته فسیری فه ره وه عه تیر هدا ده فه رموی: (فه ره یه که م نو به ره ی نازده له، جاران له سه رده می نه زانیدا سه ریان ده بری بو بته سه رکه شه کانیان

(١٨٢٣) أخرجه مسلم في الآداب، باب: استحباب تخنيك المولود عند الولادة ... رقم: ٢١٤٦.

(١٨٢٤) لم يوافقه مسلم على تخريجه (فتح/ ١١ ص- ١٧ خاتمة كتاب العقيدة) - المترجم -

(١٨٢٥) قال في التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول رواه الخمسة وأشار العسقلاني في

خاتمة كتاب العقيدة الى أنه وافقه مسلم - المترجم -

که هوی گومرا بوونیان بوون، عه تیر هس جوړه کوشتی یه که بوو، له دهی یه که می مانگی رهجه با ناژه لیکیان به ناوی عه تیره وه سهر دمبری به ناوی بهرسته وه). (تاج/ ۴ ز- ۱۲ ل- ۲۳ ژ ۱+۲+۳) + (مغنی المحتاج/ ۴ ص- ۲۹۶).

روونکردنه وه:

له موغنی موحتاجا، له م بابی حه وتمه دا، له حه وتمدا، به نه قل له ئیبنو سورا ه وه دمه رموی: (خیرترین سهر برپاوی سوننه ت ناژه لی دیاری خانیه خودایه، که پی دی ده گوتری هدی بهیت، نه و جا قوربانی سوننه ت، نه و جا حه وتم، نه و جا عه تیره، نه و جا هره ع، ...) هه رمایشی موغنی ته و او.

که واته: هره ع، که نو بهر دی ناژه له، کاتی گه وره بوو، نه گه ر خا و نه که ی بیکا به خیر و سهری برپئ دمی، هه روه ها که سی له دهی یه که می مانگی رهجه با، یا له مانگی رهجه با ناژه لی بکا به خیر و سهری برپئ به ناوی عه تیره وه، یا به ناوی رهجه بییه وه دمی. له سهر هه رمایشی ئیبنو سورا ه له خیرترین سهر برپاوی سوننه ته. گه رچی خه تی ب دمه رموی: (نه م دوو شته ناباشن و مه کروهن) له بهر هه واله که ی بوخاری پی شه وه: (لا فرع ولا عترة). وادیاره مه به سستی ئیبنو سورا ه - په زای خوی لی بی- نه و میه: که کردنی نه م دوو شته کاتی ناباشه که له بهر لاسکایی بته رسته کان بی، به لام نه گه ر به نیاز یکی پاکی موسولمانانه بی، وه ک مه ولوودی و خیری مو تله ق و سو پاسی خودا له سهر نازو بهر هکانی، کاریکی په سه ندو جوانه و ناباشی نییه. وه زور شتی تری له م بابه ته که له سهر دمی نه زانیدا کرا وه شهرع نه هی لی کردو وه، که له سهر شیوه ی بته رستان بکری و مه به ست لاسکایی نه وان بی، به لام له گه ل نه وه یشا ریگه ی پی درا وه له نیسلا ما گه لی جار نه و کاره واجبه وه ک حه ج، یا سوننه ته وه ک: ریش هی شته وه و چا ور شتن و مار می و خوازی پی و ژنه یان و خیر کردن و ری زگرتنی که سوکارو سیله ی په حم و زور شتی تر.

پایانی - الخاتمة

یہ کہہ م: پوختہ ہی برپارہ گانی حہوتم: احکام العقیقة:

۱. حہوتم سوننہ تیکی گہورمہ، لہ شہرعا نہو نازہ لہ یہ لہرؤژی حہوتمہ ما دہکری بہ حہوتم بؤ منالی تازہ لہدایک بوو، یالہ ژیانیدا، یا لہ پاش مردن بؤیدہ کری بہ حہوتم.

۲. نہو نازہ لہی دہکری بہ حہوتم دہبی ہہموو مہرجہ گانی نازہ لی قوربانی تیابی و دمست بدا بؤ قوربانی. دہبی لہ تہ مہن و جوړو بی نہنگی و ساغیدا، دہق و ہک نازہ لی قوربانی وابی، کہ واتہ: تہنیا مہرو بزن و پشہ و لاخ و گامیش و حوشت، ہی مالی یان نہک ہی کیوی یان، بہ ہہموو جوړہ گانیانہ وہ دہکری بہ حہوتم. و ہک مہری دوو گدارو مہری بی دووگو و بزی شاخدارو بزی کؤل و بزی مہرزو مہری عہرہ بی و مہری کوردی و حوشتی ناسیای و حوشتی نہ فریقی و حوشتی یہک کؤپارہ و حوشتی دوو کؤپارہ و مانگای عیراقی و مانگای ہؤلہندی و ... تاد. جوړی کیوی نہم نازہ لانہ دمست نادمن بؤ قوربانی و حہوتم. ہہریہ کی لہم چوار جوړہ نازہ لہ مالیانہ، مہرجی تایبہ تی خو یان ہہیہ، لہباسی قوربانیدا بہ دوو و دریژی باسکراون. گامیش لہ ہہموو روویہ کہوہ، وہ لہ ہہموو بابہ تیکی شہر عیدا، برپار و حوکمی پشہ و لاخی ہہیہ بہ بی زیادو کہم.

۳. کاتی قوربانی، لہ مہزہ بی خو مانا، کہ مہزہ بی ئیمامی شافیعی یہ - پرحمہ تی خودای لی بی- چوار رؤزی جہ ژنی قوربانہ، بہ لام حہوتم کاتی دیاریکراوی بؤ نییہ، گہرجی وا سوننہ تترہ، لہرؤژی حہوتمہی لہدایک بوونی منالا حہوتمی بؤ بکری (بؤ زانیی برپارہ گانی قوربانی، کہ حہوتم و ہک نہو وایہ، لہزور رووہ وہ پروانہ: تاجی کوردی، بہرگی چوارہم، زنجیرہ: ۱۳، لاپہرہ: ۳۶ ہتا کؤتایی زنجیرہ ۱۵ ل- ۴۳).

۴. کاتی چه وتم له ودهمه وه دست په دمکا، که مناله که له دایک دمبی، له وکاته وه چه وتم بۆ هه قدری مناله که سوننه ته، هه تا کاتی بالقبوونی مناله که، وه دمبی له مال و پارهی خوی بیکا، نه وه که له مالی مناله که، وه له کاتی بالقبوونه وه چه وتم بۆ مناله که خوی سوننه ته هه تا کاتی مردن، ودهمبی له مالی خوی بیکات. نه مهی که بلتین: چه وتم له سهر هه قدره، واته: وهلی، مه زهه بی نیمای شافیعییه، هه قدر وهک: باوکی، باوکی باوکی، برای، مامی، ناموزای.

۵. نایا بیجگه له هه قدر (وهلی) کهسی تر، له خزم و بیانی، بۆیان ههیه چه وتم بۆ کهسی بکهن؟ به لئ بۆیان ههیه، تهقلیدی نهو زانایانه بکهن که هه قدری بیا به مه رج نه گرتوو، که واته: دایک و خوشک و باپیره و خال و نهکی دایکیش دمتوانن چه وتم بۆ منالی که سوکاریان بکهن. چونکه پیغه مهر - دروودی خوی له سهر بی- چه وتمی بۆ چه سهن و حوسهینی که چه زای کرد، باوک و دایکی چه سهن و حوسهین نه وکاته له زیانا بوون. نه و میش که دایک و نه نک و پور و خال و خزمی که ژن بی بۆیان ههیه که چه وتم بۆ منالی که س و کاریان، فه رموو ده کهی عانی شهیه که به دهق دهفه رموی: (أَمَرَكَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تَعُقَّ عَنِ الْغُلَامِ بِشَاتَيْنِ وَعَنِ الْجَارِيَةِ بِشَاةٍ). نه و متا له م فه رموو ده صه حیه ده عانی شه دهفه رموی: (پیغه مهر - دروودی خوی له سهر بی- فه رمانی پیمان کردوو که بۆ کوپ ... تاد). چونکه نه م جۆره دمر پین و ته عبیره ژن و پیاو، وهک یه که ده گرتیه وه (بروانه: فیهقی ناسان/ ۲ ل- ۹۳۹ ز- ۳۷۳ = ته جریدی صه حیح = مختصر صحیح البخاری/ ۳ ل- ۳۴ ژ- ۱۳). گوتمان: چه وتم بۆ هه قدر (وهلی) و که سوکار سوننه ته هه تا مناله که ره سیده دمبی، به لام له پاش ره سیده بوون بۆ مناله که خوی سوننه ته، هه تا زووتر بیکا باشتره، وه له ههر ته مه نیکا بیکا دمبی، وه له ههر کوئی بیکا دمبی، وه دمتوانی وهکیل بگرئ که بۆی بکا. لای شافیعیه کان ته نیا بۆ هه قدر چه وتم سوننه ته و

بۆ خودی ماناڤه که له پاش رهسیدمبوونی. عهسقه لانی لهفه تحولباریدا دمفه رموی: (گهرچی شافیعییه کان وا دمفه مون، به لام وشه ی (یذبج) لهفه رمووده که دا، به فیعلی بینا مه جهوول، به لگه ی نه و میه که هه وتمکه ر دیاریکراونییه و نادیاره، که واته: دروسته هه موو که سی، خزمبی، یا بیگانه، هه وتمی بۆبکا (بر: شهرچی فه رمووده ی ژماره: ٥٤٧١. وه ژماره گانی دوا ی نهو).

٦. سوننه ته بۆ کوپ دووسهر ناژه لی ورده (بزن و مه ی) بکری به هه وتم، وه بۆ کج یه ک سهر ناژه لی ورده. نه صلی سوننه ته که به یه ک سهر بۆ کوپ، یا بۆ کج جی به جی دمبی، واته: مه رج نییه بۆ کوپ دووسهر بکری، یه ک سهریش دمبی، یا بۆ کج هه رییه ک سهر بکری، دوو سهریش بۆ کج دمبی.

٧. دروسته گایه ک، یا وشتریک بکری به هه وتم، یا هه وت یه کی ږشه ولاخیک، یا هه وت یه کی خوشتری بکری به هه وتم، وه دروسته زیاتریش بکری، وه ک که سی دمسه ر ناژه ل بکا به هه وتم، بۆ کوپ، یا بۆ کج. ناژه له کان نیږبن، یا می بن دمبن. چونکه له عیباداتی سامانی دا، نه ندازه ی دیاریکراو. زۆرینه ی کات، مه رج نییه، به لکوو بۆ دیاریکردنی لای که می نه ندازه ی دیاریکراوه، بۆ نه موونه زمکاتی پینج وشتر مه ږیکه، یا بزنیکه، به لام دروسته وشتری بدری به زمکاتیانا، فیدییه ته مه تتوع له حه جا مه ږیکه یا بزنیکه به لام ده توانری خوشتری بدری، وه زۆر شتی تری له م بابه ته، وه ک دانی نه ندازه ی زیاتر له و نه ندازه مییه که دیاریکراوه بۆ سه رفه ره، له نه نواردی دمفه رموی: (نه گهر زیاتر له نه ندازه ی پیویستی، له سه رفه ره، یا له زمکات دا، به پییشیاوی، پیویسته له سه ر و مرگر، پیی بللی که نه ندازه ی پیویست نه و مند میه). واته: نه گهر زمکات دهر به نارم زووی خو ی زیاتری دا ده بییت. (بر: موغنی موحتاج ١/ ص- ٣٧٠ تنبیه).

٨. سکی دوانه بی دوو هه وتمی بۆ ده کری، زیاتر بی زیاتری بۆ ده کری.

۹. نېرۇ مى (واتە: خونثا) برىارى كچى ھەيە، واتە ئەھلى سوننەتەكە بەيەك سەر دېتە جى، زىاتىرىشى بۇ بىرى خىرتەرە.

۱۰. كۆيلەو بەندە ھەوتى بۇ دەكرى ھەر كەسى بۇى بىكا دەبى، كاتى ئازادبوو خۇى بىكا بۇ خۇى ئەگەر بۇى نەكرابوو (بى: ژمارە-۳۰).

۱۱. منالى زىنا ھەوتى بۇدەكرى، ھەر كەسى بۇى بىكا دەبى، يا لەكاتى گەورەبوو خۇى بىكا بۇ خۇى (بى: ژمارە-۳۰) لەدواو.

۱۲. ئەگەر يەك سەر پەشەولاخ، يا يەك سەر وشىر بۇ ھەوت منال سەربىرى دەبى و برىتى ھەوتى ھەر ھەوت منالەكە دەكەوى، ئىتر زىندووبىن، يا مردووبىن، يا ھەندىكىان زىندووبىن و ھەندىكىان مردووبىن دەبى.

۱۳. ئەگەر چەند كەسى وشىرى، يا پەشەولاخى، يا گامىشى، بەھاوبەشى سەربىرىن، ھەموو ھەوت يەككى ئەو ولاخە دەست دەدا بۇ ھەوتىم، يا بۇ قوربانى، يا بۇ گۆشت. كەواتە: ئەگەر موھەمەد و ئەھمەد و مەھمۇد، يەكى سەد دىنارىان دا، وە ھەسەن چوارسەد دىنارى دا، وە بەھپارمىيە بەھاوبەشى گايەكىان كرى، ئەو دەروستە موھەمەد ھەوت يەكى خۇى بىكا بەھەوتىم، ئەھمەد بىكا بەقوربانى، مەھمۇد ھەوت يەكى خۇى بىكا بەھەوتىم، تەمەتتوعى ھەج، ھەسەن بەشى لە چوار بەشەكەى خۇى بىكا بەقوربانى، بەشىترى بىكا بە ھەوتىم، بەشىترى بىكا بەھەوتىم، تەمەتتوع، بەشى چوارەمى بىكا بەگۆشت بۇ خۇى و مال و منالى بىخون، يا بىفرۇشى، يا ھەرچى لىدەكا، وەك بەخشىن و دىارى و شتى ترىوا. ئەم جۆرە نمونەبى ھەر لەكاتى قوربانىدا جى بەجى دەكرى، كە برىتىيە لەچوار رۇژمى جەزنى قوربان، چونكە قوربانىيان واتىادا، ئەگەر قوربانىيان تىانەبوو ھەموو كاتى دەبى.

۱۴. نىەت و تەمەنى ئازەلى ھەوتىم و جۆرى و چۆنىتى و ساغى و بى نەنگى و لىخواردن و لىبەخشىن لەگۆشتەكەى، رىك وەك قوربانى سوننەت

وايه، له قوربانى سوننه تدا مهر جبي له چه و تميشدا مهرجه، وه گوشتى قوربانى سوننه ت بؤ كى دروسته لىي بخوات بؤ چه و تميش هه روا.

۱۵. سوننه ته چه وتم بؤ مردویش بکری، چى پيش رۆزى چه و ته مى ته مهنى مردبى، چى پاش نهو رۆژه مردبى، ته مهنى مردوو هه رچه نى بى چه و تمى بؤ ده کرى، وه هه روها ته مهنى زيندوو، كه واته: چه وتم بؤ نير، بؤ مى، بؤ زيندوو، بؤ مردوو، بؤ بچوك، بؤ گه و ره ده کرى، وه هه ركه سى بيكا ده بى. ته نانه ت نه گه ر كه سى به گه و ريه بمرى، وه خوى چه وتم بؤ خوى نه كا، چه و تمى بؤ ده کرى.

۱۶. چه وتم چهنه جار ده کرى؟ وه لام يه كجار ده کرى.

۱۷. سوننه ته له كاتى سه ربړينى چه وتم دا، چه و تمكار بلئ: (بسم الله هذا منك و اليك) واته: به ناوى خودا، خوايه! نه مه هى خوته و بؤ خوته. چه وتم بؤ كراوه كه ديارى بكا، وهك بلئ: نه مه چه وتم بى بؤ باوكم يا بؤ دايكم يا بؤ فيسارى كورم يا كچم ... تاد.

۱۸. سوننه ته له كاتى گزنگدانى خوردا چه وتم سه ربړى.

۱۹. نه وهى كه له رۆزى چه و ته مى له دايكبوونى منالا سوننه ته بؤى بکرى:
(۱) سوننه ته چه وتم له رۆزى چه و ته مى مناله كه دا بؤى بکرى ته نانه ت نه گه ر له وه و پيشيش بؤى كرابوو، سوننه ته له رۆزى چه و ته مى دا، دووباره بکړي ته وه.
(ب) له هه مان رۆژدا، له پاش سه ربړينى چه و ته مه كهى، نه گه ر چه و تمى بؤكرا ناويكى جوانى ليبنرى، نه گه ر چه و تميشى بؤ نه كرى هه روا. وه سوننه ته منالى له بارچویش ناوبنرى، وه نه گه ر نه دهمزانرا كه كورپه يان كچه، ناويكى هاوبه شى لي بنرى، وهك: ناوات و نه وروژ له كورديدا، كه هه م ده ست دهمدن بؤ كورپه هه م بؤ كچ.

ج) نهوجا سهري منالہکە، کورپی یا کچ، بەتەواوی بتاشری، وە سەنگی ئەو زێر یا زیو بکری بەخێر و بدری بەهەزاری، یا بەکەسی کە زەگاتی پی بشی، وە سوننەتە بانگ بدری بەگویی راستیدا، وەقامەت بکری بەگویی چەپیدا، وە بۆ پەرۆزی و موفەرقی، کورپی یا کچ، ئەم نایەتەش بخوینێ بە گوێچکە راستیدا: (إِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَ ذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) لە موغنی موحتاجا نامازە بۆ ئەو دەکا، کە سورەتی (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) یەش بخوینری بەگوێچکە راستیدا. وە مەلاشوی منالەکە بەشیرینی شیرین بکری. (بەر: فیهی ناسان، بەرگی سییەم، لاپەرە: ۹۴۰ ز-۳۷۴).

د) ئەگەر کەسی بەمنالی سەری نەتاشرابوو، وە ئەوخیڕە بۆ نەکرابوو، بۆی ھەبە کاتی خۆی گەورەبوو، بەقەد پارە سەنگی ئەو موو، ئەگەر لەپەرۆزی ھەوتەیدا بتاشرایە بکا بەخیرو بیدات بەهەزاری. (بەر: مغنی محتاج — عقیقە).

ه) سوننەتە بۆ ھەوتەکار، ژن بی یا پیاو، یا نیرو می، ئەگەر خۆشی ئازەلی ھەوتەکە سەرنەبڕی، لەگاتی سەربڕیندا، ئامادەبی بەدیار سەر بڕینەکەوبی، لەوکاتەدا کەوێکەلە سەری دەبڕیت.

۲۰ سوننەتە لەگۆشتی ھەوتە بەشی مامانەکە لێ بدری، تەنانەت ئەگەر منالەکە خۆی رەسیدە بوو، وە خۆی ھەوتە کرد بۆ خۆی، ئەگەر مامانەکە مابوو، بەشی بدات، واباشە سەرۆپێکە پی بدریت.

۲۱. ھەروا سوننەتە ئەم ئازەلی ھەوتە بەکولای پێشکەش بکری بە ھەردوم و لەگاتی کۆلانەکیدە شیرینی تیکەل بکری، بەنیازی نوڤلانە باش، کە رەفتار و کردارو گوتاری شیرین و جوان بێت. سوننەتە ئەوئەندە بکری ئیسقانەکانی نەشکیئری، بەلام ئەگەر ئیسکەکانیشی بشکیئری، یا بەگۆشتی و بەنەکولای دابەشکری بەسەر خەلکا ناباش نێە.

۲۲. سوننەتە بە خورما، یا بە شیرینی تر مەلاشوو شیرین بکری، لە کاتی ناوانیدا، یا لە کاتی لەدایکبوونیدا، بە لām بە خورما باشتەرە.

۲۳. سوننەتە منائی لەبارچوو، ئەگەر هاواری، قیزمیی، گریان، خۆگرژ کردنی، یا هەر نیشانەیەکی تری ژيانی ئی بینرا، حیسابی گەورە بۆ بکری، کەواتە: دەشۆری، کفن دەکری، نوێژی لەسەر دەکری، دەنیزری، و حەوتمی بۆ دەکری وە ناویکی شیای ئی دەنری، کچ بوو ناوی کچانە ئی دەنری، کور بوو ناوی کورانە ئی دەنری. (مغنی المحتاج/ ۱ ص- ۲۴۹).

۲۴. لەبارچوو بە منائی دەگوتری کە مانگەکانی تەواو بوونی منائی، لەسکی دایکیدا تەواو نەکردبێ، کەواتە: ئەگەر منائی نۆ مانگ یا زیاتر لەسکی دایکیدا ما، دواپی لەبارچوو، وە بەمردویی لەدایک بوو، بەگەرە دادەنری و مامەڵە گەورە بۆ دەکری، با هیچ نیشانەیەکی ژيانیشی ئی نەبینری.

۲۵. ئایا دروستە بەهای حەوتم بە پارەیی لەباتی حەتم و گۆشتەکە بدری بەهەزاران، یا ئازەلەکە بەساغی بدری بەهەزاری، یا بەچەند کەسێ، وەك ئازەل و مائی زمکات؟ بۆ پرسباری یەکەم: بەئێ، کەسێ تەقلیدی ئیمامی ئەحمەد بکا لەم بابەتەدا بۆی هەیه پارە حەوتەکە بدا بەهەزاران، هەر وەك بۆ سەر فترە تەقلیدی ئیمامی حەنەفی دەکەین، لەباتی خۆراک پارە دەمدەین. چونکە ئیمامی ئەحمەد — پەحمەتی خوای ئی بێ — دەفەر موی: (کردنی حەوتەم پێ باشتەرە هەتا ئەوێ کە بەهاکە بە پارەیی بکری بە خێرو دابەش بکری بەسەر هەزاراندا). بۆ پرسباری دوو هەمیش: دەئێین: وا سوننەتە کە ئازەلەکە سەر بپری لەمائی حەوتەکارەکەدا، بە لām ئەگەر بەزیندوویی بدری بەهەزاری یا بەچەند هەزاری دەبێ بەقیاس لەسەر بەهاکە. خالێکی گەرن گەیه پوونی دەکەینەو: مەرجی عیباداتی سامانی، وەك مەرجی خواپەرستی جەستەیی و گوتاری نییه، کە نەبوونی مەرجەکە خواپەرستییه کە پووج دەکاتەو، بگرە لە عیبادەتەو دەبێ بەگونا و تاوان،

بەوئىنە: پۈۈكۈرۈنە پۈۈگەۋ دەسنوئۇز مەرجىن بۇ نوئۇزى فەرز، جا ئەگەر كەسنى بەبى مەھانەى پەو بە ئارمىزۈۋ نوئۇز پىشتەۋ پۈۈگە بكا تاۋانە، يا بەبى دەستىنوئۇز بىكا تاۋانە، بەلام ئەگەر كارى بدا بەزەكاتا، يا قەلەمونى، يا كەئشىرى بكا بەقوربانى، بە نىيازىكى پاك، يا مەپكى شەل بكا بەقوربانى، يا لەپاش كۈرۈنى قوربانى، يا كۈرۈنى حەۋتم دەرگەۋت ئازەلەكە مەرجى لەمەرجەكانى قوربانى تىدانىيە، لەم كاتانەدا بەكۈرۈنى ئەم كارانە تاۋانبار نابى، بەلكوۋ خىرى دەگا، ۋەك ئەۋپارمىيە، يا ئەۋ ئازەلە، يا ئەۋ گىانلەبەردى كۈرۈنى بەخىرو سەدەقەى ناساى واىە، ئەۋەندە ھەيە خىرى قوربانىيەكە، يا حەۋتمەكە، يا نەزەكە، يا زەكاتەكەى ناگات، ۋە لەسەرىمەتى فەرزى ئەم شتانە لەكاتىكى تردا بكا، بەكۈرۈنى ئەمانە فەرزەكەى لەكۆل ناكەۋى ۋەگەلى كەمتر لەخىرى سۈننەتەكەى بۇدەنۈوسرى.

۲۶. لە ئەنۋارى ئەردەبىلى دا - پەرحمەتى خوداى لىلى - دەفەرمۈى: (كەراھەتى ھەيەۋ ناباشە كە بەخۈئىنى حەۋتمەكە، سەرى حەۋتم بۇ كراۋ خۈپناۋى بىكۈرى) لە موغنى موحتاجىش دا ھەروا دەفەرمۈى، بەلام دەش فەرمۈى: (ھەندى لەزانايان دەلىن شتى ۋا ناباش نىيەۋ درۈستە چۈنكە فەرمۈۈدى لەسەرە).

۲۷. نىيەتھىنان مەرج نىيە كەھەر لەكاتى سەربىرىندا بى، ئەۋە سۈننەتە، ۋەك لەخالى ژمارە (۱۷) دا پابۈۈرد، بەلام درۈستە لەپىشش نىيەت بەئىنى ۋ بلى: ئەم مەپە يا ئەم مانگايە حەتم بى بۇ فەيسارەكەس، ۋە لەپاشا ھەر لەكاتى ۋىستى سەرى بىرى، ۋە ئىكتىفا بەۋ نىتە پىششەبكات. بەلام ۋاباشە لەكاتى سەربىرىندا نىيەت بەئىرىت لەھەموۋ حالەتلىكا، بەلام درۈست نىيە نىتەكە دۈابخرى، چۈنكە لەنىتى قوربانىدا، نىيەت پىششەن درۈستە، بەلام نىيەت پاششەن درۈست نىيە.

۲۸. سوننه ته وهك قوربانی، چه وتمكار خوئی حه تمه كهی سهر برپړئ، به لام بؤ ژن و نیرو می كه سی نه توانئ شت سهر برپړئ وهكیل بگرن سوننه ته كه پیاو سهری برپړئ به دهستی خوئی، به لام نه گهر كه سیكی وه هایش بكا به وهكیل، كه سه برپړای دهستی هه لال بی، نه وه دروسته و ده بی و كه راهه تی نییه، له گهل په چا و كړدن ته واوی خالی (۲۹).

۲۹. له كاتی وهكیل گرتن دا كامیان نیه ت بهینن؟ وه لامی نه م پرسیاره شیوه كار و نمونه ی زوره:

(ا) چه وتمكار وهكیل بگړئ و بیکا به وهكیلی نیه تهینانیش، وهك نه وهی موسولمانئ كه بؤ خوئی سوننه ت بی حه وتمی خوئی سهر برپړئ، بكا به وهكیل و بلئ: تؤ وهكیلی من به حه وتمیكم بؤ سهر برپړو، خوشت وهكیلی نیه تهینان به. (ب) چه وتمكار خوئی نیه ت بهینن و بلئ نیه تمه نه م گایه م كرد به حه وتم، یا نیه تمه نه م مپړه ده كم به حه وتم، نیتر كه سی بكا به وهكیلی سهر برپړنی نازه له كه. وهكیله كه سهری برپړئ نه وه منده به سه، با وهكیله كه له كاتی سهر برپړنه كه دا نیه تیش نه هیئنی، به لام م هرجه كاتی نازه له كه ده داته دهستی وهكیله كه نیئ ته وه بی كه بیکا به حه وتم.

(ج) حه وتمكاریش نیه ت بهینن و وهكیله كه ش نیه ت بهینن ده بی.

(د) دروسته چه وتمكار كا برایه کی خاومن نامه وهك جوله كه و مه سیحی بكا به وهكیل، كه گوشتی سهر برپړایان هه لال بی، كه حه وتمه كهی یا قوربانیه كهی بؤ سهر برپړئ، به لام ده بی حه وتمكاره كه، یا قوربانی كه ره كه خویان نیه ت بهینن، دروست نییه كه بؤ نه م دوو شته، واته: بؤ قوربانی و حه وتم كا فر بكرئ به وهكیلی نییه تهینان. بؤ ژن و نیرو می و پیاوئ نه توان بی، و مكیل گرتن سوننه ته، و اباشه بیكه ن به وهكیلی نیه تهینان نه گهر وهكیله كه موسولمان بوو، و اباشه كه خوشیان نیه ت بهینن.

۵) دروستە كە كەسىڭىز بىر ئۆيگە، كە لەشۋىنى تايىبەت ھەوتى بۇيىكا،
 ۋەك ئەۋە بەكەسىڭىز بىلەن: ۋەكىلى مەن بە لەدىكەي خۇمان، يا لە گەرمى
 خەبات، يالە ھەرشۋىنى بەباشى دىزانىت، ئازەللىك بۇ بىكە بە ھەوتىم بۇ
 خۇم، يا بۇ كچە مردوۋىم، يا بۇ فەيسارەكەس، يابە حاجىيەكا پارمىنىڭ بۇ
 مەككە ۋە مەدىنە لەۋى بۇ بىكە بە ھەوتىم يا بەقۇربانى، يا بەخىر ...
 ۋەھەرۋەھ.

۳۰. ئەگەر كەسىڭىز شايدان بۇ ھەوتىم كىرىد، ۋە بەزىمىنى بەھىزى خۇي
 باۋىرى ۋابىۋ كە: بەمەنالى ھەوتىم بۇ نەكرەۋ، ۋەك ئەۋە بىزانى لەكاتى
 لەدايك بۇۋى ئەۋە، دايىك ۋابىۋى ھەزاربۇۋ، يا خۇيان پىيى بىلەن ھەتتەمەن
 بۇت نەكرەۋ، ئەۋە سۈننەتە ھەوتىم بۇ خۇي بىكە. واتە: مەۋە كاتى گەۋرە
 دىمى، ئەگەر بەشايەت ۋە بەلگە چەسپا كە ھەوتىم بۇ كراۋ ئەۋە باشە، دىمە
 بۇ ھەيە ھەوتىم بۇ خۇي بىكات.

۳۱. دروستە مەۋە قۇربانى، يا ھەوتىم، يا خىرى تر بىكە بۇ خۇي، ۋە
 كەسانى تر بىكە بەھەۋەش ۋە شەرىكى خۇي لەخىرو پاداشەكەيدا، بەپىي
 فەرمۇدەكەي مۇسلىم: (پىغەمەر - درۋىدى خۇي لەسەر بى - دوۋ بەرانى كىر
 بە قۇربانى ۋە فەرمۇۋى: خۇدايە قەبۇلى بىفەرمۇ لە مۇھەمەد ۋە كەسۋىكارى
 مۇھەمەد لە ئۇمەتى مۇھەمەد). لەمۇغنى مۇحتاجا، ۋە دىفەرمۇ.

۳۲. قۇربانى ۋە ھەوتىم بۇ سىك ناكىر ھەتە لەدايك نەبى، بەلام دروستە
 كەسىڭىز بىلەن: ئەگەر ئەم سىكە لەدايكبۇ ئەۋە شىرە بۇ دىكەم بە ھەوتىم، ئەۋە
 دادەنرى بە ھەوتىم نەزر كراۋ، پىۋىستە لەسەرى كەبۇى بىكە لەپاش
 لەدايكبۇ.

۳۳. فەرمەشتى ھەرە دروست ئەۋمىيە كەئازەلى ئاۋس دەست نادا بۇ
 قۇربانى ۋە بۇ ھەوتىم، جا ۋاباشە ئازەلى ئاۋس نەكرى بەقۇربانى ۋە ھەوتىم،
 بەلام لەلەي ھەندى زانا ئاۋسىش دەست دەدا بۇ قۇربانى ۋە بۇ ھەوتىم.

له بهر نه وه دروسته تهقلیدی نه م زانایه بکړئ له کاتی روودانی شتی وادا،
ته نانه تهقلیدی پاش عه مه لیش دروسته، نه گهر که سی قوربانی کرد، کاتی
گوشته که بیان دابه شکرد، دمر که وت نازده که ناوسه، دروسته تهقلیدی پاش
عه مه ل بکاو قوربانیه که ی یا حه وتمه که ی داده مه زری، نه و میش که ده لئین:
قوربانی ناوس دروست نییه، نه وه مه عنای وانیه که گوشته که ی حه رame،
نه به لکو گوشته که ی حه لاله، به لکو و ده کړئ به خیریش.

۳۴. ناماز و نیشارمتی که پروال، که تی که یه نه ربی، وه کو قسه ی قسه کار وایه،
همو و ناماز پی له بابته تی خو ی دا برپاری له و بابته دا پی داده مه زری: (إشارة
الأخرس المفهمة كنطق الناطق).

۳۵. سه ربړین و قوربانی و حه وتم کردن له شه ودا، به شیوه ی گشتی ناباشه،
واته: مه کرو ووه.

۳۶. دوو په گي نه م چوار نازده له ناو خو یانا دمبی، به لام دمبی بو ته مه ن،
باوک و دایکه که ی کامیان مه رجه ته مه نی زور تربی، نه و ته مه نه بو به چکه
دوو په گه که بیان په چاو بکړئ، که واته دوو په گي له به ران و بزن بی، دمبی دوو
سالی ته و او کرد بی و پی نابیته سی سال، وه بویه که سیس ده بی،
له په شه و لاخ و و شرب بی، دمبی پی نابیته شه ش سال، به لام بو حه وت که س
دمبی. به لام دوو په گي له مه پری کیوی بی، یا له گای ماله و گای کیوی بی نابی.

دوو ه م: سه لمانی کوړی عامیری نه ل ضه بیبی، سه حابه ی پیغه مه ره، له
بو خاریدا به س نه م فه رمو و د میه ی هیه، له شاری به صره داده نیشت، شیخی
بو خاری نه م فه رمو و د دی له سه لمانه وه به م چهند شیوه یه دمر هی ناوه، واته:
اخراج کرد ووه، یه که م: به و مه و قو و فی له سه ر سه لمان، دوو د م: به موعه لله فی
مه و قو و ف له سه ر سه لمان، سییه م: به موعه لله فی مه و صولی مه رفو و ع. شیخی

بوخاری ئەم فەرموودەیی لەسەلانی کۆری عامیرەو، بە پێنج شیواز (طریق) دەرھێناوە ئاوا:

۱. بە مەوقوفی لەسەر سەلمان، لە شیخی بوخارییەو هەتا سەلمان پەیوەستە، واتە: موصولە، واتە: مەوصولی مەوقوف.

۲. بە موعەللەقی مەرفوع، لە رشتەگەیدا حەمادی واتیا بەپێی مەرجی شیخی بوخاری نییە. واتە: حەمادی کۆری سەلەمە لە رجالی صەحیحی بوخاری نیە.

۳. موبهەمی موعەللەقی مەرفوع.

۴. موعەللەقی مەوقوف لەسەر سەلمان.

۵. هەژمە گری مەرفوعی مۆتەصیل بێ، وە شیخی عەسقەلانی دەرەرموی: ئەم شیوازی پێنجەمی ئەم فەرموودەییە: زۆربەیی فەرموودە زانەکان بە موصولی دادەنێن. وەك مامۆستا ئیبنو صەلاح لە (علوم الحدیث) دا ئەوەی بریارداوە. وەهەڵبەش دەگری موعەللەقی مەرفوع بێ.

ئەم پێنج شیوازە هیچیان بەپێی مەرجی بوخاری نین، بەلام لەبەرئەوەی فەرموودەگە، لەئەصلاً، لە بنەڕەتدا صەحیحە و دروستە زیانی نیە، چونکە مەرفوعەو لەرێگەی زۆری تەرەو بەصەحیحی پێواوەت کراوە، بەلام ئەو رێگە ساغ و دروستانە دەست بوخاری نەگەوتوون.

سێیەم: عەسقەلانی -رەزای خۆی لی بێ- دەرەرموی: نامەی حەوتەم و فەرەعو عەتیرە دوازدە فەرموودەیی لەخۆی گرتووە، سیانیان بێرشتەن، تەعلیقن، ئەوانی تریان پەیوەستن، هەشتیان دووبارەن، پوختەگەیان چوار فەرموودەیی، گەنەمانەن:

۱. ژماره: ۵۷۴۰ فہرمودہ گہی ٹہنس، داستانی مردنی براکھی و لہدایکبوونی براییہ کی تری، لہ تہ جریده گہدا لیڑدا نییہ، موسلیمیش گیاراویہ تہ وہ.

۲. ژماره: ۸۲۵ تہ جرید = ۵۴۷۲ فہتج = فہرموودہ گہی ٹہبوهورمیرہ (لَا فَرَع وَلَا عَتِیرَة) موسلیمیش گیاراویہ تہ وہ.

۳. ژماره: ۸۲۴ تہ جرید = ۵۴۷۲ فہتج = فہرموودہ گہی سہلان (مَعَ الْغُلَامِ عَقِیقَة) لہ موسلیمدا نییہ، واتہ: لہ ٹہفرادی بوخاریہ.

۴. فہرموودہ گہی سہموورہی کوری چوندوب، کہ لہ تہ جریده گہدا نییہ، وہ ژمارہی نییہ، وہ وا لہدوا ژماره: ۵۴۷۲ وود، ٹہمیش لہ ٹہفرادی بوخاریہ لہ موسلیم دا نییہ.

بسم الله الرحمن الرحيم

۷۵- نامه‌ی سهربراهه‌کان و نه‌چیر

کتاب الذبائح والصيد

ناوی خودا هیتنان له‌نه‌چیر

۱۸۲۶- عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صَيْدِ الْمِعْرَاضِ قَالَ مَا أَصَابَ بِحَدِّهِ فَكُلَّهُ وَمَا أَصَابَ بِعَرْضِهِ فَهُوَ وَقِيْدٌ وَسَأَلْتُهُ عَنْ صَيْدِ الْكَلْبِ فَقَالَ مَا أَمْسَكَ عَلَيْكَ فَكُلْ فَإِنْ أَخَذَ الْكَلْبُ ذَكَاةً وَإِنْ وَجَدَتْ مَعَ كَلْبِكَ أَوْ كِلَابِكَ كَلْبًا غَيْرَهُ فَخَشِيتَ أَنْ يَكُونَ أَخَذَهُ مَعَهُ وَقَدْ قَتَلَهُ فَلَا تَأْكُلْ فَإِنَّمَا ذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ عَلَى كَلْبِكَ وَلَمْ تَذْكُرْهُ عَلَى غَيْرِهِ. (الحديث ۵۴۷۵ أطرافه في: ۱۷۵، ۲۰۵۴، ۵۴۷۵، ۵۴۷۶، ۵۴۷۷، ۵۴۸۳، ۵۴۸۴، ۵۴۸۵، ۵۴۸۶، ۵۴۸۷، ۷۳۹۷). (۱۸۲۶)

عه‌دی کوپی حاتهم -ره‌زای خ‌وای لی بی- فه‌رمووی: پرسیم له پیغه‌مه‌ر - دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بی- نه‌ی پیغه‌مه‌ری خودا! من راوده‌که‌م، جاری واهیه تیره کۆله، که‌به‌عه‌رمبی پی‌ی ده‌لین (میعراض) ده‌گرمه نه‌چیرو ده‌پیکم، نه‌م جوړه راوه چه‌لآله یانا؟ فه‌رمووی: (نه‌گه‌ر تیره کۆله‌ت گرتنه نه‌چیرو به‌باری تیژییه‌که‌یدا پیکای وتی‌ی هه‌لچه‌قی و زاماری کرد، نه‌وه بیخو، چونکه چه‌لآله، ته‌نانه‌ت کات‌ی ده‌گه‌یته سه‌ری مردبوو هه‌ر چه‌لآله، به‌مه‌رجی نه‌گه‌نی بی، به‌لام نه‌گه‌ر له‌سه‌رباری پانی نه‌نگاوتی، وه فریاری سه‌ربرینی نه‌که‌وتی و به‌وتیره مردار بوویه‌وه، نه‌وه مه‌یخو، چونکه نه‌وه به‌زمبر

مردارە و مېووه و بهرئە و مەوقووزمىه دەگەوئ، كەخودا لەقورئانا حەرامى
 كردوو، كەناسراو بە (موقوذة). وە ئىشم پەرسى لەبارەى نەچىرى پاوكراو
 بەسەگى فېرە پاو، عەرزەم كرد: ئەى پېغەمەرى خودا! مەسەگى فېرە پاوم
 ھەيە كەدميانكەمە نەچىر دەيگەرن بۆم، وە لەكاتى بەرەللا كەردنينا كە
 دميانكەمە نەچىرەكە ناوى خودا دەھيئەم، ئەى ئەمە چۆنە؟ ھەرمووى: (كاتى
 سەگى فېرە پاوى خۆتت بەرەللا كەردە گيانى نەچىرو ناوى خودات ئى ھيئا،
 ئىتر لەگۆشتى نەچىرەكە بخۆ، ئەگەر بېشى كوژى ھەر لىيى بخۆ، بەمەرجى
 سەگى تەرى لەگەل نەبى، كە كەسە پەوانەى نەكەردبى و لەكاتى پاو كەدا بسم
 اللە نەكرابى، چونكە گەرتنى سەگەكە، كە نەچىرەكە دەگەرى ئەو دەھەرى
 بەسەر بېرىن، جانەگەر لەگەل سەگەكەى خۆتا، يا لەگەل سەگەكانى خۆتا
 روانىت سەگى تەرىش ھەبوو، وە مەترسى ئەوت ھەبوو كە ئەویش بەشدارى
 كردوو لە كوشتنى نەچىرەكەدا، وە كەسە لەكاتى بەرەللا كەردنيدا بۆ گيانى
 نەچىرەكە كەسە ناوى خوداى نەھيئاو، ئەو مەيخۆن چونكە تۆ بەس ناوى
 خودات لەسەر پەوانەكەردنى سەگەكانى خۆت ھيئاو). (تاج/ ٤ ز- ٦ ل- ٢٢ ز-
 ٤+١+٣+٥+٦+٧+٨+١٠ ز- ٧ ل- ٢٥ ھەتا ز- ١١ ل- ٢١) + (ھىقھى ئاسان/ ٣ ل- ٩٠٢ ز-
 ٣٥٩ + ز- ٣٥٧ + ز- ٣٥٨).

روونكەردنەوہ:

عەدى كۆرى حاتەمى طائى، ناسراو بەسەخى، لەپېشا فەلە بوو، مەسىحى
 بوو، لەسالى نۆى كۆچيدا موسولمان بوو، حەوت ھەرموودەى لەبوخارىدا
 ھەيە، لە كووفە دادەنيشت، دەيفەرموو: ئەوتەى ئىسلام بووم، ھەركاتى
 بانگى دابى، دەستەنۆيژم بوو، ئامادەى ئازادكەردنى عىراق بوو، لەشەرى
 سەفیندا لەگەل ئىمامى عەلى بوو، مامۇستا عەبدولەپ لە ئىستىعابا
 دەفەرمووى: (ئاغايەكى بەگزادەى ناودارو رێزدار بوو لەناو ھۆزەكەى خۆىدا،

وتار بیژیکی جوان بوو، ناماده وه لّام بوو، واته حازر جهواب بوو. دمیغه رموو: هه موجاری که ده چووم بو خزمه تی پیغه مهر - دروودی خوای له سهر بی- جموجوئیکی ده کردو جیگهی له ناو کوړه که دا بوم ده کرده وه، جاری چووم بو خزمه تی له ماله وهی بوو، هؤده که پرېوو له هاورپیکانی، پیغه مهر - دروودی خوای له سهر بی- ته که ته که ی به مهر دومه که کرد هه تا جی بو من بکاته وه، سهره نجام له په نا خو یا دانی شتم. له هه رای نه لجه مه لا چاو یکی قه لپووت کرا، به شدار ی صه فین و نه هره وانی شی کردوو، له کوفه مردوو، له سهر دمی موختاردا، هه ندی ده لّین: عه دی - پر مزی خوای لی بی- له سالی شه ست و نو ی کوچی دا مردوو، ته مه نی سه دو بیست سال بووه. پروانه: ژماره ۸۵ ته جرید = ۱۹۱۶ فه تح = بهرگی/ ۲ ل ۲۷۶.

۱۸۲۷- عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُسَيْنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قُلْتُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ إِنْ أَرَضَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أَفْئَاكُلُ فِي آيَتِهِمْ؟ وَأَرَضَ صَيْدٌ أَصِيدُ بِقَوْسِي وَبِكَلْبِي الَّذِي لَيْسَ بِمُعَلِّمٍ وَبِكَلْبِي الْمُعَلِّمَ فَمَا يَصْلُحُ لِي؟ قَالَ: أَمَّا مَا ذَكَرْتَ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ: فَإِنْ وَجَدْتُمْ غَيْرَهَا فَلَا تَأْكُلُوا فِيهَا وَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَاغْسِلُوهَا وَكُلُوا فِيهَا وَمَا صِدْتَ بِقَوْسِكَ فَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ فَكُلْ وَمَا صِدْتَ بِكَلْبِكَ الْمُعَلِّمَ فَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ فَكُلْ وَمَا صِدْتَ بِكَلْبِكَ غَيْرِ مُعَلِّمٍ فَأَذَرْتُ ذَكَائَهُ فَكُلْ. (الحديث ۵۴۷۸ طرفاه في: ۵۴۷۸، ۵۴۹۶) (۱۸۲۷).

نه بو سه عله به ی خوشه نی - پر مزی خوای لی بی- فه رموو ی گوتم: نه ی پیغه مه ری خودا! نی مه له ولاتی شامین، دراوسی خاوه ن نامه کانین و له ولاتی نه وان داین، واین له گهل مه سیحی و جوله که دا، وه لحال نه وان له مه نه جله کانیا نا گوشتی به راز ده کو لّین له قاپ و حاجه ته کانیا نا مه ی و باده و نار هق ده خونه وه، له م حاله دا نی مه چار مان چی یه، نایا له و حاجه ته یانا شت بخوین، یا

بخۆینهوه؟ فهرمووی: (ئەگەر دهمفری ترتان دەست کەوت لەو هەدا بخۆن و بخۆنهوه، بەلام ئەگەر حاجەتی ترتان دەست نەکەوت، بەئاو پاک بیان شوێن و نێتر تیا یاندا شت بخۆن و بخۆنهوه). عەرزیشم کرد: هوربان ئیمە واین لەولاتی نەجیری زۆرە، هەم بەتیر و کەوان راودەکەم، هەم بەوسەگەم کە مەشقی راوی نەکردووه، هەم بەو سەگەیشم راودەکەم کە فێرە راودە لەشەر عا ناودارە بە (کەلبی موعەللەم: سەگی فێرکراو) جا لەم جوۆرە راو کەمەیان حەلالە بۆم؟ فهرمووی: (ئەوێ کە بەتیر راوی دەکەوێ و ناوی خودات ئی هیناو بیخۆ، و ئەوێ کە بەسەگی مەشقیدە فێرە راو، راوی دەکەوێ و ناوی خوات ئی هیناو بیخۆ، و ئەوێ کە بەسەگی فێر نەکراو راوی دەکەوێ و فریای دەکەوێت کە پێش ئەوێ مردار ببێتەو سەری بپری بیخۆ). (تاج/ ۴ ل- ۶۶ ز- ۱۹ ژ- ۶).

روونکردنەوه:

ئەبو سەعلەبەیی خوشەنی، لەهاوێ پێشینەکانی پێغمەمەرە -دروودی خوای لەسەر بێ- لەو کەسانەن کە لە پەیمانی بەیعتەو شەجەرەدا لەخزمەت پێغمەمەردا پەیمانی وەرگرت (بروانە: ژ- ۱۲۱۲ تەجرید- ژ- ۲۹۵۸ فەتح = بەرگی/ ۳ ل- ۳۳۵). پێغمەمەر -دروودی خوای لەسەر بێ- ناردی بۆ ئاو وۆزە کەوێ خۆی، لەسەر دەستی ئەودا وۆزە کەوێ قەبوڵی ئیسلامیان کرد، لەجەنگی صفین دا لەگەڵ کەسیان نەبوو، بەشداری ئەم جەنگە نەکرد، دهمفرموون: هەموو شەوێ دەچوو دەرەو، تەماشایەکی وردی ئاسمانگی دەکرد، ئەوسا دەگەراییهوه و سەجدەییەکی ئایەتی دەبرد (ب: تاج/ ۱ ص- ۳۱۲ لمطلق الآيات = بەرگی - ۱ ل- ۴۷۱) ئەبو سەعلەبە دهمفرموو: (لەخودا دەخوازم کە من لەسەر مەرگا وەک ئیوێ لەکاتی گیانەلادا دەکەوێ لرخە لرخ، من ئاوا نەکەومە لرخە لرخ) ئەبو زاهیریە دهمفرموو: (جا شەوێ ئەبو سەعلەبە

شه و نوپژ دهکا، له ناو جهرگه‌ی شه‌وا، له ناو سه‌جده‌دا فه‌رمانی هه‌ق به‌جی دهه‌ینی و ده‌مری، له وکاته‌دا کچه‌که‌ی ده‌خه‌وی، له‌خه‌ویدا ده‌بینی که‌وا باوکی مردوو، له‌خه‌و راده‌چه‌نی و هاوارده‌کا؛ کوا باوکم؟ ده‌لین؛ وا له‌نوپژگا‌که‌ی خوی سه‌رگه‌رمی شه‌ونوپژه، جالای خوی‌ه‌وه‌ بانگی ده‌کا؛ باب‌ه، باب‌ه! وه‌لام نابی، جا راده‌کا بۆلای، ده‌روانی به‌مردووی واله کورنووشدا، که راپیده‌وه‌شین خه‌ ده‌که‌وی به‌لادا. له‌بوخاریدا سی فه‌رمووده‌ی هه‌یه. کۆمه‌لی له‌میژوو نوسانی هاوړپییانی پیغه‌مه‌ر -دروودی خوی له‌سه‌ر بی- ده‌فه‌رموون؛ له‌سالی حه‌فتاو پینجی کۆچی‌دا له‌شام مردوو.

۱۸۲۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُقْلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ رَأَى رَجُلًا يَخْذِفُ فَقَالَ لَهُ: لَا تَخْذِفْ فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْخَذْفِ أَوْ كَانَ يَكْرَهُ الْخَذْفَ وَقَالَ: إِنَّهُ لَا يُصَادُّ بِهِ صَيْدٌ وَلَا يُنْكَى بِهِ عَدُوٌّ وَلَكِنَّهَا قَدْ تُكْسِرُ السِّنَّ وَتَفْقَأُ الْعَيْنَ ثُمَّ رَأَاهُ بَعْدَ ذَلِكَ يَخْذِفُ فَقَالَ لَهُ: أَحَدَّثَكَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ نَهَى عَنِ الْخَذْفِ أَوْ كَرِهَ الْخَذْفَ وَأَنْتَ تَخْذِفُ لَا أَكَلْمُكَ كَذَا وَكَذَا. (الحديث ٥٤٧٩) (١٨٢٨).

عه‌بدوولای کوری موغه‌فه‌ل -رمازی خوی لی بی- پیاویکی بینی په‌له‌پیتکه‌ی دمه‌هان، پی فه‌رموو؛ په‌له‌پیتکه‌ مه‌هاوړژه، چونکه پیغه‌مه‌ر -دروودی خوی له‌سه‌ر بی- رینگه‌ی نه‌وه‌ی نه‌داوه، یا حه‌زی له‌وه‌ نه‌بوو، وه‌ ده‌یفه‌رموو؛ (نه‌وه‌ نه‌ نیجیری پی وړاو‌ده‌کری و نه‌دوشمنی پی کۆله‌وار ده‌کری، به‌لام به‌پپچه‌وانه‌وه‌ دوورنیه‌ که‌ ددانی که‌سی بشکینی، یا چاوی دۆستی کوپربکا!) جا ماوه‌یی له‌وه‌دوا دیسان عه‌بدوولای پیاوه‌که‌ی دییه‌وه، په‌له‌پیتکه‌ی ده‌هاویشته‌وه، جا عه‌بدوولای به‌کا‌برای گوت؛ من فه‌رمووده‌ی پیغه‌مه‌ر -دروودی خوی له‌سه‌ر بی- بۆ تۆ ده‌گیرمه‌وه، که پیغه‌مه‌ر -دروودی

(۱۸۲۸) أخرجه مسلم في الصيد و الذبائح باب: إباحة ما يستعان به على الاصطياد و العدو،

خوای له سهر بئ- رښکې په له پیتکه ی هاویشن نادات، که چی تو هه رواز ناهینی، جا که وای لښات، هه تا نه ومنده و نه ومنده قسه ت له گه ل ناکه م). (تاج/ ۴ ل/ ۲۵ ز/ ۶ ژ/ ۱۰ ش/ د).

روونکردنه وه:

نهم فهرموودمیه که ورمترین رافه و روونکردنه وه یه بو نه و فهرموودانه ی تر، که رښکې قسه دابرین نادم و به نارپه و و نادرستی داده نین، به پی رښای (الحديث يفسر بعضه بعضا: فهرمووده کان له ناو خو یانا دمبن به شهرح و رافه و روونکردنه وه بو یه کتری).

جا له سهر نهم بنیاته دروسته که موسو لمان، پتر له سی رۆژ، قسه له که سی دابرئ، به مخرج قسه دابرین و قسه نه کردنه که له بهر رهمزای خوابی، نه وه ک بو هه و او هه وه س بئ. (بر: رياض الصالحين/ ۴ ل/ ۱۱۷۵ ز/ ۲۸۰ هه تا زنجیره که ته و او دمبئ) + (تاجی کوردی/ ۹ ل/ ۶۴ ز/ ۲۲ تاکوتایی).

۱۸۲۹ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ اقْتَنَى كَلْبًا لَيْسَ بِكَلْبِ مَاشِيَةٍ أَوْ ضَارِيَةٍ نَقَصَ كُلَّ يَوْمٍ مِنْ عَمَلِهِ قِيْرَاطَانٍ. (الحديث ۵۴۸۰ طرفاه في: ۵۴۸۱، ۵۴۸۲) (۱۸۲۹).

عه بدوللای کورې عومهر - رهمزای خویان ئی بئ- له پیغه مه ره وه - دروودی خوای له سهر بئ- دمفه رموی: (هه رکه سی سه گئی رابگری، که سه گئی پاسی ران و کیلگه و ران نه بی، هه موو رۆژی پارچه پی، هه تا نه وه سه گه رابگری، له پاداشتی باشی کرده و ی باشی که م دمبیته وه، یا دوو پارچه له پاداشی کرده و ی باشی که م دهکا). (تاجی کوردی/ ۲ ل/ ۳۵۸ ز/ ۱۷۱ ژ/ ۱/ باسی سه گ بو پاس و رمشه و لاخ بو زه و ی کیلان).

روونکردنه وه:

به پئی یاسانامه ی نیسلام سهگ پیسه، و مزیا نی زۆره له زۆر رووه وه، به لام له گهل نه وه یشا شهرعی پیرۆز ریگهی سوود و مرگرتنی له سهگ داوه، به هه موو چه شنه کانیه وه، به لام نه وکه سه ی که سهگ راده گری، ده بی چه ند خالی ره جاوبکا، وهك پاك و ته میزی و پا کژکردنی، له سه ر نه م شیومه یه:

یه که م: دروسته سهگ بۆ نه م مه به ستانه رابگری:

۱. بۆ پاس و ناگاداری، وهك پاسی پان و مه زاروا مال، له دزو جانه و مری زیانه خرۆ، وهك گورگو چه قهل و به راز، یا بۆ پاسی منالی ساوا وهك له له، یا بۆ پاس و ناگاداری پیاووژنی که فته کار له ماله وه.

۲. بۆ راوشکار، وهك تووله و تانجی و سه گی راوی تر.

۳. سه گی پۆلیسی، بۆ دۆزینه وه ی تاوان و بۆ زۆر مه به ستی ره وای تر وهك له کاتی بوومه له رزه و کارساتی سروشتیدا، ته رمی ژێردار و به رد نه دۆزێته وه، یا مرۆفی گیر خواردوی ژێر ره وخواوی و شتی وا دمدۆزێته وه، یا ماده سپکه ره کان و بارووت و ته قه مه نی شاروه به نیازی خراپ که شف دهکا، یا له زۆر ره ووی تری شهرعیه وه سوود به کۆمه لگا ده که یه نی.

۴. سه گی چاوساخ له نه وروپا و له زۆر ولاتانی تر، ده بن به چاوساخ بۆ کوپرو نه مانه و له پێشیانه وه دهرۆن و نه وانیش به هۆی په تیکه وه شوپنیان ده که ون.

۵. بۆ کارکردن، وهك ده بینین، له ولاتی ئالاسکا، له ناو نه سکیمۆکاندا، له به ر زۆر ساردی سه گ به کار ده یێن بۆ گالیسکه و عه ره بانهی سه ره به فر، وه به سه گ راپیده کیشن، وهك له زۆر شوپن سه گ فێرده که ن و مه شقی پی ده که ن و زه میله ده که نه ملی و ده چی له بازار له لای مامیل گوشت و سه وزه و شتی وا ده کړئ و ده که رپێته وه بۆ مائی خاومنی، جا نه م سه وداو مامه له یه له ره ووی شهرعه وه دروسته یانا، دوا یی ده که رپێنه وه سه ری.

دوۋەم: سەگ لەم سەردەمەى ئىمەدا و لەكۆنىشدا بۇ زۆر شتى تر بەكار دەھيئىرى، وەك:

۱. سەگى گەمەو يارى وەك مەيمونى لۆتى، وەك لە سىرك و ئەمانەدا دەيبىنين، وەك سەگ بۇ جوانى، وەك خولياو ھىوايە.
  ۲. بۇ شېرە سەگ و شتى ترى واو بۇ ھومارو بۇر بۇرپىن.
  ۳. بۇ ھەندى كارى نارەوا، كە پىيوست ناكە ناۋى بەرىن.
  ۴. دەواجىنى سەگ ھەيە لەكۆرياو ئەو ولاتانەى كەسەگ دەخۇن، بۇ خواردنى گۆشتەكەى، وەك دەواجىنى پەلەومر و ئازەلى ولاتى خۇمان.
- سىيەم: جا ئەۋەى ئەركى موسولمانە ئەمەيە:

۱. بەپى تەۋانا خۇى لەسەگ دوور بگىرى، وە بۇناچارى نەبى، بەپىى بىرگەكانى (يەكەم)، بەكارى نەھيئى.
۲. لەكاتى بەكارھىنانىدا بىكوتى، بە لقاحى دژى ھارى.
۳. ھەموكاتى شوپىنىكى بەتەرى بەرسەگەكە كەوت گلاۋى دەربكات، وە ئەۋەندەى دەتۋانى، جىگەو كولانەى سەگ و شوپىنى، پاك و پوخت رابگىرى، وە بىرسى و توۋنى نەكات. چونكە لەفەرموودەدا ھەيە: (ژنى بەھۋى تىراۋكردنى سەگىكەۋە دەچىتە بەھەشت وە بەھۋى ئازاردانى پىشەلەيەكەۋە دەچىتە دۆزەخ).
۴. جا بەنىازى سوود وەرگرتنى رەۋا لەسەگ دروستە پەرومردەش بگىرىۋ بە تۈتكەيى گەورەبگىرى. وە لەروۋى شەرەۋە ئەم جۇرە كىدارانە دروستەۋ قەيدى نىيە و بەر ئەو نەھيە ناكەۋى كە لەپاگرتنى سەگ كراۋە. بەلام ئەۋەندە ھەيە كاركردن بەۋسەۋداۋ مامەلەى كەسەگ ئەنجامى دەدا، ياكردنى ھەندى تصەروقاتى سەگ بەبەلگەو نىشانە لەسەر ھەندى بىپار ئەۋە باسكىى دوورو دىژرە، ئىرە جىگەى ئەۋە نىيە.

۱۸۳۰- عَنْ عَدِيٍّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أُرْسِلْتَ كُلِّبَكَ وَسَمَّيْتَ فَأَمْسَكَ وَقَتَلَ فَكُلْ وَإِنْ أَكَلَ فَلَا تَأْكُلْ فَإِنَّمَا أَمْسَكَ عَلَى نَفْسِهِ وَإِذَا خَالَطَ كَلْبًا لَمْ يُذَكِّرْ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا فَأَمْسَكَ وَقَتَلَ فَلَا تَأْكُلْ فَإِنَّكَ لَا تَذَرِي أَثَرَهَا قَتَلَ وَإِنْ رَمَيْتَ الصَّيْدَ فَوَجَدْتَهُ بَعْدَ يَوْمٍ أَوْ يَوْمَيْنِ لَيْسَ بِهِ إِلَّا أَثَرُ سَهْمِكَ فَكُلْ وَإِنْ وَقَعَ فِي الْمَاءِ فَلَا تَأْكُلْ. (الحديث - ۵۴۸۴ طرفه في: ۵۴۷۵ فتح = رقم/ ۱۸۲۶ تجريد) (۱۸۳۰).

له پيشه وه له ژماره/ ۱۸۲۶ دا له بهرگی پينجه مډا راپوورد، به لام ليړه دا نه م زياته هه يه:

نه گهر تيرکت نا به نه چيرک وه، وه پيکاي وه له پاش يه ک دوو روژيش دوزيته وه به مردويي نه وه بيخو، به مهرجي چيگه ي پيکاني تيره که ي تو ي پيوه بي و به س، به لام نه گهر گه ني بوو، يا که وتبو وه ناوچه م و پيو گومي ناوه وه نه وه مه يخو، چونکه هه ل ده گري که له ناوه که دا خنکابي و مردار بوو پيته وه). (تاجي کوردي/ ۴/ ل/ ۲۳/ ۵/).

۱۸۳۱- عَنْ ابْنِ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ غَزَوْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبْعَ غَزَوَاتٍ أَوْ سِتًّا كُنَّا نَأْكُلُ مَعَهُ الْجَرَادَ. (الحديث ۵۴۹۵) (۱۸۳۱).

عبداللای کوري نه بو نه وفا - پر مای خودا له خو ی و باوکی - فه رموی: جهوت غهزا - یا شش غهزا - مان له گهل پیغه مهر خویدا - دروودی خوی له مهر بی - کرد، که لهو غهزایانه دا، له گهل پیغه مهر دا کولله مان ده خوارد. (تاجي کوردي/ ۴/ ل/ ۲/ ۲/ ل/ ۱۰/ ۳/).

(۱۸۳۰) لاحظ ماجاء في هامش رقم: ۱۸۲۶.

(۱۸۳۱) أخرجه مسلم في الصيد و الذبائح، باب: إباحة الجراد، رقم/ ۱۹۵۲.

۱۸۳۲- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَتْ: تَحَرَّنا عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَسًا وَنَحْنُ بِالْمَدِينَةِ فَأَكَلْنَاهُ. (الحديث - ۵۵۱۱، أطرافه في: ۵۵۱۰، ۵۵۱۲، ۵۵۱۹) (۱۸۳۲).

ئەسمای کچی ئەبوبەکرى صديق -رەزای خوايان لی بى- فەرمووی: لەسەر دەمی پێخەمەر خۆیدا -دروودی خۆای لەسەر بى- لەمە دینە، ئەسپیکمان سەربری و خواردمان). (تاجی کوردی/ ۴/ ۱/ ۶/).

روونکردنەوه:

ئەم جوړه دەربرین و تەعبیر، بەلگەى ئەومیه که پێخەمەر ناگای لەکارهکه بووه و رەزای لەسەر بووه. لەبەرئەوه بریارى حەلالی بو گوشتى مایین و ئەسپ دەچەسپى، کاتى شەرع یەکى لەدوو رەگەزى نازەلیکی دانا بەحەلاله، وهک رەگەزى نیر، یا رەگەزى می، ئیتیر ئەوه هەردوو رەگەزهکه حەلال و گوشتى دەخورى، ئەم نمونەى ئیتیر بو بەیانى واقعیەو بو روونکردنەوهى رووداو و هەیه. زاناکان دمهفرموون: پای سەنگین ئەوهیه، کاتى صەحابى، ژن بى یا پیاو، بفرموى: لەسەر دەمی پێخەمەردا ئەوهمان دەکرد، ئەوه بریارى رمفعى هەیه، ئەو فەرموودەیه دادەنری بەبەرزه و هکراو بو پێخەمەر -دروودی خۆای لەسەر بى-. (بى: فیهقى ئاسان/ ۳/ ل/ ۹۱۳).

۱۸۳۳- عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ ابْنِ عُمَرَ فَمَرُّوا بِفَتِيَةٍ أَوْ بَنَفَرٍ نَصَبُوا دَجَاجَةً يَرْمُونَهَا فَلَمَّا رَأَوْا ابْنَ عُمَرَ تَفَرَّقُوا عَنْهَا وَقَالَ ابْنُ عُمَرَ مَنْ فَعَلَ هَذَا؟ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَنَ مَنْ فَعَلَ هَذَا. (الحديث ۵۵۱۵) (۱۸۳۳).

(۱۸۳۲) أخرجه مسلم في الصيد و الذبائح، باب: في اكل لحوم الخيل، رقم: ۱۹۴۲.

(۱۸۳۳) أخرجه مسلم في الصيد و الذبائح، باب: النهي عن صيد البهائم، رقم: ۱۹۵۷، ۱۹۵۸.

سه عیدی کوپی جوبه یر - رحمه تی خوی لی بی - فه رمووی: له خزمه تی
عه بدوللای کوپی عومه ردا بووم، له لای تاقمی لای قوره یشه وه پمت بوو،
مریشکیان نابووه به نیشانه و تیران تی ده گرت، نه و تیرانه ی که لکی نه نه دا،
ده یاندا به خاوه ن مریشکه که، که چاویان که وت به ئیبنو عومه ر، له شه رمانا
هه لاهتن و بلا و میان لی کرد، ئیبنو عومه ر فه رمووی: کی نه مه ی کردووه، نه مه
ئیشی چ بی ویزدانیکه، ده ک نه فرینی خوی لی بی، چونکه پیغه مه ر -
دروودی خوی له سه ر بی - له عنه تی کردووه له وکه سه ی که گیانه به ر
ده نیته وه به نیشانه). (ریاض ۴/ ز ۲۸۲ ل ۱۸۰ ز ۲ + تاجی کوردی ۴/ ز ۹/
ل ۲۸ ز ۳).

روونکردنه وه:

سه عیدی کوپی جوبه یر - پرمزاو ره حمه تی خوی لی بی - پی شه وایه کی
که ووه شوکمه نده له فه رموودم زانه کان، له چینی شوینکه وتوانه، که ناسراون
به تابعین، چینی دووه می موسوئمانان، سه عیدو عه کرمه و عه تای کوپی
رمباح، له فه قی گه ووه ناو داره کانی ئیبنو عه باس بوون، سه عید وه ک
زانایه کی گه ووه بوو، زاهیدی ک و خواناسی کی گه ووه یش بوو، هه می شه
سه رگه رمی خواپه رستی بوو، به خزمه ت زور له گه ووه پیاوانی سه حابه
گه یشتووه، وه ک عه بدوللای کوپی عومه ر وه عه بدوللای کوپی عه باس،
خه لکیکی زور له تابعین شاگردو فه قی بوون، وه ک ئیمامی زوه ری. حه حاج
به نا هه ق کوشتی، دوعای له حه حاج کرد، که له پاش نه و زال نه بی به سه رکه سی
تردا، وه نزاکه ی گیرابوو، وه له پاش شه هیدبوونی سه عید، حه حاج وه ک شیتی
لی هات، چهند روژی ژیاو مرد، له کوئه مانگی سالی نه ووه دو پینجی کوچی دا
حه حاج سه عیدی کوپی جوبه یری شه هید کرد. ده ئین: له کاتی دادگایی کردنی
له به رده می حه حاج دا، حه حاج پی ده ئی: داوای لی بوردنم لی بکه دما دده م

له گهر دنت، سه عیدیش دمه فرموی: خۆم به تاوانبار نازانم ههتا داوی لیبور دنت ئی بکه، له نه نجاما هه جاج به درنده گانی بهردهستی دهلی: بیبهن بۆ به رفه ناره که له گردنی بدن، به لام له پڕی نه گهر قسه ی کرد، بیگی پنه وه بۆلای خۆم، که دمی بهن سه عید له پڕی پیده که نی، دمیگی پنه وه بۆلای هه جاج، لئی ده پرسی: بۆ پیده که نی؟ دهلی: له زۆرداری تۆو له بی و می من و له بیباکی خودا!! هه روا ده لئین: پاش نه وه ی هه جاج سه عید شه هید دمکا، وه ک شیتی ئی دی، به شه وه وه ک گا ده پۆرپنی و دهلی: کوا سه عید بیهینن بۆم، مه یکوژن، به لام تازه چ سوود، کار له کار ته رازا بوو.

میژوونوسی گه وه ئیبنو خه له کان دمه فرموی: (ناو هه ناوی هه جاج تووشی خۆره بوو بوو، پزیشک ده چیته سه ری، پارچه یی گوشت به په تی به قورگیا شۆر ده کاته وه، پاش تاوی دهری ده هی نی، کر میکی زۆری پی وه دمه ووسی، خوا تووشی له رزوتایه کی وای کرد بوو، له سه رمانا گهر می نه ده پۆوه، مه قالی پر له ناگری مه شقه لانیان به ده وریدا ریز کرد بوو. پیسته که ی دمه ستاندا، به خۆی نه دمه زانی و گهر می نه ده پۆوه).

له لای شیخ هه سه نی به صری - پرزاو ره حمه تی خوای ئی بی- هه جاج سکالای حا لی خۆی ده کا، شیخ هه سه ن پیی دمه فرموی: (چه نده م پی گو تیت که نازاری پی او چاکان مه ده، تۆ هه ر به گویت نه کردم لاساریت کرد...).

هه جاج ده لی: نه ی هه سه ن: داوی نه وم ت لئنا که م که داوا له خوا بکه ی که چاکم بکاته وه، به لام داوات لئنه که م که داوا له خوا بکه ی که به زووی گیانم بکیشی و له مه زیاتر سزاو ئیش و نازارم نه دا...).

که سانیکی زۆر له وانه ی که له نزیکه وه بوون دمیانگوت: (هه جاج له پر له خه و راده پهری به شه له ژاوی، وه ک گا دمی پۆراند: خزمینه! سه عیدی کوری جوبهیر له مه زیاتر چی تری له من ده وی، هه رچه ند دمه وه ی چاوم به چیته خه و، سه عید دمه ست ده خاته به ربینم و دمه تاسی نی و دمی وه ی بمخنکی نی).

ھەجەج ۋای ھەست دەکرد کە بانگکەرێ دەرزیکیئێ بەناو گوێچکەیدا و پێی
 دەئێ: (ئەو دوژمنی خودا! لەسەرچی سەعیدی کۆری جوبەیرت کوشت؟).
 خودایە لەگەڵ سەعیدی کۆری جوبەیردا ھەشرمان بکە. (سبحان اللہ!).
 کاتی کاوەی کۆرم لەگەڵ کۆریکی کەرکوکی تردا لەپێی پێنجوین، لەلایەنی
 کۆمەئێ چەتەو، بۆ پارەو پوول و سەپارە کوژران، لەبێرو باوەری بەندەدا،
 کەئەو ھەورەترین تاوان بوو، کۆر کوژرا، مال پراو دزرا، ئوتومبیل فرێنرا،
 کەوتینە بارودۆخیکی واو دەنگمان بەخوا نەبێ بەکەس نەدەگەشت، سی و
 دوو ساڵ لەغەریبی، بەدڵشکاوی و بەنازاردراوی، بەسەر و ریشی سپییەو،
 خۆشی خۆشی گەراپنەو ناو وڵاتی خۆمان، کەچی کۆمەئێ کوردی نامەردی
 سەر بەم لایەنە کوردییە بەناو پێشمەرگانە، کە لەپراستیدا جاش مەرگەن،
 نەوێک پێشمەرگە، وەک دوو پشکی عەربەت و کۆلەو پیاو دایان پێمانەو. جا
 لەمالەو مەن و دایکی کاوە دەستمان کرد بەپارنەو ھۆرئان خۆیندن و
 ھۆرئان ھەلپەن و ھۆر و سکاڵدان، گاور بەزمی پیاوانا دەھاتەو، ناگامان
 لەھیچ نەبوو، مێش دوژمنمان نەبوو، ھیچ خەبەرێ نەبوو، رۆژی دوو پیاو
 لەخەلکی ئەو ناوچەیە ھاتن بە پڕسمانەو، ئێمەش رێزیکی شایانمان گرتن،
 دڵم خەبەری دا کەئەمانە شتێ لەدێانداپە، لەبەر ئەو یەکی کتیبێکی تاجی
 کوردیم بە دیاری پێیان داو گوتم پێیان: ئەمە نوێنەری ئێمەییە لەلای ئێو.
 ئەوانیش بەخەیاڵی خۆیان ئێمە مالە مەلایەکی ھەزاری خودای بێ کەسین و
 تەواو، لەبەرئەو جێگە مەترسی نین بۆیان.

جا رۆژی جەزنی مەولود (یا جەزنی مێعراج) بوو، پاش عەصر دەرگەوت
 کرابوو، بۆ مزگەوتی گەورە، لەو ناھەنگەدا لەناو مەلەکانا دانیشتبوو،
 خزمیکم ھات، گوتی: کابرایەک والەدەرەو داوات دەکات، کەچوو دەرگەوت
 واپیاوی پانکۆ چۆغەییەکی پەشی و لەبەردا، لەناو حافظەکانا لەبەردەم
 مەرقەدەکە کاک ئەحمەدی شیخ دا دانیشتوو، کەمنی دی گوتی: تۆ نووری

فارسی باوکی کاوہیت؟ گوتەم: بەئێ بۆچی؟ گوتی: دەبرۆ دەمانچەیی بێنەو
بمکوژو ڕزگارم بکە، من یەکیکم لەو کۆمەڵەی کە کۆرەکە ی تۆمان کوشتوو،
گوتەم: بابچینە ژووری لە ژووری حافظەکان، لەوێ گوتی: ناپۆم هەتا
نەمکوژی، ژيانم ئێ تال بوو، شەوتا بەیانێ نەقیبێکی عەسکەری دێتە گیانەم،
نازارم دەدا دەست دەخاتە بەربینەم، هەتا بەیانێ دەمتاسیئە، هەموو شەوێ
پێم دەئێ: رۆژ لە رۆژ خراپتر ئێ دەکەم، ئەگەر نەچی بۆلای باوکی کاو
ئەم تاوانە ناشکرا نەکەیت!! گوتی: ئێوە نازانن هەرشەوێکم مردنێکە، منیش
لەگەڵ خەمەکەما هەرجی گوت لەبارە ی تاوانەکەو لە کورتە کاغەزێ بەپەلە
نوسیمان، ئەوجا پێم گوت: من لێردە، لەپەنا قەبری کاک ئەحمەدی شیخا —
غەرقی رەحمەتی خودایی- پیاو ناکوژم، بەلام تۆ بپۆ با ئەو پۆلیس و
ئینزیبانتانە پێت نەزانن، ریزی مزگەوتەکە نەشکی، بەیانێ سەعات نۆ وەرەو
بۆ فلان دوکان، گوتی باشە. بەلام ئیستا بێ یان بەیانێ نەمکوژی ناپۆم،
کەچوومەو بۆ مالهووە هەموو گوتیان: چۆن هەلە ی وات کردوو تازە
نایەتەو، بەلام من دلتیا بووم کە قورئان کەمەندکیشی کردوو بە دەست
خۆی نییە دێتەو، چونکە کابرا زۆر پەڕیشان و لەحالیکی سەیرایوو.

کەبەیانێ چووین بۆ دوکانەکە، لەوێ گوتی: من لە سەعات هەشتەو لێردە،
ئەمشەو لە هەموو شەوێ ناخۆشتر بوو، نەقیبەکە هاتەو سەرم، پێی گوتەم:
ئەو پیاو لە خۆت رازی نەکەیت خراپتر ئێدەکەم.

جا گوتەم بابچین بۆلای مدیری شورتە، کەئەو کاتە: کاک سەلاح چاوشین
بوو، وەکاک سەلاح عەقیدێکی شورتە ی پەسپۆری بانگ کرد، بە حزووری
ئێمە و کاک سەلاح و چەند پەسپۆریکی تری پۆلیس لەنووکەو تاوانەکە ی
روون کردەو، وەپەکە یەکە تاوانبارەکانی ناوئوس کرد، وەهۆی ئەم
خۆتەسلیم کردن و اعتراف کردنە ی وەک پێشوو روونکردەو، کەزبانێ ئێ تال
بوو و خەو و خواردنی ئێ هەراسان بوو. کە ئیفا دەکە ی تەواو بوو، ئەوجا

بەمنى گوت: دە درەنگە كەي دەمكوزىتو رزگارم دەكەيت؟ منىش پىم گوت:
من لەم لە حەزمىيەو دە تۆم بەخشى، و دە داواشم لەكاك سەلاح و شورتهكانى تر
كرد، كە رىزى ئەو كەبىرەيە بگرن و ئازارى نەدەن، و ئەوانىش وایان كرد،
هەتا ئەنجامى دادگايى، لەپاش هەمووشتى، لەگەڵ باوكەكەيدا زۆر هەولمان دا
هەتا بەردرا، لەماوەى حەپسەكەيدا مائەلەكان خەزمەتێكى زۆریان كرد. ئەوەى
كەلىردا دەمەوى ئامازەي پى بكەم ئەم خالانەيە:

۱. لەپاش خۆ تەسلىم كردن و زەبىتى ئىفادەكەى و كەشفى تاوانەكەى
لەئازارەكەى رزگارى بوو.

۲. لەتاوانبارە ناو تۆماركراوەكان لەدادگا، هەشتیان لەشەپسەگى شەپ
خۆرىدا كۆژران و بەر شەقى قورئان كەوتن و دەستى ئىمەيان پىو خۆيناوى
نەبوو.

۳. مەلای ئەو گوندەى كە دووپىاوەكەى هاتن بۆ بوارتەقى كردنەو بۆ مالى
ئىمە، بۆيگىرەمەو، گوتى: رۆژى باوكى يەكێ لەتاوانبارانەى كە كۆرەكەى
تۆيان كۆشتوو، هات بۆ مەزگەوت، كەتیبكى بەدەستەو بوو، گوتى: مەلا ئەم
كەتیبە چى لىبكەم ئەمە مالى منى ويران كرد، كەتەماشام كرد: كەتیبەكە
بەرگىكى تاج بوو بەكوردى، تۆ بەدىارى دابووت بەباوكى ئەو تاوانبارەكە
كۆرەكەى لەجەردەيدىدا، لەرپەگەى پىنجوین كۆژرابوو.

۴. لەرپەگەى خەزمىكەمانەو، رۆژى كەبىرەيى هات، گوتى: بە ئوتومبىلىكى
بەپازىلى (ع)ت بۆ دەكۆژم، كە (ع) يەكێ بوو لە بكۆژەكان، منىش دەرم كردو
بەخەمەكەمانم گوت: من بەگولە كەس ناكۆژم، قورئانەكەم نیشانداو گوتم:
من ئەمە چەكى دەستەو بەس. دەورى مانگىكى پى چوو، عومەر چاوشين
ئەوكەبىرەيى كۆشتو لەكوردوستانا دەنگى دایەو و بوو بەيەكێ لەپىنج
پالەوانەكان!.

سہ عیدی کوری جوبہیر - پرماو پر حمہتی خوی لی بی۔ چل سال لہ پیزی
یہ گہمی جہ ماعتا بووہ، جہ ماعتی نہ فہ و تاوہ، لہ و ماوہ پدا پشت ملی
مہ نمووی نہ دیوہ، لہ تہ دریبی راوی دا دم فہ رموی: فہ رموودہ زانی گہ ورہ
یہ حیای کوری سہ عید - پرماو پر حمہتی خوی لی بی۔ دم فہ رموی:
(مورسہ لاتی کوری جوبہیر لہ لام باشترہ لہ مورسہ لاتی عہطاء). وہ ہر وہا
لہ تہ دریبی راوی نیمامی سیوو طیدا - پرماو پر حمہتی خوی لی بی۔
دم فہ رموی: (کۆمہ لی لہ زانا گہ ورہ کان، کہ یہ کئی لہ وان سہ عیدی کوری
جوبہیرہ - پرماو پر حمہتی خوی لی بی۔ ریگہی نویسنہ وہی فہ رموودہ یان
دما، وہ خوشیان دمیان کرد، ہر وہ ک ریگہی زہبتی فہ رموودہ یان لہ دا، وہ
خوشیان دمیان کرد). (ظبط) بریتہ لہ نوختہ و سہر و بۆرو ژیر و زہنہ کردن
بۆ وشہ، لہ گہل نویسنی اعراب بۆی، ہتا وشہ و رستہ بہ پی ری نووس و
پیزمان کۆنترۆل بکریں و دواپی بہ جوانی و بہرہ وانی، بہ بی ہلہ لہ بہر بکری،
یا بنوسری.

۱۸۳۳م - عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي رِوَايَةٍ: أَلَّهُ قَالَ: لَعَنَ النَّبِيُّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ مَثَّلَ بِالْحَيَوَانِ.

لہ گپرانہ وہ پدا کا نیبنو عومہر - پرماو خویان لی بی۔ فہ رمووی: پیغہ مہر -
دروودی خوی لہ سہر بی۔ نہ فرین و لہ عنہتی کردوہ لہ وکہ سہی کہ لاشہی
گیانلہ بہر، بہ زیندوی، یا بہ مردوی بشیوین، وک نہوہ لچو و لیو و لووت و
گوپچکہی بپری، یا کلک و پلہ کانی بقرتین.

۱۸۳۴م - عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ دَجَاجًا. (الحديث ۵۵۱۷ أطرافه في: ۳۱۳۳، ۴۳۸۵،
۴۴۱۵، ۵۵۱۲، ۵۵۱۸، ۶۶۲۳، ۶۶۴۹، ۶۶۷۸، ۶۶۸۰، ۶۷۱۸،
۶۷۱۹، ۷۵۵۵) (۱۸۳۴).

نهبوموسای نهشعهری -رهمزای خوای لی بی- فهرمووی: پیغه مهرم دی -
دروودی خوای لهسهر بی- گوشتی مریشکی دهخوارد. (تاج/ ۴ ز/ ۱/ ۳/ ۱/ ز/ ۱/ ب/ ت/ ن/).

۱۸۳۵- عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى
عَنْ أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ. (الحديث ۵۵۳۰ طرفاه في: ۵۷۸۰، ۵۷۸۱) (۱۸۳۵).

نهبو سهعله بهی خوشه نی -رهمزای خوای لی بی- فهرمووی: ههر درندمی که
که لبه ی هه بی، پیغه مهر خواردنی گوشته که ی قه دهغه کردوه. (تاجی
کوردی/ ۴ ل/ ۱۴ ز/ ۳ ز/ ۹) + (فیقهی ناسان/ ۳ ل/ ۹۱۴).

۱۸۳۶- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالسَّوِّءِ كَمَثَلِ الْمَسْكِ وَالنَّافِخِ الْكَبِيرِ فَحَامِلُ الْمَسْكِ إِمَّا أَنْ
يُخْلِدَ وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً وَالنَّافِخِ الْكَبِيرِ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ
ثِيَابَكَ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً. (الحديث ۵۵۳۴ طرفه في: ۳۱۰۱) (۱۸۳۶).

نهبوموسا -رهمزای خوای لی بی- له پیغه مهرده -دروودی خوای لهسهر بی-
دمه فرموی: نمونه ی هاوړی و هاوونشینی باش، وهك میسك فروش وایه، وینه ی
هاوده م و هاوړی خراپیش وهك مووشه دمه چی وایه، میسك فروش یا خوت
لیی دهکړی، یا خو ی بهشت ددها، یا ههرهیج نه بی بو نه خوشه که ی ده چی
بهسهرتا، به لام مووشه دمه چی واته: ناسنگه ر یا جله کانت دموتینی، یا ههر
هیج نه بی بو چروکیکی پیس دیت بهسهرتا. (تاجی کوردی/ ۹ ز/ ۵۵ ل/ ۱۲۴ ز/ ۶ ش/ د -رهمزاو رهمه تی خویان لی بی-).

(۱۸۳۵) أخرجه مسلم في الصيد و الذبائح، باب: تحريم اكل كل ذي ناب..رقم: ۱۹۳۲.

(۱۸۳۶) أخرجه مسلم في الأدب - (العيني/ ۱۱ ص/ ۲۲۰) قال النووي في رياض الصالحين: متفق

عليه، رقم تخريجه في مسلم (۲۶۲۸) هامش الحديث الرقم ۳۶۲/۴ ص/ ۱۹۰.

۱۸۳۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تُضْرَبَ الصُّورَةُ. (الحديث ۵۵۴۱) (۱۸۳۷).

ئىبنو عومەر -پرمزای خوای ئی بئ- فەرمووی: پێغەمەر -دروودی خوای لەسەر بئ- نەیی کردوووە لەوە کە لەدەموچاوی ئازەل و گیانلەبەر بدرئ.

روونکردنەوہ:

مامۆستای عەسقەلانی دmfەر موئ: پێشەوا بوخاری بەم فەرموودمییە ناماژە دەکا بۆ ئەو فەرموودەى تر کە پێشەوا موسلیم دمری هیناوە کە بە دەق دmfەر موئ: (جابیر -پرمزای خوای ئی بئ- دmfەر موئ: پێغەمەر -دروودی خوای لەسەر بئ- فەدەغەى کردوووە کە بدرئ لەپروخساری گیاندار، یا روخساری گیاندار داخ بکری بۆ نیشان کردن). (تاجی کوردی/ ۴/ ل ۱۵۲/ ز ۴۸/ ز ۱/).

پایانی - الخاتمة

مامۆستا شیخی عەسقەلانی -پرمزای خوای ئی بئ- دmfەر موئ: نامەى نەچىرو سەر بپراوەکان نەوودو سئ فەرموودەى بەرزموەکراوى واتىادا، بیستو یەک فەرموودمیان بپړشتەن، واتە: تەعلیقن، هەئسپێراون، ئەوانی تریان پەيوستو مەووصلن، حەفتاو نۆیان دووبارەن، پوختەکەیان: (۷۹-۹۳ = ۱۴). چوارده فەرموودمییە، کە بۆیەکەم جار لەم باسەدا دمرهینراون. ئەم چوارده فەرموودمییە موسلیمیش وەک بوخاری هەموویانی گپراوەتەوہ، بپجگە لەمانەیان:

۱. فەرموودەکەى ئىبنو عومەر: (...أن تُضْرَبَ الْبَهِيمَةُ = ۵۵۱۴ فەتھ) لەتەجریدەکەدا لیژەدا نییە.

٢. فەرموودهكهى ئىبنوعهباس سهبارمت به (أن تصبر البهيمه للقتل) بپروانه: كۆتايى فەرموودهى ژماره: ٥٥١٥ فتح الباري.
٣. فەرموودهكهى عهبدوللاى كورى يهزىد: (في النهي عن المثلة = ٥٥١٦ فتح).
٤. فەرموودهى ژماره: ٥٥٢٩ فتح = حديث ابن عباس و الحكم بن عمر و في الحمر الانسية. ليّرهدا نيينه.
٥. ژماره ١٨٢٧ تجريد = ٥٥٤١ ففتح = حديث ابن عمر في النهي عن الصورة. ههروهها عهسقهلانى دهفهرموى: ئەم نامهيه چلو چوار بيسراو (اثر)يشى واتيادا، كههه سهحابهو كهسانى دواتره.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۷۶- نامه‌ی قوربانی - کتاب الأضاحی

(باسی قوربانی له فیهی ناسانا وا له بهرگی سییه مدا، ز: ۳۶۶ لایه‌ره/۹۲۰).

۱۸۳۸- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ ضَحَّى مِنْكُمْ فَلَا يُصْبِحَنَّ بَعْدَ ثَلَاثَةٍ فِي بَيْتِهِ مِنْهُ شَيْءٌ فَلَمَّا كَانَ الْعَامُ الْمُقْبِلُ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ نَفْعُ كَمَا فَعَلْنَا عَامَ الْمَاضِي؟ قَالَ: كُلُّوا وَأَطْعِمُوا وَادَّخِرُوا فَإِنَّ ذَلِكَ الْعَامَ كَانَ بِالنَّاسِ جَهْدٌ فَأَرَدْتُ أَنْ تُعِينُوا فِيهَا. (الحدیث ۵۵۶۹) (۱۸۳۸).

سه له مه‌ی کوری نه‌کودع - پ‌زای خ‌وای لی بی- فه‌مووی: پی‌غهمه‌ر - دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بی- فه‌رمووی: (هه‌رکه‌سی له ئیوه قوربانی ده‌کا، بابیکا، به‌لام نابئ له‌پاش سی شه‌و له‌گوشتی نه‌و قوربانیه له‌مالیا بمینئ، جاله سائی ناینده‌دا عه‌رزیا ن کرد: نه‌ی پی‌غهمه‌ری خودا! نه‌مسالیش وه‌ک پار بکه‌ینه‌وه؟ فه‌رمووی: نه‌ء، هه‌م خوشتان لی بیخ‌ون و هه‌م به‌شی خه‌لکی تریشی لی بده‌ن و هه‌م قایمه (ادخار)یشی لی بکه‌ن، پار بو‌یه‌کا وام گو‌ت، چونکه پار ساله‌که‌ی نه‌هاتی و گرانی بو‌و، خه‌لکه‌که په‌رؤش بو‌ون و حالیان په‌ریشان بو‌و، ویستم ئیوه‌میش یاری‌دمیان بده‌ن و دستگیرؤیی خه‌لک بکه‌ن). (تاج/ ۴ ل- ۵؛ ش/د/ت/ن).

روونکردنه‌وه:

نه‌م فه‌رمووده‌یه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه که‌پ‌یار به‌ه‌وی کات و ه‌و‌کار ده‌گو‌ری، ه‌وی هه‌رام‌بوونی قایمه‌کاری و ادخار، زیاتر له‌سی شه‌و، له‌سالی

(۱۸۳۸) أخرجه مسلم في باب الأضاحي، باب: بيان ما كان من النهي عن أكل لحوم الأضاحي

...رقم: ۱۹۷۴.

پیشوودا بههوی گرانیه وه بوو، کاتی سالی ناپینده دی هۆکارمکه که گرانیه نامینی برپاری حهرامبونیش دهگۆرئ به برپاری که بگونجی لهگهڵ کاتو سهردهمی نویدا، که هایمه کاری دروسته.

۱۸۳۹ - عَنْ الزُّهْرِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو عُبَيْدٍ مَوْلَى ابْنِ أَزْهَرَ أَنَّهُ شَهِدَ الْعِيدَ يَوْمَ الْأَضْحَى مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَصَلَّى قَبْلَ الْخُطْبَةِ ثُمَّ خَطَبَ النَّاسَ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ نَهَاكُمْ عَنْ صِيَامِ هَذَيْنِ الْعِيدَيْنِ أَمَا أَحَدُهُمَا فَيَوْمُ فِطْرِكُمْ مِنْ صِيَامِكُمْ وَأَمَّا الْآخَرُ فَيَوْمُ تَأْكُلُونَ نُسُكَكُمْ. (الحديث - ۵۵۷۱ طرفه في: ۱۹۹۰) (۱۸۳۹).

زوهری - پرمزای خوای لی بی- فهرمووی: ئەبو عوبهیدی نازادکراوی ئەزهەر، بۆیگێراومه تهوه، فهرمووی: لهکاتی جینشینی ئیمامی عومهردا، لهخزمهتیدا نامادهی نوێژی جهژنی هوربان بووم، نوێژی جهژنی هوربانی لهپیش وتارخویندنه وهدا کرد ئەهوجا وتاری داو فهرمووی: ئەهی خهڵکینه! پێغه مههری خودا - دروودی خوای لهسه ر بی- نهیی کردوو لهگرتنی رۆژووی رۆژی جهژنی ره مه زان و رۆژی جهژنی هوربان، چونکه یه که میان رۆژی جهژنی رۆژوو شکاندنه، ئەوی تریشیان رۆژی خوادرنی هوربانیه کانتانه.

پایانی - الخاتمة

یہ کہہ: پروانہ ۴م شوینانہ، کہ پیومندیان ہئیہ بہ بابہ تی قوربانیه وه:

۱. فہرموودہی ژمارہ: ۵۰۱ تجرید/۹۵۵ فتح الباری = مختصر صحیح البخاری، بہرگی یہ کہم لاپہرہ/۴۷۸. پروانہ ژمارہ کانی دوایش کہ بۆرہ پیومندیہ کیان بہ قوربانی و روژی جہ ژنی قوربانہ وه ہئیہ.

۲. پروانہ ژ/۷۷۹ تجرید/۱۶۲۲ فتح/بہرگی ۲ ل/۱۹۹ + ژمارہ/۷۹۷ ل/۲۱۴. ژمارہ کانی پاشی ہتا ژمارہ/۸۱۰ بہ تایبہ تی ژمارہ: ۸۰۱ = ۱۷۰۷ فتح ل/۲۱۷ وه ژمارہ/۸۰۲ تہجرید/۱۷۰۹ فہتج. وه ژمارہ/۸۰۴ تہجرید/۱۷۱۳ فہتج. وه ژمارہ/۸۰۶ تہجرید/۱۷۱۹ فہتج.

۳. بر: ژمارہ/۱۰۱۲ تہجرید/۲۳۰۰ فہتج بہرگی/۳ ل/۹۳.

دووم: عہسقلانی - پرزاو رھمہ تی خوای لی بی- فہرمووی: (نامہ ی قوربانی چلو چوار فہرموودہی لہ خوئی گرتووه، پازدہیان بیپرشتن، ئەوانہ ی تریان پھیوہستن و مہوسوولن، سیو و نۆیان دووبارہن، پوختہ کەیان: (۴۴-۳۹=۵) پینج فہرموودہیہ، موسلیمیش وەك شیخی بوخاری - پرزاو رھمہ تی خوایان لی بی- ئەم پینج فہرموودہیان گپراوتہ وه بیجگہ لہ فہرموودہکە ی فہتادہی کوری نوعمان = ۵۵۶۴ فہتج لہ گەل زیادہی لہ تہجریدہ کەدا نییہ وه ہرودھا دمفہرموی حەوت بیستراویشی واتیادا.

سیئہم: پوختہ یہ کی کورتی بریارہ کانی قوربانی:

۱. قوربانی سونہ تیکی گہورمہیہ، سونہ تہ ہہموو موسولمانیک، ہہموو جہ ژنی قوربانی، ئەگەر ہہیبوو قوربانی بکا، ژمارہ بۆکردنی قوربانی دانہ نراوہ.

۲. قوربانی دوو جوڑی ہئیہ: قوربانی سونہت، قوربانی واجب. قوربانی سونہت بۆ ہہموو کەسئ ہئیہ کە لیی بخوات، یابہشی بدرئ لئی. بہ لام قوربانی پیویست، کە تہنیا بہ نەزر پیویست ئەبی، کە پییشی ئەگوترئ قوربانی

نەزەرگە دەپ گەشت گۆشتەكەي بكا بەخېرو بېبەخشىتەو، بەسەر ھەزارانا،
نابى نەخۇي و نەكەسى ژىواری لەسەرى بى لىيى بخوات، نابى بەشى
دەولەمەندىشى لىبدا، مەبەست لەھەزار كەسىكە، زەكاتى پى بەشى.

۳. لەبەرئەوئە گۆتەي نەزەرگەن جۆرى زۆرە و بۆھەموو كەسى بەباشى
كۆنترۆل ناكرى، واباشە لەكاتى قوربانى كردن و مەولوودىدا، قوربانىكەر، يا
مەولوودىكار ئاوا بلى: (ئەم ئازەلەم كرد بەقوربانى سوننەت، كە بۆھەموو
كەسى ھەبى لىيى بخوات، يا ئەم ئازەلەم كرد بە مەولوودىي سوننەت، كەھەم
خۆم و ھەم ھەموو كەسى بۆى ھەبى كەلىيى بخوات وە ئەگەر لەكاتى
سەرپرېندا ئەم نىيەتە دووبارە بكاتەو زۆرباشە).

۴. كاتى قوربانى سەرپرېن دەست پى دەكا بە تىپەرپوونى ماوئى دوو پركات
نۆيژو دوو وتار لەپاش ھەتاو كەوتنى رۆزى يەكەمى جەزنى قوربان، وە
دەمىنى ھەتا رۆز ئاوا بوونى رۆزى سىيەمى پاش رۆزى يەكەمى جەز، كە
تىكرا دەكاتە چوار رۆز، رۆزى جەز و سى رۆزەي پاش جەز.

۵. ئەو ئازەلەنەي كە بۆقوربانى دەست دەمدەن ئەمانەن: وشتر و پەشەولاخ و
مەرو بزن. بەھەموو جۆرەكانىيەنەو، گامىشيش لەزاراوى شەرا بەپەشەولاخ
دادەنرى.

۶. تەمەنى ئازەلى قوربانى: بزن دووسالى تەواو كەردى و پىيى نابىتە سالى
سىيەمەو، مەپ سالىكى تەواو كەردى و پىيى نابىتە سالى دوو. پەشەولاخ
دەبى دووسالى تەواو كەردى و پىيى نابىتە سالى سىيەمەو. وشتر دەبى پىنج
سالى تەواو كەردى و پىيى نابىتە شەھەو.

۷. قوربانى بۆ مردو دەكرى، ئەگەر خۆي راپسپاردى كە قوربانى بۆ
بكەن، ھەندى زانايان دەفەرموون: مردو كە راسپىرىشى نەكەردى بۆى
دەكرى، دروستە تەقلیدى ئەو زانايانە بكرى.

۸. زۆر لەبەرپارەكانى قوربانى لەباسى ھەوتەدا راپوورد لەم بەرگەدا،
لەكۆتايى ژمارە/۱۲۵ = رۆنكەردنەوئە.

بسم الله الرحمن الرحيم

۷۷- نامہ ی خوار دنہ وہ کان: کتاب الأشربة

باسی نادر وستی مہی

۱۸۴۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ لَمْ يَتُبْ مِنْهَا حُرِمَ فِي الْآخِرَةِ. (الحديث ۵۵۷۵) (۱۸۴۰).

عہد و لای کوری عومہر - پر مزی خویان لی بی۔ فہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی۔ دہفہمووی: (ہہموو سہرخوشکہری ئارہقہ، وہ ہہموو سہرخوشکہری حہرامہ، وہہر کہسی لہجیہانا ئارہق بخواتہوہو فیری بیو تادہمری تہرکی نہکاو وازی لی نہہینی و تہوبہی لیئہکا، نہوہ لہبہہشتا چہشکہی ناکات). (تاج/ ۴/ ل ۹۰/ ز ۲۶/ ژ ۱/ ش/ د/ ت/ ن). (بر: ریاض/ ۲/ ز ۱۱۱/ ل ۲۶۲ - ۲۷۲ ز/ ۱۱۶).

۱۸۴۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَشْرَبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَسْرِقُ السَّارِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَ عَنْهُ فِي رِوَايَةٍ: (وَلَا يَنْتَهَبُ نَهْبَةً ذَاتَ شَرَفٍ يَرْفَعُ النَّاسُ إِلَيْهِ أَبْصَارَهُمْ فِيهَا حِينَ يَنْتَهَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ). (الحديث: ۵۵۷۸ أطرافه في: ۲۴۷۵، ۶۷۷۲، ۶۸۱۰) (۱۸۴۱).

نہبوہورمیرہ - پر مزی خوی لی بی۔ فہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی۔ دہفہرمووی: (داوینپیس لہکاتی نہنجامدانی داوینپیسیدا بہ

(۱۸۴۰) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: بيان أن كل مسكر خمر؛ رقم: ۲۰۰۳.

(۱۸۴۱) أخرجه مسلم في الإيمان باب: نقص الإيمان بالعاصي.. رقم: ۵۷.

موسوئمان دانانری، ومههرومها نارمق خور لهکاتی خواردنهومی نارمقدا، وه
ههروهه دزیش لهکاتی دزیکردندا). له گیرانهومیهکا نهبوهورمیره - پمزی
خوای ئی بی- دمفهرموی: ههروهه پیغههر - دروودی خوای لهسهر بی-
فهرمووی: (وههروهه تالانیکهر لهوکاتهدا که بهبهراوی خهئکهوه تالانی
بههادارو بهنرخ تالان دهکا دانانری بهموسوئمان). (تاج/ ۲ ز ۸۱ / ل ۲۰۵ ز ۱۰
ش/ د/ ت/ ن).

١٨٤٢- عَنْ أَبِي عَامِرٍ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يَسْتَحِلُّونَ الْحِرَّ وَالْحَرِيرَ وَالْخَمْرَ وَالْمَعَازِفَ وَلَيَنْزِلَنَّ أَقْوَامٌ إِلَى جَنْبِ عِلْمٍ يَرُوحُ عَلَيْهِمْ بِسَارِحَةٍ لَهُمْ يَأْتِيهِمْ يَغْنِي الْفَقِيرَ لِحَاجَةً فَيَقُولُونَ ارْجِعْ إِلَيْنَا غَدًا فَيَبِيتُهُمُ اللَّهُ وَيَضَعُ الْعِلْمَ وَيَمْسَحُ آخِرِينَ قِرْدَةً وَخَنَازِيرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. (الحديث ٥٥٩٠) (١٨٤٢).

[illegible]

(١٤٢) لم يوافقه مسلم على حديث أبي عامر في المعازف (خاتمة كتاب الأشربة ج ١١)

و مال و منالايان دىمىن بەئزىر ھەرمىسى كىيۈكەۋە، ۋە ئەۋانەشيان كەنەبىۋىن بەئزىر ھەرمىسى كىيۈكەۋە، خودا بېچىمىيان دەگۈرۈۋ دەيانكات بەمەيموون و بەراز، ھەتا رۇزى قىيامەت ئەم جۇرە سزايە لەناۋ ئەم گەلى ئىسلامەدا ھەردەمىنى، ناۋ بەناۋ بۇ پەندو ئامۇزگارى، لىيان رۇدەچى بەناۋ ناخى زەمىداۋ، لىيان دەبى بەئزىر ھەرسەۋە لىيان دەبى بەمەيموون و بەراز). (تاج/ ٤ ل/ ٩٢ ز/ ٢٦).

روونكر دنەۋە:

١. ئەۋەدى كەلەم ھەرموودمىيە ۋەردەگىرى: (بىرپارى شەرى پەيۋەندى بەمەعناۋ واتاى شتەكەۋە ھەيە، نەۋەك بەناۋو بە لفظ و لەقەبەۋە، بادە لەبەرئەۋە نادروستە، كەسەر خۇشكەرە، ئىتر پىئى دەئىت: مەرى، يا ئارەق، يا خەمر، يا بىرە، يا ۋىسكى، ھىچ لەكارەكە ناگۇرۈ). بەمە لەزاراۋى ئۇصولا دەگوترى: (بىرپارى شەرى لەگەل ھۆكەيا دەسوورۈ، ھۆكە ما بىرپارەكە دەمىنى، ھۆكە نەما بىرپارەكە نامىنى) بۆنموونە: (مەى پىسە، نادروستە، چۈنكە سەرخۇشكەرە، بەلام كاتى كەلەخۇيەۋە، بەبى دەسكارى كەسى بوو بەسركە، پاك و ھەلالە، چۈنكە لەم كاتەدا سەرخۇشكەر نىيە).

٢. لەم سەردەمەى ئىمەدا ئەۋ پىشېبىنىيەى لەم ھەرموودەدا ھەيە، ھەموۋى ھاتۋەدى. تەننەت زۇرىنەى دەۋلەمەندو داراكانى ئەمپۇ، گەرجى ھىشتا لە سوورەت و شەكلى مۇۋفا بەدىمەن ماۋن، بەلام لەراستىدا بەسیرەت و پەفتار گەلى لەئازەل ۋە مەيموون و بەراز خراپەرن.

٣. ئەبوعامىر ئەشعەرىيە، ھاورۈى پىغەمەرە، دەئىن: ناۋى عوبەيدى كورۈ ۋەھبە، لەشام نىشتەجى بوو، لەبەنەرەتا، لەھۇزەكانى يەمەن بوو لەسەردەمى عەبدولەلىكى كورۈ مەروانا ھەرمانى ھەقى بەجى ھىنا، ديارە كەئەبوعامىرى مامى ئەبۇ موساى ئەشعەرى نىيە، چۈنكە ئەم لەسەردەمى پىغەمەر خۇيدا،

لهغه زای حونه یندا شه هید بووه. درودی خودای گه وره له سهر پیغه مه ربی و
 ره زاو په حمه تی خواش له سهری هه موو یارو هاوړ پیا نی بیټ. له موغه دیمه ی
 فه تحو لباریدا، باسی نه وه ناکات که نه بو عامیر چهند فه رمو وده ی له بو خاریدا
 هه یه.

خوشاو دروسته نا دروست نییه

۱۸۴۳- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَى أَبُو أُسَيْدٍ السَّاعِدِيُّ فَدَعَا
 رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غُرْسِهِ فَكَانَتْ امْرَأَتُهُ خَادِمَهُمْ وَهِيَ الْعُرُسُ
 قَالَ: أَتَذَرُونِ مَا سَقَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَلْقَعْتُ لَهُ ثَمَرَاتٍ مِنَ اللَّيْلِ
 فِي ثَوْرٍ. (الحديث ۵۵۹۱ طرفه في: ۵۱۷۶) (۱۸۴۳).

سه هلی کورې سه عد - په زای خوی لې بڼ - فه رمووی: نه بو نوسه یدی
 سه عیدی پیغه مه رب بانگ دهکا بو سه رزه ماوه نه که ی، ژنه که ی واته بوو که که ی
 ژنی نه و خزمه تی ده گردن، سه هل فه رمووی: نایا ده زانن که بوو کي چی
 خوار دنه وه یه که پيشکه ش دهکا به پیغه مه رب؟ هر له وه شه وه چهند دهنکی
 خورما له ته شپیه کی به ردینه دا ده خوسیني، وه له پاش نان خوار دن، نه و
 خوشاوی خورما یه ددها به پیغه مه رب - دروودی خوی له سهر بڼ - نو شی گیانی
 دهکات. (تاج ۳/ ز ۴۰/ ل ۹۲/ ژ ۲/ + تاج ۴/ ل ۹۵/ ز ۲۷/ ژ ۱/ ش) +
 (ریاض ۲/ ل /).

ریدان به به کارهیتانی هه ندی ده فرو قاپ و حاجهت

۱۸۴۴ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: لَمَّا نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْأَسْقِيَةِ قِيلَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَيْسَ كُلُّ النَّاسِ يَجِدُ سِقَاءً فَرَخَّصَ لَهُمْ فِي الْجَرِّ غَيْرَ الْمُرْقَتِ. (الحديث ۵۵۹۳) (۱۸۴۴).

عەبدوللای کۆری عومەر - پرمزای خوایان لی بی- دهمەرموی: لەوسەر دهمەدا کە پیڤه مەر - دروودی خوای لەسەر بی- نهیی کرد، لەدروست کردنی خۆشاو (نەبیز) لەهه ندی حاجهتی تاییهتا، وهک: کووپه ی دارین و کوو له که و شتی وا، چونکه خۆشاوی ئەم جوړه دهمره، زوو دهبی بهمه ی.

عه رزیان کرد: قوربان! خۆ هه موو که سی جه و مندو کونده ی دهست ناکه وئ، ههتا بهس له وانا خۆشاو (نەبیز) بکا، وهک تۆ دهمه رموی ئە ی چار چییه؟ جا بههوی ئەم پرسیاره جوانه وه، پیڤه مەر - دروودی خوای لەسەر بی- ریگه ی خۆشاو کردنی له کووپه ئەدا دا، بهمه رجی به زفت پوو کهش نه کرابی).

روونکردنه وه:

مه بهستی سه رهکی له نه هیه که ی پیڤه مەر - دروودی خوای لەسەر بی- ئە وه بوو، که ههتا دهتوانن له مه ی و هه رجی سه ره ده کیشی بۆ مه ی دوور بن، ئیتر دهمرو قاپ له زاتی خویانا هه لال و نه ی روونا کاته ئەوان.

خۇشاۋ دەبىي لەيەك جۆرە ميوە بىت

١٨٤٥- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَجْمَعَ بَيْنَ التَّمْرِ وَالزَّهْوِ وَالتَّمْرِ وَالزَّيْبِ وَلْيَبْتَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا عَلَى حِدَةٍ. (الحديث ٥٦٠٢) (١٨٤٥)

ئەبو قەتادە - پرمزاي خۋاي ئى بى- فەرموۋى: پېغەمەر - دروودى خۋاي لەسەر بى- نەبىي كىردوۋە لەو ھە دەوۋىشت پېكە ھە لەيەك دەفرا بىكرىن بەخۇشاۋ، ھەك خورماۋ بەرسىلەي ئالو بۆلى خورما، يا ھەك خورماۋ مېۋ، با ھەريەككى لەم دوۋە سەربەخۇ خۇي بەتەنھا بخووسىنرى و بىكرى بەخۇشاۋ).

خواردنە ھەي شىرو سەرداپۆشىنى خۇراك

١٨٤٦- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ أَبُو حُمَيْدٍ بِقَدَحٍ مِنْ لَبَنٍ مِنَ التَّقِيعِ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَا خَمْرَتُهُ: وَلَوْ أَنْ تَغْرُضَ عَلَيْهِ غُودًا. (الحديث ٥٦٠٥ طرفه في: ٥٦٠٦) (١٨٤٦)

جەبىرى كورى عەبدوللا - پرمزاي خۋاي ئى بى- فەرموۋى: ئەبو ھومەيد لەنەقىيە، كە شوپىنكە ۋا لەشپوي عەقىق، كەبىست فەرسەخ لەشارى مەدىنە ھە دوۋرە، جامى شىرى ھىنا بۇ پېغەمەر - دروودى خۋاي لەسەر بى- سەرى دانەپۇشراۋو، پېغەمەر - دروودى خۋاي لەسەر بى- پىي فەرموۋ: (ئەۋە بۇچى سەرىت دانەپۇشيو، دەبوۋ ئەگەر ھەر ھىچت دەست نەكەوتايە كەبىكەي بەقەباغ بۇي، تەلەدارىكت بەسەردا رايەل بىكرەيە).

(١٨٤٥) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: كراهة انتباز التمر و الزبيب مخلوطين، رقم/١٩٨٨.

(١٨٤٦) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: شرب النبيذ و تخمير الإناء، رقم: ٢٠١١.

١٨٤٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: نِعَمَ الصَّدَقَةُ اللَّفْحَةُ الصَّفِيُّ مِئْخَةً وَالشَّاةُ الصَّفِيُّ مِئْخَةً تَعْدُو بِإِنَاءٍ وَتَرُوحُ بِآخَرٍ. (الحديث ٥٦٠٨ طرفه في: ٢٦٢٩) (١٨٤٧).

ئەبوهورەمیرە -ڕەزای خوای ئی بی- لەخۆشەوێستەو دەفەر موی: (وشتی شیرداری بەشیرو مەرو بزنی شیرداری بەشیر، خێریکی گە ئی چاکن، بۆ کەسێ بەدۆخە بیاندا بەخێزانێ، کە بۆخۆیان شیرەکە ی بخۆن، بەیانێ قاپێ شیرو ئیوارە قاپێ شیر، دەسەنەیهکی گە ئی چاکە).

دۆخە ئازە ئیکە مەر بی، یا بزنی بی، یا مانگابی، یا وشتی، کە خاومەکە ی بەپیاویتی، بەخۆپایی، بۆ ماوێهەکی دیاریکراو، دەیدا بەمائیکی ڕەشایی کە ئازە ئی دۆشەنی یان نەبی، کەهەتا وشک دەکا بۆ خۆیان شیر و ماست و دۆکە ی بخۆن و داویی بیگێر نەو بۆ خاومەکە ی. فەر موودەکە بۆنی ئەوێ ئی دێ، کە واپەسەندە ئەو ئازە ئی دەدرێ بەدۆخە لەسەر گوان بی و بەر لەزایی ن بەدرێ بەمائی ڕەشاییهەو لەهەمان کاتدا شیر دەریکی باش بی، نەو هەک خاومەکە ی ئازە ئیکە ئایە خ هە ئیژی.

١٨٤٨- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَمَعَهُ صَاحِبٌ لَهُ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ كَانَ عِنْدَكَ مَاءٌ بَاتَ هَذِهِ اللَّيْلَةَ فِي شَنَّةٍ وَإِلَّا كَرَعْنَا قَالَ وَالرَّجُلُ يُحَوِّلُ الْمَاءَ فِي حَائِطِهِ قَالَ: فَقَالَ الرَّجُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ عِنْدِي مَاءٌ بَاتَ فَانْطَلِقْ إِلَى الْعَرِيشِ قَالَ: فَانْطَلِقْ بِهِمَا فَسَكَبَ فِي قَدَحٍ ثُمَّ حَلَبَ عَلَيْهِ مِنْ دَاجِنٍ لَهُ قَالَ فَشَرِبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ شَرِبَ الرَّجُلُ الَّذِي جَاءَ مَعَهُ. (الحديث ٥٦١٣ طرفه في: ٥٦٢١) + (رياض ٢/ ل ٢٧١) (١٨٤٨).

(٨٤٧) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: فضل المنيحة، رقم: ١٠١٩، ١٠٢٠.

(٨٤٨) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث جابر في الكرع (خاتمة كتاب الأشربة ج/ ١١)

جابیری کوپی عہدوللا - رھزای خویان لی بی۔ فہرمووی: پیغہمہر۔
 دروودی خوی لہسہر بی۔ لہگہل پیایو لہہاوپڑیانی، کہہ ہزرمتی
 نہبوبہکری صہدیق بوو - رھزای خوی لی بی۔ چوون بۆلای پیایو
 لہپاردهدہران، کہ لہزاروی خہلکی فہرموودہدا ناودارن بہ (نہنصار)، کہ
 نہوپیاوہ ناوی نہبو ہہیسہمی کوپی تہیہانی نہنصاری بوو، پیغہمہر۔
 دروودی خوی لہسہر بی۔ بہپیاوہکھی فہرموو: (نہگہر ناوی شہوی کوندمت
 ہہیہ، بیہینہ بۆمان، تا بیخۆینہوہ، نہگینا خۆمان دہمی تی دہنیین و بہدہم
 لہجوگہکہ دہخۆینہوہ)۔

پیاوہکہ بہبیلّ ناوہکھی لہدیراوہکھوہ دہگواستہوہ بۆ دیراویکی تر۔ ہہتا
 ہہموو درہخہتہکان ناو بخۆنہوہ، فہرمووی: پیاوہکہ عہرزی کرد: قوربان:
 ناوی شہویم ہہیہ، کہنہم شہو لہکوندہدا بووہ، کہناوی وا ہہم ساردہ و ہہم
 سافہ، نہی پیغہمہری خودا! بظہرموون بابرۆین بۆلای ساباتہکہ۔ فہرمووی:
 جا ہہردووکیان دہبا بۆلای کہپرہکہ، لہوئی لہکوندہکہ ناوی کردہ جامیک و
 نازہلّیکی دہستہ مؤیان ہہبوو دۆشی و شیرہکھی کرد بہسہر ناوہکھداو کردی
 بہشیراو، نہوجا پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی۔ لئی خواردہوہ، نہوجا
 نہبوبہکریش لئی خواردہوہ، کہلہگہلّیا بوو)۔ (تاج/ ۴ ز/ ۱۷ ل/ ۶۰ ز/ ۱۳)۔

ناوخواردنہوہ بہپیوہ دروستہ

۱۸۴۹ - عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ أَتَى عَلَى بَابِ الرَّحْبَةِ فَشَرِبَ قَائِمًا فَقَالَ
 إِنَّ نَاسًا يَكْرَهُ أَحَدَهُمْ أَنْ يَشْرَبَ وَهُوَ قَائِمٌ وَإِنِّي رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 فَعَلَ كَمَا رَأَيْتُمُونِي فَعَلْتُ. (الحديث ۵۶۱۵ طرفه في: ۵۶۱۶) (۱۸۴۹)۔

(۸۴۹) لم يوافقہ مسلم علی تخريج حديث علي في الشرب قائما (خاتمة كتاب الأشربة ج/ ۱۱)

نه ززال - پر حمه تو پر زای خوای لی بی- فهرمووی: له به رده رگای جه وشه ی
 مزگه وتی کووفه دا، ناویان هیئا بو نیمای عه لی - پر زای خوای لی بی- عه لی
 به پراوه ستانه وه ناوه که ی خوارده وه و فهرمووی: (هه ندی کهس جه ز نا کهن
 به پراوه ستانه وه شت بخونه وه، به لام من به چاوی خوّم پیغه مه رم دیوه - دروودی
 خوای له سهر بی- ناوا وهک نیستای من به پراوه ستانه وه شتی خوارده وه!).
 (تاج/ ۴/ ل ۵۷/ ز ۷/ ژ ۲) + (ریاض/ ۲/ ل ۲۶۷/ ژ ۷۸/ ۲/ ز ۱۱۴).

۱۸۵۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: شَرَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَائِمًا مِنْ زَمْرَمَ. (الحديث ۵۶۱۷ طرفه فی: ۱۶۳۷ فتح = ۷۸۳ تجرید = به رگی
 دووهم، لاپه ره: ۲۰۱) له پی شه وه به ته واوی رابوورد (ریاض/ ۲/ ل ۲۶۷/ ژ
 ۷۶۷/ ۱۸۵۰).

دهم وه هنگی کونده و مه شکه هه لپیچ کردن

۱۸۵۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ اخْتِنَانِ الْأَسْقِيَةِ يَعْنِي الشُّرْبَ مِنْ أَفْوَاهِهَا. (الحديث ۵۶۲۵ طرفه
 فی: ۵۶۲۶) (۱۸۵۱)

نه بوسه عیدی خودری - پر زای خوای لی بی- فهرمووی: پیغه مه ر - دروودی
 خوای له سهر بی- نه هی ده کرد له وه که دهم و هه هنگی کونده و جه وه ندوه
 مه شکه هه لپیچ بکری و نه نجا دهمی پیوه بنری و ناوی لی بخوری ته وه). (تاج/ ۴/
 ز ۱۷/ ل ۶۰/ ژ ۱۱/ ش/ د/ ت) + (ریاض/ ۲/ ل ۲۶۲/ ژ ۷۶۲/ ز ۱۱۱).

خواردنه وه له ده می کونده و مه شکه

١٨٥٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الشُّرْبِ مِنْ فَمِ الْقُرْبَةِ أَوْ السَّقَاءِ وَأَنْ يَمْتَعَ جَارَهُ أَنْ يَغْرِزَ خَشْبَهُ فِي دَارِهِ. (الحديث ٥٦٢٧ سبق طرفه في: ١٠٦٩ تجريد = بهرگی/ ٣ ل/ ١٦١) (١٨٥٢).

نه بو هورهیره - پرمزای خوای لی بی- هه رمووی: پیغه مهه - دروودی خوای له سهه بی- ریگری دهکرد له وه، که دهه بنری به دهه و ههنگلی دمفری چه رمینی ناوو شتی واوه، وهک کونده و مه شکه و شتی تری وا. مهنده ی هه رمووده که له ژماره: ١٠٦٩ ته جرید = ٢٤٦٣ فهتج = بهرگی/ ٣ ل/ ١٦١ له وی رابورد (ریاض/ ١ ل/ ٢٥٣).

هه ناسه دان له کاتی شت خواردنه وه دا

١٨٥٣- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَنَفَسُ فِي الْإِنَاءِ ثَلَاثًا. (الحديث ٥٦٣١). (بپ: ریاض/ ٢ ل/ ١١١ ز/ ٢٦٢ ل/ ٧٥٧) (٧٥٣).

نه نهس - پرمزای خوای لی بی- دهیغه رموو: دهستووری پیغه مهه - دروودی خوای له سهه بی- وابوو: بهسی بین شتی ده خوارده وه، له دهره وهی جامه که سی هه ناسه ی ده دا). (بپ: ژماره: ١٢١- بهرگی/ ١ ل/ ١٤٥).

روونکردنه وه:

واته: زۆرینه ی کات پیغه مهه - دروودی خوای له سهه بی- کاتی که ناو و شتی وای ده خوارده وه، په له په لی نه ده کرد، به لکوو له سهه ره خو، به شی نه یی، به سی جار شته که ی نوښ ده کرد، هه موو جارئ جامه که ی له ده می دوور ده خسته وه

ههناسه يه کی پشوو دانی دمد)، نهوجا ههندیکی تری دهخواردموه ههتا تیراو دمبوو، زۆرینهی کات بهسێ ههناسه شتهکهی دهخواردموه. (بروانه: ژ/ ١٢١ ت/ ١٥٣ فهتج).

١٨٥٤ - عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الَّذِي يَشْرَبُ فِي إِسَاءِ الْفِضَّةِ إِمَّا يُجْرَجِرُ فِي بَطْنِهِ نَارَ جَهَنَّمَ. (الحديث ٥٦٣٤) (١٨٥٤).

ئوم سهلهمه -رمزای خوای لی بی- فهرمووی: خو شه ویست -دروودی خوای لهسر بی- فهرمووی: (هه رکهسی له حاجهتی زیودا شت بخواتهوه، نهوه قهله قهلب ناگری سووری دۆزهخ دهرژینیته ناو سکی خۆیهوه). (ریاض/ ٢ ز/ ١١٦ ل/ ٢٧٢ ژ/ ٧٧٨ ش).

١٨٥٥ - عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَقِيفَةَ بَنِي سَاعِدَةَ فَقَالَ: اسْقِنَا يَسْهَلُ. قَالَ: فَخَرَجْتُ لَهُمْ هَذَا الْقَدَحَ فَأَسْقَيْتُهُمْ فِيهِ. قَالَ الرَّاوي: فَأَخْرَجَ لَنَا سَهْلٌ ذَلِكَ الْقَدَحَ فَشَرَبْنَا مِنْهُ قَالَ: ثُمَّ اسْتَوْهَبَهُ بَعْدَ ذَلِكَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ فَوَهَبَهُ لَهُ. (الحديث ٥٦٣٧) (١٨٥٥).

سههلی کوپی سهعد -رمزای خوای لی بی- فهرمووی: جارێ چه زهرتی پیغه مهر -دروودی خوای لهسر بی- لهبۆنهیهکا، تهشریفی هات لهساباتهکهی بهنی سهعیده، لهوێ دانیشتهو بوو بهمیوانمان، نهوجا فهرمووی (ئهه سههل! خواردنهوهیهکی پاکمان بو بینه). منیش نالهه جامه دا، که جامی پیغه مهر خوی بوو، خواردنهوهیهکی پاکو چه لائلم دهخوارد دان، پیغه مهر خوی و هاوړیکانی دهمی پیرۆزیان نا بهلیوی ئهم جامه وهو لهخواردنهوهکهیان

(١٨٥٤) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: تحريم استعمال اواني الذهب و الفضة في

الشرب، رقم: ٢٠٦٥.

(١٨٥٥) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: عقوبة من شرب الخمر.. رقم: ٢٠٠٧.

خوارددهوه. ئه‌بو حازم كه‌ئهم فهرمووده‌یه له‌زاری سه‌هله‌وه ده‌گێڕێته‌وه فهرمووی: (جاله سه‌ردا‌وای خۆمان، سه‌هل ئه‌و جامه‌ی بۆمان هێنا، وه ئاومان لێی خوارددهوه بۆ موفه‌رکی).

فهرمووی: له‌دواتر عومه‌ری کورپی عه‌بدولعه‌زیز، کاتێ فهرمانروای سه‌رشاری مه‌دینه‌بوو، دا‌وای له‌سه‌هل کرد كه‌ئهو جامه‌ی پێ ببه‌خشی، ئه‌ویش به‌خشی پێی).

١٨٥٦- عَنْ عَاصِمِ الْأَحْوَلِ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: رَأَيْتُ قَدَحَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ أَنَسٌ: لَقَدْ سَقَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا الْقَدَحِ أَكْثَرَ مِنْ كَذَا وَكَذَا قَالَ: كَانَ فِيهِ حَلَقَةٌ مِنْ حَدِيدٍ فَأَرَادَ أَنَسٌ أَنْ يَجْعَلَ مَكَانَهَا حَلَقَةً مِنْ ذَهَبٍ أَوْ فِضَّةٍ فَقَالَ لَهُ أَبُو طَلْحَةَ: لَا تُغَيِّرَنَّ شَيْئًا صَنَعَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَرَكَهُ. (الحديث ٥٦٣٨ طرفه في: ٣١٠٩) (١٨٥٦).

عاصمی ئه‌حوهل -پ‌مزاو پ‌حه‌مه‌تی خ‌وای ئی بێ- فهرمووی: جامی ئاو خ‌واردنه‌وه‌که‌ی پێغه‌مه‌رم له‌لای ئه‌نه‌س دی. ئه‌نه‌س -پ‌مزاو خ‌وای ئی بێ- فهرمووی: (چه‌نده‌هاو باره‌ها جار به‌ده‌ستی خۆم ئاله‌م جامه‌دا ئاوو شتی تری خ‌واردنه‌وه‌م داوه به‌پێغه‌مه‌ر -دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بێ- خ‌واردوووه‌یه‌تی‌ه‌وه عاصم فهرمووی: ئیبنو سیرین فهرمووی: ئه‌لقه‌یه‌کی ئاسنی پێ بوو، ئه‌نه‌س ویستی بیگۆڕی به‌ئه‌لقه‌یه‌کی زێڕ، یا گوتی: بیگۆڕی به‌ئه‌لقه‌یه‌کی زیو، ئه‌بو ته‌لحه‌ی ز‌ربابی ئه‌نه‌س به‌ئه‌نه‌سی فهرموو: (شتی که پێغه‌مه‌ر خ‌وی -دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بێ- کرد بێتی تۆ ده‌ستکاری مه‌که‌و مه‌یگۆره) ئیتر ئه‌نه‌سیش ده‌ستکاری ئه‌لقه‌که‌ی نه‌کرد.

(١٨٥٦) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي طلحة في قدح النبي صلى الله عليه وسلم

خاتمة كتاب الأشربة ج/ ١١ ص/ ٢٣٨ - الفتح).

روونكردنه وه:

۱. ئەم جامە لەدارى ناياب، وەك دارى ئابە نووس دروست كرابوو، پانكۆلە بوو، پانيەكەى زياتر بوو لەقوولەيكەى، ئەلقەيەكەى ئاسننى پپۆه بوو، بەو ئەلقەيە ھەل دەواسرا، لەنيو مودد زياترى دەگرت، بەلام كەمتر لەموددەيكى دەگرت.

۲. ئەنەس دمیغەرموو: بەدەستى خۆم لەم جامۆلكەيەدا جۆرەھا خواردنەووم پيشكەش كردوو بەپيغەمەر و نۆشى كردوو، وەك شەرابى ھەنگوين و خوشاو و ئاو و شىرو شتى تر.

۳. بوخارى -رەزاو رەحمەتى خواى ئى بى- دمیغەرموى: (لە بەصرە بەخزمەت ئەم جامەى پيغەمەر -دروودى خواى لەسەر بى- گەشتووم، وە بەجاوى خۆم ديومە ئاوم پى خواردۆتەو، بەر نەضرى كورپى ئەنەس كەوتبوو، لەكەلەپوورەكەى نەضر كرىبوويان بەھەشت سەدەھزار درەمى (زىو).

۴. چەند جاميكي پيغەمەر -دروودى خواى لەسەر بى- لەپاش مەرگى، لەلاى ئەم زاتانە بوو، وە ھەموويان لەداربوون، جامى يادوان لەلاى ئەنەس بوو، جامى لەلاى سەھل بوو، جامى لەلاى عەبدوللاى كورپى سەلام بوو. جاميكيان ناوى رەبيان بوو، جاميكيان ناوى موغيث بوو، جامى تری ھەبوو، سى پينەى زىوى پپۆه بوو.

۵. كۆمەلئ شتى تر، لەناكارى پيغەمەر، لەپاش مەرگى خۆى، بەجىماوو، وەك: جبەو ميژمرو شانەيەكى عاج و مەقەست و سيواك و ئاوينەو ئەموسىلەو قەرەوانەيەكى شووشە و چەندىن شتى تری لەم بابەتە، لەپاش خۆى، موسولمانان بۆ تەبەرەك بەكارىان دەھيئا.

پایانی - الخاتمة

شیخی عهسقه لانی - پرماو پر حمتی خوی لی بی - دمفه رموی: نامه ی خوارندنه وه کان نه وه دو یه ک فه رمووده ی له خو گرتووه، نوژده ریگه (طریق) یان بی پشتن، واته: ته علیقن، نهوانی تریان په یوهستن، واته: موصولن، حهفتا ریگه یان دووبارن، پوخته که یان بریتیه له (۹۱ - ۷۰ = ۲۱) بیستو یه ک فه رمووده، نیمامی موسلیمیش وه کوو نیمامی بوخاری نه م پوخته یه ی گیراومه وه، بیجگه له مانه یان:

۱. فه رمووده ی ژماره: ۱۸۴۲ ته جرید - ۵۵۹۰ فهتج - حدیث ابی مالک و ابی عامر فی المعارف.
  ۲. فه رمووده ی ژماره: ۵۵۹۶ فهتج = حدیث ابن ابی اوفی فی الجبر الأخضر.
  ۳. ژماره: ۵۶۱۰ فهتج = حدیث انس فی الأفداح لیلۃ الإسراء وهو معلق.
  ۴. ژماره: ۱۸۴۸ ته جرید = ۵۶۱۳ فهتج = حدیث جابر فی الکرع.
  ۵. ژماره: ۱۸۴۹ ته جرید = حدیث علی فی الشرب قائما = ۵۶۱۵ فهتج.
  ۶. ژماره: ۵۶۲۸ فهتج = حدیث ابی هریره فی النهی عن الشرب من فم السقاء. به لام نه م فه رموودمیه که ته رمفی ژماره: ۲۴۶۳ فهتجه. لهوی دمفه رموی: موسلیم ته خریجی کردووه. (بر: ز/ ۱۰۶۹ تجرید = بهرگی/ ۲ ل/ ۱۶۱).
  ۷. ژماره: ۱۸۵۶ ته جرید = ۵۶۲۸ فهتج - حدیث ابی طلحه فی قدح النبی صلی الله علیه وسلم.
- دهیش فه رموی: چوارده بیسراوی صه حابه و چینانی دواسه حابه یشی واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

٧٨- نامه‌ی نه خو شه کان - کتاب المرضی

١٨٥٧- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَذًى وَلَا غَمٍّ حَتَّى الشُّوْكَةِ يُشَاكُهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ. (الحديث ٥٦٤٢ و الحديث ١٨٥٧).

نه‌بو سه‌عیدی خودری و نه‌بو هورهره - په‌زای خویان لی بی- دمه‌رموون: پیغه‌مه‌ر - دروودی خوی له‌سه‌ر بی- دمه‌رموی: (هه‌رشه‌که‌تی و کفتی و نه‌خو‌شی و په‌زاره‌و خه‌م و خه‌فه‌ت و ئیش و نازاری که‌تووشی موسولمان ده‌بی، خودا ده‌یانکات به‌سه‌رپو‌ش و په‌رده (که‌فارمت) و بریت‌ی گونا‌هه‌کانی، و میه‌که‌یه‌که گونا‌هه‌کانی نه‌و موسولمانه ده‌سپ‌نه‌وه، ته‌نانه‌ت در‌کی‌کیش که‌له شوین‌یکی هه‌لجه‌قی هه‌روا -ش). (تاج/ ٤ ز/ ٥٢ ز/ ١ ل/ ١٧١).

١٨٥٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الْخَامَةِ مِنَ الزَّرْعِ مِنْ حَيْثُ أَتَتْهَا الرِّيحُ كَفَأَتْهَا فَإِذَا اعْتَدَلَتْ تَكْفَأُ بِالْبَلَاءِ وَالْفَاجِرُ كَالْأَرْزَةِ صَمَاءً مُعْتَدِلَةً حَتَّى يَقْصِمَهَا اللَّهُ مَتَى شَاءَ. (الحديث ٥٦٤٤ طرفه في: ٧٤٦٦) (١٨٥٨).

نه‌بو هورهره - په‌زای خوی لی بی- فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست - دروودی خوی له‌سه‌ر بی- دمه‌رموی: (موسولمان وه‌ک قه‌رسیلی سه‌وزی نه‌رم و نو‌ل وایه،

(٧٥٧) أخرجه مسلم في البر و الصلاة و الآداب .. رقم: ٢٥٧٣.

(٧٥٨) أخرجه مسلم في صفات المنافقين و أحكامهم .. باب: مثل المؤمن كالزراع و مثل

الكافر .. رقم: ٢٨٠٩.

(٢٦٠) أخرجه مسلم في البر و الصلاة و الآداب، باب: ثواب المؤمن فيما يصيبه... رقم: ٢٥٧٠.

۱۸۶۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَرَضِهِ وَهُوَ يُوعَكُ وَغَكَا شَدِيدًا وَقُلْتُ: إِنَّكَ لَتَوَعَكُ وَغَكَا شَدِيدًا قُلْتُ إِنَّ ذَاكَ بِأَنَّ لَكَ أَجْرَيْنِ قَالَ: أَجَلَ مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَدَى إِلَّا حَاتَّ اللَّهُ عَنْهُ خَطَايَاهُ كَمَا تَحَاتُّ وَرَقَ الشَّجَرِ. (الحديث ۵۶۴۷ أطرافه في: ۵۶۴۸، ۵۶۶۰، ۵۶۶۱، ۵۶۶۷) (۱۸۶۱).

ثیبنو مهسعود که ناوی عهبدو لآلیه -رمزای خوای لی بی- دمهفرموی: (له) نه خویشینه که ی پیغه مهردا، -دروودی خوای له سهر بی- چووم بو سهردان و هه والپرسینی، تایه کی گران لی هاتبوو، عهرزیم کرد: نه ی پیغه مهری خودا! تایه کی گران و سهخت دایگرتوویت. فهرمووی: (نه دی وایه، من که تا دامده گری به قهد دووپیاو له نیوه تا دامده گری، گوتم: دیاره نه وه له بهر نه وه یه که تو دووقات پاداشت بو هه یه، فهرمووی: (به لی نه وه وایه، وه ههر موسولمانی ههر رئیس و نازاریکی بیته ری، له درکیکه وه بیگره هه تا زیاتر، به هو ی نه وه وه خودا گونا هه کانی هه ل دمو ری نی، هه روه ک چون که لای دره ختی سهر پاک هه لومری ناوا، هه تا له نه نجاما به هو ی نه خو شی و نی شو نازاره وه موسولمان له گونا هه پاک دمبیته وه). (تاج/ ۴، ل/ ۱۷۲، ز/ ۵۲، ز/ ۵ -ش).

۱۸۶۲- عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: قَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَلَا أُرِيكَ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟ قُلْتُ: بَلَى. قَالَ: هَذِهِ الْمَرْأَةُ السَّوْدَاءُ أَتَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ إِنِّي أَصْرَعُ وَإِنِّي أَتَكَشَّفُ فَادْعُ اللَّهَ لِي قَالَ إِنَّ شَيْتَ صَبَرَتْ وَلَكَ الْجَنَّةُ وَإِنْ شَيْتَ دَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُعَافِكَ فَقَالَتْ: أَصْبِرُ فَقَالَتْ: إِنِّي أَتَكَشَّفُ فَادْعُ اللَّهَ لِي أَنْ لَا أَتَكَشَّفَ فَدَعَا لَهَا. (الحديث ۵۶۵۲) (۱۸۶۲).

(۸۶۱) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: ثواب المؤمن فيما يصيبه.. رقم: ۲۵۷۱.

(۸۶۲) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب ثواب المؤمن... رقم: ۲۵۷۱.

عہتای کوپی نہ بو رہاچ - رہزاو رہمہتی خوی لی بی۔ فہرمووی:
 ئیبنوعہباس - رہزای خویان لی بی۔ پی فہرمووم: بازنیکی بہہشتیت پی
 نیشانبدهم، گوتم: نادهی بفہرموو: فہرمووی: ئەم ژنہ رەشە هاتە لای
 پیغەمەر - دروودی خوی لەسەر بی۔ عہرزی کرد: قوربان! من فیم لی دی، و
 کاتی پەرکەمەکە دەمگرئ گیانم دەرەکەوی، لەخودا بپارێرەوہ بۆم، کەچاکم
 بکاتەوہ. فہرمووی: (ئەگەر حەزەدەکە ی دان بگرە بەخۆتا و ئۆقرە بگرەو
 ئارام بگرە لەسەر ئەم نەخۆشین و ئیشو ئازارە، لەتۆلە ی ئەوہدا خودا
 بہہشتت پی خەلات دەکا. ئەگەر حەزیش دەکە ی ئەوا لەخو دەپارێمەوہ
 بۆت کەخودا چاکت بکاتەوہ!) ژنہ رەشەکە فہرمووی: (باشە ئارام دەگرمو
 لەژێر باری خودادا صەبر دەگرم، بەلام لەکاتی خوولیہاتنەکەدا لەشم
 دەرەکەوی، لەخودا بپارێرەوہ کە ئیتەر لەشم دەرەکەوی، پیغەمەریش -
 دروودی خوی لەسەر بی۔ نزای ئەوہی بۆیکرد....). (تاج/ ۴/ ل/ ۱۷۴/ ز/ ۵۲/ ژ/ ۹/ ش).

۱۸۶۳ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ قَالَ: إِذَا ابْتَلَيْتُ عَبْدِي بِحَبِيبَتِهِ فَصَبْرَ عَوِضَتُهُ مِنْهُمَا الْجَنَّةَ يُرِيدُ عَيْنِيهِ. (الحديث ۵۶۵۳) (۱۸۶۳).

ئەنەس - رہزای خوی لی بی۔ فہرمووی: لەپیغەمەرم بیست دەیفہرموو:
 (خودای گەورە، لەفہرموودەییەکی قودسیدا، دەفہرموی: کاتی دووجاو بہو
 شیرین و نازدارییە، لەبەندە ی خۆم سەندەوہ و گیرۆدە ی داوی کویریم کردو،
 ئەویش مەردانە لەژێر باری تافی کردنەوہی مندا، ئارامی گرتو ددانی گرت
 بەخۆیدا، بەبەشی من رازی بوو، ئەوہ منیش ہەقی بۆ دەکەمەوہو لەباتی

(۱۸۶۳) لم يوافقہ مسلم علی إخراج حديث أنس في الحبيبيتين (فتح/ ۱۱/ ص/ ۲۷۶ خاتمة

نہو دووچاوه له قیامه تا، بههه شتی دهمه می! (تاج/ ٤ ل/ ١٧٥ ژ/ ١٠ ز/ ٥٢ ش/ت).

١٨٦٤- عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَوِّدُنِي لَيْسَ بِرَأْكِبٍ بَغْلٍ وَلَا بِرَذْوَنٍ. (الحديث ٥٦٦٤ سبق طرفه في: رقم: ١٤٣ تجريد = ١٩٤ فتح = بهرگی ١/ ل/ ١٦٤) (٨٦٤).

لیرمدا دمفه رموی: نه خوش بووم پیغمه مه - دروودی خوای له سه ره بی- له گهل نه بوبه کری صدیقا، به پی ته شریفیان هات بو هه والپرسینم، نه به سواری هیستر بوون و نه به سواری بارگیر بوون).

١٨٦٥- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: وَرَأَسَاهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاكَ لَوْ كَانَ وَأَنَا حَيٌّ فَاسْتَغْفِرَ لَكَ وَأَدْعُو لَكَ فَقَالَتْ عَائِشَةُ وَآ ثُكْلِيَاةَ وَاللَّهِ إِنِّي لَأُطْنُكَ ثُجْبٌ مَوْتِي وَلَوْ كَانَ ذَاكَ لَطَلَبْتُ آخِرَ يَوْمِكَ مُعَرَّسًا بِبَعْضِ أَزْوَاجِكَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَلْ أَنَا وَرَأَسَاهُ لَقَدْ هَمَمْتُ أَوْ أَرَدْتُ أَنْ أُرْسِلَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ وَابْنِهِ وَأَعْهَدَ أَنْ يَقُولَ الْقَائِلُونَ أَوْ يَتَمَنَّى الْمُتَمَنِّونَ ثُمَّ قُلْتُ يَا أَبَى اللَّهِ وَيَذْفَعُ الْمُؤْمِنُونَ أَوْ يَذْفَعُ اللَّهُ وَيَأْبَى الْمُؤْمِنُونَ. (الحديث ٥٦٦٦ طرفه في: ٧٢١٧) (١٨٦٥).

جاری چه زه متی عائشه سه ری دیشی، له تاو ژانی سه ری دمفه رموی، وای سه رم! چه زه متی عائشه -رمزای خوای ئی بی- فه رمووی، که من وام گوت پیغمه مه - دروودی خوای له سه ره بی- فه رمووی، (نه خوشی نیشانه ی مردنه نه گهر تو له پیش منا بهریت نه ی عائشه! بیگومان له خوای گه وه بوژت ده پاریمه وه که گونا هه کانت بیوشی و نرای باشت بو ده که م!) منیش گوتم:

ئاي كۆستەم كەۋى! بەخۇا وادەزەنەم ھەز دەكەيت كەمەن بىرەم، خۇ ئەگەر شتى
 ۋا ۋووبدات، مەن بىرەم ۋۇ زىندوۋىت، ئەۋەندە خەم بۇ مەن ناخۇى ھەر ئەۋ
 رۇزە مەنت بىرەدەچىتەۋە، دوورنىيە لەكۇتايى ئەۋ رۇزەدا كەلەگەل يەككە
 لەزەكانتا زەماۋەن بىكەيت، واتە: بىچىتە لاي و دروست بىيىت لەگەللى!!

دىيارە كەئەم جۇرە قسەۋ گەتوگۇيە، لە ۋوۋى نازو ۋازو گەلەيى بەينى زىن و
 مەيدەۋە ۋوۋە بۇ خۇشى و سوعبەت ۋوۋە بۇيە خۇشەۋىست - دروۋدى خۇاى
 لەسەر بى- بەقسەكەى عانىشە زەردەخەنە دەيگىرى. ئەۋجا پىغەمەر - دروۋدى
 خۇاى لەسەر بى- بەعانىشە دەفەرمۇى: (ۋاز لەم قسانە بىنە ۋۇ زۇرت ماۋە
 لەژياندا، ئەگەر راستىت دەۋى، مەن ۋاى سەرم! مەرگ گىرى مەن دەدا نەۋەك ۋۇ،
 كەۋاتە ھەتا زوۋە مشورىكى مەن بىخۇ! پىغەمەر بەسروۋش - ۋى- ئەمە
 دەزانى. عانىشە - ۋەزى خۇاى لى بى- دەفەرمۇى: (ئىتر بەرە بەرە نەخۇشىنى
 سەرمەمەركى دەستى پىگەرد).

پىغەمەر - دروۋدى خۇاى لەسەر بى- ۋىستى كە دوۋپاتى بىكەتەۋە بۇ
 عانىشە كە مەركى نىزىكە، ئەۋەتا بىر لەدىيارىكەردى جىنشىن بۇ خۇى
 دەكەتەۋە لەھەمان كاتا دەيەۋى دلى بداتەۋە، بەۋە كە باۋكى مۇرەشەخە بۇ
 ئەۋە، ۋەك عانىشە خۇى ئەمە ۋوۋە دەكەتەۋە و دەفەرمۇى: (پىغەمەر -
 دروۋدى خۇاى لەسەر بى- لە نەخۇشىنى سەرمەمەركە كەتيا مەرد، فەرمۇۋى:
 ئەى عانىشە ئەبۇبەكرى باۋكت و براكەتم بۇ بانگ بىكە، ھەتا ۋەسىتنامەيى
 بنوۋسەم بۇ ئەبۇبەكر، كەلەپاش مەركى خۇم ئەۋجى نىشىن بى، نەبادا
 ھەركەسە بۇخۇى ھەۋل بدا بۇ شۇيەكەم و بلى: ھەقى مەۋ بۇ مەن ۋەۋاتە
 و بىرۋىيانوۋ بۇ ئەمە بدۇزەنەۋە! لەپاشا فەرمۇۋى: ۋەللى نا، پىۋىست بەنامە و
 راسپىرى ناكە، چۈنكە خۇدا ئەۋە ناكەت و مۇسۇلمانىش شتى ۋا قەبۇل
 ناكەن و جگە لە ئەبۇبەكر بەكەسى تر ۋازى نەبىن كەلەپاش خۇم بىي

به جینشینم، نهوه بوو و ابو له پاش چه زهت نه بوبه کر کرا به جینشین.

(تاج/ ۵/ ز ۳/ ل ۱۷/ ژ ۵) + (ریاض/ ۲/ ل ۳۵۰/ ژ ۹۱۶).

۱۸۶۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ مِنْ ضَرٍّ أَصَابَهُ فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ فَاعِلًا فَلْيَقُلِ اللَّهُمَّ أَخِنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتِ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي. (الحديث ۵۶۷۱).
(ریاض/ ۱/ ز ۳/ ل ۵۸/ ژ ۴۰/ ش^(۸۶۶))

نه نه سی کوری مالک - رمزای خوی لی بی- فهرمووی: پیغه مهر - دروودی
خوی له سهر بی- فهرمووی: (نه گهر تووشی ناخوشی بوون خوژگه بو مردن
مه خوازن، نه گهر هه رناچار بوون شتی و ابکه ن بلین خوی هه تا ژیانم بووم
باشه بم ژینه، وه کاتی مردنم باشتر بوو بووم بم مرینه). (تاج/ ۱/ ل ۵۱۶/ ز ۱۹۱/ ش ۱/ د/ ت/ ن).

۱۸۶۷- عَنْ خُبَابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ اكْتَرَى سَبْعَ كَيَاتٍ فَقَالَ: إِنَّ أَصْحَابَنَا الَّذِينَ سَلَفُوا مَضَوْا وَلَمْ تَنْقُصْهُمْ الدُّنْيَا وَإِنَّا أَصَبْنَا مَا لَا نَجِدُ لَهُ مَوْضِعًا إِلَّا التُّرَابَ وَلَوْ لَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَهَانَا أَنْ نَدْعُو بِالْمَوْتِ لَدَعَوْتُ بِهِ. (الحديث ۵۶۷۲ اطرافه في: ۶۳۴۹، ۶۳۵۰، ۶۴۳۰، ۶۴۳۱، ۷۲۳۴) (۸۶۷).

خه بباب - رمزای خوی لی بی- له جهوت شوین سکی خوی داخ کردبوو
فهرمووی: هاوړئ پېشیننه گانمان، بهروو سووری مردن و سهریان نایه وه،
به هووی خووشی جیهانه وه له پاداشی دوا روژیان به هیج جوړئ که م نه بووه
چونکه تیکه لاوی دنیا نه بوو بوون. به لام نیمه به پیچه وانه وهی نه وانه وه،
نه وونده سامان و دارایمان که له که کردووه، جی نه ماوه تی کیهین، مه گهر
خانوی بی بکهین، وه له بهر نه وه نه بی که پیغه مهر - دروودی خوی له سهر

(۸۶۶) و الحديث اخرجه مسلم في الدعوات (العيني/ ۲۱/ ص/ ۲۲۵). - المترجم

(۸۶۷) و الحديث اخرجه مسلم في الدعوات (العيني/ ۲۱/ ص/ ۲۲۶). - المترجم

بی- رینگری کردووه لیمان که مهرگ بهناوات بخوازین، دمنه مهرگی خومم بهناوات دهخواست). (تاج/ ۱/ ز ۱۹۱/ ل ۵۱۶/ ز ۱/).

۱۸۶۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَنْ يُدْخِلَ أَحَدًا عَمَلُهُ الْجَنَّةَ قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِي اللَّهُ بِفَضْلٍ وَرَحْمَةٍ فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَلَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ إِمَّا مُحْسِنًا فَلَعَلَّهُ أَنْ يَزْدَادَ خَيْرًا وَإِمَّا مُسِيئًا فَلَعَلَّهُ أَنْ يَسْتَعْتَبَ. (الحديث ۵۶۷۳ سبق في: ۳۷ ب/ ۱/ ل ۵۶/ (۱۸۶۸)

ئه‌بو هورمه‌ره -ر‌م‌زای خوای لی بی- فه‌رمووی: ژنه‌وتم له‌ خو‌شه‌ویست - دروودی خوای له‌سه‌ر بی- ده‌یفه‌رموو: (قه‌ت کردموه‌ی که‌سی نایباته به‌ه‌شت)، هاو‌ر‌پ‌یان فه‌رموویان: هه‌تا تو‌یش ئه‌ی پ‌یغه‌مه‌ری خودا! به‌کرده‌وی باشی خو‌ت نا‌ج‌یته به‌ه‌شت؟ فه‌رمووی: (به‌ئێ، هه‌تا منیش به‌ه‌وی کرده‌وی خو‌مه‌وه نا‌چه به‌ه‌شت، مه‌گه‌ر خودا به‌می‌ه‌رو سو‌زو ره‌حه‌تی خو‌ی بم پ‌وش‌ئ و نو‌قه‌ی می‌ه‌ره‌بانی خو‌یم بکات، جا که‌واته هه‌ر له‌ئ‌یستاوه ملی ر‌یگه‌ی راست بگرن و ئه‌وه‌نده‌ی بو‌تان ده‌لو‌ی در‌یغی له‌کردنی کاری باش مه‌که‌ن و مزگ‌ینی و مر‌بگرن).

هه‌رگ‌یز که‌ستان مهرگ به‌ناوات مه‌خوازن، چونکه ئه‌وه‌ی خو‌ی باشه‌و چاکه‌کاره، سا به‌ئکوو باش‌تر ده‌بی‌و پ‌تر چاکه‌ ده‌کا، ئه‌وه‌یشی که‌ خو‌ی خرابه‌کاره و پ‌یاو خرابه، سا به‌شکوو خودای گه‌وره مو‌ئه‌تی بدا، تا ته‌وبه ده‌کاو ده‌گه‌ر‌پ‌ته‌وه بو‌لای خودا). (ریاض/ ۱/ ز ۱۴۰/ ل ۱۳۵/ ز ۱۴۵/ + (تاج/ ۱/ ز ۹/ ل ۵۱۷/ ز ۲/).

۱۸۶۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَتَى مَرِيضًا أَوْ أَتَى بِهِ قَالَ أَذْهَبِ الْبَاسَ رَبَّ النَّاسِ اشْفِ وَأَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ

إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا. (الحديث ٥٦٧٥ اطرافه في: ٥٧٤٣، ٥٧٤٤، ٥٧٥٠) (١٨٦٩).

عائيشه -رمزى خواى لى بى- فهرمووى: دستوورى پيغمهر -دروودى خواى لهسهر بى- وابوو، كاتى دىچوو بۆلاى نهخوشى، يا فهرمووى كاتى نهخوشىكيان دههينا بۆلاى ئاوا نزاى چاكبوونهوى بۆى دهكردهم: (أَذْهَبِ الْبَاسَ رَبُّ النَّاسِ أَشْفَى وَأَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا: ئەى خوداى من! ئەى پەروردگارى هەرچى ئادەمیزادە، ئەى لابەرى ئىشوا ئازارا شىفاى بىدەو خۆش و چاکی بکەرەو، شىفادەرى بەراستى هەر خۆتیت و خۆشبوونهو هەربەدەستى تۆیە، بێجگە لەتۆ شىفادەرى تەر نییە، ئەگەر خواستى تۆى لهسهر نهبى دەرمان و نووشتە پارناکا، شىفایهکی تهواوى وا کهههچ دىردى نههیللى!). (تاج/ ٤/ ز ٧٤/ ل ٢١٦).

پایانی - الخاتمة

پیشہ‌وای عہد سقہ لانی - پرہزاو پر حمہ تی خوای لی بی - دمفہ رموی: نامہ ی نہ‌خوشہ‌کان چلو ہشت فہرموودہ ی بہرزی واتیادا، حہوتیان ہہ‌سپیراو (معلق)ن، نہ‌وانی تریان پہیومستن، واتہ: موصولن. سیو چوار ریگہیان دوویارہن، پوختہ‌کہیان: (۴۸ - ۳۴ = ۱۴) چوارہ فہرموودہ یہ، موسلیمیش وەك بوخاری ئەم پوختە یە ی گیراوە تەوہ جگہ لە مانە یان.

۱. ژمارہ: ۱۸۵۹ تجرید / ۵۶۴۵ فہتج = من یرد اللہ بہ خیرا یصب منہ.

۲. حدیث عطاء: إنا رأی أم زفر. انظر: الطريق الأخری من رقم: ۵۶۵۲ فتح.

۳. رقم: ۱۸۶۳ تجرید - ۵۶۵۳ = حدیث أنس فی الحبیبین، ژمارہ: ۱۸۶۵

ت=۵۶۶۶ ف-حدیث عائشۃ: وارسا ہہروا دمفہ رموی: چہند بیستراو - اثر یکی صہ‌حابیشی واتیادا.

روونکردنه وه:

له م فهرمووده پیرۆزهدا حه قیقه تیکی پزیشکی واتیادا، که نه ویش نه ویه، خوای گه وره ههنگوین و نهشته رگه ری و داخکردنی کردووه به هوئی چاکبوونه وهی نه خوشی و دردی زۆر. ئیستا ههنگوین به ریزهیه کی دیاری کراوی جیا جیا، له زۆرینهی دهرمانه نوئ سهرده مییه کانداهیه، وه نهشته رگه ری و کردووه نهشته رگه ییه کان، که ناسراون به عه مه لیاتی جیراخی، نه و منده زۆربوون له پادمه دهرن، بگره شیومه کاره کۆنه کان واله بیرده چنه وه، وه که له شاخ گرتن و خوین به دان و زالوگرتن، ومداخ کردنیش ئیستا گه شهی کردووه، وه بووه به هونه ریکی گه لی پيشكه وتووی سهرده می نوئ، به راستی ئیستا که زۆرینهی راستیه کان به نه زموون و به موشاهه ده چه سپاون، مرؤف به دلتیاییه وه ده توانی بلی: (نه وهی له م فهرموودمیه دا ئامازهی بۆکراوه راستیه کی پزیشکی و زانستیه چونکه: نهشته رگه ری و ههنگوین و داخ کردن، به هه موو جوړو شیوه کانیه وه رۆح و گیانی پزیشکی نه مپۆن).

١٨٧٢- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: أَخِي يَشْتَكِي بَطْنَهُ فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا ثُمَّ أَتَى الْغَائِيَةَ فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا ثُمَّ أَتَاهُ الْغَائِلَةُ فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا ثُمَّ أَتَاهُ فَقَالَ: قَدْ فَعَلْتُ؟ فَقَالَ: صَدَقَ اللَّهُ وَكَذَبَ بَطْنُ أَخِيكَ اسْقِهِ عَسَلًا فَسَقَاهُ فَبَرَأَ. (الحديث ٥٦٨٤ طرفه في: ٥٧١٦) (١٨٧٢).

ئه بو سه عیدی خودری پرهای خوای لی بی- فهرمووی: پیاوی هاته لای پیغه مه ر دروودی خوای له سه ر بی- گوئی: براهه کم هیه سکی دیشی؟ فهرمووی: ههنگوینی بدمری، بۆ جاری دووهه م هاته وه خزمه تکی دیسان فهرموویه وه: ههنگوینی بدمری، بۆ جاری سیهه م هاته وه خزمه تی: دیسان فهرموویه وه: ههنگوینی بدمری، بۆ جاری چواره م هاته وه گوئی: قوربان!

ههنگوینی ددهموی، که چی زیاتر رهوانی دهکا؟ فهرمووی: دروودی خوای لهسر بی: خودا لهفورثانی پیرۆزدا دمفهرمووی: (فیه شِفَاءٌ لِلنَّاسِ - لهههنگوینا شیفاو ددرمان ههیه. کهواته: ئهم فهرمایشتهی خودا راسته بهلام نهوهی که تو ههنگوین ددهدی بهبراکمت و سکی چاک نابی، سکی براكمت درۆدهکا، دیسان ههنگوینی پی بده، جا ههنگوینی جاری تر دمداتی، و سکی چاک دمی). (تاج/ ٤ ل/ ١٩٥ ز/ ٣).

١٨٧٣- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَلْهَا سَمِعَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ هَذِهِ الْحَبَّةَ السَّوْدَاءَ شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِلَّا مِنَ السَّامِ. قُلْتُ: وَمَا السَّامُ؟ قَالَ: الْمَوْتُ. (الحديث ٥٦٨٧) (١٨٧٣).

عائیشه پرمازی خوای لی بی- فهرمووی: ژنهوتم لهپیغه مهر- دروودی خوای لهسر بی- دمیفهرموو: (پهشکه ددرمانی هه موو ددریکه، مهرگی لی دمرجی). عهرزم کرد: مه بهست له مهرگ چی به؟ فهرمووی: مه بهست له مهرگ مردنه. (تاج/ ٤ ز/ ٦٢ ل/ ٢٠٠ ز/ ١ ش/ ت).

١٨٧٤- عَنْ أُمِّ قَيْسٍ بِنْتِ مَخْصَنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْعُودِ الْهِنْدِيِّ فَإِنَّ فِيهِ سَبْعَةَ أَشْفِيَةٍ يُسْتَعْطُ بِهِ مِنَ الْعُدْرَةِ وَيُلْدُ بِهِ مِنَ ذَاتِ الْجَنْبِ. وَدَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِابْنِ لِي لَمْ يَأْكُلِ الطَّعَامَ فَبَالَ عَلَيْهِ فَدَعَا بِمَاءٍ فَرَشَّ عَلَيْهِ. (الحديث ٥٦٩٢ أطرافه في: ٥٧١٣، ٥٧١٥، ٥٧١٨، والحديث ٥٦٩٣ طرفه في: ٢٢٣) (١٨٧٤).

ئوم قه یسی کچی میحصنه پرمازی خوای لی بی- دمفهرمووی: لهپیغه مهرم بیست، دمیفهرموو: عوودی هیندی به کار بهینن، چونکه ههوت ددرمانی پیوه ههیه، بهم شیومیه به کار دهیتری: دمی کوتن و بهرۆن زمیتوونه وه، یان

رؤنه کهی دهگرن بۆ دوومه لی مه لاشووی منال دمیته کینه کونه لووتی، وه
رؤنه کهشی بۆ نه خوشی پالوو دهخوریته وه، له گه یارانه ومیه کا: کورپکی خۆم
په بوو، دوومه ل له ناو قورگی هاتبوو، به زمبری په نجه دوومه له که ته قاند،
که چوومه خزمه تی چه زمرت - دروودی خوی له سه ر بی- فه رمووی: (بۆچی
به زمبری په نجه دوومه لی گه رووی منالان دمه قینن و نازاریکی زۆریان
ئه ده ن، به لکوو له باتی نه وه به عودی هیندی درمانی بکه ن، نه م عوودی
هیندییه، که به کوردی پی ده گوتری: داره هیندی، درمانی هه وت دردی
واپیوه، بۆ دوومه لی گه رووی منال، دمیته کینه ناو کونه لووتی، وه ناوه کهشی
بۆ نه خوشی پالوو دهخوریته وه). (تاج/ ٤/ ل ٢٠٢ ز/ ٦٣).

له گه یارانه ومیه کی ئیره دا ده فه رمو: چووم بۆ خزمه تی پیغه مه ر درودی
کورپکی ساوی خۆم پی بوو، نانه خو ره نه بوو بوو، میزی کرد به جله کانی دا
پیغه مه ر - دروودی خوی له سه ر بی- داوی ناوی کردو لکی پرژاندو ئیتر
نه یشۆرد).

عودی هیندی واته: قوسط، بۆ واتای نه م وشه یه بروانه: ژماره: ٢٠٥
ته جرید = ٣١٣ فه تح = به رگی/ ١ + ٢١٤/ ل ١٦٢/ زجرید = ٢٢٣ = به رگی/ ١
ل/ ٨٣.

١٨٧٥- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ أَجْرِ الْحَجَّامِ فَقَالَ اخْتَجَمَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَجَمَهُ أَبُو طَيْبَةَ وَأَعْطَاهُ صَاعَيْنِ مِنْ طَعَامٍ وَكَلَّمَ مَوْلِيَهُ
فَخَفَّفُوا عَنْهُ وَقَالَ: إِنَّ أَمْثَلَ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ الْحَجَّامَةُ وَالْقُسْطُ الْبَحْرِيُّ وَقَالَ: لَا
تَعْدَبُوا صِبْيَانَكُمْ بِالْعَمَزِ مِنَ الْعُذْرَةِ وَعَلَيْكُمْ بِالْقُسْطِ. (الحديث ٥٦٩٦ طرفه في:
رقم: ٩٥٣ تجريد = ٢١٠٢ فتح الباري = به رگی/ ٣ ل/ ٢٧) (١٨٧٥).

پرسیارکرا له نیمامی نه نه س - پړزای خواى لى بى: - نایا کړئى که له شاخگر
 حه لاله یا چیه؟ فهرمووی: (کړئى که له شاخ گر دروسته، چونکه نه بو
 طه بیه که له شاخی گرت له پیغه مهر - دروودی خواى له سهر بى - جا حه زمرت -
 دروودی خواى له سهر بى - له باتی نه وه دوومه ن خوراکى پییدا، وه هسهى
 له گهل ناغا نازاد که ره گانی کرد، له باره ی یارمه تی دانیه وه، چونکه نه م
 خزمه ته باشه ی پیشکesh به پیغه مهرى خودا کردووه، نه وانیش نه وسهرانه ی
 که دایان نابوو له سهرى به رامبه ر به نازاد کړنى بویان که م کرده وه).

وه خوشه ویست - دروودی خواى له سهر بى - فهرمووی: (به راستى باشتړین
 نمونه بو دهرمانى باش، بو نیوه ی دانیش تووانى گهرمیان که له شاخ گرتنه، وه
 ههروه ها عوودی دهریایى، که به عهره بى پى ده گوتړى: قوسطى به حرى). وه
 ههروه ها حه زمرت - دروودی خواى له سهر بى - فهرمووی: (منالتمان نه گهر
 تووشى دوومه لى گه روو بوو، یا نالووى که وت، به گوشینى په نجه نازاریان
 مه دهن، به لکوو له باتى نه وه به عوودی هیندى واته: به قوسط دهرمانى بکه ن.
 (بړ: تاج/ ۲ / ۲۹۹ + ژ/ ۷۷۴ + تاج/ ۴ / ل ۲۰۱ / ژ ۱/).

روونکړدنه وه:

نه وه به هره انه ی له م فهرمووده یه ومردم گړین:

۱. که له شاخ گرتن و خوین به ردان و خو داخکړدن و زالوو به کاره ییان،
 له شهرعا ریگه یان پى دراوه، ومه هتا نیستاش نیازمه ندان به کاریان دهینن، وه
 سودیان لى ومردم گړن، وه پزشکی و دوکتوریش ریگه ی شتى وا دمد.

۲. هه رکاتى باشتړ هه بوو، کاربه و بکړى نه وه ک کار به باش بکړى. وه ک
 له م فهرمووده د مردم که وى: که عهرمه گان به نه زموون له کونا، دوومه لى
 گه روو، وه یانالوو که وتنیان، به گوشینى سهرى په نجه و به ته قانندن دهرمان و
 چاره سهر کردووه، به لام نه وه تا پیغه مهر - دروودی خواى له سهر بى - ده فهرموى:

لهوه باشتَر هه‌یه، ئه‌وه دهبی به‌هوی نازار، تیمارکردنی ئه‌وه‌جۆره نه‌خۆشی‌یانه به‌داره هیندی بکری بی نیشترو باشتَره. بپروانه: ژماره: ٩٤٧-به‌رگی/٣ ل/٢٠.

٣. له‌فه‌رمووده‌که‌وه د‌م‌ر‌د‌م‌ک‌ه‌و‌ئ‌ که‌که‌له‌شاخ‌ گ‌رت‌ن، له‌ولا‌تی‌ گ‌ه‌رم‌یا‌ن به‌سوود‌تره، هه‌تا کو‌ی‌ستا، هه‌ر‌ما‌ بۆ‌لا‌و به‌سوود‌تره هه‌تا بۆ‌ پ‌یر.

٤. وه‌کی‌ ت‌ر‌یش‌ نی‌ستا هه‌موو ش‌تی‌ گۆ‌را‌وه، وه‌نهم ر‌ی‌ن‌مای‌یه پ‌ز‌یش‌کی‌انه، په‌ی‌وه‌ندی به‌عی‌باد‌اته‌وه نی‌یه، له‌به‌ر‌ئه‌وه ده‌ت‌وا‌ر‌ئ‌ خۆ‌ د‌ه‌ر‌ما‌ن‌ ک‌رد‌ن و خۆ‌ چ‌ا‌ر‌سه‌ر‌ک‌رد‌ن به‌شی‌وه‌یه‌کی سه‌ر‌ده‌ما‌نه بی‌ت نه‌ک به‌م شی‌وا‌نه.

١٨٧٦- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: غُرِضَتْ عَلَيَّ الْأَمَمُ فَجَعَلَ النَّبِيُّ وَالنَّبِيَّانِ يَمْرُونَ مَعَهُمُ الرُّهْطُ وَالنَّبِيُّ لَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ حَتَّى رُفِعَ لِي سَوَادٌ عَظِيمٌ قُلْتُ: مَا هَذَا؟ أَمْتِي هَذِهِ. قِيلَ: بَلْ هَذَا مُوسَى وَقَوْمُهُ قِيلَ: انْظُرْ إِلَى الْأَفْقِ فَإِذَا سَوَادٌ يَمْلَأُ الْأَفْقَ ثُمَّ قِيلَ لِي انْظُرْ مَا هُنَا وَمَا هُنَا فِي آفَاقِ السَّمَاءِ فَإِذَا سَوَادٌ قَدْ مَلَأَ الْأَفْقَ قِيلَ هَذِهِ أُمَّتُكَ وَيَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ هَؤُلَاءِ سَبْعُونَ أَلْفًا بِغَيْرِ حِسَابٍ ثُمَّ دَخَلَ وَلَمْ يَبَيِّنْ لَهُمْ فَاقَاضَ الْقَوْمُ وَقَالُوا: نَحْنُ الَّذِينَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاتَّبَعْنَا رَسُولَهُ فَتَحْنُ هُمْ أَوْ أَوْلَادُنَا الَّذِينَ وَلِدُوا فِي الْإِسْلَامِ فَإِنَّا وَلَدْنَا فِي الْأَجَاهِلِيَّةِ فَبَلَغَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَخَرَجَ فَقَالَ هُمُ الَّذِينَ لَا يَسْتَرْقُونَ وَلَا يَتَطَيَّرُونَ وَلَا يَكْتَوُونَ وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ فَقَالَ عُكَّاشَةُ بْنُ مِحْصَنٍ أَمِنْهُمْ أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَعَمْ. فَقَامَ آخَرُ فَقَالَ: أَمِنْهُمْ أَنَا؟ قَالَ: سَبَقَكَ بِهَا عُكَّاشَةُ. (الحديث ٥٧٠٥ أطرافه في: ٣٤١٠، ٥٧٥٢، ٦٤٧٢، ٦٥٤١) (١٨٧٦).

نی‌بن‌وعه‌باس —رم‌زای‌ خودایان‌ ل‌ک‌بی‌- فه‌رم‌و‌وی‌: پ‌ی‌غه‌مه‌ر —د‌رو‌ودی‌ خ‌و‌ای‌ له‌سه‌ر- رۆ‌ژی‌ له‌ما‌ل‌ د‌ه‌ر‌چ‌وو‌ ه‌ات‌ بۆ‌ نا‌و‌ مان‌ ز‌فه‌رم‌و‌وی‌: (له‌خ‌ه‌وما‌ نه‌ته‌وه‌کا‌ن‌م‌ یه‌که‌ یه‌که‌ پ‌ی‌ ن‌ی‌شا‌ن‌ د‌را‌ن‌ و ر‌ا‌ن‌و‌ی‌ئ‌را‌ن‌ له‌به‌ر‌چ‌او‌م‌. د‌یا‌ره‌

كەخەوى پېغەمەرانىش ھەقەو راستەو دروستە، تەماشام كرد: پېغەمەرى وا ھەبوو، نزيكەى دەپياوى لەگەڵ بوو، وە ھەبوو دوو پياوى لەگەڵدا بوو، وە پېغەمەرى واھەبوو كەيەك پياوى لەگەڵدابوو، وەھەموو گەلەكەيان بریتی بوون لەو چەند كەسە، يالەو دووپياو، يالەو تاقە زەلامە! ھەتا پېغەمەرى وا ھەبوو كەتەشرىفى بەبەردەمما ڤەت دەبوو، كەسى لەگەڵ نەبوو، چونكە لەدنيادا لەگەلەكەى كەس باومڤى پىنەھىناو!

ھەتا لەدواى ئەوان تارمايى و عەشاماتىكى زۆرم بينى، تا چاوپرکا ئاسۆيان داگرتبوو، گوتم دەبى ئەم گەلە زۆرە كىبى، تۆ بلایى گەل ئىسلامى من بى؟ دەى خوادا ئەوان بن. بەلام پىم گوترا ئەمە مووساوا گەل مووسان. ئەنجا پىم گوترا: ئادەى تەماشای ئىرمو ەكە و چاوبگىڤرە بە ئاسۆى ئاسمانا كاتى تەماشام كرد تارمايى عەشاماتىكى زۆرم دى، ھەتا چاوپرکا ئاسۆى داپۆشى بوو، ديسان گوتیانەو پىم: ئادەى تەماشای ئەم لاوالاى خۆشت ەكە، جا ديسان كەتەماشام كرد تا چاوپرکا بەراست و بەجەپا، بەھەر چوارلادا، تارمايى عەشاماتىكى بىشمار ئاسۆى داگرتبوون پىم گوترا.. ئەمە ھەمووى نەتەو (نوممەت)ى تۆن، لەمانە ھەفتا ھەزار كەسيان بەبى لىڤرسينەو دەچنە (بەھەشت).

جا لەپىش ئەو ەدا كەپېغەمەر -درودى لەسەر- باسى ئەو ھەفتا ھەزار كەسيان بۆ بكا، كەكۆن و كۆ نين و چ كارەن، خۆى رۆيشتەو بۆ مائەو، يارانىش بلاوميان لىكرد، وەلەناو خۆيانا كرديان بەمقۆمقۆ و گوتيان:

ببى واتە: نەبى ئەوانە ئىمەين، چونكە ئىمە بەردى بناغەى ئىسلامان دامەزراند: پىرومان ھىنا بەخودا و پەيڤەوى پېغەمەرەكەيمان كرد، ھەندىكى تريان گوتيان: ئىمە ھەرچەند باومرمان ھىناو بەخودا، بەپېغەمەرى خودا، لەم ڤوومو شايانى ئەومين كەئۆو دەيلۆن، بەلام لەبەر ئەو ە كەئىمە لەسەردەمى فرە خودايى (شرك) دا لەدايك بووين، ڤەنگ بى لەبەرئەو

ئەوانە ئیمە نەبین، بەلکوو ئەوانە نەتەووی ئیمە بن، کەیه کسەر
لەئیسلا مەتیدا لەدایک بوون. جاکاتی ئەم وتووێژە گەشتەووە بەپێغەمەر –
دروودی لەسەر- تەشریفی هات، فەرمووی: (ئەوانە کەسانیکن لەنەتەووی
ئیسلا، کە نووشتەناکەن و نووقلانە ی خراب لێنادەن و لەبەر هەندئ
نەخۆشی کەوا باوە خەلکی تر هەندئ شوینی تایبەتی خۆیان بەنیازی چارە
سەر و دەرمان خۆیان داخ دەکەن، ئەوان ئەومناکەن و خۆیان لەبەرشتی واداخ
ناکەن، بەلکوو هەمیشە بۆ جێبەجێ بوونی کار و فرمانیان پشت بەلوتف و
کەرەم و بەخششی خودا دەبەستن و بەس!).

جا عەککاشە ی کۆری میحصەن –رمزای خۆی لێی- هەلسا فەرمووی: ئەو
پێغەمەری خودا! ئایا من لەم دەستەبەم یان؟ فەرمووی: (بەلێ تۆ لەوانی)
پیاویکی تریش هەلسا گووتی: ئەو پێغەمەری خودا! ئایا من لەوانم یان؟
فەرمووی: (وەکاشە دەست پێشکەش کەری لێکردی و ئەو بەهەرە گەورەیی
بۆخۆی برد) (بەر: تاج/ ٤/ ز ٨٠/ ل ٢٤٠/ ژ ١/ + (ریاض صالحین/ کوردی/ ١/
ز ١٠/ ژ ٧٤/ ل ٨٧- چاپی دووهم).

روونکردنەو:

یەكەم: وەك لەفەرموودە ی تری زۆری صەحیحەووە دەرەكەوئ:
کەنوشتەکردن بەنایەتەکانی قورئان و بەناوە جوانەکانی خودا و بە پارانەووی
ریکی شەرع دروستە، یاخۆ داخکردن لەبەر هەندئ نەخۆشی دروستە، وەك
داخکردنی لاجانگی منال، بەموورووی ئاقیق، یاداخردنی دوگمە ی
مەیسیری و زۆر شتی تری لەم بابەتە، برپوانە: ژمارە: ١٠٠٦: تجرید= ٢٢٧٦
فەتحوالباری= بەرگی/ ٣/ ل ٨١+ تاج/ ٤/ ز ٧٣- ل ٢١٣).

دووهم: عوککاشە ی کۆری میحصەن –رمزای خۆی لێی- لەموسولمانە
پێشینەکانە، پیاویکی زۆر جوان بوو، سوارچاکی وەك خۆی نەبوو،

لەكۆچكارانە، نامادەى جەنگى بەدر و جەنگەكانى ترى پاشى بوو، پالەوانانە لەجەنگى بەدر دەر دەجەنگى، شمشیرەكەى لەدەستیدا دەشكى، چونكە زۆرىنەى جەنگاومەكانى ئەو رۆژگارە زىيەى ئاسنین و مەتائیان لەبەردابوو، كاتى شمشیر بەتوندى بەرى دەكەوت وەك بىكىشى بەئاسن و بەرددا وابوو، جاپیغەمەر - دروودى خوای لەسەر - بپرەدارىكى قەوى دەداتى-ون پىرى دەفەرموى: (بەمە جەنگ بكە) ئىتر لەخواو ئەو بپرەدارە دەبى بەشمشیرىكى درىزى پشت ئەستوورى سبى ئىتر وەكاشە شەرى پى دەكا هەتا خودا سەریان دەخات، لەو دەوايش ئەم شمشیرە لەلای وەكاشە دەمىنى، هەتا لەشەرى هەلگەرپاوەكانا، كەناودارە بەحوروبى ریددە، لەبوزاخە، لەسەردەمى جىنشینی ئەبوبەكرى صەدیقا بەدەستى توله یحەى كۆرى خووەیلید كۆزرا، ئەم توله یحەیه ئەو كاتە لافى پیغەمەرىتى لێدەدا، بەلام لەئەنجاما موسوڵمان بوو، وە موسوڵمانىكى دروستى لێدەرچوو، وەكاشە لەم شەردا، لەگەل سابیتی كۆرى ئەفەرمدا، پىش قەرەوڵى ئىمامى خالیدی كۆرى وەلید بوون، توله یحە و سەلەمەى براى هەر دوو كیان كوشتن، لەشوینى كەناوى بوزاخە بوو، لەولاتی یەمامە، كەوا لەیەمەن. لەئىستیعابا دەلى: (كاتى پیغەمەر - دروودى لەسەر - مەرگ بوو بەمىوانى عوكاشە، تەمەنى چل و چوار سال بوو، سالى لەو دەوا شەهیدكرا). لەسالى دوازدهى كۆچیدا شەهید بوو، دیارە كە گۆرەكەى لەو دەفەرمیە، لەگەل گۆرى شەهیدەكانى تری حوروبى ریددەدا،

لێردا شتى هەیه شایانى روونکردنەومیه، ئەویش ئەومیه: كە لەزۆر شوین خزن و گۆرى پیرۆزو شەخس هەیه بەناوى (وەكاشە) وە، وەخەلكى ئەو دەفەرە، بەتایبەتى رەشەخەلك و خەلكى عەوام، خاوەنى ئەو گۆر و قەسنانە بەم حەزرەتى عەكاشەیه دەزانن لەبەرئەو زۆر بەچاوى ریزو خۆشەویستى یەو تەماشای شەخسى ناو ئەو گۆرپانە دەكەن و بەگەرمى

سەردانىيان دەكەن، ھەتا مەلاو زانا يانېش بەشدارى لەم ھەست و سەردانىانەدا دەكەن.

و دەن بەچاۋى خۆم دوو مەرھەدم دىوھ بەم ناوھ، كەپەكچىيان وا لەقەراخ، وا لەنىۋانى برايماوھ ھەپگىنەدا، لەبەھارانا خەلگىكى زۆر لەھەموو چىنى، لەژن و پىاو، لەگەورەو منال، لەشىخ و مەلاو ئۆمى، لەرۆزى چوارشەمەدا، لەم گوندانەوھ، ھەتا ئىستاش دىن بۆسەردانى ئەم وەكاشەپە، وەچەندىن گۆرى ترى وەكاشە ناۋى ترىش لەشۋىنىيانى ترىش ھەپە. گۆرچىكى ترىش بەم ناوھ لەناوچەى شوان، لەپارېزگای كەكوك دىوھ، لەبەھارانا بەتايبەتى لەم گوندانەوھ دىن بۆنەم وەكاشەى كەوا لەپال ھەپگىنەدا؛ لەتىمارو گەپەزىل و گەزمەردەو قەلا سوورەو سەرزەل و دارىكەلى و تەنگى سەرو فېكە دەرەو برايماوھ و ھەپگىنەو كانى رۆشناىى و ھالەدەرە و چەندىن گوندى ترى ئەم دەرەوھ، سەرچەم خەلگى ئەم گوندانە، بەخاۋ خىزانەوھ، دەھاتن بۆسەردانى گۆرى وەكاشەشە.

لەپاش مەراسىمى زيارەت، دەبوو بەسەيران، ھەبوو ھەل دەپەپىن، ھەبوو نىشانىيان دەناپەوھ، ئىتر ھەركەسە بەجۆرى تالەدوا نوپۇزى عەسر، دووبارە زيارەتيان دەگردەوھ و ئەوجا بىلاۋمىيان لىدەگرد. و دەن بەچاۋى خۆم دىوھە كەشىخ محمودى مەلىك و عائىشە خىزانى، لەگەل كۆمەلچ چەكدارى خۇيانا لەبەھارا، لەدارىكەلىيەوھ ھاتىبون بۆ زيارەت و سەيران بۆ سەرنەم وەكاشەپە! نامىنە خانى سەرزە لىشيان لەگەلدا بوو، كەزنىكى شازنى خاۋەن دىوھخان و ھەلۋىستى مەردانەبوو لەزۆر كەسى خەلگى برايماوھ و خەلگى سەرزەلو مەلاكانى ئەوناوچەپەم بىستوۋە: كە كۆمەلچ پەيدا بوو بوون، دزايەتى گۆرى پىاۋچاكانىيان دەگرد، ئەم جۆرە مەرھەدەپىرۆزەميان دەرۋوخان، وەنەيان دەھىشت خەلگ سەردانىيان بكا، گوتيان: يەكى لەو كۆمەلە ناۋى بەكر بوو كۆرى مەلا رەنۋفى ھەپگىنەبوو، كەوالەپال مەرھەدەكەدا، ئەو گۆرى ئەم

وہکاشہ یہی تیک داو، بی ریزی ہی کرد، گوتیان؛ سال و مر نہ گہرا، کہ بہر
موشہ کی کہوت، یہک پہنچہ یان بہنہنگوستیلہ کہیہ وہ دؤزیہ وہ، کہ بہہوئی
نہو پہنچہ یہ وہ خوشکیکی ناسیہ وہ!!

وہکاشہ کہی تریش لہناوچہی شوان، حیزبی بہعس رووخاندی، لہگہل
نہوگونہ کوردانہی کہلہوچہ بوون، گواہ موخہریبین نہو مہرقہدہ بؤ
خویان دمکن بہہنکہو بارہگا، نہگہر نہروو خیئرئ، وہ حیزبی بہعس
بہہزاران مزگہوتو مہرقہدی پیاوچاک و شوینی پیرؤزیان لہکوردستان
رووخاند، تہنانت زؤر لہمہلاو زمیوان و خزمہتگوزارانی نہوشوینہ
پیرؤزانہشیان گوشت، لہہمووی سہیرتر نیستا کہسانئ ہن، بؤ نہو رژیہ
خوینپڑو خوینمژہ دمگرین و خؤزگہی بؤدہخوازن، بیگومان کہچارمنووسی
نہمانیش وک چارمنووسی حیزبی بہعس دمبی، نہگہر خراپتریش نہبی کہ
نہویش ہہموومان دزمانین کہچی بہسہرہات! وہ وکوو بیستوومہ لہکہسی
متمانہ پیکراو، خزنی وہکاشہ ناوی تریش ہہیہ بہہمان ناو و نیشان، وہ
نہمانہ ہہموویان گؤری پیاو باشانن وہ ہیچیان گؤری نہم وہکاشہیہ نین
کہلہم فہرموودمیہدا ناوی ہہیہ.

۱۸۷۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ لَا عَذْوَى وَلَا طَيْرَةَ وَلَا هَامَةَ وَلَا صَفَرَ وَفَرٌّ مِنَ الْمَجْدُومِ كَمَا تَفَرُّ مِنَ
الْأَسَدِ. (الحديث ۵۷۰۷، اطرافہ فی: ۵۷۱۷، ۵۷۵۷، ۵۷۷۰، ۵۷۷۳،
۵۷۷۵) (۱۸۷۷).

نہبوہورمیرہ —رمزای خوائ لی بی۔ لہخؤشہویستہوہ —دروودی خوائ
لہسہر بی۔ دمفہرموی؛ (نہ نہخؤشی تہنینہوہ لہخؤیہوہ ہہیہو، نہنوقلانہی
خراب ہہیہو، نہبی رہشی و بہدقوومی ہہیہو، نہ (ہامہ) ہہیہو،

نه پاشخستنی مانگی موحرهم ههیه بۆکاتی مانگی سهفهرو نه به پچه وانه وه
مانگی سهفهرو پيش بخري بۆ کاتی مانگی موحرهم. له گهڵ نه و مېشه نه مه
واتای وانیه که پاريز له نه خویشی نییه، به لکوو پاريزکردن له پەتاو نه خویشی
کاری باش و دروسته، دهی که واته ههتا بۆت دهکری پاريز له گول بکهو،
له بهری ههلبێ ههروهک چۆن له ترسا له بهر شیر ههڵ دیت ناوا!). (تاج/ ٤ - ل
٢٣٠ ز ٧٦ - ٥+١+٢+٣+٤+٦).

پوختهی قسهی ساخ نه مهیه: نه فسانه ی کۆنی سهردهمی نه زانی و شتی
تری له م بابه ته بێ بایه خه، هه موو شت له بنه پەتاو به دهمست خودا خویشهتی،
به لام به پێی یاسای ئاسایی و، به پێی حال و عادمت و باوو به راورد دهبی بۆ
نیحیتات واته: دووربینی خۆت له دهمردو نه خویشی بپاريزی نه بادا تۆش توووش
ببی، به تاییه تی له نه خویشی خراپ وه کوو گولی و گه پری. نه مه پوخته ی
فهروموده ی ئیمامی نه وه دییه، له م شوینه دا، پرگۆپی پیرۆزی له نووری
خودایی. هه مه ش به زۆر واتا هاتوو، هه موو واتا کانی قسه له به د قوومی و
نه فسانه گه ری دهکا، که شتی و له شه رعا بێ بایه خه (بر: تاج/ ٤ - ل ٢٢٧ ز
٧٦).

١٨٧٧ - مکرر - وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي رِوَايَةٍ قَالَ: فَقَالَ أَغْرَابِي يَا رَسُولَ
اللَّهِ فَمَا بَالُ إِبْلِي تَكُونُ فِي الرَّمْلِ كَالْغَاظِ الْبَاءِ فَيَأْتِي الْبَعِيرُ الْأَجْرَبُ فَيَدْخُلُ بَيْنَهَا
فَيُجْرِبُهَا؟ فَقَالَ: فَمَنْ أَعْدَى الْأَوَّلِ. (الحديث ٥٧١٧، طرفه في: ٥٧٠٧) (١٨٧٧ - م).

ديسان نه بهوهرميره - رمزای خوای ئی بێ - له گێرانه و ميه کا، فهروموی:
پيغه مه ر - دروودی خودای له سه ربی - فهروموی: نه نه خویشی ته نینه وه ههیه و،
نه مانگی سهفهردمبی به مانگی موحرهم و نه کونده بوو به دبوومه،
عارمبکی ده شته کی گووتی: نه ی پيغه مه ری خودا: وادمبی که وشتر مکان له ناو

لم دان، له بهر گورج و گۆلی و پاکی و پوختی ده لئی رهوه ناسکن، چ درودو به لایان نییه، که چی که و شتریکی لاوه کی گه پریان تیگلا و دهبی هه موویان گه پ دهکا نهی نه گهر نه خوشی ناته نیته وه نه وه بو وایه؟ هه رمووی: (نهی باشه نه خوشییه که له کیوه تهنیییه وه گه یشت به یه کهم و شتر!). (تاج/ ٤ ل- ٢٢٩ ز- ٧٦ ژ- ٣).

١٨٧٨- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَذِنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَهْلِ بَيْتٍ مِنَ الْأَنْصَارِ أَنْ يَرْفُقُوا مِنَ الْحِمَةِ وَالْأُذُنِ قَالَ أَنَسٌ كُوتِ مِنْ ذَاتِ الْجَنْبِ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَيٌّ وَشَهِدَنِي أَبُو طَلْحَةَ وَأَنَسُ بْنُ النَّضْرِ وَزَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ وَأَبُو طَلْحَةَ كَوَانِي. (الحديث ٥٧٢٠، ٥٧٢١) (١٨٧٨).

نه نهس - رهزای خودای لی بی- هه رمووی: پیغه مهه - دروودی له سهه - ریگهی مالیکی نه نصاریدا، که ناسراون به نالی عه مری کوپی چه زم، که نزاو نوشته و دهمبهستی مارو دوو پشک و جرو جانه و مری تری زه هردار و نوشتهی گوئی ئیشه بو خویان و بو خه لکی تریش بکهن، نه نهس دهیغه رموو: (نه خوشی پالووم بوو که به عه ره بی پیی ده گووتری - ذات الجنب - نه بو طلحهی زربابم به داخیکی تایبه تی، بو چاره ی نه نه خوشی پالوو به دهستی خوئی داخی کردم، نهو سهه رده مه پیغه مهه - دروودی له سهه - له ژیا نا بوو، نه نهسی کوپی نه زپی مامه م و زهیدی کوپی سابیتیش له لام ناماده بوون له کاتی داخکرنه که دا). (تاج/ ٤ ز- ٧٣ ل- ٢١٤ ژ- ٢+٦+١+٣ ز- ٧٤ ل- ٢١٦).

۱۸۷۹- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهَا كَانَتْ إِذَا أُتِيَتْ بِالْمَرْأَةِ قَدْ حُمَتْ تَذْعُرُ لَهَا أَخَذَتْ الْمَاءَ فَصَبَّتُهُ بَيْنَهَا وَبَيْنَ جَنْبَيْهَا وَقَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُنَا أَنْ نَبْرُدَّهَا بِالْمَاءِ. (الحديث ۵۷۲۴) (۱۸۷۹).

فاتیمہ کی کچی مونزیر - رمزای خوی لی بی۔ فہرمووی: دستوری ٹہسمای کچی ٹہبوبہکر - رمزای خوی لی بی۔ وابو کاتی ژنیکی تاداریان دہینا بولای، لہکاتی تالی ہاتنہکہدا، ہمتا دوعای بو بکا، دہچوو ناوی دہینا، لہیاخہیہوہ دہیکرد بہباخہلیا بو سہرلہشی، وہدہیگوت: پیغہمہر - دروودی لہسہر۔ فہرمانی کردوہ پیمان کہتادار بہئاو فینک بکہینہوہا۔ (تاج/۴ ل/۲۰۵ ز/۶۶ ز/۲)۔

۱۸۸۰- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الطَّاعُونَ شَهَادَةٌ لِكُلِّ مُسْلِمٍ. (الحديث ۵۷۳۲ طرفہ فی: رقم/۱۱۶۵ تجرید = ۲۸۳۰ فتح = بہرگی/۳ ل/۲۹۶) (۳۸۰)۔

لہ ژمارہ: ۱۱۶۵ دا بہتہواوی رابوورد۔

۱۸۸۱- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوْ أَمَرَ أَنْ يُسْتَرْقَى مِنَ الْعَيْنِ. (الحديث ۵۷۳۸) (۱۸۸۱)۔

حہزرہتی عائیشہ - رمزای خوی لی بی۔ فہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر۔ فہرمانی پیم کردوہ، یا فہرمووی فہرمانی بہموسولمانان کردوہ، کہ چاووزار بکری بو رزگاربوون لہچاوی پیس)۔

(۳۷۹) أخرجه مسلم في السلام، باب: لكل داء دواء و استحباب التداوي. رقم: ۲۲۱۱.

(۳۸۰) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: بيان الشهداء، رقم: ۱۹۱۶.

(۳۸۱) أخرجه مسلم في السلام، باب: استحباب الرقية من العين و النملة .. رقم: ۲۱۹۵.

۱۸۸۲- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى فِي بَيْتِهَا جَارِيَةً فِي وَجْهِهَا سَفْعَةٌ فَقَالَ اسْتَرْقُوا لَهَا فَإِنَّ بِهَا النَّظْرَةَ. (الحديث ۵۷۳۹) (۱۸۸۲).

نوم سہلہ مہی ہاوسہری پیغہ مہر - دروودی خودا لہ سہر پیغہ مہرو رمزای خودا لہ سہر ہہ موو ہاوسہرہ کانی۔ فہرمووی: پیغہ مہر - دروودی لہ سہر۔ لہمائی من بوو، کچوئہ یہ کی دی خہرکانہ لہ دہموچاوی ہاتبوو، فہرمووی: (چاومزاری بؤبکہن، ئہمہ بووہ بہ چاوموہ). ۰ تاج/ ۴ ز/ ۶۶ ل/ ۲۰۷ ز/ ۶).

۱۸۸۳- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: رَخَّصَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرُّقِيَّةَ مِنْ كُلِّ ذِي حُمَةٍ. (الحديث ۵۷۴۱) (۱۸۸۳).

عائیشہ - رمزای خودای لی بی۔ فہرمووی: پیغہ مہر - دروودی لہ سہر۔ ریگہی داوہ بہ موسوئمانان کہ نوشتہو چاومزار و دہمبہست بکہن بؤ ہہ موو جانہ و مرئیکی زمہردار، و ہک مارو دوو پشک و زمردہ والہو ہہ موو جزوودار و زمہر داریکی تر).

۱۸۸۴- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ لِلْمَرِيضِ بِسْمِ اللَّهِ ثَرْبَةُ أَرْضِنَا بِرِقَّةٍ بَعْضُنَا يُشْفَى سَقِيمُنَا بِإِذْنِ رَبِّنَا. (الحديث ۵۷۴۵ طرفہ فی: ۵۷۴۶) (۱۸۸۴).

عائیشہ - رمزای خوای لی بی۔ فہرمووی: ئہ گہر کہ سی ئیشی، نازاریکی ببوایہ، پیغہ مہر - دروودی خوای لہ سہر۔ ئہ نگوستی شایہ تمانی بہ تفی خوی تہر دہ کردو دہینایہ سہر خاک و پہنجہی تۆزی خوئی پیوہ دہلکا، ئہ و جا پہنجہی بہ خوئی و تہراییہ کہی دہمیہوہ دہینا بہ سہر شوینی نازارہ کہدا و

(۸۸۲) اخرجہ مسلم فی السلام، باب: استحباب الرقية من العين و النملة ... رقم: ۲۱۹۷.

(۸۸۳) اخرجہ مسلم فی السلام، باب: استحباب الرقية من العين و النملة.. رقم: ۲۱۹۳.

(۸۸۴) اخرجہ مسلم فی السلام، باب: استحباب الرقية من العين و النملة... رقم: ۲۱۹۴.

لهوكتاهدا ئەم نزایە دەخویندو دەیفەرموو: (بسم الله، تربة أرضنا، بريقة بعضنا، يشقى سقيما بإذن ربنا: بە پیرۆزی ناوی خۆی گەورە، دۆعات بۆدەگەم، ئەمە خاکی زەوی خۆمانە، لەگەڵ تەپرایکی دەمی موسوڵمانی لەخۆمان بەفەرمانی پەروردگارمان، دەبێ بەچارەو دەرمان بۆ ئەخۆشمان). (تاج/٤/ ز/٧٤ ل/٢١٧ ز/٤ ش/د/ت).

١٨٨٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَا طَيْرَ وَخَيْرُهَا أَنْفَالُ قَالُوا وَمَا أَنْفَالُ قَالَ الْكَلِمَةُ الصَّالِحَةُ يَسْمَعُهَا أَحَدُكُمْ. (الحديث ٥٧٥٤ طرفه في: ٥٧٥٥) (١٨٨٥).

ئەبو ھورەیرە- پەزای خۆی ئی بێ- فەرمووی: لەپێغەمەرم بیست دەیفەرموو: (نوقلانی خراب بایەخی نییە، باشتەین نوقلانیەش نوخسە لێدانە). گوترا: ئەو پێغەمەری خودا! نوخسە لێدان وەکوو چی؟ فەرمووی: (وہك ئەو دەتانەوی کاری بکەن، لەکاتی نیازی کردنەگەیا، وشەیکە باش بەرگویتان بکەوێ). (تاج/٤/ ز/٧٨ ل/٢٣٢ ز/١).

بۆ نموونە یەکی بچێ بۆ حەج، لەکاتی باسکردنی ئەم سەفەرەدا، بەرگوێی دەکەوێ، کەسێ ئەم نایەتە دەخوینێ: ﴿لَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ ئەوە جوو نوقلانیەکی باشە لەخوداوە، نیشانی ئەوێ کە حەجەیکە بەنسیب دەبێ، زۆرجار پێغەمەر- دروودی خۆی لەسەر بێ- کاتی ئەرکیکی دەسپارد بەکەسی، ئەگەر ناوەکە بەدڵی بوايە پێی خۆش بوو، ئەوە بەنوخسە باش لێدەدا، وە ئەگەر ناوەکە بەدڵی نەبوايە پێی ناخۆش بوو، بەوێنە: ئەگەر سەرکاریکی دابنایە ناوی سەرکەوت بوايە پێی خۆش بوو، بەلام ئەگەر ناوی ژێرکەوت بوايە پێی ناخۆش بوو.

١٨٨٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى فِي امْرَأَتَيْنِ مِنْ هُدَيْلٍ اقْتَتَلَتَا فَرَمَتْ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى بِحَجَرٍ فَأَصَابَ بَطْنُهَا وَهِيَ حَامِلٌ فَقَتَلَتْ وَلَدَهَا الَّذِي فِي بَطْنِهَا فَاخْتَصَمُوا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَضَى أَنَّ دِيَّةَ مَا فِي بَطْنِهَا غُرَّةٌ عَبْدٌ أَوْ أَمَةٌ فَقَالَ وَلِيُّ الْمَرْأَةِ الَّتِي غَرِمَتْ كَيْفَ أَغْرَمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ لَا شَرْبَ وَلَا أَكْلَ وَلَا نَطَقَ وَلَا اسْتَهْلَ فَمِثْلُ ذَلِكَ يُطْلَقُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّمَا هَذَا مِنْ إِخْوَانِ الْكُفَّانِ. (الحديث ٥٧٥٨ أطرافه في: ٥٧٥٩، ٥٧٦٠، ٦٧٤٠، ٦٩٠٤، ٦٩٠٩، ٦٩١٠) (١٨٨٦).

ئەبو ھورەیرە - ھەرمووی - ھەرمووی: دوو ژنی ھوزەیلی بوو شەریان، یەکیکیان بەردیکی گرتە ئەوی تریان و خۆی و سەکەھەوی کوشت، جاکە بو داخوایی و دادگایی، دادیان بەردە لای پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بێ - بپاری دا: کە خوینی سەکەھە دەکاتە سەری، ئیتر ئەو سەرە بەندەبی، یا کەنیزەک بێ دەبی، وە بپاریشی دا خوینی ژنە کوژراوەکە و خوینی سەکەھە لەسەر خوینپەستانی ژنە تاوانبارەکە، نەک لەسەر ژنەکە خۆی. وەکە لەپووری ژنە کوژراوەکەیشدا بەمنالەکانی و بە خزمەکانی تری، جا ھەمەلی کورمەزای نابێغە ھوزەیلیش گوتی: ئەو پێغەمەری خوا؟ من چی ببێژم ئەمە کە لەسکی دایکیدا کوژراوە، نە جەشکەکانی و ناوی کردوو و نە ورتە لە دەم دەرھاتوو و نە نقە لەیو ھاتوو، شتی و خوینی نییە!.

پێغەمەریش - دروودی خوای لەسەر بێ - ھەرمووی: ئەمە بەم قسە قوتانەدا، وادەردەکەوێ کە لە دەستە کۆلەنانی و کاهینانە! (تاج/ ٣ ز/ ٨٤ ل/ ٢٢٠ ز/ ٢).

پەيوەندی ئەم ھەرموودە بەسەر باسەکەو، کە باسی پزیشکییە، لەو روووەوە، کە کۆلەنانی و کەھانەش وەک سیحرو جادوو بەزای لەکاری

جنۆكه و شهياتينين، دمتوانرئ له ريگه ي نزاو نووخته كردن به نايهت و سووره ته كانى قورنانه وه چاره سهر بكرين، و نه مانه نه خووشى د مروونى يان ئى دهكه ويته وه، وه به پزىشكى گيانى (طبي روهي) چاره سهر دهكرين.

١٨٨٧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ قَدِمَ رَجُلَانِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَخَطَبَا فَعَجِبَ النَّاسُ لِبَيَانِهِمَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِنْ الْبَيَانِ لَسِحْرًا أَوْ إِنَّ بَعْضَ الْبَيَانِ لَسِحْرٌ. (الحديث ٥٧٦٧ طرفه في: ٥١٤٦).

عه بدو ئلاى كورپى عومهر - پزى خواى ئى بى- دمفه رموى: له لای خوره لاتى مه دینه وه دووپیاوی هۆشه مند هاتن بۆ خزمه تی پیغه مهر - دروودی خواى له سهر بى- په کیکیان ناوی زیریقان و ئه وى تریان ناوی عه مری كورپى نه هتەم بوو، سهر و وتاریان دا، خه لکه که له قسه نهسته قى و په وان بیژى نه وان واقى و پمان و سهر سام بوون. پیغه مهریش دروودی خواى له سهر بى- بهم بۆنه یه وه فه رمووی: (ههفتانه کهوا سهر سام بوون، چونکه هه ندئ قسه ی جوان و وتاری په وان دهق وهك سیهرو جادوو وان، گوێگر دهحه په سینن و سهرنجی کیش دهکه ن بۆلاى خۆیان). (تاج/ ١٠ ز/ ٧٠ ل/ ١٧٤ ز/ ٢+١).

١٨٨٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُورِدَنَّ مُمْرِضٌ عَلَى مُصِحٍّ. (الحديث ٥٧٧١ طرفه في: ٥٧٧٤) (١٨٨٨).

ئه بو هورهیره - پزى خواى ئى بى- له خووشه ويسته وه دمفه رموى: (نه خووش نه کریته ناو ساخه وه، نه بادا ساخه کانیش نه خووش بکه ون و دهر ده که له نه خووشه کانه وه به نه ئته وه بۆ ساخه کانیش). (تاجی کوردی/ ٤ ز/ ٧٦ ل/ ٢٢٩ ز/ ٤).

١٨٨٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ تَرَدَّى مِنْ جَبَلٍ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ يَتَرَدَّى فِيهِ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا وَمَنْ تَحَسَّى سُمًّا فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَسُمُّهُ فِي يَدِهِ يَتَحَسَّاهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ فَحَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ يَجَأُ بِهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا. (الحديث ٥٧٧٨، طرفه في: ٦٤٩ تجريد = ١٣٦٥ فتح الباري = بهرگی/٢ (٧٢/ل) + (الحديث ٦٤٧ تجريد = ١٣٦٣ فتح = بهرگی/٢ (٧١/ل) ^(٣٨٩).

نه بوهورمیره - رمزای خوای لی بی- له خو شه ویسته وه دمفه رموی: (که سی له کیو یکه وه، یاله بهر زاییه که وه، به نیازی خو گوشتن، خو ی بهر بداته وه خو ی بکوژی، نه وه کاتی دمری هه می شه له و کیو وه خو ی هه ل دداته خو اره وه بو ناو ناگری دۆزهخ، هه تا هه تایه نه مه کارو پیشه یه تی و به نیجگاری له ناگری دۆزهخا ده مینیتیه وه له سه ر نه م حاله، وه که سی زه هر بخوا، یا بخواته وه به زه هر خو ی بکوژی نه وه له ناگری دۆزهخیشا، زه هر که ی که له دونیادا خو ی پیکوشتوه، هه روا له ناو ده ستیا و په ی تا په ی تا ده یخوا، یا ده یخواته وه و هه تا هه تایه به نیجگاری له ناگری دۆزهخ دا، ده بی و هه می شه یش نه مه حال و کارو پیشه ی ده بی).

(وه که سی به پارچه ناسنی خو ی بکوژی، وه ک نه وه به خه نجه ری یا به کی ری، یا به ده مانچه پی، به قهستی خو ی بکوژی، نه وه له ناگری دۆزهخیشا نه و پارچه ناسنه ده گری به ده ستیه وه و خو ش خو ش، به رده وام ده یکا به ورگی خو یا، نیتر هه تا هه تایه له ناگری دۆزهخدا ده مینیتیه وه، نه وه حالیه تی). (تاج/٢ ز ٨١/ل ٢٠٣ ز ٧/ل).

مه به ست هه پر شه کردنه له خو کوشتن دنا هه که سی له سه ر با و مرو
 ئیمان بمری، به هیج تاوانی له پر حمه تی خوداو له به هه شت نا ئومید نابی.
 عه سقه لانی - پر حمه تی خوی لی بی - ناوا ته ئویلی ئەم فەر موودیه ده کا:
 (ئەمە سزای ئەو که سانه یه که ئەم تاوانه که ورمیه نه نجام ددهن، مه که ر خودا
 به میهر مانی خوی چاو پۆشی لی بکاو، له دۆزه خی هه می شه یی پر گاری بکاو
 بیباته به هه شتی به رینی نه بر اوه).

١٨٩٠ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: إِذَا وَقَعَ الدُّبَابُ فِي إِنَاءٍ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْمِسْهُ كُلَّهُ ثُمَّ لِيَطْرَحْهُ فَإِنَّ فِي أَحَدِ جَنَاحَيْهِ
 شِفَاءً وَفِي الْآخَرِ دَاءٌ. (الحديث سبق طرفه في: ١٣٣٤ تجريد = ٣٣٢٠ فتح =
 بهرگی / ٣ ل / ٤٥٩) (٨٩٠). واته کهیشی له وئ به ته وای رابورد، لی ره ووشه ی (إناء
 = دمفرو قاپ و حاجه ت) ه و بهس. ئەویش ئەوه ده که یه نی له باتی خواردنه وه
 هه موو شله یی، له م پرو ووه، با خواردنه وه ش نه بی، وه ک شله و شۆر با، بر یاری
 ناوو خواردنه وه ی هه یه. واته: ئی ره عام ترو گشتی تره.

پایانی - الخاتمة

مامؤستای عهسقه لانی - پرمزاو - پرهمه تی خوی گهوره ی لی بی- لیردا له م پایانه دا دمفه رموی: (نامه ی پزشکی) سه دو هه ژده فهرمووده ی بهرز کراوه ی تیادایه، هه ژده ری باز (طریق) یان بی پرشته ن (معلق) ن، نه وانی تریان په یوه ست (موصول) ن.

هه شتاو پینج ری باز یان دووبارهن، هه یانه له م نامه خوی دا دووباره بوونه ته وه، هه یانه له پیشتَر دووباره بوونه ته وه، پوخته که یان: (۱۸ - ۸۵ = ۳۳) سی و سی فهرمووده ن، پی شه وا موسلیم وه ک پی شه وا بوخاری، - رمزاو پرهمه تی خودا له ههر دووکیان بی- نه م پوخته یه ی گپراو ته وه، بیجگه له م هه شته یان:

۱. فهرمووده ی نه بوهورمیره، ژماره: ۱۸۷۰ ته جرید = ۵۶۷۸ فه تی = فی نزول الداء و الشفاء.

۲. ژماره: ۱۸۷۱ ته جرید = ۵۶۸۰ فه تی = الشفاء فی ثلاث.

۳. ژماره: ۱۸۷۳ ته جرید = ۵۶۸۷ فه تی = حدیث عائشة فی الحبة السوداء.

۴. ژماره: ۱۸۷۷ ته جرید = ۵۷۰۷ فه تی الباری = حدیث ابي هريرة (فر من المجزوم). لاحظ ما جاء في هامش هذا الرقم من إخراج مسلم له في باب السلام برقم/ ۲۲۲۰.

۵. ژماره: ۱۸۷۸ ته جرید = ۵۷۲۰ فه تی = حدیث انس (رخص لأهل بیت فی الرقية).

۶. ژماره: ۱۸۷۸ کو تاییه که ی = حدیث انس (ان أبا طلحة كواه) = فه تی/ ۵۷۲۱.

۷. حدیث عائشة فی الصبر علی الطاعون = ۵۷۳۴ فتح الباری.

۸. حدیث انس: (اشف و أنت الشافي) = ۵۷۴۲ فه تی.

هه روه ها دمفه رموی: شازده بیستراو - اثر- یشی واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

۸۰- نامه‌ی جلو بهرگ * کتاب اللباس

نامه‌ی جلو بهرگ له تاجول نوصولدا وا له بهرگی جواردا، ل/ ۹۷ ز/ ۲۹ هه تا
ل/ ۱۵۴ ز/ ۴۹ + ریاض/ ۲ ل/ ۲۷۳ ز/ ۱۱۷ هه تا ل/ ۲۹۶ ز/ ۱۲۶.

۱۸۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا
أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فَبِئِ التَّارِ. (الحديث ۵۷۸۷) (۱۸۹۱).

ئه‌بو هورهیره -پرمزای خوای لی بی- فهرمووی: خو‌شه‌ویست -دروودی خوای
له‌سهر بی- دم‌فهرمووی: (ههر جلو بهرگی دریزییه‌که‌ی بکه‌ویته خوار دوو
قاپه ره‌قله‌ی پیاوه‌وه، ئه‌وه شوینه‌که‌ی له‌قیامه‌تا واله‌ناو ناگری دۆزه‌خا).
(ریاض/ ۲ ل/ ۲۸۰ ژ/ ۷۹۳) + (تاج/ ۴ ز/ ۳۸ ل/ ۱۲۷ ژ/) + (تجرید/ ۴ ل/ ۷۴
ژ/ ۱۳۸۸ = ۵۷۹ فه‌تحو‌لباری + ب/ ۴ ل/ ۱۴۱ ژ/ ۱۴۵۳).

۱۸۹۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كَانَ أَحَبُّ الثِّيَابِ إِلَيَّ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَلْبَسَهَا الْجَبْرَةُ. (الحديث ۵۸۱۳ طرفه‌ی:
۵۸۱۲) (۱۸۹۲).

ئه‌نه‌سی کو‌ری مالک -پرمزای خوای لی بی- فهرمووی: (پینگه‌مه‌ر -دروودی
خوای له‌سهر بی- له‌گشت جلو بهرگی زیاتر جه‌زی له له‌به‌رکردنی
حیه‌ره‌بوو). (تاج/ ۴ ل/ ۱۰۵ ز/ ۳۱ ش/ ن).

(۱۸۹۱) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: (ما أسفل من الكعبين...). (فتح/ ۱۱)

-المترجم-

ص/ ۶۰۲ ط. ج. خاتمة كتاب اللباس

(۱۸۹۲) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: فضل لباس ثياب الحبرة، رقم/ ۲۰۷۹.

حبيبهره جوړه قوماشيكي نايابي يه مهنه يه، پښتگي جوړي بي لهو قوماشه ي جاران پييان دهگوت شيرداخ.

١٨٩٣ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ تُوُفِّيَ سَجَّيَ بِرُؤْدِ حَبْرَةٍ. (الحديث ٥٨١٤) (١٨٩٣).

عائشه - پرمزاي خواي لي بي- فهرمووي: پيغه مهر- دروودي خواي له سره بي- کاتي مهرگ بوو بهميواني دايان پوشي بهشالي يه ماني. (تاج/ ٤/ ز/ ٢٠٢ ل/ ٥٤٣/ ١/ ش/ د).

روونکردنه وه:

نيمامي نه وه وي - رحمه تي خوداي لي بي- دمفه رموي: کاتي مردوو گياني دمرده چي واباشه جله کاني له بهري دابکه نري، هه تا به هوي نهو جلانه وه نه ندانه کاني دهق نه گري، وه پاش نه وه به چهرخي هه موو له شي دابپوشي، هه تا شهرمگاي دمړنه که وي، وهک لهم فهرموودميه دا نامازه بو نه وه کراوه.

١٨٩٤ - عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِ ثَوْبٌ أَبْيَضٌ وَهُوَ نَائِمٌ ثُمَّ أَتَيْتُهُ وَقَدْ اسْتَيْقَظَ فَقَالَ مَا مِنْ عَبْدٍ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ثُمَّ مَاتَ عَلَى ذَلِكَ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ قُلْتُ وَإِنْ زَكَى .... (الحديث ٥٨٢٧ طرفه في: رقم: ٥٩٨ تجريد = ١٢٣٧ فتح = بهرگي/ ٢/ ل/ ٢١ + رقم/ ١٠٤٧ تجريد = ٢٣٨٨ فتح = بهرگي/ ٣/ ل/ ١٤٠) (١٨٩٤).

لهم دوو شوي نه وه فهرموودميه به ته واوي رويشت، لي ره دا نه وه ي هه يه له سه تا نه بو زمره - پرمزاي خواي لي بي- دمفه رموي: (چووم بولاي پيغه مهر -

(١٨٩٣) أخرجه مسلم في الجنائز، باب: تسجية الميت... رقم: ٩٤٢.

(١٨٩٤) سبق في رقم: ١٢٣٧، أخرجه مسلم في الإيمان، باب: من لا يشرك بالله شيئا دخل الجنة،

دروودی خوی له سهر بئ- نوستبوو، بهرگیکي سپی له بهر دابوو، له پاشا جوومه وه بؤ خزمه تی له خه وه لسا بوو....).

۱۸۹۵- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْحَرِيرِ إِلَّا هَكَذَا وَأَشَارَ بِإِصْبَعَيْهِ اللَّتَيْنِ تَلِيَانِ الْإِبْهَامَ قَالَ فِيمَا عَلِمْنَا أَنَّهُ يَعْنِي الْأَعْلَامَ. (الحديث ۵۸۲۸ أطرافه في: ۵۸۲۹، ۵۸۳۰، ۵۸۳۴، ۵۸۳۵) (۱۸۹۵).

عومهر - پرمزای خوی لی بئ- فهرمووی: پیغه مههر - دروودی خوی له سهر بئ- نهیی دهکرد، له ناوړېشم و له بهرکردنی، مه گهر بؤ نه مه. پیغه مههر - دروودی خوی له سهر بئ- بهو دوو په نجه یه ی که دین به دوا په نجه که له ی دا ناماژه ی کرد. واته: به په نجه ی شایه تمان و به په نجه ی ناوړاست، ناماژه ی کرد، واته: نه گهر ناوړېشم بؤ په راوړزو ته طریز و شتی تری و ابوو دروسته). (تاج/ ۴ ل/ ۹۹/ ۵).

۱۸۹۶- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ لَبَسَ الْحَرِيرَ فِي الدُّنْيَا فَلَنْ يَلْبَسَهُ فِي الْآخِرَةِ. (الحديث ۵۸۳۴ أطرافه في: ۵۸۲۸، ۵۸۲۹، ۵۸۳۰، ۵۸۳۵) (۱۸۹۶).

عومهر - پرمزای خوی لی بئ- فهرمووی: خوښه ویست - دروودی خوی له سهر بئ- فهرمووی: (ههر پیاوړی له موسو لمانان لهم جیهانه دا، ناوړېشم له بهر بکا، له وجیهاندا له بهه شتا له بهری ناکا، واته: ناچیت ته بهه شت چونکه بهرگی بهه شتی یه کان ناوړېشمه). (تاج/ ۴ ز/ ۲۹ ل/ ۹۷/ ۱/ ۱).

(۸۹۵) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: تحريم استعمال إناء الذهب... رقم/ ۲۰۹۶.

(۸۹۶) رواه الخمسة إلا أبا داود، (تاج/ ۴ ل/ ۹۷).

روونکردنه وه:

له تاج دا دمفه رموئ: بوخاری و موسلیم و نه سائی ئهم فهرمووده یه یان
گیراومه وه، له وه جه یکی ئهم فهرمووده یه دا، که له نیمای ئه نه سه وه یه، عه ینی
دمفه رموئ: (و الحدیث من افراد واته: ئهم فهرمووده یه بوخاری به ته نیا
گیراویه ته وه، موسلیم نه یگیراومه ته وه). ئهم دوو فهرمایشته به دیمه ن جیا یه،
ده که پرتیه وه بۆ خا لکی گرن گ له زانستی فهرمووده دا، که ئه ویش ئهم یاسا
ناسراویه، له ناو فهرمووده شونا سه کاندئا:-

(فهرمووده به دوو شیوه ی سه ره کی دابهش ده کری و هه ره شه ی ناویکی لی
ده نری:

یه که م: به ناوی مخر جی یه که می، که زۆرینه ی کات یه کی که له سه حابه کانی
پتغه مهر، وه ک ده گوترئ: حه دیسی عومه ر، حه دیسی عائیشه، حه دیسی زمید،
حه دیسی نه بو سه عید، به ناوی سه حابه که وه فهرمووده که ناوده برئ، جا
ئه وه ی که لی ردا، واته: له په راویزی فهرمووده کاندئا، له م کتیبه دا،
له ته خرجه که دا دمفه رموئ: (آخر جه مسلم) مه به ست ئهم جۆر یه، واته:
نیمای موسلیم هه مان فهرمووده ی له هه مان سه حابه وه به سه نه دی خو ی
ده ره ی ناوه، به لام مه رج نییه سه نه دو مه تن ئه می ش به هه مان له فظ و
به هه مان ده ق و مه تن و به هه مان سه نه دی بوخاری بی، به لکو واده ی پشته و
ده قی فهرمووده که له لای هه ردو و نیمام یه ک شته به بی زیاد و که م، جاری
وایش ده بی هه م له پشته که دا، هه م له ده فقه که دا جیاوازی هه یه، بگره زۆر جار
جیاوازی زۆریش هه یه، به لام چونکه مخر جی حه دیسه که و ته وهر ی
حه دیسه که یه ک شتن داده نری به متفق علیه، ته نانه ت پئ ده که وئ نیمای
موسلیم، له یه کی له گیرانه و مگانی خویدا بۆ فهرمووده که، پار چه یئ له ده قی
فهرمووده که، نه قل ده کا، وه هه موو فهرمووده که له شوینئ تر نه قل ده کا، وه
نیمای بوخاریش هه روا: له هه ندئ ریوا یه تی خویدا پار چه یئ له فهرمووده که

نه قل دهگا، كه نه و پارچه يه له و فهرمووده يه دا تايبه ته به خوځه وه،
له فهرمووده كه ي نيمامى موسليمدا نه و پارچه يه يا نه و زياده يه نيه، له بهر
نه وه خوځنه ر سهرى لى تىك ده چى، ده لى: كه ي نه م دوو حه ديسه يه
له موته فقو عه له يهن. جا بو روونكر د نه وه ي ته واوى نه م باسه عمر زتان ده كم،
نيمامى موسليم فهرمووده ي ژماره: ١٨٩٤ ته جريد، به م س نه ده ئيخراج ده كا:

١. زوهه ريرى كورى حه رب و نه حمه دى كورى خيراش، هه ردوو شى خى
موسليم.

٢. عه بدولصه مه دى كورى عه بدولوا ريث.

٣. له عه بدولوا ريثى باوكى عه بدول صه مه ده وه.

٤. حوسه ينى موعه لليم.

٥. ئيبنو بوره يده.

٦. يه حياى كورى يه عمه ر.

٧. نه بولنه سوه دى دىلى.

٨. نه بو زه ر.

به لام نيمامى بوخارى به س نه ده دو مه تنى خو ى ناوا ده يگير پته وه:

١. نه بو مه عمه ر (شىخ = ماموستا) ي بوخارى.

٢. عه بدولوا ريث.

٣. حوسه ينى موعه لليم.

٤. عه بدوللاى بوره يد.

٥. يه حياى كورى يه عمه ر.

٦. نه بولنه سوه دى دىلى — دو نه لى.

٧. نه بو زه ر.

له گپړانه وده میده کی تری ئهم فهرموود میده دا، سهند - پشته ی - موسلیم

ناوایه:

١. محمدی کوری موئنه نا.

٢. محمدی کوری جه عفر

٣. شوعبه.

٤. و اصیلی ئه حدیب

٥. مه عروور

٦. ئه بوزم.

یه که م: دیاره که ئهم پرستانه جیاوازی زوریان ههیه، به لام هه موویان سهر
پرشته که یان ده چیت هه سهر ئه بوزم، ئه لغه فاری، مه تنی ریواته کانیش
جیاوازی زوریان ههیه.

دوو م: فهرموود هه که ته ودره و بابته که و واتاکه ی یه که، یا زور له یه که وه
نزیکه، به لام له چهند سه حابه یه که وه ئیخراج کراوه، وه که فهرموود ی
ژماره: ١٨٩٦ ته جرید، که له بوخاریدا له چهند که سیکه وه ریوایه ت کراوه،
ژماره: ٥٨٣٠ فه تچ له عومه ره وه، له گهل ته ره فه که ی: ٥٨٢٨، ٥٨٢٩، ٥٨٣٤، ٥٨٣٥.

ژماره: ٥٨٣٢ فه تچ له ئه نه سی کوری مالیکه وه.

ژماره: ٥٨٣٣ فه تچ مورسل ئیبنووزوبه یر.

جابه م جوړه فهرموود میده ده گوتری: ریوایه ت و موسلیم. جا ئه وه ی که
له تاجولن و صولا زور جار ده فه رموی: بوخاری و موسلیم، ریوایه تیان کردوو،
مه به ست هه ردوو شیوه که یه، جاری واهیه به شیوه ی یه که مه، که پی ی
ده گوتری متفق علیه جاری واهیه به شیوه ی دووه مه، که پی ی ده گوتری:
ریوایه ت به مه ه نا، چونکه ئالی هه ردوو فهرموود هه که له واتاو مه عنادا یه که
ده گریته وه.

سیئہ ۴: ماموستای عهسقه لانی - رحمتی خودای لی بی- دمفه رموی: له بارترین
فهرمایشت له م لایه نه وه: (که سزای نه و که سه له قیامت نه ویه که له و نازو به هر یه
بی بهش دهبی، به لام واده بی نه م هر شه یه نایه ته جی، به هوئی توبه وه، یا به هوئی
چاکه وه، یا به هوئی شفاعت وه یا به هوئی پارانده و دی مناله وه بوی). فدرمایشتی شیخی
عهسقه لانی ته و او. له راستیدا نه م جوړه هر پشانه هه موویان هه روان، مهرج نییه
له قیامتدا دمقاو دهق جی به جی بکریږن، به لام هه شیانه وه ک خوی جی به جی ده کری،
نه گهر کابرای گونا هبار هه تا مردن له گومرا هیدایی و ناوړی له نایین و خوا به رستی و
چاکه خوازی نه دات وه.

چوار ۵: (بروانه: تبیینی) کوتایی پایانی پاش ژماره: ۱۹۶۳ ته جرید = بهرگی/۵
(۲۲۵/ل).

۱۸۹۷ - عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَهَا أَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَن
نَشْرَبَ فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَأَن نَّأْكُلَ فِيهَا وَ عَنْ نُبَسِ الْحَرِيرِ وَ الدِّيَاجِ وَ أَن
نَجْلِسَ عَلَيْهِ. (الحديث ۵۸۳۷ سبق طرفه في: رقم: ۱۸۱۳ تجريد = ۵۴۲۶ فتح
= بهرگی/۵ ل/۸۵). (۱۸۹۷):

(بـ: تاج/ ۴ ل/ ۵۷ ز/ ۲۹ ز/ ۲۲) + (رياض/ ۲ ل/ ۲۹۳ ز/ ۸۰۸)،
فهرمووده که له وئی به ته و او وی رؤیشت، لیږه له ناخره که یه وه نه مه ی پتره:
(له سهر ناوړی شم دامه نیشن).

جلو بهرگی زه عفه راناوی

۱۸۹۸ - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَتَزَعَفَرَ
الرَّجُلُ. (الحديث ۵۸۴۶) (۱۸۹۸).

(۸۹۷) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب تحريم استعمال إناء الذهب، رقم: ۲۰۶۷.

(۸۹۸) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: نهى الرجل عن التزعفر، رقم: ۲۱۰۱.

ئەنەس - پەرزەنتى خۇاى ئى بى - ھەرمووى: پېغەمەر - دروودى خۇاى لەسەر
بى - رېگەى پىاوى نەنەدا، كەبەزەغفەران خۇى بۇنخۇش بكا، يا جل و لەشى
خۇى پى رېنگ بكا). (بى: تاج/ ۴ ل/ ۱۴۳ ز/ ۴۴ ز/ ۴).

روونكردنهوه:

مەبەست لەم ئامازانە كەدەيكەين بۇ ئەطراف و گىرپانەووەكانى تىرى
ھەرموودەكان و بۇ شوئىنى ئەم ھەرموودانە، لەرىاض الصالحين و لەتاج الأصول
داو، لەسەر چاوەكانى تردا، كار ئاسانىيە بۇ پسپۇران و كەسانى كە بيانەوى،
لەفەرموودەكان بەتەواوى حالى ببنو، بىپارە شەرعىيەكانيان ئى وەربگرنو،
بەتايبەتى بۇ وەركىپران و وتار خوئنان و بەحس نووسان و لىكۆلەرەوان، ھەتا
بتوانن بەئاسانى تەوفىق، يا جەمع، لەنىوانى گىرپانەووە جىاجىاكانا بكن و
بەھەرى تەواويان ئى وەربگرن. زۆر لەپسپۇران جەخت لەسەر ئەم لايەنە
دەكەن و داواى لەبەندە دەكەن، دەئىن: چونكە كارئاسانىيەكى زۆر باشى
واتىادا، بەتايبەتى بۇ خوتبەو وتارو ئامۆزگارى و... تاد.

بۇنمونه: ئەومتا بەپىى ئەم ھەرموودەپەى ئىرە، بۇ پىاوى، خۇرپەنگ
كردن و خۇ بۇنخۇشكردن بە زەغفەران، كە گىايەكى بۇنخۇشە، گوئىكى زەردى
بۇنخۇشى ھەپە، ناباشە و نەپى ئى كراو، كەچى بەپىى ھەرموودەكەى تاجول
ئوصول پېغەمەر خۇى شتى واى كردوو، وە ئىبنو عومەر شتى واىكردوو.
كەبەباشى لەبابەتەكە دەكۆلینەووە دەبىنين: ھوى ئەم ھەمكە راجىايىيە، لەم
مەسەلەپەدا، دەگەرپتەووە بۇ ئەم گىرپانەووە جىاجىايانە، وەھەرودھا
لەشوپنەكانى تىرىشدا، وە لەراستىشدا ئەم راپاو بۇچوون و بىپارە جىاجىايانە
بۇ مەردوم بوونە سەرچاوەى كارئاسانى و بارسووكى، وە بەپىى پىووستو
بارودۇخ و شوئىن و كەس، سوودو بەھرميان ئى وەردەگىرى. وەك دەگوتىرى:
(اختلاف پەحمەتە).

باسی سؤل (نه عل)

۱۸۹۹- وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ اللَّهُ سُبُلَ: أَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي فِي ثَغْلَيْهِ؟ قَالَ: نَعَمْ. (الحديث ۵۸۵۰ سبق طرفه في: رقم: ۲۴۶ تجريد = ۳۸۷ فتح الباري = بهرگی ۱/ ۲۵۹/ل) (۸۹۹).

۱۹۰۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا اتَّعَلَّ أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِالْيَمِينِ وَإِذَا نَزَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالشَّمَالِ لِتَكُنَ الْيَمْنَى أَوْلَهُمَا تُنْعَلُ وَآخِرُهُمَا تُنْزَعُ. (الحديث ۵۸۵۵) (۹۰۰).

نه بو هورمیره -رمزای خوای لی بی- دمفه رموی: پیغه مهر -دروودی خوای له سر بی- دمفه رموی: کاتی که پیلاو له پی ده کهن، له پیشا بیکه نه پیی راستان، له کاتی داکه نندیشا، له پیشدا پیی چه پتان دابکهن، واته: به پیچه وانه ی له پیگردنه وه، باپی راست له کاتی له پیگردندا یه کهم بیو له کاتی داکه نندا دووهم بی. (تاج/ ۴ ل/ ۱۲۰).

۱۹۰۱- وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَمْشِي أَحَدُكُمْ فِي نَعْلٍ وَاحِدَةٍ لِيُخَفِّهَهَا جَمِيعًا أَوْ لِيُنْعِلَهُمَا جَمِيعًا. (الحديث ۵۸۵۶) (۹۰۱).

ديسان نه بوهورمیره دمفه رموی: خوشه ویست -دروودی خوای له سر بی- دمفه رموی: به شیوه ی گشتی به یه ک تاک پیلاووه مهرؤن، یاهه ردوو تاکه کان پیکه وه داکه نن و نهوسا نه گهر ناچار بوون به پیی په تی برؤن، یاهه ردوو تاکه کان له پی بکه نو به ناسایی برؤن. (تاج/ ۴ ل/ ۱۲۰ ز/ ۲/ ۳۶) + (ریاض/ ۴ ل/ ۸۷ ز/ ۲۹۹ ز/ ۱۶۴۹، ۱۶۵۰).

(۸۹۹) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة.. رقم: ۵۵۵.

(۹۰۰) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: استحباب لبس النعل في اليمنى أولا .. رقم/

۲۰۹۷.

(۹۰۱) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: استحباب لبس النعل في اليمنى أولا .. رقم:

۲۰۹۷.

روونکردنه وه:

مه به سستی سهره کی له م باسی سۆله باسی پیلاره به گشتی، وه مه به سستی
له م ورده کاری یانه له م بابه تانه دا نه وه مه به: که م روؤف به شیوه ی گشتی، به پێی
کات و سات و سهرده می خۆی، موهه نده م بێ، له جل و بهرگ و شتی وادا رێک و
پێک بێ، و شروشیواو نه بێ. دهنه به هیج شیوه ی مه به سستی نه وه منیه که م روؤف
له کاروباری ئاسایی و عاده تی دا، واز له باوو یاساو رێسای سهرده م و وولاتی خۆی
به یێنیو، خۆی به سستیته وه به عادات و نه ریت و ده ستووری جل و بهرگ و شتی
تری وای سهرده می پێغه مه ره وه. چونکه (عادات) جیا به له (عبادات). جل و
بهرگیش به شیکه له عادات.

ئهنگوستیله سوننه ته

١٩٠٢ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ أَخَذَ خَاتَمًا مِنْ فِصَّةٍ وَنَقَشَ فِيهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَقَالَ: إِنِّي أَخَذْتُ خَاتَمًا
مِنْ وَرَقٍ وَنَقَشْتُ فِيهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ فَلَا يَنْقُشَنَّ أَحَدٌ عَلَى نَقْشِهِ. (الحديث
٥٨٧٧ سبق طرفه في رقم: ٥٨ = ٦٥ فتح = بهرگی ١/ ل ٨٣) (١٩٠٢).

ئه نه سی کوری مالیک - پرزای خوای ئی بێ - ده فه رموئ: پێغه مه ر - دروودی
خوای له سه ر بێ - ئه نگوستیله یه کی زیوینی دروست کرد، نه خشه که ی مؤری
(محمد رسول الله) بوو. نه و جا فه رمووی: (من نه مووستیله یه کی زیوینم له لای
وه ستا بوخۆم دروست کردووه، مؤری محمد رسول الله: موحه مه د پێغه مه ری
خودایه م ئی هه لکه نه دووه، به لام نابێ که سی تر چاوله من بکاو نه م مؤره
له نه موستیله ی خۆی هه ئبکه نی). (تاج/ ٤/ ل ١٨ ز/ ٥).

(١٩٠٢) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: لبس النبي صلى الله عليه وسلم ... رقم:

زُن و پياو له جل و بهرگ و شتي وا دا

هه راهه لاسكايي يه كتر بكنه وه

١٩٠٣- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَعَنَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُخْتَبِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالْمُتَرَجَّلَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَقَالَ: أَخْرِجُوهُمْ مِنْ يُورَتِكُمْ. قَالَ: فَأَخْرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فُلَانًا وَأَخْرَجَ عُمَرُ فُلَانًا. (الحديث ٥٨٨٦ طرفه في: ٥٨٨٥، ٦٨٣٤) (١٩٠٣).

ئيبنو عباس - پرمزای خویان لی بی- فهرمووی: پیغه مهه - دروودی خوی له سهه بی- نه فرمتی کردوو له پیاوی سهه ژنانی و، له زنی کورانی، وه فهرمووی: (نهم جوړه که سانه مه هیلن بینه مالتان، نه گهر هاتیشنه مالتان دهریانکه نه). گوتی: پیغه مهه خوی فیساره که سی وهدرنا، وه عومه ریش فیساره زنی وهدرنا). (ریاض/ ٤/ ل/ ٧٧ ژ/ ١٦٣١ ز/ ٢٩٢) + (تاج/ ٤/ ل/ ١٥٠ ز/ ٤٧ ژ/ ١).

١٩٠٤- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: خَالِفُوا الْمُشْرِكِينَ وَقَرُّوا اللَّحَى وَأَخْفُوا الشُّوَارِبَ. (الحديث ٥٨٩٢) (١٩٠٤).

ئيبنو عومهه - پرمزای خویان لی بی- فهرمووی: پیغه مهه - دروودی خوی له سهه بی- فهرمووی: به پیچه وانه ی بتهه رستان و فره خواپه رستان بکن، بهم رمگه: ئیوه ریش تهواو بهیلنه وه، سمیل تهواو کورت بکنه وه). (تاج/ ٤/ ل/ ١٣٧ ز/ ٤٢ ژ/ ٢/ ش/ د/ ت/ ن).

(١٩٠٣) قال الإمام النووي - رحمه الله - في رياض الصالحين: (رواه البخاري) يعني: (من أفراد).

قرؤ موو بویه و نهنگردن و

هه نندی بابه تی تری له م بابه ته

۱۹۰۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى لَا يَصْبُغُونَ فَخَالِفُوهُمْ. (الحديث ۵۸۹۹ سبق طرفه في: ۱۳۸۰ = ۳۴۶۲ فتحولباری = بهرگی/ ۴ ل/ ۶۵) + (رياض/ ۴ ل/ ۷۹ ز/ ۲۹۳ ز/ ۱۶۳۶/ ۳) (۱۹۰۵).

۱۹۰۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ شَعْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ رَجُلًا، لَيْسَ بِالسَّيْطِ، وَلَا الْجَعْدِ، بَيْنَ أَذُنَيْهِ وَغَاتَيْهِ. (الحديث ۵۹۰۵ طرفه في: ۵۹۰۶) (۱۹۰۶).

قه تاده - په حمه تی خودای لی بی- دهفه رموی: عهرزی نه نه سی کوپی مالیکم کرد: مووی پیغه مهر چۆن بوو؟ فه رمووی: هه ره سه ری که می لوول بوو، نه زور کرزو نه زور خاو بوو، هه تا لای گوچکه و ناو شانی دههات). (تاج/ ۴ ل/ ۲۵۸ ز/ ۸۴ + ۱/ ز/ پر: بهرگی: ۴ ل/ ۲۴۱ ته جریدی سه ریخ به کوردی، برگی: سییه م).

۱۹۰۷- عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضَخَمَ الْيَدَيْنِ وَالْقَدَمَيْنِ حَسَنَ الْوَجْهِ لَمْ أَرْ بَعْدَهُ وَلَا قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَكَانَ بَسِطَ الْكَفَيْنِ. (الحديث ۵۹۰۷ أطرافه في: ۵۹۰۸، ۵۹۱۰، ۵۹۱۱) (۱۹۰۷).

نه نه س - په زای خوی لی بی- دهفه رموی: پیغه مهر - دروودی خوی له سه ر بی- ده ست و پی قه وی بوون، رووی زور جوان بوو، له جوانی و نازداری دا، نه له وه و پاش و نه له وه و پیش مانه ندی نهوم نه بینووه، هه ردو و له په کانی به سروشت کراوه بوون).

(۱۹۰۵) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: في مخالفة اليهود في الصبغ، رقم: ۲۱۰۳.

(۱۹۰۶) أخرجه مسلم في الفضائل، باب في صفة النبي و مبعثه، .... رقم: ۲۳۴۷.

(۱۹۰۷) عنده العيني طريقا آخر لحديث أنس السابق (العيني/ ۲۲ ص/ ۵۳). -الترجم-

۱۹۰۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْهَى عَنِ الْقَزَعِ قَالَ: الراوي: الْقَزَعُ، إِذَا حُلِقَ الصَّبِيُّ، وَتُرِكَ هَاهُنَا شَعْرَةٌ، وَهَاهُنَا، وَهَاهُنَا، فَأَشَارَ إِلَى نَاصِيَّتِهِ وَجَانِبِي رَأْسِهِ. (الحديث ۵۹۲۰ طرفه في: ۵۹۲۱) (۱۹۰۸).

ثيبنو عومهر - پرهای خوادایان لی بی- فهرمووی: له پیغهمهرم ژنهوت، نهی دهمرد له قوچکه تاش، گیرمروه دمفهرمووی: کاتی سهری منال دمتاشری، له پیشه سهری و له ههردوو لاجانگی، هه نیکی دمتاشری، و هه نیکی ناتاشری. (تاج/ ۴ ل/ ۱۴۱ ز/ ۶) + (ریاض/ ۴ ل/ ۸۱ ز/ ۲۹۵ ز/ ۱۶۳۸، ۱۶۳۹).

روونکردنهوه:

مه بهست لهم فهرمووده پیرۆزمیه نهویمیه که موسولمان له ههموو شتیکا ناسایی بی، شتی که له گهل زهوقی سه لیم و سروشتی پاکی مروفا ریك نه که وئو دابنری بهریز پهرو یاساو ریسا بهزین، لکی دووربیو، پیشهنگ نه بی له داهینانی خووی ناشیرین و رهفتاری ناهه موارا، دنا به هیج شیومی مه بهست نهوه نییه که چه شنه دابو نه ریتی تایبهتی به ناوی ناپینهوه بسه پینری به سهر خه لکه که دا، عورفی صه حیج و خووی شیرینی ناو کومه ل نایین په سهندی دهکا، نیر له ههر ولاتی چی باوبی، له بارهی جل و بهرگو قز پهرومردمکردن و شتی واوه، شهرع ریگهی پی ددها، به مهرچی دژی شهرعی خوداو سروشتی پاکی مروفا نه بی (مَا رَأَى الْمُسْلِمُونَ حَسَنًا فَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ حَسَنٌ: ههرچی موسولمانان به جوانی بزنان لای خواش جوانه).

١٩٠٩- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ كُنْتُ أُطِيبُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِأُطْيَبٍ مَا يَجِدُ، حَتَّى أَجِدُ وَيَصِصَ الطَّيِّبُ فِي رَأْسِهِ وَ لِحْيَتِهِ. (الحديث ٥٩٢٣ سبق طرفه في: رقم: ١٨٩ تجريد = ٢٧١ فتح الباري = بهرگی/ ١ ل/ ٢٠٣) (١٩٠٩).

عائیشه‌ی هاوسه‌ری پیغهمه‌ر - دروودی خوا له‌سه‌ر پیغهمه‌رو رمزای خودای گه‌وره له‌عائیشه‌ی هاوسه‌ری بی- دمفه‌رموی: به‌دهستی خۆم بۆنی خۆشم دهدا له‌پیغهمه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ر بی- ته‌نانه‌ت له‌باشترین بۆنی خۆشم ئەدا له‌سه‌رو له‌پیشی، هه‌روا له‌به‌رگو جه‌سته‌ی، گه‌لی جار نه‌وه‌نده به‌تۆخی لیم ئەدا، بریقە‌ی بۆنه‌که‌م ئەدی به‌سه‌رو ریشیه‌وه (تاج/ ٤ ل/ ١٦٩ ز/ ٥١ ش/ د/ ت/ ن باسی بۆنی خۆش زۆر په‌سه‌نده).

١٩١٠- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ لَا يَرُدُّ الطَّيِّبَ. (الحديث ٥٩٢٩ سبق طرفه في رقم: ١١٠٣ تجريد = ٥٨٢ فتح الباري = بهرگی/ ٣ ل/ ١٩٣).

١٩١١- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ طَيِّبْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيْ بَدْرِيَّةَ فِي حَبَّةِ الْوَدَّاعِ لِلْجَلِّ وَالْإِحْرَامِ. (الحديث ٥٩٣٠ سبق طرفه في رقم: ٧٣٩ تجريد = ١٥٣٩ فتح الباري = بهرگی/ ٢ ل/ ١٦٤).

عائیشه - رمزای خوای لی بی- دمفه‌رموی: له‌حه‌جی مالاوا‌ییدا به‌دهستی خۆم، تۆزئ بۆنی زم‌یره‌م ئەدا، له‌جه‌سته‌ی پیغهمه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ر بی- که‌جۆره‌ تۆزئکی بۆنخۆشی گیراوه‌ بوو، له‌ هینده‌وه‌ ده‌هات، هه‌م بۆکاتی ئی‌حرام شکاندن‌ی و هه‌م بۆکاتی ئی‌حرام دابه‌ستنی). (تاج/ ٤ ل/ ١٦٨ ز/ ٥ ش).

۱۹۱۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الَّذِينَ يَصْنَعُونَ هَذِهِ الصُّورَ يُعَذِّبُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُقَالُ لَهُمْ أَخْبِرُوا مَا خَلَقْتُمْ. (الحديث ۵۹۵۱ طرفه في: ۷۵۵۸).

ثيبنو عومهر - پرمزای خوادایان لی بی- فهرمووی: پیغهمهر - دروودی خوای لهسهر بی- دمفهرموئی: نهوانه ی که نه م وینانه دروست دهکن، لهروزی قیامه تا لهسهر نه و تاوانه سزاو نازار نه درین، ومبه ته وسه وه، بؤته عجیزو دمه و سانکردن پییان دهگوتری: ناده ی نه گهر راست نه کن و درو ناکهن گیان بکن به بهر نه م گیانله بهرانه دا که وینه کاناتن دروست کردون. (بر: تاج/ ۴ ل/ ۱۵۹ ز/ ۵۰ باسی وینه نادروسته و مهنی فرشته نه کا) + (ریاض/ ۴ ل/ ۳۰۵ ز/ ۱۰۹ ژ/ ۱۶۷۸).

۱۹۱۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَهَبَ يَخْلُقُ كَخَلْقِي فَلْيَخْلُقُوا حَبَّةً وَلْيَخْلُقُوا ذَرَّةً﴾ وَزَادَ فِي رِوَايَةٍ: فَلْيَخْلُقُوا شَعِيرَةً. (الحديث ۵۹۵۳ طرفه في: ۷۵۵۹).

نه بوهوره پره - پرمزای خوای لی بی- دمفهرموئی: ژنه وتم له پیغهمهر - دروودی خوای لهسهر بی- دهیفرموو: (خوای گه وره دمفهرموئی: دمی کی له وکه سه سته مکار تربی که ده چی دروستکراوی دروست دهکا، وهک دروستکراوانی من، نه گهر نه وان راست دهکن و درو ناکهن فهرموون با میرووجه یی دروست بکن، یا گهر دیله یی دروست بکن، یا تومه یی دروست بکن، یاده نکه جوئی دروست بکن). (تاج/ ۴ ل/ ۱۶۰ ژ/ ۲ - ش. باسی وینه نادروستو نار هواپه) + (ریاض/ ۴ ل/ ۱۰۹ ز/ ۳۰۵ ژ/ ۱۶۷۸ هه تا ژ/ ۱۶۸۷).

پایانی - الخاتمة

ماموستای گهوره و مه زن، ثیبو چه جهری عه سقه لانی لهم پایانه دا دمفه رموی: نامه ی جلو بهرگ، دووسه دو بیست و دوو فهرمووده ی بهرزه وه کراوی واتیادا، چلو شهشیان بیرشتن، یامانه ندی بیرشتن، نهوانی تریان هه موو په یوهستن، واته: موصولن. سه دو ههشتاو دوویان دووبارهن، پوخته که یان (۲۲۲-۸۲ = ۴۰) چل فهرموودمیه، پیشه واه موسلیمیش وهک پیشه واه بوخاری - پرماو رحمه تی خوادایان لی بی- نه م پوخته یه ی هه موو ته خریش کردووه، بیجگه له مانه یان:

۱- ژماره: ۱۸۹۱ تجرید = ۵۷۸۷ فتح الباری = فهرمووده ی نه بوهورمیره: ما أسفل من الکعبین من الإزار.

۲- ژماره: ۵۸۳۹ فتح الباری = حدیث الزبیر فی لبس الحریر. (راجع: رقم/۱۱۹۹ تجرید = ۲۹۱۹ فتح الباری = بهرگی/۳ ل/۳۲۳ و هامشه الرقم/۲۵۴).

۳- ژماره/۵۸۹۶ و طرفاه: ۵۸۹۷، ۵۸۹۸ = حدیث أم سلمة فی شعر النبی صلی الله علیه وسلم.

۴- ژماره/ ۱۹۱۰ تجرید = ۵۹۲۹ فتح الباری = حدیث أنس كان لا یرد الطیب.

۵- ژماره/ ۵۹۳۳ فتح الباری = حدیث أبي هريرة فی لعن الواصلة.

۶- ژماره/ ۵۹۴۶ فتح و طرفه فی: ۵۹۳۷ = حدیث أبي هريرة: لا تُشْمَن.

۷- ژماره: ۵۹۵۲ فتح = حدیث عائشة فی نقض الصور.

۸- ژماره: ۵۹۶۰ فتح = حدیث ابن عمر فی وغد جبریل، و طرفه فی: ۳۲۲۷.

بپروانه: بهرگی/ ۴ ل/ ۳ ل/ ۵: إنا لا ندخل بیتا فیهِ صورةٌ ولا کلبٌ. وقد

اخرجه مسلم من حدیث عائشة.

۹- حدیث: صاحبُ الدابةِ أحقُّ بصدرِ الدابةِ إلا أن یأذنَ لَهُ. یقع قبل رقم/ ۵۹۶۶ فتح مباشرة.

هه روا عه سقه لانی دمفه رموی: نوژده بیستراوی صه حابه و کهسانی

دوانه وانی واتیادا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۸۱- نامہ ویلہ جوانہ کان * کتاب الأدب

رہ حمہ تو چاکی و دلسوزی بو

باوک و دایک و کہ سوکار و سیلہی رہ حم

۱۹۱۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: أُمُّكَ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أُمُّكَ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أُمُّكَ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أَبُوكَ. (الحديث ۵۹۷۱) (۱۹۱۴).

نہ بوہورہیرہ - ہمزای خوائی لی بی۔ فہرمووی: پیائو ہات بو خزمہتی
 حہ زرمٹ - دروودی خوائی لہ سہر بی۔ عہرزی کرد: نہی پیغہ مہری خودا: کی
 شایانترین کہ سہ کہ بہ جوانی ہاوریتی بکہم؟ فہرمووی: (دایکت)، گوتی:
 نہ و جاکی؟ فہرمووی: (دیسان ہہر دایکت)، گوتیہ وہ: نہ و جا کی؟ فہرموویہ وہ:
 (دیسان ہہر دایکت)، گوتی: نہ و جاکی؟ فہرمووی: (نہ و جا باوکت). (ریاض ۱/
 ل/ ۲۵۸ ژ ۳۱۶ ز/ ۴۰ ش).

۱۹۱۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِنْ أَكْبَرِ الْكِبَائِرِ أَنْ يَلْعَنَ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ يَلْعَنُ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ قَالَ: يَسُبُّ الرَّجُلُ أَبَا الرَّجُلِ فَيَسُبُّ أَبَاهُ وَيَسُبُّ أُمَّهُ فَيَسُبُّ. (الحديث ۵۹۷۳) (۱۹۱۵).

(۹۱۴) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: بر الوالدين وانهما أحق به، رقم/ ۲۵۴۸.

(۹۱۵) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان الكبائر و أكبرها رقم/ ۹۰.

عەبدوللای کورێ عەمر - ڕمزی خۆیان ئی بێ- دمفەر مووی: پێغه مەر -
 دروودی خۆی لەسەر بێ- دمفەر مووی: تاوانیکی گەلی گەورە یەو لە گوناھە
 ھەرە گەورەکانە، کە پیاو جنیۆ بە باوک و دایکی خۆی بدات. یاران ھەرموو یان:
 ئە ی پێغه مەری خودا: جا چۆن چۆنی پیاو جنیۆ بە باوک و دایکی خۆی ئەدا،
 بۆ ھە یە کەشتی وا بکا؟ ھەرموو ی: نا ھە یە، بەم رەنگە دەچێ جنیۆ بە
 باوک و دایکی کابرایەکی تر دەداو، کا براکە ییش جەمین بە باوک و دایکی ئەو
 دەداتەو، ناوا دەبێ بە ھۆی ئەو کە خەلک جنیۆ بە باوک و دایکی بدەن.
 (ریاض ١/ ٢٧٢ ل/ ٤١/ ز/ ٣٣٨).

١٩١٦- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَلَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ. (الحديث ٥٩٨٤) (١٩١٦):

جوبەریری کورێ موطعم - ڕمزی خۆی ئی بێ- ھەرموو ی: پێغه مەر -
 دروودی خۆی لەسەر بێ- ھەرموو ی: ئەو دی رشتە ی خزمایەتی بپسێنی و
 سیلە ی رەحم بپڕێ دوو پێی ناچیتە ناو بە ھەشت. (ریاض ١/ ٢٧٢ ل/ ٣٣٩ ز/
 ٤١/ ش- باسی نارەوایی دلڕەنجاندنی دایک و باوک ...).

١٩١٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الرَّحِمَ شَجَنَةٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَقَالَ اللَّهُ: ﴿مَنْ وَصَلَكَ وَصَلْتُهُ وَمَنْ قَطَعَكَ قَطَعْتُهُ﴾. (الحديث ٥٩٨٩) (١٩١٧):

ئەبو ھورەیرە - ڕمزی خۆی ئی بێ- ھەرموو ی: خۆشەویست - دروودی
 خۆی لەسەر بێ- دمفەر مووی: رەحم و بەزەمی، رەگ و ریشە ی دەچیتەو سەر
 رەحمانی ناوی خودای میھربان، کە خاوەنی سۆزو بەزەمی یە، جا لەم دیدو

(١٩١٦) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: صلة الرحم و تحریم قطيعتها، رقم:

روانگه‌پیه‌وه خودای میهره‌بان به‌رحم دمفه‌رموئ، که پارچه‌پیه‌که، له‌ناوی ره‌حمانه‌خوی: ههرکه‌سی تۆ به‌سه‌ر بکاته‌وه، منیش نه‌و به‌سه‌ر ده‌که‌مه‌وه، ههرکه‌سی‌کیش په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل تۆ نه‌ی ره‌حم! بپړئ منیش په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل نه‌و دمېرم.

پاښه‌و شیکردنه‌وه:

نهم جوړه‌فهرموودانه، له‌سه‌رشپوهی مه‌جاز و نمایش و ته‌مسیلن، له‌جوړی نه‌و نه‌مسالانه‌ن، که خودای گه‌وره له‌م ناپه‌ته‌دا نامازمیان بۆ ده‌کا، که دمفه‌رموئ: ﴿وَبَلَدُكَ الْأَمْثَالُ كَضَرْبِهَا لِلنَّاسِ﴾. مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی له‌م جوړه‌دمرېږن و ناخواتنه‌دوو پاتکردنه‌وهی بابه‌ته‌که‌په، که په‌یوه‌ندی‌دارانی گرنگی پې‌بدنه‌و پشت‌گوئی نه‌خه‌ن، هه‌تا پاداشتی گه‌وره‌ی لای خوا دمردسته‌بکه‌ن، دنا به‌پېچه‌وانه‌وه ناو‌قه‌دی سزای سه‌ختی لای خودا دمېن.

وه‌کی تریش په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی و جې‌به‌جې‌کردنی سیله‌ی ره‌حم به‌زور شپوه‌دمې، وه‌ک به‌هاموشو‌کردن و به‌یارمه‌تی سامانی و به‌ناموژگاری خپرو به‌هاوبه‌شی کردن له‌شین و شادی یانا. (بړ: پاښه‌ی ژماره/۱۶۹۸ تجرید - ۴۸۵۰ فته‌ج = به‌رگی/۴ ل/۴۹۳).

۱۹۱۸ - عَنْ عُمَرَ بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَهَارًا غَيْرَ سِرٍّ، يَقُولُ: إِنَّ آلَ أَبِي لَيْسَا بِأَوْلِيَائِي. إِمَّا وَلِيُّ اللَّهِ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ، وَلَكِنْ لَهُمْ رَحِمٌ أَبْلَاهَا بِلَالِهَا. (الحديث ۵۹۹۰) (۱۹۱۸):

عه‌مری کوړی عاص -په‌زای خوای لی بی- دمفه‌رموئ: به‌گوئی خو‌م به‌ناشکرا به‌ده‌نگی به‌رز، نه‌ک به‌نه‌ی‌نی و له‌ژیر لیوه‌وه، له‌زاری پېروزی

پیغمبرم بیست دمیغه رموو؛ خانه واده‌ی نه‌ودی فیسارم‌ک‌س س‌رو مرو پشت و په‌نای من نین، س‌رو مرو خاومنی من ته‌نیا خودایه و به‌س، له‌دوا خودا که‌س و پشت و په‌نای من ه‌م‌وو موسولمانیکی خواناسی باشه، که‌له‌کاتی پی‌ویست دا دم‌بن به‌پاریزمرانی نایینی پی‌روزی نی‌سلام، نه‌ومنده ه‌یه خزم و که‌سوکاره نه‌وان مافی خزمایه‌تیا ن له‌س‌رم ه‌یه، ه‌تا خوم ماوم له‌دنیا‌دا، به‌پی‌ی شهرعی خودا، سیله‌ی ر‌حمیان به‌جی ده‌یینم. (ریاض ۱/ ل ۲۶۵ ز ۳۳۰/ ۴۰-ش).

مه‌به‌ست له‌م ف‌رموو دمیغه جه‌خت گردنه له‌س‌ر نه‌م سی شته:

۱. پیغمبرم دروودی خ‌وای له‌س‌ر بی- که‌سایه‌تی‌یه‌کی خ‌یله‌کی نییه، که‌به‌که‌سوکار و ه‌و‌زی خ‌ویه‌وه بنا‌زی.

۲. ه‌م‌میشه خودای گ‌وره پشتیوانی نایینی پی‌روزی نی‌سلامه، وه به‌پی‌ی به‌ل‌ینی خ‌وی؛ وَاللّٰهُ مُتِمُّ تُرُوْهُ لَه‌کاتی پی‌ویست‌دا پشتیوانی نه‌م نایینه پی‌روزه ده‌کا، ه‌رومه‌ها موسولمانان به‌شیوه‌ی گ‌شتی.

۳. به‌جی ه‌ینانی سیله‌ی ر‌حم ر‌ه‌فتاریکی به‌رزی نی‌سلامی‌یه، وه پیغمبرم خ‌وی له‌وبوارده‌دا س‌رمه‌شق و پی‌شه‌وایه.

۱۹۱۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِي وَلَكِنَّ الْوَاصِلَ الَّذِي إِذَا قُطِعَتْ رَحْمَةُ وَصَلَهَا. (الحديث ۵۹۹۱) (۱۹۱۹).

ع‌بدوللای ک‌و‌ری ع‌مر-ر‌م‌زای خ‌وادایان لی بی- ف‌رم‌وو‌ی: پیغمبرم - دروودی خ‌وای له‌س‌ر بی- ف‌رم‌وو‌ی: نه‌وکه‌سه خزم د‌وست نییه، که به‌دم‌ستی‌او خزم به‌س‌ر ده‌کاته‌وه، به‌لام خزم د‌وست نه‌وکه‌سه‌یه، که

(۸۸) لم یوافقه مسلم علی تخریج حدیث ابن عمر و (لیس الواصل بالمکافی)، خاتمة کتاب

خرمه که ی په یومندی له گه لیا دمېړی، به لām نه و خزمایه تیه که تازه ده کاته وه.
(ریاض ۱/ ل ۲۶۱/ ز ۴۰/ ژ ۳۲۲).

۱۹۲۰- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: جَاءَ أَغْرَابِيٌّ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: تُقْبَلُونَ الصَّبِيَّانَ؟ فَمَا تُقْبَلُهُمْ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوْ أَمْلِكُ لَكَ أَنْ نَزَعَ اللَّهُ مِنْ قَلْبِكَ الرَّحْمَةَ. (الحديث ۵۹۹۸) (۱۹۲۰):

عائیشه -رمزای خوای لی بی- فه رمووی: عاره بیکی ده شته کی هات بو لای پیغه مهر -دروودی خوای له سهر بی- عهرزی کرد: ئایا ئیوه منالانی خو تان ماچ ده که نه؟ ئیمه شتی وانا که ی و منالی خو مان ماچ نا که ی!! پیغه مهر -دروودی خوای له سهر بی- پیی فه رموو: جامن دمه لاتی چیم هیه بو ت؟ تو یه که خودا خو ی رحمه تی له دلت سرپو مته وه، من دمه لاتی چیم هیه بو ت.

۱۹۲۱- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَدِمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبِيٌّ فَإِذَا امْرَأَةٌ مِنَ السَّبِيِّ قَدْ تَحَلَّبُ لِنَدِيهَا تَسْعَى إِذَا وَجَدَتْ صَبِيًّا فِي السَّبِيِّ أَخَذَتْهُ فَأَلْصَقَتْهُ بِبَطْنِهَا وَأَرْضَعَتْهُ فَقَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَرَوْنَ هَذِهِ طَارِحَةً وَلَدَهَا فِي النَّارِ قُلْنَا لَا وَهِيَ تَقْدِرُ عَلَى أَنْ لَا تَطْرَحَهُ، فَقَالَ: لِلَّهِ أَرْحَمُ بِعَبَادِهِ مِنْ هَذِهِ بَوْلَدِهَا. (الحديث ۵۹۹۹) (۱۹۲۱):

عومه ری کوړی خه تاب -رمزای خوای لی بی- فه رمووی: پیغه مهر -دروودی خوای له سهر بی- له غه زایه ک هاته وه، هیندی ئافرم تی به تالانی گیراوی هی نایه وه، ئافرم تی له دیله کان منال به بهر بوو، به لām مناله که ی له ولاتی خو ی لی به جیما بوو، زور هر ویی مناله که یی ده کرد، له بهر نه وه هه رده سووپا یه وه

(۹۲۰) اخرجہ مسلم فی الفضائل، باب: رحمته صلی اللہ علیہ وسلم الصبیان و العیال

...رقم/۲۳۱۷.

(۹۲۱) اخرجہ مسلم فی التوبۃ، باب: فی سعة رحمة الله تعالى و انها سبقت غضبة، رقم/۲۷۵۴.

بہناو ژنہ دیلہکاندا کہ منالیکی کۆرپہی شیرہ خۆری دەست دەکەوت لەجیاتنی منالەکەیی خۆی و لەحەیبەتی ئەو، ئەوساواپەیی هەڵ دەگرتو دمیوووساند بەسینگو بەرۆکی خۆپەووە مەمکی دەداپە. جا پێغەمەرە دروودی خۆی لەسەر بێ- فەرمووی: ئایا بەپرای ئێوە ئەم ئافرەتەیی کە ئیستا ئاوا بەپەرۆشە بۆ منالەکەیی، ئەگەر منالەکەیی لەم کاتەدا دەست بکەوێتەووە، توووری دەداتە ناوناگری سوورمەو؟. گوتمان نەبەخوا شتی واناکا، جا فەرمووی: دەسا بزانی کەخودای گەورە، بەبەندەکانی خۆی گەڵی بەرپەحمرە، هەتا ئەم ژنە بەمنالەکەیی خۆی. (ریاض/ ٢/ ل ٨/ ز ٥١/ ژ ٤٨/ ش-باسی ئومید بەرەحمەتی خودا).

١٩٢٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ جَعَلَ اللَّهُ الرَّحْمَةَ مِائَةَ جُزْءٍ فَأَمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ جُزْءًا وَأَنْزَلَ فِي الْأَرْضِ جُزْءًا وَاحِدًا فَمِنْ ذَلِكَ الْجُزْءِ يَتَرَأَّحُ الْخَلْقُ حَتَّى تَرْفَعَ الْفَرَسُ حَالِفَهَا عَنْ وَلَدِهَا خَشْيَةً أَنْ تُصِيبَهُ. (الحديث ٦٠٠٠ طرفه في: ٦٤٦٩) (١٩٢٢):

ئەبو ھورەیرە -پەزای خۆی لی بێ- فەرمووی: ژنەوتم لە زاری پیرۆزی خۆشەویست- دروودی خۆی لەسەر بێ- دەیفەرموو: خودای گەورە رحەمت و سۆزو میهرمبانی خۆی دابەش کردوو بەسەد بەشەووە، نەوودو نوۆشیانی لای خۆی هێشتۆتەووە، وە تاقەیک بەشیانی ناردۆتە خوارەووە بۆ ناو زەوی، ئیتر ئەمەیی کە دەیبینین مەخلووقات و دروستکراوانی خودا، لەناو خۆیانە رحەم بەپەکتری دەکەن، بەزەبیان بەیکتری دا دێتەووە، ئەمە هەمووی لەواتە بەشەپە، تەنانەت ئەوەیشە کەولای سمی خۆی دەپاریژی، نەبادا بەر بەچکەکەیی بکەوێ، ئەوەیش ھەر لەو بەشەپە.

له گپړانه و ميه کی رياض الصالحين دا دمه رموی: خودا سهد رحمه تي ههيه، پهك رحمه تي له وسه ده داناوه، له ناو پهری و جنوکه و ئاده ميزاد و گيانله بهران و جانه و مرو مارو میروودا، نيت بهوی ئه م تاقه رحمه ته و ميه، كه نه م شتانه له ناو خویندا میهرو به زمی له گهال په كتر دهنوین و به زمی یان بهیه كتریدا دیته وه، ته نانه ت نه و مپش كه درنده به زمی به به چكه ی خویدا دیته وه، هر بههوی ئه م تاقه رحمه ته وه یه، به لام نه وودو نو رحمه تي تری ههیه، هه لی گرتوون بو رژی قیامت، له و رژه دا به و رهمانه رحم ده كا به به نده كانی خوی. (رياض/ ۲ ل/ ۹ ز/ ۵۱ ز/ ۴۲۰ - ش).

۱۹۲۳ - عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْخُذُنِي فَيَقْبِلُنِي عَلَى فَخِذِهِ وَيُقَبِّلُ الْحَسَنَ عَلَى فَخِذِهِ الْآخِرَى ثُمَّ يَضُمُّهُمَا ثُمَّ يَقُولُ: اللَّهُمَّ ارْحَمْهُمَا فَإِنِّي أَرْحُمُهُمَا. (الحديث ۶۰۰۳ سبق طرفه في: رقم/ ۱۴۷۱ تجريد = ۳۷۳۵ فتح الباري، و سبقت ترجمته هناك كاملة) (۱۹۲۳):

۱۹۲۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي صَلَاةٍ وَقُمْنَا مَعَهُ فَقَالَ: أَعْرَابِيٌّ وَهُوَ فِي الصَّلَاةِ اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي وَمُحَمَّدًا وَلَا تَرْحَمْ مَعَنَا أَحَدًا فَلَمَّا سَلَّمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لِلْأَعْرَابِيِّ لَقَدْ حَجَرْتُ وَاسِعًا يُرِيدُ رَحْمَةَ اللَّهِ. (الحديث ۶۰۱۰) (۱۹۲۴):

نه بو هورهیره - رمزای خوی لی بی - هه رموی: پیغه مهه - دروودی خوی له سهه بی - له مزگهوت پیشنویژی بومان ده کرد، عاره بیکی دهشته کی له پشته وه نویژی ده کرد، له ناو نویژه که دا گوتی: خودایه: بهس رحم به من و مهحه ممه د بکه و رحم به که سی تر مه که له گه لمانا. پیغه مهه - دروودی

(۱۹۲۳) سبقت ترجمته بالكامل في بهرگی/ ۴ ل/ ۱۶۱ ز/ ۱۴۷۱.

(۱۹۲۴) لم يوافق مسلم على تخريج حديث أبي هريرة (قام أعرابي فقال: اللهم ارحمنا..)

خوای له سهر بئ- که سلاوی نوپزه که ی دایه وه، به عه ره به دهسته کیه که ی
 فهرموو: نه ی براله: رحمه تی خودا که ئی گه وره یه، هه موو شتیکی گرتوته وه،
 تو بۆ وا تهسک و بچووکی ده که یته وه. (تاج/ ۹ ل/ ۴۷ ز/ ۱۴ ز/ ۴ ش/ د/ ت/ ن
 - باسی غه یبه تی به دکار دروسته).

۱۹۲۵- عَنْ الثُّعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ فِي تَرَاحِمِهِمْ وَتَوَادُّهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ إِذَا
 اشْتَكَى عُضْوًا تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ جَسَدِهِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى. (الحدیث ۶۰۱۱). (۱۹۲۵):

نوعمانی کوری به شیر- پرهای خوای ئی بئ- دمه ره رموی: خوشه ویست -
 دروودی خوای له سهر بئ- دمه ره رموی: ده بئ موسولمانان له ناو خویندا، وهک
 برا، ته باو دوست و دلسوزی یه کتری بن و، له گه ل یه کتری به رحم و به به زمی
 و میهره بان بن، نموونه ی بالاو سهرمه شتیکی جوان بن، بۆ به ته نگه وه بوونی
 یه کتری، وهک چۆن جهسته یه که نه گهر نه ندایکی بیته ژان، به ویته چاوژان
 بکا، نیت ره موو گیانی وهک یه که دینه ژان و، هه موو نه ندایه کانی تری شه و
 نخوونی له گه ل ده کیشن و، له تاوی ئازاری شه و، شه وانیش تایان ئی دی، ده بئ
 موسولمانانیش له گه ل یه کتریدا ناواین! (ریاض/ ۱ ل/ ۲۰۷ ز/ ۲۷ ز/ ۳/ ۲۲۴).

۱۹۲۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ غَرَسَ غَرْسًا فَأَكَلَ مِنْهُ إِنْسَانٌ أَوْ دَابَّةٌ إِلَّا كَانَ لَهُ صَدَقَةٌ. (الحدیث
 ۶۰۱۲ سبق طرفه و ترجمته فی رقم: ۱۰۱۹ تجرید = ۲۳۲۰ فتح الباری =
 بهرگی/ ۳ ل/ ۱۰۶) (۱۹۲۶):

(۱۹۲۵) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: تراحم المؤمنين و تعاطفهم و تعاضدهم،

رقم: ۲۵۸۶.

المترجم-

(۱۹۲۶) سبق في رقم: ۱۰۱۹ تجرید = بهرگی/ ۳ ل/ ۱۰۶.

۱۹۲۷- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يَرْحَمُ. (الحديث ۶۰۱۳ طرفه في: ۷۳۷۶) (۱۹۲۷):

جهریری کوری عہدوللا - ہمزای خوی لی بی۔ دمفہرموی: پیغہمہر۔
دروودی خوی لہسہر بی۔ دمفہرموی: نہوہی رھم بہکھس نہکا، نہوہ
کھسیش رھم بہوناکا۔

مانی دراوسی و راسپیری باش دہربارہی

۱۹۲۸- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا زَالَ جَبْرِيلُ يوصيني بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورِثُهُ. (الحديث ۶۰۱۴) (۱۹۲۸):

عائشہ - ہمزای خوی لی بی۔ فہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر
بی۔ فہرمووی: ہہمیشہ جوہرائیل ناموژگاری خیری دہکردم دہربارہی
دراوسی، تہنانت وامزانی کھاسوسی میراتو کھلہپوور لہاسوسی دہگری۔
(تاج/ ۹/ ل ۲۴/ ز ۷/ ۵ + ریاض/ ۱/ ل ۲۵۲/ ز ۳۹/ ۱/ ۳۰۳)۔

۱۹۲۹- عَنْ أَبِي شَرِيحٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ، وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ، وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ، قِيلَ: وَمَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الَّذِي لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَوَاقِهِ. (الحديث ۶۰۱۷ طرفه في: رقم/ ۱۰۵۹ تجريد = ۲۵۶۶ فتح = ب/ ۳/ ل ۱۸۶) (۱۹۲۹):

(۱۹۲۷) أخرجه مسلم في الفجائل: رحمته صلى الله عليه وسلم، الصبيان والعيال، رقم/ ۱۹/ ۲۳۔

(۱۹۲۸) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: الوصية بالجار... رقم: ۲۶۲۴۔

(۱۹۲۹) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أبي شريح: (من لا يأمن جاره) فتح الباري/ ۱۲

ئەبو شۆرەیح - ڕەزای خۆای ئی بئ- فەرمووی: پێغەمەر - دروودی خۆای
 لەسەر بئ- سئ جار لەسەر یەک فەرمووی: بەخودا باوەڕو ئیمانی نییە!
 عەرزیان کرد: کئ؟ ئەی پێغەمەری خودا! فەرمووی: کەسئ کەهاوسئ
 لەزیان و وەزەنی بترسئ. (تاج/ ٩/ ل/ ٢٤ ز/ ٧ ز/ ٣ - ش + ریاض/ ١/ ل/ ٢٥٣
 ز/ ٣٩ ز/ ٣٠٥/٢ متفق علیه)

١٩٣٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
 وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُقِلْ خَيْرًا أَوْ
 لِيَصْمُمْ. (الحدیث ٦٠١٨ طرفه في: رقم: ١٧٧٢ تجريد = ٥١٨٥ فتح الباري).

ئەبو ھورەیرە - ڕەزای خۆای ئی بئ- فەرمووی: خۆشەویست - دروودی
 خۆای لەسەر بئ- فەرمووی: ھەرکەسئ باوەڕی ساغی بەخودا و بەڕۆژی دواپی
 ھەیە، با بۆ دراوسێی خۆی باش بئ و ئازاری نەدا، ھەرکەسیکیش باوەڕی
 ساغی بەخودا و بەڕۆژی دواپی ھەیە، باریزی میوانی خۆی بگری،
 ھەرکەسیکیش باوەڕی تەواوی بەخودا و بەڕۆژی دواپی ھەیە، با یاقسە ی باش
 بکا، یا بۆ خۆی بئ دنگ بئ! (ریاض/ ١/ ل/ ٢٥٤ ز/ ٣٠٨/٦ ز/ ٣٩ + ژمارە/ ١٧٧٢
 تەجرید).

کورد گوتنی: کەقسە ی چاک نازانی، قسە ی خراپیش مەکە، کە گول نیت
 دړک مەبە.

زۆری پێگە ی خێر و فرەیی جوړی چاکە

۱۹۳۱ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ. (الحديث ۶۰۲۱) (۱۹۳۱):

جابر بن کوری عہدوللہ - ہمزای خویان لی بی۔ فہرمووی: خوشہ ویست۔
دروودی خوی لہ سہر بی۔ دمفہرموی: کردن و گوتن و بہ خشئ نہوہی
کہ یاسانامہی خودا، پەسەندی بکا، بە چاکەو بە خیر دادەنری! (ریاض ۱/ل
۱۲۹/ ۱۳/ ز ۱۳۴/۸) + (ژ/ ۶۶۶ ھەتا ۶۹۲ تجرید).

روونکردنەوہ:

مامۆستای عەسقەلانی - پەحمەتی خودای لی بی۔ ئەم نمونانە
دەھینیتەوہ، بۆ ئەو خێرو چاکەپەیی کە لەم فەرموودمەیدا نامازەیی بۆکراوہ،
وہ زۆرینەیان بە فەرموودەیی تر دەچەسپینن:

۱. ئەو خەرجی و مەسەرفەیی مەرۆف دەیکا بۆ خەزم و کەسوکاری خۆی.
۲. ھەرچی ببێ بەھۆی پاراستنی نامووس و ریزی خۆی.
۳. رووی خوش لەگەڵ دۆست و برادەر و موسوڵماناندا.
۴. چۆری ئاو لەسەتلەکەت بکەیتە سەتل و دۆلچەیی ھاوڕیکەت.
۵. ھەموو قەسەپەکی باش و، ھەموو کاریکی چاک و ھەموو خو و عادت و
رەوشت و نەریتی جوانی باش.
۶. نەکردنی خرابە و خۆدوور خستەوہ لەشەر، بەتایبەتی لەو کاتانەدا
کەھۆکاری ئەوہ سازابێت.
۷. مەعرووف ھەموو کاریکە کەشەر و ھۆشی ساغ بەباشی دابنێن.
۸. دەست پێوەگرتن، کەدزی دەستبلاوی یە.

۹. هممووکاری که به لگهی شهرعی بجه سپی و ساغ بیته وه که هه ق و رموایه و کردنی به پیی شهرع رموایه و باشه.

۱۰. نیت کورت و پوخت: همموو شتی، شهرع به حه لال و جوانی بزانی، کردنی، کوتنی، بلا و کردنه وهی، له لایهن هه رکه سیکه وه بی، به مهرجی نیازی خیر و باش، دادمنری به خیر و سه دهقه.

۱۱. مه عرووف همموو شتی که شهرع ریگی پی ددها، یا پیشگیری له کردنی دهکا، کردنی بهشی یه که م و نه کردنی بهشی دووهم، به نیازی به پیرموی شهرعی خوا دادمنری به خیر و چاکه و سه دهقه.

۱۹۳۲- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الرِّفْقَ فِي الْأَمْرِ كُلِّهِ. (الحديث ۶۰۲۴ سبق في رقم: ۱۲۰۵ تجريد = ۲۹۳۵ فتح = بهرگی ۳/ ل/ ۳۲۸) (۱۸۳۳)؛

۱۹۳۳- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبَيْتَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا ثُمَّ شَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسًا إِذْ جَاءَ رَجُلٌ يَسْأَلُ أَوْ طَالِبٌ حَاجَةً أَقْبَلَ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ فَقَالَ: اشْفَعُوا فَلْتُنْجَرُوا وَلَيَقْضِيَ اللَّهُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ مَا شَاءَ. (الحديث ۶۰۲۷ سبق في رقم: ۶۸۷ تجريد ۱۴۳۲ فتح = بهرگی ۲/ ل/ ۱۱۱) (۱۸۳۳)؛

ئه بو موسا -رمزای خوای لی بی- فه رمووی: پیغه مهر- دروودی خوای له سه ر بی- دمه رموی: موسوئمان فه لایه بو موسوئمان، دهبی وهک چینی دیوار چنگ بدنه یهک. ئه و جا پیغه مهر- دروودی خوای له سه ر بی- به نجاکانی هه ردوو دمستی خوئی تیگ په راندو، ئاماژه ی کرد، که دهبی ئاوا پشتی یهک بگرن. (بر: ژماره/ ۲۹۲ تجريد = ۴۸۱ فه تح = بهرگی ۱/ ل/ ۲۹۹).

(۱۸۳۳) أخرجه مسلم في السلام، باب: النهي عن ابتداء أهل الكتاب بالسلام.. رقم: ۲۱۶۵.

(۱۸۳۳) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب تراحم المؤمنين. رقم: ۲۵۸۵.

مہندہ فیہرموودہکہ لہ پیٹشہوہ رابورد (بر: بہرگی/ ۲ ل/ ۱۱۱).

خووشیرنی و رہفتاری جوان و زمانہ پاک

۱۹۳۴ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبَابًا وَلَا فَحَاشًا وَلَا لَعَنًا كَانَ يَقُولُ لِأَحَدِنَا عِنْدَ الْمَعْتَبَةِ مَا لَهُ تُرِبَ جَبِينُهُ. (الحديث ۶۰۳۱ طرفہ فی: ۶۰۴۶) (۱۹۳۴):

نہنہسی کوپی مالیک - رہزای خوی لی بی- فہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی- جمین فروش و ہہرزہگو و نہفرینکہر نہبوو، کاتی گلہی لہکہسیکمان بکردایہ، پی دہفہرموو: نہوہ جیبہتی بوچی وادہکا لووتی بہقورا جیتا۔ (بر: تاج/ ۹ ل/ ۶۱ ز/ ۲۱ ز/ ۲)۔

۱۹۳۵ - عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَاسُئِلَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ شَيْءٍ قَطُّ، فَقَالَ: لَا. (الحديث ۶۰۳۴) (۱۹۳۵):

جابر - رہزای خوی لی بی- فہرمووی: ہہرگیز نہبووہ کہشتی لہپیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی- داوا بکری و بلی: نا! (تاج/ ۴ ل/ ۲۶۹ ز/ ۹۰ ز/ ۴ - باسی رہفتارہ شیرینہکانی پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی-)۔

۱۹۳۶ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَدَمْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ سِنِينَ، فَمَا قَالَ لِي: أَفٍّ، وَلَا لِمَ صَنَعْتُ؟ وَلَا: أَلَا صَنَعْتُ؟. (الحديث ۶۰۳۸ طرفہ فی: ۲۷۶۸) (۱۹۳۶):

ئیمامی ئه نه س - پزای خوی لی بی - فه رمووی: دمسالی پیک به رده ستی و خزمه تی پیغه مه رم کرد، نه بووه که پیم بلی: ئوف له ده ست تو، یا بوئه و مت واکرد؟ یانه دمبوو که ناوا بیکه یت.

۱۹۳۷ - عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَزِمِي رَجُلٌ رَجُلًا بِالْفُسُوقِ وَلَا يَزِمِيهِ بِالْكَفْرِ إِلَّا ارْتَدَّتْ عَلَيْهِ إِنْ لَمْ يَكُنْ صَاحِبُهُ كَذَلِكَ. (الحديث ۶۰۴۵ طرفه في رقم: ۱۳۹۵ تجريد = ۳۵۰۸ فهتج = ب/ ۴/ ل/ ۸۳) (۱۹۳۷):

لیرمدا دمفه رموی: ژنه وتم له خو شه ویست - دروودی خوی له سه ر بی - دمیفه رموو: نه و موسولمانه ی به برای ئایینی خو ی، یا به خوشکی ئایینی خو ی بلی: نه ی ناموسولمان و تۆمه تی بی پروایی بداته پالی، یا تۆمه تی به دکاری لئبدات، نه وه نه گهر تۆمه ت بۆکراوه که و بوو، نه وه به رئه وده که و ی، ده نا تۆمه تبارکردنه ناهه فه که ی ده گه رپته وه بۆ خو ی. (ریاض/ ۴/ ل/ ۱۴۰ ز/ ۳۲۶ + ۱۷۳۲/ ۱/ ز + ۱۷۳۳/ ۲/ ز + ۲۶۴/ ۴/ ز) (۱۵۵۴).

روونکردنه وه:

پوخته ی مه به ست له فه رمووده کانی نه م بابه ته چه ند مه به ستیکه:

۱. موسولمان زمانپاک بی، جمین فروش و زمان شرپنه بی.
۲. تۆمه تی نا په و له که س نه دا، ده نا ئۆبالی نه وه به ملی خو یت.
۳. نه م جو ره فه رموودانه بۆ هه ره شه یه، وه به پی نیازی گوته ری نه م تۆمه ت و جنیوو شایه تییه ناهه فانه، به رپرسی ده که وپته سه ری.

۱۹۳۸ - عَنْ ثَابِتِ بْنِ الضَّحَّاكِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ الشَّجَرَةِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ خَلَفَ عَلَى مِلَّةٍ غَيْرِ الْإِسْلَامِ فَهُوَ كَمَا

قَالَ، وَلَيْسَ عَلَى ابْنِ آدَمَ نَذْرٌ فِيمَا لَا يَمْلِكُ، وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِشَيْءٍ فِي الدُّنْيَا عَذَبَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ لَعَنَ مُؤْمِنًا فَهُوَ كَقَتْلِهِ، وَمَنْ قَذَفَ مُؤْمِنًا بِكُفْرٍ فَهُوَ كَقَتْلِهِ. (الحديث ۶۰۴۷ سبق طرفه في رقم: ۶۴۷ تجريد = ۱۳۶۳ فتح الباري = بهرگی/۲ ل/۷۱) (۱۹۳۸):

لیژدهدا ئەم دووزیادهی ههیه:

۱. شت ههتا نهبی به مالی مرۆف نه زرو به خشیانی دانا مهزری، وهک تۆ بلیتیت: ئەو مه له بهحه واوه بۆ تۆ، که مه له که هی تۆ نه بی، یا نه گهر ئەم سکه ی ژنه کهم کچ بوو مارهم کرد له کوپه که ی تۆ، یا نه گهر له یلام مارهم کرد بۆ خۆم له پاش شهوئ ته لاه ی که وتبی.

۲. له عنهت کردن له موسولمان به قههه کوشتنه که ی تاوانیکی گه وره یه و گونا هی به قههه ئەو هه یه، به لام واتای وانیه: نه گهر که سی له عنهت له که سی تر بکا له سه ر ئەوه ده کوژی، هه روهک چۆن که سی به ناهه ق که سی بکوژی ده کوژی ته وه.

غهیههت و دووزمانی

۱۹۳۹ - عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ. (الحديث ۶۰۵۶) (۱۹۳۹):

حوزه یفه - پرزای خوای ئی بی- ده فهرموئ: ژنه وتم له زاری پیروزی خو شه ویست - دروودی خوای له سه ر بی- ده یفه رموو: مروی دوو زمان دوو پیی ناچیته ناوبه هه شت. (ریاض/۴ ل/۱۱۳۱ ژ/۱۵۳۶).

(۱۹۳۸) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: غلظ تحريم قتل الإنسان نفسه، رقم: ۱۱۰.

(۱۹۳۹) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان غلظ تحريم النمیمه، رقم: ۱۰۵.

١٩٤٠ - حديث أبي هريرة (وَيَحْكُ قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ وَلَا يُزَكِّي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا). (الحديث ٦٠٦١ سبق بالكامل في رقم: ١١٢٢ تجريد = ٢٦٦٢ ففتح) (١٩٤٠):

به خيلي و كينه كيشان

١٩٤١ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَبَاغُضُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَذَابِرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ. (الحديث ٦٠٦٥ طرفه في: ٦٠٧٦) (١٩٤١):

نه نه س - رمزي خوي لي بي - هه رموي: بيغه مهر - دروودي خوي له سه ر بي - دمفه رموي: رقو كينه و دهغه ز لهيه كتری مه كيشن و پشت مه كه نه يه كتری و لهيه كتری لووته لا مه بن، وهك براي باش و تهبا بهنده ي باشي خودابن، دروست نيه به بو موسولمان كه زياتر له سي روژ قسه له براي ناييني خوي دابري. (پروانه: رياض/ ٤/ ز/ ٢٦٩).

١٩٤٢ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ وَلَا تَحَسَّسُوا وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَنَاجَشُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَبَاغُضُوا وَلَا تَذَابِرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا. (الحديث ٦٠٦٤ طرفه في ٥١٤٣، ٦٠٦٦، ٦٧٢٤) (١٩٤٢):

نه بو هورمه ريه - رمزي خوي لي بي - دمفه رموي: خو شه ويست - دروودي خوي له سه ر بي - دمفه رموي: دوورين له گوماني خراب، چونكه گوماني خراب دهق وهك قسه ي درو وايه و دهكوو درو تاوانيكي گه ورميه، هه ستيش

(١٩٤٠) أخرجه مسلم في الزهد و الرقاق، باب: النهي عن المدح... رقم/ ٣٠٠٠.

(١٩٤١) أخرجه مسلم في البر والصلة، باب: تحريم التحاسد و التبغاض، رقم: ٢٥٥٩.

(١٩٤٢) قال في التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول، رواه الأربعة (تاج/ ٥ ص/ ٢٩) وهم

هەل مەگرن بەنیازی خراپو، بەشوین عەیب و نەنگی خەلک دا مەگەرینو،
سیخوپی و جاسووسی مەکەن و، بەربەرەکانی و قینەبەری مەکەن و بەخیلی
بەیهکتری مەبەن و کۆستە کۆستە لەیهکرتی مەکەن و پەشت مەکەنە یەکتری،
و هەک برا تەبابین و بەندەدی باشی خودابن. (تاج/ ۹ ل/ ۴۹ ز/ ۱۶).

غەیبەتی رەوا و پۆشینی نەنگی موسولمان

۱۹۴۳- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
مَا أَظُنُّ فُلَانًا وَفُلَانًا يَغْرِفَانِ مِنْ دِينِنَا شَيْئًا. (الحديث ۶۰۶۷ طرفه في:
۶۰۶۸) (۱۹۴۳):

عائیشە -ڕەزای خۆای ئی- ڤەرمووی: پێغه‌مەر -دروودی خۆای لەسەر
بی- ڤەرمووی: ئەو عائیشە گومان نابەم کە فیسارەکەس و ئەو فیسارەکەس
هیچ لەم ئایینی ئیسلامە ئیئە بزانن. (تاج/ ۹ ل/ ۴۶).

۱۹۴۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: كُلُّ أُمَّتِي مُعَافَى إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ وَإِنَّ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَغْمَلَ
الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا ثُمَّ يُصْبِحُ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فَيَقُولُ يَا فُلَانُ عَمِلْتَ الْبَارِحَةَ كَذَا
وَكَذَا وَقَدْ بَاتَ يَسْتَرُهُ رَبُّهُ وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ. (الحديث ۶۰۶۹) (۱۹۴۴):

ئەبو ھورەیرە -ڕەزای خۆای ئی- ڤەرمووی: ژنەوتم لە پێغه‌مەر -
دروودی خۆای لەسەر بی- دەڤەرموو: ئۆمەتی من ھەموویان بەرەڤوو
لیبوردنی خوا دەکەون، مەگەر ئەوانەیان کە سەری خۆیان ھەل دەمالن، وەک
ئەو کابرایەک لەشەودا کاریکی ناشیرین دەکا، وە خودا بۆی دەپۆشی، کەچی
کابرا بۆ بەیانی دەچی تاوانی خۆی ناشکرا دەکاو، دەگێڕێتەو بۆ ئەم و ئەو

(۱۹۴۳) لم يوافقته مسلم على تخريج حديث (ما اظن فلانا و فلانا) (خاتمة كتاب الادب -

ج/ ۱۲ ص/ ۲۶۰ فتح الباري: ط. ج - طبعة جديدة. - المترجم

(۱۹۴۴) أخرجه مسلم في الرهد و الرقائق، باب: النهي عن هتك الإنسان.. رقم/ ۱۹۹۰.

و دهلی، نهی فیسار! من دوی شهو، ئیشیکی وا وام کرد! له گه‌ل فلان و نهو
فلانا، ئاره‌قمان خواردوه، یا قومارمان کرد مه‌سه‌لا!!

ته‌ماشاکهن نهو کابرایه خودا به‌شه‌و په‌رده‌ی بۆده‌کاو به‌په‌رده‌ی
ره‌حمه‌تی خوی گونا‌هو نه‌نگی ده‌پۆشی، که‌چی نهو نه‌ومنده بی باک و بی
ناکایه، ده‌چی به‌روژ په‌رده‌ی خودا له‌سه‌ر نه‌نگ و شووره‌یی خوی هه‌ل
ده‌داته‌وه! (ریاض ۱/ ل ۲۱۵ ز ۲۸/ ژ ۲۴۱/ ش-متفق علیه).

روونکردنه‌وه:

کردنی گونا‌هو تاوان به‌ناشکرا، خوی تاوانیکی دووه‌مه، وه تۆله‌ی
گونا‌هه‌که هورستر ده‌کا. هه‌ندئ شت هه‌یه له‌زاتی خۆیدا دروسته، کردنی
حه‌لاله، به‌لام گیرانه‌وه و گوتنی نه‌وکاره حه‌لاله نه‌ینی‌یه له‌لای نه‌م و نه‌و،
به‌بی مه‌هانه‌ی په‌وا، حه‌رامه‌و تاوانه‌و، ده‌بی به‌هوی سزای سه‌ختی لای خودا.
(بیر: تاج/ ۳/ ز ۴۳/ ل ۱۰۲/ ژ ۱۳) نه‌ومیش وه‌ک که‌سی له‌گه‌ل حه‌لال حه‌لالی
خوی دا دروست ببی و قسه‌ی ژن و می‌ردی خۆیان بکه‌ن، که‌چی بجی نه‌م
باس و خواسه بۆنه‌م و نه‌و بگیریته‌وه.

باسی قسه‌دا‌برین و قسه‌نه‌کردن له‌گه‌ل یه‌کتری

۱۹۴۵- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَجُلُ لِرَجُلٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ يَلْتَقِيَانِ فَيُعْرِضُ هَذَا
وَيُعْرِضُ هَذَا وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ. (الحديث ۶۰۷۷ طرفه في:
۶۲۳۷) (۱۹۴۵):

ئەبو ئەییوبی ئەنصاری - ڕمزی خۆی ئی بی- فەرمووی: خوشەوپیست - دروودی خۆی لەسەر بی- دمه‌رموی: دروست نییه بۆ پیاوی موسوڵمان، هەروا بۆ ژنی موسوڵمان، کە زیاتر لەسێ شەو، قسە دابڕێ لەبرای موسوڵمانی، یا لەخوشکی موسوڵمانی و قسە لەگەڵ ئەکا، گریمان ئەگەر لەشویئێ تووشی یەكتری بوون، ئەمیان بەم لادا ئەویان بەولادا روو وەرگێڕێ! پیاو باشی ئەم دووبرا موسوڵمانە لەیەك تۆراوەیش ئەوەیانە کە لەپیش دا ناست دەبێتەو وەرژ باشی و سلاو لەوی تریان دەکا. (ریاض/٤ ل/ ١١٧٥ ز/ ٢٨٠ ژ/ ٢).

زەمی درۆو پەسنی راستی

١٩٤٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الصَّدَقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَصْدُقُ حَتَّى يَكُونَ صِدِّيقًا وَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَكْذِبُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا. (الحديث ٦٠٩٤) (١٩٤٦).

عەبدوڵلای کۆری موسعوود - ڕمزی خۆی ئی بی- دمه‌رموی: حەزەمت - دروودی خۆی لەسەر بی- دمه‌رموی: لەراستی ڕەحمەت دەباری، هەمیشە راستی بکەن بەپیشە، چونکە راستی ئادەمیزاد دەخاتە سەر ڕێگەی چاکە، کردەوی چاکەیش ئادەمیزاد دەخاتە سەر ڕێگەی بەهەشت! پیاوی واهەیه ئەوەندە راستگۆیه و ئەوەندە سۆراخی راستی دەکا و ئەوەندە عەودالی راستیە، هەتا لەلای خودا بەپیاوی راست و راستال لەقەڵەم دەدرێ، لەدیوانی خودا ناوی بەراستال و راستی پەرورم دەنووسرێ، وە هەر وەها ژنیش، وەنەکەن درۆبکەن، چونکە درۆ هەوێنی بەدکاریە، پیاو دەخاتە سەر ڕێگەی خراپە، کردەوی خراپەیش پیاو دەخاتە سەر ڕێگەی ناگری دۆزەخ، هەروا ژنیش،

موسولمانی واهمیہ سہر دمکاتہ دروکردن و ہەر درودمکا، ههتا بهرمبهه
دمبى بهردرو زن و لهلاى خودا بهدرؤزن لهقهلهم دمدرى. (رياض ۱/ ز ۴/ ل ۶۹
ژ ۵۴/۱ ش. باسى راستى + تاج ۹/ ز ۳۴/ ل ۸۸/ ه ۱/ باسى راستگوئى).

خۆکرتن له بهرباری نازاری مهردوم دا

١٩٤٧- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
لَيْسَ أَحَدٌ أَوْ لَيْسَ شَيْءٌ أَصْبَرَ عَلَى أَدَى سَمْعِهِ مِنَ اللَّهِ إِنْهُمْ لَيَدْعُونَ لَهُ وَلَكِنَّهُ
لَيَعَافِيهِمْ وَيَرْزُقُهُمْ. (الحديث ٦٠٩٩ طرفه في: ٧٣٧٨) (١٩٤٧):

ئەبو مووسا - پرمزای خۆای ئی بی- فەرمووی: خوښه‌وپیست دروودی خۆای
لەسەر بی- دمه‌رموی: کەس نییه که وهك خودای گه‌وره به‌ئارم و
به‌حه‌وسه‌ئه بی، لەسەر ئەو هه‌موو ئازارو قسه ناره‌واپانه‌ی که‌به‌و ده‌کری‌و
به‌گویی خۆی دمیانبیستی، ئەومتانی بته‌پرستان و هاوبه‌ش په‌یداکاران بو‌ی،
برپاری هاوتاو مندالی بۆ دهمدن و ده‌لێن: خودا مندالی هه‌یه، خودا شه‌ریک و
هاوبه‌شی هه‌یه، که‌چی له‌گه‌ڵ ئەم تانه‌و توانجه‌ش دا، ئەومتانی خودا رزق و
رۆژی یان دما، ساخله‌میان ده‌کا، خوڤشی و نازو به‌هره‌ی خۆی دهرژینی
به‌سه‌ریاننا، واته: نارامو حه‌وسه‌ئه و هیمنی سیفه‌تی خوداو پیغه‌مه‌ران و پیاو
چاکانه. (تاج/ ۹ ز/ ۳۰ ل/ ۸۱ ش-باسی سه‌برو نارامو لی‌بوردن و
به‌حه‌وسه‌ئه‌یی و ئازارکشی).

توورہ بوون

(١٤٤٧) أخرجه مسلم في صفات المنافقين و أحكامهم: باب: لا أحد أصبر على أذى من الله

۱۹۴۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ إِلَّا مَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ. (الحديث ۶۱۱۴) (۱۹۴۸):

ئەبوھورەیرە -پەزای خوای لی بی- فەرمووی: خۆشەویست-دروودی خوای لەسەر بی- دەفەرمووی: ئەو کەسە ئازانییە کە پالەوانی چاکەو، کەس لە زۆرانبازیدا دەرەقەتی نای، بەلام ئەو کەسە ئازایە، کە لە کاتی توورەیی دا، خۆی پی دەگیرئ و، رقی خۆی دەخواتەو. (ریاض ۱/ ل ۶۴/ ز ۳/ ژ ۴۵/۲۱).

۱۹۴۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوْصِنِي. قَالَ: لَا تَغْضَبْ. فَرَدَّدَ مِرَارًا، قَالَ: لَا تَغْضَبْ. (الحديث ۶۱۱۶) (۱۹۴۹):

ئەبوھورەیرە -پەزای خوای لی بی- فەرمووی: پیاوی ھاتە خزمەتی پیغەمەر-دروودی خوای لەسەر بی- عەززی کرد: شتیکی وام فیڕبکە، کە تیی بگەم، کە کەم و پوخت بی، بە شکم لئی حالی بېم، ئەویش فەرمووی پی: توورەمەبە. پیاو کە چەند جارئ ئەم قەسەیی دووبارە کردەو و پی دەگوت: شتیکم فیڕبکە، بەلام زۆرنا، بە شکم لئی حالی بېم و بی بەھۆی چوونە بەھەشتە؟ پیغەمەریش-دروودی خوای لەسەر بی- ھەربەم وەلامە وەلامی دەدایەو و دەیفەرموو: توورەمەبە. (ریاض ۱/ ل ۶۶/ ز ۳/ ژ ۴۹/۲۵).

(۱۹۴۸) أخرجه مسلم في البر والصلة و الآداب، باب: فضل من يملك نفسه رقم/۲۶۰۹.

(۱۹۴۹) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: لا تغضب.. - خاتمة كتاب الأدب ج/۱۲

شهرم و شکو

۱۹۵۰- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِمَّا أَذْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأَوَّلَى إِذَا لَمْ تَسْتَحْ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ. (الحديث ۶۱۲۰) (۱۹۵۰):

نهبو مهسعودی نه نصاری - پرزای خوای لی بی- له خو شه ویسته وه - دروودی
خوای له سهر بی- دمفه رموی؛ نهو فهرمایشته جوان و قسه نهسته قه ی که
دمفه رموی؛ نه گهر شهرم ناکه ی چی ده که ی بیکه. نه م فهرمایشته
له فهرمووده ی پیغه مهره پیشینه کانه. (تاج/ ۹ ز/ ۳۸ ل/ ۹۵ ز/ ۳ باسی شهرم و
شکو) + (ریاض/ ۴ ز/ ۳۷۰ ل/ ۱۳۳۲ ژماره/ ۳۷/ ۱۸۴۴).

۱۹۵۱- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْحَيَاءُ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ. (الحديث ۶۱۱۷) (۱۹۵۱):

عیمرانی کوری حوصه یین - پرزای خوای لی بی- له خو شه ویسته وه - دروودی
خوای له سهر بی- دمفه رموی؛ شهرم و شکو هه رخیر دینئو بهس. (تاج/ ۹
ز/ ۳۸ ل/ ۱ ز/ ۹۴ ش/ دباسی شهرم و شکو).

سوعبه ت و کالته که مه که مه دروسته

۱۹۵۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنْ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيَخَالِطَنَا حَتَّى يَقُولَ لِي أَخِي صَغِيرٍ يَا أَبَا عُمَيْرٍ مَا فَعَلَ النَّعِيرُ. (الحديث ۶۱۲۹ طرفه في: ۶۲۰۳) (۱۹۵۲):

(۱۹۵۰) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث رقم/ ۲۴۸۴ فهتج راجع (بهرگی/ ۴ ل/ ۷۸)

المترجم-

تسلسل/ ۱۸).

(۱۹۵۱) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان عدد شعب الإيمان و أفضلها و أدناها.. رقم/ ۳۷.

(۱۹۵۲) و الحديث أخرجه مسلم في الصلاة (العيني ج/ ۲۲ ص/ ۱۷۰) - المترجم -.

موسولمان دہبی زرنگ و وریابی

روونکردنه وه:

(١٩٥٣) أخرجه مسلم في الزهد و الرفائق. باب: لا يلدغ المؤمن من جحر مرتين. رقم/٢٩٩٨.

جیگهی داخه گهلی کورد لهه لایه نه وه خووش باومره، رۆژ نییه دمر و دروسیگانی وهك مارهكهی شیخ هۆمه ر پیوهی نه دهن، كه چی نه وه وهك نه بای دیبی و نه بۆران، جار له گهلی جارا باشر دهستی دهكاته وه به كونی هه ز دیهاكه دا.

چه نه د بابیه تیکی نه ده ب

۱۹۵۴- عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ مِنَ الشَّعْرِ حِكْمَةً. (الحديث ۶۱۴۵) (۱۹۵۴):

ئوبهیی کورپی که عب -رمزای خوای لی بی- فه رمووی: پیغه مه ر -دروودی خوای له سه ر بی- فه رمووی: به راستی بازئی له شیعر حیکمه ته، هه ندی له هه لبه ست دانایی یه کی شیرینی واتیا دا. (تاج/ ۱۰ ل/ ۱۷۴ ز/ ۷۰ ب/ د/ ت - باسی- هه ندی هه لبه ست پر ه له حیکمه مه ت و دانایی).

۱۹۵۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَأَنْ يَمْتَلِي جَوْفَ أَحَدِكُمْ قَيْحًا خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمْتَلِي شِعْرًا. (الحديث ۶۱۵۴) (۱۹۵۵):

ئیبنو عومه ر -رمزای خوادایان لی بی- فه رمووی: خو شه ویست -دروودی خوای له سه ر بی- فه رمووی له راستیدا ناودلی مرو ف پر بی له کیم و زووخوا، هیشتا نه وه ی باشره له وه ی که ناو دلی پر بی له هه لبه ست و هۆنراوه. (تاج/ ۱۰ ل/ ۱۷۲ ز/ ۶۸).

(۱۹۵۴) لم يوافقہ مسلم. على ما قاله مؤلف التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول صلى الله عليه وسلم (بهرگی ۱/ ل/ ۱۷۴ ز/ ۷۰ - ب/ د/ ت - یعنی رواه البخاری وأبو داود و الترمزي ولم يروه مسلم.

(۱۹۵۵) لم يوافقہ مسلم على تخريج الحديث ابن عمر: لأن يمتلي... . خاتمة كتاب الأدب: فتح/ ۱۲ ص/ ۲۶۰.

خوشه ویستان پیکه وه چه شر ده کرین

۱۹۵۶- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الْبَادِيَةِ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَتَى السَّاعَةُ قَائِمَةٌ؟ قَالَ: وَتِلْكَ وَمَا أَعَدَدْتُ لَهَا؟ قَالَ: مَا أَعَدَدْتُ لَهَا إِلَّا أَنِّي أَحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ. قَالَ: إِنَّكَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ. فَقُلْنَا وَنَحْنُ كَذَلِكَ؟ قَالَ: نَعَمْ. (الحديث ۶۱۶۷ سبق في ۱۴۵۹ تجريد = ۳۶۸۸ فهتج) (۱۹۵۶):

نالای به ده نه مه کی و بی په یمانی

۱۹۵۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الْغَادِرَ يَنْصِبُ اللَّهُ لَهُ لَوَاءً يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقَالُ هَذِهِ غَدْرَةُ فُلَانٍ بْنِ فُلَانٍ. (الحديث ۶۱۷۸ أطرافه في: ۶۱۷۷، ۳۱۸۸، ۶۱۷۸، ۶۹۶۶، ۷۱۱۱) (۱۹۵۷):

ثیبنو عومهر - پرمزای خوادایان لی بی- دمفه رموی: پیغه مهر - دروودی
خوای له سهر بی- دمفه رموی: له روژی قیامه تدا هه موو سته مگهر و بی
په یمانی، نالایه کی تایبه تی خوای هه یه، هه لده کړی له دیاری، پی
دمناسریته وه، ده لئین: نه مه نیشانه ی ناپاکی و په یمانشکینی فیساره که سه، هه تا
ناوا ناوی به دیی بزړی و ریسوا ببیت.

هه ندی گوته ی ناپه سه ند

۱۹۵۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تُسْمُوا الْعَنْبَ الْكَرْمَ إِلَّا مَا الْكَرْمُ قَلْبُ الْمُؤْمِنِ. (الحديث ۶۱۸۲ طرفه في: ۶۱۸۳) (۱۹۵۸):

(۱۹۵۶) سبق في رقم: ۱۴۵۹ = بهرگی ۴/ ل ۱۴۸. المترجم

(۱۹۵۷) أخرجه مسلم في الجهاد و السير، باب: تحريم الغدر رقم/ ۱۷۳۵.

(۱۹۵۸) أخرجه مسلم في الألفاظ من الأدب، باب: كراهة تسمية العنب كرماً، رقم: ۲۲۴۷.

ئەبو ھورەیرە - پرمزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بئ- ھەرمووی: بەتری و داری مئو مەلچن: (کەرم)، کە بەواتا ریزداری و نازداری، چونکە دئی موسوئمان شایستە ی ئەم ناوہ جوانە یە. (تاج/ ۱۰ ز/ ۸۳ ل/ ۱۹۴).

۱۹۵۹ - وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنْ زَيْنَبَ كَانَ اسْمُهَا بَرَّةً، فَيَقِيلُ: تُرْكِي نَفْسَهَا، فَسَمَّاها رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَيْنَبَ. (الحديث ۶۱۹۲) (۱۹۵۹):

دیسان ئەبو ھورەیرە - پرمزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: زینەبی ھاوسەری پێغەمەر، لە پێشا ناوی بەر مېوو، واتە: ژنە خاس، دادە باشە، گوترا: بەررە خووی بە چاک و باش دادەنئ! جا پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بئ- ناوی نا "زەینەب".

۱۹۶۰ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ فِي الْفَلِ وَالْجَشَةِ غُلَامٌ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسُوقُ بِهِنَّ فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أَبَجَشُ رُوَيْدَكَ سَوَّقَكَ بِالْقَوَارِيرِ. (الحديث ۶۲۰۲ أطرافه في: ۶۱۴۹، ۶۱۶۱، ۶۲۰۹، ۶۲۱۰، ۶۲۱۱) (۱۹۶۰):

ئەنەس - پرمزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: کۆمە ئی ژن، کە یەکیکیان ئوم سولەیمی دایک بوو، بە سواری و شتر لەسەر ھەریکا، لە ناو بارو بنە کە دا بوون، ئەنچە شە کە نوکەری پێغەمەر بوو، بە دەنگە خو شە کە ی خو ی، بە ھۆرە، و شتر مەکانی ژێر ئا ھەرمە مەکانی ئی دە خو ی، وە ک زانراو و شتر ئە گەر بە دەنگی خو ش ھۆرە ی بو بکری، تەواو خیرا دە بی، ھەروە ک چۆن ران بە دەنگی شمشالئ خو ش باش دە لە وەر ئ ناوا. جا پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بئ- بو ئەو دی ئەنچە شە، پێی ئی ھە ل نە بێری و بە ئاسایی، و شتر مەکان ئی بخو ی

(۱۹۵۹) أخرجه مسلم في الأداب، باب: استحباب تفعير اسم القبيح.. رقم: ۲۱۴۱.

(۱۹۶۰) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: رحمة النبي صلى الله عليه وسلم للنساء.. رقم/ ۲۳۲۳.

بی بی فہرموو: ئەى ئەنجه شە! ھىواش لەسەرە خۆبە، ولاخەکان بەھىواشى ئى
بخۆرە، چونکە باریان ئاھرمەتە کە وەك شووشە و مینا ناسکەن و بەرگەى ئەم
ھەلبەز ھەلبەزە ناگرن! (تاج/ ۱۰/ ل ۷۸/ ز ۷۸/ ۲).

۱۹۶۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: أَخْتَى الْأَسْمَاءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ اللَّهِ رَجُلٌ تَسْمَى مَلِكَ الْأَمْلاكِ. (الحديث
۶۲۰۵ طرفه في ۶۲۰۶) (۱۹۶۱):

ئەبو ھورەیرە -پەزای خۆای ئى بی- فەرموو: خۆشەویست-دروودی
خۆای لەسەر بی- فەرموو: لە رۆزى ژینە وەدا لەھەموو کەسى خۆپى ترو،
لەھەموو ناوی دزیو و ناشیرینتر، لەلای خودا، ئەو پیاومیە کە بەخۆی بلئ:
ملك الأملاك. واتە شاھەنشاه: شای شایان. (تاج/ ۱۰/ ل ۱۵۸/ ز ۶۳/ ۲) +
(ریاض/ ۴/ ز ۳۲/ ل ۱۲۵۴/ ذ/ ۱).

۱۹۶۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: عَطَسَ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَشَمَّتَ أَحَدُهُمَا وَلَمْ يُشَمِّتِ الْآخَرَ فَقِيلَ لَهُ، فَقَالَ: هَذَا حَمِيدُ
اللَّهِ وَهَذَا لَمْ يَحْمَدِ اللَّهَ. (الحديث ۶۲۲۱ طرفه في: ۶۲۲۵) (۱۹۶۲):

ئەنەس -پەزای خۆای ئى بی- فەرموو: جارێ لەخزمەت پێغەمەردا -
دروودی خۆای لەسەر بی- دوو پیاو پڑمین، پێغەمەر-دروودی خۆای لەسەر
بی- نزای خیری بۆ یەکیکیان کردو، نزای بۆ ئەوی تریان نەکرد، وایاو
کە یەکی دەپڑمی بی دەگوتری: یرحمک الله: رحمتی خودات ئى بی.
ئەوھیان کە پێغەمەر نزای بۆی نەکردن گوتی بە پێغەمەر: بۆچی کە ئەو
پڑمی نزات بۆیکرد، کە چی بۆمن، کە پڑمیم نزات بۆ نەکردم؟ فەرموو:
چونکە ئەو لەپاش پڑمینە کەى سوپاسی خودای کردو ھەمدوسەنای خۆای

(۱۹۶۱) أخرجه مسلم في الآداب، باب: تحريم السُّنَى بملك الأملاك و ملك الملوك. رقم/ ۲۱۴۳.

(۱۹۶۲) أخرجه مسلم في الزهد و الرفاق، باب: تشميت العاطس و كراهة التثاؤب، رقم: ۲۹۹۱.

کرد، به لام تو سوپاس و حمد و سہنات نہ کرد۔ (ریاض/۲ ل/۳۳۱ ز/۱۴۲
 ز/۸۸۱/۴)۔

پژمینو باویشک

۱۹۶۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعُطَّاسَ وَيَكْرَهُ التَّائِبَ فَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدَ اللَّهَ كَانَ حَقًّا عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يَقُولَ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ وَأَمَّا التَّائِبُ فَإِنَّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُرِدْهُ مَا اسْتَطَاعَ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا تَنَاءَبَ ضَحِكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ. (الحديث ۶۲۲۶
 سبق في: ۱۳۲۶ تجرید = ۳۲۸۹ فتح = بهرگی/۳ ل/۴۵۴) (۱۹۶۳)؛

ئەبو ھورەیرە - پەزای خوای لی بی- ھەرمووی: پێغەمەر - دروودی خوای
 لەسەر بی- ھەرمووی: خودا پێمە ی پێ خۆشە و ھەزی لە پێمینی بەندەم،
 بەلام باویشکی پێ خۆش نییە، چونکە نیشانە ی خاومبوونی لەش و داھەزانی
 لەشە، جاکاتی یەکیکتان پێمی و سوپاسی خودای کرد، ئەو دەبی بەماف
 لەسەر ھەموو موسوڵمانی کە گوئی لێیە تی پێی بلی: (یەرحمک اللہ) خودا
 رەحمت پێ بھەرمووی. بەلام باویشک لەشەیتانە وەم، جا ئەگەر کەسیکتان
 باویشکی ھات، با ھەتا دەتوانی بەری بگری و بیداتەوہ دوواوہ، چونکە کاتی
 ئێوہ باویشک دەدەن، شەیتان لەخۆشی یاندا پێتان پێ دەکەن. (ریاض/۲
 ل/۳۲۹ ز/۱۴۲ ز/۸۷۸/۱)۔

پایانی - الخاتمة

مامؤستا عہسقلانی لیڑدا، لہفہتحولباری شہرحی صہحیحی بوخاریدا دمفہرموی: نامہی ئہدمب و ویلہ جوانہکان، دوو سہدو پہنجاو شہش فہرموودہی بہرزوہ بوو (مہرفووع)ی واتیادا، حہفتاو پینجیان بیڑشتہن، واتہ: معلقن، ئہوانی تریان پہیوہستن واتہ: موصولن، دووبارہ کانیان دوو سہد و یہک فہرموودہن، پوختہکہیان: (۲۵۶ - ۲۰۱ = ۵۵) دہکاتہ پہنجاو پینج فہرموودہ. پیڑشہوا موسلیمیش وہک پیڑشہوا بوخاری-رزواو رحمہتی خوا لہ ہہردووکیان بی- ئہم پوختہیہی ہہموو گپراوہتہوہ، جگہ لہمانہیان کہ نؤژدہ فہرموودہن: واتہ: (۵۵ - ۱۹ = ۳۶) مو سلیمیش (۳۶) فہرموودہی لہو پوختہیہ وہک بوخاری گپراوہتہوہ.

۱. فہرموودہی عہمری کورپی عاص: (عُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ مِنَ الْكِبَائِرِ) بابی ژمارہ (۶) لہکتابی ئہدمب، وا لہنیوانی ژمارہ: ۵۹۷۴ و ۵۹۷۵ دا.

۲. فہرموودہی ئہبوہورہیرہ: (مَنْ سَرَّهٗ اَنْ يَتَسَطَّ فِي رِزْقِهٖ) = ۵۹۸۵ فتح الباری، لہ تہجریدہکدا نییہ.

۳. فہرموودہی ژمارہ: ۱۹۱۷ تہجرید = ۵۹۸۹ فتح (الرَّحِمُ شَجَنَةٌ).

۴. فہرموودہی عہبدوللای کورپی عہمر: (لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْكَافِي) = ژمارہ/۱۹۱۹ تہجرید = ۵۹۹۱ فہتج.

۵. فہرموودہی ئہبوہورہیرہ: (قَامَ اَعْرَابِي فَقَالَ اَللّٰهُمَّ ارْحَمْنَا) = ژمارہ/۱۹۲۴ تہجرید = ۶۰۱۰ فہتجولباری.

۶. فہرموودہی ئہبو شورہیح: (مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارُهُ...) = ژمارہ/۱۹۲۹ تہجرید = ۶۰۱۷ فہتج.

۷. فہرموودہی جابیر: (كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ) = ۱۹۳۱ تہجرید = ۶۰۲۱ فہتجولباری.

۸. فہرموودہی ئہنہس: (لَمْ يَكُنْ فَاَحِشًا...) ژمارہ/۱۹۳۴ تہجرید = ۶۰۳۱ فہتج.

۹. فەرموودهی عائیشه: (مَا أَظُنُّ فُلَانًا وَفُلَانًا يَعْرِفَانِ مِنْ دِينِنَا...) = ۱۹۴۳ ته جرید = ۶۰۶۷ فه.تج. له ته جریده که دا نییه.
  ۱۰. فەرموودهی نه نهس: (كَانَتْ الْأُمَةُ مِنْ إِمَاءِ أَهْلِ الْمَدِينَةِ...) = ۶۰۷۲ فه.تج. له ته جریده که دا نییه.
  ۱۱. فەرموودهی حوزمیفه: (إِنَّ أَشْبَهَ النَّاسِ ذَلًّا وَسَمْتًا...) = ۶۰۹۷ فه.تج.
  ۱۲. فەرموودهی ئیبنو مهسعود: (إِنَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ) = ۶۰۹۸ فه.تج.
  ۱۳. فەرموودهی نه بو هورمیره: (إِذَا قَالَ الرَّجُلُ: يَا كَافِرٌ...) = ۶۱۰۳ فه.تج.
  ۱۴. فەرموودهی ئیبنو عومهر له هه مان بابته، ژماره/۶۱۰۴ فه.تج.
  ۱۵. فەرموودهی نه بو هورمیره: (لَا تَغْضَبْ) = ۱۹۴۹ ته جرید = ۶۱۱۶ فه.تج.
  ۱۶. فەرموودهی ئیبنو عومهر: (لَأَنْ يَمْتَلِيَاءَ...) = ۱۹۵۵ ته جرید = ۶۱۵۴ فه.تج.
  ۱۷. فەرموودهی سه عیدی کوری مسب له باوکیه وه: (له بابته ناوی حزنه وه) = ۶۱۹۰ فه.تج.
  ۱۸. فەرموودهی عه بدوللای کوری نه بی نه وفا: (رَأَيْتُ إِبْرَاهِيمَ ابْنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) = ۶۱۹۴ فه.تج.
- هه روا کۆمه لئ بیستراو - اثر - ی سه حابه و چینه کانی تریوا تیادا، سه رجه میان یازده بیستراوه، بازکیان په یوه ستن و بازکیان بی رشتنه.
- تیبینی/ که ده لئین موسلیمیش وهک بوخاری فیساره فەرموودهی گیراوه ته وه، مه بهست نه وه نییه، که رشته (سه نه د) و (دهق) ی هه ردو وکیان وهک یهک بی، به بی که مو زیاد، نه خهیر مه بهست نه وه نییه، که رچی نه مه بابته باسیکی دوورودریژو که می پیچیده و ئالۆزه، به لام له بهر گرنگی و بو سوودو به هره و مرگرتنی ته واو له م ئامازه و هیما یا نه نه مه چهنه خاله روون ده که یه نه وه، به پستی خودا، ده لئین:

١. ریوایهت بهمه‌عنا، ئه‌وه‌یه که‌چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌ک، چه‌ند که‌سی، هه‌ر که‌سی به‌رشته‌ی تایبه‌تی خو‌ی و به‌ده‌قی تایبه‌تی خو‌ی ده‌یگێڕێته‌وه، وه‌هه‌ر فه‌رمووده‌یی له‌و فه‌رموودانه له‌مه‌سنه‌دی که‌سیکه، به‌لام له‌نه‌جاما هه‌موو گێڕاوه‌کان سه‌بارمه‌ت به‌باتیکن، ئه‌م جو‌ره هه‌ر زو‌ر زو‌ره، وه‌ک ئه‌م کو‌مه‌له فه‌رمووده زو‌ره‌ی که‌له‌باره‌ی (مه‌حم‌دی مه‌دی) یه‌وه‌ن، به‌هه‌موویان ده‌گه‌نه‌ تواتری مع‌نوی، که‌رچی له‌ناو خو‌یا‌نا چه‌یف و قو‌ی‌یان واتیا‌دا.

٢. فه‌رمووده‌ی واهیه‌یه چه‌ند فه‌رمووده شو‌ناسی، ده‌ری ده‌هینی، به‌وینه: بو‌خاری له‌ئه‌بو‌هورمه‌روه ده‌ری ده‌هینی، موس‌لیم له‌ئیب‌ن‌وعه‌باسه‌وه ده‌ری ده‌هینی، بۆ نه‌مونه: فه‌رمووده‌ی ژماره: ١٩٥٥ ته‌ج‌رید - ٦١٥٤ فه‌تح، بو‌خاری به‌م شی‌وه‌ی ئی‌ره له‌دوو سه‌حابه‌وه ده‌ری هینا‌وه، له‌ئیب‌ن‌وعه‌مه‌روه، ئه‌وجا له‌ئه‌بو هورمه‌روه، به‌ژماره: ٦١٥٥ فه‌تح. رسته‌و مه‌تنی فه‌رمووده‌که‌ی ئیب‌ن‌وعه‌مه‌ر، لای بو‌خاری ئاوا‌یه:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، أَخْبَرَنَا حَنْظَلَةُ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَأَنْ يَمْتَلِيَّءَ جَوْفُ أَحَدِكُمْ قَيْحًا، خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمْتَلِيَّءَ شِعْرًا.

رسته‌و مه‌تنی فه‌رمووده‌که‌ی ئه‌بو‌هورمه‌ره لای بو‌خاری ئاوا‌یه:
حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ، حَدَّثَنَا أَبِي، حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا صَالِحٍ عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَأَنْ يَمْتَلِيَّءَ جَوْفُ رَجُلٍ قَيْحًا، خَيْرٌ يَرِيَهُ خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَمْتَلِيَّءَ شِعْرًا.

موس‌لیم‌یش هه‌مان فه‌رمووده‌ی له‌م سی هاور‌ی پێغه‌مه‌روه ده‌ره‌ینا‌وه:

١. ئه‌بو هورمه‌ره

٢. سه‌عدی کو‌ری ئه‌بو وه‌قاص

٣. ئه‌بو سه‌عیدی خو‌دی

به‌سی مه‌تن، که‌یه‌که‌م و دو‌وه‌میان وه‌ک و گێڕانه‌وه‌که‌ی ئه‌بو هورمه‌ره وایه لای بو‌خاری، له‌گه‌ل ئه‌م دوو جیا‌وازییه زو‌ر که‌مه‌دا، جیا‌وازی ده‌قی یه‌که‌م: (جَوْفُ رَجُلٍ قَيْحًا) له (ی‌ریه). جیا‌وازی ده‌قی دو‌وه‌می موس‌لیم: (جَوْفُ

أَحَدِكُمْ قَبْحًا يَرِيَهُ). به لَام دهقى سَيِّهَمِى مَوسَلِىم، سه رَهتَاكهى ته وَاو جِيَايه، به لَام كُوتَاكهى رِيَك وَهَك يَه كه م و دووهِ وَايه، له كه لَ كه مِى جِيَاوَاى (بِرَوَانِه: صحيح مسلم بشرح النووي، ج/ ١٥ ص/ ١٤-١٥).

جَا ئَه وِهى كه شَيخى عَه سَقَه لَانِ - پَرِه مَه تى خَوْدَاى لَى بَى - له خَاتِيْمَه كَانِى نَامَه و سه رِبَا سَه كَانْدَا، ثَامَا زِه دَه كَا، بُو ئَه وِه كه ئَه م حَه دِيَسَه و ئَه و حَه دِيَسَه مَوسَلِىم دَه رِى نَه هِيْنَاوَه، بُو خَارِى دَه رِى هِيْنَاوَه، تَه نِيَا ئَه م لَا يَه نَه يَه، كه له و صَه حَا بَه وِه دَه رِى نَه هِيْنَاوَه، چَوْنكه هَه مَو و صَه حَا بَه يِى مَسْنَدِى خَوِى هَه يَه. له وَا نَه يَه مَوسَلِىمِيش هَه مَان فَه رَمُوودَهى دَه رِهِيْنَا يَه به لَام له سَه حَا بَه يَه كِى تَرَه وِه. جَا له م رَوَانْگَه و بُو چَو و نَه و مِيَه، كه عَه سَقَه لَانِ له خَاتِيْمَه ي كِتَابِى ئَه دَه بَدَا دَه فَه رَمُوِ: (لَمْ يَوَافِقِ الْبُخَارِيُّ مُسْلِمًا فِي تَخْرِيجِ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ: لَأَنْ يَمْتَلِيَّاءَ جَوْفَ أَحَدِكُمْ...) به لَام مَامُوَسْتَاى عَه يِنِى له كَاتِى شَه رَحِى ئَه م فَه رَمُوودَه يَه دَا، به دَه ق دَه فَه رَمُوِ: (وَأَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ). فَه مَوُوْدَهى وَايش هَه يَه هَه ر لَا يَه كِيَان دَه رِى هِيْنَاوَه، ئَه وِى تَرِيَان نَه به رَشْتَه، نَه بَه دَه ق، به بَه مَه عَا دَه رِى نَه هِيْنَاوَه، وَه هُو كَانِى دَه رِهِيْنَا ن وَ دَه رِنَه هِيْنَا نِيش زُو ر زُو رِن.

وَه كِى تَرِيش (طَرَفَه) و (أَطْرَافَه)ى حَه دِيَس، ئَه و مِيَه كه بُو خَارِى، يَا مَوسَلِىم، يَا فَه رَمُوودَه زَانِي كِى تَر، له كَتِيْبَه كه ي خَوِيْدَا، حَه دِيَسِى له چَه نْد شَوِيْنِى، به چَه نْد بُو نَه يَه كه وِه دَه گِيْرِيْتَه وِه، به يَه ك رَشْتَه، يَا به چَه نْد رَشْتَه يَه كِى جِيَا جِيَا، به لَام هَه مَو و رَشْتَه كَان مَه تَنَه كه يَان هِى يَه ك كه سَن و له مَوسَنَه دِى يَه ك كه سَن، به لَام دَه چَه نَه وِه سَه رِيَه ك كه س له كُوتَا يِيْدَا، مَه تَنِى طَه رَه ف و ئَه طَرَا فَه كَانِيش، مَه رَج نِيِيَه له هَه مَو و جِيْگَه كَانْدَا يَه ك بَن، به لُكُو و جَارِى وَا هَه يَه فَه رَمُوودَه كه به ش به ش دَه كَرِى، له هَه ر شَوِيْنِى به شِي كِى رِيَا يَه ت دَه كَرِى، له تَه نِيَا يَه ك شَوِيْن دَه قِى مَه تَنَه كه به تَه وَاوِى دَه نُو سَرِى: (بِرَوَانِه: زُمَارَه/ ٤٩: تَه جَرِيْد - ٥٣ فَه تَح - به رْگِى / ل/ ٧٥) كه له زِيَا دَه شَوِيْنَا، به يَا زَدَه بُو نَه وِه، هَه ر جَارِه ي بُو خَارِى طَه رَه فِى وَتَه: به شِى له و فَه رَمُوودَه يَه دَه گِيْرِيْتَه وِه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۸۲- نامه‌ی ریخوازی

(بر: تاج/ ۱۰ ز/ ۲۶ هه تا زنجیره/ ۳۹).

باسی سلاو کردن * کتابُ الاستئذان

۱۹۶۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَالَ: يُسَلِّمُ الرَّاَكِبُ عَلَى الْمَاشِي وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ وَالْقَاعِدُ عَلَى الْكَثِيرِ. (الحديث ۶۲۳۱ طرفاه في: ۶۲۳۲، ۶۲۳۴) (۱۹۶۴):

ئه‌بو هورمیره - ڕمزای خوای ئی بـ له‌خۆشه‌ویسته‌وه - دروودی خوای له‌سه‌ر بـ - ده‌فه‌رموئ: بابچوک سلاو له‌گه‌وره بکا، له‌کاتی به‌یه‌ک گه‌یشتندا، رابردوو له‌دانیشتوو سلاو بکا، که‌میش سلاو له‌زۆر بکا. له‌گیرانه‌وه‌یه‌کی تاج و ریاض دا: باسوار سلاو له‌پیاده بکا. (ریاض/ ۲ ل/ ۳۸ ز/ ۱۳۳ - ده‌ستووری سلاو کردن ز/ ۸۵۷) + (تاج/ ۱۰ ل/ ۱۸ ز/ ۳۲ ز/ ۳- له‌پیشا سلاو کردن ئنجا قسه‌کردن).

وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي رِوَايَةٍ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُسَلِّمُ الرَّاَكِبُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَاعِدُ عَلَى الْكَثِيرِ. (الحديث ۶۲۳۲ طرفه في: ۱۹۶۴ تجريد = ۶۲۳۱ فتح). واتا که‌ی به‌ته‌واوی له‌ژماره: ۱۹۶۴ دا رابوورد.

۱۹۶۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ قَالَ: تُطْعِمُ الطَّعَامَ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ

(۱۹۶۴) اخرجه مسلم في السلام، باب: يسلم الراكب على الماشي و القليل على الكثير، رقم:

وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ. (الحديث ٦٢٣٦ سبق طرفه في رقم/ ١٢ تجريد = ١٢ فتح = بهرگی/ ١ ل/ ٣٣) (١٩٦٥)؛

لهوئ به ته وای رؤیشت، هیئانه وهی لییره به سه رجوونه، به پیچه وانهی
 نهم مهرجهی دانهری ته جریده، که له پییشه کییه کهی خویدا دمه رموی: (و
 إذا اتى الحديث المتكرر أثبتته في اول مرة و ان كان في الموضع الثاني زيادة فيها
 فائدة ذكرتها و الا فلا...).

ریخوازی سونه ته

١٩٦٦- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: إِطْلَعَ رَجُلٌ مِنْ جُحْرِ فِي
 جُحْرِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِذْرَى يَحْكُ بِهِ
 رَأْسَهُ، فَقَالَ: لَوْ أَعْلَمْتُ أَنَّكَ تَنْظُرُ، لَطَعْتُ بِهِ فِي عَيْنِكَ إِنَّمَا جُعِلَ الْإِسْتِئْذَانُ مِنْ أَجْلِ
 الْبَصَرِ. (الحديث ٦٢٤١ طرفاه في: ٥٩٢٤، ٦٩٠١) (١٩٦٦)؛

سهلی کوړی سهد -ړمزی خوی لی بی- فهرمووی: جاری پیاوئ له درزی
 دمرگا کهی مائی پیغه مهروه -دروودی خوی له سهر بی- سه ره تاتکیی دهکردو،
 ته ماشای ناووهی دهکرد، پیغه مهر -دروودی خوی له سهر بی- شانه یه کی
 ئاسنینی به دهسته وه بوو سهری خوئی پی دده یئنا، فهرمووی: نه گهر
 دهمزانی که تو ته ماشای ناووه ده کهی له درزی دمرگا که وه، نهم شانه یه م دهکرد
 به ناوچاوتا، چونکه خودای گه وړه له بهرچاو، ریخوازی (رپییدان = استئذان) ی
 دناوه. (ریاض/ ٢ ل/ ٣٢٦ ز/ ١٤٠ ز/ ٨٧١/ ٢ - ش + تاج/ ٣ ل/ ٢٢٧ ز/ ٧ +
 تاج/ ١٠ ل/ ١١٠ ز/ ٢٨).

(١٩٦٥) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان عدد شعب الإيمان و أفضلها و أدناها.. رقم: ٣٧.

داوینپسی نه نداهه کان بیجگه له دامهن

۱۹۶۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: مَا رَأَيْتُ شَيْئًا أَشْبَهَ بِاللَّمَمِ مِمَّا قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ حَظَّهُ مِنَ الزَّنا أَدْرَكَ ذَلِكَ لَا مَحَالَةَ فَرَزَا الْغَيْنِ النَّظَرُ وَزَا اللِّسَانِ الْمَنْطِقُ وَالنَّفْسُ تَمْتَلِي وَتَشْتَهِي وَالْفَرْجُ يُصَدِّقُ ذَلِكَ أَوْ يُكَذِّبُهُ. (الحديث ۶۲۴۳ طرفه بی: ۶۶۱۲) (۱۹۶۷):

له ئیبنو عبباس -رمزای خویان لی بی- پرسیار کرا، مه بهست له (لَمَم) له م نایه ته دا چییه، که دهفه رموی: ﴿الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ...﴾ (سورة النجم - ۳۱/۵۳) واته: خودا له گوناوه ورده کانی نه و که سانه خو ش ده بی، که له گوناوه که ورده کان و له گوناوه ناشیرینه حه یابه ره کان خو یان ده پارێزن. لییان پرسى مه بهست له (له م م) له م نایه ته دا چییه؟ فه رموی: شتیکی وام نه دیوه که له (له م م) بکا، وهك نه مهی، که نه بوهوره ره، له پیغه مه ره وه ده گێر پته وه که دهفه رموی: (هه موو ناده میزادی خودا بهشی خو ی داوینپسی له چاره ی نووسیوه، خواه نا خواه دهشی نه وهی تووش ببی، جا داوینپسی چا و بریتییه له ته مشا کردنی نادرست، داوینپسی زمان بریتییه له هسه کردنی نادرست وه دلش نارمزوو ی نه وه ده کاو، دهروونیش ئاوات بو نه و بی شه رعیه ده خواز، له نه نجاما دامهن (فه رج = عه ورت = شه رما) یش نه مه به کرده وه به دی ده هی نی، یا ره فری ده کا. (ریاض/ ۴/ ل/ ۱۱۹۸ ز/ ۲۹۰ ز/ ۱/).

سلاؤ له منالان

۱۹۶۸ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ مَرَّ عَلَى صَبِيَّانِ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمَا وَقَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْضُلُهُ. (الحديث ۶۲۴۷) (۱۹۶۸):

ئەنەسى كۆرى مالىك - پەزى خۇاى ئى بى - جارى لەلای كۆمەلئ منالەوہ رەت بوو، سلاؤى ئى كەردن و، فەرمووی: جارى لەگەل پېغەمەردا دەرۆیشتەم، لەلای كۆمەلئ منالەوہ رەت بوو، سلاؤى ئى كەردن. (ریاض/ ۲ ل/ ۱۵۶ ز/ ۷۱/ ۶۰۴/ ۳ + ب/ ۲ ز/ ۱۳۶ ل/ ۳۲۱/ ۱/ ۸۶۲ - باسى سلاؤ كەردن لە منالان).

دەستورو چۆنیستی ریخوازی و دانیشتنی ناو كۆرى دانیشتن

۱۹۶۹ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي دِينٍ كَانَ عَلَى أَبِي، فَذَقَقْتُ الْبَابَ، فَقَالَ: مَنْ ذَا، فَقُلْتُ: أَنَا. فَقَالَ: أَنَا، أَنَا، كَأَنَّهُ كَرِهَهَا. (الحديث ۶۲۵۰ سبق طرفه في رقم/ ۹۶۳ تهجريد - ۲۱۲۷ فتح - بەرگی/ ۲ ل/ ۳۶) (۱۹۶۹):

لێرەدا جابیر - پەزى خۇاى ئى بى - دەفەرمووی: چووم بو خەزمەتى پېغەمەر - دروودى خۇاى لەسەر بى - لەپاش مردنى عەبدوللای باوکەم، هەتا راویزی پىبکەم، لەبارەى دانەوہى ئەو فەرزەى کەوا لەسەر باوکەم، جا لەدەرگام دا، پېغەمەر - دروودى خۇاى لەسەر بى - لە ژوورەوہ فەرمووی: (ئەوہ کىيە؟) منیش گوتەم: منەم. پېغەمەر - دروودى خۇاى لەسەر بى - هاتە دەرەوہ وەك کەسى وەلامەکەى منى پى ناخۆش بى، لەبەر خۆيەوہ فەرمووی: (منەم منەم!!). (ریاض/ ۲ ل/ ۳۲۹ ز/ ۱۴۱ ژمارە/ ۴/ ۸۷۷).

(۹۶۸) أخرجه مسلم في السلام، باب: استحباب السلام على الصبيان، رقم: ۲۱۶۸.

(۹۶۹) أخرجه مسلم في الآداب، باب: كراهة قول المستأذن أنا.. رقم: ۲۱۵۵.

۱۹۷۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُقِيمُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ يَجْلِسُ فِيهِ وَلَكِنْ تَفْسَحُوا وَتَوَسَّعُوا. (الحديث ۶۲۶۹ سبق طرفه فی: رقم/ ۴۸۰ تهجرید/ ۹۱۱ فتح- بهرگی/ ۱ ل/ ۴۵۴) (۱۹۷۰):

لیرهدا نهم پترییهی ههیه: بهلام لهکاتی پیویست دا تهکه تهکه بکهن و، جیگهی یهکتری بکهنه و، کهمی برهوینه و، ههتا شوینی هاتوانی تر له کۆردهکه دا ببیته و.

۱۹۷۱- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِفَنَاءِ الْكَعْبَةِ مُحْتَبًا بِيَدِهِ هَكَذَا. (الحديث ۶۲۷۲) (۱۹۷۱):

ئیبینو عومهر- پهمزای خوادایان لی بی- فهرمووی: لهحه وشهی کابه دا، پیغه مهرم دی، دروودی خوای له سهر بی- به جیچکانه وه دانیشتبوو، کوروشکهی کردبوو، ههردوو دهستی ناوا گرتبوو به بهرئه ژنۆی خویه وه. واته: به دهستی راستی مه چهکی دهستی چهپی له بهر نه ژنۆیا گرتبوو، له سهر نهو شیوهیه به جیچکانه وه دانیشتبوو.

۱۹۷۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَجَاوَى رَجُلَانِ ذُوْنَ الْآخِرِ حَتَّى تَخْتَلِطُوا بِالنَّاسِ مِنْ أَجْلِ أَنْ يُحْزِنَهُ. (الحديث ۶۲۹۰) (۱۹۷۲):

عهبدووللای کورپی مه سعود- پهمزای خوای لی بی- فهرمووی: خو شه ویست - دروودی خوای له سهر بی- کاتی سی کهس بوون، نابئ دوو کهستان به بیئ نهوی ترتان سرته بکهن و دوو بهدوو به بیئ نهوی ترتان قسهی په نهانی

(۱۹۷۰) أخرجه مسلم في السلام، باب: تحريم إقامة الإنسان من موضعه المباح رقم/ ۲۱۷۷.

(۱۹۷۱) قال العيني: هو من أفراد (العمدة/ ۲۲ ص/ ۲۵۹) - المترجم.

(۱۹۷۲) أخرجه مسلم في السلام، باب: تحريم مناجاة الإثنين دون الثالث بغير رضا،

بکەن، چاومروانکەن ئەگەر قەسە یەکی نەینێ خۆتان هەبوو مەیکەن هەتا تێکەڵی خەڵکی تر دەبن، ئەوسا دوو بەدوو قەسە نەینێ یەکی خۆتان بکەن، چونکە ئەگەر سێ کەس بن و دووانتان چپە چپ بکەن و لەوی تەرتانی بشارنەوێ ئەوێ شتی وا دەبێ بەهۆی دلتەنگی ئەوی تەرتان. (ریاض/ ٤/ ل/ ١١٧٩ ز/ ٢٨١ ٣/ ش).

کوژانەوێ ناکر لە کاتی خەوتنا

١٩٧٣- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: اخْتَرَقَ بَيْتَ عَلِيٍّ أَهْلُهُ بِالْمَدِينَةِ مِنَ اللَّيْلِ فَحُدِثَ بِشَأْنِهِمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ هَذِهِ النَّارُ إِمَّا هِيَ عَذَابٌ لَكُمْ فَإِذَا نِمْتُمْ فَأَطْفَأُوهَا عَنْكُمْ. (الحديث ٦٢٩٤) (١٩٧٣).

ئەبو موسا -ڕمزی خۆی ئی- فەرمووی: لەمەدینە شەوێ مائێ سووتا بەسەر خاومەنە کەیدا، کەنەم رووداوە یان عەرزی پێغەمەر درودی خۆی لەسەر بێ- کرد فەرمووی: ئاگر دوزمێ ئیوێ، کەدەخەون لەخۆتان بکوژێننەوێ. (ریاض/ ١/ ز/ ١٦ ز/ ١٦١/ ٦ ل/ ١٥٠- ش) + (ژمارە/ ١٣٢٤ تجرید = ٣٢٨٠ فەتەح = بەرگی/ ٣ ل/ ٤٥٢).

١٩٧٤- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ رَأَيْتُنِي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَنَيْتُ بَيْتًا يُكْنِي مِنَ الْمَطَرِ وَيُظِلُّنِي مِنَ الشَّمْسِ مَا أَعَانِي عَلَيْهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ. (الحديث ٦٣٠٢) (١٩٧٤).

ئەبنو عومەر -ڕمزی خوادایان ئی- دەفەرمووی: لەسەر دەمی پێغەمەر دا دروودی خۆی لەسەر بێ- بە دەستی خۆم خانۆچکە یەکم دروست کرد بۆ

(٩٧٣) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: الأمر بتغطية الإناء وإيكاء السقاء... رقم/ ٢٠١٦.

(٩٧٤) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث ابن عمر في البناء (خاتمة كتاب الاستئذان ج/ ١٢)

خۆم، لهزستاندا پهناى له باران دهدامو، له هاوينا سيبهري ئى دهکردم، ههتا وليى نهدهدام، خۆم نهبن كهسيكى تر لهدروستكراوانى خوداى گهوره ياريدەى نهدام له دروستكردنى. (تاج/ ۱۰ ل/ ۲۹۶).

پايانى - الخاتمة

شيخي عهسقهلانى - رحمهتى خوداى لىبى - لهم پايانهدا دمهفرموى: نامهى ريخوازى (استئذان) ههشتاو پينج فهرموودهى بهرزوهه كراوى لهخوگرتوو، دوازدميان يابى رشتەن، يا لهبرپارى بپرشتهدان، نهوانى تريان پهيوهستن واتە: موصولن، شهست و پينج فهرموودهيان دووبارەن، پوختهكهيان بيست فهرموودهيه، پيشهوا موسليميش وهك پيشهوا بوخارى - رحمهتى خودا له ههردوولايان بى - ئهم پوختهيهى گيراوتهوه، بيجگه لهمانهيان، كه ئىستا لهدواوه دميانزميزين، كه ئهم پينج فهرموودميهن:

۱. فهرموودهى ئهبوهورميره: (رَسُولُ الرَّجُلِ إِذْنُهُ) وا لهپيش ژماره: ۶۲۴۶ فهتج.

۲. فهرموودهى نههس، لهبارەى موصافهههه وهفكهكردهوه = ۶۲۶۳ فهتج.

۳. ژماره/ ۱۹۷۱ تهجريد = ۶۲۷۲ فهتج = فهرموودهى ئيبينو عومەر، لهبارەى (اِحْتِباء)هوه.

۴. ژماره/ ۱۹۷۴ تهجريد = ۶۳۰۲ فهتج. فهرموودهكهى ئيبينو عومەر - رمزای خوادايان ئى بى - لهبارەى دروستكردنى خانووهكهى.

۵. فهرموودهى ژماره/ ۶۳۰۰ فهتج = قُبُضَ النَّبِيِّ وَأَمَّا حَيِّنْ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نامه‌ی نزاو دووعا

پیشہ کی پروانہ: بہرگی/ ۹ ل/ ۸۰ ز/ ۶۶ جاسی دووعا نزا- تاجول ٹووصول
 بہ کوردی. ہہتا لاپہرہ: ۲۵۲ کوٹایی زنجیرہ: ۸۸ + ریاض/ ۳- کوردی ل/ ۱۰۵۰
 ز/ ۲۵۰ ہہتا لاپہرہ/ ۱۰۷۲ کوٹایی زنجیرہ/ ۲۵۲) = کِتَاب الدَّعَوَاتِ جَابِی یہ کہم
 = چاپی دووہم ل/ ۳۸ ز/ ۱۴۶۷ ہہتا ل/ ۲۴۱ ز/ ۱۵۰۲.
 ۱۹۷۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ يَدْعُو بِهَا وَ أُرِيدُ أَنْ أَخْتَبِيَ دَعْوَتِي لِأُمَّتِي فِي الْآخِرَةِ.
 (الحديث ۶۳۰۴ طرفہ فی: ۷۴۷۴) (۱۹۷۵):

لہ نہبو ہورمیرہوہ - پرمزای خوای لی بی- لہ پیغہمہرہوہ - دروودی خوای
 لہسر بی- دمفہرموی: ہہموو پیغہمہری نزاو پارانہ و مہیگی تایبہتی خوی
 ہہیہ، کہ خودا گیرای دمکا لی، ہہموو پیغہمہرہکانی تر نزاکہی خوئیانیان
 بہزووی لہ دنیا دا کردوہو نزاکہیان فہبوولکراوہ، بہ لام من نزاکہی خوئم
 ہہلگرتوہ بؤ پڑوی قیامت، لہوی تکای پی دہکہم بؤ ٹومہتم، نیر نہوہی لہ
 ٹومہتم لہسر نیمان و باوہری راست ہمری و ہیج ہاوبہش بؤ خودا پہیدا
 نہکا - خودا حمزکا- نہوہ نہوہکسہ بہر نہم تکاو شفاعتہی منہ دہکہوی!.
 (تاج/ ۴ ل/ ۲۷۷ ز/ ۹۱ ز/ ۱- جاسی دلسوڑی پیغہمہر بؤ گہلی خوی).

۱۹۷۶- عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: سَيِّدُ الْإِسْتِغْفَارِ أَنْ تَقُولَ (اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا
 عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ
 وَأَبُوءُ لَكَ بِذُنُوبِي فَاعْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ) قَالَ وَمَنْ قَالَهَا مِنَ النَّهَارِ

مُوقِنًا بِهَا فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ قَبْلَ أَنْ يُنْسِيَ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَمَنْ قَالَهَا مِنَ اللَّيْلِ وَهُوَ مُوقِنٌ بِهَا فَمَاتَ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ. (الحديث ٦٣٠٦ طرفه في: ٦٣٢٣) (١٩٧٦):

شه‌ددادی کورپی نه‌وس - پرزای خوای لی بی- فه‌رمووی: پیغه‌مه‌ر - دروودی
 خوای له‌سه‌ر بی- فه‌رمووی: پارانه‌وه‌ی هه‌ره گه‌وره‌و سه‌روه‌ری گونا‌ه‌پو‌شی
 نه‌وه‌یه که به‌نده به‌ سو‌زی دل بلی: (اللَّهُمَّ أَلْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبْرَأُ
 لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبْرَأُ لَكَ بِذُلِّي، فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ:
 خوداو‌ندم! هه‌رتو پروره‌ردگاری منیت، له‌تو زیاتر خوای ترنیه، من به‌نده‌و
 عه‌دی تو‌م و تو‌ منت له‌نه‌بوون دروست کردو‌ه، تا بتوانم په‌یمان و به‌ئینی
 تو‌ ناشکی‌نم! که نه‌شم توانی نه‌وه له‌ده‌سا‌وسانیمه، چونکه سته‌مه که به‌نده
 بتوانی ته‌واوی نه‌رکی سه‌رشانی خو‌ی به‌جی به‌ئینی، په‌نا ده‌گرم به‌تو
 له‌سه‌ری کرده‌وه‌ی خو‌م، که‌ده‌بی به‌مایه‌ی سزاو تو‌له‌ بو‌م، تو سه‌رچا‌وه‌ی نازو
 نیعه‌متی بو‌من‌و، هه‌میشه چاکه‌و نیعه‌متی بی شوماری تو‌م له‌به‌رچا‌وه‌و، پی
 دم‌نیم له‌گونا‌ه‌باریی خو‌م، که‌واته: لی‌م خو‌ش به، به‌راستی تو نه‌بی که‌سی تر
 ناتوانی و هیچ که‌س راده‌ی نه‌وه‌ی نا‌که‌وئ که له‌گونا‌هی به‌نده‌ی خودا خو‌ش
 بی).

پیغه‌مه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ر بی- فه‌رمووی: هه‌رکه‌سی له‌رو‌ژدا نه‌مه
 به‌ده‌م بلی، وه به‌دل با‌وه‌ری ته‌واوی پی‌ی هه‌بی، وه به‌ر له‌هاتنی شه‌و، له‌و
 رو‌ژدا به‌ری، نه‌وه به‌هه‌شتیه، وه هه‌رکه‌سی - به‌شه‌و - نه‌مه بلی، وه به‌دل
 با‌وه‌ری پی‌ی هه‌بی، وه له‌به‌رهاتنی رو‌ژ به‌ری، نه‌وه به‌هه‌شتیه. (ریاض/٤
 ل/١٣٨٦ ز/٣٧١ - نامه‌ی پارانه‌وه‌و دا‌وای لی‌بو‌وردن. چاپی یه‌که‌م = چاپی
 دو‌وه‌م ل/٢٦٥ ز/١٨٧٥/٧).

(١٩٧٦) لم یوافقہ مسلم علی تخریج حدیث شداد بن اوس (سید الاستغفار..). خاتمة کتاب

الدعوات، فتوح/١٢ ص/٥٣٢.

المترجم-

روونکردنه وه:

شەددادی کورێ ئه‌وسێ کورێ سابیت ی خه‌زه‌رجی، پیاوێکی زانای دانای تیکۆشهر بوو، به‌تایبه‌تی له‌خواپهرستی‌دا، برازای هه‌سانی کورێ سابیته‌، که شاعیری پێغه‌مه‌ر بوو، ئه‌وسێ باوکیشی هاوڕێی پێغه‌مه‌ر بوو، وه‌ له‌غه‌زای ئو‌حوددا شه‌هید کرا، شه‌دداد په‌کیک بوو له‌زانا هه‌لیم و هه‌یمنه‌کان، شه‌دداد دمه‌فه‌رموو: جارێ زۆر نه‌خۆش بووم، له‌گیانه‌لادا بووم، پێغه‌مه‌ر دروودی خوای له‌سه‌ر بێ- ته‌شریفی هات، فه‌رمووی: ئه‌ی شه‌دداد ئه‌وه چیته‌؟ گوتم: دنیا‌م ته‌واو لێ‌ته‌نگ بووه. پێغه‌مه‌ر دروودی خوای له‌سه‌ر بێ- فه‌رمووی: تۆقه‌ی ناکه‌ی، به‌م نه‌خۆشینه نامریت، به‌لگوو چاک دمه‌بێته‌وه، شام ئازاد ده‌کری، بیتوله‌قدیس ئازاد ده‌کری، تۆو مناله‌کانی تۆ له‌ناویانا ده‌بن به‌پێشه‌نگ و پێشه‌وايان. وه‌ پێغه‌مه‌ر چۆنی فه‌رموو وابوو، به‌غه‌وی - به‌رحمه‌ت بێ- دمه‌فه‌رمووی: شه‌دداد له‌حمص نیشته‌جێ بوو، ئه‌بو نه‌عیم دمه‌فه‌رمووی: له‌فه‌له‌ستین مردوووه، له‌سه‌رده‌می جینی‌شینی مو‌عاویه‌دا. ئیبنو‌حه‌بان دمه‌فه‌رمووی: سالی په‌نجاو هه‌شتی کۆچی له‌به‌یتول مه‌قدیس به‌خاک سپێردرا ته‌مه‌نی هه‌فتاو پێنج سال بوو. ره‌زاو په‌رحمه‌تی خودای لێ‌بێ- (بر: إصابه فی تمییز الصحابه).

١٩٧٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً. (الحديث ٦٣٠٧) (١٩٧٧).

ئه‌بو هورمه‌یره -په‌زای خوای لێ بێ- له‌پێغه‌مه‌روه دروودی خوای له‌سه‌ر بێ- دمه‌فه‌رمووی: به‌خودا به‌یه‌زدانی پاک من به‌ش به‌حالی خۆم، زۆر ده‌پاڕیمه‌وه، رۆزی واهیه‌یه پتر له‌هه‌فتا جار له‌خودا ده‌پاڕیمه‌وه و داوای

(١٩٧٧) لم يوافقہ مسلم علی تخريج حديث أبي هريرة في عدد الاستغفار كل يوم (خاتمة

لِيَخُوشِبُونِي لِيْ دَهْكَهْ وَ تَهْوِيهِيْ لَهْ خَزْمَهْ تَدَا نَوِيْ دَهْكَهْ مَهْ وَهْ، نَهْ بَادَا بَهْ هَهْ لَهْ
هَهْ لَهْ يَهْ كَمْ كَرْدِيْ، يَالَهْ كَرْدِيْ نَهْرَكِيْ سَهْر شَانِي خَوْمَدَا دَرِيْغِيْمْ كَرْدِيْ. (تاج/٩
ل/٢٥٣ ٢/ز ٨٩ - باسی پارانه وهو په شيماني).

باسی: تهویه و په شیمانی

١٩٧٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ حَدَّثَ حَدِيثَيْنِ أَحَدَهُمَا
عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْآخَرُ عَنْ نَفْسِهِ قَالَ إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَى ذُلُوبَهُ كَأَنَّهُ
قَاعِدٌ تَحْتَ جَبَلٍ يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ وَإِنَّ الْفَاجِرَ يَرَى ذُلُوبَهُ كَذُبَابٍ مَرَّ عَلَى أُنْفِهِ
فَقَالَ بِهِ هَكَذَا ثُمَّ قَالَ لِلَّهِ أَفْرَحُ بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ رَجُلٍ نَزَلَ مِنْزِلًا وَبِهِ مَهْلِكَةٌ وَمَعَهُ
رَاحِلَتُهُ عَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَوَضَعَ رَأْسَهُ فَنَامَ نَوْمَةً فَاسْتَيْقَظَ وَقَدْ ذَهَبَتْ رَاحِلَتُهُ
حَتَّى إِذَا اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْحَرُّ وَالْعَطَشُ أَوْ مَا شَاءَ اللَّهُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى مَكَانِي فَرَجَعَ فَنَامَ
نَوْمَةً ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَإِذَا رَاحِلَتُهُ عِنْدَهُ. (الحديث ٦٣٠٨) (١٩٧٨):

حاریسی کوړی سوومید - په حمه تی خودای لیږی - هه رمووی: عه بدولای
کوړی مه سعوود - په زای خوای لی - دوو هه رمووده ی گپړایه وه بؤمان:
یه کیکیان هه رمایشتی پیغه مهه بوو، نهوی تریان هسه ی خو ی بوو، نیبنو
مه سعوود هه رمووی: مرؤی موسلمان، گونا هی خو ی وه ک یو ی دهبینی،
که له بنیا دانیشتی، مه ترسی نه وه ی هه بی که بړوخی به سه ریا. واته:
موسولمان دلی رووناکه هیچ گونا هی به بچووک نازانی، له بهر نه وه هه میسه
پاریز ده کا له گونا ه. به لام به دکار، گونا هی خو ی بی نه همیه ت دهبینی،
د هره سستی نییه به لایه وه وه ک می شی به لای لووتیا بړواو به ده سستی ناوایه کی
لی بکا ناوایه !!

ئەوجا ئىبنو مەسعوود فەرموویە وە: خودا پتر شادمان دەبى بەتەوبەى بەندەى خۆى، کاتى پەشیمان دەبیتەو و دەگەرپیتەو بۆ لای خودا، هەتا ئەو پیاو، کە لەهەوارى دادەبەزى، شوینىكى تالووگەى لیدەبى، نان و ئاوەگەى بەسەر و لاخەگەىەو دەبى، سەرى دەبیتەو، تاوى دەخەوى، سەرخەوى دەشکینى، کاتى خەبەرى دەبیتەو، لەخەو هەل دەستى، دەروانى و لاخەگەى بەنان و ئاوەگەىەو روشتوو و نەماوە! جاکاتى بەدواى دا دەگەرپى و لای نائومید دەبى و گەرماتوونیتى زۆرى بۆ دینى، یا ئەوێ کە حەزى خوداى لەسەر بوو بەسەرى دى، وە دەگاتە حالى مردن. لەبەرماندوویى و شەگەتى و توونیتى و برسیتى، دەلى: بابگەرپمەو بۆ جیگەگەى پيشووى خۆم، دەگەرپیتەو بۆئەوى، لەوى دەنوى، لەپاشا کەخەبەرى دەبیتەو و سەرى هەل دەبى، دەبىنى و لاخەگەى بەنان و ئاوەگەىەو لەدیاری لەلایا راوەستاو، خودا بەتۆبەى بەندەى خۆى شادمانتر دەبى، هەتا ئەم پیاو لێقەوماوە بەدۆزینەوى و لاخەى بەنان و ئاوەگەىەو، لەو بیابانە چۆل و هۆلەدا.

(تاج/ ٩ ز/ ٩٠ ل/ ٢٥٨ ز/ ١-باسى گەورمى تەوبە و پەشیمانى) + (ریاض/ ١ ز/ ٢ ل/ ٢٢ ز/ ١٥).

دەست دانان لەژێر کۆلمى راستا

١٩٧٩- عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ مِنَ اللَّيْلِ وَضَعَ يَدَهُ تَحْتَ خَدِّهِ ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُمَّ يَا سَمِكَ أَمُوتْ وَأَحْيَا وَإِذَا اسْتَيْقَظَ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ.

(الحديث ٦٣١٤ أطرافه في: ٦٣١٢، ٦٣٢٤، ٧٣٩٤) (١٩٧٩):

حوزهی کوری یه مان - رهای خوی لی بی - فه رموی: گه لی جار
 چه زمرت - دروودی خوی له سهر بی - که به شهو ده جووه سهر پیخه فه که ی،
 دهستی راستی دهنایه ژیر کولمی راستی و نه و جا دهیفه رموو: (اللَّهُمَّ يَا سَمِيكَ
 أَمُوتُ وَأَحْيَا: خودایه! به پیروزی ناوی تو دهمرمو دهژیم) کاتی که له خه ویش
 خه بهری ده بووه دهیفه رموو: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ:
 سوپاس بو نه و خودایه ی که له م خه وه خه بهری کردینه وه، له پاش نه وه
 که خه وی لی خستین، هه موومان له نه نجاما دهچینه وه دیوانی خودا خوی!
 (ریاض ۲/ ل ۲۹۷) = ز/ ۱۲۷ ژ/ ۸۱۷/۴.

نوستن له سهر لای راست

۱۹۸۰ - عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ نَامَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ قَالَ: (اللَّهُمَّ أَسَلَمْتُ
 نَفْسِي إِلَيْكَ وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ وَقَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ رَغْبَةً
 وَرَهْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أُنْزِلَتْ وَبَنِيَّكَ
 الَّذِي أُرْسِلَتْ). (الحديث ۶۳۱۵ تقدم طرفه في رقم: ۱۷۸ تجريد = ۲۴۷ فتح
 الباري = بهرگی ۱/ ل ۱۹۵/ بالکامل) (۱۹۸۰):

نزا کردن کاتی له خه و خه بهری بووه

۱۹۸۱ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ بَتُّ عِنْدَ مَيْمُونَةَ فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَتَى حَاجَتَهُ فَغَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ ثُمَّ نَامَ ثُمَّ قَامَ فَأَتَى الْقِرْبَةَ فَأَطْلَقَ
 شِقَاقَهَا ثُمَّ تَوَضَّأَ وَضُوءًا بَيْنَ وَضُوءَيْنِ لَمْ يَكْثُرْ وَقَدْ أُنْبِغَ فَصَلَّى فَقَمْتُ فَمَطَّيْتُ

(۱۹۸۰) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب: ما يقول عند النوم و اخذ المضجع،

كَرَاهِيَةً أَنْ يَرَى الْيَمِينِ فَتَوَضَّأَتْ فَقَامَ يُصَلِّي فَقُمْتُ عَنْ يَسَارِهِ فَأَخَذَ بِأُذُنِي
فَأَذَارَنِي عَنْ يَمِينِهِ فَتَنَامْتُ صَلَاتُهُ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً ثُمَّ اضْطَجَعَ فَنَامَ حَتَّى نَفَخَ
وَكَانَ إِذَا نَامَ نَفَخَ فَأَذَنَهُ بِلَالٌ بِالصَّلَاةِ فَصَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ وَكَانَ يَقُولُ فِي دُعَائِهِ:
اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا وَفِي بَصَرِي نُورًا وَفِي سَمْعِي نُورًا وَعَنْ يَمِينِي نُورًا وَعَنْ
يَسَارِي نُورًا وَفَوْقِي نُورًا وَتَحْتِي نُورًا وَأَمَامِي نُورًا وَخَلْفِي نُورًا وَاجْعَلْ لِي نُورًا .
(الحديث ٦٣١٦ سبق طرفه في: ٩٨ تجريد = ١١٧ فتح الباري = بهرگی ١/
ل/ ١١٩ + رقم/ ١١٢ ت = ١٣٨ ف = بهرگی ١/ ل/ ١٣٧ + ز/ ٨٣ تجريد =
١٣٨ فهتج = بهرگی ١/ ل/ ١٥٩) (١٨١)؛

ئيبنو عهباس -رمزای خويان لی بی- همرمووی؛ شهوی له مالی مهیمونهی
پوورم بووم، که هاوسه ری پیغه مهر بوو، لهوی نووستم، خوشه ویست دروودی
خوای له سهر بی- ههستا، دهستی به ناو گه یاند، نهوجا ههردوو دهست و
دهموچاوی خوئی شوؤرد و نهوجا خهوت، له پاشا هه لسا بو شه و نوپژ، چوو
بو لای کونده که، ده مبینه که ی کردهو، نهوجا خوئی له ناوی کونده که به بی
نهو ده که سی یاریده ی بدا ده سنو پژیکی مامناو مندی، نه زؤر ته واو، نه زؤر که م
و کورتی گرت، نهوجا دهستی کرد به نوپژ کردن، جا منیش بو شه وهی که نه بادا
پیغه مهر -دروودی خوای له سهر بی- و بزانی که من له و ماوه دا سهر منجی نهوم
داومو ته ماشایم کردوو، که هه لسام دهستم کرد به خو کشان و خو بادان به م
دیو و نهو دیودا، وه که که سی تازه له خه و هه لسابی ناوا، جا ده سنو پژیکم گرت،
پیغه مهر -دروودی خوای له سهر بی- هه لسا نوپژی تری دابهست، منیش چووم
له لای چه پیه وه نوپژم له پشته وه به جه ماعهت دابهست، جا حه زرهت -
دروودی خوای له سهر بی- به دهستی راستی گو یچکه ی گرت و بردمی بو لای
راستی خوئی، هه تا له لای راستیه وه له جه ماعه ته که دا رابو هستم، جا ته واوی

(١٨١) اخرجہ مسلم فی صلاة المسافرين و قصرها، باب: الدعاء فی صلاة اللیل و قیامه،

شه و نوپژده کی که بو به سیازده رکات نیت راکشایه وه و خه و ته وه، له ناو خه وه که پیدا دهستی کرد به پرخه پرخ، چونکه زورجار که پیغه مه ر ده خه و ت پرخه پرخی ده کردو، له ناو خه وه که پیدا پفی ده کرد، نیت راکشا هه تا بیلال هات ناگاداری کرده وه که کاتی نوپژی به یانی یه، بفرمو و و مره بۆ نوپژ، نیت هر به ده سنو پژی شه و نوپژده کی نوپژی به یانیشی کرد، وه ده سنو پژی تری نه گرته وه. له نزاو پارانه وه که شه وانه پیشیا ده یفه رموو: (اللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِي قَلْبِي نُورًا، وَ فِي بَصَرِي نُورًا، وَ فِي سَمْعِي نُورًا، وَ عَنِ يَمِينِي نُورًا، وَ عَنِ يَسَارِي نُورًا وَ قُلُوبِي نُورًا، وَ كَتِفِي نُورًا، وَ أَمَامِي نُورًا، وَ خَلْفِي نُورًا، وَ اجْعَلْ لِي نُورًا: نهی به روه ردگارم! پردل و زمان و گوپچکه و چاوم له نوورو رووناکی بکه، هه روه ها سه رو ژپرو راست و چه پ و به رده م و پشتم، هه روه ها دل و دموون و هه ناوم له نوور که یلکه و نوهم و غه رقی ناو نوورم بفرمو). (تاج/ ١ ل/ ٥٠٣ ز/ ٨٤ ژ/ ٢-م/ د/ ت - خویندنی هورئان و نزاو پارانه وه له شه ودا).

١٩٨٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ فَلْيَنْقُضْ فِرَاشَهُ بِدَاخِلَةِ إِزَارِهِ فَإِنَّهُ لَا يَذَرِي مَا خَلْفَهُ عَلَيْهِ ثُمَّ يَقُولُ: بِاسْمِكَ رَبِّ وَضَعْتَ جَنبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ. (الحديث ٦٣٢٠ طرفه في: ٧٣٩٣) (١٩٨٢).

ئه بو هورهیره -رهای خوای لی بی- هه رموو: پیغه مه ر دروودی خوای له سه ر بی- هه رموو: کاتی یه کی له ئیوه ده یه وی بجپته ناو نوینه که یه وه، بابه چمکی ناوه وهی جله که ی، یا به هه رشتی کی تر، نوینه که ی بته کینی، چونکه ئیوه نازانن که له پاش ئیوه نوینه که چی تری تی ده چی، له وانه یه ماری، یا دوو پشکی، یا که زنده یی، یا نازاریکی تری تی چوو بی، جا که

(٨٨٢) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب: ما يقول عند النوم و أخذ المضجع،

نوڤينه كهى ههڵ تهكانه نهوجا بابلئ: بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنِيَّ وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنَّ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَأَرْحَمَهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَأَخْفَظَهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ: نهى پهرووردگارم! به پیرۆزی ناوی پیرۆزی تۆ، تهنیشتی خۆم لهسهر ئهم نوڤينه دادهنييم و دهخهوم، وه بهپشتی تۆ بهرزى دهكهمهوهو ههڵ دهسم لهخهو، خودايه: نهگهر گيانم گل ددهديتهوهو لهم خهوهدا گيانم دهكيشی، نهوا بهرهمهتی خۆت رحمی پێ بکه، وه نهگهر بهرهلاى دهكهيتهوه و لهم خهوه خهبهرم دهكهيتهوه نهوا بپياريزه و بهوهی كه ناگاداریی بهنده باشهکانی خۆتی پێ دهكهی ناگاداری نهویش بکه. (تاج/ ٨/ ل/ ٢٦/ ز/ ٨/ ز/ ٣ - دهستووری نزای نووستن).

جهخت کردن له نزا دا

١٩٨٣ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنْ شِئْتَ اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي إِنْ شِئْتَ لِيَعْزِمَ الْمَسْأَلَةَ فَإِنَّهُ لَا مَكْرَةَ لَهُ. (الحديث ٦٣٣٩ طرفه في: ٧٤٧٧) (١٩٨٣):

ئهبو هورميره -پرمزای خوای ئی بئ- لهحه زردهتهوه -دروودی خوای لهسهر بئ- دهفرموی: كهستان مهلئین، لهكاتی نزاو پارانهوهدا، خودايه! نهگهر خۆت ئارمزوو دهكهی ليم خوشبه: خودايه: نهگهر خۆت ئارمزوودهكهی رحمم پێ بکه، داواكهتان يهك لایى بکهنهوهو سوور بن لهسهری و بهجهخت داوا لهخودا بکهو نهگهر و مهگهر لهدووعا و پارانهوهدا مهکهن، بهئکوو بهبئ بهندو مهرج و تهعلیق بهشتیکهوه، داواى شت لهخودا بکهن، وهك نهوه بلئین: خودايه: لهگوناهمان خوشبه، زيندوو مان سهلامهتکه، لهمردوو مان خوشبه،

شیفای نہ خویشان بدہ، دل و مال و ولایتان ناوہدان بفرمودو، چونکہ کہس زوری لہسہر خودانییہ، تو بلایت و نہ لایت، خودا نہ گہر مہیلی لہسہر شتی نہ بی نایکا. (تاج/ ۹/ ل ۸۶/ ز ۶۷/ ژ ۱۰ - دستوروو یاسای نزاو پارانہوہ).
 ۱۹۸۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ فَيَقُولُ قَدْ دَعَوْتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي. (الحديث ۶۳۴۰) (۱۹۸۴):

نہبو ہورمیرہ -رمزای خوای لی بی- لہخوشہویستہوہ دروودی خوای لہسہر بی- دمفرموی، نزاو پارانہوہو دوعاتان گیراو قبول دہبی، بہمہرجی پہلہ پہل نہکھن، وہک نہوہ بلین: من ہر دووہا دہکھم و ہہرگیرانہبووا. واتہ: بہردہوام بوون لہسہر دووہاو کوئل نہدان لہپارانہوہ نیشانہی گیرابوونیہتی. (تاج/ ۹/ ز ۶۷/ ل ۸۶/ ژ ۱۱) + (ریاض/ ۳/ ل ۱۰۷۰/ ز ۲۵۲/ ژ ۴).

نزای کاتی خہمو خہفہت

۱۹۸۵ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ كَانَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ عِنْدَ الْكَرْبِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ. (الحديث ۶۳۴۵ أطرافه في: ۶۳۴۶، ۷۴۲۶، ۷۴۳۱) (۱۹۸۵):

ٹیبنو عہباس -رمزای خودا لہخوی و باوکی- دمفرموی: دستوری پیغہمہر دروودی خوای لہسہر بی- وابوو: لہکاتی سہخلہتی و دلتنہنگو مہینہتدا دہیفہرموو: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ: خودای

(۱۹۸۴) اخرجه مسلم في الذكر و الدعاء.. باب: بيان انه يستجاب لكم ما لم.. رقم/ ۲۷۲۵.

(۱۹۸۵) اخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب: دعاء الكرب، رقم/ ۲۷۲۰.

بهههق بهس یهزدانی پاکه، که خودایهکی گهوره و خاومن حیلوم
 جهوسه لئهیه، خودای بهههق همر یهزدانی پاکه، که خاومنی عهرشی مهزنه،
 که تهخت و بارهگای حوکمرانی خوئیته، خودای بهههق بهس یهزدانی پاکه،
 که خاومنی یهک بهیهکی گشت ئاسمانهکان و زهمینه، که خاومنی عهرشو
 بارهگای نازداری خودایه). (ریاض/۳ ل/۱۰۷۱ ز/۲۵۲ ز/۷ = چاپی دووم
 ل/۳۴۱ ز/۷۰۲ + = تاج/۹ ل/۲۱۴ ز/۷۲ ز/۱ - نراکانی مهینه تبار).

چوئیستی په ناگرتن به خوا

۱۹۸۶ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَعَوَّذُ مِنْ
 جَهْدِ الْبَلَاءِ. وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ. (الحديث ۶۳۴۷ طرفه
 فی: ۶۶۱۶) (۱۹۸۶):

ئهبو هورمهیر -رمزای خوای لی بی- همرمووی: یاساو دمستووری پیغه مهر -
 دروودی خوای لهسهر بی- وابوو: ناوا زوړترین کات په نای دهگرت به خودا؛
 دمیفه رموو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ
 وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ: خودایه: په نادهگرم بهتو له به لای برسرپو، له توشبوونی
 نه گبهتیو، له یه خه گرتنی چاره رمشیو، له چاره نووسی خرابو،
 له پیخو شبوونو شاده کامیی دوزمنان. (تاج/۹ ل/۲۰۷ ز/۷۱ ز/۱-ش/ن) +
 (ریاض/۳ ل/۱۰۵۴).

۱۹۸۷ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ اللَّهُمَّ فَإِنَّمَا
 عَبْدٌ مُؤْمِنٌ سَبَّيْتُهُ فَأَجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. (الحديث ۶۳۶۱) (۱۹۸۷):

(۱۹۸۱) أخرجه مسلم في الذكر والدعاء والتوبة، باب: التعوذ من سوء القضاء. رقم/ ۲۷۰۷.

(۱۹۸۷) أخرجه مسلم في البر والصلة والآداب، باب: من لعنه النبي صلى الله عليه وسلم أو

نہبو هورمیره - رمزای خوای لی بی- فہرمووی: بہگوئی خوم ژنہوتم
لہزاری پیرۆزی پیغہمہر - دروودی خوای لہسہر بی- دمیغہرموو: ئہی خودایہ!
ہہرموسولمانی، لہبہر ہہر ہوئی، جمینیکم پیادا، یا نہفرمت و لہعنہ تیکم
لیکرد، یاہہر نازاریکی ترم دا، ئہوہی بو بکہ بہکہفارمتی گوناہ و بہہوی
نزیکبوونہوہ لہخوت لہرۆزی قیامہتدا.

۱۹۸۸- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَأْمُرُ بِهَؤُلَاءِ الْكَلِمَاتِ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَرُدَّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمُرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا يَغْنِي فِتْنَةَ الدُّجَالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ). (الحديث ۶۳۷۰ أطرافه في: ۲۸۲۲، ۶۳۶۵، ۶۳۷۴، ۶۳۹۰) (۱۹۸۸):

سہعدی کوری نہبو ومقاص - رمزای خوای لی بی- فہرمووی: پیغہمہر -
دروودی خوای لہسہر بی- فہرمانی پیماں دہکرد کہئہم رستہو وشانہ لہنزاو
پارانہوہماندا بلیین و پہنابگرین بہ خوالییان: اللہم إني أعوذ بك من البخل،
و أعوذ بك من الجبن، و أعوذ بك أن أرد إلى أزدل العمر، و أعوذ بك من فتنة
الدنيا، و أعوذ بك من عذاب القبر: خودایہ: پہنا دہگرم بہتو لہ رمزیلی و
چرووکی و، لہترسنوکی و لہوہی کہ بگہمہ تہمہنی کہسیفی، ہہروا پہنا
دہگرم بہ تو لہ نازاوہ گہورمکہی جیہان، واتہ: لہجہجال، و پہنادہگرم بہتو
لہ سزای گۆر.

۱۹۸۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَالْمَأْثَمِ وَالْمُعْرَمِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْغَنَى وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ

الْفَقْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ اللَّهُمَّ اغْسِلْ عَنِّي خَطَايَايَ بِمَاءِ السَّلْجِ
وَالْبَرَدِ وَتَقَّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا تَقَيَّتِ الثُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ وَبَاعِذْ بَيْنِي وَبَيْنَ
خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ). (الحديث ٦٣٧٧ سبق طرفه في
رقم/٤٤٧ تجريد = ٨٣٢ فتح الباري = بهرگی/ ١/ ل/٤٢٦) (١٩٨٩):

عائشہ - ہرمزای خوائ لی بی۔ ہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوائ لہسہر
بی۔ دستووری وابوو دہیفہرموو: خودایہ: پنادہگرم بہتو لہتمہلی و
تہوہزہلی و، لہتمہنی کہسیفی و ٹیفتادہیی و، لہگوناہباری واتاوانباری و
لہقہرزازی و قہرزکویری و، لہنازاوہ و قہرتہنہی ناوگوڑو، لہسزای گوڑو،
لہگرفتار بوون بہناگری دوزہخو، لہسزای ناگری دوزہخو، لہشہری نازاوہو
ناشووبی دہولہمہندی مالی غہزہب، ہہروہا پنادہگرم بہتو لہگرفتاری
ہہزاری، کہمرؤ تووشی نازاوہ دہکا، پنادہگرم بہتو لہقہرتہنہی ججالہ
کویر، خودایہ: لہباتی من، بہرحمہت و سوز و میہرمہانی خوت گوناہہکانم
بہناوی بہفرو تہرزہ بشورہوہ، وہک چوں شتی بہناو بہناوی بہفرو تہرزہ
بشوردری، تہواو پاک دہبیتہوہ ناوا، دلہ لہتاوان پاک بکہرہوہ، وہک بلووری
بی گہرد و بلووری پاک سہی، ہہروہا لہگونہ دوورم بخہرہوہ وہک دووری
خورہلات و خورناوا لہیہکتری۔ (تاج/ ٩/ ز/ ٧١/ ل/ ٢٠٨/ ز/ ٣ - ش/ د/ ت/ ن -
نہو گوہتہ حہدیس یانہی کہ بہکار دہیئرین بو پناگرتن بہخودای گہورہ)۔

نزای کۆکیر - جوامع الدعاء

١٩٩٠ - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ أَكْثَرُ دُعَاءِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ. (الحديث ٦٣٩٩ طرفه في ٦٣٩٨) (١٩٩٠):

١٩٩١ - عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَدْعُو (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَجَهْلِي وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي وَمَا أَلْتَّ أَغْلَمُ بِهِ مِنِّي اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي هَزْلِي وَجِدِّي وَخَطَايَايَ وَعَمْدِي وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي). (الحديث ٦٣٨٩ - سبق طرفه في: ١٦٤١ تجريد = ٤٥٢٢ فتح = بهرگی/٤ ل/٤٨ لهوی رابورد) (١٩٩١):

ئەبو موسای ئەشعەری - ئەزای خوای ئی بێ - فەرمووی: پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بێ - گەلی جەر ئەم نزایە دەکرد، دەیفەرموو: اللّهم اغفر لی خطیئتی وجہلی، وِإِسْرَافِی فِی أَمْرِی، وَمَا أَلْتَّ أَغْلَمُ بِهِ مِنِّی، اللّهم اغفر لی هَزْلِی وَجِدِّی، وَخَطَايَايَ، وَعَمْدِی، وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِی: ئەو پەرودەگارم: خۆشەبیەم، خۆشە لە تاوانەم، لە نادانی و نەقامیم، لە زیادەڕەوی و پێلێهەڵپێنم لەهەموو کاریکە، لەوێ کەتۆ خۆت باشتی دەزانی لەمن، خودایە: تاوانەکانم هەموو بپۆشە، چ بەعەمد و ئەنقەست بن، چ بە نەزانی بن، چ بە گالتەو مەن، وە ئەم جوهره تاوانەشم هەموو هەن. (تاج/ ٩ ل/ ١٩٥ ز/ ٧٠ ز/ ٣ - نزای پڕواتا).

١٩٩٢ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ كَانَتْ لَهُ عِزٌّ عَشْرَ رِقَابٍ وَكُتِبَ لَهُ مِائَةُ حَسَنَةٍ وَمُحِيتَ عَنْهُ مِائَةُ سَيِّئَةٍ وَكَانَتْ لَهُ حِرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ ذَلِكَ حَتَّى يُمْسِيَ وَلَمْ

(١٩٩٠) و أخرجه مسلم من طريق اسماعيل بن عليّة عن عبد العزيز (فتح الباري - ج/ ١٢)

ص/ ٤٨٧ شرح الحديث ٦٣٨٩ - المترجم -

(١٩٩١) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب/ التعوذ من شر ما عمل، رقم/ ٢٧١٩.

يَأْتِ أَحَدٌ بِأَفْضَلٍ مِمَّا جَاءَ إِلَّا رَجُلٌ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْهُ. (الحديث ۶۴۰۳ طرفه في: ۳۲۹۳) (۱۹۹۲):

ئەبو ھورەیرە -رمزای خوای لی بی- ھەرمووی: پیغەمەر -دروودی خوای لەسەر بی- ھەرمووی: ھەرکەسێ ھەر پۆژی سەد جار بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ھەرخودا خودایەو بەس، ھاوبەشی نییە، مۆلک و پاشایی و سوپاس ھەر بۆخۆیەتی، وەخودا تەوانای ھەموو شتیکی ھەیە، ھەرکەسێ ھەر پۆژی سەدجار ئەم یادە پیرۆزە بلی، خیری ئازادکردنی دە بەندە (کۆیلە) ی ھەیە، وەسەد چاکە ی تریشی بۆ دەنوسری، وە سەد خرابەیشی لی دەکوژی تەو، وە ئەو پۆزەیش ھەتا ئیواری ئەو زیکرە دەبی بەپەرژین و پەنا بۆی و دەپاریژی لەشەیتان وە کەسیش ئەو پۆزە کردەوێ باشتی نەھیناوە بۆ دیوانی خودا، مەگەر کەسێ کەلەو یادو زیکرە ی زیاتر کردبی!.

۱۹۹۳- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ، وَابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَا فِي هَذَا الْحَدِيثِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ عَشْرًا كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ رَقَبَةً مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ. (الحديث ۶۴۰۴) (۱۹۹۳):

ئەبو ئەیووبی ئەنصارێ و ئیبنو مەسعوود -رمزای خودایان لی بی- ھەرموویان لەم فورموودەیدا، پیغەمەر -دروودی خوای لەسەر بی- ھەرمووی (کەسێ دەجار لەم زیکرە بلی وە کەسێ وایە کە گەردنی کۆیلە یەکی لەکوۆتی دیلی و بەندەیی ئازادکردبی، کەئەو کۆیلە یە لەبەندەتدا لەنەوێ حەزەرتی ئیسماعیل بابیرەگەرەوێ پیغەمەر بی، دیارە کە ئازادکردنی کۆیلە ی وا

(۱۹۹۲) أخرجہ مسلم فی الذکر و الدعاء و التوبة: باب: فضل التهليل و التسبیح و الدعاء،

رقم: ۲۶۹۱.

(۱۹۹۲) أخرجہ مسلم فی الذکر و الدعاء و التوبة: باب: فضل التهليل و التسبیح و الدعاء،

رقم: ۲۶۹۳.

١٩٩٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ حُطَّتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ. (الحديث ٦٤٠٥) (١٩٩٤):

ئەبو ھورميرە - پرمزاي خوای ئى بى - ھەرمووی: خوشەوويست - دروودی
خوای لەسەر بى - دمفەرموئ: ھەركەسى، ھەر رۆژى، سەد جار بلى: (سُبْحَانَ
اللّٰهِ وَبِحَمْدِهِ) پاکی و پیرۆزی و بىگەردى لەھەموو نەنگ و کەم و کوپىيەك و
سوپاس و ستایش، ھەر بۆيەزدانى پاكە، ھەركەسى، ھەر رۆژى سەد جار ئەم
يادە بلى، گوناھ و تاوانەکانى ئى ھەل دەروەن، با بەويئەى كەفى دەرياش
گوناهى زۆربەن. (رياض/ ۳ / ل ۱۰۴/ ز ۲۴۸ / ژ ۱/ - باسى ویرد خویندنى
بەيانیان و ئىواران = جایی دووم ل ۳۰۸ / ژ ۱/ ۱۴۵۱).

زاناکان دمفهرموون: مەبەست لەهەتوان و گوناھانەی که خودای گەورە بەھۆی گوتن و کردنی ئەم جوۆرە زیکرو وێردانەو، لەبەندە دەیانسپێتەو، ئەو جوۆرە گوناھ و تاوانەییە که پەيوەندیان بە مافی خوداوە هەبێ، ئەک گوناھێ که پەيوەندی بە مافی بەندەو هەبێ. وەکی تریش بەئەزموون دەرکەوتوووە کەسانێ که خوو بگرن بەخواپەرستی و زیکرو یادکردنی خوداو، بەتایبەتی ئەم جوۆرە یادە پیرۆزانە، دوورترین کەسن لەگوناھ و نافرمانی خودا، هەروا وا بەبەرچاوو بەتەجربە و ئەزموون دەرکەوتوووە کە درۆزن و بیاو خراپ و دزو حیزو خوینەرێژ و خراپەکاریش دوورترین کەسن لەیادو

(١٩٩٤) أخرجه مسلم في الذكر والدعاء والتوبة، باب: فضل التهليل والتسبيح والدعاء،

زیکری خوا بہ تائبہ تی لہ کردنی ئەم جوړہ زیکرہ تائبہ تییانہ، کابرای
زۆرداری ملهوپ، ئەک ھەر ئەم زیکرانہ ناکا بە لکوو گالتہیشی پی دی، مہگەر
کەسێ کە خودا ھیدایەتی بداو تەوبە ی راستی بکا، ئەوانەش بە خوا زۆر
کەمن، چونکە بە راستی گوناه و تاوانی زۆر بەر مہبەرہ وادل و دەر وونی مروّف
رەق و رەش دہکەن، ھەتا لووتیان نەتەق بە بەر دی ئەلحەد و گوڤچەدا
سەرھۆش خوڤان نایەنەوہ!

زۆرمان دی، کەلەگەل ئیمەدا ھەق بوون، نوێژکارو باشکار بوون، بەلام
بەبەرہ تیکە لاوی دنیا بوون، گوناه و تاوان دل رەش و رەق کردن، وەک گەر دہ
لوول فنگلاشکە پی لوول بدا، ئاوا لافاوی گوناه و تاوان راپیچی کردن، ھەتا
فریای شایەتمانی سەر مەرگ نەکەوتن، بە دەم سەرخۆشی و بە دەمەستی یەوہ
گیانیان دەر جوو!

گەورەیی یادی خوا

۱۹۹۵- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ. (الحديث
: ۶۴۰۷) (۱۹۹۵)

ئەبو موسا -رەزای خوا ی بی- ھەر مووی: پیغەمەر -دروودی خوا ی
لەسەر بی- دەفەر مووی: وینە ی کەسێ کە زیکر و یادی خودا بکا، وەک مروفی
زیندوو وایە، وینە ی کەسێ کە زیکر و یادی خودا نەکا، وەک مروفی مردوو
وایە. (تاج/ ۹/ ل ۱۴۱/ ز ۵۸/ ژ ۳- باسی گەورەیی یادو زیکری خودا).

۱۹۹۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً يَطُوفُونَ فِي الطُّرُقِ يَلْتَمِسُونَ أَهْلَ الذِّكْرِ فَإِذَا وَجَدُوا قَوْمًا

يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَنَادَوْا هَلُمُّوا إِلَى حَاجَتِكُمْ قَالَ فَيَحْفُلُهُمْ بِأَجْحِيهِمْ إِلَى السَّمَاءِ الَّذِي
 قَالَ فَيَسْأَلُهُمْ رَبُّهُمْ وَهُوَ أَعْلَمُ مِنْهُمْ مَا يَقُولُ عِبَادِي؟ قَالُوا يَقُولُونَ يُسَبِّحُونَكَ
 وَيُكَبِّرُونَكَ وَيَحْمَدُونَكَ وَيُمَجِّدُونَكَ قَالَ فَيَقُولُ هَلْ رَأَوْنِي؟ قَالَ فَيَقُولُونَ لَا وَاللَّهِ مَا
 رَأَوْكَ قَالَ فَيَقُولُ وَكَيْفَ لَوْ رَأَوْنِي؟ قَالَ يَقُولُونَ: لَوْ رَأَوْكَ كَانُوا أَشَدَّ لَكَ عِبَادَةً
 وَأَشَدَّ لَكَ تَمَجُّدًا وَتَحْمِيدًا وَأَكْثَرَ لَكَ تَسْبِيحًا قَالَ يَقُولُ فَمَا يَسْأَلُونِي؟ قَالَ
 يَسْأَلُونَكَ الْجَنَّةَ قَالَ يَقُولُ وَهَلْ رَأَوْهَا؟ قَالَ يَقُولُونَ لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ مَا رَأَوْهَا قَالَ
 يَقُولُ فَكَيْفَ لَوْ أَلْهَمُ رَأَوْهَا؟ قَالَ يَقُولُونَ لَوْ أَلْهَمُ رَأَوْهَا كَانُوا أَشَدَّ عَلَيْهَا حِرْصًا
 وَأَشَدَّ لَهَا طَلَبًا وَأَعْظَمَ فِيهَا رَغْبَةً قَالَ فَمِمَّ يَتَعَوَّدُونَ؟ قَالَ يَقُولُونَ مِنَ النَّارِ قَالَ يَقُولُ
 وَهَلْ رَأَوْهَا؟ قَالَ يَقُولُونَ لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ مَا رَأَوْهَا قَالَ يَقُولُ فَكَيْفَ لَوْ رَأَوْهَا؟ قَالَ
 يَقُولُونَ لَوْ رَأَوْهَا كَانُوا أَشَدَّ مِنْهَا فِرَارًا وَأَشَدَّ لَهَا مَخَافَةً قَالَ فَيَقُولُ فَأَشْهَدُكُمْ أَنِّي
 قَدْ غَفَرْتُ لَهُمْ قَالَ يَقُولُ مَلَكٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ فِيهِمْ فُلَانٌ لَيْسَ مِنْهُمْ إِنَّمَا جَاءَ لِحَاجَةٍ
 قَالَ هُمْ الْجُلَسَاءُ لَا يَشْتَقِي بِهِمْ جَلِيسُهُمْ. (الحديث ٦٤٠٨) (١٩٩٦):

ئەبو ھورەیرە -رەزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: خۆشەویست -دروودی
 خوای لەسەر بئ- ھەرمووی: خودای گەورە چەشنە فەریشتەییەکی تایبەتی
 ھەیە، ئیشیان ئەوھەیە بەری و بانا دەسوورپنەوھو بەشوین ئەھلی زیکردا
 دەگەرپن، جا ھەرکاتێ دییان کەوا کۆمەلەی یادی خودا دەکەن و کۆری
 زیکریان ت دابەستوو، ھاو لەیەکتری دەکەن و بەیەکتر دەلین؛ وەرن بەلای
 کاری خۆتانەو، ئەمە ئەوھەیە کە ئیوہ بۆی دەگەرپن. ھەرمووی: ئیتر کە ئەکە
 دەکەن لەدەوریان و ھەتا ئاسمانی خوارو بەبال دەخولپنەو، بەدەوریاندا، جا
 پەرورەدگاریان لییان دەپرسێ (ھەرچەن خۆی باشتەر حالەکە دەزانێ)،
 دەفەرموێ: ئەم بەندانی من دەلین چی؟ ھەرمووی -دروودی خوای لەسەر
 بئ- فەریشتەکان دەفەرموون: (سبحان الله) دەکەن و تۆبەپاک و پیروژ و
 بئخەوش دەزانن و (الله اکبر) دەکەن و خودای خۆیان بەگەورە دەگرن و (الحمد

للہ) دھکەن و سوپاسی تۆدەگەن و بەهەموو جۆری بەشان و شکۆی تۆدا هەڵ دەدەن، جا دمفەرموی: ئایا ئەمانەمنیان بینیوە؟ دمفەرموون: نەبەخوا نەتیان دیوە، جا دمفەرموی: ئەی ئەگەر بێ بینن چۆنە؟ فەرمووی -دروودی خوای لەسەر بێ- دمفەرموون: ئەگەر بتبینن باشتەر بەندەییەت دەگەن و باشتەر سوپاس و ستایش و باسی گەورەییەت دەگەن و، پتر تەسبیحات دەگەن و، زیاتر باسی بێ خەوشیت دەگەن، جا خودا دمفەرموی: ئەی باشە داوای چیم لێدەگەن؟ فەرمووی -دروودی خوای لەسەر بێ- دمفەرموون: داوای بەهەشتە لێدەگەن. فەرمووی -دروودی خوای لەسەر بێ- دمفەرموی: ئایا دیویانە؟ فەرمووی -دروودی خوای لەسەر بێ- دمفەرموون: نەبەخودا ئەی خودایە! نەیان دیوە. فەرمووی -دروودی خوای لەسەر بێ- دمفەرموی: ئەی ئەگەر ببینن چۆنە؟ فەرمووی -دروودی خوای لەسەر بێ- دمفەرموون: ئەگەر ببینن باشتەر سوور دەبن، لەسەری و باشتەر هەڵپەیی بۆدەگەن و زیاتر حەزی لێدەگەن، دمفەرموی: ئەی لەچی دەترسن و خۆیانی لێ دەپاریزن؟ فەرمووی: دمفەرموون: لەناگەر دەترسن و پەنا دەرگەن بەخودا لێی. فەرمووی: دمفەرموی: ئایا ناگریان دیوە؟ فەرمووی -دروودی خوای لەسەر بێ- دمفەرموون: نەبەخودا نەیان دیوە، دمفەرموی: ئەی ئەگەر ببینن چۆنە؟ فەرمووی: دمفەرموون: ئەگەر ببینن زیاتر لەدەستی هەڵدێن و باشتەر کۆی لێدەگەنەو. فەرمووی: ئەو جا دمفەرموی: دەرئێوە بەشایەت بن ئەوا من لێیان خۆش بووم، جا فریشتەیی لەفریشتەکان دەرئێ: کابرایەکیان لەناو دایە لەوان نییە، بیاویکی خراپە، بۆ زیکری خودا نەهاتبوو؟ دمفەرموی: کۆمەڵی کۆری وا، هاونیشینیان لەبەر خاتری ئەوان لەبەدبەختی رزگاری دەبێ و بەهۆی ئەوانەو ئەویش خۆش بەخت دەبێ! (ریاض/ ۳ ل/ ۱۰۳۳ ز/ ۲۴۷ ز/ ۱/ = چاپی دووهم ل/ ۳۰۰ ز/ ۱/ ۱۴۴۷ - ش- باسی بەهرەو خیری کۆری زیکر.. + تاج/ ۹ ل- ۱۳۸ ز/ ۵۸ ز/ ۲/ ش- ت- باسی گەورەیی یادو زیکری خودا).

پایانی - الخاتمة

مامؤستای عهسقه لانی - په حمه تی خودای لی بی- دمفه رموی: نامه ی نزاو دووعا، سهدو چل و پینچ فهرمووده ی به رزمه و ګراوی واتیادا، چل و په کیان بی پشته ن، واته: معلقن، و نه وانی تریان په یوه ستن - موصولن، دوو باره ګانیان سهدو بیست و یه ګ فهرموودن، پوخته ګه یان (۱۴۵ - ۱۲۱ = ۲۴) ده ګاته بیست و چوار فهرمووده. موسلیمیش ئه م پوخته یه ی ته خریچ ګردوه وه ګ بوخاری، بیچګه له مانه یان ګه هه شت فهرموودن:

۱. فهرمووده ی شداد (سید الاستغفار = ژماره/۱۹۷۶ ته جرید = ۶۳۰۶ فتح الباری).

۲. فهرمووده ی ئه بوهورهیره: (فی عدد الاستغفار کل یوم = ژماره = ۱۹۷۷ ته جرید = ۶۳۰۷ فتح الباری).

۳. فهرمووده ی حوزه یفه: فی القول عند النوم = ژماره/۱۹۷۹ ته جرید = ۶۳۱۴.

۴. فهرمووده ی ئه بو زهر: اللهم باسمک أموت و أحیا. = ۶۳۲۵ فتح الباری.

۵. فهرمووده ی: صلوا کما صلینا وجاهدوا کما جاهدنا... = ژماره/۶۳۲۹ فتح الباری/ریوایه ته ګه ی ئه بودمرداء و بهس.

۶. فهرمووده ی ئیبنوعه باس: فی اجتناب السجع = رقم/۶۳۳۷ فتح الباری.

۷. فهرمووده ی جابیر له باره ی استخارموه = رقم/۶۳۸۲ فتح الباری.

۸. فهرمووده ی ئه بو ئه ییوبی ئه نصاری: من قال عشا ګان کمن اعتق... رقم/۱۹۹۳ تجرید/۶۴۰۴ فتح الباری.

هه روه ها عهسقه لانی ده فهرموی: نو بیستراو - اثری صه حابه و تابعینیشی واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

٨٤- نامه‌ی دلنه رمکاره کان

کتاب الرقاق

١٩٩٧- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نِعْمَتَانِ مَعْبُودٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ. (الحديث ٦٤١٢) (١٩٩٧):

ئيبنو عبباس -رمزای خوای لی بی- له خووشه ویسته وه -دروودی خوای لهسر بی- دمه رموی: دوو بههرمی گه وره و گرانبه ها ههن، زورک هس لهو دوو بههریه دا بهه له دا چوون و ههرزان فروشیان کردوون، وهک کهسی له سه و دایه کا تی بشکی ناوا، په که میان له شساخی و تهن دروستییه، دوو ه میان دمست به تالییه، کهسی له شی ساخ بی و دهستی به تالی بی و، تی نه کوشی بو رمزای خودا، بو سوودی ههر دوو جیهان، نه وه نه و دوو نیعمه ته ی تالان فروش کردووه! (تاج ٩/ل ٢٨٦/ز ٩٤/ژ ٢ + ریاچ ١/ل ١٠٦/ز ١١/ژ ٩٧).

١٩٩٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَنْكِبِي فَقَالَ كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَقُولُ إِذَا أُمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ وَخُذْ مِنْ صَبْحِكَ لِمَرَضِكَ وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ. (الحديث ٦٤١٦) (١٩٩٨):

ئيبنو عومره -رمزای خوادایان لی بی- فه رموی: پیغه مهه -دروودی خوای لهسر بی- سه شانی گرتهم و فه رموی: لهم جیهانه دا خو ت به نه اواره دابنی،

(١٩٩٧) قال الإمام النووي في رياض الصالحين: (رواه البخاري). -الترجم-

(١٩٩٨) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث ابن عمر: (كن في الدنيا كأنك غريب.. فتج

یاخوت بهر پربوار و رفته‌نی بزانه! به لک‌وو له‌وه پتریش، وای دانی که مردووی ناو گورستانی، که‌واته: له‌م کاروانسه‌رایه‌دا پستی لی مه‌که‌رم‌وه‌و به‌مالی خوتی مه‌زانه! ئیبنو عومەر -ر‌مزای خوادایان لی بی- خوشی دمیغه‌رم‌وو: ئی‌واری به‌ته‌مای به‌یانی مه‌به، به‌یانی به‌ته‌مای ئی‌واری مه‌به، کاتی له‌شت ساخه هه‌ول بده بۆکاتی نه‌ساعت، زیانت به‌هه‌ل بزانه‌و، هه‌ول و کوشی تیابده بۆ پاش مردنت. (تاج/ ۹ ل ۲۸۶ ز ۹۴/ ۱ ز + ریاض/ ۲ ل ۵۲ ز ۵۵/ ۵ ز ۴۷۱/ ۵).

۱۹۹۹ - ۵۹۳۸ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ خَطَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطًّا مُرَبَّعًا وَخَطَّ خَطًّا فِي الْوَسَطِ خَارِجًا مِنْهُ وَخَطَّ خَطًّا صِغَارًا إِلَى هَذَا الَّذِي فِي الْوَسَطِ مِنْ جَانِبِهِ الَّذِي فِي الْوَسَطِ وَقَالَ هَذَا الْإِنْسَانُ وَهَذَا أَجَلُهُ مُحِيطٌ بِهِ أَوْ قَدْ أَحَاطَ بِهِ وَهَذَا الَّذِي هُوَ خَارِجٌ أَمَلُهُ وَهَذِهِ الْخُطُطُ الصِّغَارُ الْأَعْرَاضُ فَإِنْ أَخْطَأَ هَذَا نَهَشَهُ هَذَا وَإِنْ أَخْطَأَ هَذَا نَهَشَهُ هَذَا. (الحديث ۶۴۱۷) (۱۹۹۹):

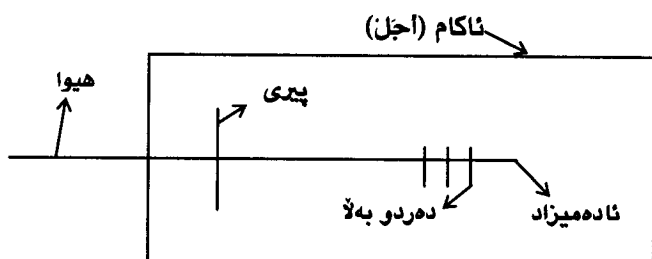
عەبدوللای کوری مەسعوود -ر‌مزای خوای لی بی- فەرمووی: پێغه‌مه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ر بی- خه‌تیکی چوار گۆشه‌ی کیشاو، له‌ ناوئه‌وخه‌ته‌ چوار گۆشه‌یه‌وه، خه‌تیکی تری دریزی ر‌کیشا هه‌تا دهره‌وه، ئه‌نجا له‌دیوی ناوه‌وه، چه‌ند خه‌تیکی تری وردی له‌سه‌ر خه‌ته‌که‌ی ناوه‌وه کیشا، ئه‌وجا فەرمووی -دروودی خوای له‌سه‌ر بی- ئه‌مه‌ وێنه‌ی مرۆڤو هیوایه‌تی، ئه‌م خه‌ته‌یان که‌وا له‌ناو خه‌ته‌ چوار گۆشه‌که‌دا و خه‌ته‌ ورده‌کانی واله‌سه‌ر، ئه‌مه‌یان وێنه‌ی ئاده‌میزاده‌و، ئه‌م خه‌ته‌ چوار گۆشه‌شیان وێنه‌ی ئاکامه‌که‌یه‌تی، ئه‌وه‌تانی به‌ری لی پ‌یوه‌ته‌وه‌و له‌هه‌ر چوار لایه‌و ئاب‌ل‌و‌قه‌ی داوه‌، یا فەرمووی: که‌مارۆی داوه‌ ده‌وری گرت‌وه‌و، ئه‌م خه‌ته‌شیان که‌ در‌چ‌وه‌ته‌ دهره‌وه‌ هیواکه‌یه‌تی، ئه‌م خه‌ت و کێر‌کێره‌ وردیلانه‌یش دهر‌دو به‌لاو مه‌ینه‌تن، گریمان ئه‌گه‌ر له‌هه‌ندی له‌م دهر‌دو ئازارانه‌یش قوتاری بوو له‌هه‌ندی تریان

(۱۹۹۹) لم یوافقہ مسلم علی تخریج حدیث ابن مسعود فی الخط المربع طبعه جدیدة: فتح

قوتاری نابی، سهرنجام پېش نهووی که بگات به ناواتی خوئی، یه کئی لهم دهر دو به لایانه وهك مار دهیگه زئی. (تاج/ ۹ ل/ ۲۰۴ ز/ ۹۷-باسی: زینهار: خوٚتان بپاریزن چاو برسیتتی و هیوای دوو رو دریژی + ریاض/ ۲ ل/ ۱۳۴ ز/ ۶۵ ژماره/ ۴/ ۵۷۷ - باسی بیرگردنه وه له مردن و هیواگورتی).

ئهم شكله ئهو وینهیه:

بهه بۆنهیه وه بهنده گووتومه:

بهقه د نوو حیث بژی رۆژن تهسهن ههر دیتنه کوٚتایی

دهبن شینن له بۆ بکرن نهوهن که بۆن کرا شایی

ههتا دهکرن بکهه چاکه و مهکهه کارن خراپ دهچن

تکام لیتان بههیچ جوړن بهژینن وامهبن باایی

۲۰۰ - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ خَطَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُطْرًا فَقَالَ هَذَا الْأَمَلُ وَهَذَا أَجَلُهُ فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ جَاءَهُ الْخَطُّ الْأَقْرَبُ. (الحديث ۶۴۱۸) (۲۰۰):

ئهنهسی کوپی مالیک - رهازی خوای لی بی- فهرمووی: خو شه ویست - دروودی خوای له سه ر بی- چهنه خه تیکی کی شا، فهرمووی: ئهم یه که بیان ئاده میزادمو، ئهمه شیان هیواو ناواته که یه تیو، ئهمه شیان ناکامه که یه تی،

له وکاته دا که ئاوا خه ریکه و هه رساته ی له سه ر باریکه و، به دوا ی هیوا ی دووردو در یژدا ویله، له پرخه ته نزیکه که یان ده گاته سه ری و مردن پری پیاده کاو یه خه ی پی ده گری و ده مری. (ریاض/ ۲ ل ۱۳۴ ز ۶۵ ز ۵۷۶/۳).

۲۰۰۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَعَذَرَ اللَّهُ إِلَيَّ أَمْرِي أَخْرَأَجَلُهُ حَتَّى بَلَغَهُ سِتِّينَ سَنَةً. (الحديث ۶۴۱۹) (۲۰۰۱):

ئه بو هورهمیره -په زای خوا ی لی بی- له خۆشه و یسته وه -دروودی خوا ی له سه ر بی- ده فه رموی: ئه وکه سه ی که خودا ئاکامی دوا بخا، هه تا ته مه نی ده گاته شه ست سا ل، ئیتر ئه وه خودا بیانووی بر یوه و به هانه ی ئه وه ی نه ماوه، که بلێ: ئه گه ر ته مه ن به به ریه وه هه بی، فه رمانه کانی خودا به حی ده ی نه م ته وه به ده کم. (تاج/ ۹ ل ۳۰۶).

۲۰۰۲- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَزَالُ قَلْبُ الْكَبِيرِ شَابًا فِي اثْنَتَيْنِ فِي حُبِّ الدُّنْيَا وَطُولِ الْأَمَلِ. (الحديث ۶۴۲۰) (۲۰۰۲):

دیسان فه رمووی: خۆشه و یست -دروودی خوا ی له سه ر بی- فه رمووی: ئاده میزاد هه تا پیرتر ببی ئه م دوو په وشته ی تیادا گه نه جتر ده بیته وه: خۆشه و یستی جیهان و هیوا ی دوورد ریژ. (تاج/ ۹ ل ۹۷ ز ۳۰۳ ل ۲).

۲۰۰۳- عَنْ عَتَبَانَ بْنِ مَالِكٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَنْ يُرَافِيَ عَبْدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَنْتَفِي بِهِ وَجْهَ

(۲۰۰۱) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: (اعذر الله إني أمرى) (فتح/ ۱۳)

الترجم-

ص/ ۳۱۰ - خاتمة كتاب الرقاق).

(۲۰۰۲) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: كراهة الحرص على الدنيا رقم: ۱۰۴۶.

اللَّهُ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ النَّارَ. (الحديث ٦٤٢٣ طرفه في رقم: ٣٩ تجريد= ٤٢
فته= بهرگی/ ١ ل/ ٥٩) (٢٠٠٣):

عبتانی کوپی مالیکی نه نصاری- رهای خوی لی بی- فه رموی:
خوشه ویست- درودی خوی له سر بی- فه رموی: هه ربه ندهی له رؤزی
قیامه تدا، که دی بو دیوانی خودا، له گهل خوی وشه ی پیروزی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)
بهینی، وه له گوتنی نهو وشه یه، مه بهستی رهای خودای گه وره بووبی،
مسوگهر که خودا ناگری دۆزه خی لی حه رام دهکا).

٢٠٠٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى مَا لِعِبْدِي الْمُؤْمِنِ عِنْدِي جَزَاءٌ إِذَا قَبَضْتُ صَفِيَّهُ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا
ثُمَّ احْتَسَبَهُ إِلَّا الْجَنَّةَ. (الحديث ٦٤٢٤) (٢٠٠٤):

نه بو هوریره- رهای خودای لی بی- له خوشه ویسته وه، ده فه رموی- درودی
خوی له سر بی- (خودای گه وره ده فه رموی: کاتی له به ندهی موسو لمانی خۆم،
خوشه ویسته که یی لی دمه سه نه وه و گیانی ده کی شم، وهک منال و براو
خوشه ویستی تری مروف، که نه م جوړه که سانه به سروشت له جیهانا له لای
مروف زور خوشه ویستن، نه ویش نارام و سه بر له سر نه م کوستکه وتنه بگریو
ناسوپاسی و ناشوگری له سر نه کاو، بیکا به تویشووی قیامه تی، نه وه
له پاداشتی نه وه دا به هه شتی ده ده می). (ریاض/ ١ ز: ٣ ل- ٥٤ ژماره ی
فه رمووده: ٣٢/٨).

٢٠٠٥- عَنْ مِرْدَاسٍ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَذْهَبُ الصَّالِحُونَ الْأَوَّلُ فَالْأَوَّلُ وَيَبْقَى خُفَالَةٌ كَخُفَالَةِ الشَّعِيرِ أَوْ التَّمْرِ لَا يُبَالِيَهُمُ اللَّهُ بِالَّة. (الحديث ٦٤٣٤ طرفه في: ٤١٥٦) (٢٠٠٥):

ميرداس نه سلهمی - رمزای خوای لی بی- له خووشه ویسته وه - دروودی خوای له سهر بی- دمفه رموی: (پیاوچاگان یهک له شوینی یهک بهرودوا له دنیا دمردد چن، تاده مینیتته وه خویری و سهر سهر ییه کان، که وهک سهر کوزمری خهرمانی جو وان، یافه رموی: که وهک بنبیزنگو و بنبؤل و بووچه لی خورما وان، یهک تۆسقال چیه خودای گه وره دمربه ستیان نایهت و گوئیان پی نادات). (تاج/ ٩ ل- ٣١١ ز: ٩٨ ژماره: ٦- باسی بههری هه ژاری و هه ژاران) + (ریاض/ ٤ ز: ٣٧٠ ژ: ١٨٢٨/٢١).

روونکردنه وه:

١- میرداسی کوری مالیکی نهل- نه سلهمی، له کۆمه لهی پهیمانی بهیعه تول شه جهریه، له نه نجاما له کوفه نیشته جی بوو، و به خه لکی نهوئ دادهنرا، یهک فهرمودهی ههیه که نه فهرموده دهی ئیرهیه، قه یسی کوری نهبو حازم له وه وه گپراویه ته وه).

٢- به پیی فهرمایشتی شهرحه کان، نه فهرموده ده به لگهیه له سهر نه وه، که یه کئ له مهرجه کانی هاتنی قیامهت و نیشانه کانی نه وهیه: پیاو چاک نامین، دهمینه وه خراپ و گهندوبیسه کان، بهره بهره وهک که رو گاو ناژه لیان لی دی، به بهرچاوی یه که وه له یه کتر هه لدین!

(٢٠٠٥) لم یوافقه مسلم علی تخريج حديث مرداس: یذهب الصالحون الأول ... راجع

٢٠٠٦- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَالٍ لَابْتَغَى ثَالِثًا وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ. (الحديث ٦٤٣٨) (٢٠٠٦):

ئيبنو عبباس- رمزای خودا له خوئی و بابی- فهرمووی به گوئی خوُم له زاری پیروزی خو شه ویستم ژنهوت دیفه رموو: ئەم ئادەمیزادە ئەوەندە چا و چنۆک و بەتەماعە، بەهیچ شتێ تیرناخواو چاوی تیرنابی، گریمان پڕبەشیوی زێری هەبێ، حەز دەکا بیکا بە دووشیو، پڕ بە دووشیو سامان و زێری هەبێ حەز دەکا کە بیکا بەسێ شیو، و دەهروهەها هەتا پتری هەبێ هەول و هەلپە بۆ پتر دەکا!! ئیتەر مەگەر گل چاوی ئادەمیزاد پڕبکا. ئادەمیزاد مەگەر بەگلی گۆر تیربخوا، مەگەر بەمردن تەماعی نەمیئێ، هەرکەسیکیش لەهەر گوناھێ تەوبە بکا -وێک ئەوە تەوبە لەچا و چنۆکە بکا- خودا تەوبە ی گێرا دەکاو، پەشیمانی لەهەموو کەسێ قەبوولە. (ریاض ١/ ٤٤/ ٣/ ز/ ٢٣/ ١١/ + تاج ٩/ ٢٩١/ ز/ ٩٤/ ز/ ١٤).

٢٠٠٧- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّكُمْ مَالٌ وَارِثُهُ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ مَالِهِ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا مِنَّا أَحَدٌ إِلَّا مَالُهُ أَحَبُّ إِلَيْهِ قَالَ فَإِنَّ مَالَهُ مَا قَدَّمَ وَمَالٌ وَارِثُهُ مَا أَخَّرَ. (الحديث ٦٤٤٢) (٢٠٠٧):

عەبدوللای گۆری مەسعوود -پەزای خوای ئی بی- فهرمووی: پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بی- فهرمووی: کامتان مائی میراتبەرەکی لەمائی خوئی خوشتەر دەوئ؟ عەرزبان کرد: قوربان! هەموومان مائی خو مانمان خوشتەر دەوئ لەمائی میراتبەرەکانمان، فهرمووی -دروودی خوای لەسەر بی- : دەبزانی مائی ئادەمیزاد ئەو ماله یەتی کە لەپێشخۆیەو دەتێ دەکاو، پەوانە ی دەکا بۆ ئەو

(٢٠٠٦) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: لو أن لابن آدم واديين لابتغى ثالثا ... رقم/١٠٤٩.

(٢٠٠٧) قال النووي في رياض الصالحين، في نهاية هذا الحديث: (رواه البخاري). ويعني ذلك

جیہانی، مالی میراتبہرہکانیشی نہوہیہ کہ بہچنگہکریٰ ہرکوی دہکاتہوہ،
 ہہتا لہپر خوی دہمرئو مالہکھی لہپاشی بہجی دہمینی و دہبی بہہی
 کہلہپوورگرہکانی! (تاج/ ۹/ ل ۲۹۴/ ز ۹۴/ ژ ۲۰) + (ریاض/ ۲/ ز ۶/ ل ۱۰۸/ ژ ۵۴۵/ ۲ - باسی سہخاومت و بہخشینہوہ...).

۲۰۰۸ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 إِنْ كُنْتُ لَأَعْتَمِدَ بِكَفِّي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْجُوعِ وَإِنْ كُنْتُ لَأَشُدُّ الْحَجَرَ عَلَى بَطْنِي
 مِنَ الْجُوعِ وَلَقَدْ قَعَدْتُ يَوْمًا عَلَى طَرِيقِهِمُ الَّذِي يَخْرُجُونَ مِنْهُ فَمَرَّ أَبُو بَكْرٍ فَسَأَلْتُهُ
 عَنْ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَا سَأَلْتُهُ إِلَّا لِيُشْبِعَنِي فَمَرَّ وَلَمْ يَفْعَلْ ثُمَّ مَرَّ بِي عُمَرُ فَسَأَلْتُهُ
 عَنْ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَا سَأَلْتُهُ إِلَّا لِيُشْبِعَنِي فَمَرَّ فَلَمْ يَفْعَلْ ثُمَّ مَرَّ بِي أَبُو الْقَاسِمِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَبَسَّمَ حِينَ رَأَانِي وَعَرَفَ مَا فِي نَفْسِي وَمَا فِي وَجْهِهِ ثُمَّ قَالَ
 يَا أَبَا هُرَيْرٍ قُلْتُ لَبَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الْحَقُّ وَمَضَى فَتَبِعْتُهُ فَدَخَلَ فَاسْتَأْذَنَ فَأَذِنَ لِي
 فَدَخَلَ فَوَجَدَ لَبَنًا فِي قَدَحٍ فَقَالَ مِنْ أَيْنَ هَذَا اللَّبَنُ قَالُوا أَهْدَاهُ لَكَ فُلَانٌ أَوْ فُلَانَةٌ قَالَ
 أَبَا هُرَيْرٍ قُلْتُ لَبَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الْحَقُّ إِلَى أَهْلِ الصُّفَّةِ فَادْعُهُمْ لِي قَالَ وَأَهْلُ
 الصُّفَّةِ أَصْيَافُ الْإِسْلَامِ لَا يَأْوُونَ إِلَى أَهْلِ وَلَا مَالٍ وَلَا عَلَى أَحَدٍ إِذَا أَتَتْهُ صَدَقَةٌ بَعَثَ
 بِهَا إِلَيْهِمْ وَلَمْ يَتَنَاوَلْ مِنْهَا شَيْئًا وَإِذَا أَتَتْهُ هَدِيَّةٌ أَرْسَلَ إِلَيْهِمْ وَأَصَابَ مِنْهَا وَأَشْرَكَهُمْ
 فِيهَا فَسَأَلَنِي ذَلِكَ فَقُلْتُ وَمَا هَذَا اللَّبَنُ فِي أَهْلِ الصُّفَّةِ كُنْتُ أَحَقُّ أَنَا أَنْ أُصِيبَ مِنْ
 هَذَا اللَّبَنِ شَرْبَةً أَتَقَوَّى بِهَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرَنِي فَكُنْتُ أَنَا أُعْطِيهِمْ وَمَا عَسَى أَنْ يَبْلُغَنِي
 مِنْ هَذَا اللَّبَنِ وَلَمْ يَكُنْ مِنْ طَاعَةِ اللَّهِ وَطَاعَةِ رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بُدُّ
 فَأَتَيْتُهُمْ فَدَعَوْتُهُمْ فَأَقْبَلُوا فَاسْتَأْذَنُوا فَأَذِنَ لَهُمْ وَأَخَذُوا مَجَالِسَهُمْ مِنَ النَّبِيِّ قَالَ يَا أَبَا
 هُرَيْرٍ قُلْتُ لَبَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ خُذْ فَأَعْطِهِمْ قَالَ فَأَخَذْتُ الْقَدَحَ فَجَعَلْتُ أُعْطِيهِ
 الرَّجُلَ فَيَشْرَبُ حَتَّى يَرَوْى ثُمَّ يَرُدُّ عَلَيَّ الْقَدَحَ فَأَعْطِيهِ الرَّجُلَ فَيَشْرَبُ حَتَّى يَرَوْى
 ثُمَّ يَرُدُّ عَلَيَّ الْقَدَحَ فَيَشْرَبُ حَتَّى يَرَوْى ثُمَّ يَرُدُّ عَلَيَّ الْقَدَحَ حَتَّى انْتَهَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ رَوَى الْقَوْمُ كُلُّهُمْ فَأَخَذَ الْقَدَحَ فَوَضَعَهُ عَلَى يَدِهِ فَنَظَرَ إِلَيَّ
 فَتَبَسَّمَ فَقَالَ أَبَا هُرَيْرٍ قُلْتُ لَبَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ بَقِيْتُ أَنَا وَأَنْتَ قُلْتُ صَدَقْتَ يَا

رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَفْعُدْ فَاشْرَبْ فَقَعَدْتُ فَشَرِبْتُ فَقَالَ اشْرَبْ فَشَرِبْتُ فَمَا زَالَ يَقُولُ اشْرَبْ حَتَّى قُلْتُ لَا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَجِدُ لَهُ مَسْلَكًا قَالَ فَأَرِنِي فَأَعْطَيْتُهُ الْقَدَحَ فَحَمِدَ اللَّهُ وَاسْمَى وَشَرِبَ الْفَضْلَةَ. (الحديث ٦٤٥٢ سبق طرفه في رقم: ١٨٠٠ تجريد = ٥٣٧٥ فتح الباري = بهرگی/ ٥/ ٦٧/ ٢٠٠٨):

ئەبو ھورەیرە -رەزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: بەخودایەیی کەکەسی لەرەنگ نییە، گەلێ جار وام بەسەرھاتوووە لەبەرسانا، لاکەیی سەرم ھاتوووە و خۆم کوتاووە بەزەویدا و لەپێ کەوتووم، یا لەتاو برسیتی بەردم شەتەک داوە بەسەر سکەمەو، وە روژی لەسەر سەرە پێی موسوڵماناندا دانیشتم، لەسەر ئەو پێگەییە کە لێیەو دەچوون بۆ مزگەوت، سابەشکوو بەبیانووی شتیکیەو، یەکیکیان لەگەڵ خۆی بمباتەووە تیژان و ئاوم بکا، جا ئەبویەکر ھات ئایەتیکی قورئانم لێپرسییەو، مەبەستم ئەو بوو کە ئەو پرسیارە بکەم بەبیانوو ھەتا لەگەڵ خۆیدا بمباتەووە تیژم بکا، بەلام رویشت و تیژی نەکردم، ئەنجا عومەر پەت بوو لەلامەو، ئایەتیکی لەویش پرسییەو ئەویش ھەروەھا، ئەنجا پێغەمەر -دروودی خوای لەسەر بئ- لەلامەو پەتبوو، کەمنی بینی زەردەخەنەیی گرتی و تی گەشت کەچی لەدەلمايە و پەنگم بۆچی وایە: ھەرمووی: ئەو ئەبو ھیرر! گوتم: بھەرموو ئەو پێغەمەر خودا! سەرم لەپیتایە، ھەرمووی: شوینم کەو. نیت ئەو پێش کەوت و منیش شوینی کەوتم، تا گەشتە مائەو و چوو ژوورەو و روخسەتی بۆ منیش خواست و منیش چومە مائەو خۆشەویست -دروودی خوای لەسەر بئ- پوانی واھەندئ شیر لەجامیکا دانراوە، ھەرمووی: ئەم شیرەتان لەکوئ بوو؟ گوتیان: ھی مائی فیسارەپیاو، یا فیسارە ژنە بەدیاری بۆتۆ ھاتوو. ھەرمووی: ئەبو ھیر! گوتم: بھەرموو ئەو پێغەمەری خودا: سەرم لەپیتایە، ھەرمووی: بگەرە دانیشتووەکانی صوففە بانگیانکە بۆم. ئەبو ھورەیرە ھەرمووی: دانیشتووەکانی

صوفه ئهوانه بوون كه ميوانى ئىسلام بوون، كه سوكارو مال و منال و خانه
خوئ و ئه مانه يان نه بوو، پيغه مهر - دروودى خواى له سهر بى- نه گهر خير
(صهدهقه) بۇ بهاتبايه دمينارد بۇ ئهوان و خوئ دهستى بوئ نه دمېرد، به لام
نه گهر ديارى بۇ بهاتبايه دمينارد به شوپنياناو خوئى لئى دهخواردو به شى
ئهوانيشى لئ دىدا، منيش ئه مېاره كه ناردى به شوپنياندا ئه مه مه له شان
گران بوو، چونكى له دلئى خوئدا گوتم: ئه م تۆزه شيره چييه بۇئهم حمكه
دانىشتوانى صوفه يه، ئه م كه م و ئهوان زۆر به چى دمردىكيان دهخوات. ئه مه
به من رمواتربوو كه زميكي لئ بخۆمه ومو، هه ناويكم تئ بئته وه پيئى، خو كه
ئهوانيش هاتن، خو شه ويست - دروودى خواى له سهر بى- فه رمانم پئ دهكاو،
دهبئ من شيره كه به سهر ياندا بگيرم، جا كه وابئ دهبئ چى له م شيره به من
بېرئ، به لام فه رمانى خوداو فه رمانى پيغه مهرى خودا چارى نييه و ده شئ
جئ به جئ بكرئ، بۆيه چووم بانگم كردن، ئهوانيش هاتن و له دمركاوه
روخهسته تى چوونه ژوورموميان خواست و ريگه خوازى يان كردو، خو شه ويست
- دروودى خواى له سهر بى- ريگه دانىشتنى دان و، له ماله وه دانىشتن و كۆريان
به ست له هۆده كه دا، فه رمووى: ئه ي نه بو هيپر: گوتم: به رموو ئه ي
پيغه مهرى خودا! فه رمووى: جامه شيره كه هه لگرمو بگه رپئ به سهر يانه وه
شير يان پئ بده بابخۆنه وه، منيش جامه كه م هه لگرت و گه رانم به سهر يانه وه،
دهمدا به ره ره ر پياوئ لئى دهخواردوه تاتير شيرى دهخواردوه، ئه و جا
جامه كه ي ده دامه وه، هه تا پياوگه له كه، يه كه له دوا يه كه تير شير يان خواردوه،
هه تا گه يشتمه وه سهر پيغه مهر - دروودى خواى له سهر بى- جا جامه كه ي لئ
وهر گرتم و له سهر به رى دهستى خوئ داياناو سه يريكي منى كردو زمرده يه كه
گرتى، له وه ي كه هات به خه يالى مندا، كه گوايه شيره كه به شمان ناكات،
فه رمووى: ئه ي نه بو هيپر: گوتم: به لئ قوربان! فه رمووى: ماينه وه خووم
خۆت، گوتم: به لئ راست ده فه رموويت ئه ي پيغه مهرى خودا! فه رمووى: ده ي

دانیسه بخورهوه. منیش دانیشتم و له شیره کم خواردهوه، فهرمووی: دیسان بخورهوه، دیسان خواردهوه، ئیتر هر دیفهرموو: (پتریش بخورهوه) تاخوم گوتم: ئیتر ناخومهوه، بهوکهسهی کهتوی کردووه بهم پیغه مهره راست و درسته و نهم نایینه راستهی له گهلدا رهوانه کردووی، کهیهزدانی پاکه، ئیتر جیگهی نا کریتهوه بوم!.

فهرمووی- دروودی خوی له سهر بی- ده بیده به منیش، منیش جامه کم داپیی، جا سوپاسی خودای کرد له سهر نهوه که نهوه جامه شیره پیت و فه پکی وای تی کهوت که بهشی دهوری هفتا کهسی کرد، نه و جا ناوی خودای هیئاو ماوه کهسی که له جامه کهدا مابوو خواردهوه. (تاج/ ۱۰ ز/ ۱/ ل/ ۳/ ژ/ ۱- باسی کومه لهی صوفه = نه هلی صوفه).

۲۰۰۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ ارْزُقْ آلَ مُحَمَّدٍ قُوتًا. (الحديث ۶۴۶۰) (۲۰۰۹):

نه بو هوریره- رهزای خودای لی بی- فهرمووی: پیغه مبهه- دروودی له سهر- دیفهرموو: خودایه! رزق و روژی خیزان و که سوکاری موحه مهده نه وهنده بده که سهرو بهرپی بژین و بهس. (ریاض/ ۲ ل- ۷۳ ز: ۵۶: ژماره ی فهرمووده: ۵۰۱/۱۱- ش)

۲۰۱۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَنْ يُنَجِّيَ أَحَدًا مِنْكُمْ عَمَلُهُ قَالُوا وَلَا أَتَى يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ وَلَا أَلَّا أَنْ يَتَعَمَّدَنِي اللَّهُ بِرَحْمَةٍ سَدَّوْا وَقَارِبُوا وَاغْدُوا وَرَوْحُوا وَشَيْءٌ مِنَ الدُّلْجَةِ وَالْقَصْدِ

الْقَصْدَ تَبَلَّغُوا. (الحديث ٦٤٦٣ طرفه في رقم/٣٧ تجريد = رقم/٣٩ فتح الباري = بهرگی/١ ل/٥٦). (قَالَ الْعَيْنِي: الْحَدِيثُ مِنْ أَفْرَادِهِ - الْمُرْجَم -) (٢٠١٠):

ئەبو ھورەیرە - پەزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: خووشەویست - دروودی خوای لەسەر بئ- ھەرمووی: کەستان کردەوێ خۆی رزگاری ناکات). یاران عەرزیان کرد: ھەتا تۆیش؟ ئەو پێغەمەری خودا! ھەرمووی: ھەتا منیش بەکرەوێ خۆم ناچمە بەھەشت، مەگەر خودا بەبەرگی رەحمەتی خۆی دامپۆشێ و نووقمی رەحمەتی خۆیم بکا، ھەول و تەللایەکی پێک و پێکی مامناوەندی بدەن و لەکاری خێرا درێغی مەکەن و ئەوەندە بۆتان دەلوێ بەپراسائی کۆتایی لەکردنی کاری چاک مەکەن، ئیوەش وەک پێبوارێ چالاک لەم سێکاتەدا تیکۆشن و خواپەرستی بەندەگی خۆتان بکەن و بیکەن بەدەسمایە و سەرمايە خۆتان: سەرلەبەیانیان و سەرلەئێواران و دەمەو پارشیو! میانەکاربن میانەکار دەگەنە ھەوار، کاروانی ئەگەر میانەپەونەبێ، ھەم خۆی ھەم و لاخەکانی دەپرووکی و لەپێ دەکەون. (ریاض/١ ل/٩٧ ژ/٨٦/٢ زنجیرە ژمارە: ٨-باسی پراسائی، واتە: ئیستیقامەت).

٢٠١١ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ: سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَحَبُّ إِلَيَّ اللَّهُ؟ قَالَ: أَذْوَمُهَا وَإِنْ قُلْتُ. (الحديث ٦٤٦٥ سبق طرفه في رقم: ٩٠٩ تجريد = ١٩٦٩ فتح = بهرگی/٢ ل/٢٩٠) + (بەروانە/ ژمارە/٩١٠ تەجرید = بهرگی/٢ ل/٢٩١) (٢٠١١):

عائیشە - پەزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: لەپێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بئ- پرسیارکرا: کام کردەوێ زۆر خووشەویستە لەلای خودای گەورە؟ ھەرمووی: ھەرکاریکی چاکە خاوەنەکە بەردەوام بئ لەسەری، ئەو لەلای خودا

(٢٠١٠) أخرجه مسلم في صفات المنافقين و احكامهم، باب: لن يدخل احد الجنة بعمله.. رقم/٢٨١٦ (راجع رقم/٣٧ تجريد).
 (٢٠١١) راجع رقم: ٩٠٩ تجريد.
 -المرجم-
 -المرجم-

خوشه ویستترین کردموهی چاکهی نه وچاکه کارهی، با نه وکرده ویه کاریکی که میش بی. (تاج/ ۱ ل/ ۶۴ ز/ ۱۰ ژ/ ۷-ش/ت).

۲۰۱۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الرَّحْمَةَ يَوْمَ خَلَقَهَا مِائَةً رَحْمَةً فَأَمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعًا وَتِسْعِينَ رَحْمَةً وَأَرْسَلَ فِي خَلْقِهِ كُلِّهِمْ رَحْمَةً وَاحِدَةً فَلَوْ يَعْلَمُ الْكَافِرُ بِكُلِّ الَّذِي عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الرَّحْمَةِ لَمْ يَيْئَسْ مِنَ الْجَنَّةِ وَلَوْ يَعْلَمُ الْمُؤْمِنُ بِكُلِّ الَّذِي عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الْعَذَابِ لَمْ يَأْمَنْ مِنَ النَّارِ. (الحديث ۶۴۶۹ طرفه فی: ۶۰۰۰) (۲۰۱۲):

نه بو هوردهیره -پزای خوای لی بی- فهرمووی: ژنه وتم له پیغه مه - دروودی خوای له سه ر بی- دهیغه رموو: نه ورؤژدی که خودا رحمهت و سؤزو به زهی دروست کرد، کردی به سه د به شه وه، نه وه دو نو به شیانی لای خوئی هیشتوته وه، هه لی گرتوون بو رؤزی قیامت، له و رؤژه سه خته دا رحمیان پی ده کا به به نده گانی خوئی، وه تاقه یه که به شیانی ناردوته خواره وه بؤناو زه وی، ئیتر نه مه ی که ده یبیین دروستکرا وان له ناو خوینا هه موو رحم به یه کتری ده که ن و، به زهی یان به یه کتری دا دیته وه، نه مه هه مووی به شیکه له و تاقه به شه. جائه گهر بیپروا واته: کافر - دهیزانی که خودا چه نی رحمه تی زوره له به هه شت ناو می د نه ده بوو، هه روه ها نه گهر بر واداریش دهیزانی که خودا چه نی بی باکه و چه نی سزای زور و توله ی سه ختی له لا هه یه، که س له چوونه ناو ناگری دؤزه خ دئیانه ده بوو. (ریاض/ ۲ ل/ ۹ ز/ ۵۳ ژ/ ۱-۴۴۳ باسی کوکرنه وه ی ترس و هیوا) + (تاج/ ۹ ز/ ۹ ل/ ۲۶ ژ/ ۱ + تاج/ ۹ ل/ ۲۷۴ ز/ ۹۳ ژ/ ۴+۳+۲).

٢٠١٣- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ. (الحديث ٦٤٧٤ - طرفه في: ٦٨٠٧) (٢٠١٣):

سه هلى كورى سه عد -رەزاي خواى لى بى- فه رموى: خو شه ويست -دروودى
خواى له سهر بى- فه رموى: هه ركه سى زامنسى زمانى و زامنسى داوينى
خويم بوبكا، له شهرو خراپه نه م دوو نه ندامه ي خوى بپاريزى، منيش خوم
دمبم به زامنسى به هه شت بوى! واته: موسولمانى داوينپاك و زمانپاك
به هه شتبه. (تاج/١٠ ز/ ٢/ ل/ ٨/ ز/ ٤/ + تاج/ ٣ ز/ ٩٢/ ل/ ٢٣٧/ ز/ ٢) + (رياض/ ٣ ز/ ٢٥٤/ ل/ ١١٠٣/ ژماره/ ١٥١٣- باسى غه يبهت و پاشه مله -ش).

٢٠١٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَرْفَعُهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَاتٍ وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ. (الحديث ٦٤٧٨ طرفه في: ٦٤٧٧) (٢٠١٤):

نه بو هورهيره -رەزاي خواى لى بى- له خو شه ويسته وه دمفه رموى -دروودى
خواى له سهر بى- وارى ده كه وى كه به نده ي قه سه يى ده كا، له و جو ره قسانه ي
كه دهبن به مايه ي رمزاي خودا، نه و منده يش دلى ناداتى، به هو ي گو تنى
نه و قسه يه وه، خودا نه و به نده يى چه ندين پايه بهرز ده كاته وه، وه هه روه ها رى
ده كه وى كه به نده يى قسه يى ده كا، له و جو ره قسانه ي كه دهبن به هو ي تو وره يى و
ره نجاندى خودا، ناچيته بنج و بناوانى و به باشى لى ورد نابيته وه، تابزانى

(٢٠١٣) ١- متفق عليه: البخاري (٦٤٧٤)، ولم أجده في مسلم هاشم رياض الصالحين. تخريج

الترجم

حديث رقم/١٥١٣/٣.

ب- ولم يوافقه مسلم على تخريج حديث سهل بن سعد: من لم يضمن لي. فتح/ ٣

الترجم

ص/٣١٠.

(٢٠١٤) قال النووي في رياض الصالحين: (رواه البخاري) يعني من أفراد. المترجم

قسه كهى كوى ده گريته وه، كه چى به هوى نه و قسه يه وه ده خريته ناواگرى
دوزه خه وه! (تاج/ ١٠ ز/ ٢/ ل/ ٧ ز/ ١- پاراستنى زمان + رياض/ ٣ ز/ ٢٥٤ ل/ ١١٠٥
ژماره/ ٦/ ١٥١٥).

٢٠١٥- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: مَثَلِي وَمَثَلُ مَا بَعَنِي اللَّهُ كَمَثَلِ رَجُلٍ أَتَى قَوْمًا فَقَالَ رَأَيْتُ الْجَيْشَ بَعَنِي
وَأَنَا التَّذِيرُ الْعُرْيَانُ فَالْتَجَاءَ النَّجَاءَ فَطَاعَتْهُ طَائِفَةٌ فَأَذْلَجُوا عَلَى مَهْلِهِمْ فَجَرُوا
وَكَذَّبَتْهُ طَائِفَةٌ فَصَبَّحَهُمُ الْجَيْشُ فَاجْتَاَحَهُمْ. (الحديث ٦٤٨٢ طرفه في:
٧٢٨٣) (٢٠١٥):

ئه بو موسا -رمزاي خواى لى بى- فه رموى: پيغه مهر -دروودى خواى
له مهر بى- فه رموى: نموونه ي من و ئه م ئايينه پيروزه ي كه خوا به منا
ناردوو يه تى، وهك نموونه ي پياويكى راستگو وايه، كه به دلسوزى هوزه كهى
خوى له مه ترسيه كهى گه وره ي نزديك هوشيار بكاته وه، بجيته ناويان و بلى:
به چاوى خو م ئه و سوپايه م دى، كه هاتوو به سهر ئيوه، وه من ترسيه ريكي
راست و دروست و په تيم بو ئيوه، ده ي هه تازوو ه خوتان رزگار كه ن، درهنگه
درهنگ!! جا كو مه لئ له هوزه كهى بر واي پى بكه ن و به گوئى بكه ن و رزگاريان
ببى، به م شيويه: له سهر متاي شه وه وه له سهره خوشه و په وى بكه ن و خو
قوتار كه ن، كو مه ئيكي تريشيان هوشيار كردنه وه كهى به ردرو بزانن و باوه ر به
ناموزگاريه كانى نه كه ن وبى ناگا پشتى لي بكه نه وه، هه تا له گه ل به يانا
سوپا كه بدا به سهر يانا و ته فرو تونايان بكه ن و به فه تار متيان به رن.

٢٠١٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
الْجَنَّةُ أَقْرَبُ إِلَى أَحَدِكُمْ مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ وَالتَّارُ مِثْلُ ذَلِكَ. (الحديث ٦٤٨٨) (٢٠١٦):

(٢٠١٥) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: شفقة صلى اللهم عليه وسلم على أمته، رقم/ ٢٢٨٢.

(٢٠١٦) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث: الجنة اقرب إلى احدكم -خاتمة كتاب الرقاق

عبدالوللّٰہ - پرمزای خوای لی بی۔ دمفہرموی: خوشہ ویست - دروودی خوای
لہسہر بی۔ دمفہرموی: ہرکھسی لہنیوہ بگری بہہشتی لیوہ نزیکترہ لہ
بہنپیلّٰوی کہوشہکانی، دوزہخیش ہہروہا۔ (ریاض/ ۲/ ۵۳/ ل ۳۱/ ۴۵/ ۳-
کؤکردنہوہی ترسو ہیوا لہدلا)۔

روونکردنہوہ:

واتہ: کہس نازانی بہہوی چییہوہ خوالیی دمرنجی، یابہہوی چییہوہ
خوا لئی خوش دہبی، کہواتہ: مروف تادمہنوی کاری خیر زور بکا، سا بہشکو
بہہوی یہکیکیانہوہ خوالیی خوش بی، وہہروہا تادمہنوی لہخراپہ،
لہگہورہو بجووی، لہکہمو لہزوری، دووربی، نہبادا خوانہخواستہ، بہہوی
یہکیکیانہوہ ببی بہدوزہخی؟ (تاج/ ۱۰/ ۱۴/ ل ۴۸/ ۳-ترسی خودای
گہورہ)۔

۲۰۱۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ وَ حُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ. (الحديث ۶۴۸۷) (۲۰۱۷)۔

نہبوہورمیرہ - پرمزای خوای لی بی۔ دمفہرموی: خوشہ ویست - دروودی
خوای لہسہر بی۔ دمفہرموی: ناگری دوزہخ بہنارہزووبازی پەرژین کراوہ،
بہہشتیش بہبی دلی گردنی دمروون پەرژین کراوہ۔ (تاج/ ۱۰/ ۴۷/ ل ۱۴/
ز ۲-ش/ت)۔

۲۰۱۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا نَظَرَ
أَحَدُكُمْ إِلَى مَنْ فَضَّلَ عَلَيْهِ فِي الْمَالِ وَالْخَلْقِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْهُ.
(الحديث ۶۴۹۰) (۲۰۱۸)۔

(۲۰۱۷) أخرجه مسلم في أول كتاب الجنة وصفة يفعها و اهلها رقم/ ۲۸۲۲، ۲۸۲۳۔

(۲۰۱۸) أخرجه مسلم في الزهد و الرقاق، رقم: ۲۹۶۳۔

ئەبو ھورەیرە -رەزای خۆای لی بئ- لەخۆشەویستەووە -دروودی خۆای
 لەسەر بئ- دmfه رموی: ئەگەر تەماشای کەسیکتان کرد، کە لەمال و سامان و
 شیوہ جوانیدا، باوی ھەبوو بەسەر ئیوہو، باتەماشای خوار خۆشتانەووە
 بکەن، نەبادا بەھۆی ئەوہو خۆتان بەمەغدوور بزانن و، ئەونازو بەھەر و
 نیعمەتە ی کە خواپیی بەخشیون بەکەم بزانن و سەبارت بەو تووشی ھەلەو
 ناسو پاسی ببن! (تاج/ ۹/ ز ۹۶/ ل ۲۹۹ + ل ۲/ ۳۰۰ ز/ ۲).

۲۰۱۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا
 يَرْوِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ قَالَ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ
 فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا
 كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَعِ مِائَةِ ضِعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ وَمَنْ هَمَّ
 بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ
 لَهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً. (الحديث ۶۴۹۱) (۲۰۱۹):

ئەبنو عەباس -رەزای خوا لەخۆی و بابی بئ- فەرمووی: لەفەرموودە یەکی
 قودسیدا، کە پێغەمەر -دروودی خۆای لەسەر بئ- دەگێڕێتەووە لەخودای
 گەورەو پیرۆزمەو، فەرمووی: خودای گەورە دmfه رموی: خودا ھەموو
 چاکە یەکی و ھەموو خراپە یەکی لە (لوح المحفوظ) نوسیووە بەم شیوہ یە روونی
 کردۆتەووە، بۆ ھەموو کەسی: ئەگەر کەسی ویستی چاکە یی بکاو بۆی نەکرا،
 ئەو خودا لەلای خۆی چاکە یەکی تەواوی بۆ دمنوسی، و ئەگەر کەسی
 ویستی چاکە یی بکاو لە ھەمان کاتدا کردی ئەو خودای سەردار و سەرور
 لەلای خۆی لە دە چاکەووە تا ھەوت سەد چاکە، تا ئەو ھەندە ی خودا خۆی
 ھەزدەکا چاکە ی بۆ دمنوسی، و ئەگەر کەسی ویستی خراپە یی بکات بەلام
 نەیکرد ئەو خودا لەلای خۆی چاکە یەکی تەواوی بۆ دمنووسی، و ئەگەر

كهسى ويستى خرابه يي بكا، وه كردى، نه وه خودا به يهك خرابه دمينووسى له سه رى. (رياض ١/ ز ١/ ١١/ ل ١٦- ش. باسى: نيازو نياز پاكى...).

٢٠٢٠- عَنْ حَدِيثِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثَيْنِ قَدْ رَأَيْتُ أَحَدَهُمَا وَأَنَا أَلْتَمِظُ الْآخَرَ حَدَّثَنَا أَنَّ الْأَمَانَةَ نَزَلَتْ فِي جَذْرِ قُلُوبِ الرِّجَالِ ثُمَّ نَزَلَ الْقُرْآنُ فَعَلِمُوا مِنَ الْقُرْآنِ وَعَلِمُوا مِنَ السُّنَّةِ ثُمَّ حَدَّثَنَا عَنْ رَفْعِ الْأَمَانَةِ قَالَ يَنَامُ الرَّجُلُ التَّوَمَةَ فَتَقْبِضُ الْأَمَانَةُ مِنْ قَلْبِهِ فَيَظُلُّ أَثَرُهَا مِثْلَ الْوَكْتِ ثُمَّ يَنَامُ التَّوَمَةَ فَتَقْبِضُ الْأَمَانَةُ مِنْ قَلْبِهِ فَيَظُلُّ أَثَرُهَا مِثْلَ الْمَجْلِ كَجَمْرِ دَخَرَجْتُهُ عَلَى رِجْلِكَ فَتَقِطُ فَتَرَاهُ مُتَبَرِّأً وَلَيْسَ فِيهِ شَيْءٌ ثُمَّ أَخَذَ حَصَى فَدَخَرَجَهُ عَلَى رِجْلِهِ فَيُصْبِحُ النَّاسُ يَتَبَايَعُونَ لَا يَكَاذُ أَحَدٌ يُؤَدِّي الْأَمَانَةَ حَتَّى يُقَالَ إِنَّ فِي بَنِي فُلَانٍ رَجُلًا أَمِينًا حَتَّى يُقَالَ لِلرَّجُلِ مَا أَجَلَدَهُ مَا أَظْرَفَهُ مَا أَغْفَلَهُ وَمَا فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ وَلَقَدْ أَتَى عَلِيٌّ زَمَانَ وَمَا أَبَالِي أَيْكُمْ بَايَعْتُ لِمَنْ كَانَ مُسْلِمًا لِيَرُدَّهُ عَلَيَّ دِينُهُ وَلَكِنْ كَانَ نَصْرَانِيًّا أَوْ يَهُودِيًّا لِيَرُدَّهُ عَلَيَّ سَاعِيهِ وَأَمَّا الْيَوْمَ فَمَا كُنْتُ لِلْبَايَعِ مِنْكُمْ إِلَّا فُلَانًا وَفُلَانًا. (الحديث ٦٤٩٧ طرفاه في: ٧٠٨٩، ٧٢٧٦) (٢٠٢٠):

حوزه يفه - ره زاي خواى لى بى- فه رموى: پيغه مبه رى خودا - درووى خوداى له سه ر بى- دوو فه رمايشتى له باره دى سپارده وه پيمان فه رموو، يه كيكيانم به چاوى خوّم دى كه هاته دى، كه بريتي بوو له هاتنى سپارده (نه مانه ت) وه چاوه نواري نه وى تريشيانم كه بيته دى، بريتي يه له نه مانى نه مانه ت، واته: سپارده. يه كه م: نه وه بوو فه رموى پيمان: (نه مانه ت - واته: سپارده - كه هاته خواره وه، له ناخى دلى پياو چاكان وهك چينى سه حابه و تابعين به سروسشت سپارده په رومر بوون، به ره به ره قورئانيش دهاته خواره وه، سوننه تى پيغه مبه ريش له دوا نه وه دهات، نيت نه وانيش

به‌فیربوونی قورئان و به‌زانینی شهریه‌ت، سپارده‌یان به‌باشی و به‌جوانی به‌رومه‌ده‌کرد).

فه‌رمایستی دووهم نه‌وه بوو باسی نه‌ممانی نه‌مانه‌تی بۆ کردین، فه‌رمووی دروودی خوای له‌سهر بۆ. (کاتی نه‌مانه‌ت هه‌ل ده‌گیرئ به‌ره‌به‌ره نامینئ، پیاو ده‌بئ خه‌وی ئی ده‌که‌وئ، له‌و خه‌وه‌دا سپارده له‌دلی و مرده‌گیرته‌وه، به‌ره‌به‌ره شوینه‌که‌یشی له‌ناو دلا کوپر ده‌بیته‌وه، له‌سهر نه‌م شیوه‌یه:

یه‌که‌مه‌جار شوینه‌که‌ی وه‌ک نیتکه‌یه‌کی ره‌ش ده‌مینێته‌وه، دووهم‌جار که‌خه‌وی ئی ده‌که‌وئ نه‌وه‌یشی که‌ ماوه له‌دلیا نه‌وه‌یش دم‌رواو هیچی نامینئ، ئیتر شوینه‌که‌ی وه‌ک تلۆقی ئی دئ، نووری نه‌مانه‌ت، پرووناکی ی سپارده، که له‌دلی بار ده‌کا، وه‌ک نه‌و پشکوێه وایه که‌بینییت به‌هاچی خۆتاو، شوینه‌که‌ی هه‌لتۆقی، سه‌یر ده‌که‌یت هاچت بلۆق ده‌کاو، بلۆقه‌که‌و شوین بلۆکه‌و، تاماوه‌یی ده‌مینئ، به‌لام پشکوێه نه‌ماوه‌و سکه‌که‌ دیار نییه، نه‌مانه‌تیش که له‌دلی باری کرد ئاوایه!

ئه‌وجا بۆ روونکردنه‌وه‌ی مه‌به‌سته که‌ پتر، چه‌وێکی هه‌لگرت و تلاینه‌وه به‌سهر هاچی خۆیاو، نیشانی دا که‌پشکوێه ئاوابنئ به‌هاچی خۆیا. فه‌رمووی: ئیتر به‌ره به‌ره که‌س متمانه به‌که‌س نا‌کا، تاوا ی ئی دئ، خه‌لک مامه‌له‌و سه‌ودا له‌گه‌ل یه‌کتری ده‌که‌ن، به‌لام خه‌ریک ده‌بئ که‌که‌س نه‌مانه‌ت به‌جئ نه‌هینئ، تاوا ی ئی دئ پیاوی نه‌مین و ده‌ستپاک واکه‌م ده‌بئ، ده‌لین: له‌ناو‌فیساره خیلدا پیاوێکی ده‌ستپاکی نه‌مین ماوه! وای ئی دئ ده‌بئ به‌پاشاگه‌ردانییه‌کی وا، قسه‌و گوتاریان بایه‌خی نامینئ، پیاوی واپه‌یدا ده‌بئ سه‌نگی ده‌نکه خه‌رته له‌ی جیبه، باوم‌روئیمان له‌دلیا نییه، که‌چی پپی ده‌لین: ئای له‌م شا پیاوه، چه‌نده زیرو هۆشیاره، یاچه‌نده سه‌لارو ناسک و نازداره، یاچه‌نده به‌جه‌رگو ره‌شیدو نازایه! (به‌راستی ئیستا ریک وایه).

حوزمیفه - پرهزای خوای لی بی- دمیفه رموو: نهو سه ردمه نه ماوه که من دهر به ست نه بووم، که له گهل ههر کامیکتانا مامه له و سه و دام بگردایه، ترسم نه بوایه، چونکه مامه له کاره که نه گهر خوای موسلمان بوایه، ناپین و دینه که ی نهیده هیشت که گزی و ناپاکیم لی بکا، خو نه گهر گا ورو جو و له که ش بوایه، سه رکاره که ی سه ری، نهیده هیشت که گزی و ناپاکیم لی بکا! به لام نه مړو مه گهر له گهل فیساره که سو فیساره که س بتوانم مامه له و سه و دا بکه مو لیان دلیابم! . (تاج/ ۱۰ ل ۶۹ ز ۱۸ / ۱ ش/ ت باسی سپارده هل ده گری) + (ریاض/ ۱ ل ۱۸۳ ز ۲۵ / ۲۰۰/ ۲ ز/ باسی همرمان کردن به دانه و دی نه مانه ت - سپارده -)

۲۰۲۱ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَجِدُونَ النَّاسَ كَابِلٍ مَائَةٍ لَا يَجِدُ الرَّجُلُ فِيهَا رَاحِلَةً. (الحديث ۶۴۹۸) (۲۰۲۱):

ئیبنو عومر - پرهزای خوادایان لی بی- همرمووی: ژنه وتم له خو شه ویست - دروودی خوای له سه ری بی- دمیفه رموو: (نهو خه لکه بی متمانه، متمانه یان بی ناکری، مه گهر چونه ها، ههروهک چو ن له سه رد و شتر دا، و شتریکی ره سه نت ده ست ناکه و ی که ده ست بدا بو سواری ناوا!).

۲۰۲۲ - عَنْ جُنْدَبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ يُرَاءِ يُرَاءِ اللَّهُ بِهِ وَمَنْ سَمِعَ سَمِعَ اللَّهُ بِهِ. (الحديث ۲۰۲۲):

جوندوب - پرهزای خوای لی بی- ده فره مو ی: خو شه ویست - دروودی خوای له سه ری بی- ده فره مو ی: (هه رکه سی بو ناوبانگ و شو رمت چاکه و خودا په رستی بکا، خودا له جیهانا دهیکا به په ندو، له هیامه تیشا بی پاداشتی دهکا،

(۲۰۲۱) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: قوله صلى الله عليه وسلم (الناس كابل مائة...)، رقم/ ۲۵۴۷.

(۲۰۲۲) أخرجه مسلم في الزهد و الرقاق، باب: من اشرك في عمله غير الله: رقم/ ۲۹۸۶.

وهمه ركهسى بؤ روالهت و ربابازى ههركارى بكا، خودا له رۆزى قىامه تدا
پهردهى له روو ههلا دهمالى و ربابازىيه كهى ناشكرا دهكا). (تاج/ ١ ل/ ٧٣ ز/ ١٣
١/ ش/ ت هه رشه كردن له ربا كارى و ربابازى).

٢٠٢٣ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنَنِي بِالْحَرْبِ وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَّافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَنَّهُ وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيدَنَّهُ وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدَّدِي عَنْ نَفْسِ الْمُؤْمِنِ يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَنَا أَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ. (الحديث ٦٥٠٢) (٢٠٢٣).

ئهبو هوريره - رىزاي خواى لى بى- فهرمووى: خو شه ويست - دروودى خواى
له سهر بى- فهرمووى: (خوداي گه ورمو سهر ورمو دم فهرمووى: كه سى گه ر بكا
به خو شه ويستىكى من و دوژمنايه تى بكا له گهلا دوستىكى من دا، ياشه ر پى
بفرۆشى، ئه وه دوژمنايه تى له گهلا مندا دهكاو شه ر به من دمفرۆشى، كه واته
باخوى ئاماده بكا بؤ شه ر كردن له گهلا خوڤما، من خوڤم شه رى تى دهبه ستم و
له حياتى ئه وه دوسته نازدارم بؤى ده چمه مه يدانى جهنگو شه رى له گهلا
دهكهم، وه عهبدو بهندهى من به هيچ شتىكى باش و خو شه ويست وهك ئه وه
خوى له من نزيك ناكاته وه، كه وهك به كردن ئه وه شتانهى فهرزو پيوستيم
كردوه وه له سهرى خوى له من نزيك بكاته وه، باشترين هوكار بؤ نزيكبوونه وه
له خواى پهرومردگار، جى به جى كردنى فهرزهكانه وه به ره بهندهى من
به كردنى سوننه تهكان خوى له من نزيك دهكاته وه وه خوى دينيته پيشه وه،
ههتا خو شه ويست ده بى لهلام، جاكاتى بهنده، به كردنى عيباداتى جوان،

(٢٠٢٣) لم يوافقهم مسلم على حديث أبي هريرة، (من عادى الي وليا..). (فتح/ ١٣ ص/ ٣١٠)

گه‌یشته نهو پایه‌ی که‌ببی به‌خوشه‌ویستو دۆستی من، ئیتر خۆم دهبم به‌گوئو چاوو دهست بی بۆی! هه‌رجی به‌دلی من نه‌بی و بۆ رمزای من نه‌بی، نه‌گوئو ی ده‌داتی و نه‌ته‌ماشای ده‌کاو نه‌دهستی بۆ دهباو نه‌بۆی ده‌چی! ئیتر منیش بی دلی نهو ناکهم و دلی ناشکینم، هه‌رجیم ئی داوابکا، به‌بان چاو ده‌یده‌می و به‌دهستی خۆم ده‌یده‌می و به‌پی ی خۆم بۆی دهبهم، نه‌گهر به‌نام بۆ بیئو په‌نای ده‌دهم، له‌کردنی هیچ شتی وه‌ک نه‌وه‌سی و دوو ناکهم، وه‌ک نه‌وه‌که له‌کیشانی گیانی موسوئمانا، سی و دوو ده‌که‌م، چونکه نه‌وه‌حه‌زی له‌مردن نییه، وه‌منیش هه‌رچه‌ند چه‌زم له‌بی دلی نهو نییه به‌لام مردنیش کاریکی ناچاریه، هه‌رده‌بی بی). (ریاض ۱/ ز ۴۷ ژ ۳۸۶/۱ - ل ۳۰۱/ چابی دووهم + ز ۱۱/ ژ ۹۵ ل ۱۰۵ - باسی تیکۆشان و لیبران بۆ خوا، باسی نیشانه‌ی خوشه‌ویستی خوا).

۲۰۲۴ - عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ. (الحديث) (۲۰۲۴):

ئهم فهرمووده‌یه له‌ریاض الصالحین دا، له‌عائیشه وه‌ئاوایه: عائیشه‌ی هاوسهری پیغه‌مبه‌ر - دروودی خودا له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو رمزای خودا له‌هه‌موو هاوسهره‌ پاکیزه‌کانی - فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ر بی - فهرمووی: هه‌رکه‌سی چه‌ز به‌دیداری خودا بکات، خودایش چه‌ز به‌دیداری نه‌وه‌ده‌کا، وه‌هه‌رکه‌سی چه‌ز له‌دیداری خودا نه‌کات، خودایش چه‌ز له‌دیداری نه‌وه‌ناکات و چه‌زی له‌چاره‌ی نییه، عائیشه فهرمووی: منیش عه‌زیم کرد: جا خۆنه‌ی پیغه‌مه‌ری خودا! که‌سمان چه‌ز له‌مردن ناکه‌ین، گوایه ده‌بی خوداش چه‌ز له‌ئیمه‌ نه‌کا؟

(۲۰۲۴) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب/ من أحب لقاء الله أحب الله لقاءه...

خوشه‌ویست - دروودی خوی له‌سهر بی - فه‌رمووی: (مه‌به‌ست نه‌مه نییه که تو تی ی گه‌یشتویت، به‌لام مه‌به‌ست نه‌ومیه کاتی موسولمان له‌سهره مهرگا فریشته ی - رحمه‌تی خوی لئ‌بی - موژده‌ی رحمه‌ت و په‌زامه‌ندی و پیزلیگرتنی خوی دده‌نی له‌گه‌ل نازو نیعمه‌ت و به‌هری به‌هشتا، نیت نه‌ویش هیچی وه‌ک نه‌و دنیا پی خوش نابی، وه‌حه‌ز له‌دیداری خوی ده‌گا، خوداش حوز به‌دیداری نه‌و ده‌گا، ناموسولمانیش کاتی که‌مردن قورتمی ده‌گری، و هموژده‌ی سزای سه‌ختی خوی پی دده‌ری، نیت هیچی تری وه‌ک نه‌و جیهان پی ناخوش نابی، وه‌حه‌ز له‌دیداری خوی نا‌کا، خوداش چه‌ز له‌چاره‌ی نه‌و نا‌کا). (ریاض/ ۴/ ل/ ۱۳۳۶ ز/ ۳۷۰ ز/ ۱۸۴۸/ ۴۱ - موسلیم).

۲۰۲۵ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَعْرَابِ جُفَاءً يَأْتُونَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَسْأَلُونَهُ: مَتَى السَّاعَةُ، فَكَانَ يَنْظُرُ إِلَى أَصْغَرِهِمْ فَيَقُولُ: إِنْ يَعْشَ هَذَا لَمْ يُدْرِكْهُ الْهَرَمُ حَتَّى تَقُومَ سَاعَتُكُمْ (يعني موتهم). (الحديث ۶۵۱۱) (۲۰۲۵):

عائیشه - ره‌زای خوی لی بی - فه‌رمووی: گه‌لی جار پیاو گه‌لیکی سارا نشینی عه‌رب، که‌به‌سوست و شک و ره‌قن، ده‌هاتنه خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر - دروودی له‌سهر - پرسیاریان لی ده‌کرد: کاتی قیامه‌ت که‌ی دی؟ نه‌ویش ته‌ماشای هه‌ره به‌کۆله‌که‌یانی به‌ته‌مه‌ن ده‌کردو ده‌یفه‌رموو: (نه‌گه‌ر نه‌م کوره‌بژی، به‌ر له‌وه‌ی پیر ببی کاتی قیامه‌تی نیوه‌ دی). هیشامی کوری عوروه ده‌یفه‌رموو: واته: کاتی مردنی نیوه‌ دی. (تاج/ ۱۰/ ل/ ۲۷۵ ز/ ۱۰۵ - باسی نیشانه‌ی داهاتنی قیامه‌ت).

۲۰۲۶ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَكُونُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خَبْزَةً وَاحِدَةً يَتَكَفَّوْهَا الْجَبَّارُ بِيَدِهِ كَمَا يَكْفَأُ

أَحَدُكُمْ خُبْرَتُهُ فِي السَّفَرِ نَزُلًا لِأَهْلِ الْجَنَّةِ فَأَتَى رَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ فَقَالَ بَارَكَ الرَّحْمَنُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ أَلَا أَخْبِرُكَ بِنَزْلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَالَ بَلَى قَالَ تَكُونُ الْأَرْضُ خُبْرَةً وَاحِدَةً كَمَا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَطَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْنَا ثُمَّ صَحَّكَ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِذُهُ ثُمَّ قَالَ أَلَا أَخْبِرُكَ بِإِدَامِهِمْ قَالَ إِدَامُهُمْ بِاللَّامِ وَتَوْنٌ قَالُوا وَمَا هَذَا قَالَ تَوْنٌ وَتَوْنٌ يَأْكُلُ مِنْ زَائِدَةٍ كَيْدِهِمَا سَبْعُونَ أَلْفًا. (الحديث ٦٥٢٠) (٢٠٢٦):

نهبو سه عیدی خودی - پرزای خوی لی بی- فهرمووی پیغه مبهه - دروودی خوی له سهه بی- فهرمووی: (پرۆزی دهستا خیز (قیامهت) گووی زهوی دهبی بهیه که کولیره، خودا وهندی بهزهبرو زهنگ، بهدهستی خوی نهم دهستاو نهو دهستی بی دهکا، وهکوو چۆن یهکی لهئیوه لهسهفهرا، کولیره بنناگره لهبن ناگردا دهبرژینئو، که دروستی دهکا، نهم دهستهو نهو دهستی بی دهکا، ههتا توژی پان ببیتهوه ناوا، خودا نهم کولیرهی گووی زهوی یه دهکا بهنانی میوانداری بۆ بهههشتیهکان، لهئیستگای مهحشهردا بهر لهچوونه بهههشت، وهک بهرکول دهیخۆن! لهو کاتهدا، پیاویکی جوولهکه هات گوتی: نهی باوکی قاسم! خودا پیت فهر بهسهرتا برپژئی، باعهرزت بکهه که لهپرۆزی قیامهتا یهکهه زیافهتی بهههشتیهکان چییه؟ فهرمووی: (نادهی بلئی) گوتی: گووی زهوی دهبی بهتاقه کولیرهیه که. جوولهکههش فهرمایشتهکهی پیغه مههه، سهبارمت بهبوونی زهوی بهکولیره دووباره کردهوه. پیغه مبهههش - دروودی خوی له سهه بی- تهماشایهکی واتا بهخشی ئیمهی کردو تهواو پیکهه، ههتا خری پاشینهکانی وهدهرکهوتن، چونکه قسهی جوولهکهه گوتهی تهورات بوو، پیکی فهرمایشتهکهی پیغه مبههه بوو، پاشان جوولهکهه گوتی: باپیت بلکیم وههرزت بکهه که پیخۆرهکهشیان چییه؟!، کابرای جووه گوتی: پیخۆرهکه یان بالام نوونه، هاوپریان فهرموویان: بالام چییه و نوون چییه؟

کابرای جووه گوتی : بالام گاجووته و نونیش ماسی و نهههنگه، له پارچه گوشته زیادهکهی جگهری نهم دوانه، که خوشتین پارچه یانه، ههفتا هزار بهههشتی لی دهخون). (تاجی کوردی/ ۱۰ ل/ ۳۶۰ ز/ ۱۸ ز/ ۳- باسی ههشر لهسهر زهوییهکی نوئی دهکری) + (تاج/ ۱۰ ل/ ۴۷۱ ز/ ۱۴۷ ز/ ۱- باسی یهکه م خوراک و یهکه م خواردنه وهی خه لکی بهههشت) + (تاجی کوردی/ ۶ ل/ ۱۱ ز/ ۳ ز/ ۷- تهفسیری سوورتهی بهقه ره).

۲۰۲۷- عَنْ سَهْلَ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ يُخْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقُرْصَةِ نَقِيٍّ قَالَ سَهْلٌ أَوْ غَيْرُهُ لَيْسَ فِيهَا مَعْلَمٌ لِأَحَدٍ. (الحديث ۶۵۲۱) (۲۰۲۷):

سههلی کوری سهعد - پهمزای خوای لی بی- فهرمووی: ژنه وتم لهزاری پیروزی پیغه مهر خوی - دروودی خوای لهسهر بی- دهیغه رموو: (پوژی قیامت، مهردوم هه موو لهسهر زه مینیکی سپی مهیله و سوور، ههشر دهکری، که وهک کولیره ی باراشی پاک کراوی بیژراوهی بی سووس و که پهک وایه).

سههلی - یایه کیکی تر - لهگیر مهروهکانی نهم فهرموودهیه فهرمووی: (نهو زهوی یه، زهوی یهکی تری نوئی یه جیایه لهم عهردهی ئیستای خویمان، که ئیستا لهسهری دهژین له بهر نهوه نیشانهی خاوه نییتی و په یوهندی و دیار یکردنی جیگه و ریگه ی پیوه نییه، بهههر چوارلادا ههتا چاو برکا، دهشتیکی سافی بی بهرزی و نزمی و بی نیشانه و شوینه واره). (تاج/ ۱۰ ل/ ۳۶۰ ز/ ۱۸ ز/ ۲ ش- ههشر لهسهر زهوییهکی نوئی دهکری).

۲۰۲۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يُخْشَرُ النَّاسُ عَلَى ثَلَاثِ طَرَائِقَ رَاغِبِينَ رَاهِبِينَ وَائْتَانٍ عَلَى بَعِيرٍ وَثَلَاثَةٌ عَلَى بَعِيرٍ

وَأَرْبَعَةً عَلَى بَعِيرٍ وَعَشْرَةً عَلَى بَعِيرٍ وَتُحْشَرُ بَقِيَّتُهُمُ النَّارُ تَبِيتُ مَعَهُمْ حَيْثُ بَاقُوا وَتَقِيلُ مَعَهُمْ حَيْثُ قَالُوا وَتُصْبِحُ مَعَهُمْ حَيْثُ أَصْبَحُوا وَتُمْسِي مَعَهُمْ حَيْثُ أَمْسَوْا. (الحديث ٦٥٢٢) (٢٠٢٨):

ئەبو ھورەیرە -پەزای خوای لی بئ- ھەرمووی: ھەزەرت -دروودی خوای لەسەر بئ- ھەرمووی: (توژی لەپیش بەرپابوونی ھیامەتدا، ھەشری لەجیھاندا دەبێ، لەم ھەشرەدا مەردوم بەسێ کۆمەڵ کۆدەکرێنەو، دەستە یەكەم: پێشەنگەکانن، ئارەزوومەندی دیداری خودان و لەرپابووردوویان بیزارن، چونکە ئەوئەندە تامەزرۆی دیداری خودان، لەھەموو شتێکی تر بیزارن.

دەستە دووھەم: ئەوانەن کە دووکەس ، یا سێ کەس، یاچار کەس، یاپێنج کەس، یاشەش کەس، یاھەوت کەس، یاھەشت کەس، یا نۆکەس، یادەکەس، بەسەرەو بەنۆرە بەرودوا سواری یەك و شتر دەبن، یاخود دووکەس دووکەس، یاسێ کەس سێ کەس، پێکەو لەپاشکۆی یەكتری یەو سواری یەك و شتر دەبن و... تاد. وھەرچی لەمانە مایەو ئەو دەستە سێیەمن، ئایەخی ھەرسێ دەستەکەن، ئەمانە پیادەن بەپێ دەپۆن، ئاگر وەك شوان دەیاندا بەرو وەك رات بەرەو سارای مەحشەرییان دەخوڕی، ئیتر چەند پۆژ بەرپۆھەن ئاگرەكەش لەگەڵیان، لەھەركوێ شەو بکەنەو ئاگرەكەش بەدیاریانەو شەو دەکاتەو، لەھەر کوێ نیومروان وچان بگرن، ئاگرەكەش لەویدا لەگەڵیان وچان دەگری، لەھەر کوێ بەیان بکەنەو ھەروەھا، وەلەھەر کوێ ئیوارەیان لی بئ ھەروەھا -ش. (تاج/ ١٠ ز/ ١١٧ ل/ ٣٥٨ ز/ ٤).

٢٠٢٩ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تُحْشَرُونَ خُفَاةَ عُرَاةٍ غُرُلًا. قَالَتْ عَائِشَةُ: فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ الرَّجَالُ وَ

النِّسَاءُ يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ؟ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْأَمْرُ أَشَدُّ مِنْ أَنْ يَهْمَهُمْ ذَاكَ. (الحديث ٦٥٢٧) (٢٠٢٩):

عائشه - رمزای خودای لی بی - فہرمووی: پیغہمبہر- دروودی لہسہر - فہرمووی: (نیوہ ئہی بہرہی ئادہمیزادا! لہرؤزی قیامہتا بہرووت و قووتی و بہپیخواوسی و بہسوننہت نہکراوی، حہشر دہکرین و کؤدہکرینہوہ بو لیپرسینہوہ.

عائشه فہرمووی: منیش گوتہ: ئہی پیغہمبہری خودا! پیواوان

و ژنان پیکہوہ دہبن، خو ئہوہ تہماشای شہرمگای یہکتری دہکەن! نایا وایہ یانا؟ فہرمووی: (لہبہر دیزواری ہہلویت و سہختی ئہو دہمہ، کئ دمیپہرژیتہ سہر شتی وا، کئ وەک خودا لہقورئانا دہفہرموی: (لکل امری منہم یومئن شأن یغنیہ ٣٧/٨٠ - واتہ: لہو رؤژدا بارودؤخ و ہہلویت و اشلؤق و سہخت و سہخلەت دہبی، کەس نایپہرژیتہ سہر کەس، ہہرکەسی ئالاوہ بہدەردی خوئیہوہ نایپہرژیتہ سہر شتی وا، مشووری کاری خوئی دہخوات و بہس!). (تاجی کوردی/ ٧ ل/ ٢٣٧ ز/ ٦٣ - تہفسیری سوورہتی عہبہسہ ٣/ + ریاض/ ١ ل/ ٣٨ ز/ ٥٠ ز/ ٤١/١٦ - ترسان لہقاری خودا - ش).

٢٠٣٠ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَغْرَقُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يَذْهَبَ عَرْقُهُمْ فِي الْأَرْضِ سَبْعِينَ ذِرَاعًا وَيُلْجِمُهُمْ حَتَّى يَبْلُغَ آذَانُهُمْ. (الحديث ٢٠٣٠):

ئہبو ہورہیرہ - رمزای خوای لی بی- فہرمووی: حہزمت - دروودی خوای لہسہر بی- فہرمووی: (لہرؤزی ژیانہوہدا ئہو خەلکە دہکەونہ سہخلەتیہکی

(٢٠٢٩) أخرجه مسلم في الجنة و صفة نعيمها، باب: فناء الدنيا، وبيان الحشر يوم القيامة،

رقم/٢٨٥٩.

(٢٠٢٠) أخرجه مسلم في الجنة و صفة نعيمها، باب/ في صفة يوم القيامة، رقم/٢٨٦٣.

واوه نارەق دەكەن، ئارەفەتکی زۆر زۆر، تەنەت حەفتا بال ئارەقیان بەناخی
زەویدا دەجیته خوارەو، وەکی تریش پەنگاوی ئارەقی لەشیان وائەوق
دەکاتەو، هەتا دەگاتە لاغاویمان، گەلی جار دەگاتە بناگوئی یان! . (ریاج ١/
ل/ ٣١٤ ژ/ ٤٠٣ ش).

٢٠٣١- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ أَوَّلُ مَا يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدَّمَاءِ. (الحديث) (٢٠٣١):

دیسان فەرمووی: پێغەمبەر -دروودی خۆی لەسەر بێ- فەرمووی: (لەرۆژی
قیامەتا، یەكەم شت كە ئادەمیزاد لەسەری دادگایی مەحکەمە دەکری،
مەسەلەو پرسی خۆین رشتن و پیاکوشتنە. لەگێرپانەو یەکی تاج دا دەفەرمووی:
(یەكەم شت كەبەندە لەسەری بەرپرسی (موحاسەبە) دەکری، مەسەلە
خۆین رشتنی ناهەق و كوشتنە). (تاجی كوردی/ ٢/ ل/ ٢٠٠ ز/ ٨١ ژ/ ٢-
ش/ت/ن) + (ریاض/ ٤/ ل/ ١٣٣٤ ز/ ٣٧٠ ژ/ ١٨٤٥).

٢٠٣٢- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا صَارَ أَهْلُ الْجَنَّةِ إِلَى الْجَنَّةِ وَصَارَ أَهْلُ النَّارِ إِلَى النَّارِ أَتَى
بِالْمَوْتِ حَتَّى يُجْعَلَ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ ثُمَّ يُدْبَحُ ثُمَّ يُنَادِي مُنَادٍ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ لَا مَوْتَ
وَيَا أَهْلَ النَّارِ لَا مَوْتَ فَيَرْدَادُ أَهْلَ الْجَنَّةِ فَرَحًا إِلَى فَرَحِهِمْ وَيَرْدَادُ أَهْلَ النَّارِ حُزْنًا
إِلَى حُزْنِهِمْ. (الحديث) (٢٠٣٢):

ئێبنو عومەر -رەزای خوادایان ئی بێ- - رەزای خودا لەخۆی و بابی -
فەرمووی: خۆشەویست - دروودی خودای لەسەر - فەرمووی: (کاتێ
بەهەشتیەکان لەبەهەشتا جیگیر دەبن و تیادا دا دەمەزرێن، و مەرۆهە
دۆزەخیەکانیش لەدۆزەخ دا مۆل ئەدرێن، ئەوجا جاترچییهك جار هەل دەداو

(٢٠٣١) أخرجه مسلم في القسامة، باب/ المجازاة بالدماء في الآخرة ... رقم/ ١٦٧٨.

(٢٠٣٢) أخرجه مسلم في الجنة و صفة نعيمها، باب: النار يدخلها الجبارون، ٢٨٥٠.

بہدہنگی بہرز بانگ دہکا؛ نہی دانیشتوانی بہہشتا گوی بگرن، نہوانیش گوی قولاخ دہکمن و دمنوارن، دیسان بانگی دۆزہخیہکان دہکاو دہلی؛ نہی خہلکی دۆزہخ! گوی بگرن، نہوانیش گوی قولاخ دمبن و دمنوارن! نہوجا مردن دینن، لہشیوہی بہرانیکی تہودا، لہسہر شورہکہی نینوانی بہہشتا دۆزہخ کھپنی دہگوتری نہعرف، پایدہگرن، جارچیہکہ بہہردوولا دہلی؛ نہمہ دمناسن؟ دہلین؛ بہلی نہمہ مردنہ، ہموویان بہباشی جاویان لیہتی، جایہ حیای کوری زہکہریا بہرانہکہ پال دہخاو سہری دمہری، نہنجا جارکیش بانگہواز ہل دہدا؛ نہی خہلکی بہہشتا خوشی لہٹیوہ، موزدہتان لی بی، نیر مردن نہما، ہتا ہتایہ لہبہہشتا بہخوشی دہزین! وہ نہی خہلکی دۆزہخ! قوربہبانی چاوتان، دمرگای نومیدتان بہنیجگاری لی داخرا، نیر مردنیش نہما، ہتا ہتایہ نہمہ شویتانہ! جابہ ہشتیہکان بہم بۆنہ خوشہوہ نہومندہی تر کھیفخوش و شادمان دمبنو، دۆزہخیہکانیش بہہوی نہم رووداوہ دل نہزینہوہ نہومندہی تر خہمبارو خہفہتبار دمبن). (تاج/۷ ل/۱۹ ز/۲ ز/۲ ش/ت تہفسیری سوورمتی مہریہم).

۲۰۳۳ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ فَيَقُولُونَ لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ فَيَقُولُ هَلْ رَضِيتُمْ فَيَقُولُونَ وَمَا لَنَا لَا نَرْضَى يَا رَبُّ وَقَدْ أُعْطِينَا مَا لَمْ نُعْطِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ فَيَقُولُ أَلَا أُعْطِيَكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ فَيَقُولُونَ يَا رَبُّ وَأَيُّ شَيْءٍ أَفْضَلُ مِنْ ذَلِكَ فَيَقُولُ أَحِلُّ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا. (الحديث ۶۵۴۹ - طرفہ فی: ۷۵۱۸): (۲۰۳۳).

نہبو سہعیدی خودری - رمزای خوی لی بی- ووی: خوشہویست - دروودی خوی لہسہر بی- ووی: خودای پاک و پیروزو مہزن، بہبہہشتیہکان

(۲۰۳۳) أخرجه مسلم في الجنة و صفة نعيمها، باب: إحلال الرضوان على أهل الجنة، رقم:

دەفەر مۆی: ئەو خەلکی بەهەشت! ئەو بەهەشتینە! ئەوانیش بەیەك دەنگ دەلێن: بۆ مەرموو ئەو پەر و مردگارمان! هەمیشە نێمە بەندەو کە مەربەستەین و نامادەین بۆ جێ بە جێ کردنی فەرمانەکان، سەرچاوەی گشت خێرو خۆشی و بەهرەیی، والە هەردوو دەستی توانایی تۆدا، خودای گەورە دەفەر مۆی: ئایا بەش و بارەو باشی خۆتان لەبەهەشتا رازین و پێی خوشنودن؟ دەلێن: ئەو بۆ رازی نابین، لەم بەش و بارە باشە، کە تۆداوتە بەنێمە دەبێ باشتەر هەبێ؟ کۆی تر بەش و بارەو وا زۆر باشی پێ دراوە؟ خودا دەفەر مۆی: ئەو دەلێن چی ئەگەر لەو مەیش باشتەرتان پێ خەلات بکەم؟ دەلێن: جاشتی واهەبە دەبێ چی شتێ هەبێ کە لەو بەشتەر بێ؟! دەفەر مۆی: (خۆشنودی و رمزامەندیی خۆمتان دەدەمێ و لێزەمەو لێپازیبوونی خۆم دا دیمبارینم بەسەر تانداو لەناو بەهەشتی ریزوانی خۆما جێتان دیکەمەووە و نێتر بەهۆی ئەووەوە هەتا هەتایەو هەرگیزاو هەرگیزو قەت قەت و بێرێ بێرێ لەم رۆ بەدواوە لێتان ناپرنجیم). (ریاض ٤/ل ١٤٠٦ ز/ ٣٧٢ ز/ ١٨٩٤/١٥ ش = ب+م = ئیمامی بوخاری و ئیمامی موسلیم -رمز او رحمة- خۆدایان ئی-).

٢٠٣٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَا بَيْنَ مَنْكِبَيْ الْكَافِرِ فِي النَّارِ مَسِيرَةُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ لِلرَّاكِبِ الْمُسْرِعِ. (الحديث ٦٥٥١) (٢٠٣٤):

ئەبو هوریرە -پەزای خۆی ئی- دەفەر مۆی: خۆشەویست -دروودی خۆی لەسەر بێ- دەر فەر مۆی: (لەشی دۆزەخپەکان ئەوەندە دز و گەورە، تەنانەت بەپێی هەردوو سەرشارانی ناموسوڵمان، لە دۆزەخ دا، سێ رۆژە رێگە، بەرپۆشتنی سواری خێراو تیز پەو). (تاجی کوردی ١٠/ل ٤٩٨ ز/ ١/ ز ١٥٢).

(٢٠٣٤) أخرجه مسلم في الجنة، وصفة نعيمها، باب: النار يدخلها الجبارون و الجنة يدخلها

روونكر دىنەۋە:

لەفەرمايشى دانەرى تاجول ئوۋوول و شىخى عەسقىلانى و مامۇستاي
 عەينى و زانايان دەرەكەۋى كە: (كۆمەللى فەرموودەى بەھىز ھەيە، كەمى
 لەناو خۇيانا جۆرە جىاۋازى يەكيان ھەيە، قسە لەجۇنىتتى و گەورەو بچوۋكى
 ئەندام و لەشى بېياۋەرەن دەكەن لەناو دۆزەخا، ۋەك ھەندى فەرموودە باسى
 ئەۋە دەكا كەھەندى لەناموسولمانەكان زۆر زەبەلاح و فېلەتەنن، تەننەت
 كاكىلەيەكيان بەقەد كىۋى ئوۋو دىمى، يالەنەرمەى گۈى ناموسولمانەۋە،
 ھەتا سەرشاخ، ماۋى ھەوت سەد سالى رېگەيە، يانەستوۋرى پېستەكەى سى
 پۇزە رېگەيە، يان ئەستور پېستەكەى چل و دوۋبالە، كابرايەكى زەبەلاح، يا
 جى قىنگى ناموسولمان لەناو ئاگرى دۆزەخ دا، بەقەد نىۋانى رەبەزەو مەدىنە
 دىمى، يابە قەد نىۋانى مەككەو مەدىنە دىمى، يازمانى ناموسولمان، فرسەخى،
 دوو فرسەخ رادەخى، خەللى بەسەرىدا دەرۋىن و بەپى دەيشىلن، ۋەھەندى
 فەرموودەى تر باسى ئەۋە دىمەن، كەجەستەى دەعيە زل و خۇبەزلزانەكان
 زۆر بچكۆلەن، ۋەك دەفەرەمۋى: خۇبەزلزانەكان، كاتى ھەشەر دەرۋىن، لەرۋى
 قىامەتدا، بەقەد مىروۋچەيەك دىمى، لەسەر شەكل و شىۋەى پىاۋ دىمى.
 ۋەگەللى فەرموودەى ترى لەم بابەتەنە ھەيە، كەباسى چۇنىتتى و چەندىتى
 ئەندام و لەش و قەبارەى ناموسولمانان لە دۆزەخادەكەن، لەگەل ھەندى
 جىاۋازى لەھەندى لايەنەۋە، لەناو ئەم فەرموودانەدا، ئەمەيش قەيدى نىيە
 چۈنكە:

۱. لەپەلى يەكەما، مەبەست لەم دەرۋېرەنە، ئەۋەيە كە موسولمان لەھالى
 شىرى بېياۋەرەن ھالى بىي، كەلەدۆزەخا چەندە سزايان سەختە،
 ۋەشەپتان و دەستەى شەپتان تەفرەى نەدەن و لەقارو بېياكى خوداى
 گەورە بىرسى، ھەمىشە ئەۋ پۇزە پەشە و ئىش و نازارو سزاي دۆزەخى
 لەبەر چاۋىي.

٢. سزای دۆزه خیه کان له دۆزه خ دا هه موو وه کوو یه ک نین، به لکوو جیاوازییه کی زۆر هه میه له نیوانی چه ندی و چۆنی ی سزای دۆزه خیه کاند، سزای فیرعه ون و نه مروودو شه ددادو نه بو جه هل، گه ل قورسو سه ختره، له سزای ناموسو لمانیکی ره شوکی، که نه داوای خوا به تی کردبی، نه زو لئو زۆری له که سی کردبی، ته نیا له سه ر بیباو مه په که ی سزا بدری.
٣. گه ل جار جووری سزاو چۆنی تی له شو جه سته یان، ناماژمی به بۆ تاوانه کانی جیهانیان، وه ک چه شرکردنی ده میه زلان، له سه ر شیوه ی پیاوی به قه د میرووله پی بی!
٤. بۆیه جه سته و نه ندامه کانی بی باو مه ران گه و ره ده کرین، هه تا به پی ی نه وه سزاو نازار زیاتر به چیژن.
٥. نه م جوړه جیاوازی یانه هه موو ته ئویل کراون، له به ر نه وه هیج کی شه پی دروست ناکه ن، بۆ نمونه ده لئین: هه ندی بیباو مه به پی ی تاوانه که ی، نه ستوری چه ره مه که ی سی پۆژه پێگه یه، وه مه ندیکی تر، نه ستووری پیسته که ی چلو دوو باله، به پی ی تاوانه که ی، وه مه ندی تر پینچ پۆژه پێگه یه له به ر هه مان هۆ... تاد.
٦. که سی به چاوی ژیری، سه ره منجی حا لی ژیا نی زۆرینه ی دروستکراوان بدا، له م جیهانی یه که مه دا، که به تان و پۆی مه ی نه ت و خه م و خه فه ت و ئیش و نازارو کاره ساتی دئه زین چنرا وه ته نرا وه، بۆی دمرده که وئ که لایه نی تاریکی ژیا ن، نموونه یه که له ژیا نی ناو دۆزه خ، نه و هه مکه ئیش و نازارو ترس باره و دمر باره و هه زار هه زار باره دمه نه وه، تابلو یه کن له تابلو کانی ژیا نی دۆزه خ، یه ک چه رکه نییه له م ژینه دا، که ئیش و نازارو خه م و خه فه ت و مه ی نه ت، وه ک قیسه نه بارئ، وابه به رچا وه مه که رۆژانه به ملیۆنه ها رۆح ده کی شری، له ش بی سه رده کری، کو رپه له به ر دایک هه لده کری، گیانه به رانی بی تاوان دمه ن به ژیر هه ره سی بوومه له رزه و

رووخانی دارو پەردموهوه، لافاوی مەرگ، بەهەزارویەك ناوموه، گیانی نازداران دروینە دەگا، پۆژانە بەهەزاران لاوو پیرو کچو کوپو ژن و پیاو دمبن بەداوی شیر پەنجە و دمردی کوشندە ترموه، هەر موبتەلایە، بەسال، بەدمسال لەژێر باری نیش و نازاری گولی و گەپری و دمردی بی دمردمانا دەتلیتەوه، ئەم هەموو نازەلە لەقەسابخانەکانا سەردەبڕین، ئەم هەموو مەل و مۆرو ئاسک و بزنی و مەرپە، بەردموام، گورگو شیر و پلنگ و هەلوو دال، پەلپەلیان دەکەن و چاو و دل و جەرگیان لەت لەت دەکەن! تەنانەت دمیریان بەو زلی و پانی و پۆرییە خیان، سوور بوون بەخوینی ماسی سک هەلدراو و نەهەنگی شەقوبەفکراو، بەهاران ئەم هەمکە گیانلەبەرە خنجیلانە لەدایک دمبن، بەهەزارو یەك شیوە رازاونەتەوه، کەچی لەپایزا نا بەبی تاوان، وەیشوومەو گەردەلوولی سەرماو سوڵە، لەبەهەشتی ژین وە دمیریان دەنی!.

دهی ئەم کۆمیدی یە سەرمەدی، ئەم شانۆی مەرگەساتەم ئەم بەردموامبوونی ئەم هەموو نیش و نازار و ئەشکەنجەییە، بەلگەییە لەسەر بی باکی ی خودا، هەروەك نمونەییەكە لەژیانی ناو دۆزەخی ئەو جیهان. خواپەنامان بدا. (بڕ/تاج/ ۱۰ ل/ ۴۹۷ ز/ ۱۵۲ ژ/ ۱ + ۲ + ۳ + ۴ + ۵ ز/ ۱۵۵ ژ/ ۱ + ۲ + ۳).
 ۲۰۳۵ - عَنْ أَسْ بَن مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَخْرُجُ قَوْمٌ مِنَ النَّارِ بَعْدَ مَا مَسَّهُمْ مِنْهَا سَفْعٌ فَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ فَيَسْمِيهِمْ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَهَنَّمِيِّينَ. (الحديث) (۲۰۳۵):

ئەنەسی کوپی مالیک - رمزی خودای ئی بی - فەرمووی: خۆشەویست - دروودی لەسەر بی - فەرمووی: (کۆمەڵی دۆزەخی لەدۆزەخ دمردەجن، کەلەومو بەر ئاگری دۆزەخ مۆری پیاو ناو و داخی کردوون و کردوونی

(۲۰۳۵) أخرجه مسلم من حديث أبي سعيد، وزاد فيه: فيدعون الله فيذهب عنهم هذا الاسم

به سووته مهرؤ، جائه مانه که ده چنه ناو به هشت، به هشتیه کان پیان ده لّین له ناو به هشتا، کؤنه دۆزه خی یه کان! جاله خوا دوا ده کن نهم ناو میان له کؤل ده کاته وه).

۲۰۳۶- عن الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَخْطُبُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ أَهْلَ النَّارِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَرَجُلٌ تَوَضَّعَ فِي أَخْمَصِ قَدَمَيْهِ جَمْرَتَانِ يَغْلِي مِنْهُمَا دِمَاعُهُ. (الحديث ۶۵۶۲) (۲۰۳۶):

نوعمانی کوپی به شیر - رزای خوی لی بی- فهرمووی: له خو شه ویستم بیست ده یفه رموو: (له رۆزی قیامه تا، نهو که سهی که له هه مووان سزای سوو کتره، کابرایه که دوو پشکو ناگر ده خنه سه ره دوو بهری پی ی، می شکی پیان دیته کو، وه که مه نه ل و حه و جو شی سه ره ناگر). (تاج/ ۱۰ ز/ ۱۵۵ ل/ ۵۰۷ ز/ ۳+۲+۱).

تیبینی: لهو دوو لیسته دا، که له سه ره تا ی بهرگی دوو ده مو بهرگی چواره مه وه، بو زیان نامه ی ها وه لانی پیغه مه رو هه ندی له پیاوانی رشته کان نوو سراون، له زۆرینه ی ژماره کا نا ئامازه بو ژماره ی ته جریده که وه فه تهج کراوه ئاوا: (۲۸/۳۰ - نه بو زه ری غیفاری - ژماره/ ۲۸ ته جرید - ژماره/ ۳۰ فه تهجولباری). له هه ندی ژماره ییش دا، ئامازه بو ژماره ی ته جریده که به ته نیا کراوه، یا بو ژماره ی فه ته که به ته نیا کراوه، که واته: نه گه ره ته ره جه مه ی حالی که سایه تی یه که له ژماره ی ته جریده که دا نه بوو، ته ماشای ژماره ی فه تهجی فهرمووده که بکری.

۲۰۳۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَدْخُلُ أَحَدٌ الْجَنَّةَ إِلَّا أَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ لَوْ أَسَاءَ لِيَزْدَادَ شُكْرًا وَلَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ إِلَّا أَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ لَوْ أَحْسَنَ لِيَكُونَ عَلَيْهِ حَسْرَةٌ. (الحديث ۶۵۶۹) (۲۰۳۷):

ئەبو ھوریرە - ڕمزی خۆی ئی - ھەرمووی: پێغەمەر - دروودی خۆی لەسەر ئی - دەفەرمووی: (ھەموو کەسێ لەبەھەشتا، بە چاوی خۆی جێگەی خۆی لەناو دۆزەخا دەبینی، پێی دەلێن: ئەم شوپینی تۆ بوو، ئەگەر خراپەکار بوویتایە، ھەتا زیاترو باشتر سوپاسی خودا بکا، لەسەر ئەو بەھەرەو نازو نیعمەتە ی کە واتیادا، ھەروەھا گشت دۆزەخییەکانیش، کەدەچنە ناو دۆزەخ ھەرکەسەیان لەناو بەھەشتا جێگەی خۆی نیشان ئەدری، پێی دەلێن: ئەم شوپینە خۆشە جێگەی تۆ بوو، ئەگەر پێگەی راستت بگرتایەو لەجیھانا ئیمانت بەینایەو کاری باشت بکردایە، ھەتا پتر داخو خەم و خەفەت بخواتو ناھی سەرد ھەلکێشی). (تاج/ ١٠/ ز/ ١٥٧/ ل/ ٥١٠/ ژ/ ٣).

٢٠٣٨ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَوْضِي مَسِيرَةُ شَهْرٍ وَزَوَايَاهُ سَوَاءٌ وَمَاؤُهُ أَيْضٌ مِنَ الْوَرَقِ وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ وَكَيْزَالُهُ كَنْجُومِ السَّمَاءِ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَا يَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبَدًا. (الحدیث ٦٥٧٩) (٢٠٣٨):

عەبدوللای کوری عەمر - ڕمزی خوادایان ئی - ھەرمووی: پێغەمبەر - دروودی خۆی لەسەر ئی - دەفەرمووی: (ئەندازەی گەورەیی ھەوزی کەوێری من رێ ی مانگە رێ یەکە، ئاوێکە ی لەچرپی شیر تەر، بۆنی لەبۆنی میسک خۆشترە. گۆزە ئەو شەربەکانی دەوری، کە ئاویان ئی دەخۆنەو، لە ئەستێرە ی ناسمان زۆرتەر، ئەو ی ناوی کەوسەریان پێ بخواتەو، ھەرگیز تینووی نابێ). (تاجی کوردی/ ١٠/ ز/ ١٢٧/ ل/ ٢٨٣/ ژ/ ٧+٦+٥+٣+٢+١+٤).

(٢٠٣٧) لم يوافقہ مسلم علی تخريج أبي هريرة (لا يدخل الجنة اري مقعده..) (فتح/ ١٣)

المترجم

ص/ ٣١٠ خاتمة كتاب الرقاق).

(٢٠٣٨) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: إثبات حوض نبينا صلى اللهم عليه وسلم و صفاته،

٢٠٣٩- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَمَّاكُمْ حَوْضٌ كَمَا بَيْنَ جَرَبَاءَ وَأَذْرَحَ. (الحديث ٦٥٧٧) (٢٠٣٩):

نیبنو عومەر - ڕمژای خوادایان ئی بی- فەرمووی: پیڤه مبهەر - دروودی خوای
له سهر بی- فەرمووی: (حهوزی له دمرگای به ههشتا واله پشتیان هوه، له جهر پیاوه
ههتا نه زروح دهیج). (تاج/ ۱۰ ل/ ۳۸۲ ز/ ۱۲۷ ژ/ ۱/ ش).

٢٠٤٠- عَنْ أَنَسَ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ قَدَرُ حَوْضِي كَمَا بَيْنَ أَيْلَةَ وَصَنْعَاءَ مِنَ الْيَمَنِ وَإِنَّ فِيهِ مِنَ الْبَارِيقِ كَعَدَدِ نُجُومِ السَّمَاءِ. (الحديث ٦٥٨٠) (٢٠٤٠):

ئەنەس كۆرى مالىك - پەزىلى خەلىق - فەرەزى: خەشەمەست - دروودى
خەلىق لەسەر - فەرەزى: (ئەندازەى خەشەمەستى مەن لەھەندى شەپەتە،
لەھەمەستە كەوا لەشەم، ھەتە شەمەستە دەپى كەوا لەھەمەستە (ئەستە پەتەختە
كۆمەرى پەمەستە) ھەك زەمەستە ئەستەرى ئەستەرى پەمەستە پەمەستە
سەمەستە (تەج/ ۱۰ ل/ ۳۸۳ ز/ ۱۲۷ ز/ ۳).

٢٠٤١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ بَيْنَا أَنَا قَائِمٌ إِذَا زُمْرَةٌ حَتَّى إِذَا عَرَفْتُهُمْ خَرَجَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي وَبَيْنَهُمْ فَقَالَ هَلُمَّ فَقُلْتُ أَيْنَ قَالَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهِ قُلْتُ وَمَا شَأْنُهُمْ قَالَ إِنَّهُمْ ارْتَدُّوا بَعْدَكَ عَلَى أَذْبَارِهِمُ الْقَهْقَرَى ثُمَّ إِذَا زُمْرَةٌ حَتَّى إِذَا عَرَفْتُهُمْ خَرَجَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي وَبَيْنَهُمْ فَقَالَ هَلُمَّ قُلْتُ أَيْنَ قَالَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهِ قُلْتُ مَا شَأْنُهُمْ قَالَ إِنَّهُمْ ارْتَدُّوا بَعْدَكَ عَلَى أَذْبَارِهِمُ الْقَهْقَرَى فَلَا أَرَاهُ يَخْلُصُ مِنْهُمْ إِلَّا مِثْلُ هَمَلِ التَّعَم. (الحديث ٦٥٨٧) (٢٠٤١):

(٢٠٣) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: إثبات حوض نبينا و صفاته، رقم/٢٣٩٩.

(٢٠٤٠) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: إثبات حوض نبينا و صفاته، رقم/٢٣٠٣.

لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي هريرة فيمن يدفع عن الحوض (فتح/١٣)

ئەبو ھورەیرە - پەزای خۆای لی بی - فەرمووی: پێغەمبەر - دروودی خۆای لەسەر بی - فەرمووی: (جاری لەخەوما، لەسەر ھەوزی کەوپەرەم پراوەستا بووم، بۆ پێشوازی لەھاتوانی ئۆمەتەم، کە دین بۆ دینی من و نۆشین لەناوی ھەوزی کەوپەرەم، ئەوەندەم زانی کۆمەڵی خەڵک ھاتن، کەھاتنە پێشەوہ ناسیمنەوہ، کەچی فریشتەیی لەشیوہی پایوێکا، کەوتە نیوانی من و نیوانی ئەوانەوہو، نەپھیشت پتر بێنە بەرەوہ، ئەوجا فەرمووی بەو کۆمەڵە: دەی وەرن، منیش بەفریشتەکەم گوت: دمیانیئیری بۆ کوئی؟ فەرمووی: بەخودا دمیانیئیرم بۆ دۆزەخ. گوتەم: بۆ چییان کردووە، کەوا دمیانیئیری بۆ ئەو شوینە؟ فەرمووی: ئەمانە لەپاش تۆ پاشەو پاش لەدین وەرگەرا بوون و پاشگەز بوو بوونەوہو لەتۆ ھەل گەرابوونەوہ، ھەروا لەدوا ئەمانە کۆمەڵی تریش دین، ئەوانیش ھەروا، خۆشەویست فەرمووی: (جا وابزانم زۆر کەم لەم کۆمەڵانە ھوتاریان دەبی، وەک چۆن وشتی بەرەلا کرابی و پشت گوی خرابی، کەم وا دەبی ئەو وشتەرە زەگاری ببی و سەری تیا نەچی و لەناو نەچی). (تاج/ ١٠ ل/ ٢٨١ ز/ ١٣٦ ز/ ٤).

٢٠٤٢ - عن حارثة بن وهب رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم و ذكر الحوض فقال: كما بين المدينة و صنعاء. (الحدیث ٦٥٩١) (٢٠٤٢):

ھاریئە ی کۆری و ھەب - پەزای خۆای لی بی - فەرمووی: جاری پێغەمبەر - دروودی خۆای لەسەر بی - بای ھەوزی کەوپەرە ی بۆمان دەکرد، گویم لیی بوو دەیفەرموو: (ھەوزەکەم لەمەدینەوہ ھەتا صەنعای یەمەن دەبی!). (تاج/ ١٠ ل/ ٢٨٣ ز/ ١٣٧ ز/ ٢ - ش).

روونکر دنده وه:

باسی چهوزی که وئهر، له تاج داوا له بهرگی/ ۵ ل/ ۳۸۷ ههتا ل/ ۳۸۳، نه صله
 عهرمبی یه که، که بریتی یه له ته و اوای زنجیره ی/ ۲۲۷، ۲۲۶، ۲۲۵، که نه م سئ
 زنجیرمیه له باره ی نه م چهوزم وه، بهر یز: ۵ + ۷ + ۳ = ۱۵ پازده فهرموودمیان
 له خو گرتو وه، نه م پازده فهرموودمیه، نه گهر بهر یز له یه که وه ههتا پازده
 ژماره یان بۆ دابنری، ژماره/ ۲ + ۳ + ۶ + ۷ + ۸ نه م پینجه یان موته فقهو وه له یهین،
 واته شیخی بوخاری و شیخی موسلیم ریوایه تیان کردوون، بوخاری
 له صه حیجی بوخاریداو موسلیم له صه حیجی موسلیم دا، که نه م دوو کتیبه
 پیروژه له پاش قورنان دروستترین پهراوی سوننه تن. ژماره/ ۴ + ۹ + ۱۴ نه م سئ
 یهشیان بوخاری گیراونه ته وه. ژماره/ ۱۰ + ۱۱ نه م دوو مشیان موسلیم ریوایه تی
 کردوون. مامؤستای عه سقه لانی - په حمه تی خودای لئی - دمه فرموی،
 (قورگوبی و قازی عه یاج دمه فرموون، به پی ی دمه فرموون، به پی ی
 فهرمووده ی ساخ، چهوزه که ی پیغه مهر، که مه شهووره به چهوزی که و پهر
 چه سبا وه، پیو یسته له سهر هه موو موکه لله فی بیزانی و باومری پی هه بی، پتر
 له سیی سه حابه باسی نه م چهوزمیان له پیغه مبهرو وه گیراومه ته وه).

پایانی - خاتمه

مامؤستای گه و ره و سه روهر شیخی عه سقه لانی - په حمه تی خودای لئی -
 له پایانی نه م نامه ی (رفاق) ددا دمه فرموی: (نه م نامه یه سه دو نه و دوسی
 فهرمووده ی واتیادا، سپی و سئ ریگه (طریق) یان بی رشتن، واته:
 موعه لله فن، نه وانی تریان په یومست (موصول) ن، دوو باره کانیان سه دو سیی و
 چوار فهرموودن، پوخته که یان (۱۳۹ - ۱۳۴ - ۵۹) په نجاو نو فهرموودن،
 موسلیمیش فهرمووده کانی نه م پوخته یه ی وهک بوخاری گیراومه ته وه، بیجگه
 له مانه یان که حه فده فهرموودن:

۱. فہرموودہکھی ٹیبنو عومہر پرمازی خواداپان لی بی: (کن فی الدنیا کالک غریب) = ژ/۱۹۹۸ تہجرید = ۶۴۱۶ فہتحوالباری).
۲. فہرموودہکھی ٹیبنو مسعود لہبارہی خہتکیشانہکھی پیغہمبہرموہ. = ژ/۱۹۹۹ تہجرید = ۶۴۱۷ فہتحوالباری.
۳. ہہروا فہرموودہکھی ٹہنہس لہبارہی خہتکیشانہوہ = ژمارہ: ۲۰۰۰ تہجرید = ژمارہ ۶۴۱۸ فہتحوالباری.
۴. فہرموودہکھی ٹوبہیی کوری کہعب، سہبارمت بہہاتنی سوورمتی (الہکم التکائر) = ژ/۶۴۲۰ فہتحوالباری، لہتہجریدہکھی دانییہ.
۵. فہرموودہکھی ٹیبنو مسعود: ایکم مال وارثہ احب الیہ = ژ/۲۰۰۷ تہجرید = ژ/۶۴۴۲ فہتحوالباری.
۶. فہرموودہکھی ٹہبو ہوریرہ (أعن الله إلى امری...) ژ: ۲۰۰۱ تہجرید = ۶۴۱۹ فہتحوالباری.
۷. فہرموودہکھی: (اللجنة أقرب إلى أحدکم من شراک ثلثہ...) = ژمارہ: ۲۰۱۷ تہجرید = ۶۴۸۸ فہتحوالباری.
۸. فہرموودہی: (مالعبدی المؤمن إذا قبضت ضیفہ) = ژمارہ: ۲۰۰۴ تہجرید = ژ: ۶۴۲۴ فہتحوالباری.
۹. فہرموودہی: (لو کان لأبن ادم واد من ذهب = ژمارہ: ۶۴۳۸ فہتحوالباری- حہدیپہکھی ابن الزبیر
۱۰. فہرموودہی سہہلی کوری سہعد: (من یضمن) = ۲۰۱۳ تہجرید = ژ: ۶۴۷۴ فہتحوالباری.
۱۱. فہرموودہی ٹہنہس: (إنکم لتعلمون اعمالا = ۶۴۹۲ فہتحوالباری).
۱۲. فہرموودہی ٹہبو ہوریرہ: (من عادی لی ولیا) = ۲۰۲۳ تہجرید = ژ: ۶۵۰۲ فہتحوالباری.

۱۳. فہرموودہی نہبو ہوریرہ: (بعثت أنا والساعة كهاتين) - ژ: ۶۵۰۵
فہتحوالباری.

۱۴. فہرموودہی نہبو ہوریرہ: (في بعث النار) - ژمارہ: ۶۵۳۰ فہتحوالباری.

۱۵. فہرموودہی عیمرانی کوپی حوصہین: (فيدخلون الجنة يسمون الجهنميين)
- ۶۵۶۶ فہتحوالباری.

۱۶. فہرموودہی نہبو ہوریرہ: (لايدخل أحد الجنة إلا أرى مقعدة) - ۲۰۳۷
تہجرید =

۱۷. فہرموودہی نہبو ہوریرہ: (فيمن يدفع عن الحوض) - ژ: ۲۰۴۱ تہجرید =
۶۵۸۷ فہتحوالباری.

ہہروا دمفہرموی: حہفدہ بیستراو - اثر - یشی واتیا، کہہی سہحابہکانو
زانایانی دوا نہوانہ.

۸۵- نامہی چارہ نوس - کتاب القدر

۲۰۴۳- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيْغَرُ أَهْلُ الْجَنَّةِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ قَالَ نَعَمْ قَالَ فَلِمَ يَعْمَلُ الْعَامِلُونَ قَالَ كُلُّ يَعْمَلُ لِمَا خَلَقَ لَهُ أَوْ لِمَا يُسَرُّ لَهُ. (الحديث ۶۵۹۶ طرفه في: ۷۵۵۱) (۲۰۴۳):

عیمرانی کوپی حوصهین - پرمزای خوای لی بی- فہرمووی: پیایوی عہرزی
 حہزرمتی کرد: قوربان! ئہی پیغہمبہری خودا! ئایا لہ جیہانا بہہہشتی
 لہدؤزہخی جیا دہکریتہوہ، و ہہرکہسہیان دہناسرین یانا؟ فہرمووی: (بہلج)
 پیاوہکہ فہرمووی: (کہوتہ: کارو کردہوہ سوودی جیہہ، مادہم ہہرکہسی
 لہئیسٹاوہ جیگہی لہبہہہشتا یا لہدؤزہخا دیاری کرابی؟ فہرمووی:)
 ہہرکہسی بؤچی دروست کرابی، پیگہی ئہوہ دہگری و کاری دہکا بیگہیہنیٹہ
 ئہوئی). (تاج/۱۰ ز: ۶ ل/۲۱ ز: ۴).

روونکردنہوہ:

کہسی چوارہم لہرشتہ -سند- ی ئہم فہرموودہیہدا کہمامؤستای
 مامؤستای مامؤستاکی بوخاریہ، مہشہورہ بہ یہزیدی رشک. شیخی عہینی
 لہعومدہدا دمفہرموی: (ناوی یہزیدی کوپی سینانی قہسسامہ، بؤیہ پیی
 دہگوتری قہسسام چونکہ خانووی لہمہککہ دابہش دہکرد، ہہروا دمفہرموی:
 رشک واتہ رشکی وردہ بہچکہی ئہسپی، کہبہکوردی خوشمان ہہپی
 دہگوتری: رشک. ہہروا عہینی -رہحمہتی خودای لی بی- دمفہرموی: دہلین:
 (ئہم یہزیدی رشکہ ریشیکی دریزی گہورہی وای ہہبوو، دووپشکی دہجیتہ
 ناوی، سی رؤژ لہناومیدا دہمینیتہوہ یہزید پیی نازانی). ہہروا دمفہرموی:

ئەم يەزیدە لەبوخاریە ئەم فەرموودەى ھەبە لێردا لەگەڵ گەرمفەكەى كەژمارە: (٧٥٥١) ٥. ھەزار ھەزار رحمةى خودای ئى بى - ئامین.

٢٠٤٤- عَنْ حَدِیْقَةِ قَالَ قَامَ فِیْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمًا فَمَا تَرَكَ شَيْئًا يَكُونُ فِي مَقَامِهِ ذَلِكَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ إِلَّا حَدَّثَهُ حَفِظُهُ مَنْ حَفِظَهُ وَكَسِيَهُ مَنْ كَسِيَهُ قَدْ عَلِمَهُ أَصْحَابُهُ هَؤُلَاءِ وَإِنَّهُ لَيَكُونُ مِنْهُ الشَّيْءُ فَأَذْكُرُهُ كَمَا يَذْكُرُ الرَّجُلُ وَجْهَ الرَّجُلِ إِذَا غَابَ عَنْهُ ثُمَّ إِذَا رَأَاهُ عَرَفَهُ. (الحديث ٦٦٠٤) (٢٠٤٤):

حوزەیفە - پەزای خۆای ئى بى- فەرمووی: جارى خۆشەویست- دروودی خۆای لەسەر بى- و تارىكى گەنگى دوورو درېژى دا، ھېچ نەما كەرووی دا بى، ياهەتا پۆژى قىامەت رووبدا، كەباسى نەكا بۆمان، ئىتر ئەوى لەيادی مابى ئەوا لەيادی ماوه (و گەنجینەى رازو نەینى يەكان بوو بەمالى) ئەويیشى لەيادی چووبیتەو ئەوا لەيادی چۆتەو (و ئەنجى ناو گەنجینە يەى بەفېرۆ داناو) مەن بەش بەحالى خۆم جارى وادەبى شتى لەو بابەتەنە روودەدا، كەپېغەمەر لەو وتارەدا باسى كردبوون، وەمەن ئەو شتەم لەياد نەما بوو، بەلام كەروو دەدات وشتەكە دەبينم، ئەوجا يادەم دەكەوتەو ئەو لەدلى خۆما دەلیم: ئای ئەمە ئەو ھەبە كەپېغەمەر- دروودی خۆای لەسەر بى- لەو وتارەدا باسى كرد بۆمان، رىك وەك چۆن گەلى جار وارى دەكەوى مەرووف پياوى دەناسى، بەلام لەپاش ماوئى ئەو پياوئى لەبىر دەچى، ھەتا كاتى دیتەو بەر چاوى دەبينى، ديسانەو دەيناسیتەو دەزانى كەئەمە پياوئەكەى پيشووە ئاوا (تاج/ ١٠ ز ٨٨ / ل ٢١٦ / ژ ١/ = خەبەردان لەفیتنە گەل...)

(٢٠٤٤) أخرجه مسلم في الفتن و أشراف الساعة، باب: أخبار النبي صلى الله عليه وسلم فيما

۲۰۴۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ النَّذْرَ لَا يَقْرَبُ مِنْ ابْنِ آدَمَ شَيْئًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ قَدْرَهُ لَهُ وَلَكِنْ النَّذْرُ يُوَافِقُ الْقَدْرَ فَيُخْرِجُ بِذَلِكَ مِنَ الْبَخِيلِ. (الحديث ۶۶۹۴) (۲۰۴۵):

نهبو هوریره - رمزی خوی لی بی- فہرمووی: پیغہمبہر - دروودی خوی
لہسہر بی- فہرمووی: (خوی گہورہ دمفہرمووی: نہو شتہی کہخودا
نہینووسیبی لہچارہی ئادہمیزاد، بہشت نہزرکردن بوئی نابی، بہلام وادہبی
نہزرکہ لہگہل چارہ نووسہکہ یہک دہگریو شتہکہ روودمداتو ئادہمیزاد
وادمزانی کہنہوہ لہبہر نہزرکہی نہو رووی داوہ، جا بہہوئی نہمہوہو لہسہر
نہم بنیاتہ، شتی لہ پیایو پیسکہو چرووک پی دمردہہینم، چونکہ نہگہر
وانہبی نہو کابرا رژدو چرووکہ خیرو نہزرناکا). (تاج/ ۳ ل / ۳۳۴ ز / ۱۰۲
ز / ۱۳۰ - باسی نہزر).

پروونکردنہوہ:

ماموستای عہسقہلانی لہتہرمفی نہم فہرموودہیہدا کہژمارہ/ (۶۶۹۴) ۵، کہوا
لہ ل / ۴۳۳ ج / ۱۳ و ل / ۴۳۸ دا دمفہرمووی: (هذا من الأحاديث القدسية ولكن
سقط منه التصريح بنبته إلى الله) واتہ: نہمہ فہرموودہی قودسی یہو
فہرمایشتی خوی گہورمیہ، بہلام دانہپال خودای لی پہریوہ.

۲۰۴۶- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَا
اسْتَخْلَفَ خَلِيفَةً إِلَّا لَهُ بَطَانَتَانِ بَطَانَةٌ تَأْمُرُهُ بِالْخَيْرِ وَتَحْضُهُ عَلَيْهِ وَبَطَانَةٌ تَأْمُرُهُ بِالشَّرِّ
وَتَحْضُهُ عَلَيْهِ وَالْمَغْصُومُ مَنْ عَصَمَ اللَّهُ. (الحديث ۶۶۱۱- طرفہ
فی: ۷۱۹۸) (۲۰۴۶):

(۲۰۴۵) أخرجه مسلم في النذر، باب: النهي عن النذر وأنه لا يرد شيئاً، رقم/ ۱۶۴۰.

(۲۰۴۶) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث: ما استخلف من خليفة. فتح/ ۱۳ ص/ ۲۵۸.

ئەبو سەئیدی خەدری - ڕەزای خەوای ئی بێ - فەر مەووی : پێغەمبەر -
 دروودی خەوای لە سەر بێ - فەر مەووی : (خودا هەر پێغەمەرێکی ڕەوانە کردبێ،
 وە هەر کە سێکی کرد بێ بە جێنشین، یا خود بە خاوەن دەسەلاتی سەر ولات،
 مەسۆگەر کە دوو تاقمە دەستو پێوەندی بوو: تاقمە یەکیان ڕێگەی چاکەی
 بێ نیشان دەداو، هانی دەدا لە سەر گرتنی ڕێگەی چاکەو، کردنی کاری باش،
 تاقمە کە ی تریشیان بە پێچە و دانەو: ی خراپەی بێ نیشان دەداو، گالی دەدا
 لە سەر گرتنی ڕێگەی خراپەو کردنی بێ فەرمانی خودا. پاک و پاکیزمیش
 تەنیا ئەو کە سەپە کە خەوای گەورە بێ پارێزێ و بە سۆزو میهرەبانی خۆی
 لە خراپە دووری بگرێ و بیخاتە سەر شەقامە ڕێگەی یاسانامە خوا دەناکەس
 بە ئازایی خۆی نییە کە پاک و پاکیزمە و لە گونا و تاوان بە دوورە. (تاجی
 کوردی/ ۳/ ل/ ۲۹۳ ز/ ۱۰۸ ۱/ - باسی دڵسۆزی بۆ فەرمانڕەوا).

پروونکردنەو:

۱. پەيوەندی ئەم فەر مەوودمە بە باتە کەو کە چار مەنوسە لە دوا یە کە پەدا یە،
 کە دەر مەووی: کەس بە ئازایی خۆی نییە کە پارێزراو لە تاوان، چونکە
 شتی و چار مەنوسین خەوای یە ، دیارە ئەم بابەتەش باسی چار مەنوسە.
۲. وەر گەر پراو کە دەر مەووی ئەم فەر مەوودمە، کە ژمارە کە ی
 لە فەتحو لباریدا: (۷۱۹۸) ه، و الە بەرگی / ۱۳ ل/ ۸۹ طبعە قديمة.
۳. عەسقە لەانی دەر مەووی: (لە گێر پەنەو ی ئەو زاعی و معاویە ی کوری سلام دا:
 (من وال) ه، ئەم گێر پەنەو یە گشتی ترە) بۆ یە مەنیش لە تەر جە مە کە دا،
 وشە ی : (خاوەن دەسەلاتی سەر ولات) م ئ پتر کرد، مە بە ستم
 لە روونکردنەو ی ئەم بەر گە یە ئەو یە، کە بە هەر مەندی بەرێز دڵنیایی،
 لە خاڵو لە وشە بە وشە ی وەر گەر پراو کوردی یە کە، خاویار بێ دوور دەبێ
 لە هەوا و هەمەسکاری.

۴. لهراستیدا ئەم دوو تاقمەییە، مەرج نییە کە دوو تاقمەیی دیاریکراوی تایبەتمەند بن و شەوو پۆژ هاو دەم و هاو نیشینی کاربە دەستان بن، جیگەیی داخە لەم پۆژگاردی ئێمەدا، بەتایبەتی لەنیشتمانی ئێمەدا، پراگەیانندی بەهەموو لقو بەشەکانیەو، هەروا هونەر و هونەر مەندا، بەهەموو جۆرەکانیەو، وەك مۆسقاو مۆسقارو گۆرانی و گۆرانی بیژو شانۆ و شانۆ نوسان، جیگەیی داخە ئەمانە هەموو لەم پۆژگاردی ئێمەدا، لەکوردستانی ئازیزدا، بگانهی سوون، هەرخەریکی بەخشی گەندەلی رەوشتین، بوون بەبلوێری شەیتان!!

۲۰۴۷ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ كَثِيرًا مِّمَّا كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْلِفُ لَا وَمُقَلَّبِ الْقُلُوبِ. (الحديث ۶۶۱۷ طرفاه في: ۶۶۲۸، ۷۳۹۱) (۲۰۴۷):

عەبدوللای کۆری عومەر - پەزای خوای لی بی - فەرمووی زۆر جاران پیغمبەر - دروودی خوای لەسەر بی - ئاوا سۆندی دەخوارد: (لا ومقلب القلوب = نائەو شتە ناکەم، یاخود نا ئەو شتە وانییە بەهەلسوور پێنەری دلان!)

پایانی - خاتمه

عسقه لانی - رحمتی خودای لی - دمه رموی: نامه ی چارمنوس - کتاب
القدر - بیست و نو فهرمووده ی به رزه و گراوی وا تیادا، سی له مانه بیپرشته
(معلق) ن، نهوانی تریان په یوه ست (موصول) ن. بیست و دوویان دووبارهن،
پوخته که یان حهوت فهرمووده یه: (۲۹-۲۲ = ۷). له م حهوت فهرمووده
پوخته یه موسلیم پینجیانی گپراومه توه، نه م دوانه یانی نه گپراومه توه:

۱- ژماره: ۲۰۴۶ ته جرید = ۶۶۱۱ فته تحولباری = فهرمووده ی نه بو سه عید
(ماستخلف من خلیفة).

۲- ژماره: ۲۰۴۷ ته جرید = ۶۶۱۷ فته تحولباری = فهرمووده ی ئیبنو عومره:
(لا ومقلب القلوب).

له م پوخته یه که حهوت فهرمووده ن، له ته جریده که دا: (۲۰۴۷-۲۰۴۲ = ۵)
پینج فهرمووده یان هاتوون، سیانیان متفق علیهن که ژماره: ۲۰۴۳ و ۲۰۴۴ و
۲۰۴۵ ن، دوانیشیان له نه فرادی بوخارین که ژماره: (۲۰۴۶، ۲۰۴۷) ن.

هه روا عسقه لانی دمه رموی: (هه روا له م نامه یه دا پینج بیستراو-
نه پهری صه حابه و تابعینیش واتیادا. والله اعلم.

۸۶- نامه‌ی سویندو نه زرکردن

کتاب الایمان والنذور

(بؤ باسی نه زر بپ. بهرگی/۳ ل/۳۳۳ ز/۱۳۰ هه تا لاپه‌ره: کۆتایی زنجیره/

(۱۳۵۰۳۴۸).

۲۰۴۸- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ سَمُرَةَ لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ فَإِنَّكَ إِن أُعْطِيتَهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ وَكُنْتَ إِلَيْهَا وَإِنْ أُعْطِيتَهَا عَنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أُعِنْتَ عَلَيْهَا وَإِذَا حَلَفْتَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَيْتَ غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا فَكَفَّرْ عَنْ يَمِينِكَ وَالَّتِ اللَّيْ هُوَ خَيْرٌ. (الحديث ۶۶۲۲ طرفه في: ۶۷۲۲، ۷۱۴۶، ۷۱۴۷) (۲۰۴۸):

ئه‌وره‌حمانی کورپی سه‌مووره -پر‌زای‌خوای‌ئی‌بی- فه‌رمووی: پی‌غه‌مه‌ر -
دروودی‌خوای‌له‌سه‌ر‌بی- فه‌رمووی‌پی‌م: ئه‌ی‌ئه‌وره‌حمان! داوای
فه‌رمان‌پروایی (ئه‌ماره‌ت = ئه‌میری) مه‌که، چونکه‌ئه‌گه‌ر‌له‌سه‌ر‌داواکردنی
خۆت، فه‌رمان‌پروایی‌و‌به‌رپرسی‌وه‌ر‌بگرت‌لیت‌ده‌بی‌به‌بار، به‌لام‌ئه‌گه‌ر
به‌بی‌ئه‌وه‌که‌خۆت‌ه‌ه‌و‌ئی‌بؤ‌بده‌ی‌بکری‌به‌فه‌رمان‌پروه‌وا، یابه‌سه‌ر‌کاری
سه‌رکاری، ئه‌وا‌خودا‌زالت‌ده‌کا‌به‌سه‌ریا، ئه‌ی‌ئه‌و‌پ‌ه‌حمان! ئه‌گه‌ر‌سویندت
خوارد‌له‌سه‌ر‌شتی، وه‌له‌پاشا‌ته‌ماشات‌کرد‌که‌له‌وشته‌باشتر‌ه‌یه، ئه‌وه
بریتی - واته: که‌فاره‌تی- سوینده‌که‌ت‌بده‌و، ئه‌وه‌بکه‌که‌به‌باشتری
ده‌زانی). (تاج/۳ ل/۲۷۰ ز/ ۱/ش/د/ت/ن).

(۲۰۴۸) أخرجه مسلم في الایمان باب/ ندب من حلف يميناً فرأى غيرها خيراً منها أن يأتي

الذي هو خير و في الإمارة باب: النهي عن طلب ... رقم/۱۶۵۲.

۱. به پئی ی ئەم فەرمووده پئی، هه رکاتی که سئ سویندی خوارد له سهر شتی، که بیکا، یانهیکا، ئەوه نابئ سوینده که ی بخت، دمی سوینده که ی بباته سهر، به لام ئەگەر سویندی له سهر کردنی شتی خوارد که بیکات، دوایی وابه باشی زانی که نهیکا، باکه فارتهی سوینده که ی بداو شته که نهکا، وه هه رووها به پیچه وانه وه ئەگەر سویندی له سهر نه کردنی شتی خوارد.

۲. عهبدو رهحمانی کوپی سه موره -رەزای خوای ئی بی- بهس ئەم فەرموودهی ههیه له بوخاریدا، که له م سئ شوینهی تردا دووباره بۆته وه:

۱- ژماره ی/ ۶۷۲۲ له که فارتهی نه پماندا.

ب- ژماره / ۷۱۴۶ له ئە حکام دا. ج- ژماره / ۷۱۴۷ له ئە حکام دا. له موسلیمیش دا فەرموودهی ههیه.

عهبدولرهحمان له مسلمی فهتحه، واته: رۆژی ئازاد کردنی مهککه موسوئمان بووه، له فتوحاتی عیراقدا ئاماده بووه، له سهر دهستی ئەودا سجستان ئازاد کراوه، له سهردهمی جینشینیی عوپماندا، ههروا کابل له سهر دهستی ئەودا غهزا کراوه و ئازاد کراوه، له خزمهت پیغه مهر خوئی دا ئامادهی غهزای تهبووک بووه، خوئی فەرموودهی له پیغه مهر و له موعاژی کوپی جبهه له و مرگی پراوه تهوه، ئەم زاتانهیش فەرموودمیان له وه وه گپراوه تهوه: ئیبنو عهباس و سه عیدی کوپی مسیب و محمدی کوپی سیرین و حهسهنی بهحری و کهسانی تریش. مالی په نجاو پهکی کوچی له به حره مردووه، رهزای خودای ئی بی.

۲۰۴۹- عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال:

نحن الآخرون السابقون يوم القيامة. (الحديث ۶۶۲۴ أطرافه ۲۳۸، ۸۷۶، ۸۹۶،

۲۹۵۶، ۳۴۸۶، ۶۸۸۷، ۷۰۳۶، ۷۴۹۵) وقال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و الله لأن يلع أحدكم يمينه في أهله آثم له عند الله من أن يعطى كفارته التي افترض الله عليه. (الحديث ۶۶۲۵ طرفه في: ۲۶۲۶) (۲۰۴۹):

فهرموودهی: ۶۶۲۴ لهم ژماره یه دا راپورده: ۴۶۵ ته جریده = ۸۷۶ فه تحولباری + ۴۷۵ ته جریده = ۸۹۶ فه تحولباری = بهرگی ۱/ ل ۴۴۰ + بهرگی ۱/ ل ۴۵۱.

فهرموودهی ژماره ۶۶۲۵ پیش واته: خو شه ویست - دروودی خوی له سهر بی - دمه فرموی: به خودا نه گهر که سیکتان له سهر شتی سویند له که سوکاری بخواو له پاشا وورکی لی بگری و لی پشیمان نه بیته وه، وه ل حال پشیمان بو وه له وشته باشر بی، نه وه پیلیدا گرتنه گوناھی زور تر دهگا له لای خودا، هه تا نه وه که سوینده که ی بشکینی و نه وه که كفارته بدا که خودا داپناوه بو سویند له کاتی شکاندنیدا. (تاج/ ۲ ل ۳۲۹ ز ۱۲۶ ز ۱/ ب م).

۲۰۵۰ - عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ هِشَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ آخِذٌ بِيَدِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَأَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ نَفْسِي فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِكَ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ فَإِنَّهُ الْآنَ وَاللَّهِ لَأَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْآنَ يَا عُمَرُ. (الحديث) (۲۰۵۰):

عه بدوللای کوری هیشام - رمزای خودای لی بی - فهرمووی: جاری له خزمهت پیغه مبهردا بووین، دروودی خودای لی بی، دهستی عومهری کوری خهتابی گرت، عومهر عهرزی کرد: هوربان! نهی پیغه مبهری خودا! به خودا توّم له هه مووشتی تر خوشر دهوی، بهس نییه، سویندم بهو کهسه که گیانی

(۲۰۴۹) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: النهي عن الإصرار على اليمين، رقم/ ۱۶۵۵.

(۲۰۵۰) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث عبدالله بن هشام: كنا مع النبي صلى الله عليه وسلم

وسلم راجع رقم: ۱۱ ج ۴ ص ۱۹۲ تجريد. الترجمة الكردية. - المترجم

منی به ددهسه، ده بی منت له خودی خوشت خوشت بوئ نهوسا بهسه بو
گهشتن به پلهو پایه هره بهرز لهم لایه نهوه. (بروانه ژماره/ ۱۰۸۰
ته جرید = ۲۵۰۱ = بهرگی/ ۳ ل/ ۱۷۱ هه تا ۱۷۳. زیانامه ی عه بدوللای کوری
هیشامی واتیادا).

۲۰۵۱- عَنْ أَبِي دَرَّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ أَتَهَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ وَهُوَ يَقُولُ فِي ظِلِّ الْكَعْبَةِ هُمُ الْآخِسِرُونَ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ هُمُ الْآخِسِرُونَ وَرَبُّ
الْكَعْبَةِ. قُلْتُ: مَا شَأْنِي أَيْرَى فِي شَيْءٍ، مَا شَأْنِي؟ فَجَلَسْتُ إِلَيْهِ وَهُوَ يَقُولُ: فَمَا
اسْتَطَعْتَ أَنْ اسْكُتَ وَتَغْشَانِي مَا شَاءَ اللَّهُ، فَقُلْتُ: مَنْ هُمْ بِأَيِّ أَنْتَ وَأُمِّي يَا
رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْآكُثْرُونَ أَمْوَالًا إِلَّا مَنْ قَالَ هَكَذَا وَهَكَذَا وَهَكَذَا. (الحديث
۶۶۳۸ طرفه في: ۱۴۶۰) (۲۰۵۱):

ئهو زهر - پرمزای خوای ئی بی- فهرمووی: پیغه مهری خودا، دروودی له سه
بی، له سیبهری کابهدا بوو، چووم بو خزمهتی، کاتی گه پشته لای لهو کاته دا
ذهیفه رموو: (سویندم به خودای کابه، که یهزدانی پاکه، زیانه ومهندی ههره
گهوره خوینان، سویندم به خودای کابه، که یهزدانی پاکه زیانکردووی ههره
گهوره خوینان!) منیش له بهر خۆمهوه به خۆمم گوت: ئهوه چیمه، ده بی
شتیکی وا له مندا هه بی، کهشایه نی ئهوه بم بيم به کهسیکی ههره
زهرمه نند؟

که له خزمه تیدا دانیستم، ههروای دهفه رموو، له بهر ئهوه نه متوانی که بی
دهنگ بم، هه نئ خه یالی ناخو شیش هات به دلما له وهی که مه یلی خودای
له سه ر بوو، وهک ئه وه ئه بی گونا هیکی وام کرد بی، جاعه رزی حه زرمتم کرد:
ئهی پیغه مه ری خودا! به باوک و دایکه مه وه به قوربان ت بم ئه م نه گبه تانه کین،
که ههره زیانه و مه ندانن؟ فه رمووی: (ئه وانه ی که مالمو سامانیان زور زوره،

مهگەر کهسێ لهوانه خودا مائی باشی زۆری بێ دابی، نهویش درێغی لێ نهکاو، بههر چوار لادا داغانی بکا، بهراستو بهچهپا، لهپێگهی خودادا بیدا بهم و بهوو ببیه خشیتهوه و بۆکاری خێر درێغی نهکا. (تاج/ ٩ ز: ٩٤؛ ل/ ٢٩٠ ز/ ١٣) + (تاجی کوردی/ ١٠ ز/ ١٩؛ ل/ ٧٢).

٢٠٥٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَمُوتُ لِأَحَدٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ثَلَاثَةٌ مِنْ الْوَلَدِ قَتَمَسَهُ النَّارُ إِلَّا تَحِلَّ الْقَسَمُ. (الحدیث ٦٦٥٦ طرفه في: ١٢٥١) (٢٠٥٢):

لهئهبو هوریرهوه -پهزای خوای ئی بێ- پێغه‌مه‌ر -دروودی خوای له‌سه‌ر بێ- دمه‌رموێ: (هه‌ر موسوڵمانێ سێ منائی به‌مرن، ره‌سیده نه‌بووبن، مه‌گه‌ر بۆ ئاهێ سوێن به‌جێته دۆزه‌خ). (ریاض/ ٣ ل/ ٩ ز/ ٩٥٣-٦- چاپی/ ٢ کوردی).

پروونکردنهوه:

پێشه‌وا نه‌وه‌وی -په‌حمه‌تی خودای ئی بێ- دمه‌رموێ: مه‌به‌ست له‌ئاهێ سوێن (تحله القسم) له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا، ئه‌و سوێنه‌یه که‌له‌م ئایه‌ته په‌رۆزه‌دایا دمه‌همه‌رێته‌وه، که‌دمه‌رموێ: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾. (سورة مريم ٧١/١٩) واته: که‌س نییه له‌ئێوه که‌به‌ناو دۆزه‌خا نه‌پواو نه‌جێته ناوی: ئه‌م چوونه ناودۆزه‌خه هه‌موانی (عمومی) یه، به‌پاریکی خودا نووسه و په‌تبوونه‌وه‌ی بۆ نییه. پوخته‌یی له‌ژباانه‌ی ئیمامی نه‌وه‌وی -په‌رگۆری په‌رۆزی له‌ره‌حمه‌ت و نووری خودا بێ- ناوو نه‌سه‌بی: (الأمام الخافض، الأوحّد، القدوة، شیخ الإسلام، علم الأولیاء، محی الدین ابو زکریا یحی بن شرف، الأمام الربانی، الشافعی الثانی).

له مانگی موحه رهمی سال ٦٣١ کۆچی، له گوندی نهوا، له باوک و دایکیکی زۆر باش، له دایک بووه، گوندی نهوا سهر به شاری حۆرانه له سوریا. له ته مه نهی ده سالییدا دهستی کردووه به له بهر کردنی قورئان و خویندنی پهراوه گانی شهر (فقه) له و ده مه دا شیخی خواناس؛ شیخ یاسینی مه پراگیشی له وێوه پهرت ده بی، ده پوانی واکۆمه ئی منال زۆری ئی ده که ن که له گه ئیانا یاری بکات، ئه ویش له دهستیان راده کاو، له بهر خوشیه وه قورئان له بهر ده کا، له بهر ئه وه شیخ یاسین ده چی بۆلای باوکی ئیمامی نه وه وی و نامۆزگاری ده کا، که ناگای لئی بی و ته رخانای بکات بۆ خویندنی ئایینی، ئه ویش به گوئی ده کا، له سالی (٦٤٩) دا ده چی بۆ دیمه شق و ده بی به فقه و له وی له په رواچییه داده مه زری، به نانی فه قییه تی له قوتا بخانه که ی ره و اچییه ده زی و که له ته نیشت مه سجیدول ئه مه وه ییه وه ده بی. ئه و جا له خزمه تی باوکیدا ده چی بۆ حه ج، زۆرینه ی کات له پێگه نه خوش ده بی، چل و پینج شه و له مه دینه له خزمه ت پێغه مه ردا ده مینیته وه، ئه مه سالی (٦٥١) کۆچی ده بی، له پاش حه جه که ده که پیته وه بۆ دیمه شق. خۆی ده فهرموی: له م ماومه دا، پۆزانه دوازه وانه م له خزمه ت مامۆستا کانم دا ده خویند، ئه و په راویزو حاشیانه ی که پێویست بوون بۆ پروو نکر د نه وه ی واتای ده ربهرین و جیگه قورسه کان خۆم ده منووسینه وه و کتیبه کانم خوش ده کرد، خودای گه وره پیت و فه ری خسته کاته که م، ویستم که خه ریکی پزیشکی بم، خۆم خه ریک کرد به کتیبی (القانون فی الطب) وه، که دانراوی ئیبنو سینایه، به لام دلم تاریک بوو، چه ند پۆژی نه مه ده توانی خه ریکی هیج ببم، ته نانم به زمیم به خۆما هاته وه، تا قانوونه که م فروشت و له و بیرو بیر دۆزمیه په شیما ن بوومه وه، ئیتیر خودا دلی رووناک کردمه وه و ئه و حاله ته م نه ما). له ته مه نه ی سی و چوار سالییدا، واته: له سالی (٦٦٥) ک دا ده بی به سه روکی مه شیخه ی دارول حه دیث، و متاکاتی مردنی له و پایه دا ده مین. پێشه وانه وه ی هه تا خه یال بر بکات خاومنی

زوهو و مرعو تهقوا بوو، بهواتای وشه بؤ خودا لیبرا بوو. شیخ موحیه دین دمفه رموی: (گله ییم لا کرد، که بؤچی واگوزمرانت له خۆت گران کردووه، له خواردن و جل و بهرگو گوزمرانا خۆت جه رمبابه داوه، تهنانهت ناچیتته حه مامیش، دمرسم که تووشی نه خۆشی ببیت و له کارو نیش بکات!!).

که چی فهرمووی: (فیسارمه کهس نه وهنده بهرپۆزوو بوو، و نه وهنده خوا بهرستی کردووه، ههتا پیستی شین هه لگه رابوو). میوه و خه یاری نه ده خوارد، دهیفه رموو: نه بادا جه ستم شیدار بکاو خه وم ئی بخت).

ئه مهیش کورته یه کی پوختی ژیاننیتی: (ههتا بلّیت زاهدو دنیا نه ویست، له عیبادمت و ژیکرو نه ورادا کولا بوو، شه ونو پژیکی زۆری ده گرت، شه وو پۆژ خه ریکی کتیب دانان و وانه گوتنه وه بوو، به هه ناسه له خوا بی ئاگا نه بوو، مانگایه کی باشی هه بوو، هه مووی دمکرد به خیر، سال دوازه مانگه بهرپۆزوو بوو، پینج پۆژ نه بی، پۆژی یه که می جه ژنی په مهزان و چوار پۆژه که می جه ژنی هوربان. ئه مهیش خواردن و خواردنه وهی بوو: ئیواره پۆزووی دهشکان و ژه می نانی ئیواره ی ده خوارد. له پیش مه لا بانگانیشا، له جیاتی پارشیو جامی ئاوی ده خوارد ده وه).

ئه مهیش مال و حالو دارایی و سامانی بوو: (ژنی نه هیئاوه، منالی نه بوو، له گۆشه ی مزگه و تا ده ژیا، گۆزه یه کی هه بوو بؤ ئاو خواردنه وه، هه سیری له سه ری ده نوست، مه وجی له کاتی خه ودا دهیدا به خۆی دا، میژمریکی خام، جبه یه کی خام، دیشدا شه یه کی خام، جووتی سۆل و ئاوبینه و ده ست بشۆ!!).

وهقاتی: له سالی (٦٧٦) ک. دا گه راپه وه بؤ نه وا، له پیشا هه موو نه و کتیبانه ی له نه وه قافی خواستبوو گه راندنیه وه بۆی، چوو بؤ سه ردانی گۆرستانی مامۆستاکانی و بۆیان پاراپه وه و له سه ریان گریا، سه ردانی دۆسته کانی خۆشی کردو خوا حافیزی ئی کردن، وه سه ردانی باوکیشی کرد، نه و جا دین به یه توله قدیس و خه لیلی کرد له فه له ستین، نه و جا گه راپه وه بؤ

گوندی نهوا، لهوئ نهخوئش كهوت و مهرك بوو بهميواني لهبيست و چواری مانگی رهجهبی (۶۷۱)ك. واته: چلو پینج سال و چهند مانگی ژیاوه. رمزاو رهحهمتی خودای لی بی.

۲۰۵۳- وعنه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِأَمْتِي عَمَّا وَسَّوَسَتْ أَوْ حَدَّثَتْ بِهِ أَنْفُسَهَا مَا لَمْ تَعْمَلْ بِهِ أَوْ تَكَلَّمْ * (الحديث ۶۶۶۴ سبق طرفه في: ۱۰۸۶ تجريد = فتح الباري: ۲۵۲۸ = بقرطی/ ۳/ ل/ ۱۷۸) (۲۰۵۳):

واتاكهی بهتهواوی لهوئ رابورد.

۲۰۵۴- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِعهُ وَمَنْ نَذَرَ أَنْ يَعْصِيَهُ فَلَا يَعْصِيهِ. (الحديث ۶۶۹۶ طرفه في: ۶۷۰۰) (۲۰۵۴):

عائیشه -رمزای خودای لی بی- لهخوئشه ویسته وه دمفه رموی: (كهسی نهزری كرد كهفه رمانبهیری خودا بكا، نهوه بانه زرهكهی بهجی بیئی، بهلام نهگهر كهسی نهزری كرد كهگوناهی بكا، كهدیاره كردنی گونا به فهرمانی خودایه، نهوه با نهو نهزره جی بهجی نهكا). (تاجی كوردی بهرگی/ ۳/ ل/ ۳۵۳ ز/ ۱۳۰- جاسی نهزر- ب/ د/ ت/ ن).

۲۰۵۵- عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ اسْتَفْتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي نَذَرٍ كَانَ عَلَى أُمِّهِ فَوُتِّقَتْ قَبْلَ أَنْ تَقْضِيَهُ فَأَقْتَاهُ أَنْ يَقْضِيَهُ عَنْهَا. (الحديث ۶۶۹۸ طرفه في: ۲۷۶۱، ۶۹۵۹) (۲۰۵۵):

(۲۰۵۲) اخرجہ مسلم في الايمان: تجاوز الله عن حديث النفس... رقم: ۱۲۷.

(۲۰۵۴) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث عائشة: من نذر أن يطيع الله فليطعه. خاتمة

كتاب كفارات الإيمان ج/ ۱۳ ص/ ۴۸۴. المترجم

(۲۰۵۵) اخرجہ مسلم في النذر، باب: الأمر بقضاء النذر، رقم/ ۱۶۳۸.

ئیبینو عەبباس -رمزای خودای گەورە لەخۆی و بابی- فەرمووی: سەعدی کۆری عوبادە -رمزای خودای ئی بی- لەپێغەمەری پرسی: دایکم نەزریکی لەسەر بوو، لەپیش ئەویدا کەجی بەجی ی بکا مرد، ئایا دەبی ئیستا من خۆم بیگێرمەووە بۆی؟ فەرمووی: (بەئێ دەبی ئیستا تۆ بۆی بیگێرمەووە). (تاجی کوردی/ ۲/ ۳۳۷/ ز/ ۱۳۱/ ۱/ ۲+۳).

پوونکردنەووە:

کەسێ هەرخیرئ نەزربکا، وەك گرتنی پۆزووی سوننەت و ئازاد کردن و پارەو مال بەخشینەووە، لەپاش مردنی خۆی بۆی قەزا دەکریتەووە.

۲۰۵۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ يَبْنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ إِذَا هُوَ بِرَجُلٍ قَائِمٍ فَسَأَلَ عَنْهُ فَقَالُوا أَبُو إِسْرَائِيلَ نَدَرَ أَنْ يَقُومَ وَلَا يَقْعُدَ وَلَا يَسْتَظِلَّ وَلَا يَتَكَلَّمَ وَيَصُومُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرُّهُ فَلْيَتَكَلَّمْ وَلْيَسْتَظِلَّ وَلْيَقْعُدْ وَلْيَتِمَّ صَوْمُهُ. (الحديث ۶۷۰۴) (۲۰۵۶):

ئیبینو عەبباس -رمزای خودا لەخۆی و لەبابی- فەرمووی: جارێ پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بی- ووتاری ئەدا، پیاویکی بینی لەبەر هەتاوێکە پەق راوەستابوو، پرسی: بۆچی ئەو پیاو و پەق راوەستاوە؟. عەرزیاں کرد: ئەو ئەبو ئیسرائیلە، ئاە (نەز) ی کردووە، کەبەپێووە لەبەر خۆر پەق راوەستی و دانەنیشی و نەجیتە بەر سێبەر و قسە نەکا و لەهەمان کاتدا بەپۆزووش بیان فەرمووی- دروودی لەسەر بی-: (فەرمانی بی بکەو لەزمانی منەووە پێی بلی: کە قسە بکا و بجیتە بن سێبەر دا دابنیشی، بەلام بارپۆزوووەکە تەواو بکا). (تاجی کوردی/ ۲/ ۳۳۸/ ز/ ۱۳۲/ ۱/ ش/ د/ ت/ ن- نەزەرکردنی شتی کە لە دەستی نەیی دانامەزێ).

(۲۰۵۶) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث قصة ابي اسرائيل (خاتمة كتاب كفارات الايمان:

**۸۷- نامه‌ی که فاره‌ت و بریتیی سوئنده‌کان
کتاب کفارات الایمان**

بسم الله الرحمن الرحيم

۸۷- نامه‌ی که فاره‌ت و بریتی‌ی سوینده‌کان

کتاب کفارات الایمان

۲۰۵۷- عَنْ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ كَانَ الصَّاعُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُدًّا وَثُلُثًا بِمُدِّكُمْ الْيَوْمَ. (الحديث ۶۷۱۲ طرفاه فی: ۱۸۵۹، ۷۳۳۰):

سائیبی کوپی یه‌زید -رهزای خوای لی بی- فهرمووی: به‌سه‌رینی ی پیغه‌مهر خوئی -دروودی خوای له‌سهر بی- (مه‌ن) واته: صاع- موددیک و سی یه‌کی مودیک بوو، به‌مووددی نه‌مپوکه‌ی نیوه). (تاجی کوردی/ ۲ ل/ ۳۴۶ ز/ ۱۳۵- دیاریکردنی نه‌ندازه‌ی که فاره‌تی سویند).

۲۰۵۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِي مَكْيَالِهِمْ وَصَاعِهِمْ وَمُدِّهِمْ. (الحديث ۶۷۱۴ طرفاه فی: ۲۱۳۰، ۷۳۳۱) (۲۰۵۸):

نه‌نسه‌سی کوپی مالیک -رهزای خوای لی بی- فهرمووی: پیغه‌مهر -دروودی خوای له‌سهر بی- فهرمووی: (خودایه! بیت و فه‌رو به‌ره‌که‌ت بخهره عه‌یاره و مه‌ن و موددی خه‌لکی شاری مه‌دینه‌وه).

پایانی = خاتمه

ماموستای گهورمو مهزمن شیخی عهسقه لانی - غه ریقی رحمه تی خودا بی - دمفه رموی: (نامه ی ئه پیمان و نه زرو که فارمت و پاشکوی ئه م نامه یه، سه دو بیست و هه وت فه رمووده ی به رزه وه کراوی واتیادا، بی پرشته گانی (هه ئسپیراوه گانی = معلقه گانی) بیست و شهش فه رمووده ن، دووباره گانیان سه دو پازده فه رمووده ن، پوخته گه یان: دوازه فه رمووده ن. پی شه وا موسلیمیش وه ک پی شه وا بوخاری - پرزاو رحمه تی خودایان لی بی - ئه م پوخته یه ی هه موو گیراومه وه، بیجگه له م شه شه یان:

(۶) فه رمووده ی عانیسه له باوکیه وه: (ژماره: ۶۶۲۱ فه تج).

(۷) فه رمووده ی عانیسه: (من نذر أن یطیع الله فلیطعه) ۲۰۵۴ ته جرید =

۶۶۹۶ فه تحولباری.

(۸) فه رمووده ی ئیبنو عه باس، سه بارمت به داستانه که ی ئه بو ئیسرائیل =

ژماره/ ۲۰۵۶ ته جرید = ۶۷۰۴ فه تحولباری

(۹) فه رمووده ی ئیبنو عه باس: (أعوذ بعزتک).

(۱۰) فه رمووده ی عه بدوللای کوری عومه ر: (فی الیمین الغموس).

بسم اللہ الرحمن الرحیم

۸۸- نامہ فی فرائیز (میرات دابہ شکردن)

کتاب الفرائض

نامہ فی فرائیز و باسی میرات و کہ لہ پوور دابہ شکردن، لہ تاجی کوردیدا، و
لہ بہرگی ۳/ل ۳/ز ۱/ہتا زنجیرہ ۱۰/۵ لاپہرہ ۲۴/۵ + پروانہ: ریاض صالحین ۱/
ل ۱۸۷/ ژمارہ ۲۰۲/۴/۵ ہتا لاپہرہ ۱۹۲/۵ + فیکھی ناسان، بہرگی دووہم،
لاپہرہ ۵۶۳/ زنجیرہ ۲۴۱/ ہتا لاپہرہ ۶۰۴/ زنجیرہ ۲۵۲/.

۲۰۵۹- عن ابن عباس رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال:
ألقوا الفرائض بأهلها، فما بقي فهو لأولى رجل ذكر. (الحديث ۶۷۳۲ أطرافه في:
۶۷۳۵، ۶۷۳۷، ۶۷۴۶) (۲۰۵۹):

ثیبنوعہباس - پرمزای خوالہ خوئی و بابی بی- فہرمووی: پیغہمہر - دروودی
خوای لہسہر بی- دہفہرمووی: ہہموو خاومن بہشی لہکہسو کاری مردوو،
بہشی دیاریکراوی خوئی پی بدن، بہپی دہقی فورئانہکہ، نہنجا ہہرچی
لہوان مایہوہ، نہوہ بوخزمتین کہسہ بہمہرجی کہنیرینہ بیٹ. (تاجی
کوردی ۳/ل ۱۱/ ۴/ز ۲/ - ش/د/ت).

روونکردنه وه:

وهك پياوئ دهرئ كچيک و ژنيك و ماميک و نامؤزايه كي دهبي، به پئی دهقي قورئان لهكاتی وادا، كچ نيوهی مائی باوكه كهی بۆههيه، ژنه كهی ههشت يه كي بۆههيه، واته: لهههشت بهش چواری بۆ كچه كه، يهك بهشی بۆ ژنه كه، كۆی بهشی ئەم دوانه يه كسانه به: $4 + 1 = 5$. كه واته: $8 - 5 = 3$ بهش دهميني ئەم سئ بهشه دهرئ به مامه ی مردوو ده كه، چونكه ئەو نزيكترين خزمی نيرينه يه تي، نامؤزاکه شی بئ بهش دهبي، چونكه ئەو به پله يه دوورتره له مردوو ده كه.

٢٠٦٠- عن أبي موسى رضي الله عنه أنه سئل عن ابنة و ابنة ابن و أخت، فقال: للإبنة النصف و للأخت النصف، وأت ابن مسعود فسيتابعني، فسئل ابن مسعود، و أخبر بقول أبي موسى فقال: لقد ضللت إذا، وما أنا من المهتدين أقضي فيها بما قضى النبي صلى الله عليه وسلم: للإبنة النصف و لابنة الابن السدس تكملة الثلثين، وما بقي فللأخت، فأخبر أبو موسى بقول ابن مسعود، فقال: لا تسألوني مادام هذا الخبر فيكم. (الحديث ٦٧٣٦ طرفه في: ٦٧٤٢) (٢٠٦٠):

هوزهيلی کوپی شه ره حیل - په حمه تی خودای لی بئ - فه رمووی: پرسیارکرا له نه بومووسای نه شعهری - په زای خوای لی بئ - مردوویه که ههیه کچيک و کچيکی کوپ و خوشکيکی ههیه، که له پوورده کيان چۆن لی دابهش ده کړی؟ فه رمووی: نیوهی له بۆ کچه که یه تی و ئەو نیوه که ی تریشی بۆ خوشکه که یه تی، کچی کوپ ده که ی هیچی ناکه وئ. بشچۆ بۆلای ئیبنو مه سعود،

(٢٠٦٠) انفراد البخاري بتخريج حديث ابن مسعود في توريث بنت الابن. (كتاب الفرائض -

بُوَ دُنْيَايَ تَهَوَّوْا لَهْوَيْش بېرسه، دهبینی نهویش ههروهك من دهلی و لهه
 پرسیاردها په پړهوی من دهكا. جا پرسیاركرا له ئیبنو مهسعوود، وه قسهكهی
 نهبو مووساشیان گیرایه وه بوی، نهویش ههروموی: نهگهر وایی. دهبی من
 ریگهی شهرعم ههلهگردبی و لهه لایه نهوه سهرم لئشیاو بی، چونكه نهه
 وهلامه ههلهیه، به پیچه وانهی سوننهتو ریبازی پیغه مهرومیه، شتی وایش
 وهك نهه نایته وایه كه دمهفرموی: ﴿قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾
 له بهرنهوه من لهه پرسیاردها، وهك پیغه مهه خوی بریار نهدهم و حوكم
 دهكهه: بُوَ كچه كه نیوه ههیه، بُوَ كچی كورهكهش شهش یهك ههیه، كه
 بهههردوولا دهكه نه دووس یهکی تهواو، كه دوو سی یهك بهشی دیاریكراوی
 دوو كچ و زیاتره، وه ههرجیش لهوان مایهوه بُوَ خوشكهكهیه، جا چوینهوه
 بُولای نهبو مووسا و قسهكهی ئیبنو مهسعوود مان بُوَ گیرایهوه، ههروموی:
 ئیوه كه نهه زانا گه ورهیهتان والهناوا، لهمن مهپرسن، لهو بېرسن،
 پرسیارهكهتان وهلام دهواتهوه. (تاجی كوردی/ ۳ ل/ ۷ ز/ ۳ ز/ ۳ - باسی بهشه
 كه له پووری منال).

۲۰۶۱ - عن أنس بن مالك رضي الله عنه عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قال: ابن أخت القوم من أنفسهم. (الحديث ۶۷۶۲) (۲۰۶۱):

خوشهویست - دروودی خوای لهسهر بی - دمهفرموی: خوشكه زای پیاو
 یهکیكه له كه سوکارهكهی. (تاجی كوردی/ ۳ ل/ ۲۲ ز/ ۹ ز/ ۲ - باسی دانی
 كه له پوور به خالوان (ذوقیلتههراحم).

۲۰۶۲- عن أنس بن مالك رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال: مولى القوم من أنفسهم. (الحديث ۶۷۶۱) (۲۰۶۲):

ئەنەسى كۆپى مالىك - پەزىلەتلىك خەلىپە ئىبنى- خەشەبىست- دروودى خەلىپە
لەسەر ئىبنى- دەفەرەمە: ئازاد كراوى ھەموو كەسى بەيەككە لەخۇيان دادەنەرى
و مىرات و كەلەپوورەكە لەپاش مردنى بۆ ئەوانە، ئەگەر مىراتبەرى خەزى
نەبوو. (تاج/ ۳/ ل/ ۱۹/ ز/ ۸/ ۲/).

۲۰۶۳- عن سعد رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قال: سمعت النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يقول: من ادعى إليّ غير أبيه، وهو يعلم أنّه غير أبيه، فالجنة عليه حرام. (الحديث ۶۷۶۶ سبق طرفه في: رقم: ۱۵۹۳ تجريد = ۴۳۲۶ فتح الباري = بەرگى/ ۴/ ل/ ۳۳۹. انظر رقم/ ۱۳۹۵ تجريد فذكر ذلك لأبي بكره فقال: وأنا سمعته أذناي و وعاه قلبي من رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (الحديث ۶۷۶۷ تقدم طرفه في: ۱۵۹۳ تجريد = ۴۳۲۷ فتح الباري = بەرگى/ ۴/ ل/ ۳۳۹). (انظر رقم/ ۱۳۹۵ تجريد = ۳۵۰۸ فتح الباري = بەرگى/ ۴/ ل/ ۸۳) (۲۰۶۳):

روونكرندنەو:

ئەم ھەرموودە پەيوستى بە روونكرندنەو ھەيەكى تايبەتە، پياوئ ھەبوو
ناوى زىيادى كۆپى باوكى بوو، يەكە بوو لە سەر كەركەنى ئىمامى عەلى، داىك
براى ئەبو بەكرە بوو، داىكى كەنىزەك بوو، ئەبوسوفيان لەسەر دەمى ئىمامى

(۲۰۶۲) أشار في التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول إلى تخريج البخاري لهذا الحديث فقط

المترجم-

و انفراد به من دون مسلم.

(۲۰۶۳) أخرجه مسلم في الإيمان باب: بيان حال إيمان من رغب عن أبيه ... رقم/ ۶۳.

عومهردا، گوتی: من دزمانم ئەم زیادەکی سکی دایکی پێی پرکردوو، ئەگەر
بمەوی ناوی ئەوگەسە دەبەم، بەلام لەعومەر دەترسم. مەبەستی ئەبوسوفیان
ئەو بوو، کە زۆلە و لەخۆیەتی، لەو پیاوێ نێیە کە مێردی دایکی زیادبوو،
جالەکاتی شەپرو هەراکانی نیوانی ئیمامی عەلی و معاویە کۆری
ئەبوسوفیاندا، زیاد سەرکردەییەکی ئازای بەناو بانگ بوو، عەلی کردبووی
بەسەرکاری سەرولاتی فارس، معاویە پەیوەندی پێیەووە کرد، وە
هەلیگێڕایەووە لەعەلی، وەکردی بەبرای خۆی و ناوی نا زیادی کۆری ئەبو
سوفیان و کردی بە فەرمانڕەوای سەر بەصرە، ئەوجا کردی بەهی کووفە و
رێژیکی زۆری گرت، زیاد پیاویکی زۆر رهوانبێژ بوو. جا بەم بۆنەییەووە ئەبو
عوسمانی ئەدی ئەم فەرموودەییە پێغەمەری لەسەعدی کۆری ئەبو
وەقاصەووە گێڕایەووە بۆ ئەبو بەکرە و گلەیی ئی کردو فەرمووی: ئەمە چی
بوو کردتان؟ ئەبو بەکرەش فەرمووی: گوناھی منی تێدانییە، منیش ئەم
فەرموودەییە بەگویی خۆم لەزاری پیرۆزی پێغەمەر -دروودی خوای لەسەر
بی- ژنەوتوو و بەدڵ تێی گەیشتوو. (بۆ روونکردنەووە بڕ: ژمارە/ ۹۳۵
تەجرید = ب/ ۳ ل/ ۱۰).

۲۰۶۴ - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال:
لا ترغبوا عن آبائكم، فمن رغب عن أبيه فهو كفر. (الحديث ۶۷۶۸) (۲۰۶۴):
(بڕ: ژمارە/ ۱۳۹۵ و ۱۳۹۶ لەبەرگی/ ۴ ل/ ۳۳۹).

پایانی - خاتمه

ماموستای عهسقه لانی - رمزاو ره حمه تی خودای لئی - دمفه رموی: نامه ی
فهرائض چلو سئ فهرمووده ی به رزه و هکراوی واتیادا، ته نیا فهرمووده که ی
ته میمی داری بیړشته یه، که دمفه رموی: (من أسلم علی یدیہ رجل) ئه وانی تر
هه موو په یوه ست (موصول)ن، دوو باره که یان سیی و حهوت فهرمووده ن، پالفته
(پوخته) که یان: (۴۳ - ۳۷ = ۶) شهش فهرمووده ن. ئیمامی موسلیم ته نیا ئه م
دوانه یانی گیراوه ته وه:

۱. فهرمووده ی ئه بو هورهیره: (فی الجنین غرة) = رقم/ ۶۷۴۰ فته تج.

۲. فهرمووده ی ئیبنوعه باس: (ألقوا الفرائض بأهلها) = ۲۰۵۹ ته جرید =

۶۷۳۲ فته تحولباری. به لام ئه م فهرموودانه ی تری له ئه فرادی ئیمامی بوخارین
- ره حمه تی خودای لئی -.

ا. فهرمووده ی موعاز، سه بارهت به به شه میراتی خوشک و کج = ۶۷۳۴ +

طرفه فی ۶۷۴۱ فتح الباری. له ته جریده که دا نییه.

ب. فهرمووده ی ئیبنوعه باس سه بارهت به میراتگرتنی کچی کور = ۲۰۶۰

ته جرید = ۶۷۳۶ فته تحولباری.

ج. فهرمووده ی ئیبنوعه باس: (إن أهل الإسلام لا یسیون) = ۶۷۵۳

فته تحولباری. له ته جریده که دا نییه.

د. ته علیقه که ی ته میمی داری: (هو أولى الناس بمحیاه و مماته) = به ته علیق

وا له پیش ژماره/ ۶۷۵۷ فته تحولباری).

ههروا دهفهرموئ: بیست و چوار بیستراو (اثری صهحابهو کهسانی تری
دوا نهوانیشی واتیادا.

نهمانهیش ژماره‌ی نهو فهرموودانهن، که لهسه‌راسه‌ری نه‌م (په‌پراوه -
ته‌جریده) دا، په‌یوه‌ندی به‌زانستی که‌له‌پووره‌وه هه‌یه:

۱. ژماره/ ۱۴۳ ته‌جرید = ۱۹۴ فه‌تحو‌لباری = ب/ ۱/ ل/ ۱۶۴.
۲. ژماره/ ۶۲۲ ته‌جرید = ۱۲۹۵ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۲/ ل/ ۴۷.
۳. ژماره/ ۹۳۳ ته‌جرید = ۲۰۴۸ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۳/ ل/ ۵ هتا ل/ ۷.
۴. ژماره/ ۱۰۰۹ ته‌جرید = ۲۲۸۹ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۳/ ل/ ۹۰.
۵. ژماره/ ۱۰۴۹ ته‌جرید = ۲۳۹۹ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۳/ ل/ ۱۴۳.
۶. ژماره/ ۱۰۴۱ ته‌جرید = ۲۷۶۴ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۳/ ل/ ۲۷۲.
۷. ژماره/ ۱۱۴۳ ته‌جرید = ۲۷۷۶ = به‌رگی/ ۳/ ل/ ۲۷۴.
۸. ژماره/ ۱۱۴۵ ته‌جرید = ۲۷۸۰ فه‌تج = به‌رگی/ ۳/ ل/ ۲۷۵.
۹. ژماره/ ۱۲۵۸ ته‌جرید = ۳۰۹۴ فه‌تحو‌لباری. ب/ ۳/ ل/ ۳۷۹.
۱۰. ژماره/ ۱۳۹۵ ته‌جرید = ۳۵۰۸ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۴/ ل/ ۸۳.
۱۱. ژماره/ ۱۵۳۹ ته‌جرید = ۴۰۳۴ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۴/ ل/ ۲۷۳.
۱۲. ژماره/ ۱۶۵۰ ته‌جرید = ۴۵۷۷ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۴/ ل/ ۴۳۱.
۱۳. ژماره/ ۱۹۲۸ ته‌جرید = ۶۰۱۴ = به‌رگی/ ۵/ ل/ ...

بسم الله الرحمن الرحيم

۸۹- نامه‌ی تۆله‌ی تاوان،

که ناسراون به‌ده‌ده شه‌رعیه‌کان = کتاب الحدود

ئەم باسە لەتاجول ئوصولدا، دەکەوێتە بەرگی سییەم لاپەرە/۱۹۹
 زنجیرە/۸۱ هەتا زنجیرە/۱۰۱ ل/۲۶۶ + فیهی ناسان، بەرگی سییەم، لاپەرە/۸۰۵
 زنجیرە/۳۸ هەتا/لاپەرە/۸۳۹ زنجیرە/۳۳۴ + تەجریدی بوخاری، بەرگی/۵
 ل/.....نامە‌ی خواردنەوه‌کان، ژمارە/۱۸۴۰، ۱۸۴۱، ۱۸۴۲، ۱۸۴۳، ....تاد.

۲۰۶۵- عن أبي هريرة رضي الله عنه أتى النبي صلى الله عليه وسلم برجل
 شرب، قال: (اضربه) قال ابو هريرة: فما الضارب بيده، و الضارب بنعله و
 الضارب بثوبه، فلما انصرف قال بعض القوم: أخزأك الله، قال: لا تقولوا هكذا، لا
 تعينوا عليه الشيطان. (الحديث ۶۷۷۷، طرفه في: ۶۷۸۱) (۲۰۶۵):

ئەبو هورەیرە -پەزای خۆای ئی بی- فەرمووی: کابرایەکیان هێنا بۆلای
 پیغەمەر -دروودی خۆای لەسەر بی- ئارمقی خواردبوو، پیغەمەر -دروودی
 خۆای لەسەر بی- فەرمووی: ئادە‌ی لێی دەن. ئیتر ئی‌مەش دەسمان کرد
 بە‌لێدانی، هەمان بوو بە‌دەستی لێی دەدا، چەن شە‌فازلییەکی لێ‌دەدا، هەمان
 بوو بە‌جلە‌کە‌ی لێی دەدا جلە‌کە‌ی لوول دەکردو پیاودا دەمائی، کاتێ کابراکە

(۲۰۶۵) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: (أتى النبي صلى الله عليه وسلم برجل قد شرب الخمر). (خاتمة كتاب الحدود - فتح/ ۱۴ ص/ ۱۶۳ طبعة جديدة).

رؤیشت، هه ندى كهس گوتيان: خواروو زهردو شه رمه سارت كا، بو ئىشت دهيكهيت!

پيغه مهرىش - دروودى خواى له سهر بى - فه رمووى: نا، وا مه ئين، مه بن به كۆمهكى شه يتان له سهرى! (تاجى كوردى/ ۳ ل/ ۲۵۲ ز/ ۹۶ - باسى: هه ددى: باده نووش: ئاره قنوش. / ۲ + ۱ + ۳ + ۴ - ب/ د = بوخارى و نه بو داوود).

۲۰۶۶ - عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه قال: ما كنت لأقيم حداً على أحدٍ فيموت، فأجد في نفسي، إلا صاحب الخمر، فإنه لو مات وديته، وذلك أن رسول الله صلى الله عليه وسلم لم يسته. (الحديث ۶۷۷۸) (۲۰۶۶):

ئىمامى عهلى - رهزاي خواى لى بى - دهفه رموى: دارى هه دد لهه رهكهسى بدهم، لهو كه سانهى كه دارى هه ديان لى ده درى، وهك بوختيانكه ر و داوئى نپيس، نه گهر به ودارى هه ددهى منه بشمرى ده ره به ستى نيم و خه م و خه فه تى پى ناخۆم، چونكه نه و جوړه هه ددانه پيغه مهر خوى ديارى كړدوون و دايناون، به لام نه گهر گريمان دارى هه ددى مهينووشى لهكهسى بدهم و به ودارى هه ددهى منه بمرى، نه وه په ستم دهكا، وه خوئنى نه و كابرايهش ده دم كه له كاتى وادا بمرى، له ژيردارى هه ددى مهينووشيدا.

۲۰۶۷ - عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه: أن رجلاً على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم كان اسمه عبدالله، وكان يلقب حماراً وكان يضحك رسول الله صلى الله عليه وسلم، وكان النبي صلى الله عليه وسلم قد جلدته في الشراب، فأتى به يوماً فأمر به فجلد، فقال رجل من القوم: اللهم العنه، ما أكثر ما يؤتى به؟! فقال النبي صلى الله عليه وسلم: لا تلعنوه، فوالله ما علمت إلا أنه يحب الله ورسوله. (الحديث ۶۷۸۰) (۲۰۶۷):

(۲۰۶۶) أخرجه مسلم في الحدود، باب/ حد الخمر رقم/ ۱۷۰۷.

(۲۰۶۷) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث عمر في قصة الشارب الملقب حماراً (خاتمة كتاب

الحدود فتح الباري/ ۱۴ ص/ ۱۶۳.

عومهری کوری خهتاب - پرزای خوای لی بی- فهرمووی: بهسه رینی پیغه مهر - دروودی خوای لهسهر بی- پیاوی هه بوو ناوی عه بدوللا بوو، نازناوی حیمار بوو (واته: کهر) جاروبار به قسه ی خوش، یا به نوکته یی، پیغه مهری دهینایه پیکه نین، گه لی جار پیغه مهر - دروودی خوای لهسهر بی- لهسهر مه یخواردنه وه داراگاری دهگرد، واته: جه لده ی مهینوش لی ددها، رۆزی به و حاله وه هینا بوویان، پیغه مهر - دروودی خوای لهسهر بی- فهرمانی فهرموو جه لده یان لی ددها، هه ندی کهس گوتیان: له عنه تی خودای لی بی، جهنده به زوری دهینن لهسهر نه م خووه پیسه! پیغه مهر - دروودی خوای لهسهر بی- فهرمووی: نه فرین (له عنه ت) ی لی مه کهن، دسا به خودا من ناگام لی یه تی که خودا و پیغه مهری خودای خوش دهوی، نه وه یش واتای وایه که باومری به خودا و پیغه مهر هه یه، ده ی له عنه تی باومرداریش دروست نییه.

روونکردنه وه:

جاروبار و کهمه کهمه، قسه ی خوش و قسه ی نهسته ق و نوکته ی خوش گیرانه وه شتیکی په سهنده، خه تیبه دمه فهرمووی: چونکه نیمامی عه لی، سه بارمت بهم بابه ته دمه فهرمووی: (روحوا القلوب و ابتغوها طرف الحکمة:) وچانی دل بدهن و به قسه ی خوش و نهسته ق باومشیانی بکهن و فینکی بکهنه وه. نیمامی زوهری به هاوه له گانی دمه فهرموو: نه گهر شیعرتان هه یه ئاده ی بیهینن، قسه ی خوش بگپرنه وه چونکه گوی که رخ ده بی. (بروانه: ته دریبی راوی نیمامی سیووتی - بهرگی/ ۲ ل/ ۵۸۱).

هه ندی جار نه م کابراسوعبه ته چیه هیزولکه یی رۆن، یا دوو به ره یی هه نگوینی به دیاری دهینا بو پیغه مهر، به قهرز و مری ده گرت له خاومنه که ی،

کاتی خاوه نه که ی دهات بۆ پارهی هیزۆلکه رۆنه که، یا بۆ پارهی دووبه ره ههنگوینه که، دهیبرد بۆلای پیغه مهرو پیی دهگوت: ئە ی پیغه مهری خودا! پارهی شته که یی پی بده! پیغه مه ریش زمرده خه نه یکی ده کردو له پاشا پارهی دیاری یه که ی ددها به خاوه نه که ی!

ئە م به هرا نه لە م فەر موودانه و مرده گیرین:

۱. قسه ی نهسته ق و قسه ی خو ش و نوکته و شتی وا، باش و ره و او دروستن، وه دروسته گو ی یان لی بگیر ی، وه که سی بیانگیر پته وه، یا کاریکی نوکته و قوشمه بکا دروسته، به مه رجی گالته و سوعبهت و قسه نهسته قه که هه ق بی، نا هه ق نه بی.

۲. خاوه نی گونا هی گه وره به موسو لمان دائه نری، چونکه ریگه نه درا وه که له عه نه تی لی بکری، وه فەرمانکرا وه که دوعای خیری بۆ بکری، به لام گونا هه که ی له سه ر نه نوو سری.

۳. گونا هبار و تاوانبار، ئە گه ر چاکه یان هه بوو، یا رهفتاریکی جوانیان تیا بوو، دروسته با سی نه و چاکه و نه ورهفتاره جوانه یان بکری.

۴. ئە م جو ره که سانه، که خاوه نی گونا هه گه وره کانن، دروسته مامه له و گفتو گو و مه رحه بایان له گه ل بکری، ته نانته دیاری شیان لی و مر بگیر ی و تاموشو دراوسی تی یان بکری، نه و نه ده هه یه به هیج جو ری ناب ی هان بدرین و ته شجیع بکری نه له سه رکردنی گونا ه، به لکو و به پیچه وانه وه دمی ئامۆزگاری خیر، به پی ی حال بکری ن.

۵. دروسته زن و ژنخوازی له گه ئیان، وه ته لاقی موسو لمان به کردنی گونا هی گه وره ناکه و ی.

۶. به کردنی گوناھی گه وره چاکه ی مروؤف ناسرپیته وه، ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾.

۷. هه تا له سه رده می پیغه مه ردا، ئەم جوړه که سانه ی تیا دا بووه.

۸. به راستی له م روژگار ی نئیمه دا خاوه ی گوناھی گه وره زور بوون، وه موسولمانان دهستیان ناروا به سه ریانا، له کاتی وادا، واباشه موداراتیان له گهل بکری و چاوپووشی له هه ندی کاریان بکری و، موسولمان به خوپرای کی شه و به ره بوخوی دروست نه کا.

۶۸۰۲- عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لعن الله السارق يسرق البيضة فتقطع يده، ويسرق الحبل فتقطع يده. (الحديث ۶۷۸۳) (۲۰۶۸):

ئهبو هورمیره - پمزی خوای لی بی- فه رمووی: خوشه ویست - دروودی خوای له سه ر بی- فه رمووی: نه فرین و له عنه تی خودا له دز، که نه وه نه ده نه فسی سووکه، له سه ر دزینی هیلکه یی، یا به هو ی دزینی گوریسیکه وه دهستی ده برن به پیی شه ری خوا. (تاجی کوردی/ ۲ ل/ ۲۳۳ ز/ ۱ ز/ ۹۰ ش/ د/ ت/ ن باسی دزی..).

۶۹۰۲- عن عائشة رضي الله عنها عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: تقطع اليد في ربع دينار فصاعداً. (الحديث ۶۷۸۹ طرفاه ی: ۶۷۹۰، ۶۷۹۱) (۲۰۶۹):

(۲۰۶۸) أخرجه مسلم في الحدود، باب/ حد السرقة و نصابها، رقم/ ۱۶۸۷.

(۲۰۶۹) أخرجه مسلم في الحدود، باب: حد السرقة و نصابها، رقم/ ۱۶۸۴.

عائیشہ - پڑھای خوائ لی بی۔ دمفہرموی خوشہ ویست - دروودی خوائ
لهسر بی۔ دمفہرموی: دهستی دز به پیی شهرع، کاتی دمپرری که بایی
چارهکی دیناری زیر بدزی، یا بایی زیاتر بدزی. (تاجی کوردی/ ۲ ل/ ۲۳۴
ز/ ۹۰ - باسی سزای دزی - ش/ د/ ت/ ن).

۲۰۷۰ - و عنها رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنْ يَدَ السَّارِقَ لَمْ يَقْطَعْ فِي عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا فِي ثَمْنٍ مَجْنٍ، حَجْفَةً أَوْ تَرْسٍ. (الحديث ۶۷۹۲ طرفاه في:
۶۷۹۳، ۶۷۹۴) (۲۰۷۰):

ديسان عائیشہ - پڑھای خوائ لی بی۔ فہرموی: بهسهرینی پیغہمہر -
دروودی خوائ لهسر بی۔ دهستی دز نہ دمپررا، لهکه متر له بههای مهتالی، نیر
فه لئانی بی، که به چهرم جوتبهقی کرابی، یا فه لئانی بی که ته خته و بهرگی
چهرمی تی گیرایی.

۲۰۷۱ - عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَطَعَ فِي مَجْنٍ ثَمْنَهُ ثَلَاثَةَ دَرَاهِمٍ. (الحديث ۶۷۹۵ أطرافه في: ۶۷۹۶،
۶۷۹۷، ۶۷۹۸) (۲۰۷۱):

ثیبنو عومہر - پڑھای خوادایان لی بی۔ فہرموی: پیغہمہر - دروودی خوائ
لهسر بی۔ دهستی دزیکی بری، لهسر دزینی فه لئانی که بایی سی درہم
بوو! (تاجی کوردی/ ۳ ل/ ۲۳۴ ز/ ۹۰ - ش/ د/ د).

(۲۰۷۰) أخرجه مسلم في الحدود، باب/ حد السرقة و نصابها رقم/ ۱۶۸۵.

(۲۰۷۱) أخرجه مسلم في الحدود، باب/ حد السرقة و نصابها رقم/ ۱۶۸۶.

بسم الله الرحمن الرحيم

۹۰- نامه‌ی موحاربین

کتاب المحاربين من أهل الكفر و الردة

موحاربین: واته نهوانه‌ی که دژایه‌تی ده‌کن له‌گه‌ل خوداو پیغه‌مه‌ردا، له‌بیباوم‌ران و پاشکه‌زبان.

۲۰۷۲- عن أبي بردة الأنصاري رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَجْلِدُ فَوْقَ عَشْرِ جُلْدَاتٍ إِلَّا فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ. (الحديث ۶۸۴۸ طرفاه فی: ۶۸۴۹، ۶۸۵۰) (۲۰۷۲):

ئه‌بو بورده‌ی نه‌نصاری-په‌زای خوای لی بی- فه‌رمووی: جاران خوشه‌ویست-دروودی خوای له‌سه‌ر بی- ده‌یفه‌رموو: مه‌گه‌ر بو حه‌ددی شه‌رعی، نه‌گینا له‌سه‌ر هیج سه‌رپیچی‌یه‌کی تر، له‌ده‌ردار (جه‌لده) زیاتر له‌که‌س نادری. (تاجی کوردی/ ۳ ل/ ۲۵۴ ز/ ۹۷ ژ/ ۱- باسی: ته‌می کردن (ته‌عزیز = سووک کردن)).

روونکردنه‌وه:

ئه‌بو بورده‌ی نه‌نصاری ناوی هانی کورپی نیاره، خائی به‌رائی کورپی عازیبه، ئاماده‌ی جه‌نگی به‌درو نه‌به‌رده‌کانی پاش به‌در بووه، هه‌روا ئاماده‌ی په‌یمانێ عه‌قه‌به‌ی دووهم بووه. فه‌رمووده‌ی له‌بوخاری و موسلیم داهه‌یه،

له بوخاریدا هه رنهم فهرموودمیه ی هه یه، که دوو تهرمفی هه یه، ژماره: ۶۸۴۹ و ۶۸۵۰.

شه یخان: بوخاری و موسلیم - ره حمه تی خودایان لئ بئ - له سه حیحیندا، له جابیری کوپی عه بدوللاوه ریوایه تیان لئیه وه کردووه، بوخاری له عه بدولر هه مانای کوپی جابیریشه وه تهرمفی ژماره/ ۶۸۴۹ ی نهم فهرموودمیه ی ئیره ی لئیه ریوایه ت کردووه، نه بو بورده بئ وه چه بووه، منال و مناله زای له پاش به جئ نه ماوه.

نهم زاتانه گیرانه وه یان لئ نه نجام داوه: به رانی کوپی عازیبو که عی کوپی عومه یرو نه صری کوپی یه سار، پشتگیری عه لی بوو له هه موو نه به رده کانیدا، ده لئین: له ده ورو به ری سالی چل و یه ک، یادوو، یا پئنج مردوو - ره زای و ره حمه تی خوی لئ بئ -.

۲۰۷۳ - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت أبا القاسم صلى الله عليه وسلم يقول: من قذف مملوكه، وهو بريء مما قال، جلد يوم القيامة، إلا أن يكون كما قال. (الحديث ۶۸۵۸) (۲۰۷۳).

نه بو هورمه ره - ره زای خوی لئ بئ - فهرمووی: به گوپی خۆم ژنه وتم له زاری پیرۆزی پیغه مه - دروودی خوی له سه ر بئ - ده یفه رموو: که سی بوختان بکا بۆ به نده ی خۆی، کۆیله که ی ژن بئ یا پیوا، به لام به نده که ی بئ تاوان بئ و پاک بئ، نه وه له روژی قیامه تدا، نه و خاومن کۆیله یه داده نری به بوختیانکار، له روژی قیامه تدا له سه ر نه و بوختانه داری هه ددی لئ ده دری. به لام نه گهر وه ک ده لئ، کۆیله که وایی، نه وه داری هه ددی لئ ندرئ. (تاج/ ۳ ل/ ۲۵۰ ز/ ۹۵ - باسی هه ددی بوختیان و جمین و جادوو بازی).

پایانی - خاتمه

عسقه لانی - پرحمه تی خودای لی بی - دهمه رموی: نامه ی خودوودو
 موخاریبین، سهدو سی فهرمووده ی بهرزی واتیادا، هفتاو نۆیان په یوهستن،
 واته موصولن، له نیمامی بوخارییه وه هتا سهر پیغه مهر - دروودی خوی
 له سهر بی - رشته که یان بی بچرانه. ئه وانی تریان بی رشته و موتابه عاتن،
 دووباره گانیان شه ست و دووه، پوخته که یان: (۷۹ - ۶۲ = ۱۷) حه فده
 فهرموودن، نیمامی موسلیمیش ئه م پوخته یه ی گیراوه ته وه بیجگه له م
 هشت فهرمووده یه یان:

۱. فهرمووده ی ئه بو هورمیره: (أَتِي النَّبِيَّ بِرَجُلٍ قَدْ شَرِبَ الْخَمْرَ) =
 ژماره / ۲۰۶۵ ته جرید = ۶۷۷۷ فه تحولباری.

۲. فهرمووده ی سائیبی کوری په زید: (كُنَّا نُؤْتِي بِالْشَّارِبِ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ
 اللَّهِ) = ۶۷۷۹ فه تحولباری.

۳. فهرمووده ی عومه: باسی کابرای نازناوی که ربوو = ژماره / ۲۰۶۷
 ته جرید = ۶۷۸۰ فه تحولباری.

۴. فهرمووده ی ئیبنوعه باس: (لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ) ژماره /
 ۶۷۸۲ فه تحولباری.

۵. فهرمووده ی عهلی: (فِي رَجْمِ الْمَرْأَةِ وَجِلْدِهَا = ۶۸۱۲ فه تحولباری).

۶. فهرمووده ی عهلی: (أَمَّا عَلِمْتُ أَنَّ الْقَلَمَ رَفَعَ عَنِ الْجَنُّونِ = پیش
 ژماره / ۶۸۱۵ فه تحولباری).

۷. فەرموودهی ئه‌نه‌س: (یا رَسُوْلُ اللّٰهِ اَصْبَتْ حَدًا فَاَقَمَهُ عَلَيَّ) =

ژماره/ ۶۸۲۳ فەتحو لبّاری.

۸. فەرموودهی ئیبنو عەبباس لەبارەى چیرۆکەگەى ماعیزەووە = ۶۸۲۴.

هه‌روا ده‌فه‌رموئ: فەرمووده درێژه‌گەى عومەریش سەبارەت بە‌داستانی

سەقیفە کە سەرەتاگەى سەبارەت بە‌چیرۆکی رەجەم متفق علیه یە. هه‌روا

ده‌فه‌رموئ: بیست بیستراو (اثر) یشی واتیا‌دا.

بسم الله الرحمن الرحيم

٩١- نامه‌ی خوین و خوینبایی

کتاب الدیات

باسی خوین و و خوینبایی له تاجول ئوصول دا، ته رجهمه کوردیه که ی ده که ویتته: بهرگی/ ٣/ ل/ ٢١٣ ز/ ٨٣ هه تا زنجیره: ٨٩ لاپه‌ره/ ٢٣٢. له فیهی ناسانا واله بهرگی/ ٣/ ل/ ٧٨٢ ز/ ٣٠٦ هه تا زنجیره/ ٣١٧ ل/ ٨٠٣. ٢٠٧٤- عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا يزال المؤمن في فسحة من دينه ما لم يصب دماً حراماً. (الحديث ٦٨٦٢ طرفه في: ٦٨٦٣) (٢٠٧٤).

ئیبینو عومهر -رمزای خوادایان لی بی- دمفه رموی: پیغه مه- دروودی خوای له سه- بی- دمفه رموی: موسولمان هه تا خوین پشتنی نارپهوا نه بی بهتووشیه وه، هیشتا ئایینی به بهریه وه دهمینی.

گیرانه وهیه کی تری ئەم فه رموودیه له تاجا ئاوايه:

موسولمان هه تا خوینی نارپهوا به قهستی نه پیزئی، هیشتا کۆلی سووکه و خوش رهوته و هه رباشه، به لام هه رکاتی خوینی نارپهوا بوو به تووشیه وه، ئیتر له پی ده که وئو دوهستی! (تاجی کوردی/ ٣/ ل/ ٢٠١ ز/ ٨١ ز/ ٣- هه ره شه کردن له مروؤف کوشتن).

۲۰۷۵- عن ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
لِلْمَقْدَادِ: إِذَا كَانَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ يَخْفِي إِيمَانَهُ مَعَ قَوْمٍ كُفَّارٍ، فَأُظْهِرَ إِيمَانَهُ فَقُتِلَتْهُ؟ فَكَذَلِكَ
كُنْتُ أَنْتَ تَخْفِي إِيمَانَكَ بِمَكَّةَ مِنْ قَبْلِ. (الحديث ۶۸۶۶) (۲۰۷۵):

ثیبنو عه عباس -رمزای خودا له خوئی و بابی- فهرمووی: پیغمهر -دروودی
خوای له سهر بی- به میقدادی کوپی نه سوه دی فهرموو: نه گهر پیاوپیکی
موسولمان، له ناو هوژیکی ناموسولماندا بی، باومره کی بشاریته وه، هه تا نا
موسولمانه کان پی نه زانن و نازاری نه دهن، به لام کاتی باومپی خوئی ناشکرا
بکا تو بجی بیکوژی؟ دهی تویش پیک ناوا بوویت کاتی له مه که بوویت
له پیش کوچ کردندا.

روونکردنه وه:

بۆ تیگه یشتنی ته واو له م فهرمووده یه سهرنجی ژماره: ۱۵۳۵ ته جرید =
۴۰۱۹ فه ته بده = بهرگی/ ۴ ل ل/ ۲۶۹.

۲۰۷۵م- عن عبد الله بن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السَّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا. (الحديث ۶۸۷۴ طرفه في:
۷۰۷) (۲۰۷۵):

عبداللّای کورپی عومەر - ږمزای خوای لی بی- فەر مووی: پیغهمەر -
دروودی خوای لهسەر بی- فەر مووی: کهسئ چهکمان لی ههلبگری لهئیمه
نییه. (تاجی کوردی/ ۸ ل/ ۱۳۳ ز/ ۵۵ باسی: پهیمان شکاندن و بی پهیمانی).

۲۰۷۶- عن عبد الله رضي الله عنه قال: قال رسول الله صَلَّى الله عليه وسلم
لا يحل دم امرئ مسلم، يشهد أن لا إله إلا الله وأني رسول الله، إلا بإحدى ثلاث:
النفس بالنفس، و الثيب الزاني، و المفارق لدينه التارك للجماعة. (الحديث
٦٨٧٨) (٢٠٧٦):

عبداللّای کورپی مهسعوود - ږمزای خوادی لی بی- دمفهر مووی:
خوښهویست - دروودی خوای لهسەر بی- دمفهر مووی: ههر موسولمانئ شایهتمان
بهینئ و بلئ: (أشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ: بهدل باومرم
ههیهو بهزمان دهئیم و شایهتی دمدهم کهههرخودا خودایه و بهس، خودای تر
نییه، موحه مەدی کورپی عبداللّایش پیغهمه‌ری ږهوانه‌کراوی خودایه).
هه‌ر کهسئ نه‌م شایه‌تییه بدا، ئیتر خوینی نه‌و کهسه حه‌رامه‌و به‌هیچ شیوه‌یی
خوینی به‌کهس ږهوانایی، مه‌گه‌ر له‌یه‌کئ له‌م سئ کاتانه‌دا: بیوه‌ی داوینپیس،
چ ژن بی، چ پیاو، یا کهسئ به‌ناږه‌وا کهسئ به‌نا‌رم‌زوو بکوژی، یاله‌ئایینی خو‌ی
ومرگه‌رایی و له‌کۆمه‌له‌ی موسولمانان ته‌را بووبئ! (فیقه‌ی ئاسان/ ۳ ل/ ۸۱۰
ز/ ۳۱۹ باسی تۆله‌ی شه‌روالپیس).

٢٠٧٧- عن ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أْبْعُضِ النَّاسَ إِلَى اللَّهِ ثَلَاثَةً، مَلْحُدٌ فِي الْحَرَمِ، وَ مَبْتَغٍ فِي الْإِسْلَامِ سَنَةَ الْجَاهِلِيَّةِ، وَ مُطْلَبٌ دَمٍ أَمْرِيٍّ بِغَيْرِ حَقٍّ لِيَهْرِيْقَ دَمَهُ. (الحديث ٦٨٨٢) (٢٠٧٧):

ئيبنو عه بباس -رہزای خودا لہ خوئی و بابی- فہرمووی: خوۛشہ ویست - دروودی خوای لہ سہر بی- فہرمووی: خودا لہ ہہموو تاوانباری زیاتر، رقی لہم سی تاوانباریہ: یہکہم زمندیقی ناوبہست و حہرہمی مہککہ، دووہم: کہسی لہ نیسلامہ تی دا، منہیی رہوشت و یاسای سہرہمی نہ زانی بکا، سییہم: کہسی منہی خوینی کہسی بکا، تا بہ نارہوا خوینی بریژی. (تاج/ ٣ ل/ ٢٠٥ ز/ ٨١ ژ/ ٩ - باسی ہہرہشہ کردن لہ کوشتنی نارہوا).

٢٠٧٨- عن أبي هريرة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ يَقُولُ: لَوْ أَطْلَعَ فِي بَيْتِكَ أَحَدٌ، وَلَمْ تَأْذِنْ لَهُ، حَذَفْتَهُ بِحَصَاةٍ، فَفَقَاتَ عَيْنَهُ مَا كَانَ عَلَيْكَ مِنْ جَنَاحٍ. (الحديث ٦٨٨٨ طرفه في: ٢٩٠٢) (٢٠٧٨):

ئہبو ہورہیرہ -رہزای خوای لی بی- فہرمووی: ژنہ و تم لہ خوۛشہ ویست - دروودی خوای لہ سہر بی- دہیفہرمووی: ئہگہر کہسی، بہ بی ریگہ پی دانی خوٛت، تہ ماشای ناومالی تو بکا، تو بہ پہ لہ پیتکہ چہ ویکی تی بگری و چاوی فہ لپووت بکہی، گوناہت ناگا. (تاجی کوردی/ ٣ ل/ ٢٢٧ ز/ ٨٧ ز/ ٣ - باسی ئہوانہی کہ خوینیان بہ فیرو دائہ نری).

(٢٠٧٧) و الحديث من افرادہ (العيني = عمدة القاري/ ٢٤ ص/ ٤٤). - المترجم

(٢٠٧٨) أخرجه مسلم في الآداب، باب تحريم النظر في بيت غيره رقم/ ٢١٥٨.

۲۰۷۹- عن ابن عباس رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: هذه و هذه سواء يعني المختصر و الإبهام. (الحديث ۶۸۹۵) (۲۰۷۹):

ئيبينو عه بباس -رہزای خودا له خوئی و بابی- فہرمووی: خو شہ ویست -
دروودی خوای له سہر بی- دمفہرمووی: ئەمەو ئەمە یەکسانو و خوینیان وەک
یەکە. واتە: پەنجە تووتەو پەنجە کە ئە خوینیان چون یەکە. (تاجی کوردی ۳/
ل/ ۲۲۱ ز/ ۸۵ ژ/ ۱ - باسی خوینی ئەندامەکانی لەش - ب/ د/ ت/ ن).

پایانی = خاتمه

شیخی عهسقه لانی - په حمه تی خودای لی بی- دمه رموی: نامه ی خوین و قصاص، په نجاو چوار فهرمووده ی بهرزی واتیادا، هه وتیان بیپرشته و متابعتن، نهوانی تریان په یوه ستن له نیامی بوخارییه وه هه تا سر پیغه مهر، پرشته که یان ته واده و پچرانی تیادا نییه. دووباره کانیاں چل فهرمووده ن، هه موویان موسلیمیش گیراوییه تییه وه، بیجگه له مانه یان:

۱. فهرمووده ی ئیبنو عومه ر: (إن من ورطات الأمور) = ژماره/ ۶۸۶۳ فه تحولباری.

۲. ژماره/ ۲۰۷۷ ته جرید = ۶۸۸۲ فه تج = فهرمووده ی ئیبنو عه بباس (أبغض الناس إلى الله ثلاثة: ملحد في الحرم).

۳. ژماره/ ۶۹۰۰ فه تحولباری = فهرمووده ی نه نه س: (لو أطلع عليك).

۴. فهرمووده ی ئیبنو عه بباس: (هذه و هذه سواء) = ۲۰۷۹ ته جرید = ۶۸۹۵.

۵. فهرمووده مورسه له که ی نه بو قلابه: (ما قتل أحد قط إلا في إحدى ثلاث) = ژماره: ۶۸۹۹ فه تحولباری = فهرمووده مورسه له که ی تری: (دخل عليه نفر من الانصار).

هه روا شیخی عهسقه لانی - په حمه تی خودای لی بی- دمه رموی: بیست و هه شت بیستراو (اثر) یشی واتیادا، هه ندیکیان په یوه ستن و هه ندیکیان بیپرشته ن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۹۲- نامه‌ی داوای په‌شیمان بوونه‌وه له‌پاشکه‌زو له‌سهرکه‌ش و شه‌رکردن له‌که‌لیان کتاب استنابة المرتدين والمعاندين وقتالهم

بۆ تیگه‌یشتنی ته‌واو له‌م باسه بنواړه: فیه‌قی ناسان - به‌رگی سییه‌م،
زنجیره/۳۳۹ هه‌تا ۳۴۴ = لاپه‌ره/۸۴۷ هه‌تا ۸۶۱.

۲۰۸۰- عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رجل يا رسول الله ائوخذ بما عملنا في الجاهلية؟ قال: من احسن في الاسلام لم يؤخذ بما عمل في الجاهلية ومن اساء في الاسلام اخذ بالاول والآخر. (الحديث ۶۹۲۱) (۲۰۸۰):

ئیبینو مه‌سعود - رمزای خوای ئی بئ - فه‌رمووی: پیاوئ له‌پیغه‌مبه‌ری
پرسی: ه‌وربان! ئایا له‌سهر نه‌و کرده‌وه خراپانه‌ی که‌له سه‌رده‌می نه‌قامی
پیش هاتنی ئیسلاما کردوومانن سزاو نه‌شکه‌نجه دمه‌ریین له‌دوا پوژدا؟
فه‌رمووی: هه‌رکه‌سه‌ی له‌پاش موسولمانبوون ره‌فتارو کرداری جوان بئ، له‌سهر
کارو کرده‌وه‌ی سه‌رده‌می کافری پیش ئیسلامبوونی، سزا ناده‌ری و موحاسه‌به
ناکری له‌سهری، به‌لام هه‌رکه‌سه‌ی له‌سهرده‌می ئیسلامه‌تی دا کردارو ره‌فتاری
ناشیرین بئ، تو‌له‌ی به‌رو دوا‌ی ئی ده‌سیئری.

پایانی = خاتمة

ماموستای عهسقه لانی، -رحمهتیی خودای لی بی- دمفه رموی: نامه ی
 إستابهی مورتهددین، بیست و یهك فهرمووده ی بهرزموه کراوی واتیادا،
 یهکیکیان بیپرشتهیه، نهوانی تریان ههموو پهیوهستن، واته: موصولن.
 حهقدهیان دووبارهن، پوختهکهیان (۲۱- ۱۷ = ۴) چوار فهرموودهیه. نیمامی
 موسلیم نه م پوختهیهی ههموو گپراومتهوه، حهوت بیستراوی هاوولان و دوی
 هاوولانیسی واتیادا، ههموویان پهیوهستن.

بسم الله الرحمن الرحيم

۹۲- نامه ی خهوپه رزین * کتاب التعبیر

نامه ی خهون و خهوبینین و دهستورمهکانی خهوبینین والهتاجی کوردیدا
 بهرگی ۸/ ل ۳/ ز ۱/ ههتا ل ۳۶/ ز ۱۰/.

۲۰۸۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الرُّؤْيَا الْحَسَنَةُ مِنَ الرَّجُلِ الصَّالِحِ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ الثُّبُوءِ. (الحديث ۶۹۸۳ طرفه في: ۶۹۹۴) (۲۰۸۱):

نهههسی کوری مالیک -رهزای خوای لی بی- دمفه رموی: پیغه مهر -درودی
 خوای لهههر- دمفه رموی: خهونی باشی پیای باش، بهشیکه لهچل و شهش
 بهش له پیغه مهرایهتی. (تاجی کوردی ۸/ ل ۳/ ز ۱/ ژ ۱/ + ل ۶/ ژ ۲/ ز ۲/).

٢٠٨٢- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ رُؤْيَا يُحِبُّهَا فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ اللَّهِ فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ عَلَيْهَا وَلْيُحَدِّثْ بِهَا وَإِذَا رَأَى غَيْرَ ذَلِكَ مِمَّا يَكْرَهُ فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ الشَّيْطَانِ فَلْيَسْتَعِذْ مِنْ شَرِّهَا وَلَا يَذْكُرْهَا لِأَحَدٍ فَإِنَّهَا لَا تَصُرُّهُ. (الحديث ٦٩٨٥) (٢٠٨٢):

ئەبو سەعیدی خودری -رەزای خوای ئی بئ- فەرمووی: بەگۆیی خۆم لەزاری پیرۆزی خۆشەویستم بیست دەیفەرموو: (ئەگەر کەسیکتان خەونیکی بینی و خەونەکەی پێ خۆش بوو، ئەووە لەخوداوەیە، باحەمدو سوپاسی خودای لەسەر بکاو بیگیرپیتەووە بۆ زاناو دوست، بەلام ئەگەر خەویکی وای دی کە بە دئی نەبوو، ئەووە لەشەیتانەووەیە، باپەنابگری بەخودا لەشەری شەیتان و لەشەری ئەو خەونە، وەبای نەکا بۆکەس، ئیتر زیانی پێ ناگەیەنێ!). (تاجی کوردی/ ٨/ ل ٤/ ز ١/ ژ ٣).

٢٠٨٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَمْ يَبْقَ مِنَ الثُّبُوتِ إِلَّا الْمُبَشِّرَاتُ قَالُوا: وَمَا الْمُبَشِّرَاتُ؟ قَالَ: الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ. (الحديث ٦٩٩٠) (٢٠٨٣):

ئەبو ھوریرە -رەزای خوای ئی بئ- فەرمووی: بیستم لەپێغەمەر- دروودی لەسەر- دەیفەرموو: (لەپێغەمەرایەتی تەنیا موژدە بەخشەکان ماون). ھاوێلان -رەزای خودایان ئی بئ- فەرموویان: قوربان! موژدەدەرەکان چین؟ فەرمووی: (خەونی باشە). (بڕ: تاجی کوردی/ ٨/ ل ٣/ ز ١/ ژ ٢).

(٢٠٨٢) لم يوافقہ مسلم على تخريج حديث أبي سعيد: (إذا رأى أحدكم الرؤيا يحبها. خاتمة

الترجم

كتاب التعبير، فتح/ ١٤/ ص/ ٤٩٠).

الترجم

(٢٠٨٣) والحديث من أفراده (العيني/ ٢٤/ ص/ ١٣٤).

٢٠٨٤- و عنه رضي الله عنه قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَسِيرَانِي فِي الْيَقَظَةِ وَلَا يَتَمَثَّلُ الشَّيْطَانُ بِي. (الحديث ٦٩٩٣) (٢٠٨٤):

ديسان نه بو هوريرم- رهزاي خوداي لي بي- فهرمووي: ژ نهوتم له پيغه مهر - دروودي له سهر- دهيفه رموو: (ههركه سي له خه و من ببيني، نه وه به چاوي سه ريش له حالي هو شياري دا من ده بيني، شهيتان قهت ناجي ته شه كلي منه وه). (تاج/ ٨/ ل ٢٣/ ز ٧/ ژ ٢).

٢٠٨٥- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ رَأَى فَقَدْ رَأَى الْحَقَّ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتَكَوَّنُنِي. (الحديث ٦٩٩٧) (٢٠٨٥):

نه بو سه عيدي خودري- رهزاي خواي لي بي- فهرمووي: ژ نهوتم له پيغه مهر - درودي خواي له سهر- دهيفه رموو: ههركه سي له خه وني دا من ببيني، نه وه خه ويكي راست و دروستي ديوه، چونكه شهيتان خوي بو ناكري به من و، ناتواني به هيچ شيوه ي و له هيچ حالي كا بجي ته شكل و شيوه ي منه وه). (تاجي كوردي/ ٨- ل ٢٣: ز ٧: ش ٣- باسي ديتني پيغه مهر به خه و ن.

(٢٠٨٤) أخرجه مسلم في الرؤيا، باب: قول النبي صلى الله عليه وسلم من رأى في المنام فقد رآني، رقم/ ٢٢٦٦.

(٢٠٨٥) قال الشيخ منصور علي ناصف مؤلف (التاج الجامع للأصول في احاديث الرسول صلى اللهم عليه وسلم: (رواه الشيخان). راجع التاج الجامع للأصول في احاديث الرسول. الأصل العربي مجلد/ ٤/ ص ٢١٦. راجع صحيح مسلم بشرح النووي ج/ ٥/ ص ٢٦٦. المترجم.

پروونکردنه وه:

بینینی پیغه مهر - درودی خوی له مهر - به خه و، به دوو شیوه ده بی، به هیزه که یان نه وه یه: که له مهر شیوه کاتی ژبانی پیغه مهر - درودی خوی له مهر - بیبینی، نیتر شیوه کاتی لای بی، پاکاتی هه رتی پیاوه تی بی، یاشیوه کاتی پیری بی، یاهی کاتی ناخرو نوخوری ژبانی بی، دمی ته نانه ت ئیبنو سیرین که گه ورترین خه ونزانی ناوداری موسولمانانه، کاتی که سی بو یده گپراه وه که پیغه مهری دیوه، پی ده گوت: ناده ی باسی شیوه شه کلیم بو بکه چۆن بوو؟ نه گهر کابرا بیگوتبایه شیوه ناواو ناوابوو، ومنه وه نه و دیگوت جیابوایه له شیوه سیفه تی پیغه مهر له کاتی ژبانیدا، ئیبنو سیرین دیگوت پی: نه ت دیوه). پیاویکیش به ئیبنو عه باسی فهرموو: له خه ونا به خزمه تی پیغه مهر - درودی له مهر - گه پشتم، پی فهرموو: رمنگو و روا له ت و شیوه چۆن بوو؟ پیاوه که پی گوت: من هه سه نی کوری عه لیم دیوه، پیغه مهر له خه ونا له و ده کرد). فهرموو: راست ده که یه تی دیوته. جاله م روانگه یه وه بو دلتیا بوون له راستی و دروستی خه ونی و، باشترین شت نه وه یه که مرؤی موسولمان شارمزیی ته وای له سیفه ت و چۆنی تی ی شه کلو شیوه پیغه مهر هه بی، هی کاتی ژبانی، وه به پی ی سوننه ت و ژبنامه ی راست و دروستی پیغه مهر، شیوه شیرینی بناسی. به هه ر حال بینینی پیغه مهر له خه وندا، له مهر هه ر شیوه پی بی، خالی نییه له سوودو به هه ر، به لام به مهر چی که نه و شیوه یه شایانی شانی پیغه مهر بیت.

۲۰۸۶ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْخُلُ عَلَى أُمِّ حَرَامٍ بِنْتِ مِلْحَانَ فَيُطْعِمُهُ وَكَانَتْ أُمُّ حَرَامٍ تَحْتَ عِبَادَةِ بْنِ الصَّامِتِ فَدَخَلَ عَلَيْهَا يَوْمًا فَأَطْعَمَتْهُ وَجَعَلَتْ تَقْلِي رَأْسَهُ فَنَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ اسْتَيْقَظَ وَهُوَ يَضْحَكُ قَالَتْ: فَقُلْتُ: مَا يَضْحَكُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي غَرَضُوا عَلَيَّ غُرَاةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَرْكَبُونَ بَجَاجَ هَذَا الْبَحْرِ مُلُوكًا

عَلَى الْأَسِيرَةِ أَوْ مِثْلَ الْمُلُوكِ عَلَى الْأَسِيرَةِ قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اذْغُ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ، فَدَعَا لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ وَضَعَ رَأْسَهُ فَنَامَ ثُمَّ اسْتَيْقَظَ وَهُوَ يَضْحَكُ، فَقُلْتُ: مَا يَضْحَكُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي عَرَضُوا عَلَيَّ غَزَاةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ. كَمَا قَالَ فِي الْأَوَّلَى، قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اذْغُ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ قَالَ: أَنتِ مِنَ الْأَوَّلِينَ. فَرَكِبْتُ أُمَّ حَرَامٍ بِنْتُ مِلْحَانَ الْبَحْرَ فِي زَمَنٍ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سَفْيَانَ، فَصُرِعْتُ عَنْ دَابَّتِهَا حِينَ خَرَجْتُ مِنَ الْبَحْرِ فَهَلَكْتُ. (الحديث ۷۰۰۲) (۲۰۸۶):

ئەنەسى كۆرى مالىك - رەزى خەلى ئى بى - فەرموۋى: (گەلى جارى پېغەمەر - درودى خەلى لەسەر - دەچوو بۆ دىنى ئوم حەرام، كەپوورى ھەقى من بوو، خوشكى دايكم بوو، وەپوورى شىرى پېغەمەرىش بوو، مەحرەمى بوو، نامەحرەم نەبوو، ئوم حەرام ناۋى رومەيساى كچى مىلحان بوو، خىزانى عوبادەى كۆرى صامىت بوو، پۇژى پېغەمەر - درودى خەلى لەسەر - ھات بۆ دىنى ئوم حەرام، نانى بۆ دانا، دوايى ھەنى سەرى پېغەمەرى دۇزى، پېغەمەر خەلى ئى دەكەۋى و سەرخەۋى نىومرۇ ھەۋى دەشكىنى، كاتى خەبەرى دەبىتەۋە پى دەكەنى. ئوم حەرام فەرموۋى: عەرزىم كەرد: ئەى پېغەمەرى خەلى باۋك و دايكم بەقوربانى بن، ئەۋە بۆچى پى دەكەنى؟ فەرموۋى: (لەخەۋما كۆمەلانى لەگەلى ئىسلامى خۆمەم بىنى، دەبن بەخەباتكارو غەزا كار لەپىگەى خەۋادا، سۈارى پىشتى ئەم دەريايانە دەبن، شوپىن و جىگەيان لەناۋ پاپۇرو كەشتى يەكاندا، ئەۋەندە باش و خۆش و فەرح و ئاۋەدانە دەلىتى پاشان لەسەر تەخت و ھەنەفەى شاھانە دانىشتوون) ئوم حەرام فەرموۋى: عەرزىم كەرد: ئەى پېغەمەرى خەلى داۋا لەخەۋا بىكە كەمن يەكلى لەم چىنەى ئۆمەتتەم. فەرموۋى: (تۆ لەۋانیت و لەجىنى غەزا

کاران و شهیدانی ناو دمریایت!) نهجا دیسان پیغمه مهر - درودی خوی لهسهر -
 سهری نایه وه و جارئ تر خه و ته وه، که هه ئسایه وه دیسان پیده که نی، کاتی له م
 بارهیه وه پرسیارم ئی کرده وه، هه مان وه لامی پیشووی دامه وه، که کومه لانی
 تریش له ئومه تی له بارو دۆخیکی شاهانه دا ده چن بۆ خه باتگێران و غه زاکردن
 له پێگه ی خودای گه و ره داو، نه ویش له خووشی نه وه پیده که نی و موعجیبه
 پیان). ئوم حه رام فه رمووی: منیش عه رزیم کرده وه: نه ی پیغمه مهری خودا!
 نزام بۆ بکه که خودا بمکات به یه گن له و دهسته یه. فه رمووی (تۆ له دهسته ی
 پیشینی!).

له پاشا له کاتی موعاوپییه ی کوری سو فیاندا، که نوینه ری ئیمامی عوسمان
 بوو له سه ر ولاتی شام، عوباده ی میردی، له دمریا وه ئوم حه رامی له گه ل خوی
 برد بۆ غه زای قوبروس، کاتی هاته وه و گه راپیه وه و گه یشته وشکانی، هیستره
 ماچه یه کیان بۆ یبرد، کاتی سواری هیستره که بوو، گلاندی و که و ته خواری وه و
 مرد. به پی ی دوو عاکه ی پیغمه مهر، که بۆی کرد، شه هید بوو). (تاجی
 کوردی ۸/ ل ۵۳ ژ ۱۷/ ش/ د/ ت/ ن).

۲۰۸۷- عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ إِذَا اقْتَرَبَ الزَّمَانُ لَمْ تَكْذُ لَمْ تَكْذُ رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ مِنْ تَكْذِبٍ وَرُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ
 مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ الثُّبُوءِ. وَمَا كَانَ مِنَ الثُّبُوءِ فَإِنَّهُ لَا يَكْذِبُ. (الحديث
 ۷۰۱۷) (۲۰۸۷):

ئه بو هوریره - پره زای خودای ئی بی- فه رمووی: پیغمه مهر - درودی خوی
 لهسهر - فه رمووی: (کاتی شه وو پۆژ به رابه ر بوون، وه ک ناوه راستی وهرزی
 پایزو ناوه راستی وهرزی به هار، له و کاته دا زۆر نزیکه که خه و نی موسوئمان
 هه ئه ی نه بی و راست دهرچی. نه و که سه یشتان خه و نی زۆر راست و دروسته

که خوی زور راستگوئی، و دهخه‌ونی موسولمان، پیاوبی یازن، به‌شیکه له‌چل و شەش بەش له پیغه‌مه‌رایه‌تی). (شتیکیش که له‌بابه‌تی پیغه‌مه‌رایه‌تی بی، قهت به‌درو دهرناچی). (تاجی کوردی/ ۸ ل/ ۴ ز/ ۱ ز/ ۴ - باسی: به‌شه‌کانی خه‌ون).

۲۰۸۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: رَأَيْتُ كَأَنَّ امْرَأَةً سَوْدَاءَ ثَائِرَةَ الرَّأْسِ خَرَجَتْ مِنَ الْمَدِينَةِ حَتَّى قَامَتْ بِمَهْيَعَةٍ وَهِيَ الْجُحْفَةُ فَأَوَّلْتُ أَنَّ وَبَاءَ الْمَدِينَةِ يُقَلِّ إِلَيْهَا. (الحديث ۷۰۳۸ طرفاه في: ۷۰۳۹، ۷۰۴۰) (۲۰۸۸):

ئیبنو عومەر رمزای خودا له‌خوی و بابی فه‌رمووی: پیغه‌مه‌ر دروودی له‌سه‌ر فه‌رمووی: (له‌خه‌وما دیتم وه‌کوو بلئی ژنیکی ره‌شی سه‌ر ئالۆس‌کاوی له‌مه‌دینه دهریچی و بجی بۆ مه‌هیه‌عه‌وابوو) واته: بۆ جوحفه، هه‌زرمه‌ت دروودی له‌سه‌ر- فه‌رمووی: (جامن وام لیک‌دايه‌وه‌و وابه‌رژینم کرد که‌په‌تاو ناسازییه‌که‌ی مه‌دینه ده‌گوێزێته‌وه‌و بۆ مه‌هیه‌عه‌). (تاج/ ۸ ل/ ۱۷ ز/ ۵ ز/ ۵ - ب/ت-باسی: نه‌و خه‌وانه‌ی که‌پیغه‌مه‌ر خوی دیونی).

۲۰۸۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ تَحَلَّمَ بِحُلْمٍ لَمْ يَرَهُ كُفًّا أَنْ يَقْعِدَ بَيْنَ شَعِيرَتَيْنِ وَلَنْ يَفْعَلَ وَمَنْ اسْتَمَعَ إِلَى حَدِيثِ قَوْمٍ وَهُمْ لَهُ كَارُهُونَ أَوْ يَفْرُونَ مِنْهُ صَبَّ فِي أُذُنِهِ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ صَوَّرَ صُورَةً عَذَّبَ وَكُفِّ أَنْ يَنْفُخَ فِيهَا وَلَيْسَ بِنَافِخٍ. (الحديث ۷۰۴۲) (۲۰۸۹):

ئیبنو عه‌باس- ره‌زای خودا له‌خوی و له‌بابی- ده‌فه‌رمووی: پیغه‌مه‌ر- دروودی خوای له‌سه‌ر- ده‌فه‌رمووی: (هه‌رکه‌سێ له‌ خۆیه‌وه‌، خه‌ونی به‌درو هه‌ل به‌ستی،

(۲۰۸۸) قال الشيخ منصور ناصف علي: رواه البخاري. المترجم

(۲۰۸۹) لم يوافقهم مسلم على حديث عكرمة عن ابن عباس وهو يشتمل على ثلاثة احاديث

(من تحلم، ومن استمع، ومن صور) (خاتمة كتاب التعبير فتح/ ۱۴ ص/ ۴۹۰) المترجم

لەرپۇزى قىيامەتدا جەختى ئى دەكرى كە دوو دەنكە جۆى ئاگرىن بېكەوہ گرى
 بدا، ئەویش ھەرگىز ئەوہى بۆ ناكرى، واتەى واىە، كەبەردەوام ھەر لەو سزاو
 ئەشكەنجەپەدا دەبى. ھەر كەسەش گوى لە قسەى ھۆزى بگرى، كەئەوان ئەو
 گوىگرتنەى ئەويان پى ناخۆش بى، يائەوان خۆيانى ئى دوور بخەنەوہ ھەتا
 گوىى لەقسەيان نەبى كەچى ئەویش ھەر بچىتە پىشەوہو گوى يان ئى بگرى،
 ئەوہ لەرپۇزى قىيامەتا، لەتۆلەى ئەو تاوانەدا، قور قوشى سوورە وەكراوى
 تواوہ دەكرىتە ناو ھەردوو كونە گوىچكەپەوہ، ھەر كەسەشكىش وپنەپى بكىشى،
 ئەوہ ئازارو سزا دەدرى و بەزۆر داواى ئى دەكرى كەدەبى گيان بكا بەبەرىدا،
 ديارە كەئەوہىشى بۆ ناكرى). (تاجى كوردى ٨/ل ٩/ز ٣/ژ ١/ب/د/ت-
 باسى: لەخەون گىرانەوہدا درۆ دروست نىيە).

٢٠٩٠- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: إِنَّ مِنْ أَفْرَى الْفَرَى أَنْ يُرَى عَيْنُهُ مَا لَمْ تَرَ. (الحديث ٧٠٤٣) (٢٠٩٠):

ئىبنو عومەر -رمزى خودا لەخۆى و بابى- ھەرمووى: پىغەمەر -دروودى
 لەسەر- دەفەرمووى: (ھەلاتىكى فرە زلە: كەسى بلى: لەخەوما ئەوہم دىوہ،
 وەلەپراستىشدا ھىچى نەدەبى). (تاجى كوردى ٨/ل ١٠/ز ٣/ژ ٢/ب/د/ت-
 لەخەون گىرانەوہدا درۆ دروست نىيە).

٢٠٩١- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ كَانَ يُحَدِّثُ أَنَّ رَجُلًا أَتَى رَسُولَ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنِّي رَأَيْتُ اللَّيْلَةَ فِي الْمَنَامِ ظُلَّةً تَنْطَفُ السَّمَنَ
 وَالْعَسَلَ فَأَرَى النَّاسَ يَتَكَفَّفُونَ مِنْهَا فَالْمُسْتَكْبِرُ وَالْمُسْتَقِيلُ وَإِذَا سَبَبَ وَاصِلٌ مِنَ
 الْأَرْضِ إِلَى السَّمَاءِ فَأَرَاكَ أَخَذْتَ بِهِ فَعَلَوْتَ ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَعَلَا بِهِ ثُمَّ أَخَذَ بِهِ
 رَجُلٌ آخَرُ فَعَلَا بِهِ ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَانْقَطَعَ ثُمَّ وَصَلَ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ يَا رَسُولَ

(٢٠٩٠) لم يوافقہ مسلم على تخريج حديث ابن عمر: (من أفرى الفرى أن يرى...) (خاتمة

اللَّهُ بِأَيِّ أُنْتَ وَاللَّهُ لَتَدْعَنِي فَأَعْبَرَهَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اعْبُرْهَا. قَالَ: أَمَّا الظُّلَّةُ فَلِإِسْلَامٍ وَأَمَّا الَّذِي يَنْطَفُ مِنَ الْغَسَلِ وَالسَّمَنِ فَالْقُرْآنُ حَلَاوَتُهُ تَنْطَفُ فَلِمُسْتَكْثَرٍ مِنَ الْقُرْآنِ وَالْمُسْتَقِيلُ وَأَمَّا السَّبَبُ الْوَاصِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فَالْحَقُّ الَّذِي أُنْتَ عَلَيْهِ تَأْخُذُ بِهِ فَيُعْلِيكَ اللَّهُ ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ رَجُلٌ مِنْ بَعْدِكَ فَيَعْلُو بِهِ ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَيَعْلُو بِهِ ثُمَّ يَأْخُذُهُ رَجُلٌ آخَرُ فَيَنْقَطِعُ بِهِ ثُمَّ يُوصِلُ لَهُ فَيَعْلُو بِهِ فَأَخْبِرْنِي يَا رَسُولَ اللَّهِ بِأَيِّ أُنْتَ أَصَبْتُ أَمْ أَخْطَأْتُ؟ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَصَبْتُ بَعْضًا وَأَخْطَأْتُ بَعْضًا. قَالَ: فَوَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَتُحَدِّثَنِي بِالَّذِي أَخْطَأْتُ قَالَ لَا تُقْسِمُ. (الحديث ٧٠٤٦) (٢٠٩١):

ئيبنو عه بياس -رهزای خودا له خوئی و له بابی- فهرمووی: پیاوی هاته خزمه تی پیغه مهه -دروودی له سهه- گوتی: نهی پیغه مهه ری خودا! نه مشه و له خه وما په له یه که هه ورم دیت، رۆن و ههنگوینی لی دهچۆرایه وه، دیشم که نه و خه لکه به هه ردوو له پ لییان دهگرت هه وه، هه بوو زۆرو هه بوو که می گرتبۆوه! وه دیشم که مه ندی له ئاسمانه وه شوپۆته وه وه گه یشتۆته سهه رزه وی، وه تۆم دی، نه و که مه ندمت گرتبوو سهه که وتیت، له پاش تۆ پیاویکی تر گرتی و نه ویش سهه که وت، له پاش نه و پیاویکی تریش هه روا، له پاش نه و پیاویکی تریش گرتی، به لām که مه نده که له دهستی دا پسا! هه تا به ستیانه وه به یه که وه بوئی و نه ویش سهه رکوت. نه بوبه کریش - پهزای خوای لی بی- فهرمووی: نهی پیغه مهه ری خودا! باوکم به قوربانت بی، به خودا دهبی لیم گه پیت من نه و خه وه لیک دده مه وه، فهرمووی: (باشه خه وپه رزینی بکه). نه بو به کریش فهرمووی: په له هه وره که که پرو ساباتی نیسلامه نه و رۆن و ههنگوینه ویش که ده چۆرایه وه، نه وه شیرینی و نه رم و ناسکی ی قورنانه وه ویش که خه لک به هه ردوو دهست لییان دهگرت هه وه نه وه یه که هه ندی کهس زۆر له قورنانه

و مردمگرن و هندی کەس کەم، ئەو کەمەندمش کە لەناسمانەووە گەیشنبووە
سەرزهوی ئەو هەق و راست و دروستیە یە کەتۆی لەسەریت، پێگە ی هەق و
راستی ئیسلامە، هەر لەسەری دەرۆیت و هەر خودا پلە و پایەت، جار لەگەڵ
جاردا، بۆند تەرت دەکا. لەپاش تۆش پیاوی پێگە ی راستی تۆ دەگری و پێی
بۆند دەبیتهو، پیاویکی تریش دوا ی ئەو هەروەها، لەپاشا پیاویکی تریش ئەو
کەمەندە دەگری و لەسەری دەرۆا، بەلام لەدەستیدا دەبچرێ و بۆی
دەبەستەو بەیەکەو، جا ئەویش پێی بەرز دەبیتهو، جا ئە ی پێغەمەری
خودا! باوکم بەقوربانت بێ، پێم بفرموو نایا پێکاومە یابەهەلەدا چووم؟
فەرمووی: (هەندیکیت پێکاوە هەندیکیت هەلە کردووە) جا گوتی: دەسا
بەخودا ئە ی پێغەمەری خودا! دەبی پێم بفرموویت کە کامەیم بەهەلە
خەو پەرژێن کردووە، فەرمووی: (سوێن مەخۆ پێت نائیم. (تاجی کوردی/ ٨
ل/ ٢٠ ز/ ٦ ژ-٤ش/ د/ ت- باسی: ئەو خەوانە ی کە پێغەمەر درودی خوی
لەسەر- خۆی خەوپەرژینی کردوون).

پایانی = خاتمة

یەكەم: مامۆستای عەسقلانی -رمزاو رحمەتی خودای ئی بێ-
دەفەر موئی: نامە ی خەو پەرژێن (تەعبیر) نەو دەو نو فەرموودە ی بەرزەو
بووی لەخۆ گرتووە، هەشتا و دوویان پەییوەست (موصول)ن، ئەوانی تریان
بپەرشتە و مۆتابە عاتن، حەفتا و پینجیان دووبارەن، پوختەکیان (٩٩ - ٧٥ -
٢٤) بیست و چوار فەرموودەن، موسلیمیش ئەم پوختە یە ی گێراو مەووە بیجگە
لە مانەیان:

١. ژمارە/ ٢٠٨٢ تەجرید - ٦٩٨٥ فەتەح - فەرموودە ی ئەبو سەعید: (إذا

رای احدکم الرؤیا یجها..).

٢. فهرموودهی ژماره/٦٩٨٦ فهرتحولباری = فهرموودهی نهبو فهرتاده:
(الرؤيا الصالحة جزء من ستة واربعين).

٣. ژماره/٢٠٨٩ تهجريد = ٧٠٤٢ فهرتحولباری = فهرموودهی ئيبنو عهباس:
(من تحلم، ومن استمع، ومن صور).

٤. فهرموودهی ئيبنو عومهر: (من أفرى القرى ان يرى...) = ٢٠٩٠ تهجريد
= ٧٠٤٣ فهرتحولباری. ههروا دهمهرموئ: دهبیستراو (اثر)ی سهحابه و
تابعینیشی واتیادا. خوا بو خوی لهههموو شتی باشت دمرانی.

دووهم: خهون و خه و بینین دیاردیهکی راست و دروسته، وهلق و پۆپی
زۆری لی دهبیتهوه، خهوی پیغهمهراڤ ههقه، وهك خهونهكهی ههزهرتی
ئیهراهم كه له خهویدا ههزهرتی ئیسماعیلی كردهو و بهههروانی، وهك
خهونهكهی ههزهرتی یوسف، وهك خهونهكهی عهزیزی میسر، كهگاكان
یهكتری پاڤ خوارد، وهك خهونهكانی پیغهمهراڤ كه لهههروانی و سونهتدا باس
كراون. له سونهتیش دا كۆمهلی خهونی پیغهمهراڤ و پیاو چاكان تۆمار
كراوه، له بهر نهوه ههركهسێ باومپی به خهون نهبی، باومپی
بهههروانی و سونهتیی راست و دروستی پیغهمهراڤ نییه له بهر نهوه دادهنری
به ناموسوولمان. لیڤه دا بو سوودی گشتی كۆمهلی زانیاری به سوود و راست و
دروست له بابتهت خهونهوه دهنووسین، له خوا داوا دهكهم كه بیكا به نووری
چاوی نهو كه سانه كه پابهند دهن بهم رپنمایانهوه. ئامین:

١. باشتترین خهون خهونی موسوولمانی باشه، كه م وادمبێ كه خهونی
موسوولمانی باش، راست دهرنهچی، جیاوازی له نیوانی ژن و پیادا لهم لایه نهوه
نییه.

٢. چارو بار خهوی پیاو خراپ و ناموسوولمانیش راست دهردهچی، وهك
دوو هاوړپكهی یوسف له بهندیخانه كه دا.

۳. باشتین کات بۇ خەونى راست و دروست کاتى بەرەبەیانە.

۴. مامۇستای عەسقىلانى دەفەرمۇئ؛ (ذیکرى پیاو لەم ھەرموودانەدا بۇ تەغلیبە، مەفھومی نییە، چونکە ژنى باشیش لەم لایەنەوہ رېک وەك پیاوی باشە، خەونەکەى وەك خەونى ئەو راست و دروستە).

۵. واباشە ئەگەر کەسى ھەزبکا خەونى باش ببینى، خۆى بۇ ئامادەبکا، وەك ھەلأل خواردن و خۇپاراستن لە ھەرام و بى شەرى و بەردەوام بوون لەسەر دەسنوۆزو لەپیش خەوتن دا زیکرو یادیکی زۆرى خودا بکا، قورئان بخوینى، سەلاواتى زۆر لە دیدارى خۆشەویست بىدا. ئەگەر مەبەستىکی تاییبەتى بوو، بالەپیش خەوتن دا دوورکات نوۆزى استخارەش بکات.

۶. کەسى لەخەو نەپەرژین نەزانى دروست نییە، کەدەم لەشتى وابىدا، ئەوہ وەك ئەوہ وایە گائتە بەپىغەمەرایەتى بکا. چونکە خەون و بەشىکە لەپىغەمەرایەتى.

۷. خەوون ھەيە رېک دەقاو دەق دەرەجى، وەك ئەوہ لەخەودا کەسى دەبینى دەجى بۇ ھەج، وە ئەو کەسە لەو سائەدا دەجى بۇ ھەج، یا لەخەودا دۆستىکی دى بۇ دىنى، وەلەکاتى دیاریکراودا دۆستەکەى دیت بۇ سەردانى. وەمن بەش بەحالى خۆم لەم جۆرە خەونەم دیوہ. جارى لەکەرکوک بووین، سوودى زۆرم لەتەفسىرى خالو تەفسىرى نامى وەردەگرت، شەوئ لەخەوما بایەکی سەخت ھەلئى کرد، کۆمەلئ دار خورماى گەورە ھەبوون، بایەکە دمیھئیان و دەبىردن، جارى واهەبوو نووچى تەواوى پى دمدان و ھەل دەسانەوہ، بەرە بەرە بایەکەى خست، دارخورماکان وەك جارانیان راستەوہ بوون، ناو بەناو خورما لەدارە خورماکان دەوہرى، منیش لەگەل کەسانى تردا خورمام دەچنییەوہ و دەمانخوارد، لەم کاتەدا شەمائی ھەلئى کرد یەكئ لەدارخورماکانى لەرپمگ و رپشە ھەلگەند، کارىکی سەیر بوو بە لامانەوہ بەو باسەختە ھەل نەکەندرا، کەچى بەوشەمالە سووکەلەيە ھەلگەنرا!!! وەك

بئیی هەر له خهونه کهدا ههستم کرد که ئه مه خهونه، وه هەر له خهونه کهم دا
ئهم خهونه مه ناوا خو نه پرژین کرد:

(که خورما نموونه ی پیاو چاکی موسوئمانه، من خۆم له بهری زانستی
جه نابی شیخ محمدی خاڵو شیخ عبدالکریمی بیارهم زۆر چهشتوو،
به تایبهتی له بابهتی تهفسیردا، دیاربوو، نهو خورما و مریوه بهری زانسته
پیرۆزه که ی نهوان بوو، نه لاهو نه علهم: یه کێ لهم دوو زاته و وفات دهکهن).
جا بۆ سبهینی کاتی نوێژی عهسر له مزگهوت باسی ئهم خهونه مو و وفاتی
یه کێ لهم دوو زاته دهکرد بۆ نوێژ که رهکان، لهم کاته دا حاجی قادر ناوی
هه بوو، شوڤیر بوو، پیاویکی زۆر چاک بوو، خه لکی سلیمانی بوو، هات بۆ
نوێژ گوتی: مامۆستا شیخ موحه ممه دی خاڵ ئه مرۆ له سلیمانی، ئه مری
خودای کرد!!).

له دوا چه جی ئه مسائیش، حاجیه ک که باومری ته و اوم پئی ههیه،
فه رمووی: (له مه دینه، له پاش ته و او کردنی مه راسیمی چه ج، مامۆستا مه لا
عه بدولکه ریمی مودم ریسم دی، له چوار دمری یانیکا، به بهرگی ئیحرامه وه
را و مستابووم، سه روشانی رووت بوو، پئی په تی بوو، بهرگی ئیحرامه که ی
سه وز بوو، سه رو پیشی ماش و برنج بوو، حاجیه کان به رودوا
له هه موولایه که وه دهه اتن، ته وه وه به خیره اتن و خوا حافیزی ئی ده کردن،
که له دوو پیاوه که ی که له گه ئی دابوون پرسیارم کرد: ئه مه چییه، گوتیان:
(ئه مسال مامۆستا مه لا عه بدولکه ریم، له لایه نی پیغه مه ره وه، کراوه به نوینه ر،
بۆ ئیستقبال و ته ودیعی حاجیانی ئه مسال). والله علی صدق ما نقول شهید.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۹۴- نامہی ناژاودہ و فہرتہ نہ کان

کتاب الفتن

نامہی فہرتہ نہ و ناژاودہ کان لہ تاجول نوصول دا وا لہ بہرگی دمہم دا،
لاپہرہ/۲۰۵ زنجیرہ/۸۷ ہہتا لاپہرہ/۲۷۲ زنجیرہ/۱۰۴.

۲۰۹۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
مِنْ كَرِهَةِ مَنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا فَلْيَصْبِرْ فَإِنَّهُ مَنْ خَرَجَ مِنَ السُّلْطَانِ شَبْرًا مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً.
(الحديث ۷۰۵۳ طرفاه فی: ۷۰۵۴، ۷۱۴۳) (۲۰۹۲):

نُیْبِنُو عَهَبَاس - رَمَزَاي خُودَا لَه خُؤَي وَ بَاوَكِي - دَمْفَه رَمُؤَي: پَيَغَمَه ر -
دِرُودِي لَه سَه ر - دَمْفَه رَمُؤَي: (نَه گَه ر كَه سَي شَتِي كِي دِي لَه فَه ر مَانِرَه وَا كَه ي،
وَمَنْهُو شَتَه ي بَه دَل نَه بُوو، پِي ي نَاخُوش بُوو، نَه وُه بَانْه وُه نَه كَا بَه مَه هَانَه بُوْ
هَه لَكِرْدَنِي بَه پِي دَاخِي يَاخِي تِي وَ لَه فَه ر مَانْدِر چُوونِي وَ، نَه وُه نَه كَا بَه بِيَانُوِي
تِي كِدَانِي كُؤْمَه لَه ي مُوسُو لَمَانَان، بَه لَكُوو بَادِدَان بَه خُؤِي دَا بَكِرِي، چُونَكِه نَه وُه ي
يَه ك بَسْت لَه كُؤْمَه لَه ي مُوسُو لَمَانَان جِيَا بَبِي تَه وُه، وَ مَبْمَرِي نَه وُه بَه نَه زَانِي
دَمْمَرِي، وَ هَك مَرْدَنِي سَه رْدَه مِي نَه زَانِي پِي ش نِي سَلَام) (تَا جِي كُورْدِي ۳/ ل ۲۷۹
۵/ ز ۱۰۵- ش- بَاسِي: بَه گُؤِي كِرْدَنِي فَه ر مَانِرَه وَا پِي وِي سْتَه و..).

۲۰۹۲م- وَ عَنْهُ فِي رِوَايَةِ أُخْرَى قَالَ: مَنْ رَأَى مِنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا يَكْرَهُهُ فَلْيَصْبِرْ
عَلَيْهِ فَإِنَّهُ مَنْ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ شَبْرًا فَمَاتَ إِلَّا مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً. (الحديث
۷۰۵۱) (۲۰۹۲):

(۲۰۹۲) أخرجه مسلم في الإمامة، باب وجوب ملازمة جماعة المسلمين عند ظهور الفتن

واته که می له زماره که می پیشه و میدا به ته و او می راپورد.

۲۰۹۳- عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: دَعَانَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَايَعَنَا فَقَالَ فِيمَا أَخَذَ عَلَيْنَا: أَنْ بَايَعَنَا عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي مَنْشَطِنَا وَمَكْرَهِنَا وَعُسْرِنَا وَيُسْرِنَا وَأَثَرَةٍ عَلَيْنَا وَأَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ قَالَ إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ * (الحديثان ۷۰۵۵، ۷۰۵۶) (۲۰۹۳):

عوباده می کور می صامیت - رده می خود می می بی - فه رمو می: پیغه مه - دروودی له سه - له شه می په میانی عهقه به دا، داوی می کردین، که په میانی پی بددهین، ئیمه هیش په میانمان پی دا، پیغه مه - دروودی له سه - له کاتی په میانی پیدانه که ماندا، فه رمو می: (په میان و به ئینم پی بدن له سه ر نه وه: که هه میسه گو پرایه ل و فه رمان به ری خود او پیغه مه ری خود این، له خو شی و ناخو شیدا، له کاتی ناسو وود می و ته نگانه دا، ته نانه ت نه گه ر فه رمان په واکانی شمان خو مانه خو مانه مان له گه ل بکه ن و نازی نه م و نه و بدن به سه ر ئیمه دا، ئیمه نه وه نه که این به مه هانه و له فه رمانیان دمر نه چین) وه له سه ر نه و میس په میانمان له گه ئیدا به ست: (که گه ر و گچهل و ته شقه له به وکه سانه نه که این که بوون به سه ره وکار و کار به دده ست و به رپر س و فه رمان په وای موسو لمانان، مه گه ر له کاتی کا که به ته وای شو ولی می هه ل بکیشن و له ری دور چین و کار بگاته نه وه کوفر یکی په تی و بی با ودر پیه کی ناشکرایان به چاوی خو تان می ببینن، که بی به به لگه یه کی روشن و به هانه یه کی ره و بو تان له لای خودا، نه و جا هه فتان هه یه به زمبری شیرو تیر، بایان پی بدده نه وه بو سه ر شه قومه ریگه می ئیسلام). (تاجی کوردی ۱/ ل ۴۷/ ۸/ ژ ۱+۲-۳ - باسی په میان به ست و به یعت و مرگرتن).

(۲۰۹۲) لاحظ ماجاء في رقم ۲۰۹۲ السابق عليه. المترجم

(۲۰۹۳) أخرجه مسلم في الإمامة، وجوب طاعة الأمراء في غير معصية ... رقم/ ۱۷۰۹.

٢٠٩٤- عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مِنْ شِرَارِ النَّاسِ مَنْ تُذَرِكُهُمُ السَّاعَةُ وَهُمْ أَحْيَاءٌ. (الحديث ٧٠٦٧) (٢٠٩٤):

ئيبنو مسعود -رمزای خودای لی بی- فهرمووی: ژنه وتم له پیغه مهه- دروودی له سهه- دهیغه رموو: (قیامت کاتج هه ل دهستی، ته نیا کومه لانی خه لکی به دکار به سهه زیندوون و له ناو ولاتا دهژین).

٢٠٩٥- عَنِ الزُّبَيْرِ بْنِ عَدِيٍّ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: أَتَيْنَا أَلَسَ بْنَ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَشَكَرْنَا إِلَيْهِ مَا نَلَقَى مِنَ الْحَجَّاجِ، فَقَالَ: اصْبِرُوا، فَإِنَّهُ لَا يَأْتِي عَلَيْكُمْ زَمَانٌ إِلَّا الَّذِي بَعْدَهُ شَرٌّ مِنْهُ، حَتَّى تَلْقُوا رَبَّكُمْ سَمِعْتُهُ مِنْ نَبِيِّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث ٧٠٦٨) (٢٠٩٥):

زوبهیری کوپی عه دی -رحه تی خودای گه وره ی لی بی- فهرمووی: چووین بو خزمه تی نه نه سی کوپی مالیک- رمزای خودای لی بی- له خزمه تیدا سکا لمان له دهستی زولم و زوری حه جاج کرد. فهرمووی: (ددان بگرن به خوتانا، به نارام بن، چونکه پوژ به پوژ دنیا خراپتر ده بی، له راستیدا زه مانه پوژ به پوژ خراپتر ده بی، ومه م بارودوخی به ردهوامی خراپوونی دنیا یه هه روا ده بی هه تا له قیامه تا ده چنه وه به ردیوانی خودا) وه نه مه م له پیغه مهه که تان بیستوه. (تاجی کوردی/ ١٠ ل/ ٢٢٥ ز/ ٨٩ ز/ ٣).

(٢٠٩٤) اخرجہ مسلم فی الفتن و اشراط الساعة، باب: قرب الساعة رقم/ ٢٩٤٩.

(٢٠٩٥) لم یوافقہ مسلم علی تخریج حدیث انس/ اشرار الناس من تدركهم الساعة وهم

٢٠٩٦- عن أبي هريرة عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يُشِيرُ أَحَدُكُمْ عَلَى أَخِيهِ بِالسَّلَاحِ فَإِنَّهُ لَا يَذَرِي أَحَدَكُمْ لَعَلَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ فِي يَدِهِ فَيَقَعُ فِي خُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ. (الحديث ٧٠٧٢) (٢٠٩٦):

ئەبو ھورەیرە -رمزای خودای ئی بی- ھەرمووی: خۆشەویست -دروودی لەسەر- دەفەر مووی: (ئەو موسوڵمانینە! نەبەر پراست و نەبە درۆ، کەستان پرووی چەك مەكەنە برای ئایینی خۆتان، چونکە دوور نییە و پێی تی دەچی کەشەیتان ھەلە یەکی پێ بکاو لە دەستی دەرچی و براکە ی بپێکی و بەھوی ئەو ھو، پەھەندی ناو ئاگردانی دۆزەخ ببی). (ریاض/٤ ل/١٦٥ ز/٢٥٧ ژ/١/١٧٨٣-٢٤٨-ش- باسی: پێگە نەدراو کە چەك و شتی وا ئاراستە ی موسوڵمان بکری، نیتەر بە پراست بی یابە سوعبەت..).

٢٠٩٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَتَكُونُ فِتْنٌ، الْقَاعِدُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْقَائِمِ، وَالْقَائِمُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْمَاشِي وَالْمَاشِي فِيهَا خَيْرٌ مِنَ السَّاعِي مَنْ تَشَرَّفَ لَهَا تَشَتَّرَفَهُ فَمَنْ وَجَدَ فِيهَا مَلْجَأً أَوْ مَعَاذًا فَلْيَعُذْ بِهِ. (الحديث ٧٠٨٢) (٢٠٩٧):

دیسان ئەبو ھورەیرە -رمزای خودای ئی بی- ھەرمووی: پێغەمەر -دروودی لەسەر- ھەرمووی: (ئاشووب و ئازاوە ھەرتەنە گەلی دەرھەمە، ھەتا لییان دووربی و دووریان ئی بگری کەمە، ئەو ی بچی بە پیریانەو دین بە پیریەو بەرۆکی پێ دەگرن! دانیشتوو تیایان لەراوەستاو تیایان باشترە، راوەستاو تیایان لەرۆیشتوو باشترە، رۆیشتوو تیایان لەراکردوو باشترە. واتە: ھەتا

(٢٠٩٦) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب/النهي عن الإشارة بالسلاح الى مسلم،

رقم/٢٦١٧.

(٢٠٩٧) أخرجه مسلم في الفتن و اشرط الساعة، باب: نزول الفتن كمواقع القطر،

رقم/٢٨٨٦.

که متر به شداری لهو ئازاوانه دا بکهی باشتره. دهی ههرکه سی لهو دهمه دا په ناو پاساریکی دهست کهوت، باپه نای بۆ بهرئو خۆی لهوئ قایم بکاو خۆی قوتار بکا). (تاج/ ۱۰ ل/ ۲۰۸ ز/ ۸۷ ژ/ ۶ - ش/ د/ ت- باسی ترساندن له ئازاوانه کان).

۲۰۹۸- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى الْحَجَّاجِ فَقَالَ يَا ابْنَ الْأَكْوَعِ ارْتَدَدْتَ عَلَى عَقَبَيْكَ تَعَرَّبْتَ؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَذِنَ لِي فِي الْبَذْرِ. (الحديث ۷۰۸۸) (۲۰۹۸):

سه له مهی کورێ نه کووه -رمزای خودای ئی بی- پویشت بۆ لای حه حاج، پێی گوت: نهی کورێ نه کووه! له ئیسلام و کوچ کردن بۆ مه دینه پاش گهز بوو یته وه وه نه وه تا بوو یته وه به نه عراب و له ناو به دو هکانا له سارا نیشته جی بووی! سه له مه فه رمووی: (نا من نه له ئیسلام پاش گهز بوو مه ته وه وه نه له کوچ کردن په شیمان بوو مه ته وه، به لام من کاتی خۆی پیغه مه ر- دروودی له سه ر- ریگهی نه وه ی پێ داوم که له دهشت نیشته جی به).

۲۰۹۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِقَوْمٍ عَذَابًا، أَصَابَ الْعَذَابُ مَنْ كَانَ فِيهِمْ، ثُمَّ بُعِثُوا عَلَى نِيَّاتِهِمْ. (الحديث ۷۱۰۸) (۲۰۹۹):

ئیبو عومه ر- رمزای خودا له خۆی و بابی- فه رمووی: پیغه مه ر- دروودی له سه ر- فه رمووی: (کاتی خودا سزا دهنی ئی بۆ هۆزی، سزا که ته پ و وشک و پاک و پیسیان دهگریته وه، به لام له پاشا له پوژی قیامه تا ههرکه سه یان له سه ر نیازی خۆی زیندوو دهگریته وه، چاکیان به چاک پاداشتی دهگریته وه وه

(۲۰۹۸) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: تحریم رجوع المهاجر الى إستيطان وطنه، رقم/ ۸۶۲.

(۲۰۹۹) أخرجه مسلم في الجنة و صفة نعيمها، باب/ الأمر بحسن الظن بالله تعالى

خرابییان (به خراب). (تاجی کوردی/ ۲/ ل ۲۷۵/ ز ۱۳۷/ ژ ۱/ - ش/ د/ ت/ ن- باسی لهشکری شالو دینن بۆ سه رکابه، وهله پری پۆده چن به ناخی زه ویدا).

۲۱۰۰- عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ إِمَّا كَانَ التَّفَاقُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَّا الْيَوْمَ فَإِمَّا هُوَ الْكُفْرُ بَعْدَ الْإِيمَانِ. (الحديث ۷۱۱۴) (۲۱۰۰):

حوزه یفه ی کوری یه مان-رمزای خودای لی بی- دمه رموی؛ (دوو پرووی و ناپاکی و به دهم موسوئمانبی و به دل ناموسوئمان نه وه تایبهت بوو به سه رده می پیغه مه رده، به لام ئیستا مروف یان موسوئمانی ساغه، یان ناموسوئمانه موسوئمان بووه و بووه به کافر).

۲۱۰۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَخْرُجَ نَارٌ مِنْ أَرْضِ الْحِجَازِ تُضِيءُ أَغْتَاكَ الْإِبِلِ بِصُرَى. (الحديث ۷۱۱۸) (۲۱۰۱):

ئه بو هورمیره-رمزای خودای لی بی- فه رموی؛ پیغه مه ر- دروودی له سه ر- فه رموی؛ (قیامهت هه ئناسه هه تا ناگری له خاکی حیجاز دمرده چی، گه ردنی و شتر له شاری بو صرا رووناك ده کاته وه. بو صرا شاری حوړانه، واله شام سی پۆزه ری له دیمه شقه وه دووره). (تاجی کوردی/ ۱۰/ ل ۲۷۶/ ز ۱۰۵/ ژ ۴/ ش/ ت باسی نیشانه ی داهاتنی قیامهت).

۲۱۰۲- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُوشِكُ الْفُرَاتُ أَنْ يَخْسِرَ عَنْ كَنْزٍ مِنْ ذَهَبٍ فَمَنْ حَضَرَهُ فَلَا يَأْخُذْ مِنْهُ شَيْئًا. (الحديث ۷۱۱۹) (۲۱۰۲):

(۲۱۰۰) لم يوافقهم مسلم على إخراجهم، راجع خاتمة هذا الكتاب، رقم/ ۵. -الترجم-

(۲۱۰۱) أخرجه مسلم في الفتن و أشرط الساعة، باب: لا تقوم الساعة حتى تخرج

ديسان فهرمووی؛ پیغه مهر - دروودی له سهر - فهرمووی: (هاکا گه نجی له زیږ له بن رووباری فوراته وه دمرکه وت، ههرکه سې پیادا گه یشته وه سهر دمه دا بوو، باهیچی ئی نه باو هیچی ئی هه ل نه گری). (تاجی کوردی ۱۰/ ل ۲۷۸ ز ۱۰۵ ژ ۷ - ش/د/ت).

۲۱۰۳ - و عنه رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تُقَوْمُ السَّاعَةُ حَتَّى تَفْتِلَ فِتْنَانِ عَظِيمَتَانِ يَكُونُ بَيْنَهُمَا مَقْتَلَةٌ عَظِيمَةٌ دَعَوْتُهُمَا وَاحِدَةٌ وَحَتَّى يُنْعَثَ دَجَالُونَ كَذَّابُونَ قَرِيبٌ مِنْ ثَلَاثِينَ كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ وَحَتَّى يُقْبَضَ الْعِلْمُ وَتَكْثُرَ الزَّلَازِلُ وَيَتَقَارَبَ الزَّمَانُ وَتُظْهَرَ الْفِتْنُ وَيَكْثُرَ الْهَرْجُ وَهُوَ الْقَتْلُ وَحَتَّى يَكْثُرَ فِيكُمْ الْمَالُ فَيَفِضَ حَتَّى يَهْمَ رَبُّ الْمَالِ مَنْ يَقْبَلُ صَدَقَتَهُ وَحَتَّى يَغْرِضَهُ عَلَيْهِ فَيَقُولَ الَّذِي يَغْرِضُهُ عَلَيْهِ: لَا أَرَبَ لِي بِهِ وَحَتَّى يَتَطَاوَلَ النَّاسُ فِي الْبُيَّانِ وَحَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ بِقَبْرِ الرَّجُلِ فَيَقُولَ يَا لَيْتَنِي مَكَانَهُ وَحَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا فَإِذَا طَلَعَتْ وَرَأَاهَا النَّاسُ يَعْنِي آمَنُوا أَجْمَعُونَ فَذَلِكَ حِينَ (لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا) وَلَتَقَوْمَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ كَشَرَ الرَّجُلَانِ ثَوْبَهُمَا بَيْنَهُمَا فَلَا يَتَبَايَعَانِهِ وَلَا يَطْوِيَانِيهِ وَلَتَقَوْمَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ الصَّرَفَ الرَّجُلُ بِلَبَنِ لِقَحْتِهِ فَلَا يَطْعُمُهُ وَلَتَقَوْمَنَّ السَّاعَةُ وَهُوَ يُلِيطُ حَوْضَهُ فَلَا يَسْقِي فِيهِ وَلَتَقَوْمَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ رَفَعَ أَكْلَتَهُ إِلَى فِيهِ فَلَا يَطْعُمُهَا. (الحديث ۷۱۲۱) (۲۱۰۳):

ديسان نه بوهوريره - رمزای خودای ئی بی - فهرمووی: حه زمرت - دروودو سلاوو بیتو فهرو میهره بانی خودای گه وره له سهر بیو، سهر و مان و رۆح و ههست و نهست گشتی، به قوربانی گه ردی سهر گۆری پیروزی بی - فهرمووی:

(۲۱۰۲) أخرجه مسلم في الفتن و اشرط الساعة، باب: لاتقوم الساعة حتى يحسر الفرات....

رقم/۲۸۹۴.

(۲۱۰۳) أخرجه مسلم في الفتن و اشرط الساعة، باب: إذا توجه المسلمان بسيفيهما و

باب/لاتقوم الساعة حتى يمر الرجل...رقم/۵۷.

قیامت له پړو له ناګاو روودۀ، هه یه دوو پیاو کهل و پهل و تۆپه
کووتالیان بلاوکردۆته وه له بهینی خویانا، هه تا سه وای بکه ن، به لام فریای
نه وه ناګه ون که سه وایه که ی بر نه وه، یان دیسان بیپچنه وه کوتو پر قیامت
هه ل دهستی، هه یه پیاو شیری و شتره که ی دمه دوشی و دمیاته وه به لام فریای
نه وه ناګه وی که بیخواته وه له و ماویه دا قیامت هه ل دهستی، هه یه
نهستی له که ی خوړ دده او بهری نهستی له که ی دهگری هه تا پر بی له ناو، وه لی
فریای نه وه ناګه وی که نازه لی لی ناوبدا، هه یه تیکه که ی دمبا بو دمه ی، به لام
فریاناګه وی که بیخواو قووتی بدا، قیامت له و وخته دا له پر هه ل دهستی (۱).
(تاجی کوردی ۱۰/ل ۲۸۱/ز ۱۰۴/ز ۱۲ - ش/د/ت - باسی: نیشانه کانی داهاتنی
قیامت).

پایانی = خاتمة

یه که هم: ماموستای گه ورده مه زن نیمای عسقه لانی - رحمه تی خودای
 لی بی- لی ردها له م پایانه دا، وهك دستووری خوئی، دمفه رموی: نامه ی ئازاوه
 فره تهنه كان سه دو یهك فره مووده ی بهرزه وه گراوی هه تا سه ر پیغه مه ر
 واتیا دا، هه شتاو هه وتیان موصولو په یوهستن، نهوانی تریان- که چواره
 فره موودن بی پرشته وه هئسپیرو و موتابه عاتن- ههشتایان دووباره ن،
 پوخته که یان (۱۰۱-۸۰-۲۱) بیستو یهك فره موودن، پی شهوا موسلیمیش وهك
 پی شهوا به خاری نه م پوخته یه ی له صه حیجی موسلیم دا، بهرشته وه دمقی
 خوئی، له موسنده ی نه م زاتانه ی نیمای بوخاری ته خریجی فره مووده کانی
 نهوانی کردووه له صه حیجی به خاریدا، نهویش نه م پوخته یه ی دهره ی ناوه
 له موسنده ی نهو زاتانه، له صه حیجی موسلیم دا - رهزاو رحمه تی خوا
 له هه ردوکیان بی-، بیجگه له م چند فره مووده یه یان:

۱. ژماره/ ۲۰۹۴ ته جرید = ۷۰۶۷ فره تحوالباری = فره مووده ی ئیبنو مه سعود:
 (شرار الناس من تدركهم الساعة وهم احياء...) (لاحظ ماجاء في الهامش
 من تخريج مسلم لة برقم: ۲۹۴۹. - المترجم.
۲. ژماره/ ۲۰۹۵ ته جرید = ۷۰۶۸ فره تحوالباری = فره مووده ی نه نه س: (لایاتی زمان
 إلا والذي بعده شر منه).
۳. الحديث ۷۱۰۲ و ۷۱۰۳ و ۷۱۰۴ فره تحوالباری = حديث عمار و ابن مسعود (في
 قصة الجمل).
۴. ژماره/ ۷۱۱۲ فره تحوالباری = حديث أبي برزة في الإنكار على من يقاتل
 للدنيا).
۵. ژماره/ ۲۱۰۰ ته جرید = ۷۱۱۴ فره تحوالباری = فره مووده ی حوزیه یفه، له باره ی
 نیفاقه وه.

۶. ژماره/ ۷۱۱۳ ښه تحولباری = ښه رموودهی حوزمیغه له باره ی مناهقیه وه.

۷. ژماره: ۷۱۳۴ ښه تحولباری = ښه رموودهی نه نه س: (فی المدينة لا یدخلها الذجال ولا الطاعون ان شاء الله).

پازده بیستراو- اثر- ی هاوه لآن و دوا نه وانیشی واتیادا. خوا خو ی زور باش دمرانی.

دووه م: یارمبی خودایه سهرمان لی نه شیوینی، ودریگه ی راستمان نیشان بدهی، و مبه هو ی نه قامی و سهرلی شیواوی هه ندی لایه نه وه، گه لی کوردی سته مدیده تووشی ناشووب و هه رته نه و ناژاوهی نو ی نه که ی وه نه بین به و هوژانه، که خوا له بار میانه وه دمه رموی: ﴿وَالْقُوا فِتْنَةً لِّلْكَافِرِينَ﴾ الیین ظلموا مِنْكُمْ خَاصَّةً.

جیگه ی داخه، که نیمه ی گه لی کورد، به تایبه تی له عیراقی به عث دا، له سیبهری عوروبه و عونصوریه تدا، حالمان له کویله زور خراپتر بوو، ژیر دمسته و ژیر چه پوکه بووین، هه تا کاسه ی زوروستم پر بوو، ودهوای گه وره به میهره بانی خو ی دمووی رحمه تی لی کردینه وه، وناژادی و سهر به سستی پی به خشین، و مبووین به خاومنی نامووس و هه وارو کیان و ولاتی خو مان، ودهودا دوژمنه که مانی کرد به پهن دی بسات، سه د هه زار خوزگه ی به جاری جارانی نیمه، که چی هیشتا به ته و او ی پر به سینگی خو مان هه وای ناژادیمان هه ل نه مژی بوو، به دمنکه جوی زهرین، له باتی نه وه ی که به پی ی یاسای دمستوری خودایی: ﴿لَنْ شُكِرْتُمْ لَّا زِيدْنٰكُمْ﴾ سوپاسی خودا بکهین و هه ول بدمین که نه م نیعمه تی سهر به سستی و ناژادی یه، نه مجارش وه که له مه و پیش له کیس نه دمین، ودهو مان له ناوچه که دا له بهر چاوی دؤست و دوژمن شیرین بکهین، و مبیسه لی نین نیمه گه لیکی باوم پر داری خاوم نامووس و حیثیه ت و رفعتاری به رزین، دورترین گه لین له بی دینی و بی رهوشتی که چی له جیاتی

ئەو، ئىستا راگەياندىنى كوردستانى ئازاد، شەو و پۇز، ئالاي دژەدىنى و زەندىقى ھەلگەردو، ھەر خەرىكى پەخشى بى پەشتى و گۇرانى خەلاعى و بلاوگەردنەو، بەر بەرەلەيى نىرومىيە، تەنانەت زۇريان بۇ قوتابى و خویندکارە کان ھىناو، کەفیرگەکان بکەن بەجىگەى عىشقبازی و زانکۆ بکەن بەگانکۆ، وەبۇ ئەم مەبەستە گلاو، خۇيان، کۆمەلئ کۆلکە میرزا و نیمچە ئەفەندى و خوینەوارانى دەربارى خۇيان کردو، بە (پەر و فیسۆر و مەلا چلکا و خۇرا).

وەلەسەر شاشە و کەنالەکانى راگەياندىن، وەك مىكى ماوس و بووگەلە دارىنە، بەردەوام قوتيان دەگەنەو و فوويان تى دەگەن و سەر و مې پەفو بى پىزى بەبىرو باومې پىرۆزى ئاپىنى و رەشتى گەلى کورد دەگەن و بەزۆرى زۆردارى دەیانەوئ ئەو خەلگەيش وەك ئەوان زەندىق و بەرەلاو بى پەشتى و بى نامووس و حیزو سەفیل و تېرۆ و ھىبى بن، کورت و پوخت مەبەستى سەرەكى يان ئەومىيە کەئەو خەلگەش وەك خۇيان بەرەلاو لەزەتپەرست بى و ھەموو لەکىن و چون یەکىن بى، نەبادا خەلک پىزدار ئەوان بى پىز، وەك قورئان بەدەق دەفەرموئ: ﴿وَدَا لَوْ تَكْفُرُوا كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُوا سَوَاءً﴾ بەلئ کەنالەکانى راگەياندىن کردو و بەلوپىرى شەيتان لەباتى ئەو، ئەو کەئەم راگەياندىن بەھىزانە رەحمەتى خودا بلاو بکەنەو و پەشتارى شیرىن پەخش بکەنەو و ناوى جوان بۇ کورد و کوردستان دروست بکەن و بىانووى چەوسىنەرەو، کەکانى کورد و کوردستان بېرن، کەگوايە کورد بى دىن و ھۆزىكى خىلەكى و شەپانى و دوور لەنەریت و باو و کەلتوورى جوانى ناوچەگەن، لەباتى ئەو، ئەو کەدەرزى مەردايەتى و ئازايەتى و دلیری لەلاو و گەنجەگانمان بدمن، بەگور و کچیانەو، ھەتا کاتى کوردستان پىوېستى بەخوینى گەشى ئالى ئەوان بوو، بەرخى نىر بن بۇ سەر بېرن و بىچەسپىن: شیر کە لەلانە دەرچوو، چ نىر چ مى! لەجىياتى ئەو، ئەو راگەياندىن ھەرىم بى بەمەشخەل

لەناوچە کەداو ببێ بە مەینبەرێکی جوان بۆ پەخشی خووی جوان و عادەتی شیرین و ژیاڵی پڕ لە شەرم و شکۆ و سەر بەرزى دین و دنیا، خەڵکی فێرى نیشتمان پەرورەى بکا، فێرى خەبات و تێکۆشان و نەبەرد بکا، وەك هەموو پراگەیاندىكى مسۆلى جیهانى پێشکەوتوو، بەتایبەتى لەناوچەکەى خۆماندا، کەچی لەجیاتى ئەو، پراگەیاندى کوردی بوو بەنوینەرى ھۆلیۆدو لەپەخشی بەر بەرەلایى دا، شان لەشانى کەناڵە جنسى یەکان دەدا، کارگەپشتۆتە ئەو، بەپێچەوانەى پراگەیاندى ھەموو جیهان، پراگەیاندى چەواشەى کوردی، چلەى مردوو لەسەر گۆرەکەى بەئامادەبوونی کەسوکارەکەى ناو دەنى ئاھەنگ و وەك خۆیان دەلێن: (ئاھەنگى چلەى پێشمەرگەى دێرى لەسەر گۆرەکەى بەچەند گۆرانىیەك لەلایەن فلانە گۆرانى چىیەو رازایەو!!) من لەم جێگە پێرۆزەدا، بەنورى فیراسەى ئیمانى، لەسەر زمانى ئەو جەماوەرە ستەمىدە بى ئاو و نان و بى کارەباو نەوت و غاز و بەنزى و بى خانە و لانەو رەشو رووتە، عەرزى ئەم پراگەیاندى چەواشەى دەکەم: (... بەئێ دەتوانن یەك دووساڵى تریش بەم جۆرە بەنگ و تلیاکە، خەڵکی زۆر سڤو چەواشە بکەن، وەسوودو بەھرە لەرق و غەزەبى گەلى کورد لەسەدام و رژێمەکەى وەربگرن و نان و پیازى پیۆە بخۆن و ئەم دیاردەى بەرھەم بەئین و بۆ چەند ساڵى تریش بۆ خۆیان بخۆن و بدزن و گیرھان پڕکەن، تەنانەت مەلای (وَعَاظ السَّلَاطِينَ) یش فەتواى ئەومیان بۆ بدەن و ژنى دووھەم و سێھەم و چوارەمیان ئى مارە بپرن و تەلاقنامە بۆ ژنە دێرىنەکانیان بنووسن، وەپێک وەك رژێمە داپلۆسەنەرەکان، کۆمەلێ کاسەلیس و چلکاو خۆر لەخۆیان کۆبکەنەو، خەڵکی زۆرىش، لەبەر دلسافى و خۆشباوەردى و ساویلکەى خۆیان باوەریان پى بکەن وەك گەنەى گونى گا بلکێن پێتانەو، بەلام خەیاڵیان خاوە، ھاكا قارى خودا و رق و توورمى مەت، دەق وەك زىل و خاشاک، خۆیان و بى ڕەوشتى و گەندەلێ و زمندى کەیانیان توور دایە ناو زىلدانى مێژوووە!!

نیمه رووی دهممان لهجه ماوهری گهلی کوردستانه، دمنه ئه و له رێدەر
چوانه، و شتره که ی هۆزی شه موود، به خۆی و به چکه که یه وه له شاشه ی
که ناله که یان دمر بچێ باوهری پێ ناکه نو بگره سه ریشی ده برن، ئه مانه له و
جووره له خوا دووره به درموستانه ن، ئه گهر به شتۆپن و له قه برو قیامه تا حساب و
کتاب و دۆزه خ و سزابه چاوی خۆیان ببینن، ئه گهر بگه رپنه وه بۆ دنیا له بی
دینی تی هه ل ده چنه وه! وه ک قوورئان به ده ق دمفه رموی: (ولو ردوا لعادوا لما
لهوا عنه).

بسم الله الرحمن الرحيم

۹۵- نامه ی بریاره کان و خاوه ن بریاره کان

کتاب الأحکام

۲۱۰۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَإِنْ اسْتَعْمِلَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ كَأَنَّ رَأْسَهُ زَبِيَّةٌ.
(الحديث ۷۱۴۲) (۲۱۰۴):

به ته وای رابورد له ژماره /۳۹۰ ته جرید - ۶۹۳ فتح الباری - به رگی یه که م
لاپه ره: ۳۸۰.

۲۱۰۵ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
إِنَّكُمْ سَتَخْرِصُونَ عَلَى الْإِمَارَةِ وَتَتَكُونُونَ لِدَامَةِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ فَنِعْمَ الْمَرْضِعَةُ وَنَسْتِ
الْفَاطِمَةَ. (الحديث ۷۱۴۸) (۲۱۰۵):

نہو ہوریرہ -رمزای خودای لی بی- فہرمووی: خوْشہویست -دروودی
خودای لی بی- دمفہرموی: (ئیوہ وادیارہ زور سوورومجیزن لہسہر
فہرمانرہوایی و کار بہدہستی، ولحال نہم کارہ لہرؤزی قیامہتا، بہشیمانی
لہدوایہ، لہراستیدا فہرمانرہوایی و کار بہدہستی، دایہنی چاکہ، بہلام لہشیر
برپنہوہگہی گہ لی ناخوشہ) تاجی کوردی/ ۳ ل/ ۲۷۱ ز/ ۱۰۳ -۳/ باسی
نہویستنی فہرمانرہوایی و کار بہدہستی).

۲۱۰۶- عَنْ مَعْقِلَ بْنِ يَسَارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا مِنْ عَبْدٍ اسْتَرْعَاهُ اللَّهُ رَعِيَّةً فَلَمْ يَحْطَهَا بِنَصِيحَةٍ إِلَّا لَمْ يَجِدْ رَاحَةَ الْجَنَّةِ. (الحديث ۷۱۵۰) (۲۱۰۶):

مہعقلی کوری یہسار -رمزای خودای لی بی- فہرمووی: بہگوی خوم
لہزاری پیرؤزی پیغہمہرم ژ نہوت دہیفہرموو: (ہہر بہندہیی خودا بیکا
بہسہر گہورہی کومہلی و بہباشی و بہدئسؤزی سہروکاری کاروباریان
نہکا، بیگومان کہئو بہندہیہ بؤنی بہہشت ناکات). (تاجی کورد/ ۳ ل/ ۲۸۵
ز/ ۱۰۶ -۲/ باسی نہرکی سہر شانی فہرمانرہوا).

۲۱۰۷- وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَا مِنْ وَالٍ يَلِي رَعِيَّةً مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَيَمُوتُ وَهُوَ غَاشٌّ لَهُمْ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ. (الحديث ۷۱۵۱) (۲۱۰۷):

مہعقلی کوری یہسار نہخوش بوو، عوبہیدوللای کوری زیاد - کہ
فہرمانرہوای بہسہرہ بوو- چوو بؤ لای، بؤ سہر خوْشی کردنی، مہعقل پئی

(۲۱۰۵) لم يوافقه مسلم على تخريج هذا الحديث (فتح/ ۱۵ ص ۱۶۷). -الترجم-

(۲۱۰۶) أخرجه مسلم في الإيمان باب/ استحقاق الوالي الغاش ... وفي الإمارة باب/ فضيلة الإمام

العاذل... رقم/ ۱۴۲.

(۲۱۰۷) طريق آخر في الحديث السابق (عيني - ۲۴ عمدة القاري/ ۲۴ ص/ ۲۲۸). -الترجم-

گوت: گوئی بگره فەر موودمیه کی پیغمه رت بۆ بگپر مه وه، که خۆم لییم بیستوو، دهیغه رموو: (هه رکار به دهستی ببی به گه وره دهستی له موسوئمانان و کزی و ناپاکی یان ئی بکاو، له سه ر نه و حاله دهوام بکا تاده مری، نه وه بیگومان که خودا به هه شتی ئی قه دهغه دهکا). (تاج/ ۲ ل/ ۲۸۵ ز/ ۱۰۶ ز/ ۲ - باسی: نه رکی سه ر شانی فەرمان په و - ش).

مه عقیلی کورپی یه سار - ره زای خودای ئی بی- له پیش رۆزی خوده بییه دا موسوئمان بوو، ئاماده ی په یمانی خوشنوودی = بیعة الرضوان) بوو، فەر مووددی له صه حیه یه و سونه یی نه ره عه دا هیه، له به صه نه شته جی بوو، نه م زاتانه و کهسانی تریش فەر موودیه یان له وه وه گپرا وه ته: عه مری کورپی مه یمونی نه زدی و نه بو عوئمانی نه دی و هه سه نی به صری، دوو فەر مووددی له بو خاریدا هیه. له ناخرو ئوخری جینشیینی مو عاویه دا مه رگ بوو به میوانی- ره زاو ره حمه تی خوا یان ئی بی-.

۲۱۰۸- عَنْ جَنْدَبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ سَمِعَ سَمْعَ اللَّهِ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، قَالَ: وَمَنْ شَاقَّ شَقَّ اللَّهِ عَلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. فَقَالُوا: أَوْصِنَا. فَقَالَ: إِنْ أَوَّلَ مَا يَنْتُنُ مِنَ الْإِنْسَانِ بَطْنُهُ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ أَنْ لَا يَأْكُلَ إِلَّا طَيِّبًا فَلْيَفْعَلْ، وَمَنْ اسْتَطَاعَ أَنْ لَا يَجَالَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ بَمَلٍّ كَفَرٍ مِنْ دَمٍ أَهْرَاقَهُ فَلْيَفْعَلْ. (الحديث ۷۱۵۲ سبق طرفه في رقم ۲۰۲۲ تجريد = ۶۴۹۹ فتح الباري = به رگی/ ۵ ل/ ۲۷۹) (۲۱۰۸):

لیره دا نه م پتری یه ی هیه: (وهه ره که سی به بی پیویست کار له موسوئمانان و به نه دهکانی خودا گران بکا، له رۆزی قیامه تا له تۆله ی نه وه دا خودا کارناسانی بۆ نا کاو به لکوو کارگرانی بۆ ده کاو کاری ئی گران دهکا).

هاورې پان عهريزي هه زمرت ياعهريزي جوندوبيان- کرد: ناموژگاري
خيرمان بزه رموو: فهرمووي: (په کهم شت که له مروف له پاش مردن،
له نه ندامه کاني ده گهنې ورگيه تي، که واته هه تا ده توان شتي هه لالې پاک
بخون، نه کهن که به هوي رشتني خويني ناهه فوه، با پر به لوي چيکيش بي،
په رده له نيواني خوتان و به هه شتا دروست بکهن، واته: رشتني خوین به ناهه ق
، کهم بي يا زور دمبي به هوي نانو ميډ بوون له به هه شت).

٢١٠٩- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقُولُ لَا يَقْضِينَ حَكْمَ بَيْنِ اثْنَيْنِ وَهُوَ غَضَبَانُ. (الحديث ٧١٥٨) (٢١٠٩):

نه بو به گره - رمزي خوداي لي بي- فهرمووي: خو شه ويست- دروودي
له سر- فهرمووي: (دادوهر له کاتي تووردي دا دادپرسی و مه حکه مهی کهس
نه کا). (تاج/ ٣/ ل/ ٣٠٤/ ز/ ١١٣/ ژ/ ١- ش/ د/ ت/ ن- باسی ده ستوورو ياسای
دادوهری).

٢١١٠- عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَتْمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَهْلٍ وَ
مُحِيصَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا خَرَجَا إِلَى خَيْرٍ مِنْ جَهْدٍ أَصَابَهُمْ فَأَخْبَرَ مُحِيصَةُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ
قَدْ قُتِلَ وَطَرَحَ فِي فِقِيرٍ أَوْ عَيْنٍ فَأَتَى يَهُودَ وَقَالَ أَتَيْتُمْ وَاللَّهِ قَتَلْتُمُوهُ قَالُوا وَاللَّهِ مَا
قَتَلْنَاهُ فَأَقْبَلَ حَتَّى قَدِمَ عَلَى قَوْمِهِ فَذَكَرَ لَهُمْ ثُمَّ أَقْبَلَ هُوَ وَأَخُوهُ حُوَيْصَةُ وَهُوَ أَكْبَرُ
مِنْهُ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَهْلٍ فَذَهَبَ مُحِيصَةُ لِيَتَكَلَّمَ وَهُوَ الَّذِي كَانَ بِخَيْرٍ فَقَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِمُحِيصَةَ كَبُرَ يُرِيدُ السَّنَّ فَتَكَلَّمَ حُوَيْصَةُ ثُمَّ
تَكَلَّمَ مُحِيصَةُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِمَّا أَنْ يَدُودَا صَاحِبَكُمُ وَإِمَّا أَنْ
يُؤْذَنُوا بِحَرْبٍ. (الحديث ٧١٩٢) (٢١١٠):

(٢١٠٩) اخرجه مسلم في الأفضية، باب: كراهة قضاء القاضي وهو غضبان، رقم/ ١٧١٧.

(٢١١٠) اخرجه مسلم في القسامة و المحاربين و القصاص...باب/ القسامة، رقم/ ١٦٦٩.

سہلی کوڑی نہ بو حہثمہ - رزای خودای لی بی۔ فہرمووی: عہدوللای
کوڑی سہل و موحدہ بیسہی کوڑی مہسعوود - رزای خودایان لی بی۔ دہچن بو
خہیہر، لہبہردہست کورتی، بو کہسابہت...تاد۔ (رابورد لہژمارہ: ۱۲۸۲
تہجرید = ۳۱۷۳ فہتحوالباری = بہرگی ۴۱۲-۳/

۲۱۱۱- عن عبادۃ بن الصامت رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ (.....) (الحديث ۷۱۹۹ و ۷۲۰۰ سبق طرف
الحديث الأول في رقم: ۱۸ تجريد = ۱۸ فتح الباری = بہرگی ۱/ ل ۳۷ و سبق طرف
الحديث الثاني في رقم: ۲۰۹۳ تجريد = رقم/ ۷۰۵۶ فتح الباری = بہرگی ۵/ ل-
(۲۱۱۱):

۲۱۱۲- عن عبد الله بن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كُنَّا إِذَا بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، يَقُولُ لَنَا: فِيمَا اسْتَطَعْتُمْ. (الحديث
: ۷۲۰۲)

عہدوللای کوڑی عومہر - رزای خودایان لی بی۔ فہرمووی: جاران کاتی
پہیمانمان لہ گہل پیغہ مہردا دہبہست، دہیفہرموو: (نہومندہی کہ لہتواناتانا
ہہیہ)۔ (تاج/ ۳/ ل ۲۷۳ ز/ ۱۰۴ ژ/ ۲ - ش/ د/ ت/ ن-باسی: پہیمان بہستن
(بہیعت) و پہیمان بردنہ سہر)۔

۲۱۱۳- وعنه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قِيلَ لِعُمَرَ "أَلَا تَسْتَخْلِفُ؟" قَالَ: إِنْ
أَسْتَخْلِفْتُ فَقَدْ اسْتَخْلَفَ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنِّي يَعْنِي أَبَا بَكْرٍ وَإِنْ أَتْرُكُكُمْ فَقَدْ تَرَكَ مَنْ هُوَ
خَيْرٌ مِنِّي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث ۷۲۱۸) (۲۱۱۳):

دیسان نیبنوعومہر - رزای خودا لہخوی و باوکی۔ فہرمووی: (کاتی
عومہر - رزای خودای لی بی۔ پیکرا، عہرزیان کرد کہبوچی جینشین بو پاش

(۲۱۱۱) أخرجه مسلم في الإمارة، باب/ وجوب طاعة الأمراء في غير معصية رقم/ ۱۷۰۹.

(۲۱۱۲) أخرجه مسلم في الإمارة، باب/ الاستخلاف و تركه رقم/ ۸۲۷.

خۆت دیاری ناکهیت؟ ھەرمووی: (خۆئەگەر جێ نشین بۆ پاش مردنی خۆم دیاری بکەم، ئەو ھە جێگە ی خۆیەتی چونکە ئەبو بەکر کە لە من باشتر بوو، جێنشینی بۆ خۆی دانا، وەسیتی کرد کە من ھەردەم ھەردەم کۆری خەتاب لە جێگە ی من ببێت بە خەلیفە ی موسولمانان، وە خۆشی وابوو، خۆ ئەگەر جێنشینی دیاری نەکەم، ئەو ھە پێغەمەر- دروودی لەسەر- کە لە من باشترە، جێنشینی دیاری نەکرد بۆ پاش مەرگی خۆی).

٢١١٤- عن جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ يَكُونُ اثْنَا عَشَرَ أَمِيرًا فَقَالَ كَلِمَةً لَمْ أَسْمَعْهَا فَقَالَ أَبِي إِنَّهُ قَالَ كُلُّهُمْ مِنْ قُرَيْشٍ. (الحديثان ٧٢٢٢/٧٢٢٣) (٢١١٤):

جابیری کۆری سەموورە- ھەزای خودای ئی- جی- ھەرمووی: لە زاری پیرۆزی خۆشەویستم بیست دەیفەرموو: (ھەتا دوانزە جێنشین، ئایینی ئیسلام ھەرزال و سەرکەوتوو دەبێ و لەشەوق و ھەردا دەبێ) ئەنجا ھەسەھەکی ھەرموو، باش تێی نەگەیشتم، چونکە بەباشی نەم بیست، بەباوکم گوت: ئەو ھەرمووی چی؟ ھەرمووی: ھەرمووی: (ھەموویان لە ھۆزی ھۆرمیش دەبن) (تاجی کوردی/ ٣/ ل ٢٦٨ ز/ ١٠٢ ز/ ٤- ش/ ت- باسی: کێ ڕەواترین کەسە بە ھەرمووی).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۹۶- نامه‌ی نأواتخواستنو خۆزگه خواستن

کتاب التمني

۲۱۱۵- عن أنس رضي الله عنه قال: لَوْلَا أَنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا تَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ) لَتَمَنَّيْتُ. (الحديث ۷۲۳۳ سبق طرفه في: ۱۸۶۶ تجريد = ۵۶۷۱ فتح الباري بهرگی/ ۵ ل/ ۱۵۹):

لێره‌دا ئیمامی ئەنەس- ره‌زای خودای ئی بی- ده‌فه‌رموئ: له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌به‌گوییچه‌ی خۆم له‌زاری پیرۆزی پێغه‌مه‌رم ژ نه‌وتوووه که ده‌یفه‌رموو: (مه‌رگ به‌خۆزگه مه‌خوازن) ده‌نا مه‌رگم به‌ئأوات ده‌خواست). مه‌رگ به‌خۆزگه مه‌خوازن (ده‌نا مه‌رگم به‌ئأوات ده‌خواست).

۲۱۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَّا يَتَمَنَّى أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ إِلَّا مُحْسِنًا فَلَعَلَّهُ يَزْدَادُ وَإِمَّا مُسِيئًا فَلَعَلَّهُ يَسْتَعْتَبُ. (الحديث ۷۲۳۵):

سبق طرفه في/ ۳۷ تجريد = ۳۹ فتح الباري = بهرگی/ ۱ ل/ ۵۶ واتاکه‌ی به‌ته‌واوی له‌پێشه‌وه له‌ژماره‌: ۱۸۶۸ ته‌جريد = ۵۶۷۳ فه‌تحو‌لباری = بهرگی/ ۵ ل/ ۱۶۰ رابورد.

پایانی = خاتمة

ماموستا عهسقه لانی دمفه رموی: (نامه ی نه حکام و ته مه ننی و نه خبری
 نأحاد، سه دو شهست و سی و هه رمووده ی به رزه وه کراویان بو پیغه مه ر- دروودی
 له سه ر- واتیادا- سی و هه وتیان بیړشته ن، یاله حوکی معلق دان، نه وانی
 تریان په یوه ستن، سه دو چل و نو یان دووبارمن، پوخته که یان (۱۶۳-۱۴۹=۱۴)
 چوار دمفه رمووده ن، موسلیمیش نه م پوخته یه ی گیراوه ته وه نه مانه یان نه بی:

۱. ژماره: ۲۱۰۴ ته جرید = ۷۱۴۲ هه تح = (انکم سترصون).

۲. حدیث ابی ایوب فی البطانة.

۳. حدیث ابی هريرة فی البطانة.

۴. حدیث ابن عمر فی بیعة عبدالملك.

۵. حدیث عمر فی بیعة ابی بکر الثانية.

۶. حدیث ابی بکر فی قصة وفد بزاخة.

کتابی ته مه ننی (۲۷) هه رموودمیه هه موویان دووبارمن هه روا خه به ری

واحد (۲۲) هه رموودمن هه موو دووبارمن په نجاو هه شت نه په ریشی واتیادا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۹۷- نامہ دی دستکرتن بہ کہ مہندی نامہ دی خوداو
کہ مہندی ریبازو رہفتاری پیغہ مہر- دروودی لہ سہر-

کتاب الإعتصام بالكتاب والسنة

۲۱۱۷ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ يَأْبَى قَالَ مَنْ أَطَاعَنِي
دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى. (الحديث ۷۲۸۰) (۲۱۱۷):

تہبو ہوریرہ -رمزای خودای لی بی- فہرمووی : پیغہ مہر -دروودی لہ سہر-
فہرمووی: (کہ لی نیسلامی من ھموودہ چنہ بہ ھشت مہ گہر تھوانہ دی کہمل
نہدہن). عہرزیان کرد: قوربان تھوانہ کامانہن کہمل نادہن؟
فہرمووی: (ھہرکھسی بہ گوی من بکاو فہرمانی من جی بہ جی بکا، لہبارہ دی
کاروباری جوڑاو جوڑی ناپینیہوہ، دہچیٹہ بہ ھشت، وھہرکھسی لہمن
یاخی بیو فہرمانی ناپینی نیسلامی پیروژ جی بہ جی نہکا، تھوہ واتای وایہ
مل بہ نیسلام نادا لہبہر تھوہ ناچیٹہ بہ ھشت).

۲۱۱۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ جَاءَتْ مَلَائِكَةٌ إِلَى النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ نَائِمٌ فَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّهُ نَائِمٌ وَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّ الْعَيْنَ نَائِمَةٌ
وَالْقَلْبَ يَقْظَانُ فَقَالُوا إِنَّ لَصَاحِبِكُمْ هَذَا مَثَلًا فَاضْرِبُوا لَهُ مَثَلًا فَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّهُ نَائِمٌ
وَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّ الْعَيْنَ نَائِمَةٌ وَالْقَلْبَ يَقْظَانُ فَقَالُوا مَثَلُهُ كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى دَارًا وَجَعَلَ
فِيهَا مَادَبَّةً وَبَعَثَ دَاعِيًا فَمَنْ أَجَابَ الدَّاعِيَ دَخَلَ الدَّارَ وَآكَلَ مِنَ الْمَادَبَّةِ وَمَنْ لَمْ
يُجِبِ الدَّاعِيَ لَمْ يَدْخُلِ الدَّارَ وَلَمْ يَأْكُلْ مِنَ الْمَادَبَّةِ فَقَالُوا أَوَلَوْهَا لَهُ يَفْقَهُهَا فَقَالَ

بَعْضُهُمْ إِنَّهُ نَائِمٌ وَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّ الْعَيْنَ نَائِمَةٌ وَالْقَلْبَ يَقْظَانُ فَقَالُوا فَالِدَارُ الْجَنَّةُ
وَالدَّاعِي مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَنْ أَطَاعَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَدْ
أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَى مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمُحَمَّدٌ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَّقَ بَيْنَ النَّاسِ. (الحديث ٧٢٨١) (٢١١٨):

جابر بن عبد الله بن جابر - رمزي خودايان بن جابر - فهرمووي: جابر
پيغمه ميري خوشه ويست - دروود و سه لاوات و سه لامى خوداي گه وري له سهر
بي و باوك و داك و مال و منال و هست و نه ست هه مووي به قورباني بيت -
ده خوي، فريشته دينه ديارى، هه نديكيان ده لئين: نه مه نووستوو، هه نديكي
تريشيان ده لئين: به چاو نووستوو به لام به دل وريايه، چونكه پيغمه ميران
دلان ناوي. جاگوتيان: نه م برادره رى نيوه مه سهر و ويته يه كي هه يه، نه و
مه سهر و ويته يه كي خويي بو روون بكه نه وه. هه نديكيان گوتيانه وه: ناخر
خه وتوو، هه نديكي تريشيان گوتيانه وه: به چاو نووستوو، به لام به دل
ووريايه. نينجا فهرموويان: مه سهر و ويته يه نه م پياوه وه پياوي وايه، كه وا
خانويي دروست بكاو شايي يه كي بو بكاو بانگكهر بنيري كه خه لك خولك
بكا بو سهر شايي، نيتر نه وه ي به دهنگي بانگكاره كه وه بجيت ده چيته ناو
خانوه كه وه له ناني شاييه كه ده خوات، نه وه شي نه چي به دهنگي
بانگكهر كه وه نه ده چيته ناو خانوه كه وه نه له ناني شاييه كه يش ده خوا.
نه نجا فريشته كان فهرموويان: نه ده ي نه م مه سهر و سهرگوروشته ي بو ليك
به نه وه باباش تي ي بگات، جاديسان هه نديكيان فهرموويان: ناخر خه وتوو،
وه هه نديكي تريشيان فهرموويان: چاو خه وتوو من دل خه به رداره! نينجا
فهرموويان: خانوه كه به هه شته، بانگكهر كه ش موحه مه ده - دروودي خوداي
بن جابر - نيتر نه وه ي فهرماني موحه مه ده له گوي بگري له راستيدا فهرماني خودا
له گوي ده گري، وه نه وه ي له موحه مه ده ياخي بن جابر له فهرماني خودا ده رده چي،

ئەو بەپرستی لەخودا یاخی دەبێ و لەفەرمانی خودا دەر دەچێ. وەموو حەمەد-
دروودی خودای ئی بێ- پاك و بیسی ئەو خەلگە لەیهك جوئ دەكاتەو. چونكە
ئەوێ پەپرەوی ئەو، ئەو پەپرەوی فەرمانی خودایە، وە ئەوێ لەدزی
ئەو، ئەو لەحیزبو پارتی شەیتانە). (تاج/ ۱/ ل/ ۵۴ ز/ ۹ ز/ ۸- باسی
پەفتارکردن بەقورئان و بەسوننەتی پیغمەر- دروودی خودای ئی بێ-).

۲۱۱۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَنْ يَرِحَ النَّاسُ يَتَسَاءَلُونَ حَتَّى يَقُولَ: هَذَا خَلَقَ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَمَنْ خَلَقَ اللَّهُ. (الحديث ۷۲۹۶) (۲۱۱۹):

ئەنەسێ کورێ مالیک- رمزای خودای ئی بێ- فەرموودە: خۆشەویست-
دروودی لەسەر- فەرمووی: (ئەو خەلگە هەر بەرمبەرە پرسیار لەدوا پرسیار
لەم شتو لەوشت دەکەن) تابەرمبەرە سەردەکیشی بۆ ئەو دەلێن: باشە ئەو
خودا ئەم خەلگ و جیهان و بوونەومرە هەموو دروست کردوو و هەمووشتی
ئەو دروستکاریەتی، ئەو کێ خودای دروست کردوو؟ (تاج/ ۱/ ل/ ۲۸ ز/ ۳+۴+۵-
ش-).

۲۱۲۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْزِعُ الْعِلْمَ بَعْدَ أَنْ أُعْطِيَ كُمُوهُ التِّزَاعَا وَلَكِنْ يَنْتَزِعُهُ مِنْهُمْ مَعَ قَبْضِ الْعُلَمَاءِ يَعْلَمُهُمْ فَيَنْقِي نَاسَ جُهَالٍ يُسْتَفْتُونَ فَيُفْتُونَ بِرَأْيِهِمْ فَيُضِلُّونَ وَيُضِلُّونَ. (الحديث ۷۳۰۷- سبق في رقم/ ۸۵ تجريد = ۱۰۰ فتح الباري =
بەرگی/ ۱/ ل/ ۱۰۷) لەوئ بەتەواوی رابورد) (۲۱۲۰):

(۲۱۱۹) أخرجه مسلم في الإيمان، باب/ بيان الوسوسة في الإيمان و مايقوله من
وجدها.... رقم/ ۱۳۶.

(۲۱۲۰) أخرجه مسلم في العلم، باب/ رفع العلم و قبضة رقم/ ۲۶۷۳.

۲۱۲۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَأْخُذَ أُمَّتِي بِأَخْذِ الْقُرُونِ قَبْلَهَا شِبْرًا بِشِيرٍ وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ فَقِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَفَّارِسَ وَالرُّومِ فَقَالَ وَمَنِ النَّاسُ إِلَّا أَوْلَئِكَ. (الحديث ۷۳۲۰- سبق طرفه من رقم/ ۱۳۷۸ تجريد = ۳۴۵۶ فتح الباری = بهرگی/ ۴ ل- ۶۳):

جیاوازی ئیہرہ نہ وہیہ: دمہرمووی: قیامت ہہ ئناسی ہہ تا... تاد. ودمہرمووی: (مہ بہست فارس و روومہ..)

۲۱۲۲- عَنْ عَمْرِو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ بَعَثَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْحَقِّ وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الْكِتَابَ فَكَانَ فِيمَا أُنْزِلَ آيَةُ الرَّجْمِ. (الحديث ۷۳۲۳- سبق في رقم/ ۱۳۷۳ تجريد = ۳۴۵۵ فتح الباری = بهرگی/ ۴ ل- ۶۰) (۲۱۲۲):

عومہر - رمزای خودای لی بی- فہرمووی: خودای گہورہ حہ زہرتی مو حہ مہدی رہوانہ کردو وہ لہ گہل دینیکی حق و راست و دروستا، و ہقورٹان کہ نامہ ی خودایہ ناردوویہ تی بو ی، یہ کی لہ ئایہ تہ کانی قورٹان، ئایہ تی رہ جمی زانی مو حصہ ن بوو، کہ دوا یی لہ تیلاوہ تا نہ سخ بو وہ، بہ لام حوکمہ کہ ی ہہرماوہ) ئایہ تہ کہ ی ش ئاوابوو: (الشَّيْخُ وَ الشَّيْخَةُ إِذَا زِنَا فارجوہما).

۲۱۲۳- عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ. (الحديث ۷۳۵۲) (۲۱۲۳):

عہ مری کوری عاص - رمزای خوی لی بی- فہرمووی: خو شہ ویست- دروودی لہ سہر- فہرمووی: (دادپرس - حاکم) نہ گہر تی کو ش و باش وورد بییتہ وہ بو

(۲۱۲۲) اخرجہ مسلم من الحدود، باب: رجم الثيب في الزنا، رقم/ ۱۶۹۱.

(۲۱۲۳) اخرجہ مسلم في الاقضية، باب/ بيان اجر الحاكم إذا اجتهد فأصاب او اخطأ،

گه‌یشتن به‌هه‌ق له‌مه‌سه‌له‌که‌داو ئه‌نجا بریاره‌که دمرکا، ئه‌وه له‌م حاله‌دا،
ئه‌گهر بریاره‌که‌ی راست بوو ئه‌وه دووپاشی بو هه‌یه، به‌لام ئه‌گهر له‌م کاته‌دا
بریاره‌که‌ی هه‌له‌بوو ئه‌وه یه‌ک پاداشی بو هه‌یه، چونکه ئه‌و به‌ئه‌رکی
سه‌رشانی خو‌ی هه‌له‌ساوه درێغی نه‌کردوه). (تاجی کوردی/ ٣/ ل/ ٣١٢ ز/ ١٨
١/ - باسی تیکۆشین (اجتهاد) - ش/ د/ ت/ ن).

روونکردنه‌وه:

داوهر، یا‌حاکم، کاتی مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه، که‌له‌مه‌سه‌له‌که‌دا تیکۆشی و
اجتهاد بکا، که‌شایانی ئه‌وه‌بی و بتوانی اجتهاد بکا، دهنه‌زان و نه‌ته‌وانا
ئه‌گهر اجتهاد بکه‌ن وانیه، هه‌روا ئه‌گهر ده‌قیکی روون هه‌بوو، پێویست به
اجتهاد ناکا.

٢١٢٤- عن محمد بن المکدر رحمه الله تعالى قال: رأيتُ جابرَ بن عیدالله رَضِيَ
اللهُ عَنْهُما یحلفُ باللهِ أنَّ ابنَ الصَّیادِ الدَّجَّالُ، قلتُ: تحلفُ باللهِ؟ قال: إني سمعتُ
عمرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عنه یحلفُ على ذلك عند النبیِّ صلی فلم ینکرهُ النبی صلی اللهُ
علیه وسلم. (الحديث ٧٣٥٥) (٢١٢٤).

موحه‌مه‌دی کورێ مونکه‌ دیر- رحمه‌تی خودای گه‌وره‌ی لی ب-
فه‌رمووی: به‌چاوی خۆم جابیری کورێ عه‌بدوللام بینی سویندی ده‌خوارد که
ئیبنو سه‌ییاد جه‌اله، منیش عه‌رزیم کرد: چۆن سویندی وا ده‌خویت؟
فه‌رمووی: (به‌گو‌ی خۆم گویم له‌عومه‌ری کورێ خه‌گاب بوو له‌خزمه‌ت
پێغه‌مه‌ر خویدا، سویندی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ خوارد که‌ئیبنو سه‌ییاد جه‌اله،
که‌چی پێغه‌مه‌ر- دروودی له‌سه‌ر- انکاری ئه‌وه‌ی نه‌کرد، شتی وایش
به‌ته‌قریردائه‌نری). (بروانه: تاجی کوردی/ ١٠/ ل/ ٢٤٧ ز/ ٩٦ - سه‌رگوزه‌شته‌ی
ئیبنو سه‌ییاد).

پایانی = خاتمة

گه وره و سه رومرمان نیمامی عه سقه لانی، له فه تحولباری شه رحی
 صه حیجی بوخاریدا، له خاتمه ی نه م باسانه دا له بهرگی/ ۱۵ ص/ ۲۸۹. طبعة
 جدیدة دمه رموی: نامه ی اعتصام سه دو بیست و جهوت فه رمووده ی
 بهرزه وه گراوی واتیادا، بیست و شهشیان تعلیقن، نه وانی تر موصولن. سه دو
 دهیان دووباره ن، پوخته که یان: (۱۲۷ - ۱۱۰ - ۱۷) حه فده فه رمووده ن. هه موویان
 موسلیمیش گیراونه ته وه نه مانه یان نه بی:

۱- ژماره/ ۲۱۱۷ ته جرید = ۷۲۸۰ فه تح = (..إلامن أبی).

۲- حدیث عمر: (نهینا عن التکلف).

۳- ژماره/ ۲۱۲۱ ته جرید = ۷۳۰ = فی مأخذ القرون.

۴- حدیث عائشة فی الرفق.

۵- حدیث عائشة لا اذکی به.

۶- حدیث عثمان فی الخطبة.

۷- حدیث أبی سلمة المرسل فی الاجتهاد.

۸- حدیث المشاورة فی الخروج إلى الأحد.

شازده نه سه ریشی واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

۹۸- نامه‌ی یه‌کتا به‌رستى

كتاب التوحيد

۲۱۲۵- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ رَجُلًا عَلَى سَرِيَّةٍ وَكَانَ يَقْرَأُ لِأَصْحَابِهِ ..... (الحديث ۷۳۷۵) (راجع: رقم/ ۱۷۲۸ تجريد = ۵۰۱۳ فتح البارى = به‌رگى/ ۵ ل/ .... (۲۱۲۵):

۲۱۲۶- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا أَحَدٌ أَصْبَرَ عَلَى أَدَى يَسْمَعُهُ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى إِنْهُمْ يَجْعَلُونَ لَهُ نِدَاءً وَيَجْعَلُونَ لَهُ وَلَدًا وَهُوَ مَعَ ذَلِكَ يَرْزُقُهُمْ وَيُعَافِيهِمْ وَيُعْطِيهِمْ * (الحديث ۷۳۷۸ - سبق طرفه بالكامل في رقم / ۹۴۷ تجريد = ۶۰۹۹ فتح البارى = به‌رگى/ ۵ ل/ (۲۱۲۶):

۲۱۲۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ أُنَبِّتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي أَلْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ. (الحديث ۷۳۸۴ - طرفه في: رقم/ ۱۶۹۷ تجريد = ۴۸۴۸ فتح البارى = به‌رگى/ ۴ ل/ ۴۲۹) (۲۱۲۷):

(۲۱۲۵) أخرجه مسلم في الصلاة و قعرها، باب/ فضل قراءة قل هو الله... رقم/ ۸۱۳.

(۲۱۲۶) أخرجه مسلم في صفات المنافقين، باب/ لا أحدا أصبَرَ على أذى رقم/ ۲۸۰۴.

(۲۱۲۷) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة... رقم/ ۲۷۱۷.

ئىبنو عەباس - رەزى خۇا لەخۇى و بابى - فەر مووى: خۇشە وىست -
دروودى لەسەر - فەر مووى: (پەنا دەگرم بەعیزمەت و گەورمى تۆ خودايە، تۆ
نەمرى و نامرى، بەلام جىنۇكە و مەروۇف دەمرن).

۲۱۲۸ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْخَلْقَ كَتَبَ فِي كِتَابِهِ وَهُوَ يَكْتُبُ عَلَى نَفْسِهِ وَهُوَ مَوْضُوعٌ عِنْدَهُ عَلَى الْعَرْشِ إِنَّ رَحْمَتِي تَغْلِبُ غَضَبِي. (الحديث ۷۴۰۴ - سبق طرفه في رقم/ ۱۲۸۹ تجريد = ۳۱۹۴ فتح الباري) = بەرگى/ ۳ ل/ ۴۲۱ (۲۱۲۸):

۲۱۲۹ - وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ حِينَ يَذْكُرُنِي فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُ وَإِنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ شَيْئًا نَقَرْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا وَإِنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا اقْتَرَبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً). (الحديث ۷۴۰۵ طرفه في ۷۵۰۵، ۷۵۳۷) (۲۱۲۹):

ئەبو ھورەيرە - رەزى خۇاى لەسەر بى - ديسان فەر مووى: خۇشە وىست -
دروودى خۇاى لى بى - فەر مووى: خوداى گەورە و سەرورەر دەفەر مووى: بەندەى
من گومانى چۆن بى بەمن، من وا دەبىم لەگەلى. لەودەمەدا كەئەو ناوى من
دەباو يادى من دەكا، خۆم وام لەگەلىدا، جا ئەگەر ئەو بەتەنيا ھەرخۆى يادو
زىكرى من بكا، ئەوا منىش ھەرخۆم بەنھىنى يادى ئەو دەكەم، ئەگەر ئەو
لەناو دەستەيەكا يادو زىكرى من بكا، ئەوا منىش بەئاشكرا لەناو دەستەيەكى
باشتردا يادو باسى ئەو بەچاكە دەكەم، ئەگەر بەندە بستى لەمن نزىك
ببىتەو، من بائى لەو نزىك دەبمەو، ئەگەر ئەو بائى لەمن نزىك ببىتەو، من

(۲۱۲۸) أخرجه مسلم في التوبة، باب/ في سعة رحمة الله رقم/ ۲۷۵۱.

(۲۱۲۹) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب: الحث على ذكر الله تعالى.. و باب

دوو بال لهو نزيك دمبهوه، كاتى نهو بهرؤيشتنى ناسايى بى بؤلاى من، من بهلؤقه دهچم بهپيرييهوه، واته: تابهنده، نيړبى، يامى، بهتاعهت خؤى لهمن نزيك بكاتهوه من بهرحمهتى خؤم زياتر لهو نزيك دهكهوممهوه. (تاجى كوردى ۹/ ل ۱۳۶ ز ۵۸/ ژ ۱/ - باسى گهورمى يادى خوا).

۲۱۳۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَقُولُ اللَّهُ إِذَا أَرَادَ عَبْدِي أَنْ يَعْمَلَ سَيِّئَةً فَلَا تَكْتُبُهَا عَلَيْهِ حَتَّى يَعْمَلَهَا فَإِنْ عَمَلَهَا فَاتَّكَبُهَا بِمِثْلِهَا وَإِنْ تَرَكَهَا مِنْ أَجْلِي فَاتَّكَبُهَا لَهُ حَسَنَةً وَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَعْمَلَ حَسَنَةً فَلَمْ يَعْمَلَهَا فَاتَّكَبُهَا لَهُ حَسَنَةً فَإِنْ عَمَلَهَا فَاتَّكَبُهَا لَهُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِ مِائَةِ ضِعْفٍ. (الحديث ۷۵۰۱) (۲۱۳۰):

له رياض الصالحين دا نه م فهرمووديه ناوايه:

(فهرمووى: لهفهرمووديهكى هودسيډا، كه پيغههر دروودى خواى ئى بى- دهگيرپتهوه لهخوداى گهوره پيرؤزمه، ههزمت ههرمووى: خوداى گهوره ههمو چاكهيهك وههمو خراپهيهكى له لهوحول مهحفوظ نووسيوه، و بهم شيؤميه روونى كردؤتهوه بؤ ههمووكهسى: نهگهر كهسى ويستى چاكهيه بكاو بؤى نهكرا، نهوه خودا لهلاى خؤى چاكهيهكى تهواوى بؤ دنوسى، وه نهگهر كهسى ويستى چاكهيه بكاو لهههمان كاتا كردى، نهوه خوداى سهردارو سهرورم لهلاى خؤى لهدهچاكهوه ههتا جهوت سهد چاكه، ههتا نهومندهى كهخودا خؤى ههز دهكا، چاكهى بؤ دنوسى، ومههگهر كهسى ويستى خراپهيه بكا، بهلام نهيكرد، نهوه خودا لهلاى خؤى چاكهيهكى تهواوى بؤ دنووسى، وه نهگهر كهسى ويستى خراپهيه بكا وه كردى، نهوه خودا بهيهك خراپه دهينووسى لهسهرى). (ش-تاج). (رياض ۱/ ل ۱۶/ ژ ۱۱/ ز/ باسى نيازو نياز پاكى).

٢١٣١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا يَخْكِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ أَذْذَبَ عَبْدٌ ذُئْبًا فَقَالَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَذْذَبَ عَبْدِي ذُئْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ وَيَأْخُذُ بِالذُّلْبِ ثُمَّ عَادَ فَأَذْذَبَ فَقَالَ أَيُّ رَبٍّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَبْدِي أَذْذَبَ ذُئْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ وَيَأْخُذُ بِالذُّلْبِ ثُمَّ عَادَ فَأَذْذَبَ فَقَالَ أَيُّ رَبٍّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَذْذَبَ عَبْدِي ذُئْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ وَيَأْخُذُ بِالذُّلْبِ اعْمَلْ مَا شِئْتَ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكَ قَالَ عَبْدُ الْأَعْلَى لَا أَذْذِي أَقَالَ فِي الثَّالِثَةِ أَوِ الرَّابِعَةِ اعْمَلْ مَا شِئْتَ قَالَ أَبُو أَحْمَدَ حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ زُلْجَوِيَّةَ الْقُرَشِيُّ الْقُشَيْرِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى بْنُ حَمَّادٍ الثَّرَسِيُّ بِهَذَا الْإِسْنَادِ حَدَّثَنِي عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ حَدَّثَنِي أَبُو الْوَلِيدِ حَدَّثَنَا هَمَّامٌ حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ قَالَ كَانَ بِالْمَدِينَةِ قَاصٌّ يُقَالُ لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي عَمْرَةَ قَالَ فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ عَبْدًا أَذْذَبَ ذُئْبًا بِمَعْنَى حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ وَذَكَرَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ أَذْذَبَ ذُئْبًا وَفِي الثَّالِثَةِ قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي فَلْيَعْمَلْ مَا شَاءَ. (الحديث: ٧٥٠٧) (٢١٣١):

نهم فهرموودهيهش له رياض الصالحين دا ناوايه:

نهبو هورميره -رمزای خوای له سهر بی- فهرمووی: پیغه مهری
خوشه ویست و نازدار - دروودو سلاو و سه لاوات و رهممت و بهرکاتی خودای
گه وره سهرومری له سهر بی و سهر و مال و منال و حال و ههست و نهست گشتی
به قوربانی توژی بهر بی دینیکه رانی گوژی پیروزی بی- له فهرموودهیه کی
خودسیدا، له بهروردگاری گه وره سهرومری خوویه وه دهگیرپته وه، که خودای
گه وره سهرور دمفه رموی: به ندمیی گوناھی دهکا، له پاشا په شیمان ده بیه وه
و ده لی: خودایه! په شیمانم، لیم خوش به، خودای پیروزو گه ورهش

دەفەر مۆی: ئەم بەندەییە من، وەك ئەم گوناھە ی کردوو، هەق دەیشزانئ، کە خودایەکی وای هەیه دمتوانئ: هەم لەگوناھ خۆش بئ و هەم لەسەر گوناھ تۆلە بستینئ، دیسان ئەو بەندەییە تئ هەل دەچیتەو و گوناھێکی تر دەکاتەو دەلیتەو: خودایە! پەشیمانم لەگوناھم خۆش بە. دیسان خودای پیرۆزو گەورمیش دەفەر مۆیتەو: ئەم بەندەییە من، وەك ئەم گوناھە ی کردوو، دەیشزانئ کە خودایەکی وای هەیه، میهرمان و لیبوردەیه، دمتوانئ هەم لەگوناھ خۆش بئ و هەم لەسەر گوناھ تۆلە لەگوناھکار بستینئ، دە ی ئیتر هەرچی ئارمزوو دەکا با بیک، مادام ئەمە حالیەتی: گوناھ دەکات و تەوبە ی بەراستی لئ دەکا، والئی خۆش بووم ش. (ریاض/ ٢ / ل ١١ / ژ/ ٢١/١٠) — باسی هیوا و ئومید بەمیهر و رحمتی خودای گەورە زنجیرە (٥١).

٢١٣٢ — عن أنس بن مالك رضي الله عنه قال سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ شَفَعْتُ فَقُلْتُ يَا رَبِّ أَدْخِلِ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ خَرَدَلَةٌ فَيَدْخُلُونَ ثُمَّ أَقُولُ أَدْخِلِ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ أَذْيٌ شَيْءٍ فَقَالَ أَنَسٌ كَأَنِّي أَنْظِرُ إِلَى أَصَابِعِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحدیث ٧٥٠٩ طرفه في: رقم/ ٤١ = تجرید = ٤٤ فتح الباري = بەرگی یەكەم لاپەرە/ ٦٣) (٢١٣٢):

لێرەدا خۆشەویست -دروودی خوای لئ بئ- دەفەر مۆی: کاتی روژی قیامت هات، خودای گەورەو سەرور، گوشتوگوێیەکی تایبەتی لەگەڵ پیغمەران و کەسانی تریش دەکا، وە من رێگەم پئ دەدرئ، تکاو شەفاعەت دەکەم، وە تکام بۆ گوناھبارانیش گیرا دەبئ، منیش عەززی پەرورەدگاری خۆم دەکەم: ئە ی خودایە! ئەو ی تۆسقالئ خێرو چاکەو باومر بە تۆ ی لەدلیا بئ داخلئ بەهەشتی بفرموو، جا ئەو جۆرە کەسانە هەموو دەرۆنە ناو بەهەشت و لەدۆزەخ و سزا پزگاریان دەبئ، دیسان عەززی پەرورەدگاری گەورەو سەرور و

به لوتف و کهرم و به خششی خۆم ده که مه وه: نه وهی که مترین باومرو ئیمانی به تۆ هه بووه بیه ره به رسی بهری رهحه تهی خۆت و داخلی به هه شتی به هرموو، وه له ناگری دۆزهخ به که ره می خۆت رزگاری بکهو به به هه شتی شاد به هرموو، وه له ناگری دۆزهخ به که ره می خۆت رزگاری به هرموو، وه خودایش وادهکا. نه نهس -رمزای خوای له سه ر بی- ده یفه رموو: ئیستاش هه روا له بهر چاوم که چۆن چۆنی پیغه مه ر -دروودی خودای که ورمو سه روهری له سه ربی- بۆ روونکردنه وهی نموونه ی که مترین باومرو ئیمان، به نووکی په نجه کانی خۆی ئاماژه ی بۆ نه وده کرد.

۲۱۳۳- عن أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ مَآجَ النَّاسُ بَعْضُهُمْ فِي بَعْضٍ فَيَأْتُونَ آدَمَ فَيَقُولُونَ اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ ... (الحديث ۷۵۱۰ - سبق طرفه في رقم/ ۴۱ تجريد = ۴۴ فتح الباري = بهرگی/ ۱ ل/ ۶۳) (۲۱۳۳)؛

ئه م فه رمووده پیرۆزمیه له م جیگه یه دا به تیرو ته سه لی لهحه زه تهی نه بو هورهیره وه -رمزای خوای له سه ر بی- رابورد. ژماره/ ۱۶۷۰ ته جریدی بوخاری که ناسراوه به (مختصر صحیح البخاری) بهرگی چواره م، لاپه ره/ ۴۵۳ + تاج/ ۱۰ ز/ ۱۳۰ ل/ ۴۰۴ ژ/ ۸ + ژماره/ ۷۱۱ ته جرید = بهرگی/ ۲ ل/ ۱۳۴.

۲۱۳۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ. (الحديث ۷۵۶۳ طرفه في: ۶۴۰۶) = آخر حديث من أحاديث صحيح البخاري رضي الله عنه (۲۱۳۴)؛

ئەبو ھورەیرە -رمزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: خۆشەویست دروودی
خوای لەسەر بئ- ھەرمووی: ئەم دوو ووشەیه: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ
اللَّهِ الْعَظِيمِ = خودا بەپاک و پیرۆز دەزانم و سوپاس و ستایشی بئ پایانی
دەکەم، دیسان خودای خۆم، یەزدانی مەزن، بەپاک و پیرۆز دەزانم و لەمەدا
ھیچ گومان و سوو یەکم نییە). ئەم دوو ووشە پیرۆزەییە سووک و خۆش و
ئاسانن لەسەر زمان، قورسو گرانن لەناو شایان لەکاتی کێشان، خۆشەویستن
لەلای خودای میهرمبان -ش = موسلیم و بوخاری، رمزاو رەحمەتی خودای
گەورەو سەرورەیان ئی بئ. ئامین. (ریاض صالحین/ ۳ ل/ ۲۷۸ ز/ ۱/ ۱۴۰۸ -
۴۶۲).

لێردەدا لەکۆتایی ئەم نامە پیرۆزەدا لە ڕەشنووسی یەکەمی ئەم تەجریدی
بوخاریەدا، بەدەق ئەمەم نووسیوە، وایستا بەبئ ئەوەی پیتیکی ئی کەم
بکەمەو وەك خۆی دەینووسم، خۆزگەم بەرێژ چاپکاریش وەك خۆی
بەھەمان! ملای! ئنشا ئەقڵی دەکرد:

"پیشەوای داناو مەزن و گەورە -دانەری ئەم نامە پیرۆزە- سەرورەو
مامۆستامان: ئەبولعەبباس، زەینوددین: ئەحمەدی کوری ئەحمەدی کوری
عبد اللطيفي شەرجی زوبەیدی -خوای لێی خۆش بئ- ئەفەرموی: لەم
تەجریدە ئی بوومەو وە لە ڕۆژی چوارشەممە ڕیکەوتی بیست و چواری مانگی
شەعبانی پیرۆز سائی (۸۸۸ کۆچی) والحمد لله وَحْدَهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى
مَنْ لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ.

بەندەش لەسایەى خوداوە ئەم نامە پیرۆزە مەزنەم کرد بەکوردی، وە
وەرم گیرایە سەر زمانە شیرینەکەى گەلی کوردی خواپەرستی ئیسلام دۆست،
وە ئی بوومەو وە لێی لەشەوی چوار شەممە ڕیکەوتی ۱۴ مانگی ڕەمەزانی سائی
۱۳۹۳ کۆچی بەرامبەر ۱۰-۱۰-۱۹۷۳ زایینی لەھۆدەکەى خۆما لە خەستەخانەى
سەربازی کەرکوک لەکاژێر نۆی تەواو.

سا خواجه! بیکهیت به چرای ههردوو جیهانی خۆم و باوکم و دایکم و
هه‌موو کهس و کارێکم (و دوورو نزیک، ئه‌وه‌ی به‌خۆی چێشت پێم ده‌گات،
له‌ زیندوو و مردووم، له‌ ئوصولو فروع و حواشیم) و هه‌موو موسوڵمانێک
که‌سوودی ئی و مرده‌گرێ (وهه‌هرکه‌سی بۆ ره‌زای خوا خزمه‌تی ئه‌م کتێبه‌ ده‌کا،
په‌خشی ده‌کا، ومقفی ده‌کا، چاپی ده‌کا) به‌تایبه‌تی باوکی سه‌روهر و خواناسم
حاجی فارس برایماوه‌یی که‌زۆرنیه‌ رووه‌و دیوانی خوای میهرمبان سه‌ری
نایه‌وه‌.

نوری فارس

٩٧٣/١٠/١٠

مستشفى كركوك العسكري

ئێستاش که‌سه‌عات هه‌شتی به‌یانی رۆژی ٢٠٠٦/٥/١٠ ز = ١٢ ره‌بعی
دووه‌می سائی ١٤٢٧ کۆچی، له‌پاش سوپاس و ستایشی بێ پایانی خوا له‌سه‌ر ئه‌م
جهاد و کۆششه‌ بێ وچانه‌ ده‌ئێم:
غَفَرَ اللَّهُ لِي وَلِإِلَدَيَّ وَلِإِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ. وَ آخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ.

به‌ ئومیدی دوعای خێرتان..

خواجه به‌ لوتف و که‌ره‌م و په‌حمه‌تی خۆت توفیقم بده‌یت که‌: مختصر

صحیح مسلم — الْمُنْتَبِر — پش ته‌رجه‌مه‌ بکه‌م به‌زمانی شیرینی کوردی. آمین.

دوعا گۆتان

نوری فارس همه‌مه‌ خان حه‌سه‌ن

٢٠٠٦/٥/١٠ زایینی

سلێمانی- کوردستان — مامۆستایان — مائی خۆمان

فہرہ سی باسہ کان

لا پەرہ	سہریاس	زنجیرہ
۲	نامہ ی ژنہیتان	۷۰-
۴	رمبہ نی و خو خہ ساندن زور ناباشہ	
۶	ہینانی کچ پەسەندە	
۷	مارہ برینی بجووک لہ گہورہ دروستہ	
۸	باسی ھاوتایی و ھاولفی- کەفائەت	
۱۴	باسی شوومی و بەدقندوومی ژن	
۱۴	باسی شیرو مەمکخواردن	
۱۸	دروست نییہ ژن بەسەر پووری، یابەسەر میمکی خوئی شوو بکات	
۲۲	باسی ژن بەژن	
۲۲	باسی سیغەکردن، واتە: مۆتە	
۲۴	ژن پیشکەش کردن بە پیاوی باش	
۲۶	وہلی = ھەقدار	
۲۸	ھەقدار- وہلی- ج باوک بی، ج کەسێ تر بی، کچ یابیوہ ژن نادات بەشوو، مەگەر بەنارمزووی خوئی.	
۳۰	پیاوی کچی خوئی کەرمزەمەندی لەسەر نەبی بەدا بەشوو، بەشوودانە کە ی پووجو بی بایەخە.	
۳۱	خوازبینی لەسەر خوازبینی نادروستہ	
۳۲	ئەو مەرجانە ی لەھاوسەر گرتن دا نا دروستن	
۳۳	ژنان ژن دەبەن بەبووکی بۆ میژدە کە ی دووعای پیت و فەریان بۆ دەکەن.	
۳۴	نزای کاتی دروستبوون لەگەڵ ھەڵاڵ و ھاوسەردا	
۳۵	شایی و مەر سەربرین لەشایی دا	
۳۶	نامۆژگاری خیر دەربارە ی ژنان	
۳۷	داستانی ئوم زرع	

۴۳	بەبىج فەرمانى مېرد نابىج هاموشۆى ژنى مېررددار بىكرى.	
۴۵	سەرپىچى ژن ھۆى ئەومىيە كەزۆرىنەى خەلكى دۆزەخن	
۴۵	قورە كىردن لەنىۋانى چەند ژنىكا لەكاتى سەفەردا	
۴۷	نۆرە شەوى ژنان = القسم بين الزوجات	
۴۷	لافو گەزافو خۆ ھەلكىشانى ھەوى بەسەر ھەوى خۆيدا	
۴۸	مەردايەتى و بەتەنگەوہ بوونى نامووس زۆر پەسەندە	
۵۱	بېكەوہ بوونى دوو بە دووى ھەردوو پەگەزى ناخۆى	
۵۲	گېرانەوہو باسى جوانى و شىوہى ژنى ناخۆى بۆ مېرد	
۵۴	دلىپسى نىۋانى ھاسەران ھەوینى رووخانى خىزانە	
۵۷	نامەى تەلاق (ژن بەرەلاكردن)	۷۱-
۵۸	بەكارھىنانى ووشەى تەلاق و لىداتاشراوہكانى مەرجه بۆ كەوتنى تەلاق يانا؟	
۶۱	تەلاقى سى بە سى دروستە يا نا دروستە	
۶۲	شتى ھەلال لەخۆ ھەرامكردن بەوہ ھەرام نابىج	
۶۵	باسى (خولج) رېكەوتنى ژن و مېرد لەسەر جىابوونەوہ بەرامبەر بەمال.	
۶۶	كەنىز خۆى سەرپىشكە لەپاش ئازادبوونى، كەبمىنىتەوہ لەلاى مېردى كۆيلەى	
۶۷	ئامازە بېريار و ھوكمى پېدادەمەزرى	
۶۸	ھوكمى تەعرىض بۆ ھاشاكردن لەمنالى خۆى جىيە	
۶۹	مارەبى ژنى شەرمەفرىن لەگەل كراو	
۶۹	كل بۆ ژنى پەشپۆش	
۷۵	نامەى زىوار و نەفەقە * كِتَابُ النِّفَاقَاتِ	۷۲-
۷۷	نامەى خواردەمەنىيەكان * كِتَابُ الْأَطْعِمَةِ	۷۳-
۱۰۰	نامەى ھەوتم * كِتَابُ الْحَقِيقَةِ	۷۴-
۱۱۶	نامەى سەربراوہكان و نەچىر	۷۵-
۱۱۶	ناوى خودا ھىنان لەنەچىر	

۱۳۵	نامەى قوربانى - كتاب الأضاحي	۷۶-
۱۳۹	نامەى خواردنەوہکان * كتاب الأشرية	۷۷-
۱۴۲	باسى نادروستى مەى	
۱۴۳	خۇشاۋ دروستە نا دروست نىيە	
۱۴۴	رئىدان بەبەكارھىنانى ھەندى دىفرو قاپ و حاجەت	
۱۴۴	خۇشاۋ دەمى لەمەك جۆرە ميوە بېت	
۱۴۶	خواردنەوہى شىرو سەرداپۇشىنى خۇراك	
۱۴۷	ئاۋخواردنەوہ بەپۈۋە دروستە	
۱۴۸	دەمۈ ھەنگلى كۈندەۋ مەشكە ھەلپىچ كىردن	
۱۴۸	خواردنەوہ لەدەمى كۈندەۋ مەشكە	
۱۴۸	ھەناسەدان لەكاتى شت خواردنەوہدا	
۱۵۳	نامەى نە خۇشەكان	۷۸-
۱۶۳	نامەى پزىشكى	۷۹-
۱۸۴	نامەى جل و بەرگ	۸۰-
۱۹۰	جل و بەرگى زەغفەراناۋى	
۱۹۲	باسى سۇل (نەعل)	
۱۹۳	نەنگۈستىلە سۈننەتە	
۱۹۴	زىن و پىاۋ لەجل و بەرگ و شتىۋا دا جەرامە لاسكايى يەكتىر بىكەنەۋە.	
۱۹۵	قۇزۋ موۋ بۇيەۋ رەنگىردن و ھەندى بابەتى تر لەم بابەتە	
۲۰۰	نامەى وىلە جوانەكان * كتاب الأدب	۸۱-
۲۰۰	رەحمەت و چاكى و دىئۇزى بۇ باۋك و دايك و كەسوكار و سىلەى رەحم.	
۲۰۸	مافى دراۋسىۋ پاسبىرى باش دەربارەى	
۲۰۹	زۇرى رېڭەى خېرو فرمى جۇرى چاكە	
۲۱۲	خوۋشىرنى و رەقتارى جوان و زامانپاكى	

۲۱۴	غەيىبەت و دووزمانى	
۲۱۵	بەخىلى و كىنە كېشان	
۲۱۶	غەيىبەتتى پەوا و پۇشىنى نەنگى موسولمان	
۲۱۷	باسى قىسەدابرېن و قىسەنەكردن لەگەل پەكترى	
۲۱۸	زەمى درۆو پەسنى راستى	
۲۱۹	خۇگرتن لەبەرپارى ئازارى مەردوم دا	
۲۲۰	توورەبوون	
۲۲۱	شەرم و شكۆ	
۲۲۱	سوعبەت و گالتە كەمە كەمە دوستە	
۲۲۲	موسولمان دەبى زىنگ و ورپايى	
۲۲۳	چەند بابەتتىكى ئەدەب	
۲۲۴	خۇشەويستان پېكەوۋە خەشەر دەكرېن	
۲۲۴	ئالاي بەد ئەمەكى و بى پەيمانى	
۲۲۴	ھەندى گوتەى ناپەسەند	
۲۲۷	پژمىن و باويشك	
۲۳۲	نامەى رېخوۋازى	-۸۲
۲۳۲	باسى سلاو كردن	
۲۳۴	رېخوۋازى سوننەتە	
۲۳۴	داۋىن پېسى ئەندامەكان بېجگە لەدامەن	
۲۳۵	سلاو لەمنداۋان	
۲۳۵	دەستورو چۇنىەتتى رېخوۋازى و دانىشتنى ناوكۆرى دانىشتن	
۲۳۷	كوژانەۋەى ناگر لەكاتى خەۋتتا	
۲۳۹	نامەى نزاو دوۋعا	
۲۴۲	باسى تەۋبەو پەشىمانى	
۲۴۳	دەست دانان لەژېر كولمى راستا	
۲۴۴	نوستن لەسەر لاي راست	
۲۴۴	نزاكردن كاتى لەخەو خەبەرى بۆۋە	

۲۴۷	جهت کردن له نزاذا	
۲۵۹	نامه‌ی دلنه رمکاره‌کان	۸۳-
۲۹۹	نامه‌ی چاره‌نوس - کتاب القدر	۸۵-
۳۰۵	نامه‌ی سویندو نه زرکردن	۸۶-
۳۱۵	نامه‌ی که فاره‌تو بریتسی سوینده‌کان	۸۷-
۳۱۸	نامه‌ی فه‌رائیز (میرات دابه‌شکردن)	۸۸-
۳۲۵	نامه‌ی تۆله‌ی تاوان، که ناسراون به‌ده‌ده شه‌رع‌یه‌کان - کتاب الحدود.	۸۹-
۳۳۱	نامه‌ی موچاریبین	۹۰-
۳۳۵	نامه‌ی خوین و خوینبایی	۹۱-
۳۴۱	نامه‌ی داوای په‌شیمان بوونه‌وه له‌پاشکه‌زو له‌سه‌رکه‌ش و شه‌رکردن له‌که‌ئیان	۹۲-
۳۴۲	نامه‌ی خه‌وپه‌رژین * کتاب التعبير	۹۳-
۳۵۵	نامه‌ی خه‌وپه‌رژین	۹۴-
۳۶۸	نامه‌ی نازاوه‌وه فه‌رته‌نه‌کان	۹۵-
۳۷۴	نامه‌ی ناوانخواستن و خۆزکه‌خواستن	۹۶-
۳۷۶	نامه‌ی ده‌ستگرتن به‌که‌مه‌ندی نامه‌ی خوداو که‌مه‌ندی ریبازو ره‌فتاری پیغه‌مه‌ر- دروودی له‌سه‌ر-	۹۷-
۳۸۲	نامه‌ی یه‌کتا په‌رستی	۹۸-